

श्रीमतेवेदव्यासाय नमः

स्वान्तस्थानन्तशय्याय पूर्णज्ञानरसार्णसे

उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ १ ॥

स्वस्ति श्रीमदस्ति निरस्तसमस्तानन्दार्थानवद्यगुणगणपरिपूर्णार्णव आश्रितप्रकृत्याकृतिश्रीप्रश्रितप्रपद कुमुदस्त्रिभुवनभवैकनिपुणनाभिजन्मनाऽसीञ्चाऽऽध्यायसमूहेनाध्यातगुणः प्रायः प्रत्यवतारावतरितशरीरधारिणा समीरणेनेरितगुणगणः पुनःपुनःसहस्रानननुतगुणानन्नासीनः खगाधिराजमहोद्देवादिदेवसमानुरचिताञ्जलिजलजः क्षीरासहस्रारदरकौमोदक्रीकुमुदाध्युषितपाणिः क्षीराण्वि श्रीमान् नारायणः। विदितमत्रभवताम् ।

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ १ ॥

इति वाचोयुक्त्या वाल्मीकिसूक्तिरामायणाणवैनापि गीताणुगुणचरितःकरुणापरिवारः स्वकीयगुणगणस्यध्वं ज्ञापयितुं मुक्तिभाग्यत्रयस्वभक्तानुषक्तप्रीत्यतिशयेन निधिपत्यनुजातादिदनुजसंदूनस्वादितिजादिभिः कमलोद्भवमध्यस्थेन सूक्तादिभिरधिस्तुतो दशरथावसथ आस्थाय व्यवस्थित्या सर्वान् खर्वगर्वानानयञ्चान्धेतमसि । यत्रास्मिन्भवतारे श्रीमच्छेषादिदेवस्तुतो वायुदेवोप्यवततार यस्यचचारि तंरामचरितमनूच्चरितं श्रीमद्भिद्रूपायनवाल्मीकिप्रभृतिभिः कविभिः यदत्रसंयमिताक्षोपि लङ्कायां पुनरक्षारिक्षोजानान् रक्षीकृतवान् ।

अथ च दनुवशावतसकसावशिथुपालसंधिजरासन्धवक्रदन्तोदन्तदन्तुरितद्वारपरे सत्यसन्धसन्धा-

पितृप्रजापतिना पुरुषसूक्तसूक्तो देववृद्धैर्द्वानगोद्वन्द्वारकाध्यवसितो वासुदेवो वसुदेवतो देवकीवा
 स्त्वां प्रादुरासीत् यश्चैयसेनिं सेनाजनांश्चानयत्तमसितदा च भारतीपतिरत्र भारते वासवादिसेवितो धर्म
 सोदरो स्वकीयानां दारितदरो दकोदरोनाम योयं दुःसंधितसंधानाञ्जरासंधांथजनिदुर्योधनादीन् अन्धे
 तमस्यतामीत् ।

तथा तदा च तृतीययुग एव सर्वत्राव्यवस्थितत्वंप्रापिते वेदे तेनच सर्वत्राज्ञानतां गते ब्रह्मादिरनुतो
 भगवान् व्यासत्वेनाविरास । आविर्भूयच भूयः वेदांश्चतुर्धा विभज्यैतन्निर्णयानयनाय ब्रह्मसूत्राणि
 प्राणयत् ॥

एवं व्यवस्थापितायां श्रुतावपि कलिकालव्यालमालाफूलकाराद्वयवाद्यादिद्विजुसंकरितदिगन्ते
 प्रायःसर्वो वेदमार्गोऽर्गलायितइव आकुलितो दुष्कूलिनैःविज्ञाय पूर्वमिव भगवान् परमेष्ठिना सुष्ठु स्तु
 तः सत्वतां सत्तायै समीपमेवासीनं समीरणं समभाणीत् 'वायोवतर तारय सर्वसुसत्वान् तरी भव च
 सच्छान्नाणाम् । आज्ञप्तश्चैवं विदांवरिष्ठो भविष्यपरमेष्ठी सर्वमद्वैतमन्यान् मन्युन्यासासितान् दुरासितुं
 तद्वैवितभूदेवान् समुद्धर्तुमुत्सन्नाश्रायं पुनर्निरूपयितुं रौप्यपीठे सुपीठे मध्यगेहसुगेहे आविरास भगवा
 न् दशशततमशकशतके श्रीमत्पूर्णप्रज्ञः सुप्रज्ञः । उक्तमेतच्छ्लारिष्टिसिंहाचार्यकृतस्मृत्यर्थसागरे

अवतीर्य श्रीमान्भगवान् भार्गवावतार इव बहुवारं निर्बुद्धानपि बुद्धजनान् निर्वीरं कृतवानुद्मूल
 यञ्चोर्वीतलतिलायमानमानिनोऽद्वैतमानिनो दुर्जनान् । एवमस्तं प्राप्तेषु समस्तेषु व्यस्तवादिषु बदारि
 काश्रमसुदरीप्राप्तःश्रीमद्वैपायनं निवेदयामास च । विदितवन्तान्तो निन्तान्तमाज्ञापयत्पूर्णप्रज्ञं 'कुरु क
 न्तनं संकराणामनुगामिनां मत्सणीतसूत्रगान्नादिषु कृतदुर्व्याख्याः संख्यापनेनेति' इतिशिरोधृतशासनोदुः
 शासनान्निशासीञ्च सुभाष्यादिभिः श्रीमदाचार्यप्रथितग्रन्थाश्रमे श्रीमज्जयतीर्थपादप्रणीतग्रन्थमाला
 तोऽनुक्रमेण ज्ञायन्ते - इमे श्रीमद्वैष्णवानां पठनपाठनपूजोत्सवदानानादिष्ववश्यमपेक्ष्यन्तेऽतोऽस्मा

निरुक्तानुक्रमतस्तत्तन्मूलसहिताः प्राचीनपरम्परापाठादीनवल्लोच्य संशोध्य च संसुद्धिताः—ते—

श्रीमद्भगवद्गीता १ ।	२० काठकोपनिषद्भाष्यं (काठकोपनिषत् ८)
१ श्रीमद्भगवद्गीताभाष्यम् ।	२१ छान्दोग्योपनिषद्भाष्यं (छान्दोग्योपनिषत् ९)
२ ब्रह्मसूत्रभाष्यम् (सूत्राणि)	२२ आथर्वणोपनिषद्भाष्यम् (आथर्वणोपनिषत् १०)
३ अणुभाष्यम् ।	२३ माण्डूकोपनिषद्भाष्यम् (माण्डूकोपनिषत् ११)
४ अनुव्याख्यानम् ।	२४ षट्त्रिंशोपनिषद्भाष्यम् (षट्त्रिंशोपनिषत् १२)
५ प्रमाणलक्षणम् ।	२५ तलवकारोपनिषद्भाष्यम् (तलवकारोपनिषत् १३)
६ कथालक्षणम् ।	२६ गीतातात्पर्यनिर्णयः ।
७ उपाधिलक्षणम् ।	२७ संन्यायविवरणम् ।
८ मायावादखण्डनम् ।	२८ नरसिंहनखस्तोत्रम् ।
९ प्रपञ्चमित्यात्वानुमानखण्डनम् ।	२९ यमकभारतम् ।
१० तत्त्वसंख्यानम् ।	३० द्वादशस्तोत्रम् ।
११ तत्त्वविवेकः ।	३१ छण्णामृतमहार्णवः ।
१२ तत्त्वोद्बोधोतः ।	३२ तन्त्रसारसंग्रहः ।
१३ कर्मनिर्णयः ।	३३ सदाचारस्मृतिः ।
१४ विष्णुतत्त्वविनिर्णयः ।	३४ श्रीमद्भागवततात्पर्यम् ।
१५ ऋग्भाष्यम् । (ऋक्संहिताच २)	३५ महाभारततात्पर्यनिर्णयः ।
पदपाठः ३ ।	३६ यतिप्रणवकल्पः ।
१६ ऐतरेयोपनिषद्भाष्यम् (ऐतरेयोपनिषच्च ४)	३७ जयन्तीकल्पः ।
१७ तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यम् (तैत्तिरीयोपनिषच्च ५)	३८ श्रीकृष्णगद्यम् ।
१८ बृहदारण्यभाष्यम् (बृहदारण्योपनिषत् ६)	
१९ ईशावास्योपनिषद्भाष्यम् (ईशावास्योपनिषत् ७)	

एवमत्र एकपञ्चाशत् (५१) ग्रन्थाः मुद्रिताः ज्ञेयाः । (अत्रत्यं श्रीकृष्णगद्यं आचार्यचरणैः
बाल्यावस्थायां कन्दुकलीलावेलायां कृतमिति न ग्रन्थमालायामस्य निवेशः)

एतद्ग्रन्थमुद्रणाय महीयसा प्रयासेन पुस्तकप्रतिमाः बहुप्रदेशेभ्योजितास्तत्र मुख्यं साहाय्यवेणुपु
रवासि-म०शा० ग्यज्युपाह्ववेङ्कटाचार्याचारितमतस्तेषामन्येषां पुस्तकदानुणामुपकाराभारानाभारमः ।
एवं नभः पतन्त्यामसमं पतन्निण इति कविवाक्यमनुसृत्य यथाशक्ति मन्दमतिरहमानन्दतीर्थसतीर्था
र्थतास्यर्थाग्रन्थितग्रन्थज्ञानाशक्तस्तच्छ्रीगुरुचरणातिसक्तत्वेन भक्त्यतिशयवैष्णवकुलोत्पन्नतयाच
श्रीसत्यवतीसुताभिक्तश्रीयतीश्वरपदारविन्दानुकम्पासम्पादनेन कथंताहिं मन्थरं महता यत्नेन शो
धनादगर्क्ष्याणां भवतांभवतां सर्ववैष्णवजनानामनुग्रहार्हपात्रतामियासमित्यायासेन ध्वस्तदुरध्वश्रीम
ध्वपाद्घृष्टिस्वाराधयामि । इति सर्वं सुमंगलम् ।

कृष्णातीरस्थवाईक्षेत्रनिवासी

ऐनापुरे बाळाचार्यतनूज उद्धवाचार्यः

अयं ग्रन्थश्च सावनोपाभिध रामचन्द्रतनूजनिना आबाजी इत्यनेन मुम्बय्यां गणपतकृष्णा
जीमुद्रायन्त्रमन्दिरे सुन्दराक्षरैर्मुद्रित आदरेण भवदीयेष्वपर्य्यते । एवं रीत्यैव सर्वे श्रीमदानन्दतीर्थप्रणीत
सच्छास्त्रव्याख्याटिप्पणीतापर्यायग्रन्थतच्छास्त्रपरम्पराचार्यप्रणीताप्रायःसर्वे ग्रन्था भवतामाश्रयेणैव
मुद्रिता मुद्यन्ते चेति मत्स्यैतद्ग्रन्थग्राहकाणामग्रहेण ग्रन्थमुद्राकर्तुः प्रार्थना । शके १८१४ नन्दनसंवत्सरे

आबाजी रामचन्द्र सावंत-बेळगांव.

रामतत्त्वप्रकाश-छापखाना

॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीताः ॥

॥ श्रीमद्भनूद्गीममध्वखांतांतर्वर्तिश्रीमहृक्ष्मीनारायणायनमः ॥ ॐ
 धृतराष्ट्रउवाच ॥ धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेसमवेतायुयुत्सवः ॥ मामकाःपांडवाश्चैव
 किमकुर्वतसंजय ॥ १ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वातुपांडवानीकंब्यूढुदुर्योधनस्त
 दा ॥ आचार्यमुपसंगम्यराजावचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पथैतांपांडुपुत्राणामाचार्यम
 हतींचमूम् ॥ ब्यूढांहुपदपुत्रेणतवशिष्येणधीमता ॥ ३ ॥ अत्रशूरामहेष्वासाभी
 मार्जुनसमायुधि ॥ युयुधानोविराटश्रुपदश्चमहारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः
 काशिराजश्चवीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्चैव्यश्चनरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधाम
 न्युश्चविक्रांतउत्तमौजाश्चवीर्यवान् ॥ सौभद्रोद्रौपदेयाश्चसर्वएवमहारथाः ॥ ६ ॥
 अस्माकंतुविशिष्टयेतान्निबोधहिजोत्तम ॥ नाथकाममसैन्यस्यसंज्ञार्थतान्ब्र
 वीमिते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्चकर्णश्चकृपश्चसमित्तिजयः ॥ अश्वत्थामाविकर्ण
 श्यसौमदत्तिस्तथैवच ॥ ८ ॥ अन्येचबहवःशूरामदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ नानाश
 खप्रहरणाःसर्वैर्युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तदस्माकंबलंभीष्माभिरक्षितम् ॥
 पर्याप्तंत्विदमेतेषांबलंभीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेपुचसर्वेषुयथाभागमव
 स्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतुभवंतःसर्वएवहि ॥ ११ ॥ संजयउवाच ॥ तस्यसंज

नयन्हर्षंकुरुद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ त
तः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत सशब्दस्तुमुलोऽभवत्
॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रद
ध्मतुः ॥ १४ ॥ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं जयः ॥ पौंड्रं ध्मौ महाशंखं भीमक
र्माटकोदरः ॥ १५ ॥ अनंतविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च
सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ कास्यश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्यु
म्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः सृथिवीपते ॥
सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः सृथक् सृथक् ॥ १८ ॥ सघोषो धार्तराष्ट्राणां हृदया
निव्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थिता
नृह्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेश्च संपतिधनु रघम्यपांडवः ॥ २० ॥ हृषी
केशं तदावाक्यमिदमाहमहीपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं तथाप
यमेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सहयो
द्धव्यमस्मिन्नणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योस्त्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धा
र्तराष्ट्रस्थदुर्बुद्धेर्बुद्धेः प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो

गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्येस्थापचित्वारथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रो
 णप्रमुखतःसर्वेषांचमहीक्षिताम् ॥ उवाचपार्थपश्यैतान्समवेतान्कुहनिति ॥ २५ ॥
 तत्रापश्यस्थितान्पार्थःपितृनथपितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलांश्चातृपुत्रान्पौ
 त्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्मुहुदश्रैवसेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्यसकौ
 तेयःसर्वान्बधूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपयापरयाविष्टोविषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अ
 जुनउवाच ॥ दृष्टुमंस्वजनंरुष्णयुयुसुंसमुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदंतिममगात्राणि
 मुखंचपरिशुष्यति ॥ वेपथुश्चशरीरेमेरोमहर्षश्चजायते ॥ २९ ॥ गांडीवंसंसतेह
 स्तास्त्वक्कैवपरिदह्यते ॥ नचशक्रोम्यवस्थानुंभ्रमतीवचमेमनः ॥ ३० ॥ निमित्ता
 निचपस्यामिविपरीतानिकेशव ॥ नचश्रेयोऽनुपश्यामिहत्वास्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥
 नकाक्षेविजयंकृष्णनचराज्यंसुखानिच ॥ किंनोराज्येनगोविंदकिंभोगैर्जीवि
 तेनवा ॥ ३२ ॥ येषामर्थेकाक्षितंनोराज्यंभोगाःसुखानिच ॥ तद्भ्रमेवस्थितायुद्धे
 प्राणांस्यक्त्वाधनानिच ॥ ३३ ॥ आचार्याःपितरःपुत्रास्तथैवचपितामहाः ॥ मा
 तुलाःश्वशुराःपौत्राःस्थालाःसंबंधिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्नहंतुमिच्छामिघ्नतोऽपि
 मधुसूदन ॥ अपित्रैलोक्यराज्यस्यहेतोःकिंनुमहीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्यधातराष्ट्रा

न्नःकाप्रीतिःस्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ त
 स्मान्नाहर्हीवयंहंतु धार्तराष्ट्रान्स्वबांधवान् ॥ स्वजनंहिकथंहत्वासुखिनःस्याममाध
 व ॥ ३७ ॥ यद्यप्येतेनपश्यंतिलोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतंदोषमिन्द्रोद्गोहेच
 पातकम् ॥ ३८ ॥ कथंनज्ञेयमस्माभिःपापादस्मान्निर्वर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतंदोषंप्र
 पश्यद्विर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षयेप्रणश्यंतिकुलधर्माःसनातनाः ॥ धर्मनष्टेकुलं
 कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंतिकुलस्त्रियः ॥ स्त्री
 पुदुष्टासुवार्ष्णैयजायतेवर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरोनरकायैवकुलघ्नानांकुलस्यच ॥
 पतंतिपितरोत्थेषालुप्तपिंडोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरैतैःकुलघ्नानांबर्णसंकरका
 रकैः ॥ उत्साधंतेजातिधर्माःकुलधर्माश्चशाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणांम
 नुष्याणांजनार्दन ॥ नरकेनियतंवासोभवतीत्यनुशुश्रुम् ॥ ४४ ॥ अहोबतमहत्या
 पंकर्तुंव्यवसितावयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेनहंतुंस्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदिमाम
 प्रतीकारमशस्त्रशस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रारणेहन्युस्तन्मेक्षेमतरंभवेत् ॥ ४६ ॥ संज
 यउवाच ॥ एवमुक्त्वार्जुनःसंख्येथोपस्थउपाविशत् ॥ विस्तज्यसशरंचापशोक
 संविघ्नमानसः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रे

श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥
 संजयउवाच ॥ तंतथाकृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदंवाक्यमुवा
 चमधुसूदनः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वाकश्मलमिदंविषमेसमुप
 स्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥ क्लैब्यंमास्मगमःपार्थ
 नैतत्त्वयुपपद्यते ॥ क्षुद्रंहृदयदौर्बल्यंत्यक्त्वोत्तिष्ठपरंतप ॥ ३ ॥ अर्जुनउवा
 च ॥ कथंभीष्महंसंख्येद्रोणंचमधुसूदन ॥ इषुभिःप्रतियोत्स्यामिपूजार्हाविरि
 सूदन ॥ ४ ॥ गुरुनहत्वाहिमहानुभावान्श्रेयोभोक्तुंभैश्यमपीहलोके ॥ ह
 त्वार्थकामांस्तुगुरुनैहवभुंजीयभोगान्नुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥ नचैतद्विद्मःकतर
 न्नोगरीथोयद्वाजयेमयदिवानोजयेयुः ॥ यानेवहत्वानजिजीविषामस्तेऽवस्थि
 ताःप्रमुखेधार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावःशुच्छामिल्वांधर्मसंदूचे
 ताः ॥ यच्छ्रेयःस्यान्निश्चितं ब्रूहितन्मेशिष्यस्तेऽंशधिमांत्वांप्रपन्नम् ॥ ७ ॥ नहि
 प्रपथ्यामिममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिंद्रियाणाम् ॥ अवाप्यभूमावसपत्नम्
 इंद्रान्यंसुराणामपिचाधिपत्यम् ॥ ८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशंगुडा
 केशःपरंतपः ॥ नयोत्स्यइतिगोविंदमुक्त्वातूष्णींवभूवह ॥ ९ ॥ तमुवाचहृषीकेशः

प्रहसन्निवभारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्येविषीद्वृत्तमिदं चः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचं
 तिपंडिताः ॥ ११ ॥ न त्वेवाहं जातु नासं त्वं नेजेनाधिपाः ॥ न चैव न भविष्यामः
 सर्वे वयमतः परम् ॥ १२ ॥ देहिनोऽस्मिन्मथादेहेकौ मारं यौ वनं जरा ॥ तथा देहांतरप्रा
 सिधीरस्तन्न मुच्यते ॥ १३ ॥ मात्रास्पशारंस्तु कौतेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आग
 मापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत ॥ १४ ॥ यं हिनव्यथयंत्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥
 समदुःखसुखंधीरंसोऽभृतत्वाय कल्पते ॥ १५ ॥ नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते
 सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अविनाशितु तद्विद्विद्ये न सर्व
 मिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्लुप्तमर्हति ॥ १७ ॥ अंतं वत इमे देहानि
 त्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥ १८ ॥ य एनं वे
 त्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नायं हंति न हन्यते ॥ १९ ॥ न जा
 यते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुरा
 णो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २० ॥ वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ॥ कथं स
 पुरुषः प्रार्थकं घातयति हंति कम् ॥ २१ ॥ वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णा

तिनरोऽपराणि ॥ तथाशरीराणिविहायजीर्णान्यन्यानि संयातिनवानिदेही ॥ २ ॥
 नैनंछिंदंतिशस्त्राणिनैनंदहतिपावकः ॥ नचैनंक्लेदयंत्यापोनशोषयतिमारुतः
 ॥ २३ ॥ अच्छेद्योऽयमदात्वोऽयमक्लेद्योऽशोष्यएवच ॥ नित्यःसर्वगतःस्थाणुर
 चलोऽयंसनातनः ॥ २४ ॥ अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥ त
 रमादेवंविदित्वैनानाशुशोचितुमर्हसि ॥ २५ ॥ अथचैनंनित्यजातंनित्यंवाभन्य
 सेष्टतम् ॥ तथापित्वंमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि ॥ २६ ॥ जातस्यहिभ्रुवोऽष्टस्रुभ्रु
 वंजन्मष्टतस्यच ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थेनत्वंशोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥ अव्यक्ताद्वा
 निभूतानिव्यक्तमथ्यानिभारत ॥ अव्यक्तनिधनाम्येवतत्रकापरिदेवना ॥ २८ ॥
 आश्चर्यवत्पश्चतिकश्चिदेनमाश्चर्यवद्ददितितथैवचान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यःश्र
 णोतिश्रुत्वाप्येनंवेदनचैवकश्चित् ॥ २९ ॥ देहीनित्यमवध्योऽयं देहसर्वस्यभार
 त ॥ तस्मात्सर्वाणिभूतानिनत्वंशोचितुमर्हसि ॥ ३० ॥ स्वधर्ममपिचावेक्ष्यनवि
 कंपितुमर्हसि ॥ धर्म्याद्धियुद्धान्छ्रेयोऽन्यक्षत्रियस्यनविद्यते ॥ ३१ ॥ यदृच्छया
 चोपपन्नंस्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ सुखिनःक्षत्रियाःपार्थलभंतेयुद्धमीदृशम् ॥ ३२ ॥
 अथचेत्वमिमंधर्म्यंसंभ्रामंनकरिष्यसि ॥ ततःस्वधर्मकीर्तिंचहित्वापापमवाप्स्य

सि ॥ ३३ ॥ अकीर्तिचापिभूतानिकथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ॥ संभावितस्य चाकी
 र्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥ भयाद्गणादुपरतं मंस्थं ते त्वां महारथाः ॥ येषां च त्वं
 बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥ ३५ ॥ अवाच्यवादांश्च बहुन्वदिष्यन्ति तवाहि
 ताः ॥ निर्दंतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नुक्तिम् ॥ ३६ ॥ हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जि
 त्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ॥ तस्माद्दुत्तिष्ठकौतेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥ सुखदुः
 खे समेकत्वालाभालाभौ जयाजयौ ॥ ततो युद्धाय युज्यस्व नैव पापमवाप्स्यसि
 ॥ ३८ ॥ एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमांशृणु ॥ बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्म
 बंधं प्रहास्यसि ॥ ३९ ॥ नेहा भिक्कमनाशोऽस्ति प्रत्यवायोन विद्यते ॥ स्वल्पमप्य
 स्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥ ४० ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरु नंदन ॥
 बहुशाखा ल्यनंताश्च बुद्ध्योऽव्यवसायिनाम् ॥ ४१ ॥ याभिर्मां पुष्पितांवा च प्रवदं
 त्यविपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥ ४२ ॥ कामात्मानः स्व
 र्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ ४३ ॥ भो
 गैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीय
 ते ॥ ४४ ॥ त्रैगुण्यविषया वेदानि रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो नि

र्योगक्षेमआत्मवान् ॥ ४५ ॥ यावानर्थउदपानेसर्वतःसंप्रुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु
 वेदेषुब्राह्मणस्यविजानतः ॥ ४६ ॥ कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥ मा
 कर्मफलहेतुर्भूमिसंगोऽस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥ योगस्थःकुरुकर्मणिसंगंत्यत्तवाध
 नंजय ॥ सिद्धयसिद्धयोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ॥ ४८ ॥ दूरेणत्यवरंकर्म
 बुद्धियोगाद्भनंजय ॥ बुद्धौशरणमन्विच्छरुपणाःफलहेतवः ॥ ४९ ॥ बुद्धियुक्तो
 जहातीहउभेसुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलम् ॥ ५० ॥
 कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलंत्यत्त्वामनीषिणः ॥ जन्मबंधविविनिर्मुक्ताःपदंगच्छंत्यना
 मयम् ॥ ५१ ॥ यदातेमोहकलिलंबुद्धिव्यथितरिष्यति ॥ तदागंतासिनिर्वेदंश्रो
 तव्यस्यश्रुतस्यच ॥ ५२ ॥ श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदास्थास्यतिनिश्चला ॥ समाधा
 वचलाबुद्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्यकाभा
 षासमाधिस्थस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिंप्रभाषेतकिमासीतवजेतकिं ॥ ५४ ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ प्रजहातियदाकामान्सर्वान्पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना
 तुष्टःस्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥ दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीत
 रागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ५६ ॥ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तप्राप्यशुभा

शुभम् ॥ नाभिनन्दति न द्वेषितस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥ यदासंहरते चायं कूर्मोऽ
 गानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥ विषया वि
 निवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ॥ रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वानि वर्तते ॥ ५९ ॥ यततो
 ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥
 तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ॥ वशे हि यस्मैन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठी
 ता ॥ ६१ ॥ ध्यायतो विषयान्पुंसः संगस्तेषु पजायते ॥ संगत्संजायते कामः कामा
 त्क्रोधो भिजायते ॥ ६२ ॥ क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रं
 शाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ६३ ॥ रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चर
 न् ॥ आत्मवस्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥ प्रसादे सर्वदुःखानां हानि
 रस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥ ६५ ॥ नास्ति बुद्धिरयुक्त
 स्य न चायुक्तस्य भावना ॥ न चाभावयतः शान्तिरशांतस्य कुतः सुखम् ॥ ६६ ॥ इन्द्रि
 याणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नाविमिवांभसि ॥ ६७ ॥
 तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रति
 स्थिता ॥ ६८ ॥ यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी ॥ यस्यां जाग्रति भूतानि

सानिशापश्यतो मुनेः ॥ ६ ॥ ९ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्दत्त ॥
तद्दत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ ७० ॥ विहाय कामान्यः
सर्वान्पुमांश्चरति निःस्पृहः ॥ निर्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ॥ ७१ ॥ एषा
ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैना प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वास्यामं त काले ऽपि ब्रह्मनिर्वाणम्
च्छति ॥ ७२ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्र० सांख्ययोगो नाम द्वितीयः ॥ २ ॥
अर्जुन उवाच ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनाद न ॥ तर्हि कर्मणि घोरे मां नि
योजयसि केशव ॥ १ ॥ व्यामिश्रेणे व वाक्येन बुद्धिर्मोहयसीव मे ॥ तेदकं वदनिश्चि
त्ययेन श्रेयो हेह माप्नुयाम् ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोकेस्मिद्धि विधानिष्टापुराप्रो
क्ता मया नघ ॥ ज्ञानयोगेन सांख्यानं कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३ ॥ न कर्मणामना
रंभान्नैकं कर्म्यं पुरुषो ऽश्नुते ॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥ न हि कश्चि
त्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ५ ॥ कर्म
द्वियाणिसंयम्यथ आत्मे मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियाथान्विमूढात्सामिथ्याचारः स उ
च्यते ॥ ६ ॥ यस्मिं वद्वियाणि मनसा नि यम्यारभते ऽर्जुन ॥ कर्मैर्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः
स विशिष्यते ॥ ७ ॥ नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ॥ शरीरयात्रापि च तेन प्र

सिध्येदकर्मणः ॥ ८ ॥ यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयं कर्मबंधनः ॥ तदर्थं कर्म कौ-
 तेयमुक्तसंगः समाचर ॥ ९ ॥ सह यज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्र-
 सविष्यध्वमेषवोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥ देवान्भावयतानेन ते देवाभावयंतु वः ॥
 परस्परं भावयंतः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥ इष्टान्भोगान्हि वो देवादास्यंते यज्ञ-
 भाविताः ॥ तैदत्तानप्रदायैभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः ॥ १२ ॥ यज्ञशिष्टाशिनः संतो
 मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः ॥ भुंजते ते त्वघं पापायेपचं त्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥ अन्ना-
 द्रवंति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥
 कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम्
 ॥ १५ ॥ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अघायुरिंद्रियारामो मोघं पार्थस-
 जीवति ॥ १६ ॥ यस्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्ट-
 स्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥ नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्व-
 भूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥ तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ अ-
 सक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः ॥ १९ ॥ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जन-
 कादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्

देवेतरोजनः ॥ सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥ नमेपार्थास्तिकर्त
 व्यंत्रिषुलोकैषुकंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्तएवचकर्मणि ॥ २२ ॥ यदित्यहं
 नवर्तयंजातुकर्मण्यतंद्रितः ॥ ममवल्मानुवर्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः ॥ २३ ॥ उ
 त्सीदियुरिमेलोकानकुर्याकर्मचेदहम् ॥ संकरस्यचकर्तास्यामुपहन्यामिमाःप्रजाः
 ॥ २४ ॥ सक्ताःकर्मण्यविद्वांसोयथाकुर्वतिभारत ॥ कुर्याद्विद्वांस्तथाऽसक्तश्चिकी
 र्षुर्लोकसंग्रहम् ॥ २५ ॥ नबुद्धिभेदंजनयेदज्ञानांकर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वक
 र्माणिविद्वान्युक्तःसमाचरन् ॥ २६ ॥ प्रकृतेःक्रियमाणानिगुणैःकर्माणि सर्वशः ॥
 अहंकारविमूढालाकर्ताहमितिमन्यते ॥ २७ ॥ तत्त्ववित्तुमहाबाहोगुणकर्मविभा
 गयोः ॥ गुणागुणेषुवर्ततइतिमत्वानसज्जते ॥ २८ ॥ प्रकृतेर्गुणसंमूढाःसज्जतेगुणक
 र्मसु ॥ तानकृत्स्नविदोमंदांकृत्स्नविन्नविचालयेत् ॥ २९ ॥ मयिसर्वाणिकर्माणि
 संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममोभूत्वायुध्यस्वविगतज्वरः ॥ ३० ॥ ये
 मेमतमिदंनित्यमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥ श्रद्धावंतोऽनसूयंतोमुच्यंतेतेऽपिकर्मभिः
 ॥ ३१ ॥ येत्वेतदभ्यसूयंतोनानुतिष्ठंतिमेमतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धिनष्टा
 नचेतसः ॥ ३२ ॥ सदृशंचेषृतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिंयांतिभूतानि

निग्रहः किं कश्चिच्छति ॥ ३३ ॥ इन्द्रियस्यैन्द्रियस्यार्थैरागद्वेषौव्यवस्थितौ ॥ तयोर्न
 वशमागच्छेत्तौ त्वस्यपरिपंथिनौ ॥ ३४ ॥ श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठि
 तात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्र
 युक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥ ३६ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा
 विद्ध्येनमिह वैरिणम् ॥ ३७ ॥ धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥ यथोल्बे
 नावृत्तो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ॥ ३८ ॥ आवृत्तं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥
 कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमु
 च्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥ तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ
 नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहिये न ज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥ ४१ ॥ इन्द्रिया
 णि पराण्याद्गुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥ ४२ ॥
 एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासद
 म् ॥ ४३ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मसूत्रप्रकरणेन तृतीयेऽध्याये ॥ ३ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राहम

नुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् ॥ १ ॥ एवंपरंपराप्राप्तमिमंराजर्षयोविदुः ॥ सकालेनेहमह
 तायोगोनेष्टःपरंतप ॥ २ ॥ सएवायंमयातेऽध्योगःप्रोक्तःपुरातनः ॥ भक्तोऽसि
 मेसखाचेतिरहस्यंत्वेतदुत्तमम् ॥ ३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अपरंभवतो जन्मपरंज
 न्मविवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयांत्वमादौप्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच
 बहूनिमेव्यतीतानिजन्मानितवचार्जुन ॥ तान्यहंवेदसर्वाणिनत्वंवेत्थपरंतप ॥
 ॥ ५ ॥ अजोऽपिसन्नव्ययात्माभूतानामीश्वरोऽपिसन् ॥ प्रकृतिंस्वामधिष्ठायसं
 भवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥ यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत ॥ अभ्युत्थान
 मधर्मस्यतदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ ७ ॥ अपरिन्नाणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृताम् ॥
 धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगे ॥ ८ ॥ जन्मकर्मचमेदिव्यमेवंयोवेत्ति
 त्वतः ॥ त्यक्त्वादेहंपुनर्जन्मनैतिमामेतिसोऽर्जुन ॥ ९ ॥ वीतरागभयक्रोधात्म
 यामामुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसापूतामद्भावमागताः ॥ १० ॥ येयथामांप्र
 पद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहम् ॥ ममवर्त्मानुवर्तिते मनुष्याःपार्थसर्वशः ॥ ११ ॥ कांक्षं
 तःकर्मणांसिद्धियजंतइहदेवताः ॥ क्षिप्रं हिमानुषेलोकसिद्धिर्भवतिकर्मजा ॥ १२ ॥
 चातुर्वर्ण्यंमयासृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्यकर्तारमपिमांविद्व्यक्ततरिमव्यय

म् ॥ १३ ॥ नमांकर्माणिलिंपतिनमेकर्मफलरश्महा ॥ इतिमांथोऽभिजानातिकर्म
 भिर्नसबध्यते ॥ १४ ॥ एवंज्ञात्वाकृतकर्मपूर्वरपिसुमुक्षुभिः ॥ कुरुकर्मैवतस्मात्स्वंपूर्वैः
 पूर्वतरंकृतम् ॥ १५ ॥ किंकर्मकिमकर्मतिकवयोऽप्यत्रमोहिताः ॥ तत्तेकर्मप्रवक्ष्या
 मियज्ज्ञात्वामोक्षसेऽशुभात् ॥ १६ ॥ कर्मणोद्यपिबोद्धव्यंबोद्धव्यंचविकर्मणः ॥
 अकर्मणश्चबोद्धव्यंगहनाकर्मणोगतिः ॥ १७ ॥ कर्मण्यकर्मयःपश्येदकर्मणिचक
 र्मयः ॥ सबुद्धिमान्मनुष्येषुसयुक्तःकृत्स्नकर्मकृत् ॥ १८ ॥ यस्यसर्वेसमारंभाःका
 मसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुःपडितंबुधाः ॥ १९ ॥ त्यत्तवाकर्म
 फलासंगंनित्यदृष्टोनिराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपिनैवकिंचित्करोतिसः ॥ २० ॥
 निराशीर्यतचित्तात्मात्यक्तसर्वपरिश्रहः ॥ शारीरंकेवलंकर्मकुर्वन्नाप्तोतिकिल्बि
 षम् ॥ २१ ॥ यदृच्छालाभसंतुष्टोद्वंदातीतोविमत्सरः ॥ समःसिद्धावसिद्धौचकृत्वा
 पिननिबध्यते ॥ २२ ॥ गतसंगस्यमुक्तस्यज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचर
 तःकर्मसमग्रंप्रविलीयते ॥ २३ ॥ ब्रह्मार्पणंब्रह्महविर्ब्रह्माभौब्रह्मणाहुतम् ॥ ब्रह्मै
 वतेनगंतव्यंब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ २४ ॥ दैवमेवापरेयज्ञंयोगिनःपर्युपासते ॥ ब
 ह्मात्मावपरेयज्ञंयज्ञेनैवोपजुहति ॥ २५ ॥ श्रोत्रादीनींद्रियाण्यन्यसंयमाग्निपुजुह

ति ॥ शब्दादीन्विषयानन्यद्द्रियाग्निषुजुहति ॥ २६ ॥ सर्वाणीन्द्रियकर्माणिप्राण
 कर्माणिचापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौजुहतिज्ञानदीपिते ॥ २७ ॥ द्रव्ययज्ञास्त
 पोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयःशंसितव्रताः ॥ २८ ॥
 अपानेजुहतिप्राणंप्राणेऽपानंतथापरे ॥ प्राणापानगतीरुद्धाप्राणायामपराय
 णाः ॥ २९ ॥ अपरेनियताहाराःप्राणान्प्राणेषुजुहति ॥ सर्वेऽप्येतेयज्ञविदोयज्ञक्ष
 पितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञशिष्टाशुतभुजोर्थातिब्रह्मसनातनम् ॥ नायंलोकोऽस्त्य
 यज्ञस्यकुतोऽन्यःकुरुसत्तम ॥ ३१ ॥ एवंबहुविधायज्ञावितताब्रह्मणोमुखे ॥ कर्म
 जान्विद्धितान्सर्वानेवंज्ञात्वाविमोक्षसे ॥ ३२ ॥ श्रेयान्द्रव्यमथाद्यज्ञाञ्ज्ञानय
 ज्ञःपरंतप ॥ सर्वकर्माखिलंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते ॥ ३३ ॥ तद्विद्धिप्रणिपातेन
 परिश्रमेनसेवया ॥ उपदेक्ष्यतितेज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥ यज्ज्ञात्वान
 पुनर्माहमेवंयास्यसिपांडव ॥ येनभूतान्यशेषेणद्रक्ष्यस्यात्मन्यथोमयि ॥ ३५ ॥
 अपिचेद्सिपापेभ्यःसर्वेभ्यःपापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानप्लुवेनैववृजिनंसंतरिष्यसि
 ॥ ३६ ॥ यथैर्धांसिमिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभ
 स्मसात्कुरुतेतथा ॥ ३७ ॥ नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते ॥ तत्स्वयंयोगसं

सिद्धःकालेनात्मनिर्विन्दति ॥ ३८ ॥ श्रद्धावाँह्यभतेज्ञानंमत्परःसंयतैर्द्रियः ॥ ज्ञा
नंलब्ध्वापरंशांतिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्चसंशयात्मा
विनश्यति ॥ नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ॥ ४० ॥ योगसंन्यस्तकर्मा
णंज्ञानसंछिन्नसंशयम् ॥ आत्मवंतंनकर्माणिनिबध्नंतिधनंजय ॥ ४१ ॥ तस्मादज्ञा
नसंभूतंहृत्स्थंज्ञानासिनात्मनः ॥ छिन्नसंशयंयोगमातिष्ठोत्तिष्ठुभारत ॥ ४२ ॥
इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांज्ञानयोगोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
अर्जुनउवाच ॥ संन्यासंकर्मणां कृष्यापुनर्योगं च शंससि ॥ यच्छ्रेयएतयोरैकं तन्मे
ब्रूहि सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासःकर्मयोगश्चनिःश्रेयसकरा
वुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥ २ ॥ ज्ञेयःस नित्यसंन्यासी
यो न द्वेष्टिनकांक्षति ॥ निर्द्वन्द्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्समुच्यते ॥ ३ ॥ सांख्ययोगौ पृ
थग्बालाः प्रवदंति न पंडिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यगुभयोर्विदते फलम् ॥ ४ ॥ य
त्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति
॥ ५ ॥ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्बह्वनचिरेणाधि
गच्छति ॥ ६ ॥ योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितैर्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूता

त्माकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ ७ ॥ नैवकिंचिक्करोमीवियुक्तोमन्येततस्ववित् ॥ पश्य
 नृशृण्वन्स्पृशश्चिघ्नन्नभगच्छन्स्वपन्श्वसन् ॥ ८ ॥ प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्निषन्नि
 मिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषुवर्ततइतिधारयन् ॥ ९ ॥ ब्रह्मण्याधायकर्मणिसे
 गंत्यत्त्वाकरोतिथः ॥ लिप्यतेनसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १० ॥ कायेनमन
 साबुद्ध्याकेवलैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगत्यत्त्वात्मशुद्धये ॥ ११ ॥ यु
 क्तःकर्मफलंस्तत्त्वाशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीम् ॥ अयुक्तःकामकारेणफलेसक्तोनिव
 ध्यते ॥ १२ ॥ सर्वकर्माणिमनसासंन्यस्यास्तेसुखंवशी ॥ नवद्वारेपुरेदेहीनैवकु
 र्वन्नकारयन् ॥ १३ ॥ नकर्तृत्वंनकर्माणिलोकस्यस्तृजतिप्रभुः ॥ नकर्मफलसंयो
 गंस्वभावस्तुप्रवर्तते ॥ १४ ॥ नादत्तेकस्यचित्पापंनचैवसुकृतंविभुः ॥ अज्ञाने
 नादृवंज्ञानंतेनमुख्यंतिजंतवः ॥ १५ ॥ ज्ञानेनतुतदज्ञानंयेषांनाशितमात्मनः ॥ ते
 धामादित्यवज्ज्ञानंप्रकाशयतितत्परम् ॥ १६ ॥ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्त्रिष्टास्तप
 रायणाः ॥ गच्छंत्यपुनराद्यत्तिज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥ १७ ॥ विद्याविनयसंपन्ने
 ब्राह्मणेगविहस्तिनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः ॥ १८ ॥ इहैवतैजि
 तःस्वर्गोयेषांसांम्येस्थितंमनः ॥ निर्दोषंहिसमंब्रह्मतस्माद्ब्रह्मणितेस्थिताः ॥ १९ ॥

नप्रहस्येत्प्रियं प्राप्य नो द्विजे त्प्राप्य चाप्रियम् ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्वह्मणि
स्थितः ॥ २० ॥ बाल्यस्पर्शेष्वसक्तत्वाविदित्यात्मनियत्सुखम् ॥ सब्रह्मयोगयु
क्तात्मा सुखमक्षय्यमश्नुते ॥ २१ ॥ ये हि संस्पर्शजा भोगादुःखयो न य एव ते ॥ आ
द्यन्तःकौंतेय न ते पुरमते बुधः ॥ २२ ॥ शक्नोतीह वयः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणा
त् ॥ कामक्रोधोद्भववैगं सयुक्तः स सुखी नरः ॥ २३ ॥ योऽतः सुखोऽतरारामस्त
थांतर्ज्योतिरेव यः ॥ स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति ॥ २४ ॥ लभन्ते ब्र
ह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ॥ छिन्नद्वैधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥ २५ ॥
कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ॥ अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तेते विदित्वात्म
नान् ॥ २६ ॥ स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाल्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभ्रुवोः ॥ प्राणापानौ समौ कृ
त्वानासाभ्यन्तरचारिणौ ॥ २७ ॥ यतैर्द्रियमनो बुद्धिर्मुनिर्भोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छ्रा
भयक्रोधो यः स दामुक्त एव सः ॥ २८ ॥ भोक्तरं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृ
दंसर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिं नृच्छति ॥ २९ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
विद्यायोगशास्त्रे कृष्णार्जुनसंवादे कर्मसंन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ॥ संसंन्यासी च यो

गीचननिरग्निर्नचाक्रियः ॥ १ ॥ यंसंन्यासमितिप्राहुर्योगतंविद्विपांडव ॥ नद्य
संन्यस्तसंकल्पोयोगीभवतिकश्चन ॥ २ ॥ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्य
ते ॥ योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥ यदाहिर्नोद्वियार्थेषु न कर्मस्वनुष
जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥ उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मा
नमवसादयेत् ॥ आत्मैव त्वात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥ बंधुरात्मात्मन
स्तस्य येनात्मैवात्मना जितः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वेव तैतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥ जि
तात्मनः प्रशांतस्य परमात्मा समाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा मानापमान
योः ॥ ७ ॥ ज्ञानविज्ञानत्वात्मा कूटस्थो विजितेंद्रियः ॥ युक्तइत्युच्यते योगीसम
लोषाश्मकांचनः ॥ ८ ॥ सुहृन्मित्रार्पुदासीनमथस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपि च
पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥ योगीयुंजीत स ततमात्मानं रहसिस्थितः ॥ ए
काकीयतचित्तात्मानि रशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासन
मात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ११ ॥ तत्रैकाग्रं मनः
कृत्वा यतचित्तेंद्रियक्रियः ॥ उपविश्यासनेयुं व्याधोगमात्मविशुद्धये ॥ १२ ॥ स
मंकाय शिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोक

यन् ॥ १३ ॥ प्रशांतात्माविगतभीर्ब्रह्मचारिव्रतेस्थितः ॥ मनःसंयम्यमच्चित्तोयु
 क्त्वासीतमत्परः ॥ १४ ॥ युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीनियतमानसः ॥ शांतिनि
 र्वाणपरमांसंस्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥ नात्यश्रतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमन
 श्रतः ॥ नचातिस्त्रप्तशीलस्यजाग्रतो नैव चार्जुन ॥ १६ ॥ युक्ताहारविहारस्ययु
 क्तचेष्टस्यकर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगो भवतिदुःखहा ॥ १७ ॥ यदाविनि
 यतंचित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निःस्पृहःसर्वकामेभ्योयुक्तइत्युच्यतेतदा ॥ १८ ॥
 यथादीपोनिवातस्थो नैगते सोपमासृता ॥ योगिनोयतचित्तस्ययुंजतोयोगमा
 त्मनः ॥ १९ ॥ यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ॥ यत्रचैवात्मनात्मानंपश्य
 न्नात्मानितुष्यति ॥ २० ॥ सुखमात्यंतिकंयत्तद्वृद्धिशाल्मतीन्द्रियम् ॥ वेत्तियत्र
 नचैवार्यंस्थितश्चलतितत्त्वतः ॥ २१ ॥ यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ॥ य
 स्मिन्स्थितो नदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥ २२ ॥ तंविद्यादुःखसंयोगवियोगंयोग
 संज्ञितम् ॥ सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोनिर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥ संकल्पप्रभवान्का
 मांस्यक्तवासर्वानशेषतः ॥ मनसैवेन्द्रियग्रामंविनियम्यसमंततः ॥ २४ ॥ शनैः
 शनैरुपरमेद्बुद्ध्याधृतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिंचिदपिचिंतयेत् ॥ २५

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततोनिश्चरत्यैतदात्मस्यववशंनये
 त् ॥ २६ ॥ प्रशांतमनसंस्थेनयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिशांतरजसंब्रह्मभूतमक
 ल्मषम् ॥ २७ ॥ युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥ सुखेनब्रह्मसंस्पर्शम
 त्यंतंसुखमश्नुते ॥ २८ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोग
 युक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ २९ ॥ योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वंचमथिपश्यति ॥ त
 स्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ॥ ३० ॥ सर्वभूतस्थितंययोमांभजत्येकत्वमा
 स्थितः ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमथिवर्तते ॥ ३१ ॥ आत्मौपम्येनसर्वत्रस
 मंपश्यतियोऽर्जुन ॥ सुखंवायदिवादुःखसयोगीपरमोमतः ॥ ३२ ॥ अर्जुनउवा
 च ॥ योयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वा
 स्थितिंस्थिराम् ॥ ३३ ॥ चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवदृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहं
 मन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनो
 दुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतुकोतियैराग्येणचगृह्यते ॥ ३५ ॥ असंयतात्मना
 योगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनानुयतताशक्योऽवाप्तुमुपायतः ॥ ३६ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ अयतिःश्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्राप्ययोगसंसि

द्विकांगतिकृष्णगच्छति ॥ ३७ ॥ कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्चिन्नाभ्रमिवनश्यति ॥
 अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढोब्रह्मणःपथि ॥ ३८ ॥ एतन्मेसंशयंकृष्णच्छेत्तुमर्हस्य
 शेषतः ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यच्छेत्तानल्युपपद्यते ॥ ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पा
 र्थनैवेहनामुत्रविनाशस्तस्यविद्यते ॥ नहिकल्याणकृत्कश्चिदुर्गतितातगच्छति ॥
 ॥ ४० ॥ प्राप्यपुण्यकृतांलोकानुषित्वाशाश्वतीःसमाः ॥ शुचीनांश्रीमतंगेहेयो
 गभ्रष्टोऽभिजायते ॥ ४१ ॥ अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ॥ एतद्धि
 दुर्लभतरंलोकैकजन्मयदीदृशम् ॥ ४२ ॥ तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ॥
 यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुन्दन ॥ ४३ ॥ पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्वियतेत्यवशोऽपि
 सः ॥ जिज्ञासुरपियोगस्यशब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ ४४ ॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तुयोगी
 संशुद्धकिल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरंगतिम् ॥ ४५ ॥ तपस्विभ्योऽ
 धिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगीतस्माद्योगीभ
 वार्जुन ॥ ४६ ॥ योगिनामपिसर्वेषामद्गतेनंतरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजतेयोमां
 समेयुक्ततमोमतः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशा
 स्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेअभ्यासयोगोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ४८ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाःपार्थयोग्युजन्मदाश्रयः ॥ असंशयंसमग्रं
 मांयथाज्ञास्यसितच्छृणु ॥ १ ॥ ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः ॥ य
 ज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यतति
 सिद्धये ॥ यततामपिसिद्धानां कश्चिन्मावेत्तितत्त्वतः ॥ ३ ॥ भूमिरापोऽनलोवायुः
 खंमनोबुद्धिरेवच ॥ अहंकारइतीयमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥ अपरेयमितस्त्व
 न्यांप्रकृतिंविद्धिमेपराम् ॥ जीवभूतांमहाबाहोययेदंधार्थतेजगत् ॥ ५ ॥ एतद्यो
 नीनिभूतानिसर्वाणीत्युपधारय ॥ अहंकारस्यजगतःप्रभवःप्रलयस्तथा ॥ ६ ॥
 मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय ॥ मयिसर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणाइव
 ॥ ७ ॥ रसोऽहमप्सुकौतेयप्रभास्मिशशिसूर्ययोः ॥ प्रणवःसर्ववेदेषुशब्दःखेपो
 रुषंष्टु ॥ ८ ॥ पुण्ययोगंधःपृथिव्यांचतेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनंसर्वभूतेषु
 तपश्चास्मितपस्विषु ॥ ९ ॥ बीजंमांसर्वभूतानांविद्धिपार्थसनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धि
 मतामस्मितेजस्तेजस्विनामहम् ॥ १० ॥ बलंबलवतामस्मि कामरागविवर्जित
 म् ॥ धर्माविरुद्धोभूतेषुकामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥ येचैवसात्विकाभावाराज
 सास्तामसाश्चये ॥ मत्तएवेतितान्विद्धिनल्वहंतेषुतेमयि ॥ १२ ॥ त्रिभिर्गुणमयै

भावैरेभिःसर्वमिदंजगत् ॥ मोहितंनाभिजानातिमाभ्यःपरमव्ययम् ॥ १३ ॥
 देवील्लेषागुणमयीममायादुरत्यया ॥ मामेवयेप्रपद्यंतेमायामेतांतरंति ॥ १४
 नमांदुष्कृतिनोमूढाःप्रपद्यंतेनराधमाः ॥ माययापहृतज्ञानाआसुरंभावमाश्रि
 ताः ॥ १५ ॥ चतुर्विधाभजंतेमांजनाःसुकृतिनोर्जुन ॥ आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी
 ज्ञानीचभरतर्षभ ॥ १६ ॥ तेषांज्ञानीनित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियोहि
 ज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ १७ ॥ उदाराःसर्वएवैतेज्ञानीत्वात्मैवमेमत
 म् ॥ आस्थितःसहियुक्तामामामेवानुत्तमांगतिम् ॥ १८ ॥ बहूनांजन्मनामंते
 ज्ञानवान्मांप्रपद्यते ॥ वासुदेवःसर्वमितिसमहात्मासुदुर्लभः ॥ १९ ॥ कामैस्सैस्ते
 हृतज्ञानाःप्रपद्यंतेऽन्यदेवताः ॥ तंतंनियममास्यायप्रकृत्यानियताःस्वया ॥ २० ॥
 योयोयांयांतनुंभक्तःश्रद्धयार्चितुमिच्छति ॥ तस्यतस्याचक्षांश्रद्धातामेवविदधा
 म्यहम् ॥ २१ ॥ सतथाश्रद्धयायुक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभतेचततःकामान्म
 यैवविहितान्हितान् ॥ २२ ॥ अंतवत्तुफलेतेषांतद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान्देवय
 जोयांतिमद्भक्तायांतिमामपि ॥ २३ ॥ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंमन्यंतेमामबुद्धयः ॥
 परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमम् ॥ २४ ॥ नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायास

माष्टतः ॥ मूढोऽथनाभिजानातिलोकोमामजमव्ययम् ॥ २५ ॥ वेदाहंसमती
 तानिर्वर्तमानानिचार्जुन ॥ भविष्याणिचभूतानिमांनुवेदनकश्चन ॥ २६ ॥ इ
 च्छादेषसमुत्थेनहंसोर्हेनभारत ॥ सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयातिपरंतप ॥ २७ ॥ ये
 षांत्वंतगंतपांपंजनानांपुण्यकर्मणाम् ॥ तेहंसोर्हेनिर्मुक्ताभजंतेमांदृढव्रताः ॥ २८ ॥
 जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतिये ॥ तेब्रह्मतद्दिदुःकृत्स्नमध्यात्मंकर्मचाखिल
 म् ॥ २९ ॥ साधिभूताधिदैवमांसाधियज्ञंचयेविदुः ॥ प्रयाणकालेऽपिचमांतेवि
 दुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयोगोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ किंतद्ब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषोत्तम ॥ अधिभूतंचकिंप्रोक्तम
 धिदैवंकिमुच्यते ॥ १ ॥ अधियज्ञःकथंकोऽत्रदेहेऽस्मिन्मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले
 चकथंज्ञेयोऽसिनियतात्मभिः ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरंब्रह्मपरमंस्वभा
 वोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥ अधिभूतंक्ष
 रोभावःपुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवान्नदेहेहभूतंवर ॥ ४ ॥ अंतका
 लेचमामेवस्मरन्मुखत्वाकलेवरम् ॥ यःप्रयातिसमद्भावयातिनास्त्यत्रसंशयः ॥ ५ ॥

यंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतकलेवरम् ॥ तंतमेवैतिकौतियसदातद्भावभावितः
 ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरयुध्यच ॥ मध्यर्पितमनोबुद्धिर्माभिवैष्यस्य
 संशयम् ॥ ७ ॥ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसाजन्यगामिना ॥ परमंपुरुषंधिव्यंया
 तिपार्थानुचिंतयन् ॥ ८ ॥ कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥
 सर्वस्यधातारमंचित्यरूपमादित्यवर्णतमसःपरस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकालेमनसा
 चलेनभक्त्यायुक्तोयोगबलेनचैव ॥ भ्रुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्संतंपंपुरुष
 मुपैतिदिव्यम् ॥ १० ॥ यदक्षरंवेदविदोवदंतिविशंतिघृतयोवीतरागाः ॥ यदि
 च्छंतोब्रह्मचर्यंचरंतितत्तेपदंसंग्रहेणप्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोहृदि
 निरुध्यच ॥ मूर्ध्याधायाम्नःप्राणमास्थितोयोगधारणाम् ॥ १२ ॥ ओमित्ये
 काक्षरंब्रह्मव्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यःप्रयातित्यजन्देहंसयातिपरमांगतिम् ॥ १३ ॥
 अनन्यचेताःसतंतयोमांस्मरतिनित्यशः ॥ तस्याहंसुलभःपार्थनित्ययुक्तस्थयोगि
 नः ॥ १४ ॥ मामुपेत्यपुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्नुवंतिमहात्मानःसंसिद्धिप
 रमांगताः ॥ १५ ॥ आब्रह्मभवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्यतुकोतेश
 पुनर्जन्मनविधत्ते ॥ १६ ॥ सहस्रयुगपर्यंतमहर्षद्वह्नणोविदुः ॥ रात्रियुगसहस्रां

तांतेऽहोरात्रविदोजनाः ॥ १७ ॥ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवंत्यहरगमे ॥ रा
 व्यागमे प्रलीयंते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञिके ॥ १८ ॥ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीय
 ते ॥ रात्र्यागमेऽवशः पार्थप्रभवत्यहरगमे ॥ १९ ॥ परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽ
 व्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥ अव्यक्तोऽक्षर इ
 त्युक्तस्तमाहुः परमांगतिम् ॥ यंत्राप्यन निवर्तते तद्दाम परममम ॥ २१ ॥ पुरुषः स
 परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यांतस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम्
 ॥ २२ ॥ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ॥ प्रयातायाति तं कालं वक्ष्यामि
 भरतर्षभ ॥ २३ ॥ अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाताग
 च्छंति ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ॥ २४ ॥ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायन
 म् ॥ तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥ शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतः
 शाश्वते मते ॥ एकयाथात्यनावृत्तिमन्यथाऽऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥ नैतेऽस्ती पार्थजा
 नन्यो गीमुद्ध्यतिकश्चन ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥ २७ ॥ वेदेषु
 यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ॥ अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं
 स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां श्री

कृष्णार्जुनसंवादेऽक्षरपरब्रह्मयोगोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंतेगुह्यतमंप्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंच
 ज्ञात्वामोक्षसेऽशुभात् ॥ १ ॥ राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्य
 क्षावगमंधर्म्यंसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥ अश्रद्धानाः पुरुषाधर्मस्यास्य परंत
 प ॥ अप्राप्यमानि वर्तेतेऽत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्त
 मूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहंतेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥ न च मत्स्थानि भूता
 नि पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ भूतशृङ्खलभूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥ यथा
 काशास्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधा
 रय ॥ ६ ॥ सर्वभूतानि कौंतेय प्रकृतिं यांति मामिदम् ॥ कल्पक्षये पुनस्तानि क
 ल्यादौ विस्तृजाम्यहम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विस्तृजामि पुनः पुनः ॥ भूतप्रा
 ममि मं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥ न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनंजय ॥
 उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥ मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराच
 रम् ॥ हेतुनानेन कौंतेय जगद्विपरिवर्तते ॥ १० ॥ अवजानंति माम् मूढामानुषीं त
 नुमाश्रितम् ॥ परं भावमजानंते मम भूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥ मोघाशामोघक

माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमासुरीचैवप्रकृतिमोहिनींश्रिताः ॥ १२ ॥
 महात्मानस्तुमांपार्थद्वैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिम
 व्ययम् ॥ १३ ॥ सततंकीर्तयंतोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥ नमस्यंतश्चमांभक्त्यानि
 त्ययुक्ताउपासते ॥ १४ ॥ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमामुपासते ॥ एकत्वेनपृथ
 कत्वेनबहुधाविश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥ अहंक्रतुरहंयज्ञःस्वधाहमहमौषधम् ॥ मं
 त्रोऽहमहमेवाज्यमहमाग्निरहंहुतम् ॥ १६ ॥ पिताहमस्यजगतोमाताधातापिता
 महः ॥ वेद्यंपवित्रमौकारऋक्सामयजुरेवच ॥ १७ ॥ गतिर्भर्ताप्रभुःसाक्षीनि
 वासःशरणंमुहूर्त् ॥ प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययम् ॥ १८ ॥ तपाम्य
 हमहं वर्षीनिगृह्णाम्युत्सृजामिच ॥ अमृतं चैवमृत्युश्चसदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥
 त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिह्वास्वर्गतिंप्राथयंते ॥ तेपुण्यमासाद्यसुरैर्द्रलो
 कमश्नंतिदिव्यान्दिविदेवभोगान् ॥ २० ॥ तेतंभुक्त्वास्वर्गलोकंविशालंक्षीणदु
 ष्येमर्त्यलोकंविशंति ॥ एवंत्रयीधर्ममनुप्रपन्नागतागतंकामकामालभंते ॥ २१ ॥
 अनन्याश्चित्तयंतोमांयेजनाःपर्युपासते ॥ तेषानित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्य
 हम् ॥ २२ ॥ येऽव्यन्यदेवताभक्तायजंतिश्चद्वयान्विताः ॥ तेऽपिमामेवकौंतेय

जंत्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥ अहं हि सर्वज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु माम
 भिजानंति तत्त्वेना तश्च्यवंति ॥ २४ ॥ यांति देवव्रता देवान् पितृन्यांति पितृव्रताः ॥
 भूतानियांति भूतेभ्यः यांति मघाजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भ
 क्त्या प्रयच्छति ॥ तद्दहं भक्त्युपहतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥ यत्करोषि यद्भ
 सियज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥ शुभाशु
 भफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबंधनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥
 समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजंति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम्
 ॥ २९ ॥ अपि चेत्सुदुराचरो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंतव्यः सम्यग्यव
 सितो हि सः ॥ ३० ॥ क्षिप्रं भवति धर्मात्मा श्वच्छांतिं निगच्छति ॥ कौंतेय प्रतिजा
 नीहिन मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥ मां हि पार्थव्यपार्थव्येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ स्त्रि
 यो वै श्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ ३२ ॥ किंपुनर्ब्राह्मिणाः पुण्याभक्तारा
 जर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥ मन्मना भव म
 द्भक्तो मया जीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ इति
 श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ० राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ भूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमंवचः ॥ यत्तेऽहंप्रीयमाणायव
 क्ष्यामिहितकाम्यया ॥ १ ॥ नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥ अहमादिहिंदे
 वानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ २ ॥ योमामजमनादिंचवेत्तिलोकमहेश्वरम् ॥ अ
 संमूढःसमर्त्येषुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३ ॥ बुद्धिज्ञानमसंमोहःक्षमासत्यंदमःश
 मः ॥ सुखदुःखंभवोभावोभयंचाभयमेवच ॥ ४ ॥ अहिंसासमतातुष्टिस्तपो
 दानंयशोऽयशः ॥ भवंतिभावाभूतानांमत्तएवपृथग्विधाः ॥ ५ ॥ महर्षयःसप्तपू
 र्वचत्वारोमनवस्तथा ॥ मद्भावामानसाजाताएषालोकइमाःप्रजाः ॥ ६ ॥ ए
 तांविभूतियोगंचममयोवेत्तितत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेनयोगेनयुज्यतेनात्रसंशयः
 ॥ ७ ॥ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्तते ॥ इतिमत्वाभजंतेमांबुधाभावसम
 न्विताः ॥ ८ ॥ मच्चित्तामद्गतप्राणाबोधयंतःपरस्परम् ॥ कथयंतश्चमानित्यंतु
 ष्यंतिचरमंतिच ॥ ९ ॥ तेषांसततयुक्तानांभजतांप्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामिबुद्धियो
 गंतयेनमामुपयांति ॥ १० ॥ तेषामेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशया
 म्यात्मभावरथोज्ञानदीपेनभास्वता ॥ ११ ॥ अर्जुनउवाच ॥ परंब्रह्मपरंधामप
 वित्रंपरमंभवान् ॥ पुरुषंशाश्वतंदिव्यमादिदेवमजंविभुम् ॥ १२ ॥ आहुस्त्वा

ऋषयःसर्वेदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे ॥ १३ ॥
 सर्वमेतदृतमन्येयन्मांवदसिकेशव॥नहितेभगवन्व्यक्तिकिदुर्देवानदानवाः॥१४॥
 स्वयमेवात्मनात्मानंवेत्थत्वंपुरुषोत्तम ॥ भूतभावनभूतेशेदेवदेवजगत्पते॥१५॥
 वक्तुमर्हस्यशेषेणदिव्यात्प्रात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वंव्या
 प्यतिष्ठसि ॥ १६ ॥ कथंविद्यामहंयोगिंस्त्वांसदापरिचिंतयन् ॥ केषुकेषुचभा
 वेषुचिन्त्योऽसिभगवन्मया ॥ १७ ॥ विस्तरेणात्मनोयोगविभूतिंचजनाद्दन ॥
 भूयःकथयत्तमिहिंशृण्वतोनास्तिमेऽष्टतम् ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेकथ
 यिष्यामिदिव्यात्प्रात्मविभूतयः॥प्राधान्यतःकुरुश्रेष्ठनास्यंतोविस्तरस्यमे ॥१९॥
 अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्वमध्यंचभूतानामंतएवच
 ॥ २० ॥ आदित्यानमहंविष्णुर्ज्योतिषरिविरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन
 क्षत्राणामहंशशी ॥ २१ ॥ वेदानांसामवेदोऽस्मिदेवानामस्मिवासवः ॥ इंद्रिया
 णांमनश्चास्मिभूतानामस्मिचेतना ॥ २२ ॥ रुद्राणांशंकरश्चास्मिचित्तेशोयक्ष
 रक्षसाम्॥वसूनांपावकश्चास्मिमेरुःशिखरिणामहम् ॥ २३ ॥ पुरोधसांचमुख्यमां
 विद्धिपार्थबृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहंस्कंदःसरसामस्मिसागरः॥ २४ ॥ महर्षीणां

भृगुरहंगिरामस्येकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मिस्थावराणां हिमालयः ॥ २५ ॥
 अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां दिवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मु-
 तिः ॥ २६ ॥ उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवम् ॥ ऐशवतंगजैर्द्राणां नराणां
 च नराधिपम् ॥ २७ ॥ आयुधानामहं वज्रधेनूनामस्मिकामधुक् ॥ प्रजनश्चास्मिकं
 दर्पः सर्पाणामस्मिवासुकिः ॥ २८ ॥ अनंतश्चास्मिनागानां वरुणोऽथादसामहम् ॥
 पितृणामर्चमाचास्मियमः संयमतामहम् ॥ २९ ॥ प्रह्लादश्चास्मिदैत्यानां कालः
 कलयतामहम् ॥ ऋगाणां च ऋगेंद्रोऽहं वै न ते यश्च पक्षिणाम् ॥ ३० ॥ पवनः पव-
 तामस्मिरामः शश्वभृतामहम् ॥ झषाणां मकरश्चास्मि स्रोतसामस्मि जाह्नवी ॥
 ॥ ३१ ॥ सर्गाणामादिरंतश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अथ्यात्मविद्याविद्यानां वादः
 प्रवदतामहम् ॥ ३२ ॥ अक्षराणामकारोऽस्मि दंढः सामासिकस्य च ॥ अहमेवा-
 क्षयः कालोऽघाताऽहं विश्वतो मुखः ॥ ३३ ॥ सत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यता-
 म् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक् नारीणां रश्मिर्मेधाधृतिः क्षमा ॥ ३४ ॥ बृहत्साम तथा साक्षां
 गायत्री छंदसामहम् ॥ मासानां मार्गशीर्षोऽहं ऋतूनां कुसुमाकरः ॥ ३५ ॥ घृतं
 छलयतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् ॥ जयोरिमव्यवसायोऽस्मि सत्वं सस्वता

महम् ॥ ३६ ॥ वृष्णीनांवासुदेवोऽस्मिपांडवानांधंनजयः ॥ मुनीनामप्यहंव्या
 सःकवीनामुशनाकविः ॥ ३७ ॥ दंडोदमयतामस्मिनीतिरस्मिजिगीषताम् ॥ भौ
 नंचैवास्मिगुह्यानांज्ञानंज्ञानवतामहम् ॥ ३८ ॥ यच्चापिसर्वभूतानांबीजंतद
 हमर्जुन ॥ नतदस्मिविनायस्यात्मयाभूतंचराचरम् ॥ ३९ ॥ नांतोऽस्तिममदि
 व्यानांविभूतीनांपरंतप ॥ एषतूद्देशतःप्रोक्तोविभूतेर्विस्तरोमया ॥ ४० ॥ यद्यद्वि
 भूतिमस्स्वश्रीमदूर्जितमेववा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वंमतेजोशंसंभवम् ॥ ४१ ॥
 अथवाबहुनैतेनकिंज्ञातेनतवार्जुन ॥ विष्टभ्याहमिदंरुत्स्त्रमेकांशेनस्थितोजग
 त् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु० विभूतियोगोनामदशमोऽध्यायः ॥ १०
 अर्जुनउवाच ॥ मदनुग्रहायपरमगुह्यमथ्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्स्वयोक्तंवचस्तेन
 मोहोऽयंविगतोमम ॥ १ ॥ भवाप्यथौहिभूतानांश्रुतौविस्तरशोमया ॥ त्वत्तःक
 मलपत्राक्षमाहास्यमपिचाव्ययम् ॥ २ ॥ एवमेतद्यथात्थत्वमात्मानंपरमेश्वर ॥
 द्रष्टुमिच्छामितेरूपमैश्वरंपुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रष्टुमितिप्र
 भो ॥ योगेश्वरतोमेत्वंदर्शयात्मानमव्यम् ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्यमेपा
 र्थरूपाणिशतशोऽथसहस्रशः ॥ नानाविधानिदिव्यानानानावर्णाकृतीनिच ॥ ५ ॥

पश्चादित्यान्वसूत्रुद्रानश्विनौमरुतस्तथा ॥ बहून्यहृष्टपूर्वाणिपश्चाश्वर्याणिभार
 त ॥ ६ ॥ इहैकस्थंजगत्कृत्स्नंपश्चाद्यसचराचरम् ॥ ममदेहेगुडाकेशयच्चान्यद्गु
 मिच्छसि ॥ ७ ॥ नतुमांशक्यसद्रुमनैवस्वचक्षुषा ॥ दिव्यंददामितेचक्षुःप
 श्यमेयोगमैश्वरम् ॥ ८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तवातोरजन्महायोगेश्वरोह
 रिः ॥ दर्शयामासपार्थायपरमंरूपमैश्वरम् ॥ ९ ॥ अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतद
 र्शनम् ॥ अनेकदिव्याभरणंदिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ १० ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं
 दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्वर्यमयंदेवमनंतंविश्वतोमुखम् ॥ ११ ॥ दिविसूर्य
 सहस्रस्यभवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदिभाःसहशीसास्याद्भासस्तस्यमहात्मनः ॥ १२ ॥
 तत्रैकस्थंजगत्कृत्स्नंप्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्यद्देवस्यशरीरंपंडवस्तदा ॥ १३
 ततःसविस्मयाविशोहृष्टरोमाधनजयः ॥ प्रणम्यशिरसादेवंकृतांजलिरभापत ॥
 १४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ पश्चामिदेवांस्तवदेवेहेसर्वास्तथाभूतविशेषसंधानम् ॥
 ब्रह्माणमीशंकमलासनस्यसृष्टींश्र्यसर्वानुरगंश्रद्धिव्यान् ॥ १५ ॥ अनेकवाहूद
 रवक्त्रनेत्रंपश्चामित्वांसर्वतोऽनंतरूपम् ॥ नांतंमध्यंनपुनस्तवादिपश्चाभिष्वि
 श्वरविश्वरूपम् ॥ १६ ॥ किरीटिनंगटिनंचक्रिणंचतेजोराशिंसर्वतोऽतीप्तिमंतम् ॥

पश्चामित्वाङ्कुनिरीक्ष्यंसंताद्दीप्तानलार्कद्युतिप्रमेयम् ॥ १७ ॥ त्वमक्षरंपरम्
 वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्तसनातनस्त्वं
 पुरुषो मतो मे ॥ १८ ॥ अनादि मध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुशशिसूर्यनेत्रम् ॥ प
 श्यामित्वादीप्तदुताशवक्रं स्वतेजसा विश्वमिदंतपंतम् ॥ १९ ॥ द्यावापृथिव्योरि
 दमंतरंहिव्यासं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाङ्कुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं
 महात्मन् ॥ २० ॥ अमीहित्वाङ्गुरसंघाविति केचिद्भ्रिताः प्रांजलयोगृणंति ॥ स्व
 स्तीत्युत्त्वामहर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादित्या
 वसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावी
 क्षंतैत्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥ रूपं महत्ते बहुवक्रनेत्रं महाबाहो बहुबाहूरुपादम् ॥ ब
 हूदरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् ॥ २३ ॥ नभःसृशं दीप्तमने
 कवर्णं व्यात्तानं दीप्तविशालनेत्रम् ॥ दृष्ट्वाहित्वां प्रव्यथितांतरात्मा धृतिं निविंदा मि
 शमंच विष्णो ॥ २४ ॥ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसंनिभानि ॥
 दिशो नजानेन लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ २५ ॥ अमी चत्वां धृतराष्ट्र
 स्य पुत्राः सर्वे सैहवावनिपालसंघैः ॥ भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथासौ सहारमदीचैर

पिथोधमुखैः ॥ २६ ॥ वक्राणितेत्वरमाणाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयानकानि ॥
 केचिद्विलग्नादशनांतरेषुसंहस्यंतैचूर्णितैरुत्तमंगैः ॥ २७ ॥ यथानदीनांबहवोऽब्रु
 वेगाःसमुद्रमेवाभिमुखान्वाद्रवन्ति ॥ तथातवामीनरलोकवीशविशंतिवक्राण्यभि
 विज्वलन्ति ॥ २८ ॥ यथाप्रदीपंज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्धवेगाः ॥ तथैव
 नाशायविशंतिलोकास्तवापिवक्राणिसमृद्धवेगाः ॥ २९ ॥ लेलिह्यसेग्रसमा
 नःसमंताह्योकान्समग्राण्वदनैज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रंभासरतवो
 ग्राःप्रतपन्तिविष्णो ॥ ३० ॥ आख्याहिमेकोभवानुग्रहूपोनमोऽस्तुतेदेववरप्रसी
 द ॥ विज्ञातुमिच्छामिभवंतमाद्यंनहिप्रजानामितवप्रवृत्तिम् ॥ ३१ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ कालोऽस्मिलोकक्षयकृत्प्रद्वेलोकान्समाहर्तुमिहप्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपि
 त्वानभविष्यंतिसर्वेऽवस्थिताःप्रत्यनीकेषुयोधाः ॥ ३२ ॥ तस्मात्वमुत्तिष्ठथ
 शीलभस्वजित्वाशत्रून्भुंक्ष्वराज्यंसमृद्धम् ॥ मयैवैतेनिहताःपूर्वमेवनिमित्तमा
 त्रंभवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥ द्रोणंचभीष्मंचजयद्रथंचकर्णंतथान्यानपियाध
 मुख्यान् ॥ मयाहतांस्वंजहिमाव्यथिष्ठायुध्यस्वजेतासिरणेषपतान् ॥ ३४ ॥ सं
 जयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचनेकशवस्यकृतांजलिर्वैपमानःकिरीटी ॥ नमस्कृत्वा

भूयएवाहकृष्णसंगद्गंभीतभीतःप्रणम्य ॥ ३५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थानेहृषीकेश
 तवप्रकीर्त्याजगत्प्रहृद्यत्यनुरज्यतेच ॥ रक्षांसिभीतानिदिशोद्रवंतिसर्वेनमस्यंति
 चसिद्धसंधाः ॥ ३६ ॥ करमाच्चतेनमेरन्महात्मनगरीयसेब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥
 अनंतदेशजगन्निवासत्वमक्षरंसदसत्त्परंयत् ॥ ३७ ॥ त्वमादिदेवःपुरुषःपुरा
 णस्त्वमस्यविश्वस्यपरंनिधानम् ॥ वेत्तासिवेद्यंचपरंचधामत्वयातंतंविश्वमनंत
 रूप ॥ ३८ ॥ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणःशशांकःप्रजापतिस्त्वंप्रपितामहश्च ॥ नमोनम
 स्तेऽस्तुसहस्रकृत्वःपुनश्चभूयोऽपिनमोनमस्ते ॥ ३९ ॥ नमःपुरस्तादथपृष्ठतस्तेनमो
 ऽस्तुतेसर्वतएवसर्वा ॥ अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वंसर्वसमाप्नोषिततोऽसिसर्वः ॥ ४०
 सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति ॥ अजानतामहिमानंतवेदंम
 याप्रमादात्प्रणयेनवापि ॥ ४१ ॥ यच्चापहासार्थमसत्कृतोऽसिविहारशय्यासन
 भोजनेषु ॥ एकोऽथवाप्यच्युततत्समक्षंतक्षामयेत्वामहंप्रेमयम् ॥ ४२ ॥ पितासि
 लोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोऽस्यभ्यधिकःकृतोऽ
 न्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः ॥ ४३ ॥ तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वा
 महमीशमीडयम् ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसख्युःप्रियःप्रियायाहंसिदेवसोढुम् ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वहृषितोऽस्मिदृष्ट्वाभयेनचप्रव्यथितमनोमे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसी
 देदेवेशजगन्निवास ॥ ४५ ॥ किरीटिनंगदिनं चक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रुमहंतथैव ॥
 तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभवविश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ म
 याप्रसन्नेनतवाजुर्नेदंरूपंपरंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमाद्यं
 न्मेत्वदन्येननदृष्टपूर्वं ॥ ४७ ॥ आनवेदयज्ञाध्ययनैर्दानैर्नचक्रियाभिनंतपोभिरुग्रैः ॥
 एवंरूपःशक्यअहंच्लोकेद्रुंत्वदन्येनकुरुप्रवीर ॥ ४८ ॥ मातेव्यथामाचविमदृभा
 वोदृष्ट्वारूपंधोरमीदृङ्ममेदम् ॥ व्यपेतभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वतदेवमेरूपमिदंप्रप
 स्य ॥ ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथोक्तवास्वकरूपंदर्शयामासभू
 यः ॥ आश्रासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५० ॥ अर्जुन
 उवाच ॥ दृष्ट्वेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिंसंवृत्तःसचेताःप्रकृति
 गतः ॥ ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्ट्वानसियन्मम ॥ देवाअ
 प्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकांक्षिणः ॥ ५२ ॥ नाहंवैर्दानतपमानदानेननेचैव्यया ॥
 शक्यएवंविधोद्रुंष्ट्वानसिमांयथा ॥ ५३ ॥ भक्त्यात्वनन्यथाशक्यअहमेवं
 विधोऽर्जुन ॥ ज्ञानुंद्रुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ॥ ५४ ॥ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्भ

कःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामतिपांडव ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमद्भगव
 द्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि०विश्वरूपदर्शनयोगोनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥
 अर्जुनउवाच ॥ एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंते
 षाक्योगवित्तमाः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यावेश्यमनोयेमानित्ययुक्ताउ
 पासते ॥ श्रद्धयापरयोपेतास्तेमैयुक्तमामताः ॥ २ ॥ येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं
 पर्युपासते ॥ सर्वत्रगमंचित्यंचकूटस्थमचलंभ्रुवम् ॥ ३ ॥ संनियम्येन्द्रियग्रामंस
 र्वत्रसमबुद्धयः ॥ तेप्राप्नुवंतिमामेवसर्वभूतहितेरताः ॥ ४ ॥ क्लेशोऽधिकतरस्तेषा
 मव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥ अव्यक्ताहिगतिदुःखंदेहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥ येतुसर्वा
 णिककर्माणिमयिसंन्यस्यमतराः ॥ अनन्येनैवयोगेनमांध्यायंतउपासते ॥ ६ ॥ ते
 षामहंसमुद्धर्तन्मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिराल्पार्थमय्यावेशितचेतसाम्
 ॥ ७ ॥ मध्येवमनआधत्स्वमयिबुद्धिनिवेशय ॥ निवसिष्यसिमध्येवअतउर्ध्वं
 नसंशयः ॥ ८ ॥ अथचित्तंसमाधातुंनशक्नोषिमयिस्थिरम् ॥ अभ्यासयोगेनत
 तोमामिच्छातुंधनंजय ॥ ९ ॥ अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसिमत्कर्मपरमोभव ॥ मद
 र्थमपिकर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ १० ॥ अथैतदप्यशक्तोऽसिकर्तुमयोग

माश्रितः ॥ सर्वकर्मफलत्यागंततःकुरुयतात्मवान् ॥ ११ ॥ श्रेयोहिज्ञानमभ्या
 साज्ज्ञानाद्भयानंविशिश्यते ॥ ध्यानात्कर्मफलत्यागस्यागाच्छीतिरनंतरम् ॥ १२ ॥
 अद्वेषासर्वभूतानमैत्रःकरुणएवच ॥ निर्ममोनिरहंकारःसमदुःखसुखःक्षमी
 ॥ १३ ॥ संतुष्टःसततंयोगीयतात्मादृढनिश्चयः ॥ मध्यर्पितमनोबुद्धिर्धर्मभक्तःस
 मेप्रियः ॥ १४ ॥ यस्मान्नोद्विजतेलोकोलोकान्नोद्विजतेचयः ॥ हर्षामर्षभयोद्वेगे
 मुक्तोयःसचमेप्रियः ॥ १५ ॥ अनपेक्षःशुचिर्दक्षउदासीनोगतव्यथः ॥ सर्वांरंभप
 रित्यागीयोमद्भक्तःसमेप्रियः ॥ १६ ॥ योनहृष्यतिनेद्वेषिनशोचतिनकांक्षति ॥
 शुभाशुभपरित्यागीभक्तिसाम्यःसमेप्रियः ॥ १७ ॥ समःशत्रौचमित्रेचतथामा
 नापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषुसमःसंगविवर्जितः ॥ १८ ॥ तुल्यनिदास्तु
 तिमौनीसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥ अनिकेतःस्थिरमतिर्भक्तिमान्मेप्रियोनरः ॥ १९ ॥
 येतुधर्म्यामृतमिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥ श्रद्धधानामपरमाभक्तास्तेऽतीवमेप्रियाः
 ॥ २० ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्र०भक्तियोगोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२
 अर्जुनउवाच ॥ प्रकृतिंपुरुषंचैवक्षेत्रंक्षेत्रज्ञमेवच ॥ एतद्वेदितुमिच्छामिज्ञानंज्ञेयंच
 केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदंशरीरंकौतयेक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवे

तितंप्रादुःक्षेत्रज्ञइतितद्विदः ॥ २ ॥ क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विस्वक्षेत्रेषुभारत ॥ क्षेत्र
 क्षेत्रज्ञयोज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमंतंम ॥ ३ ॥ तत्क्षेत्रंयच्चयादृक्कयद्विकारियतश्चयत् ॥
 सचयोयत्प्रभावश्चतस्मासेनमेष्टणु ॥ ४ ॥ ऋषिभिर्वहुधागीतंछंदोभिर्वि
 धैःपृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्वेवहेतुमद्विर्विनिश्चितैः ॥ ५ ॥ महाभूतान्यहंकारोबुद्धि
 रव्यक्तमेवच ॥ इंद्रियाणिदशैकंचपंचचैंद्रियगोचराः ॥ ६ ॥ इच्छाद्वेषःसुखंदुः
 खंसंघातश्चेतनाधृतिः ॥ एतत्क्षेत्रंसमासेनसविकारमुदाहृतम् ॥ ७ ॥ अमानि
 त्यमदंभित्वमहिंसाक्षांतिराजवम् ॥ आचार्योपासनंशौचंरथैर्यमात्मविनिग्रहः
 ॥ ८ ॥ इंद्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्श
 नम् ॥ ९ ॥ असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानि
 ष्टोपपत्तिषु ॥ १० ॥ मयिचानन्ययोगेनेभक्तिरव्यभिचारिणी ॥विविक्तदेशसेवित्व
 मरतिर्जनसंसदि ॥ ११ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञा
 नमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ॥ १२ ॥ ज्ञेयंचतत्त्ववक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतम
 श्रुते ॥ अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते ॥ १३ ॥ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽ
 क्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमादृत्यतिष्ठति ॥ १४ ॥ सर्वैंद्रियगुणा

भासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृच ॥ १५ ॥ बहि
 रंतं श्रुतानामचरं चरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् ॥ १६ ॥
 अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ॥ भूतभर्तृचतञ्ज्ञेयं त्रसिष्णुप्रभविष्णु
 च ॥ १७ ॥ ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि स
 र्वस्य विष्ठितम् ॥ १८ ॥ इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः ॥ मद्भक्त एतद्विज्ञा
 यमद्भावायोपपद्यते ॥ १९ ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्य नादी उभावपि ॥ विकारांश्च
 गुणांश्चैव विद्धि प्रकृतिसंभवान् ॥ २० ॥ कार्यकारणकर्तृत्वहेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पु
 रुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वहेतुरुच्यते ॥ २१ ॥ पुरुषः प्रकृतिरथो हि भुंक्ते प्रकृतिजात्
 गुणान् ॥ कारणं गुणसंगोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु ॥ २२ ॥ उपद्रष्टानुमंता च भ
 र्ता भोक्ता महेश्वरः ॥ परमात्मेति चाप्युक्तो देहोऽस्मिन् पुरुषः परः ॥ २३ ॥ य एव वेत्ति
 पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽभिजायते ॥ २४ ॥ ध्या
 नेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना ॥ अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चाप
 रे ॥ २५ ॥ अन्ये त्वेवमजानंतः श्रुत्वाऽन्येभ्य उपपासते ॥ तेऽपि चातिरंत्येव मृत्युं श्रु
 तिपरायणाः ॥ २६ ॥ यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं रथावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसं

योगात्तद्विभ्रतर्षभ ॥ २७ ॥ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतपरमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्ववि
नश्यंत्यःपश्यतिसपश्यति ॥ २८ ॥ समंपश्यन्हिसर्वत्रसमवस्थितमीश्वरम् ॥ न
हिनस्यात्मनानंततोयातिपरंगतिम् ॥ २९ ॥ प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणा
निसर्वशः ॥ यःपश्यतितथात्मानमकर्तारंसपश्यति ॥ ३० ॥ यदाभूतवृथग्भावमे
कस्थमनुपश्यति ॥ ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्येतदा ॥ ३१ ॥ अनादित्वान्निर्गु
णत्वात्परमात्माद्यमव्ययः ॥ शरीरस्थोऽपिकौतियनकरोतिनलिप्यते ॥ ३२ ॥ य
थासर्वगतंसौक्ष्म्यादाकाशंनोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितोदेहेतथात्मानोपलि
प्यते ॥ ३३ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नंलोकमिमंरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नं
काशयतिभारत ॥ ३४ ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञद्यौरैवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिभोक्षे
चयेविदुर्यातितेपरम् ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांश्री
कृष्णार्जुनसंवादेक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वामुन
यःसर्वंपरांसिद्धिमितोगताः ॥ १ ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ स
र्गोऽपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच ॥ २ ॥ ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भदधाम्य

हम् ॥ संभवःसर्वभूतानां तत्रे भवति भारत ॥ ३ ॥ सर्वयोनिषुकौतियमूर्तयःसंभ
 वंतियाः ॥ तासांब्रह्ममहद्योनिरहंबीजप्रदःपिता ॥ ४ ॥ सत्वरजसमइतिगुणाः
 प्रकृतिसंभवाः ॥ निबंधंतिमहाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥ तत्र सत्सर्वं निर्मल
 त्वात्प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन बध्नाति ज्ञानसंगेन चानघ ॥ ६ ॥ रजोरा
 गात्मकं विद्धि तृष्णासंगसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नातिकौतियकर्मसंगेन देहिनम् ॥ ७ ॥
 तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिरतन्निबध्नाति भा
 रत ॥ ८ ॥ सत्सर्वं सुखे संजयति रजःकर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे सं
 जयत्युत ॥ ९ ॥ रजस्तमश्चाभिभूय सत्सर्वं भवति भारत ॥ रजःसत्सर्वं तमश्चैव तमः
 सत्सर्वं रजस्तथा ॥ १० ॥ सर्वद्वारेषु देहेस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा वि
 द्याद्विद्वद्सत्त्वमित्युत ॥ ११ ॥ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रज
 स्येतानि जायंते विद्वद्धे भरतर्षभ ॥ १२ ॥ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥
 तमस्येतानि जायंते विद्वद्धे कुरु नंदन ॥ १३ ॥ यदा सत्सर्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृ
 त् ॥ तदोत्तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसं
 गिषु जायते ॥ तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते ॥ १५ ॥ कर्मणः सुकृतस्था

दुःसात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥ १६ ॥ सत्वा
 त्संजायते ज्ञानं रजसोलोभ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतो ज्ञानभवे च ॥ १७ ॥
 ऊर्ध्वगच्छंति सस्वस्थामध्ये तिष्ठंति राजसा ॥ जघन्यगुणवृत्तिरथा अधोगच्छंति
 तामसाः ॥ १८ ॥ नान्यंगुणेभ्यः कतरिंशदाद्रष्टानुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेत्ति म
 द्भावं सोऽधिगच्छति ॥ १९ ॥ गुणानेतानतीत्यत्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्म
 मृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥ २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ कैलिंगे स्त्रीगुणाने
 तानतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतां स्त्रीगुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥ श्रीभ
 गवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पांडव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्ता
 निकांक्षति ॥ २२ ॥ उदासीनवदासीनो गुणैर्योनविचाल्यते ॥ गुणावर्तत इत्येवं
 योऽवतिष्ठति नेंगते ॥ २३ ॥ समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टा इमकांचनः ॥ तुल्यप्रि
 याप्रियो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो भित्रा
 रिपक्षयोः ॥ सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥ २५ ॥ मांचयोऽव्यभिचारे
 ण भक्तियोगेन सेवते ॥ स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २६ ॥ ब्रह्मणो हि
 प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ॥ शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकांतिकस्य च ॥ २७ ॥ इ

तिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुगुणत्रयविभागयोगोनामचतुर्दशोऽध्यायः॥१४॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्रादुरव्यम् ॥ छंदोसिचस्यपणा
 नियस्तवेदसवेदवित् ॥ १ ॥ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्यशाखागुणप्रवृद्धा विषयप्र
 वालाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंतानिकर्मानुबंधीनिमनुष्यलोके ॥ २ ॥ नरूपम
 स्येहत्योपलभ्यतेनांतो न चादिर्नचसंप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगश
 खेण हृदेन छित्त्वा ॥ ३ ॥ ततः परंतत्परि मार्गितव्यं यस्मिन्गताननिवर्ततिभूयः ॥ त
 मेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृतापुराणी ॥ ४ ॥ निर्मानमोहाजितसंगदो
 षा अथ्यात्मनित्याविनिवृत्तकामाः ॥ द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छत्यमूढाः पद
 मव्ययंतन् ॥ ५ ॥ न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ॥ यद्भवाननिवर्तते तद्भा
 मपरमं मम ॥ ६ ॥ ममैवांशो जीवलोके जीव भूतः सनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रिया
 णि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ७ ॥ शरीरं यद्वाप्नोति यच्चाभ्युत्कामतीश्वरः ॥ गृहीत्वै
 तानि संयाति वायुर्गंधानि वा शयात् ॥ ८ ॥ श्रोत्रं चक्षुःस्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥
 अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥ उत्कामंतं स्थितं वापि भुंजानं वा गु
 णान्वितम् ॥ विमूढानानुपस्थंति ज्ञानचक्षुषः ॥ १० ॥ यतंतो योगिनश्चैनं प

श्रंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानोनैनंपश्रंत्यचेतसः ॥ १३ ॥ यदादि
 त्यगतंतेजोजगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाप्तौतत्तेजोविद्धिमामकम्
 ॥ १२ ॥ गामाविश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्णामिचौषधीःसर्वाःसो
 मोभूवारसात्मकः ॥ १३ ॥ अहंवैश्वानरोभूवाप्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणा
 पानसमायुक्तःपचाम्यन्नंचतुर्विधम् ॥ १४ ॥ सर्वस्यचाहंहृदिसन्निविष्टोमत्तःसृष्ट
 तिज्ञानमपोहनंच ॥ वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्योवेदांतरुद्धेद्विदेवचाहम् ॥ १५ ॥ द्वा
 विमौपुरुषौलोकैक्षरश्चाक्षरएवच ॥ क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोऽक्षरउच्यते
 ॥ १६ ॥ उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्य
 यईश्वरः ॥ १७ ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपिचोत्तमः अतोऽरिमलोकैवेदेच
 प्रथितःपुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥ योमामेवमसंभूदोजानातिपुरुषोत्तमम् ॥ ससर्ववि
 द्भ्रजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ १९ ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयानघ ॥ एत
 बुद्धाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारत ॥ २० ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्म
 विद्यायांश्रीकृष्णार्जुनसंवादेपुराणपुरुषोत्तमयोगोनामपंचदशोऽध्यायः ॥१५॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ अभयंसत्वसंशुद्धिज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानंदमश्रयज्ञ

श्रस्वाध्यायस्तपआर्जवम् ॥ १ ॥ अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागःशांतिरपैशुनम् ॥
 दयाभूतेष्वलोलुप्त्वंमार्दवंह्रीरचापलम् ॥ २ ॥ तेजःक्षमाधृतिःशौचमद्रोहानाति
 मानिता ॥ भवंतिसंपददैवीमभिजातस्यभारत ॥ ३ ॥ दंभोदर्पोऽभिमानश्चक्रो
 धःपारुष्यमेवच ॥ अज्ञानंचाभिजातस्यपार्थसंपदमासुरीम् ॥ ४ ॥ दैवीसंपदि
 मोक्षायनिबंधायासुरीमता ॥ माथुचःसंपददैवीमभिजातोऽसिपांडव ॥ ५ ॥ द्वौ
 भूतसर्गौलोकैस्मिन्दैवआसुरएवच ॥ देवोविस्तरशःप्रोक्तआसुरंपार्थमेश्रुणु
 ॥ ६ ॥ प्रवर्तित्चनिवर्तित्चजनानविदुरासुराः ॥ नशौचंनापिचाचारोनसत्यतेषु
 विद्यते ॥ ७ ॥ असत्यमप्रतिष्ठितेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभृतंकिमन्य
 ल्कामहैतुकम् ॥ ८ ॥ एतांहृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोऽल्पबुद्ध्यः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्मा
 णःक्षयायजगतोऽहिताः ॥ ९ ॥ काममाश्रित्यदुष्पूरंदंभमानमदान्विताः ॥ मो
 हाद्गृहीत्वाऽसद्ग्राहान्प्रवर्ततेऽशुचिव्रताः ॥ १० ॥ चितापमरिभेयांचप्रलयोतामुपा
 श्रिताः ॥ कामोपभोगपरमाएतावदितिनिश्चिताः ॥ ११ ॥ आशापाशशतैर्बद्धाः
 कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंतेकामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १२ ॥ इदम
 यमयालब्धमिमंप्राप्स्येमनोरथम् ॥ इदमस्तीदमपिभेभविष्यतिपुनर्धनम् ॥ १३ ॥

असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्मु-
 र्खी ॥ १४ ॥ आढयोऽभिजनवानस्मिकोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्या-
 मिमो दिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १५ ॥ अनेकचित्तविभ्रान्तमोहजालसमाह-
 ताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥ आत्मसंभाविताः स्तब्धा-
 धनमानमदान्विताः ॥ यजन्ते नामयज्ञैस्ते देभेनाविधिपूर्वकम् ॥ १७ ॥ अहंकारं
 बलदुर्पकामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदेहेषु ब्रह्मिषन्तोभ्यसूयकाः ॥ १८ ॥ ता-
 नहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराराधान् ॥ क्षिपान्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु
 ॥ १९ ॥ आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैव कौतियततां
 यां त्यधमांगतिम् ॥ २० ॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्त-
 थालोभस्तस्मादेतन्नयं त्यजेत् ॥ २१ ॥ एतैर्विमुक्तः कौतियतमो द्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥
 आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततोयाति परांगतिम् ॥ २२ ॥ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते का-
 मकारतः ॥ नसिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिम् ॥ २३ ॥ तस्मान्छास्त्रं प्रमाणं ते
 कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥ इति श्री
 मद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ० देवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

॥ अर्जुन उवाच ॥ ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य जन्ते श्रद्धयान्विताः ॥ तेषां निष्ठा तु कारुण्य
 सस्वमाहोरजस्तमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभा
 वजा ॥ सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ २ ॥ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भ
 वति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ॥ ३ ॥ यजन्ते सात्त्विकादे
 वान्यक्षरक्षां सिराजसाः ॥ प्रेताभूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसाजनाः ॥ ४ ॥ अशा
 स्त्रविहितघोरं तप्यन्ते ये तपोजनाः ॥ दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥
 कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मां चैवातः शरीरस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चया
 न् ॥ ६ ॥ आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ॥ यज्ञस्तपस्तथादानं तेषां भे
 दमिमं शृणु ॥ ७ ॥ आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥ रस्याः स्निग्धाः
 स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विका प्रियाः ॥ ८ ॥ कटुम्लत्ववणान्त्युष्णतीक्ष्णरूक्षवि
 दाहिनः ॥ आहाराराजसस्येष्ठादुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥ यातयामंगतरसंपू
 तिपर्युषितंचयन् ॥ उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥ १० ॥ अफला
 कांक्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टो यइज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति मनःसमाधाय ससात्त्विकः ॥ ११ ॥
 अभिसंधाय तु फलदंभार्थमपि चैव यत् ॥ इज्यते भरत श्रेष्ठु तं यज्ञं विद्धि राजसम्

॥ १२ ॥ विधिहीनमसृष्टाश्रमं त्रहीनमदक्षिणम् ॥ श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसंप
 रिचक्षते ॥ १३ ॥ देवद्विअगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसा च
 शारीरंतप उच्यते ॥ १४ ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्याया
 भ्यसनं चैव वाङ्मयंतप उच्यते ॥ १५ ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्र
 हः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते ॥ १६ ॥ श्रद्धया परया ततंतपस्तत्रि
 विधं नरैः ॥ अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥ सत्कारमानपूजा
 र्थंतपोदंभेन चैव यत् ॥ क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसंचलमध्रुवम् ॥ १८ ॥ मूढग्रा
 हेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥ परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम् ॥ १९ ॥
 दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं सृष्टम्
 ॥ २० ॥ यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥ दीयते च परिक्षिप्तं तद्राजसमुदा
 हृतम् ॥ २१ ॥ अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञांतं तत्ता
 मसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ ओं तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः सृष्टः ॥ ब्राह्मणास्ते
 न वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥ २३ ॥ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः ॥
 प्रवर्तते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥ २४ ॥ तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञत

पःक्रियाः ॥ दानक्रियाश्चविधाःक्रियन्तेमोक्षकांक्षिभिः ॥ २५ ॥ सद्भावेसा
धुभावेचसदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्तेकर्मणितयासच्छब्दःपार्थयुज्यते ॥ २६ ॥
यज्ञेत्पसिदानेचस्थितिःसदितिचोच्यते ॥ कर्मचैवतदर्थीयंसदित्येवाभिधीयते
॥ २७ ॥ अश्रद्धयाद्दुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ॥ असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य
नो इह ॥ २८ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
श्रद्धात्रयविभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥
॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ॥ त्यागस्य च ह
षीकेश पृथक्केशिनिषूदन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां त्यासं संन्या
सं कवयो विदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥ २ ॥ त्याज्यं दोषवदि
त्येकैकर्म प्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यमिति चापरे ॥ ३ ॥ निश्चयं
शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम ॥ त्यागो हि पुरुषव्याघ्रत्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥
यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञोदानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम्
॥ ५ ॥ एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य त्वाफलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं म
तमुत्तमम् ॥ ६ ॥ नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहात्तस्य परित्याग

स्तामसःपरिकीर्तितः ॥ ७ ॥ दुःखमित्येवयत्कर्मकारयच्छेशभयाच्यजेत् ॥ सकृ
 त्वाराजसंत्यागंनैवत्यागफलंलभेत् ॥ ८ ॥ कार्यमित्येवयत्कर्मनियतंक्रियतेऽर्जु
 न ॥ संगंत्यत्तवाफलंचैवसत्यागःसात्त्विकोमतः ॥ ९ ॥ नद्वेष्यकुशलकर्मकुशले
 नानुषज्जते ॥ त्यागीसत्त्वसमाविष्टोमेधावीछिन्नसंशयः ॥ १० ॥ नहिदेहभृता
 शक्यंत्यक्तुंकर्मार्णयशेषतः ॥ यस्तुकर्मफलत्यागीसत्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥
 अनिष्टमिष्टमिश्रंचित्रिविधंकर्मणःफलम् ॥ भवत्यत्यागिनंप्रित्यनतुसंन्यासिनां
 क्वचित् ॥ १२ ॥ पंचैतानिमहाबाहोकारणानिनिबोधमे ॥ सांख्येकृतांतिप्रोक्तानिसि
 द्ध्येसर्वकर्मणाम् ॥ १३ ॥ अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधम् ॥ विविधा
 चपृथक्चेष्टादैवंचैवान्नपंचमम् ॥ १४ ॥ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥
 न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैततस्यहेतवः ॥ १५ ॥ तत्रैवंसतिकर्तारमात्मानंकेवलंतु
 यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्नसपश्यतिदुर्मतिः ॥ १६ ॥ यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धि
 र्यस्यनलिप्यते ॥ हत्वापिसइमौल्लोकान्नहंतिननिबध्यते ॥ १७ ॥ ज्ञानंज्ञेयपरि
 ज्ञातान्त्रिविधाकर्मचोदना ॥ करणंकर्मकर्तैतित्रिविधःकर्मसंग्रहः ॥ १८ ॥ ज्ञा
 नकर्मचकर्ताचत्रिवैवगुणभेदतः ॥ प्रोच्यतेगुणसंस्थानेयथावच्छृणुतान्यपि

॥ १९ ॥ सर्वभूतेषु येनैकभावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि
 सात्त्विकम् ॥ २० ॥ पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावात्पृथग्विधान् ॥ वेत्ति स
 र्षेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥ २१ ॥ यत्तु क्लृप्तं वेदेकरि मन्कार्ये सक्तमैहेतुक
 म् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ नियतं संगरहितमरागद्वेष
 तः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्मयत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥ यत्तु कामप्रेप्सुना क
 र्मसाहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलाया संतद्राजसमुदाहृतम् ॥ २४ ॥ अनुबंधं
 क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतम् ॥ २५ ॥
 मुक्तसंगोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्वि
 क उच्यते ॥ २६ ॥ रागी कर्मफलप्रेप्सुर्बुद्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोकान्वि
 तः कर्तारजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ अयुक्तः प्राकृतः स्वब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥
 विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥ २८ ॥ बुद्धेर्भेदं धृत्यैवैव गुणतस्त्रिविधं
 शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय ॥ २९ ॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च का
 र्याकार्येभ्यो भयाभये ॥ बंधं मोक्षं च यावेत्ति बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ॥ ३० ॥ यया
 धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानां ति बुद्धिः सापार्थराजसी ॥ ३१

अधर्मधर्ममितियामन्यतेतमसावृता॥सर्वार्थान्विपरीतांश्चबुद्धिःसापार्थतामस्मि
 ॥ ३२॥धृत्यायथाधारयतेमनःप्राणैर्द्रियक्रियाः॥योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिःसा
 पार्थसात्त्विकी॥ ३३॥यथातुधुर्मकामार्थान्धृत्याधारयतेऽर्जुन॥प्रसंगेनफलाकां
 क्षीधृतिःसापार्थराजसी ॥ ३४॥यथास्वप्नभयंशोकंविषादंमदमेवच ॥ नविमुं
 चतिदुर्मधाधृतिःसापार्थतामसी॥ ३५॥सुखंत्विदानींत्रिविधंशृणुमेभरतर्षभ ॥
 अथ्यासाद्रमेतयत्रदुःखांतंचनिगच्छति ॥ ३६॥यत्तदग्रेविषमिवपरिणामेऽ
 मृतोपमम् ॥ तत्सुखंसात्त्विकंप्रोक्तमाल्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ ३७॥विषयैर्द्रियसं
 योगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् ॥ परिणामेविषमिवतत्सुखंराजसंस्थितम् ॥ ३८॥य
 दग्रेचानुबंधेचसुखंमोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थंत्तत्तामसमुदाहृतम्
 ॥ ३९॥नतदस्तिष्टथिव्यांवादिदिवेषुवापुनः ॥ सत्त्वंप्रकृतिजैर्मकुंतयदेभिःस्या
 त्त्रिभिर्गुणैः ॥ ४०॥ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरंतप ॥ कर्माणिप्रविभक्ता
 निस्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥ ४१॥शमोदमस्तपःशौचंक्षांतिराजवमेवच ॥ ज्ञानंवि
 ज्ञानमास्तिक्यंब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ ४२॥शौथंतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपला
 यनम् ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षान्त्रंकर्मस्वभावजम् ॥ ४३॥कृषिगोरक्षवाणिज्यं

वैश्वकर्मस्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकंकर्मशूद्रस्यापिस्वभावजम् ॥ ४४ ॥ स्वस्वे
 कर्मण्यभिरतःसंसिद्धिलभतेनरः ॥ स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविंदतितच्छृणु ॥ ४५ ॥
 यतःप्रवृत्तिर्भूतानांघेनसर्धमिदंतम् ॥ स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिविंदतिमान
 वः ॥ ४६ ॥ श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वभावनियतंकर्मकुर्व
 न्नाप्नोतिक्लिषम् ॥ ४७ ॥ सहजंकर्मकौतियसदोषमपिनत्यजेत् ॥ सर्वारंभा
 हिदोषेणधुमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥ असक्तबुद्धिःसर्वत्रजितात्माविगतस्युहः ॥
 नैष्कर्म्यसिद्धिंपरमांसन्यासेनाधिगच्छति ॥ ४९ ॥ सिद्धिंप्राप्नोयथाब्रह्मतथाप्नो
 तिनिवोधमे ॥ समासेनैवकौतयेनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ॥ ५० ॥ बुद्ध्याविशुद्ध्या
 युक्तोद्धृत्यात्मानंनियम्यच ॥ शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वागरेद्द्वेषैव्युदस्यच ॥ ५१ ॥
 विविक्तसेवीलघ्वाशीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरोनित्यैवैराग्यंसमुपा
 श्रितः ॥ ५२ ॥ अहंकारंबलदुर्षकामंक्रोधंपरिग्रहम् ॥ विमुच्यनिर्ममःशांतोब्रह्म
 भूयायकल्पते ॥ ५३ ॥ ब्रह्मभूतःप्रसन्नात्मानशोचतिनकाक्षति ॥ समःसर्वेषुभूते
 पुमद्भक्तिक्लिभतेपराम् ॥ ५४ ॥ भक्त्यामामभिजानातियावान्यश्चास्मितस्त्वतः ॥
 नतोमानस्त्वतोज्ञात्वाविशंतदनुंतरम् ॥ ५५ ॥ सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोम

ह्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादाद्वाप्तोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ॥ ५६ ॥ चेतसासर्वकर्मा
 णिमधिसंन्यस्यमत्परः ॥ बुद्धियोगमुपाश्रित्यमच्चित्तःसततंभव ॥ ५७ ॥ मच्चित्तः
 सर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥ अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसिविनंक्ष्यसि
 ॥ ५८ ॥ यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे ॥ मिथैषव्यवसायस्तेप्रकृति
 स्वानियोक्ष्यति ॥ ५९ ॥ स्वभावजेनकौतियनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥ कर्तुनेच्छसिद्य
 न्मोहाल्करिष्यस्यवशोऽपितत् ॥ ६० ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांहृद्देशेऽर्जुनतिष्ठति ॥ भ्रा
 मयन्सर्वभूतानियंत्राहृढानिमायया ॥ ६१ ॥ तमेवशरणंगच्छसर्वभावेनभारत ॥
 तत्रसादात्परांशान्तिस्थानंप्राप्स्यसिशाश्वतम् ॥ ६२ ॥ इतिज्ञानमाख्यातंगुह्याद्बु
 ध्यतरंमया ॥ विमृश्यैतदशेषेणयथेच्छसितथाकुरु ॥ ६३ ॥ सर्वगुह्यतमंभूयःशृ
 णुमेपरमंवचः ॥ इष्टोऽसिमेदृढमितिततोवक्ष्यामि तेहितम् ॥ ६४ ॥ मन्मनाभव
 मद्भक्तोमद्याजीमानमरकुरु ॥ मामैवैष्यसिसत्यंतेप्रतिजानेप्रियोऽसिमे ॥ ६५ ॥
 सर्वधर्मान्यरित्यज्यमामेकंशरणंव्रज ॥ अहंत्वासर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमा
 शुचः ॥ ६६ ॥ इदंतेनातपरस्कायनाभक्तयकदाचन ॥ नचाशुश्रूषवेवाच्यंनचमां
 योऽभ्यसूयति ॥ ६७ ॥ यइदंपरमंगुह्यमद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमधिपरंरु

त्वामामैवैष्यत्यसंशयः ॥ ६८ ॥ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृतमः ॥ भवितानचमेतस्मादन्यःप्रियतरोभुवि ॥ ६९ ॥ अध्येष्यतेचयइमंधर्म्यसंवाद्मावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेनेनाहमिष्टःस्यामितिमेमतिः ॥ ७० ॥ श्रद्धावाननसूयश्शृणुयादपिधोतरः ॥ सोऽपिमुक्तःशुभाहोकात्राप्राप्तुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ ७१ ॥ कच्चिदेतच्छ्रुतंपार्थत्वैकाग्रेणचेतसा ॥ कच्चिदज्ञानसंमोहःप्रणष्टस्तेधनंजय ॥ ७२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नष्टोमोहःस्मृतिर्लब्धात्वप्रसादान्मयाच्युत ॥ स्थितोऽस्मिगतसंदेहःकरिष्येवचनंतव ॥ ७३ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यहंवाभुदेवस्यपार्थस्यचमहात्मनः ॥ संवाद्मिममश्रौषमद्दुतरोमहर्षणम् ॥ ७४ ॥ व्यासप्रसादान्छ्रुतवानेतद्बुद्ध्यमहंपरम् ॥ योगयोगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतःस्वयम् ॥ ७५ ॥ राजन्संस्मृत्यसंस्मृत्यसंवाद्मिममद्भुतम् ॥ केशवार्जुनयोःपुण्यहृष्यामिचमुद्गमुद्गुः ॥ ७६ ॥ तच्चसंस्मृत्यसंस्मृत्यरूपमत्यद्भुतंहरः ॥ विस्मयोमेमहात्राजनहृष्यामिचपुनःपुन ॥ ७७ ॥ यत्रयोगेश्वरःकृष्णोयत्रपार्थोधनुर्धरः ॥ तत्रश्रीर्विजयोभूतिर्ध्रुवानीतिःर्मतिर्मम ॥ ७८ ॥ इतिश्रीमद्भगवद्गीताभूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेसंन्यासयोगानामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अथ गीताभाष्यमारभ्यते १

श्रीपंचजनपंचास्यायनमः ॥ ॥ देवंनारायणं तत्त्वा सर्वदोषविवर्जितम् ॥ परिपू-
 र्णगुरुं श्रान्गीतार्थवक्ष्यामिलेशतः ॥ १ ॥ नष्टधर्मज्ञानलोककल्पालुभिर्ब्रह्मरुद्रैर्द्रा-
 दिभिरर्थितो ज्ञानप्रदर्शनाय भगवान् व्यासोऽवततार ॥ ततश्चेष्टानिष्टप्राप्तिपरि-
 हारसाधनादर्शनाद्वेदार्थाज्ञानाच्च संसारे क्लिश्यमानानां वेदानधिकारिणां स्त्रीशू-
 द्रादीनां च धर्मज्ञानद्वारा मोक्षो भवेदितिरुपालुः सर्ववेदाद्यर्थोपबृंहितं तदनुक्तके-
 वलेश्वरज्ञानदृष्टार्थयुक्तां सर्वप्राणिनामवगात्थानवगात्थरूपं केवलभगवत्स्वरू-
 पपरंपरोक्षार्थमहाभारतसंहितामचीकृपत् ॥ तच्चोक्तं ॥ लोकेशा ब्रह्मरुद्राद्याः
 संसारे क्लेशिनं जनम् ॥ वेदार्थाज्ञमधीकारवर्जितं च स्त्रियादिकम् ॥ अवेक्ष्य प्रार्थ-
 यामासुर्देवेशं पुरुषोत्तमम् ॥ ततः प्रसन्नो भगवान् व्यासो भूत्वा च तेन च ॥ अन्या-
 वताररूपैश्च वेदानुक्तार्थभूषितम् ॥ केवलेनात्मबोधेन दृष्ट्वेदार्थसंयुतम् ॥ वेदाद-
 पि परंचक्रे पंचमं वेदमुत्तमम् ॥ भारतं पंचरात्रं च मूलरामायणं तथा ॥ पुराणं भागव-
 तंचेति संभिन्नः शास्त्रपुंगव इति नारायणाष्टाक्षरकल्पे ॥ ब्रह्मापित न्न जानाति ईषत्स-
 र्वोऽपि जानति ॥ बह्वर्थमृषयस्तु भारतं प्रवदंति हीत्युपनारदीये ॥ ब्रह्माद्यैः प्रार्थि-
 तो विष्णुर्भारतं सचकार ह ॥ यस्मिन् दशार्थाः सर्वत्र न ज्ञेयाः सर्वजंतुभिरिति नारदी

चे ॥ भारतंचापिकृतवान्पंचमंवेदमुत्तमम् ॥ दशावराथसर्वत्रकेवलंविष्णुबोध
 कम् ॥ परोक्षार्थतुसर्वत्रवेदादप्युत्तमंतुयदितिस्कादे ॥ यदिविद्याच्चतुर्वेदान्सांगो
 पनिषदान्द्विजः ॥ नचेतुराणसंविद्यान्नेवसस्याद्विचक्षणः ॥ इतिहासपुराणाभ्यां
 वेदंसमुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यत्यश्रुताद्देदोमामंत्रचलिष्यति ॥ मन्वादिकेचिद्भुवते
 ल्यास्तीकादितयापरे ॥ तथोपरिचराद्यन्येभारतंपरिचक्षते ॥ भारतंसर्ववेदाश्चतु
 लामारोपिताःपुरा ॥ देवैर्ब्रह्मादिभिःसर्वैर्ऋषिभिश्चसमन्वितैः ॥ व्यासस्यैवाज्ञया
 तत्रत्वत्परिच्यतभारतम् ॥ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्चमहाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य
 शोवेदसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यदिहास्तिद्वयत्रयन्नेहास्तिनतत्कचित् ॥ विराटोद्योग
 सारवानित्यादितद्वाक्यपर्यालोचनयाऋषिसंप्रदायाल्कोत्थन्यःपुंडरीकाक्षान्महा
 भारतकृद्भवेदित्यादिपुराणग्रंथांतरगतवाक्यान्यथानुपपत्त्यानारदाध्ययनादि-
 लिंगैश्चावसीयते ॥ कथमन्यथाभारतनिरुक्तिज्ञानमात्रेणसर्वपापक्षयः ॥ प्रसिद्ध
 श्वसोर्थः ॥ कथंचान्यस्यकर्तुंनशक्यते ॥ ग्रंथांतरगतत्वाच्चनाविद्यमानस्तुतिः ॥
 नचकर्तुरेव ॥ इतरत्रापिसाम्यात् ॥ तत्रचसर्वभारतार्थसंग्रहांवासुदेवार्जुनसं
 वादरूपंभारतपरिजातमधुभूतांगीतामुपनिबन्ध ॥ तच्चोक्तम् ॥ भारतंसर्व

शास्त्रेषुभारतेगीतिकावरा ॥ विष्णोःसहस्रनामापिज्ञेयंपाठ्यंचतद्वयमितिमहा
 कौर्म ॥ सहिधर्मःसुपर्याप्तोब्रह्मणःपदवेदनइति ॥ तत्रसेनयोर्मध्येबांधवादिमो
 हजालसंवृतंविषीदंतमर्जुनंभगवानुवाच ॥ प्रज्ञावादान् स्वमनीषोऽथबचना
 नि ॥ कथमशोच्याः ॥ गतासून् ॥ किमिति नत्वेवाहम् ॥ ईश्वरानित्य
 त्वस्याप्रस्तुतत्वाद्दृष्टांतत्वेनाह ॥ नत्वेवेति ॥ यथाह्नित्यःसर्ववेदातिषुप्रसिद्धः ।
 एवंत्वमेजनाधिपाश्चनित्याः । ^{३३}देहिनोभावएतद्भवति तदेवासिद्धमितिचेन्न
 देहिनोस्मिन् ॥ यथाकौमारादिशरीरभेदेपिदेहीतदीक्षितासिद्धः ॥ एवंदेहांतर
 प्राप्तावपिईक्षितत्वात् ॥ नहिजडस्यशरीरस्यकौमाराद्यनुभवःसंभवति ॥ मृत
 स्यादर्शनात् ॥ मृतस्यवाध्वाद्यपगमात्तदनुभवाभावः॥अहंमनुष्यइत्याद्यनुभवा
 च्चैतत्सिद्धमितिचेन्न ॥ सत्येवाविशेषेदेहेसुस्यादौज्ञानादिविशेषादर्शनात् ॥ स
 मश्चाभिमानोमनसि ॥ काष्ठादिवच्च ॥ श्रुतेश्च ॥ प्रमाण्यंचप्रत्यक्षादिवत् ॥
 नचबौद्धादिवत् ॥ अपौरुषेयत्वात् ॥ नत्थपौरुषेयेपौरुषेयाज्ञानादयःकल्पयितुं
 शक्याः ॥ विनाचकस्यचिद्वाक्यस्यापौरुषेयत्वंसर्वसमयाभिमतधर्माद्यसिद्धिः ॥
 यश्चतौनांगीकुरुतेनासौसमयी ॥ अप्रयोजकत्वात् ॥ मास्तुधर्मोऽनिरूप्यत्वा

दितिचेन्न ॥ सर्वाभिमत्तस्यप्रमाणं विना निषेद्धमशक्यत्वात् ॥ नचसिद्धिरप्रमा
 णकस्येतिचेन्न ॥ सर्वाभिमतेरेवप्रमाणत्वात् ॥ अन्यथासर्ववाचनिकव्यवहा
 रासिद्धेश्च ॥ नचमथाश्रुत्वमितिवद्ज्ञानुंशक्यम् ॥ अन्यथावाप्रत्युत्तरं स्यात् ॥ भ्रां
 तिर्वातवस्यात् ॥ सर्वदुःखकारणत्वंवास्यात् ॥ एकोवाअन्यथास्यात् ॥ रचितत्वे
 चधर्मप्रमाणस्यकर्तुरज्ञानादिदोषशंकास्यात् ॥ नचादोषत्वंस्ववाक्येनैवसिध्यति ॥
 नचयेनकेनचिदपौरुषेयमित्युक्तमुक्तवाक्यसमम् ॥ अनादिकालपरिग्रहसिद्ध
 त्वात् ॥ अतःप्रामाण्यंश्रुतेः ॥ अतःकुतैकैर्धीरस्तत्रनमुद्यति ॥ अथवाजीवनाश
 देहनाशंवापेक्ष्यशोकः ॥ नतावजीवनाशम् ॥ नित्यत्वादित्याह ॥ नत्वेवेति ॥ नापि
 देहनाशमित्याह ॥ देहिनइति ॥ यथाकौमारादिदेहहानेनजरदिप्राप्तावशोकः ॥
 एवंजीर्णादिदेहहानेनदेहांतरप्राप्तावपि ॥ तथापितद्दर्शनाभावादिनाशोकइतिचे
 त् ॥ नेत्याह ॥ मात्रारपशाइति ॥ मीयंतइतिमात्राविषयाः ॥ तेषांस्पशाःसंबं
 धाः ॥ तएवशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ देहशीतोष्णादिसंबंधाद्धिशीतोष्णाद्यनुभव
 आत्मनः ॥ ततःसुखदुःखानत्यात्मनःस्वतोदुःखादिःसंभवति ॥ कुतः ॥ आगमापाधि
 त्वात् ॥ यद्यात्मनःस्वतःस्युःसुमावपिर्युः ॥ अतोयतोमात्रास्पशांजाग्रदादावेवते

संतिनान्यदेतितदन्वयव्यतिरेकित्वात्तन्निमित्ताएवनात्मनःस्वतः ॥ आत्मनश्चतै
विषयविषयिभावसंबंधादन्यःसंबंधोनास्ति ॥ नचागमापायित्वेपिप्रवाहरूपेण
नित्यत्वमस्ति ॥ सुप्तिप्रलयादावभावादित्याह ॥ अनित्याइति ॥ अतआत्मनो
देहाद्यात्मभ्रमएवदुःखकारणम् ॥ अतस्तद्धिमुक्तस्यबंधुमरणादिदुःखंनभवति ॥
अतोभिमानंपरित्यज्यताच्छीतोष्णादींस्तिक्षस्व ॥ अंतःप्रयोजनमाह ॥ यं
हीति ॥ यमेतेमात्रास्पर्शानव्यथयंति ॥ पुरिशयमेवसंतम् ॥ शरीरसंबंधाभावेस
र्वेषामपिव्यथाभावालुप्तमिति विशेषणम् ॥ कथंनव्यथयंति ॥ समदुःखसुख
त्वात् ॥ तत्कथम् ॥ धैर्येण ॥ नित्यंआत्मेत्युक्तम् ॥ किमात्मैवनित्यआहोस्विद
न्यदपि ॥ अन्यदपि ॥ तत्किमिति आह ॥ नासतइति ॥ असतःकारणस्यस
तोब्रह्मणश्चाभावोनविद्यते ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवनित्यौकालश्चसत्तमेतिवचनाच्छ्री
विष्णुपुराणे ॥ पृथग्विद्यतइत्यादरार्थम् ॥ असतःकारणत्वंच सदसद्रूपाचासौ
गुणमथ्याङ्गुणोविभुरितिचभागवते ॥ असतःसदजायतेतिच ॥ अव्यक्तेश्च ॥
संप्रदायतश्चैतस्सिद्धमित्याह ॥ उभयोरपीति ॥ अंतोनिर्णयः ॥ किंबहुनायद्देश
तो नंतंतन्नित्यमेववेदाद्यन्यदपीत्याह ॥ अविनाशीति ॥ नापिशापादिनावि

नाशइत्याह ॥ विनाशमिति ॥ अव्ययंचतत् ॥ भवतुदेहस्यापिकस्यचिन्नित्य
 स्वमितिनेत्याह ॥ अंतवंतइति ॥ अस्तुतर्हिदर्पणाशात्प्रतिबिंबनाशवदात्म
 नाशइत्यतआह ॥ नित्यस्येति ॥ शरीरिणइतीश्वरव्यावृत्तये ॥ नचनैमिति
 कनाशइत्याह ॥ अनाशिनइति ॥ कुतःअप्रमेयेश्वरसरूपत्वात् ॥ नद्युपाधि
 बिंबसांनिध्यनाशेप्रतिबिंबनाशः ॥ सतिचप्रदर्शके ॥ स्वयमेवात्रप्रदर्शकः ॥
 चित्वात् ॥ नित्यश्चोपाधिःकश्चिदस्ति ॥ प्रतिपत्तौविमोक्षस्यनित्योपाध्या
 सरूपया ॥ चिद्रूपयायुतोजीवःकेशवप्रतिबिंबकइतिभगवद्वचनात् ॥ व्यवहा
 रस्तुभ्रांस्येत्याह ॥ यएनमिति ॥ कुतः ॥ उक्तहेतुभ्योनार्यहंतिनहन्यते ॥ नहिप्रति
 बिंबस्यक्रिया ॥ सहिंबिंबक्रियैवक्रियावान् ॥ ध्यायतीवेतिश्रुतेश्च ॥ अं
 त्रमंत्रवर्णोऽप्यस्तीत्याह ॥ नजायतइति ॥ नचेश्वरज्ञानवद्भूत्वाभावित्वा ॥ त
 द्दित्तदैक्षत ॥ देशतःकालतोयोसावस्थायतःस्वतोन्म्यतः ॥ अबिलुप्तभावोधा
 त्मेत्यादिश्रुतिरुच्यतिसिद्धम् ॥ कुतःअजादिलक्षणेश्वरसरूपत्वात् ॥ शाश्वतः
 सदैकरूपः ॥ पुरंदेहमणतीतिपुराणः ॥ तथापिनहन्यतेहन्यमानेपिदेहे ॥ अं
 तोयएवैवदसकथंकंघातयतिहंतिवा ॥ अविनाशिनैमिति कनाशरहितं । नि

त्यंस्वाभाविकविनाशरहितं ॥ अथवाऽविनाशिनं दोषयोगरहितं ॥ नित्यं स
 दाभाविनमितिसर्वत्रविवेकः ॥ दोषयुक्तपुरुषादिषुनष्टशब्दप्रयोगात् ॥ देहांत
 विवेकानुभवार्थदृष्टांतमाह ॥ वासांसीति ॥ स्वतः प्रायोनिमित्तैश्चाविनाशि
 नोपिकेनचिन्निमित्तविशेषेणस्यात्ककच्छेदवदित्यतोविशेषनिमित्तानिनिषेध-
 ति ॥ नैनमिति ॥ वर्तमाननिषेधात्स्यादुत्तरत्रेत्यतआह ॥ अच्छेद्यइति ॥ वर्तमा
 नादर्शनाद्युक्तमयोग्यत्वमितिसूचयति । वर्तमानापदेशेनाकुतोऽयोग्यता ॥ नित्य
 सर्वगतादिविशेषेणेश्वरसरूपत्वात् ॥ शाश्वतइत्येकरूपत्वमात्रमुक्तम् ॥ स्थाणुश
 ब्देननैमित्तिकमन्यथात्वंनिवारयति ॥ नित्यत्वंसर्वगतत्वविशेषणम् ॥ अन्यथापु
 नरुक्तेः ॥ ऐक्योक्तावप्यनुक्तविशेषणोपादानान्नेश्वरैक्येपुनरुक्तिः ॥ युक्ताश्चबि
 बधर्माःप्रतिबिंबेऽविरोधे ॥ तत्ताच ॥ रूपंप्रतिरूपोवभूव ॥ आभासएवचेत्या
 दिश्रुतिस्मृतिसिद्धा ॥ नचांशत्वविरोधः ॥ तस्यैवांशत्वात् ॥ नचैकरूपतैवांशता ॥
 प्रमाणंचोभयविधवचनमेव ॥ नचांशस्यप्रतिबिंबत्वंकल्प्यम् ॥ गाध्यादि
 ष्वंशबाहु रूप्यदृष्टेरितरत्रादृष्टेः ॥ स्थाणुत्वेष्यैक्षतेत्याद्यविरुद्धमेवेश्वरस्य ॥ उभ
 यविधवाक्यात् ॥ अचिंत्यशक्तेश्च ॥ नचमाययैकम् ॥ त्वयीश्वरेब्रह्मणिनोवि

रुध्यते ॥ नयोगित्वादीश्वरत्वात् ॥ चित्रनचैतत्त्वधिकार्यकारणइत्याद्यैश्वर्येणै
 वविरुद्धर्माविरोधोक्तेश्च ॥ महातात्पर्याच्च ॥ मोक्षोहिमहापुरुषार्थः ॥ तत्रापि
 मोक्षएवार्थः ॥ अंतपुरेमिरेधीरानतेमध्येपुरेमिरे ॥ अंतप्रान्तिसुखंप्राहुर्दुःखमंत
 रमंतयोः ॥ पुण्यचित्तोलोकःक्षीयतेइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ सचविष्णुप्रसादादेव
 सिध्यति ॥ वासुदेवमनाराध्यकोमोक्षंसमवाप्नुयात् ॥ तुष्टेतुत्रकिमलभ्यमनं
 तईशे ॥ तत्प्रसादाद्वाप्तोतिपरांसिद्धिनसंशयः ॥ येषांसएवभगवानदययेदंतः
 सर्वात्मनाश्रितपदोयदिनिर्व्यलीकम् ॥ तैवैविदंत्यतितरंतिचदेवमायानैषाममा
 ह्मितिधीःश्वसृगालभक्ष्ये ॥ तस्मिन्प्रसन्नेकिमिहास्यलभ्यंधर्मार्थकामैरलम
 ल्पकास्ते ॥ ऋतेयदस्मिन्भवईशजीवास्तापत्रयेणोपहतानशर्म ॥ आत्मैहभंत ॥
 ऋतेभवत्प्रसादाद्धिकश्यमोक्षोभवेदिह ॥ तमेवंविद्वानमृतइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥
 सचोल्कर्षज्ञानादेवभवति ॥ लोकप्रसिद्धेः ॥ लोकप्रसिद्धमविरुद्धमत्राप्यंगीकार्य
 म् ॥ अहल्याजारत्वाद्यपिदोषरुतोपिते नबहुतरोलेपआसीदित्युल्कर्षमेववक्ति ॥
 बहुनरकफलोत्थसौ ॥ तस्यनलोमचमीयतइतिश्रुत्यंतराच्च ॥ योमाभेवमसंमूढो
 जानातिपुरुषोत्तममितितदुक्तेश्च ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंशपथैश्चापिकोटिभिः ॥

विष्णुमाहात्म्यलेशस्यविभक्तस्यचकोटिधा ॥ पुनश्चानंतधातस्यपुनश्चापित्वनं
 तथा ॥ नैकांशसममाहात्म्याःश्रीशेषब्रह्मशंकरादितिनारदीये ॥ अन्योत्कर्षैवयं
 चा॥तथैवसर्वशास्त्रेषुमहाभारतमुत्तमम्॥कोत्थन्यःपुंडरीकाक्षान्महाभारतकृद्भव
 दित्यादिग्रंथांतरसिद्धोत्कर्षमहाभारतविरुद्धम्॥तत्रहि॥नास्तिनारायणसर्मनभू
 तंनभविष्यति ॥ एतेनसत्यवाक्येनसर्वाथानिसाधयाम्यहम् ॥ यस्यप्रसादजोब्र
 ह्मारुद्रश्चक्रोधसंभवः ॥ नत्वत्समोस्तीत्यादिषुसाधारणप्रभावसरएवमहांतमु
 ल्कर्षविष्णोर्वक्ति ॥ अन्यत्रयत्किंचिदुक्तावपिअसाधारणएवावसरे ॥ तद्ब्र
 ह्म्यादेरपिवेदादावस्ति ॥ त्वमग्रइंद्रोदृष्टभःसतामसित्वंविष्णुरुगाथोनमस्यः ॥
 विश्वस्मादिंद्रउत्तरइत्यादिषु ॥ तद्वंथविरोधाच्च ॥ तथाहिस्कांदेशैवे ॥ यदंतरंब्या
 ब्रह्मरींद्रयोर्वनेयदंतरंमेरुगिरींद्रविध्यथोः ॥ यदंतरंसूर्यसुरेज्ज्विंबयोस्तदंतरंरु
 द्रमहेंद्रयोरपि ॥ यदंतरंसिंहगजेंद्रयोर्वनेयदंतरंसूर्यशांकयोर्दिवि ॥ यदंतरं
 जाह्नविसूर्यकन्ययोस्तदंतरंब्रह्मगिरीशयोरपि ॥ यदंतरंप्रलयजवारिविष्णुषो
 र्यदंतरंस्तंबहिरण्यगर्भयोः ॥ रफुलिंगसंवर्तयोर्धदंतरंतदंतरंविष्णुहिरण्यगर्भ
 योः ॥ अनंतत्वान्महाविष्णोस्तदंतरमनंतकम् ॥ माहात्म्यसूचनार्थायत्युदा

हरणमीरितम् ॥ तत्समोद्यधिकोवापिनाशितकश्चिकदाचन ॥ एतेनसत्यवा
 क्येनतमेवप्रविशाभ्यहमित्याद्याह ॥ तत्रैवशिवंप्रतिमार्कण्डेयवचनम् ॥ संसा
 राणवनिर्मग्नइदानींमुक्तिमेप्यसीत्यादि ॥ पाद्मेशैवेमार्कण्डेयकथाप्रबंधेशिवा
 न्निषिच्यविष्णोरेवमुक्तिमाह ॥ अहंभोगप्रदोवत्समोक्षदस्तुजनार्दनइत्यादि ॥
 समब्राह्मविरोधाच्च ॥ वेदश्चेतिहासाद्यनुरोधेनयोज्यः ॥ यदिविद्यादित्यादिवच
 नात् ॥ अनिर्णयाच्चैद्रादिशंकरान्याया ॥ तत्रापीष्टसिद्धिः ॥ नामवैशेष्यात् ॥
 अतोभगवदुक्तैर्षण्वसर्वागमानामहातापर्यम् ॥ तथापिस्वतःप्रामाण्यात्सन्ने
 बोच्यते ॥ अविरोधात् ॥ नचप्रमाणसिद्धस्यान्यत्रादृश्यापह्नवोयुक्तः ॥ धर्मवै
 चित्र्यादर्थानाम् ॥ स्वतःप्रामाण्यानंगीकरेचमानोक्तावप्यदोषत्वसाधयेदित्य
 तिप्रसंगः ॥ अनन्यापेक्षयाचनपरत्वंसिद्धमागमानाम् ॥ नारायणपरावेदाः ॥
 सर्ववेदायत्पद्मामनन्ति ॥ वासुदेवपरावेदाइति ॥ नचैतद्विरुद्धम् ॥ ईश्वरनिय
 मात् ॥ अनादौचतस्सिद्धम् ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चेत्यादौ ॥ प्रयोजकत्वंतुपूर्वोक्त
 न्यायेन ॥ अतःसिद्धमेतत् ॥ तच्चानन्यापेक्षाचित्यशक्तित्वएवयुक्तम् ॥ अतोनामा
 यापरायण्येकत्वमनन्तपरवर्षणानंतरमहात्म्यमप्रत्यक्षमहाद्वयत्वात् ॥

क्रियादृष्टेः ॥ तपोमेहृदयंसाक्षात्तनुर्विद्याक्रियाकृतिरित्याद्युक्तेः ॥ अतश्चनमा
 यामयंसर्वम् ॥ ऐश्वर्यादिवाचिभगशब्देनैवसंबोधनाच्चतंत्वाभगेत्यादौ ॥ स्व
 रूपत्वान्नमायामयत्वंयुक्तम् ॥ विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ मय्यनंतगु
 णेनतेगुणतोऽनंतविग्रहे ॥ परास्यशक्तिर्विधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रि
 याचेत्यादिवचनत् ॥ अतएवाव्यक्तादिरूपः ॥ अस्वेवमात्मनोनित्यत्वम् ॥
 तथापिदेहसंयोगवियोगात्मकजनिसृतीस्तएवेत्यतआह ॥ अथेति ॥ कुंतोऽशो-
 कः ॥ नियतत्वादित्याह ॥ जातस्येति ॥ तदेवस्पष्टयति ॥ अव्यक्तादी
 नीति ॥ देहयोगवियोगस्यनियतत्वादात्मनश्चेश्वरसरूपत्वात्सर्वयाअनाशा-
 न्नशोकःकार्यइत्युपसंहर्तुमैश्वरंसामर्थ्यपुनर्दर्शयति ॥ आश्चर्यवदिति ॥ दुर्ल
 भत्वेनेत्यर्थः ॥ तद्ध्याश्चर्यलोके ॥ दुर्लभोऽपीश्वरसरूपत्वात्सूक्ष्मत्वाच्चात्म
 नस्तद्गृष्टा ॥ सांख्यंज्ञानम् ॥ शुद्धात्मतत्त्वविज्ञानंसांख्यमित्यभिधीयतइतिभ
 गवद्ब्रह्मचनान्वासृष्टौ ॥ योगउपायः ॥ दृष्टायोगाःप्रयुक्ताश्रुंसांश्रेयःप्रसिद्ध
 यइतिप्रयोगाद्भागवते ॥ नेतरौसांख्ययोगापुपादियत्वेनविवक्षितौकुत्रचित्साम
 स्येन ॥ कर्मयोगइत्यादिप्रयोगाच्च ॥ निंदितत्वाच्चेतरयोर्मैक्षधर्मेषुभिन्नमत

ल्वमुक्त्वापंचरात्रस्तुत्यावेदान्तिकार्थत्वान्नाविरोधः ॥ पार्थक्यंतुसांख्याघेपक्ष
 शायुक्तं । तत्रैवचित्रशिखंडिशिक्षेपंचरात्रमूलेवैदिकयोक्तेश्च । एवमेवसर्वत्रसां
 ख्ययोगशब्दउपादेयवाचकोवर्णनीयः ॥ युक्तेश्च ॥ ज्ञानंहिपूर्वजैवमुक्तम् ॥ उ
 पायश्चवक्ष्यते ॥ बुध्यतेऽनयेतिबुद्धिः ॥ सांख्यविषयोयथावाचाबुध्यतेसावाग
 भिहितेत्यर्थः ॥ योगइमांबुद्धिंश्रण्वित्युक्तम् ॥ बह्व्योहिबुद्धयोमतभेदात्तत्कथमे
 कत्रनिष्ठां करोमीत्यतआह ॥ व्यवसायात्मिकाबुद्धिरिति ॥ सम्यग्युक्तिनिर्णीतानां
 मतानामैष्यमेवेत्यर्थः ॥ रथुरवैदिकानिमतान्यव्यवसायात्मिकानि ॥ नतुवैदिका
 नीति ॥ तेपिहिकेचिक्कर्माणिस्वर्गादिफलान्येवाद्दुरित्यतआह ॥ यामिमामिति ॥
 यामाद्दुरतथेत्यन्वयः ॥ मोक्षफलमपेक्ष्यस्वर्गादिपुण्ययुक्तांवाचंप्रवदंति ॥ वेदवाद
 रताः । कर्मादिवाचकवेदरताः ॥ वैदर्यन्मुखतउच्यतेतत्रैवः ॥ नान्यदस्तीतिवा
 दिनः ॥ परोक्षविषयावेदाः ॥ परोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमामित्या
 दिभिः परोक्ष्येणहिप्रायोभगवतंतंवदंति ॥ ३३ ॥ भोगैश्वर्यगतितस्याभिंप्रतितस्यासिफ
 लाएववेदाइतिवदंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तेषांसम्यग्युक्तिनिर्णयात्मिकाबुद्धिःसमाधौसमा
 ध्यर्थेनविधीयते ॥ सम्यङ्निर्णीतार्थानांहीश्वरेमनःसमाधानंसम्यग्भवति ॥ तद्धि

मोक्षसाधनम् ॥ उक्तं चैतदन्यत्र ॥ नतस्यतत्त्वग्रहणायसाक्षाद्दरीयसीरपिवाचःस
 मासन् ॥ स्वप्नेनिरुक्त्यागृहमेधसौख्यनयस्यहेयानुमितंस्वयंस्यादिति ॥ तौयोगबु
 द्धिमाह ॥ त्रैगुण्यविषयाइत्यादिनाइतरदपोत्थ ॥ वेदानांपरोक्षार्थत्वात्रिगुणसंबं
 धिस्वर्गादिप्रतीतितोर्थइवभाति ॥ परोक्षवादीवेदोयमितित्युक्तम् ॥ अतःप्राती
 तिकेयैर्भ्रांतिमाकुर्वित्यर्थः ॥ वादोविषयकृत्वंचमुखतोवचनंरुचतमित्यभिधाना
 त् ॥ नतुवेदपक्षोनिषिध्यते ॥ वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा ॥ आदावेंतेचम
 ध्येचविष्णुःसर्वत्रगीयते ॥ सर्वेवेदायत्यदमामनंति ॥ वेदोखिलोधर्ममूलंरुचति
 शीलैचतद्विदाम् ॥ आचारश्चैवसाधूनामात्मनोरुचिरेवच ॥ वेदप्रणिहितोधर्मोत्थ
 धर्मस्तद्विपर्ययइतिवेदानांसर्वात्मनाविष्णुपरत्वोक्तेः ॥ तद्वितस्यतद्विरुद्धस्यधर्मा
 धर्मत्वोक्तेश्च ॥ तैथापिकाम्यकर्मिणांफलज्ञानिनांनभवतीतिसाम्यमेवेत्यतआ
 ह ॥ यावानर्थइति ॥ यथायावानर्थःप्रयोजनंउदपानेकूपेभवतितावान्सर्वतःसंप्लु
 तोदकैस्तर्भवत्येव ॥ एवंसर्वेषुवेदेषुयफलंतद्विजानतोपिज्ञानिनोब्राह्मणस्यफले
 तर्भवति ॥ ब्रह्माणतीतिब्राह्मणोऽपरोक्षज्ञानी ॥ साहिब्रह्मगच्छति ॥ विजानतइ
 तिज्ञानफलत्वंतस्यदर्शयति ॥ कांमात्मनानिंदाकृता ॥ कथमेषां ॥ स्वर्गका

मोयजेतेत्यादौ कामस्यापिविहत्वादित्यत आह ॥ कर्मण्येवेति ॥ तद्व्युलक्षणा
 र्थं । तवज्ञानिनोपिनफलकामकर्तव्यता ॥ किम्वन्येषां ॥ नत्वस्तिकेषांचिन्मतेऽ
 स्तीति ॥ सहिज्ञानी ॥ नरांशइंद्रश्च ॥ मोहादिस्त्वभिभवादेः ॥ यदितेषांशुद्धस
 स्वानांनस्याहानंक्वान्येषां ॥ उपदेशेऽश्वसिद्धज्ञानंतेषां ॥ पार्थाष्षिषेणेत्यादिज्ञा
 निगणनाच्च ॥ कामनिषेधएवात्र ॥ फलानित्यस्वातंत्र्येण भवंति ॥ नहिकर्म
 फलानिकर्माभावेयत्नतोपि भवंति ॥ भवंति च काम्यकर्मिणो विपर्ययाप्रयत्नेऽप्य
 विरोधे ॥ अतः कर्माकरणएवप्रत्यवायः ॥ नतुज्ञानादिनावाकामनयाफलाप्रा
 प्तौ ॥ अतः कर्मण्येवाधिकारः ॥ अतस्तेदेवकार्यं ॥ नतुकामेनज्ञानादिनिषेधेन
 वाफलप्राप्तिः ॥ कामवचनानांतुतात्पर्यं भगवतैवोक्तं ॥ रोचनार्थं फलश्रुतिः ॥
 यथाभैषज्यरोचनमित्यादौ भागवते ॥ अतएव कामीयजेतेत्यर्थः ॥ नतुकामीभू
 त्वेत्यर्थः ॥ निष्कामंज्ञानपूर्वचेतिवचनात् ॥ वक्ष्यमाणेभ्यश्च ॥ वसंतैवसंतै
 ज्योतिषायजेतेत्यादिभ्यश्च ॥ अतोमाकर्मफलहेतुर्भूः ॥ कर्मफलं तत्कृतौ हेतुर्न
 स्यसकर्मफलहेतुः ॥ समाभूः ॥ तर्हि न करोमीत्यत आह ॥ मातइति ॥ कर्मा
 करणेस्नेहोमास्वित्यर्थः ॥ अन्यफलाभावेपिमत्प्रसादाख्यफलभावात् ॥ इच्छाच

तस्ययुक्ता ॥ वृणीमहेतेपरितोषणायेत्यादिमहदाचारात् ॥ अनिन्दनाद्विशेषतइ
 तरनिन्दनाच्च ॥ सामान्यविशेषोबाधतइतिचप्रसिद्धम् ॥ सर्वानानयनैकमैत्रमि
 त्यादौ ॥ अतो नैकाल्मतांमेषुहयंतिकेचित् ॥ भक्तिमन्विच्छंतःब्रह्मजिज्ञासा ॥
 विज्ञायप्रज्ञाम् ॥ द्रष्टव्यइत्यादिवचनेभ्यः ॥ स्वार्थसेवकंप्रतिनतथास्नेहः ॥ किंददा
 मीत्युक्तेसेवादियाचकंप्रतिबहुतरःस्नेहइतिलोकसिद्धय्यायाच्चभक्तिज्ञानादिप्रा-
 र्थनाकार्येति सिद्धम् ॥ पूर्वभ्लोकोक्तस्यपृथति ॥ योगस्थइतियोगस्थउपायस्थः ॥
 संगंफलस्नेहंत्यक्तवा ॥ ततएवसिद्ध्यसिद्ध्योःसमोभूत्वा ॥ सएवचमयोक्तोयोगः ॥
 ईतश्चयोगाययुज्यस्वेत्याह ॥ दूरेणेति ॥ बुद्धियोगात् ॥ ज्ञानलक्षणादुपायात् ॥ दूरे
 णातीव ॥ अतोबुद्धौशरणंज्ञानेति ॥ फलंकर्मकृतौहेतुर्थेषतिफलहेतवः ॥ ज्ञां
 नफलमाह ॥ बुद्धियुक्तइति ॥ सुकृतमभ्यप्रियंमानुष्यादिफलंजहाति ॥ नबृहत्फ
 लमुपासनादिनिमित्तम् ॥ नहास्यकर्मक्षीयते ॥ अविदित्वास्मिन्लोकेजु
 होतियजनेतपस्तप्यतेबहुनिवर्षसहस्राण्यंतवेदवास्यतद्भवतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥
 अतःकर्मक्षयश्रुतिरज्ञानिविषयासर्वत्र ॥ उभयक्षयश्रुतिरप्यनिष्टविषया ॥
 नहीष्टण्यक्षयेकिंचिलयथोजनम् ॥ नचेष्टनाशोज्ञानिनोयुक्तः ॥ इष्टा

श्रुकेचिद्विषयाः ॥ सद्यदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठे
 ति ॥ प्रजापतेःसभविष्मप्रपद्यते ॥ यशोहंभवानिब्राह्मणानाम् ॥ स्त्रीभिर्वायानै
 र्वा ॥ अस्माद्धेवात्मनोयद्यकामयेततत्सृजते ॥ कामान्नीकामरूढ्यनुसंचर
 न् ॥ सएकधाभवतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ बहुत्वेष्यात्मसुखस्यपुनरिष्टत्वाकर्मसु
 खेनविरोधः ॥ अनुभवशक्तिश्चेश्वरप्रसादान् ॥ श्रुतेश्च ॥ नचशरीरपाताप्यू
 मेवतत् ॥ सतत्रपर्यैति ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्याद्युत्तरत्रश्रवणात् ॥
 नचैकीभूतएवब्रह्मणासः ॥ मग्नस्यहिपरेऽज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेदित्यादिनिंदना
 न्मोक्षधर्म ॥ परिहारेपृथग्भोगाभिधानाच्च ॥ शुकादीनांपृथग्दृष्टेश्च ॥ जगद्ध्या
 पार्वर्जमित्यैश्वर्यमर्यादोक्तेश्च इदंज्ञानमपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताइतिच ॥
 उपाधिनाशेनाशाच्चप्रतिबिंबस्य ॥ नचैकीभूतस्यपृथग्ज्ञानेमानंपश्यामः ॥
 आसंदुःखीनासमितिज्ञानविरोधाच्चेश्वरस्य ॥ अनेनरूपेणेतिच । भेदाभावा
 त् ॥ नचप्रतिबिंबस्यबिंबैक्यलोकैकपश्यामः ॥ उपाधिनाशेमानंवा ॥ मग्नस्यहि
 परेऽज्ञानइतिदुःखात्मत्वोक्तेश्च ॥ यावदात्मभावित्वादित्युपाधिनित्यताभिधाना
 च्च ॥ अतोऽनन्यवचनंप्रतीयमानमप्यौपचारिकम् ॥ दृष्टाश्र्यतेभगवतोभिन्नानार

देन ॥ प्रतिशाखंचसएकधेत्यादिषुभेदेनप्रतीयते ॥ विरोधेतुयुक्तिमतामेवबलव
 त्वम् ॥ युक्तयश्चात्रोक्तमग्रस्यहीत्यादयः ॥ अतोजलेजलैकीभाववदेकीभावः ॥
 उक्तंच ॥ यथोदकंशुद्धेशुद्धम् ॥ यथानद्यइत्यादौ ॥ तत्राप्यन्योन्यात्मकत्वेदृच्छसं
 भवः ॥ अस्तिचेषस्समुद्रेपि ॥ द्वारि ॥ महत्वादन्धत्रादृष्टिः ॥ ताएवापोददौतस्य
 सन्नुषिःशंसितव्रतइतिमहाकौर्मै ॥ समर्थानांभेदज्ञानाच्च ॥ नैवतस्मान्नुवंत्येतेब्रह्मे
 शानादयःसुराः ॥ यत्तेपदंहिकैवल्यमितिनिषेधाच्चनारदीये ॥ सविचारश्चनिर्ण
 यःकृतोमोक्षधर्मै ॥ बलवांश्चसविचारोनिर्णयोवाप्यमात्रात् ॥ अतोयत्रनान्यत्प
 श्यतीत्याद्यपितदधीनसत्तादिवाचि ॥ अन्यथाकथमैश्वर्यादिस्यात् ॥ नचतन्माया
 मयमित्युक्तम् ॥ अन्यथाकथंतत्रैवसएकधेत्यादिब्रूयात् ॥ नचनहवैसशरीरस्ये
 त्यादिविरोधः ॥ वैलक्षण्यात्तच्छरीरणाम् ॥ अभौतिकानिहितानि ॥ नित्योपा
 धिनिर्मितानीश्वरशक्त्या ॥ तथाचोक्तम् ॥ शरीरंजायतेतेषांषोडश्याकल्यैवही
 तिनारायणरामकल्पे ॥ वदंतिचलौकिकद्वैलक्षण्येऽभावशब्दम् ॥ अप्रहर्षमनान
 दं ॥ सुखदुःखबाल्यइत्यादिषु ॥ निरुक्त्यभावाच्च ॥ नतानिशरीराणि ॥ तथाहिश्रुतिः ॥
 अशारीरीडूत्तच्छरीरमभवदितिनिहितानिशोर्णानिभवंति ॥ सर्गेपिनोपजायंते

प्रलयेनव्यथंतिचेत्यादिवचनात् ॥ साम्यात्मयोगः ॥ प्रयोगाच्च ॥ अनिन्द्रियाअना
 हाराअनिष्पंदासुगंधिनः ॥ देहेन्द्रियासुहीनानावैकुण्ठपुरवासिनामित्यादिदृष्टदेह
 ख्वेव ॥ नचैषान्यागौणीमुक्तिः ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनयावच्छृतेनगच्छति ॥ योगी
 तावन्नमुक्तःस्यादेषशास्त्रस्यनिर्णयइत्यादित्यपुराणेतदन्यमुक्तिनिषेधात् ॥ ये
 त्वत्रैवभवंतंप्रविशंतितेपिपश्चात्तत्रयांति ॥ योग्यत्वंचात्रविवक्षितं ॥ युधि
 ष्ठिरप्रश्नइतरनिंदनाच्चसायुज्यंचग्रहवत् ॥ तदुक्तेश्च ॥ भुंजतेपुरुषंप्राप्यथथदे
 वग्रहादयः ॥ तथामुक्तावुत्तमायांबाह्याभोगांस्तुभुंजतइतिनारायणाष्टाक्षरक
 ल्पे ॥ अतोऽनिष्टस्यैववियोगः ॥ सोस्येवसर्वालमना ॥ अदुःखं ॥ सर्वदुःखविव
 र्जिताः ॥ अशोकमहिमम् ॥ यत्रगत्वानशोचतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ विशेषवचना
 भावाच्च ॥ येषांलीषदृश्यतेतेनसायुज्यंप्राप्ताः ॥ सामीप्यादेवतेषाम् ॥ अतःप्रार
 ब्धकर्मशेषभावात्तदुक्त्वासायुज्यंगच्छति ॥ तच्चोक्तम् ॥ संकर्षणादयःसर्वेस्वाधि
 कारादनंतरम् ॥ प्रविशंतिपरं देवंविष्णुनास्यत्रसंशयइतिव्यासयोगे ॥ अतोऽनि
 ष्टस्यसर्वालमनावियोगः ॥ परब्रह्मत्वमिच्छामिपरब्रह्मन्जनार्दनेत्यादिनाब्रह्मादि
 भिरपिप्रार्थितत्वात् ॥ नमोक्षसदृशंकिंचिदधिकंवासुखंक्वचित् ॥ ऋतेवैष्णवमानं

दंवाङ्मनोगोचरं महदित्यादेश्च ॥ ब्रह्मादिपदादप्यधिकतमं सुखं मोक्ष इति सिद्ध
 म् ॥ अतीयोगाय युज्यस्व ॥ ज्ञानोपायाय ॥ तद्विकर्मकौशलम् ॥ तदुपायमा
 ह ॥ कर्मजमिति ॥ कर्मजं फलं त्यक्त्वा ॥ अकामनेयश्वराय समर्प्य ॥ बुद्धियुक्ताः
 सम्यग्ज्ञानिनो भूत्वा पदं गच्छन्ति ॥ स योगकर्मज्ञानसाधनम् ॥ तन्मोक्षसाधनमिति
 भावः ॥ किञ्चित्पर्यंतमवश्यकतं व्यानिमुक्षुणैवं कर्माणीत्यत आह ॥ यदेति ॥ निर्वे
 दंनितरांलाभं प्रयोगात्तरमाद्ब्रह्मणः पांडित्यं निर्विधेय्यादि ॥ न हितत्रवैराग्यमुप
 पद्यते ॥ तथासति पांडित्यादिति स्यात् ॥ न च ज्ञानिनां भगवन्महिमादिश्रवणे वि
 रक्तिर्भवति ॥ आत्मारामाहिमुनयो निग्राह्या अप्युरुक्रमे ॥ कुर्वंत्यै हेतुर्कां भक्ति
 मित्थं भूतगुणो हरिरिति वचनात् ॥ अनुष्ठानाच्च शुकादीनाम् ॥ न च तेषां फलं सुखं
 नास्ति ॥ तस्यैव महत्सुखत्वात्तेषां ॥ यानि वृत्तिस्तनुभूतांतवपादपद्मध्यानाद्भवज्ज
 नकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमस्य पिनाथमाभूत्किं भवंत कासि लु
 ल्लितात्पततां विमानादित्यादिवचनात् ॥ तेषामप्युपासनादिफलस्य साधितत्वा
 त् ॥ तारतम्याधिगतेश्च ॥ तथाहि ॥ यदितारतम्यं न स्यात् ॥ नात्यंतिकं विगणयं
 त्यपि ते प्रसादम् ॥ नैकाल्मतां मे रूहयंतिकंचित् ॥ एकत्वमप्युतादीयमानं न गृह्णंती

तिमुक्तिमप्यनिच्छतामपिमोक्षएवफलंतमिच्छतामपिसभवतिसुप्रतीकादीना-
 मितिकथमनिच्छतांस्तुतिरुपपन्नास्यात्॥वचनाच्च॥ यथाभक्तिविशेषोत्रदृश्यतेपु
 रूषोत्तमे ॥ तथामुक्तिविशेषोपिज्ञानिनालिंगभेदेन ॥ योगिनाभिन्नलिंगानामा
 विर्भूतस्वरूपिणाम् ॥ प्राप्तानांपरमानंदतारतम्यंसदैवहीति ॥ नत्वामतिशयिष्यं
 तिमुक्तावपिकथंचन ॥ मद्भक्तियोगादानाच्चसर्वानतिशयिष्यसीतिच ॥ साम्य
 वचनंतुप्राचुर्यविषयंदुःखाभावविषयंच ॥ तथाचोक्तम् ॥ दुःखाभावःपरानंदो
 लिंगभेदःसमोमतः ॥ तथापिपरमानंदोज्ञानभेदात्तुभिद्यतइतिनारायणाष्टाक्ष
 रकल्पे ॥ अतोनवैराग्यंश्रुतादावत्रविवक्षितम् ॥ नचसंकोचेमानं ॥ किंचित्
 विद्यमानइतरत्रप्रयोगे ॥ महद्भिःश्रवणीयस्यश्रुतस्यचवेदादेःफलप्राप्त्यसीत्य
 र्थः ॥ तदेवस्पष्टयति ॥ श्रुतिविप्रतिपन्नेति ॥ पूर्वश्रुतिभिर्वेदेर्विप्रतिपन्नाविरुद्धास
 तीयदावेदाथानुकूलेनतत्त्वनिश्चयेनविपरीतवाग्भिरपिनिश्चलाभवति ॥ ततश्च
 समाधावचलाब्रह्मप्रत्यक्षदर्शनिनभेरीताडनादावपिपरमानंदममत्वात्तदायोग
 मवाप्त्यसि ॥ उपायसिद्धोभवसीत्यर्थः ॥ स्थितांप्रज्ञाज्ञानंयस्यसस्थितप्र
 णः ॥ ध्यायन्तेऽनयेतिभाषा ॥ लक्षणमित्यर्थः ॥ उक्तलक्षणमनुवदतिलक्षणांत

रं पृच्छामीतिज्ञापयितुं समाधिस्थस्येति ॥ कंब्रह्माणमीशं रुद्रं वर्तयतीतिकेशवः ॥
 तथाहिनिरुक्तिः कृताहरिवंशेषुरुद्रेण कैलासयात्रायाम् ॥ हिरण्यगर्भः क्रः प्रोक्तइंशः
 शंकरएवच ॥ सृष्ट्यादिनावर्तयति तौ यतः केशवो भवानिति वचनांतराच्च ॥
 किमासीत् ॥ किंप्रत्यासीत् ॥ न चार्जुनो न जानाति तच्छ्रुणादिकम् ॥ जानति पू-
 र्वराजानो देवर्षयस्तथैवच ॥ तथापि धर्मान् पृच्छति वातायि गुह्यवित्तये ॥ न ते गुह्याः
 प्रतीयंते पुराणेष्वल्पबुद्धिनामिति वचनात् ॥ गौमनादिप्रवृत्तिर्नात्यभिसंधिपूर्वि-
 का ॥ मतादिप्रवृत्तिवदित्यादिनादर्शयिष्यन्लक्षणं प्रथमत आह ॥ एवं
 परमानंददत्तः किमर्थमेवं प्रवृत्तिं करोतीति प्रश्नाभिप्रायः ॥ प्राएब्धकर्मणेषु त्तिरोहि-
 तब्रह्मणो वासनया प्रायोल्पाभिसंधिप्रवृत्तिः संभवतीत्याशवान्परिहरति ॥ प्रायः
 सर्वान्कामान्प्रजहाति ॥ शुकादीनामपीषद्दर्शनात् ॥ त्वत्पादभक्तिमिच्छंति ज्ञानि-
 नस्तत्त्वदर्शिन इत्युक्ते स्तामिच्छंति ॥ यदा त्विन्द्रादीनामाग्रहोद्दृश्येत तदाभिभूतं तेषां
 ज्ञानम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ अधिकारिकुंसांतु बृहत्कर्मत्वकारणात् ॥ उद्भवाभिभवौ ज्ञा-
 नेतवोऽन्येभ्यो विलक्षणा इति ॥ अतएव विलक्षण्यादनुदधिकारिणामाग्रहादिति चे-
 दस्तिने ज्ञानिन इत्यवगंतव्यम् ॥ न चान्नसमाधिकुर्वंतो लक्षणमुच्यते ॥ यः सर्वत्रा-

नभिस्रेहस्तत्प्राप्यशुभाशुभमितिस्रेहनिषेधात् ॥ नहिसमाधिकुर्वतरतस्यशुभा
 शुभप्राप्तिरस्ति ॥ असंप्रज्ञातसमाधेः ॥ संप्रज्ञातेत्वविरोधः ॥ तथापिनतत्रैवेतिनिय
 मः ॥ कामादयो न जायतेत्यपिविधिमचेतसाम् ॥ ज्ञानिनां ज्ञाननिर्धूतमलानां दे
 वसंश्रयादिति स्मृतेः ॥ मनोगताहिकामाः ॥ अतस्तत्रैव तद्विरुद्धज्ञानोत्पत्तौ युक्तं हा
 नंतेषामिति दर्शयति ॥ मनोगतानिति ॥ विरोधश्चोच्यते रसोप्यस्य परं दृष्ट्वानिवर्तत
 इति ॥ नचैतद्दृष्ट्यापलपनीयम् ॥ पुरुषवैशेष्यात् ॥ आत्मना परमात्मना ॥ परमा
 त्मन्येव स्थितः सन् ॥ आत्मा ख्ये तस्मिन् स्थितस्य तत्प्रसादादेव तुष्टिर्भवति ॥ विषयां
 स्तुपरित्यज्य रामे स्थितिमतस्ततः ॥ देवाद्भवति वैतुष्टिर्नान्यथा तु कथंचनेत्युक्तं हि
 नारायणरामकल्पे ॥ अतोनात्माजीवः ॥ तदेव स्पष्टयत्युत्तरैस्त्रिभिः श्लोकैः ॥ ए
 तान्येव ज्ञानोपायानि ॥ तच्चोक्तं ॥ तद्वैजिज्ञासुभिः साध्यं ज्ञानिनां यत्तुलक्षणमिति ॥
 शोभनाध्यासो रागः ॥ रसो रागस्तथारक्तिः शोभनाध्यास उच्यते इत्यभिधानम् ॥
 सर्वत्रानभिस्रेहत्वाच्चुभाशुभंप्राप्यनाभिनन्दति नेद्वेष्टि ॥ नचैतल्लक्षणं ज्ञानयत्न
 तोऽपि भवतीत्याहोत्तरैः श्लोकैः ॥ निराहारत्वेन विषयभोगसामर्थ्याभावएव भ
 वति ॥ इतरविषयाकांक्षाभावो वा ॥ रसाकांक्षादिर्न निवर्तते ॥ सत्वपरोक्षज्ञानादेव

निवर्त्ततइत्याह ॥ विषयाइति ॥ इंद्रियाणिजयंत्याशुनिराहारमनीषिणः ॥
 वर्जयित्वातुरसनामसौरस्येहिवर्धतइतिवचनाद्भागवते ॥ रसशब्दस्यरागवा-
 चित्वाच्च ॥ अपरोक्षज्ञानरहितज्ञानिनोपिसाधारणयत्नवतोपिमनोहरंतींद्रिया-
 णि॥पुरुषस्यशरीराभिमानिनः ॥ कोदोषस्ततः ॥ प्रमार्थीनिप्रमथनशीलानिपुरु-
 षस्य ॥ तैर्त्यशक्यानेवेत्यतआह ॥ तानीति ॥ बहुयत्नवतःशक्यात्यतोयत्नंकु-
 र्यादित्याशयः ॥ युक्तः मयिमनोयोगयुक्तः ॥ अहमेवपरःसर्वस्मादुल्लक्ष्योयस्यस-
 मत्परः ॥ फलमाह ॥ वशेहीति ॥ रौगादिदोषकारणमाहपरिहारायश्लोकद्वये
 न ॥ संमोहोऽकार्येच्छा ॥ तथाहि ॥ मोहशब्दार्थउक्तउपगीतासु ॥ मोहसंज्ञितं ॥
 अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मस्विति ॥ तथाचान्यत्र ॥ संमोहोऽधर्मकामिते
 ति ॥ स्थितिविभ्रमः ॥ प्रतिषेधादिस्थितिनाशः ॥ बुद्धिनाशः ॥ सर्वात्मनादोष
 बुद्धिनाशः ॥ विनश्यति ॥ नरकाद्यनर्थप्राप्नोति ॥ तथात्युक्तं ॥ अधर्मका-
 मिनःशास्त्रेविस्थतिर्जायतेयदा ॥ दोषादृष्टेस्तत्कृतेश्वनरकंप्रतिपद्यतइति ॥ इंद्रि-
 यजयफलमाहोत्तराभ्यांश्लोकाभ्यां ॥ विषयाननुभवन्नपि ॥ विधेयआत्मा
 मनोयस्यसजितात्मेत्यर्थः ॥ प्रसादंमनःप्रसादं ॥ कथंप्रसादमात्रेणसर्वदुः

खहानिः ॥ प्रसन्नचेतसोहिबुद्धिःपर्यवतिष्ठति ॥ ब्रह्मापरोक्ष्येणसम्यक्स्थितिक
 रोति ॥ प्रसादोनामस्वतोपिप्रायोविपर्ययतिः ॥ प्रसादाभावेदोषमाहोत्तरा
 भ्यांश्लोकाभ्यां ॥ नहिप्रसादाभावेयुक्तश्चित्तनिरोधः ॥ अयुक्तस्यचबुद्धिःसम्य
 ज्ञानंनास्ति ॥ तदेवोपपादयति ॥ नचायुक्तस्येपि ॥ शांतिर्मुक्तिः ॥ शांतिर्मा
 क्षोऽथनिर्वाणमित्यभिधानात् ॥ कथमयुक्तस्यभावनाभवति ॥ आह ॥
 इंद्रियाणामिति ॥ अनुविधीयतेक्रियते ॥ नन्वीश्वरेंद्रियाणामनुबुद्धिर्ज्ञानमि
 त्यादिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ प्रज्ञांप्रज्ञानं ॥ उत्पत्स्यदपिनिवारयतीत्यर्थः ॥ उत्प
 न्नस्याप्यभिभवोभवति ॥ तस्मात्सर्वात्मनानिगृहीतेंद्रियएवज्ञानीतिनिगमय
 त्ति ॥ तस्मादिति ॥ उक्तंलक्षणंपिंडीकृत्याह ॥ यानिशेति ॥ यासर्वभूतानां
 निशापरमेश्वरस्वरूपलक्षणा ॥ यस्यांसुप्तानीवनकिंचिज्जानंति ॥ तस्यामिंद्रि
 यसंयमयुक्तोज्ञानीजागर्ति ॥ सम्यगापरोक्ष्येणपश्यतिपरमात्मानमित्यर्थः ॥
 यस्यांविषयलक्षणायांभूतानिजाग्रतितस्यांनिशायामिवसुप्तःप्रायोनजानाति ॥
 मत्तादिवद्गमनादिप्रवृत्तिः ॥ तदुक्तंदेहेतुतन्त्रचरमं ॥ देहोपिदैववशगइति
 श्लोकाभ्यां ॥ मननयुक्तोमुनिः ॥ पश्यतइत्यस्यसाधनमाह ॥ तेनविषया

नुभवप्रकारमाह ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ योविषयैरपूर्यमाणोप्यचलप्रतिष्ठोभव
 तिनोत्सेकंप्राप्नोति॥नचप्रयत्नं करोति ॥ नचाभावेऽशुभ्यति॥नहिसमुद्रःसरित्स्ववेशा
 प्रवेशनिमित्तौदृद्धिशोषौबहुतरौप्राप्नोति ॥ प्रयत्नंवाकरोति ॥ समुक्तिमाप्नोतीत्य
 र्थः॥एतदेवप्रपंचयति^{११} ॥ विहायेति॥कामानविषयान्निरमृहयति॥विहाय ॥ यश्चर
 तिभक्षयति॥भक्षयामीत्याद्यहंकारमकारवर्जितश्चसहिषुमान् ॥ सएवचमुक्ति
 मधिगच्छतीत्यर्थः॥उपसंहरति ॥ एषेति ॥ ब्राह्मीस्थितिःब्रह्मविषयास्थितिलक्षण
 म्॥अंतकालेष्यस्यांस्थित्वैवब्रह्मगच्छति॥अन्यथाजन्मांतरंप्राप्नोति ॥ यंचवापी
 तिवक्ष्यमाणत्वात्॥ज्ञानिनामपिसतिप्रारब्धकर्मणिशरीरंतरंयुक्तम् ॥ भोगेनत्वि
 तरइतिल्युक्तं॥संतिहिवहुशरीरफलानिकर्माणिकानिचित् ॥ सप्तजन्मनिविप्रःस्या
 दित्यादेः॥दृष्टेश्चज्ञानिनामपिबहुशरीरप्राप्तेः॥तथात्युक्तम् ॥ स्थितप्रज्ञोपियस्तूध्वः
 प्राप्यरुद्रपदंगतः॥सांकर्षणंततोमुक्तिमगाद्विष्णुप्रसादतइतिगारुडे॥महादेवपरेज
 त्मंस्तवमुक्तिर्निरूप्यतइतिचनारदीये॥निश्चितफलंचज्ञानं ॥ तस्यतावदेवचिरे॥य
 दुचनान्चिषमेवाभिसंभवतीत्यादिश्रुतिभ्यः॥नचकायव्यूहपेक्षा॥तद्यथैषीकातूल
 म्॥तद्यथापुष्करपलाशे ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्मणीत्यादिवचनेभ्यः ॥ प्रारब्धेत्वविरो

धः ॥ प्रमाणाभावाच्च ॥ नचतच्छास्त्रप्रमाणं ॥ अक्षपादकणादानांसांख्ययोग
जटाभृतां ॥ मतमालंब्ययेवेददूषयत्यल्पचेतसइतिनिंदनात् ॥ यत्रतुरेतुतिस्तत्रशि
वभक्तानांस्तुतिपरत्वमेवनसत्यत्वं ॥ नहितेषामपीतरग्रथविरुद्धार्थप्रामाण्यं ॥
तथाद्युक्तं ॥ एषमोहंस्तृजान्याशुयोजनानमोहयिष्यति ॥ त्वंचरुद्रमहाबाहोमोह
शास्त्राणिकारय ॥ अतथ्यानितथथानिदर्शयस्वमहाभुज ॥ प्रकाशंकुरुचात्मान
मप्रकाशंचमांकुर्वितिवारहे ॥ कुस्तितानिचमिश्राणिरुद्रोविष्णुप्रचोदितः ॥ चका
रशास्त्राणिविभुर्ऋषयस्तत्रचोदिताः ॥ दधीच्यथाद्याःपुराणानितच्छास्त्रसमयेनतु ॥
चक्रुर्वैदैश्वब्राह्मणिवैष्णवावन्विष्णुवेदतः ॥ पंचरात्रंभारतंचमल्लरामायणंतथा ॥
तथापुराणंभागवतंविष्णुवेदइतीरितः ॥ अतःशैवपुराणानियोज्यान्यन्याविरोध
तइतिनारदीये ॥ अतोज्ञानिनांभवत्येवमुक्तिः ॥ भीष्मादीनांतुतक्षणेयुक्त्यभावः ॥
स्मरंस्यजतीतिवर्तमानापदेशोहिरुतः ॥ तच्चोक्तं ॥ ज्ञानिनांकर्मयुक्तानांकाय
त्यागक्षणोपदा ॥ विष्णुमाथातदातेषांमनोबाध्यंकरोतिहीतिगारुडे ॥ नचान्येषां
तदारुहृतिर्भवति ॥ बहुजन्मविपाकेनभक्तिज्ञानेनयेहरिम् ॥ भजंतितस्मृतिं ह्येतेदे
वोयातिनचान्यथेत्युक्तेर्ब्रह्मवैवर्ते ॥ निवर्णमशरीरं ॥ कायोवाणशरीरंचेत्यभिधा

नात्॥ एतद्वाणमवष्टभ्येति प्रयोगाच्च ॥ निर्वाणशब्दप्रतिपादनमनिर्द्वियाइत्यादिव
त् ॥ कथमन्यथासर्वपुराणादिप्रसिद्धाकृतिर्भगवत उपपद्यते ॥ नचान्यद्भगवत उत्त
मंब्रह्म ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शिद्ध्यत इति भागवते ॥ भगवंतं परंब्रह्म ॥
परंब्रह्म जनार्दनः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ यस्मात्क्षरमतीतो ह मक्षरादिचोत्तमः ॥
यो सावतीर्द्वित्रयात्थः ॥ नास्ति नारायणसमं भूतं न भविष्यति ॥ नत्वत्समोऽस्य
प्यधिकः कुतो न्यइत्यादिभ्यः ॥ नचैतस्य ब्रह्मणोऽशरीरत्वादेतत्कल्प्यम् ॥ तस्यापि
शरीरश्रवणात् ॥ आनंदरूपममृतं ॥ सुवर्णज्योतिः ॥ दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्या
दिषु ॥ यदि रूपं न स्यात् आनंदमित्येव स्यात् ॥ नत्वानंदरूपमिति ॥ कथंच सुवर्ण
रूपत्वं स्यादरूपस्य ॥ कथंच दहरत्वं ॥ दहरश्च श्रेयकेचित्स्वदेहेत्यादौ रूपवानुच्य
ते ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः ॥ रुक्मवर्णकर्तारं ॥ आदित्यवर्णतमसः परस्तात् ॥ सर्वतः पा
णिपादंतत् ॥ विश्वतश्चक्षुरित्यादिवचनात् ॥ विश्वरूपाध्यायादेश्च ॥ रूपवान
वसीयते ॥ अतिपरिपूर्णतमज्ञानैश्वर्यवीर्यानंदयशःश्रीशक्त्यादिमांश्र्वभगवान् ॥
परास्यशक्तिर्विधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च ॥ यः सर्वज्ञः ॥ आनं
दंब्रह्मणः ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवंति ॥ अनादिमध्यां

तमनंतवीर्यसहस्रलक्षामितकांतिकान्तम् ॥ मय्यनंतगुणेनतेगुणतो नंतविग्रहे ॥
 विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ तुर्यतत्सर्वदृक्सदा ॥ आत्मानमन्यंचसेवेद
 विद्वान् ॥ अन्यतमोमुकुंदात्कोनामलोकैर्भगवत्यदार्थः ॥ ऐश्वर्यस्यसमग्रस्य ॥
 अतीवपरिपूर्णैस्सुखंज्ञानंचसौभगं ॥ यच्चात्ययुक्तंस्मर्तुंवाशक्तःकर्तुंमतःपरमि
 त्यादिभ्यः ॥ तानिसर्वाण्यन्योन्यान्त्यस्वरूपाणि ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म ॥ आनं
 दोब्रह्मेतिव्यजानात् ॥ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्म ॥ यस्यज्ञानमयंतपः ॥ समाभगप्रवि
 शस्वाहा ॥ नतस्यप्राकृतामूर्तिर्मांसमेदोस्थिसंभवा ॥ नयोगित्वादीश्वरत्वा
 त्सत्यरूपाच्च्युतोविभुः ॥ सदेहःसुखगंधश्चज्ञानभाःसत्पराक्रमः ॥ ज्ञानज्ञानः
 सुखसुखःसविष्णुःपरमोक्षरइतिपैङ्गिखिलेषु ॥ देहोयमेसदानंदोनायंप्रकृतिनि
 र्मितः ॥ परिपूर्णश्चसर्वत्रतेननारायणोऽस्यहमित्यादिब्रह्मवैवर्ते ॥ तदेवलीलया
 चासौपरिच्छिन्नादिरूपेणदर्शयतिमायया ॥ नचगर्भेवसेद्व्यानचापिवसुदेव
 तः ॥ नचापिराधवाज्जातो नवापिजमदग्निः ॥ नित्यानंदोद्वयोप्येवंक्रीडतेऽमोघ
 दर्शनइतिपाद्ये ॥ नवैसआत्मात्मवतामधीश्वरोभुङ्क्तेहिदुःखंभगवान्वासुदेवः ॥
 सर्गादेशीशिताजःपरमसुखनिधिर्बोधरूपोऽप्यबोधलोकानां दर्शयन्मोमुनिसुतह

तात्मप्रियार्थजगाम ॥ सब्रह्मवंधचरणोजनमोहनायस्त्रीसंगिनामितिरतिं प्र
 थयंश्चचार ॥ पूर्तेरचिंत्यवीर्योथयश्चदाशरथिःस्वयम् ॥ रुद्रवाक्यमृतंकर्तुंअ
 जितोजितवस्थितः ॥ योजितोविजितोभक्तयागांगेयंनजघानह ॥ नचांबां
 ग्राहयामासकरुणःक्रोपरस्ततइत्यादिभ्यश्चस्कांदि॥नतत्रसंसारधर्मानिरूप्याः ॥
 यत्रचपरावरभेदोवगम्यतेतत्राज्ञबुद्धिमपेक्ष्यावरत्वंविश्वरूपमपेक्ष्यान्यत्र ॥ त
 च्चोक्तं ॥ परिपूर्णांनिरूपानिसमान्यखिलरूपतः ॥ तथाप्यपेक्ष्यमंदानांदृष्टित्वा
 मृषयोपिहि॥ परावरंवदंत्येवंत्यभक्तानांविमोहनमितिगारुडे ॥ नचात्रकिंचिदुप
 चारादिवाच्यं ॥ अचिंत्यशक्तः ॥ पदार्थवैचित्र्याच्चेत्युक्तं ॥ कृष्णरामादिरूपा
 णिपरिपूर्णांनिसर्वदा ॥ नचाणुमात्रंभिन्नानितथाप्यस्मान्विमोहसीत्यादेश्चना
 रदीये ॥ तस्मात्सर्वदासर्वरूपेष्वपरिगणितानंतगुणगणंनित्यनिरस्ताशेषदोषंच
 नारायणाख्यंपरंब्रह्मापरोक्षज्ञान्युच्छतीतिसिद्धम् ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमदा
 नंदतीर्थभगवत्यादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीताभाष्येद्वितीयोध्यायः ॥ श्री
 मद्भनुमद्गीममध्वांतर्गतश्रीवेदव्यासार्पणमस्तु ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ आत्मस्वरूपज्ञानसाधनंचोक्तंपूर्वत्र ॥ ज्ञानसाधनत्वेना

कर्मविनिघकर्मविधीयतउत्तराध्याये ॥ कर्मणोज्ञानमत्युत्तममित्यभिहितंभ
 गवतादूरेणल्यवरंकर्मत्यादौ ॥ एवंचेत्किमितिकर्मणिघोरियुद्धाल्येनियोजय
 सि ॥ निवृत्तधर्मान्विनेत्याह ॥ ज्यायसीति ॥ कर्मणःसकाशाद्द्विजायसी
 चेत्तमतातर्हि ॥ ज्यैयस्त्वेपिबुद्धेरधिकारिकत्वात्त्वकर्मण्यप्यधिकृतइतितत्र
 नियोक्ष्यामीत्याशयवान्भगवानाह ॥ लोकइति ॥ द्विविधाअपिजनाःसंति ॥
 गृहस्थादिकर्मत्यागेनज्ञाननिष्ठाःसनकादिवत् ॥ तस्याएवज्ञाननिष्ठाश्वजनका
 दिवत् ॥ मद्धर्मस्थाएवेत्यर्थः ॥ सांख्यानांज्ञानिनांसनकादीनां ॥ योगिना
 मुपाधिनांजनकादीनां ॥ ज्ञाननिष्ठाअप्याधिकारिकत्वादीश्वरेच्छयालोकसंग्र
 हार्थत्वाच्चेकर्मयोग्याभवंतिपियोगिनः॥निष्ठास्थितिः ॥ त्वंजुनकादिवत्सक
 र्मेवज्ञानयोग्यः ॥ नतुसनकादिवर्यागेनेत्यर्थः ॥ संतिहीश्वरेच्छयैवकर्मकृतः
 प्रियव्रतादयोपिज्ञानिनएव ॥ तथात्युक्तं ॥ ईश्वरेच्छयाविनिवेशितकर्माधिका
 रइति ॥ इतश्चनियोक्ष्यामीत्याह ॥ नकर्मणामिति ॥ कर्मणांपुद्गादीनांअनारं
 भेण ॥ नैश्वर्चीनिष्कर्मतांकाम्यकर्मपरित्यागेनप्राप्यतइतिमोक्षनाश्रुते ॥ ज्ञा
 नमेवतत्साधनंतुकर्माकरणमित्यर्थः ॥ कुतः ॥ पुरुषत्वात् ॥ सर्वदास्थूलेनसू

क्षेणवापूरेणयुक्तेनुजीवः ॥ यदिकर्माकरणेनमुक्तिःस्यात्स्थावराणां ॥ नचा
 करणेकर्माभावान्मुक्तिर्भवति ॥ प्रतिजन्मकृतानामनंतकर्मणांभावात् ॥ नच
 सर्वाणिकर्माणिभुक्तानि ॥ एकस्मिन्शरीरेबहूनिहिकर्माणिकरोति ॥ तानिचै
 कैकानिवहुजन्मफलानिकानिचिन् ॥ तत्रचैकैकानिकर्माणिभुंजन्माम्नोत्येवशे
 षणमानुष्यं ॥ ततश्चबहुशरीरफलानिकर्माणीत्यसमाप्तिः ॥ तच्चोक्तं। जीवंश्चतु
 र्दशाधूर्ध्वंपुरुषो नियमेनतु ॥ स्त्रीवाप्यनूतनदशकंदेहमानुषमार्जते ॥ चतुर्दशो
 र्ध्वजीविनीसंसारश्चादिवर्जितः ॥ अतोऽज्ञात्वापरदेवंमोक्षशाकामहामुनेइति
 ब्राह्मे ॥ यद्विचसादिःस्यात्संसारःपूर्वकर्माभावादत्प्राप्तिः ॥ अबंधत्वंत्वका
 मेनैवभवति ॥ तच्चवक्ष्यते ॥ अनिष्टमिष्टमिति ॥ ननुनिष्कामकर्मणःफला
 भावान्मोक्षःस्रुतः ॥ निष्कामज्ञानपूर्वतुनिवृत्तमिहचोच्यते ॥ निवृत्तंसेवमान
 स्तुब्रह्माभ्येतिसनातननितिमानवे ॥ अतस्तस्याभ्यादकरणेपिभवतीत्यतआह ॥
 नचेति ॥ संन्यासः काम्यकर्मपरित्यागः ॥ काम्यानांकर्मणाभितिवक्ष्यमाण
 त्वात् ॥ अकामकर्मणामंतःकरणशुद्धयाज्ञानान्मोक्षोभवति ॥ तच्चोक्तं ॥ कर्म
 भिःशुद्धसत्वस्यवैराग्यंजायतेहृदीतिभागवते ॥ विरक्तानामेवचज्ञानमुक्तं ॥ न

तस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरीशरीरपिवाचः समासन् ॥ स्वप्नेनिरुक्त्या गृहमेधसौ
 ख्यं न यस्य हेयानुमितं स्वयं स्यादिति ॥ न तु फलाभावात् ॥ कर्माभावात् ॥ अतो
 न कर्मत्याग एव मोक्षसाधनं ॥ यत्याश्रमस्तु प्रायत्यार्थो भगवत्तोषणार्थश्च ॥ अप्र
 यतत्वमेव हि प्रायोगृहस्थादीनां ॥ इतरकर्मोद्योगात् ॥ अप्रयतानं च न ज्ञानं ॥
 तथा हि श्रुतिः ॥ नाशांतो नासम्महित इति ॥ महंश्च यत्याश्रमे भगवत्स्तो
 षः ॥ तथाह्याह ॥ यत्याश्रमंतुरीयंतु दीक्षां मसु तोषणीमिति च नारायणाष्टा
 क्षरकल्पे ॥ आधिकारिकारस्तु तत्स्था एव प्रायत्यसमर्थाः ॥ स एव च महा
 न्भगवत्स्तोषः ॥ तच्चोक्तं देवादीनामादिराज्ञां महोद्योगोऽपिनोमनः ॥ विष्णो
 श्रुतितद्भोगोऽथ तीव्रहरितोषणमिति पाद्रे ॥ नैतुकर्माणि सर्वात्मनात्यक्तुं श
 क्यानीत्याह ॥ नहीति ॥ तथापि शक्तिस्तस्यागः कार्यइत्याह ॥ कर्मैन्द्रियाणीति ॥
 मन एव प्रयोजकमिति दर्शयितुमन्वयव्यतिरेकावाह ॥ मनसा स्मरन् मनसानि
 यम्येति कर्मयोगं स्ववर्णाश्रमोचितं ॥ न तु गृहस्थकर्मैवेति नियमः ॥ संन्यासादि
 विधानात् ॥ सामान्यवचनाच्च ॥ अतो नियतं स्ववर्णाश्रमोचितं कर्मकुरु ॥
 कर्मणा बध्यते जंतुरिति कर्मबंधकं स्मृतमित्यत आह ॥ यज्ञार्थादिति ॥ कर्मबंध

नयस्यलोकस्यसकर्मबंधनः ॥ यज्ञोविष्णुः ॥ यज्ञार्थसंगरहितकर्मनबंधकमित्यर्थः ॥ मुक्तसंगइतिविशेषणालकामान्यःकामयतइतिश्रुतेश्च ॥ अनिष्टमिष्टमितिवक्ष्यमाणत्वाच्चाणान्यपितुकर्माणीतिच ॥ तस्मान्नेष्टियाजुकःस्यादितिचविशेषवचनत्वेसमेपिविशेषणंपरिशिष्यते ॥ अत्रार्थवादमाह । सहयज्ञाइति ॥ हे^{१४} खंतरमाह ॥ अन्नादिति ॥ यज्ञःपर्जन्यान्नत्वात्तत्कारणमुच्यते ॥ पूर्वयज्ञइतिविवक्षार्थाचक्रप्रवेशेनसंभवतितद्वापाद्यकर्मविधयेत नतुसाम्यमात्रेणोदानीकार्यं ॥ मेघचक्राभिमानीपर्जन्यः ॥ सचयज्ञाद्भवति ॥ अन्नौप्रास्ताद्भुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिष्टेरन्नंततःप्रजाइतिस्मृतेश्च ॥ उभयवचनादादित्यात्समुद्राच्चाविरोधः ॥ अतश्चयज्ञात्पर्जन्योद्भवःसंभवति ॥ यज्ञोदेवतामुद्दिश्यद्रव्यपरित्यागःकर्मतरक्रिया ॥ कर्मब्रह्मणोजायते ॥ एषत्येवसाधुकर्मकारयति ॥ बुद्धिज्ञानमित्यादिभ्यः ॥ नचमुख्येसंभाव्यमानेपारंपर्येणौपचारिककल्प्यं ॥ नचजडानांस्वतःप्रवृत्तिःसंभवति ॥ एतस्यैवाक्षरस्येतिसर्वनियमनश्रुतेश्च ॥ द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादेश्च ॥ अचित्यशक्तिश्चोक्ता ॥ जीवस्यचप्रतिबिंबस्यबिंबपूर्ववेषा ॥ नकर्तृत्वमित्यादिनिषेधाच्च ॥ अक्षराणिप्र

सिद्धानितेभ्योऽभिव्यज्यतेपरं ब्रह्म ॥ अन्यथा अनादिनिधनमचित्यं परिपूर्णम
 पिब्रह्मको जानाति ॥ न च हृदि विनायोगांगीकारो युक्तः ॥ परामर्शाच्च ॥ तस्मा
 त्सर्वगतं ब्रह्मेति ॥ न ल्येकशब्देन हिरुक्तेन भेदश्रुतिं विनावस्तु द्वयं कुत्रचिदुच्यते ॥
 तानि चाक्षराणि नित्यानि ॥ वाचा विरूप नित्यया । वृष्णे चोदस्व सुष्ठुतिं ॥ अनादि
 निधनानित्या वा गुत्सृष्टा स्वयं भुवा ॥ अतएव च नित्यत्वमित्यादिश्रुतिस्मृतिभगवद्
 चनेभ्यः ॥ दोषश्चोक्तः सकर्तृत्वे ॥ न च बुद्धिपूर्वमुपन्यानि ॥ तस्य माणाभा
 वात् ॥ निश्चसितशब्दः क्लेशाभिप्रायो नाबुद्धिपूर्वाभिप्रायः ॥ सोकामयतेत्या
 देश्च ॥ इष्टं तु तमित्यादि रूपा प्रपंचेन सहाभिधानाच्च ॥ महातात्पर्यं विरोधाच्च ॥
 तच्चोक्तं पुरस्तात् ॥ न ल्यस्वातंत्र्येण चोत्पत्तिकर्तुः प्राधान्यं ॥ अस्वातंत्र्यं च तदमति
 पूर्वकत्वे भवति ॥ यथारोगादीनां पुरुषस्य तज्जलेपि ॥ उत्पत्तिवचनान्यभिव्यक्त्य
 र्थानि ॥ अभिमानि देवताविषयाणि च ॥ नित्येत्युक्त्वोत्सृष्टेति वचनात् ॥ अभि
 व्यंजककर्तृवचनंचास्ति ॥ क्लृप्तं शतपथं च के इति ॥ कथमादित्यस्थादेवास्तेनै
 व क्रियंते ॥ वचनमात्राच्च निर्णयात्मकशारीरकोक्तं बलवत् ॥ शास्त्रयोर्निर्यस्ये
 तितुशास्त्रयोर्नित्वं ॥ जन्माद्यस्येत्युक्ते प्रमाणं हितत्रापेक्षितं ॥ न तु तस्य जातत्वं

वेदकारणत्वं वा ॥ नहि वेदकारणत्वं जगत्कारणत्वे हेतुः ॥ नहि विचित्रजगत्सृष्टे
 र्वेदसृष्टिः शक्या सृज्यत्वे ॥ न च सर्वज्ञत्वे यदिवेदसृष्टा सर्वज्ञः किमिति न जगत्स्र
 ष्टा सर्वज्ञः ॥ तस्माद्देदप्रमाणकत्वमेवात्र विवक्षितं ॥ अतो नित्यान्यक्षराणि ॥
 यतएवं परंपरया यज्ञाभिव्यंग्यं ब्रह्मतस्मात्तन्नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं ॥ तौ निचाक्षराणि
 भूताभिव्यंग्यानीति चक्रं ॥ तदेतज्जगच्चक्रं योनानुवर्तयति ॥ सतद्विनाशकत्वा
 दधायुः ॥ पापनिमित्तमेवायु र्यस्य सो धायुः ॥ तर्ह्यतीव मनःसमाधानमपिन
 कार्यमित्यत आह ॥ यस्त्विति ॥ रमणं परदर्शनादिनिमित्तं सुखं ॥ तद्विपर्ययत्रालंबु
 ङ्दिः ॥ संतोषस्तज्जनकं सुखं ॥ संतोषस्तद्विपर्ययकारणमित्यभिधानात् ॥ परमा
 त्मदर्शनादिनिमित्तं सुखं प्राप्तः ॥ अन्यत्र सर्व आत्मनालंबुङ्दिः ॥ महच्चतसुखं ॥
 तेनैवान्यत्रालंबुङ्दिरिति दर्शयति ॥ अत्मन्येव च संतुष्ट इति ॥ तत्स्थएव सन् संतुष्ट इ
 त्यर्थः ॥ नान्यत्किमपि संतोषकारणमित्यवधारणम् ॥ आत्मना तप्तः न ह्यात्मन्यलं
 बुङ्दिर्युक्ता ॥ तद्वाचित्वं च वयं तु न विदुष्याम उत्तमं श्लोकविक्रमैरिति प्रयोगात्सि
 ङ्गम् ॥ अथाहारस्तु अगतिका गतिः ॥ आत्मरतिरेवेत्यवधारणादसंप्रज्ञान
 तसमाधिस्थस्यैव कार्यं न विद्यते ॥ स्थितप्रज्ञस्यापि कार्यं देहादिर्ह्यस्य ते यदा ॥

स्वधर्मो मम तुष्ट्यर्थः साहिसर्वैरपेक्षितेति वचनाच्चेति पंचरात्रे ॥ अन्यदान्यरतिर
 पीषत्सर्वस्य भवति ॥ न च तत्रालंबुद्धिमात्रमुक्तं ॥ आत्मतद्वृत्तिपृथगभिधाना
 त् ॥ कर्त्तृशब्दः कालावच्छेदेपि चायं प्रसिद्धो यो भुंक्ते स तु न ब्रूयादित्यादौ ॥ अ
 तोऽसंप्रज्ञातसमाधावैवैतत् ॥ मानवइति ज्ञानि एवासंप्रज्ञातसमाधिर्भवती
 ति दर्शयति मनु अवबोधन इति धातोः ॥ परमात्मरतिश्चात्र विवक्षिता ॥ वि
 ष्णवावेवरतिर्यस्य क्रिया तस्यैव नास्ति हीति वचनात् ॥ तस्य कर्मकाले वक्तव्यो हि मि
 तिकंचित्सत्युक्त्वा तत्कृतावात्मरतिरित्यधिकः समो वार्थो नास्ति ॥ न च संस्थाद्यकृ
 तौ कश्चिद्दोषोऽस्ति ॥ न चैतदपहाय सर्वभूतेषु कश्चित्प्रयोजनाश्रयः ॥ अर्थो येन दर्श
 नादिना भवति ॥ सौर्थव्यपाश्रयः ॥ ज्ञानमात्रेण यद्यपि प्रत्यवायेन भवति ॥ त
 दर्जुनस्यापि सममिति न तस्य कर्मोपदेशोपयोग्येतद्भवति ईष्यप्रारब्धानर्थसूचकं
 च तद्भवति महच्चेद्ब्रह्मत्यादिवत् ॥ यतोऽसंप्रज्ञातसमाधेरेव कार्यं भवति तस्मात्सर्व
 कर्मसमाचार ॥ आचारोऽप्यस्तीत्याह ॥ कर्मणैवेति ॥ कर्मणा सह ॥ कर्म कुर्वंत
 एवेत्यर्थः ॥ कर्मकृत्वैव ततो ज्ञानं प्राप्यवा ॥ न तु ज्ञानं विना ॥ प्रसिद्धं हितेषां ज्ञा
 नित्वं भारतादिषु ॥ तमेवं विद्वानमृतहृद्भवतीत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ अत्रापि कर्मणां

ज्ञानसाधनत्वोक्तेश्चबुद्धियुक्ताइति ॥ गल्यंतरचनान्यःपथाइत्यस्यनास्ति ॥ इतरेषां
 ज्ञानद्वाराभ्यविरोधः ॥ यत्रचतीर्थाधिवमुक्तिसाधनमुच्यते । ब्रह्मज्ञानेनवामुक्तिः
 प्रयागमरणेनवा ॥ अथवाज्ञानमात्रेणगोमत्यांरुष्णसन्निधावित्यादौतत्रपापा
 दिमुक्तिस्तुतिपरताच ॥ तत्रापिहिकुत्रचिद्ब्रह्मज्ञानसाधनत्वमेवोच्यते ॥ अन्यथा
 मुक्तिनिषिध्य ब्रह्मज्ञानंविनामुक्तिर्नकथंचिदपीष्यते ॥ प्रयागादेस्तुयामुक्तिज्ञा
 नोपायत्वमेवहीत्यादौ ॥ नचतीर्थस्तुतिवाक्यानि तत्रस्तावेष्युकंज्ञाननियमंघ्न
 ति ॥ तथःकंचिद्दक्षंभृत्यंप्रत्युक्तान्ययमवराजाकिंराज्ञेत्यादीनि ॥ यथाहभगवा
 न् ॥ यानितीर्थादिवाक्यानि कर्मादिविषयाणिच ॥ स्तावकान्येवतानिस्तुरज्ञानां
 मोहकानिवा ॥ भवेन्मोक्षस्तुमद्दृष्टेर्नान्यतस्तु कथंचनेतिनारदीये ॥ अतोपरोक्ष
 ज्ञानादेवमोक्षःकर्मतुत्साधनमेव ॥ संयद्वाक्यादिकंप्रमाणंकुरुते ॥ यदुक्तप्रकारे
 णतिष्ठतीत्यर्थः ॥ विद्वद्विदुषोःकर्मभेदमाह ॥ प्रकृतेरिति ॥ प्रकृतेर्गुणैःरिद्रियादि
 भिः ॥ प्रकृतिमपेक्ष्यगुणभूतानिहितानि ॥ तत्संबंधीनिच ॥ नहिप्रतिबिंबस्यक्रिया
 कर्मभेदस्यगुणभेदस्यचतत्ववित् ॥ गुणा इन्द्रियादीनि ॥ गुणेषुविषयेषु ॥ प्रकृते
 र्गुणेषुइन्द्रियादिषुसंमूढाइन्द्रियाद्यभिमानाद्विविषयादिषुसंगः ॥ गुणकर्मसुवि

षयेषु कर्मसु च शब्दाद्याइन्द्रियाद्याश्च सत्वाद्याश्च शुभानि च । अप्रधानानि च गु-
 णानि गद्यन्ते निरुक्तिगैरित्यभिधानात् । सत्वाद्यद्गीकारे गुणागुणेष्वित्ययुक्तं स्यात् ॥
 अतः सर्वाणि कर्माणि मध्येव संन्यस्य भ्रांत्याजिविऽध्यारोपितानि मध्येव विस्ृज्य-
 भगवानेव सर्वाणि कर्माणि करोतीति मत्पूजेति च आत्मानं मामधि कृत्य यच्चैतस्तद-
 ध्यात्मचेतः संन्यासरु भगवान् करोतीति निर्ममत्वं नाहं करोमीति ॥ फलमाह ये मइ-
 ति । ये तु एवं निवृत्त कर्मिणस्तेऽपि मुख्यं ते ज्ञानद्वारा किं स्वपरोक्षज्ञानिनः न तु साधनां-
 तरमुच्यते निवृत्तादीनि कर्माणि त्व्यपरोक्ष्येशहृष्टये ॥ अपरोक्षेशहृष्टिस्तु मुक्तौ किं-
 चिन्नमार्गते ॥ सर्वतदंतराधाय मुक्तये साधनं भवेत् ॥ न किंचिदंतराधायनिर्वा-
 णाय अपरोक्षहृक् इति ल्युक्तं नारायणाष्टाक्षरकल्पे ॥ अतएव समुच्चयनियमो निरा-
 कृतः ॥ एवं चेत्किमित्येतन्तानुतिष्ठति लोका इत्यत आह । सदृशमिति । प्रकृतिः पूर्व-
 संस्कारः ॥ तैथापिशक्तितो निग्रहः कार्यः ॥ निग्रहात्सद्यः प्रयोजनाभावेऽपि भवत्ये-
 वाति प्रयत्नत इत्याशयवानाह । इन्द्रियस्येति तथा ल्युक्तम् ॥ संस्कारो भगवानेव ब्रह्मा-
 द्या अपितद्वशाः ॥ तथापि सोऽन्यथा कर्तुं शक्येति प्रयत्नत इति ॥ तैथाप्युग्रं युद्धं क-
 र्मेत्यत आह । श्रेयानिति । बहवः कर्मकारिणः संति ॥ क्रोधाद्यः कामश्च ॥ तत्र को-

बलवानिति पृच्छति अथेति । अथेत्यर्थान्तरं । तयोर्नवशमागच्छेदिति प्रश्नप्रापक
 म् ॥ यैरुत्तुबलवान्प्रवर्तकः स एष कामशाक्रोधोप्येष एव ॥ तज्जन्यत्वात् ॥ कामाक्रो
 धोभिजायत इति च्युत्कं ॥ यत्रापि गुरुनिंदादिनिमित्तः क्रोधस्तत्रापि भक्तिनिमित्ताऽ
 निंदाकामनिमित्त एव ये त्वन्यथावदंति ते संकरान्नसूक्ष्मं जानंति उक्तं च ऋते कामं
 नुकोपाद्याजायते हि कथंचनेति महाशनः महद्विक्रामभोग्यं महाब्रह्महत्यादिकार
 णत्वान्महापाप्मा ॥ सर्वपुरुषार्थविरोधित्वाद्द्वेरी ॥ कथंविरोधीसः ॥ इदमनेनावृ
 तं ॥ यथाधूर्मेनाग्निरावृत्प्रकाशरूपोप्यन्येषां सम्यग्दर्शनाय ॥ तथापरमात्माय
 था आदर्शमलेनावृतो न्याभिव्यक्तिहेतुर्न भवति ॥ तथातः करणं परमात्मा देव्य
 क्तिहेतुर्न भवति कामेनावृतं ॥ यथोल्बेनावृत्य बद्धो भवति गर्भस्तथा कामेनावृतो
 जीवः ॥ शास्त्रतो जातमपि ज्ञानं परमात्मा परोक्ष्याय न प्रकाशते कामेनावृतं ॥
 ज्ञानिनोपि किम्वल्पज्ञानिनः कामरूपेण कामाल्येन नित्यवैरिणा ॥ दुष्पूरेण ॥ दुः
 खेन हि कामः पूर्यते ॥ नहींद्रादिपदं सुखेन लभ्यते ॥ यद्यपीन्द्रादिपदं प्राप्सं पुनर्ब्र
 ह्मादिपदमिच्छतीत्यलंबूद्धिनारितीत्यनलः ॥ उक्तं च ज्ञानस्य ब्रह्मणश्चाग्नेर्बुधुमो
 द्वेर्मलंतथा ॥ आदर्शस्याथ जीवस्य गर्भस्योल्बोहिकामक इति ॥ वैधार्थशत्रोर

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ बुद्धेः परस्य माहात्म्यं कर्मभेदो ज्ञानमाहात्म्यं चोच्यते ॥
 स्मिन्नध्याये ॥ पूर्वानुष्ठितश्रायं धर्मइत्याह । इममिति । मयिसर्वाणीत्युक्तम् ॥
 तन्माहात्म्यमादितो ज्ञानुं पृच्छति । अपरमिति । नैतर्ह्यनादिर्भवानित्यत आह । अ
 जोपीति । अव्यय आत्मा देहोपीत्यव्ययात्मा ॥ अनन्तं विश्वतोमुखमिति रूपविशेष
 णमुत्तरत्र ॥ एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययमिति च ॥ जगृहइतितुव्य
 क्तिः ॥ युक्तयस्तूक्ताः ॥ आत्मानादित्वंतु सर्वसंक्रमणमनादित्यस्य जनिः ॥
 प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय ॥ प्रकृत्या जातेषु वसुदेवादिषु ॥ तथैव तेषां जातइव प्रती
 यन्नइत्यर्थः ॥ नतु स्वतंत्रामधिष्ठायेत्याह । स्वामिति ॥ द्रव्यं कर्मचेतित्युक्तं सा
 हितत्रोक्ता ॥ ततः सर्वसृष्टेः ॥ आत्ममायया ॥ आत्मज्ञानेन ॥ प्रकृतेः पृथगभि
 धानान् ॥ केतुः केतश्चित्श्रितिश्रितं क्रतुर्मतिर्नानीषामयेति ह्यभिधानं ॥ सृष्टिकार
 णयतेषां शरीरादिस्तद्ध्वाविमोहिकया जातएव जातइव प्रतीयते वा उक्तं च ॥ मह
 दौदस्तु मातायाश्चीर्भूमिरितिकल्पिता ॥ विमोहिकाचदुर्गाख्याताभिर्विष्णुरजोपि
 हि ॥ जातवत्प्रथतेत्यात्मचिद्दलान्मूढचेतसामिति ॥ ईश्वरः ईशेभ्योपिवरः ॥ तच्चोक्तं
 ईशेभ्यो ब्रह्मरुद्रश्रीशेषादिभ्यो यतो भवान् ॥ वरोतईश्वराख्यातेमुख्यानाम्यस्य

कस्यचित् इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ समर्थ ईश इत्युक्तस्तद्वत्वात्त्वमीश्वर इति च ॥ न जन्मने
 वपरित्राणादिकार्यमितिनियमः ॥ तथापि लीलायास्वभावेन च यथेष्टचारी ॥ तथा
 ल्युक्तम् ॥ देवस्यैष स्वभावो यं लोकावतुलीलाकैवल्यम् ॥ क्रीडतो बालकस्येव चे
 षांतस्य निशामया ॥ अरिभयादिव स्वयंपुरादिष्ववाप्सीद्यदन्तवीर्यः ॥ पूर्णोऽयमस्या
 न्नना किंचिदाप्यंतथापि सर्वाः कुरुते प्रवृत्तीः ॥ अतो विरुद्धेषु मिमं वदंति परावज्ञामु
 नयः प्रशंता इत्यादि ऋग्वेदखिलेषु ॥ पृथङ्मुक्त्युक्तिः सर्वज्ञाननियमदर्शनार्थं ॥ न
 तु तावन्मात्रेण मुक्तिरित्युक्तम् ॥ वेदाद्युक्तं तु सर्वयोज्ञा लोपास्ते सदाहिमां ॥ तस्यै
 व दर्शनपथं यामि नान्यस्य कस्यचिदित्युक्तेश्च महाकौर्मै ॥ अत्रोक्तस्यैव तज्ज्ञात्वैव
 जन्मनैतीति गतिः ॥ इतरवाक्यानां नान्या गतिः ॥ नान्यस्य कस्यचिदिति विशेषणा
 त् ॥ तत्त्वत इति विशेषणाच्च सर्वज्ञानमापतति ॥ यत्रैवं भवति ॥ तत्र तत्त्वत इति विशेषे
 षणेन विरोधः ॥ उक्तं च ॥ एकं च तत्त्वतो ज्ञातुं विना सर्वज्ञतां नरः ॥ न स मर्थो महेंद्रोऽपि
 तस्मात्सर्वत्र जिज्ञासेदिति स्कादि ॥ संति च तथा मुक्ता इत्याह । वीतरगेति । मन्मया
 मत्प्रचुराः ॥ सर्वत्र मा विनान किंचिदपश्यंतीत्यर्थः ॥ न च मद्भजनमात्रेण मुक्ति
 भवत्यन्ये देवतादिरूपेण ॥ तथापि सर्वेषामानुरूप्येण फलं ददामीत्याह ॥ ये यथे

॥ सेवयामिफलदानेनतनुगुणभावेन ॥ कथमयंविशेषइत्यतआह ॥ ममव
 इति ॥ १ ॥ देवतायजंतोपिममवर्त्मवानुवर्तते ॥ सर्वकर्मकृत्वत्वाद्भोक्तृत्वाच्च
 मम ॥ येष्यदेवताभक्ताइतिहिवक्ष्यति ॥ योदेवानानामधाएकएवेतिहिश्रु
 तिः ॥ भगवानेवचत्राभिधीयते ॥ अजस्यनाभावथ्येकमर्पितमितितह्निगात् ॥
 कुंतोममवर्त्मानुवर्तते ॥ क्षिप्रंहीति ॥ अतएवहिफलप्राप्तिः ॥ तस्मात्तेधनस
 नयइतिश्रुतिः ॥ अहमेवहिकर्तव्याह ॥ चतुर्वर्ण्यमिति ॥ चतुर्वर्णसमुदायः ॥
 सात्विकोब्राह्मणः ॥ सात्विकराजसःक्षत्रियः ॥ राजसतामसोवैश्यः ॥ तामसः
 शूद्रइतिगुणविभागः ॥ कर्मविभागस्तु शमोदमइत्यादिनावक्ष्यते ॥ क्रियायां
 वैलक्षण्याकर्ताभ्यकर्ता ॥ तथाहिश्रुतिः ॥ विश्वकर्माविमनाइत्यादि ॥ तनु
 विद्याक्रियाकृतिरितिच ॥ साधितंचैतत्पुरस्तात् ॥ अतएवममांकमार्णिलिंपं
 ति ॥ इतश्चनलिंपतीत्याह ॥ नमेकर्मफलसृष्टाह ॥ इच्छामान्रत्वस्ति ॥ ननु
 तत्राभिनिवेशः ॥ तच्चोक्तम् ॥ अकांक्षन्नपिदेवोसौनेच्छतेलोकवत्परः ॥ नत्या
 ग्रहस्तस्यविष्णोर्ज्ञानंकामोहितस्यत्विति ॥ नचकेचिन्मुक्ताभवंतीतिक्रमेणसर्व
 मुक्तिः तथाहिश्रुतिः ॥ ज्ञात्वातमेवंमनसाहृदाचभूयोनमृत्युमुपयातिविद्वानिति

कथंवाइत्यनंताइतिअनंतवदितिहोवाचेति ॥ एवञ्ज्ञात्वाकर्मकरणेआचारोऽप्य
 स्तीत्याह ॥ एवमिति ॥ पूर्वतरं कर्मपूर्वभावीत्यर्थः ॥ कर्मकुर्वित्युक्तं ॥ तस्यकर्म
 णोदुर्विज्ञेयत्वमाह । किंकर्मकिमकर्ममिति । नैकेवलंतज्ज्ञात्वाभोक्ष्यसेज्ञात्वैवेत्या
 शयवानाहा कर्मणइति । तच्चोक्तम् । अज्ञात्वाभगवान्कस्यकर्मकर्मविकर्मकम् ॥
 दर्शनंयातिहिमुनेकुतोमुक्तिश्चतद्दिनेति ॥ अकर्मकर्मकरणं ॥ कर्मकर्मन्यद्विक
 र्म ॥ निषिद्धं कर्मबंधकत्वात् ॥ ततोविविच्यकर्मादिबोद्धव्यमित्यादि ॥ नचशा
 पादिनाकवयोप्यन्नमोहिताः ॥ अशक्यंचैतज्ज्ञातुमित्याह । गहनेति कर्म
 दिस्वरूपमाह । कर्मणीति ॥ कर्मणिक्रियमाणेसत्यकर्मयःपश्येत् ॥ विष्णोरेवक
 र्मनाहंचित्प्रतिबिंबःकिंचित्करोमीति ॥ अकर्मणिमुत्पत्त्यादावकरणावस्थायांपरमे
 श्वरस्यकर्मपश्यति ॥ अयमेवपरमेश्वरःसर्वदासर्वसृष्ट्यादिकरोतीति ॥ सबु
 द्धिमानज्ञानी ॥ सएवचयुक्तोयोगयुक्तः ॥ सर्वाकरणात्सएवचकृत्स्नकर्मकृत् ॥
 कृत्स्नफलवत्वात् ॥ एतदेवप्रपंचयति ॥ यस्येत्यादिनाश्लोकपंचकेन ॥ उक्तप्र
 कारेणज्ञानान्निदग्धकर्माणं ॥ नंचकामसंकल्पाभावेनालं ॥ आसंगंस्नेहंच
 त्यक्त्वा ॥ पुनर्ज्ञानस्वरूपमाह । नित्यतत्तइति नित्यतत्तनिराश्रयेश्वररूपोऽस्मी

त्रिविधाविधः ॥ कामादित्यागोपायमाह ॥ निराशीरिति ॥ यतचित्तात्माभूत्वानिरा
 शीरित्यर्थः ॥ आत्माननः ॥ परिग्रहत्यागोऽनभिमानत्वं ॥ नैवकिंचिल्लकरोतीत्य
 स्याभिप्रायमाह ॥ नाप्तोतिकिल्बिषमिति ॥ यतचित्तात्मनोलक्षणमाह ॥ यदृच्छा
 लाभेति ॥ कथंद्वातीतत्वमित्याह ॥ समःसिद्धाविति ॥ उपसंहरति ॥ गतसंगस्ये
 ति ॥ गतसंगस्यफलस्रेहरहितस्यमुक्तस्य ॥ शरीराद्यनभिमामिनः ॥ ज्ञानाव
 स्थितचेतसः ॥ परमेश्वरज्ञानिनः ॥ ज्ञानावस्थितचेतस्त्वंस्पृश्यति ॥ बह्यार्पणमि
 ति ॥ सर्वमेतद्ब्रह्मेत्युच्यते ॥ तदधीनसुत्तादिप्रतीतित्वात् ॥ ननुतत्स्वरूपत्वात् ॥ उक्तं
 हि । त्वदधीनंयतःसर्वमतःसर्वोभवानिति ॥ वदंतिमुनयःसर्वेनतुसर्वस्वरूपइतिपा
 स्त्रे ॥ सर्वतत्त्वज्ञानेनत्रमितिच ॥ एतंत्येवबह्वुचाइत्यादिच ॥ समाधिनासहब्रह्मैव
 कर्म ॥ यज्ञभेदानाह ॥ देवमित्यादिना ॥ देवभगवंतं ॥ सएवतेषांयज्ञः ॥ भ
 गवदुपासनं ॥ यज्ञमितिक्रियाविशेषणं ॥ नान्यत्तेषामस्तियतीनकिंषांचित् ॥
 यज्ञभगवंतं ॥ यज्ञेनयज्ञं ॥ यज्ञोविष्णुर्देवतेत्यादिश्रुतिः ॥ यज्ञेनप्रसिद्धेनै
 व ॥ यज्ञंप्रतिजुहति ॥ इतिसर्वत्रसंमतंयज्ञमित्यादौ ॥ उक्तं च ॥ विष्णुं
 रुद्रेणपशुनाब्रह्माज्येष्ठेनसूनुना ॥ अथजन्मानसेयज्ञेपितरंप्रपितामह इति ॥

आत्मसंयमाख्योपायाम्नौ ॥ द्रैव्यं जुह्वतीति द्रव्ययज्ञाः तपः परमेश्वरार्पणबुद्ध्या त
 त्र जुह्वतीति तपोयज्ञा इत्यादि ॥ इदं तपोहविः ॥ ब्रह्माग्नौ जुहोमि ॥ तत्पूजार्थमिति
 होमः ॥ तदर्पण एव च होमबुद्धिः ॥ अंपरे प्राणायामपरायणाः ॥ प्राणमपाने जुह्वति ॥
 अपानं च प्राणे ॥ कुंभकस्थाय एव भवंतीत्यर्थः ॥ नियंताहारत्वेनैव प्राणशेषात्प्रा
 णान् प्राणेषु जुह्वति ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञ इत्यादि श्रुत्युक्तप्रकारेण वा ॥ अन्यद
 पि ग्रंथांतरसिद्धं ॥ यदस्याल्पाशान्तेन प्राणाः प्राणेषु वै हुता इति ॥ ब्रह्मणः परमा
 त्मनो मुखे ॥ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च भुरेव चेति वक्ष्यति ॥ मानसवाचि
 ककार्यिककर्मजा एव हिते सर्वे ॥ एवं ज्ञात्वा तानि कर्माणि कृत्वामोक्ष्यसे ॥ युद्धं
 परित्यज्य न्यमोक्षार्थं कश्चिदपि कर्म ॥ अतो विहितं न त्याज्यमिति भावः ॥
 अखिलमुपासनाद्यंगयुक्तं ॥ ज्ञानफलमेवेत्यर्थः ॥ इदानीमपि ज्ञान्येव ॥ तथा
 व्यभिभवान्मोहः ॥ मातृका ॥ येन ज्ञानेन मय्यात्मभूते सर्वभूतान्यथोत्सर्मादेव
 मोहनाशाल्पश्चिसि ॥ कर्मण भूतं ज्ञानं स्तौति पुनः श्लोकत्रयेण ॥ तत्साधनं विरो
 धि फलं च तदुत्तरैरुक्त्वोपसंहरति ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
 ते श्रीमद्भगवद्गीताभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६३ ॥

श्रीकेशवायनमः ॥ तृतीयाध्यायोक्तमेवकर्मयोगंप्रपंचयत्यनेनाध्यायेन ॥
 यदृच्छालाभसंतुष्टइत्यादिसंन्यासं ॥ कुरुकर्मत्यादिकर्मयोगंच ॥ नियमनादि
 नासकल्लोककर्षणाल्लुणः ॥ तच्चोक्तम् ॥ यतःकर्षसिदेवेशनियम्यसकलंजग
 त् ॥ अतोवदंतिमुनयःरुष्णंत्वांब्रह्मवादिनइतिमहाकौर्म ॥ संन्यासशब्दार्थं
 भगवानेववक्ष्यति ॥ अयंप्रश्नाशयः ॥ यदिसंन्यासःश्रेयोधिकःस्यात्तर्हिंसं
 न्यासस्येषद्विरोधियुद्धमिति ॥ नैयंसंन्यासोयत्याश्रमः ॥ इद्व्यागात्तुसंन्या
 सान्मत्पूजैवगरीयसीत्यादिवचनात् ॥ तानिवाएतान्यवराणितपांसिन्यासए
 वात्यरेचयदितिच ॥ संन्यासस्तुतुरीयोयोनिक्रियारूपसधर्मकः ॥ नतस्माद्दु
 त्तमोधर्मो लोकेकश्चनविद्यते ॥ तद्भक्तोपिहियद्भुञ्जेत्तद्गृहंनचधार्मिकः ॥ मद्रक्तिश्च
 विरक्तिस्तदधिकारोनिगद्यते ॥ यदाधिकारोभवति ब्रह्मचार्यपिप्रव्रजेदितिनार
 दीये ॥ ब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेत् ॥ यदहरेवविरजेदितिच ॥ संन्यासेतुतुरीयेवप्री
 तिर्ममगरीयसी ॥ एषामत्राधिकारोनेपांकर्मतिनिश्चयइत्यादेश्चब्राह्मे ॥ अ
 तोनात्राश्रमःसंन्यासउक्तः ॥ संन्यासशब्दार्थमाह ॥ ज्ञेयइति ॥ संन्यासस्यनि
 श्रेयसकरत्वंज्ञापयितुंतच्छब्दार्थस्मारयति ॥ ज्ञेयइति ॥ संन्यासोहिज्ञानंतरंगत्वे

नोक्तोनतस्यतत्त्वग्रहणायेत्यादौ ॥ अतःकथंसेवमइत्यतआह ॥ सांख्ययोगा
 विति॥ उभयोरप्यंतरंगत्वेनाविरोधः॥ अग्निमुद्घोहवैधूमतांतःख्लोकंनप्रत्यभि
 जानाति ॥ मावःप्रद्व्यःपितरस्मदास्थितायायज्ञशालासनधूमवर्त्मनामित्या
 दितुकान्यकर्मविषयमितिभावः॥ येत्वन्यथावदंतितेबालाः॥ एकमपीत्यस्याभि
 प्रायमाह ॥ यत्सांख्यैरिति ॥ योगिभिरपिज्ञानद्वाराज्ञानफलंप्राप्यतइत्यर्थः ॥ ई
 तश्चसंन्यासाद्योगोवरइत्याह ॥ संन्यासरिचि ॥ योगाभावेमोक्षादिफलंनभ
 वति ॥ अतःकामजयादिदुःखमेवतस्य ॥ मोक्षाद्येवहिफलम् ॥ अन्यत्तफलम
 ल्पत्वाद्फलमेवेत्याशयः॥ तच्चोक्तम् ॥ विनामोक्षफलंयत्तुनत्तफलमुदीर्यतइति
 पाद्ये ॥ यत्तुमहाफलयोग्यंतस्याल्पंफलमेवभवति ॥ यथापद्मरागस्यतंडुलमु
 ष्टिः ॥ महाफलश्चयोगयुक्तश्चेत्संन्यासइत्याह ॥ योगयुक्तइति ॥ मुनिःसंन्यासी ॥
 तच्चोक्तम् ॥ सहिलोकेमुनिर्नामयःकामक्रोधवर्जितइति ॥ एतदेवप्रपंचयति ॥
 योगयुक्तइति॥ सर्वभूतात्मभूतःपरमेश्वरः ॥ यच्चाप्नोतीत्यादेः ॥ सआत्मभूतःस्व
 समीपप्रत्यादानादिकर्तायस्यसर्वभूतात्मभूतात्मा । संन्यासंस्पृश्यतिपुनः॥ लो
 कद्वयेन ॥ संन्यासयोगयुक्तएवचकर्मणानलिप्यतइत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ साधननि

यमस्योपचारत्वव्यावृत्त्यर्थं पुनः पुनः फलकथनम् ॥ एवं चाचारइत्याह ॥ कायेने
 ति ॥ पुनर्भुक्त्वादिनियमार्थं युक्तायुक्तफलमाह ॥ युक्तइति ॥ युक्तोयोगयु
 क्तः ॥ पुनः संन्यासशब्दार्थं स्पष्टयति ॥ सर्वकर्माणीति ॥ मनसेति विशेषणद्विभिमा
 नत्यागः ॥ न च करोति वस्तु इत्याह ॥ न कर्तृत्वमिति ॥ प्रभुर्हि जीवो जडमपे
 क्ष्य ॥ ज्ञानमेवाज्ञाननाशकमित्याह ॥ ज्ञानेनेति ॥ प्रथमज्ञानं परोक्षम् ॥ अं
 परोक्षज्ञानाव्यवहितसाधनमाह ॥ तद्बुद्धयइति ॥ परेश्वरस्वरूपाणां सर्वत्रसा
 म्यदर्शनं चापरोक्षज्ञानसाधनमित्याशयवानाह ॥ विद्येति ॥ तदेवस्तौति ॥ इ
 हेवेति ॥ संन्यासयोगज्ञानानिमिलित्वाप्रपंचयत्यध्यायशेषेण ॥ पुनर्योगस्या
 धिक्चयं स्पष्टयति ॥ बाल्यस्पर्शेष्विति ॥ कामरहितआत्मनियत्सुखं विंदतिसएव
 ब्रह्मयोगयुक्तात्मा चेत्तदेवाक्षयं सुखं विंदति ॥ ब्रह्मविषयो योगो ब्रह्मयोगः ॥
 ध्यानादिपुक्तस्यैवात्मसुखमक्षयम् ॥ अन्यथानेत्यर्थः ॥ संन्यासार्थं
 कामभोगं निंदयति ॥ चेहीति ॥ तं परित्यागं प्रशंसति ॥ शक्नोतीति ॥ कामक्रो
 धोद्भवं गंसोदंशक्नोति ॥ शरीरविमोक्षणात्साग्यथामनुष्यशरीरे सोढुं सुशकः ॥
 तथानान्यत्रेति भावः ॥ ब्रह्मलोकोक्तिस्तु जितकामानामेव भवति ॥ ज्ञानिलक्षणं प्र

पंचयत्युत्तरैः श्लोकैः ॥ आरामः परदर्शनादिनिमित्तं सुखं ॥ अत्रतु परमात्म
 दर्शनादिनिमित्ततत् ॥ सुखंतूपद्रवक्षयेव्यक्तं ॥ अत्रतु कामादिक्षयेव्यक्तमा
 त्मनः सुखं स्वयं ज्योतिष्वाद्भगवतः ॥ तद्भक्तेरंतर्ज्योतिः ॥ सर्वेषां संतर्ज्योति
 स्त्रेषु विषयैर्विशेषः ॥ असंप्रज्ञातसमाधीनां बाल्यादर्शनात् ॥ दर्शनेऽप्यकिं
 चिक्लरदेवशब्दः ॥ उक्तंचैतत् ॥ दर्शनस्पर्शसंभाषाद्यसुखं जायते नृणाम् ॥
 आरामः स तु विज्ञेयः सुखं कामक्षयोदितमिति नारदीये ॥ स्वज्योतिष्त्वान्महावि
 ष्णोरंतर्ज्योतिस्तु तस्थितइति च ॥ अंतःसुखत्वादेः कारणमाह ॥ ब्रह्मभूतइ
 ति ॥ पापक्षयाच्चैतद्भवतीत्याह ॥ लभंत इति ॥ क्षीणकल्मषाभूत्वाच्छिन्नद्वैधा
 यतात्मानः ॥ द्वैधाभावोद्वैधं ॥ संशयो विपर्ययोवा ॥ तच्चोक्तम् ॥ विपर्ययः सं
 शयो वायद्वैधं त्वरुतात्मनाम् ॥ ज्ञानासिना तुच्छित्वा मुक्तसंगः परंब्रजेदिति च ॥
 छिन्नद्वैधास्तएवायतात्मानः ॥ दीर्घमनसः सर्वज्ञा इत्यर्थः ॥ ततएवाच्छिन्नद्वै
 धाः ॥ तच्चोक्तम् ॥ क्षीणपापामहाज्ञाना जायंते गतसंशया इति ॥ छिन्नद्वैधाः ॥
 यतात्मान इति वा ॥ सुलभं च तेषां ब्रह्मेत्याह ॥ कामक्रोधेति ॥ अभितः सर्व
 तः ॥ ध्यानप्रकारमाह ॥ स्पर्शानित्यादिना ॥ बाल्यान्स्पर्शान्वहिः कृत्वा श्रो

त्वादीनियोगेननियम्येत्यर्थः ॥ चक्षुभ्रुवोरंतरेरुत्वा ॥ भ्रुवोर्मध्यमवलोक्य
 न्नित्यर्थः ॥ उक्तंच ॥ नासाग्नेवाभ्रुवोर्मध्येयानीचक्षुर्निधारयेदिति ॥ प्राणा
 पानौसमौरुत्वा ॥ कुंभकेस्थित्वेत्यर्थः ॥ ध्येर्धमाह भोक्कारमिति ॥ ॥ इति
 श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीताभाष्येपंचमोऽध्यायः ॥
 श्रीपंचजनपंचास्यायनमः ॥ अज्ञानांतरंगंसमाधियोगमाहनेनाऽध्यायेन ॥ वि
 वक्षितंसंन्यासमाह ॥ योगेनसह ॥ अनाश्रितइति ॥ चतुर्थाश्रमिणोप्यग्निः
 क्रियाचोक्तादैवमेवेत्यादौ ॥ अग्निर्ब्रह्मचतत्पूजाक्रियान्यासाश्रमेस्मृतेतिच ॥
 तस्मान्निरग्निरक्रियःसंन्यासीयोगीचनभवत्येव ॥ संन्यासोपियोगांतर्भूतइत्या
 ह ॥ यंसंन्यासमिति ॥ कामसंकल्पाद्यपरित्यागेकथमुपायवान्न्यादित्याशयः ॥
 किंयत्कालंकर्मकर्तव्यमित्यतआह ॥ आरुरुक्षोर्मुनेरिति ॥ योगमारुरुक्षोरु
 पायसंपूर्तिमिच्छोः ॥ योगारुरुक्षस्यसंपूर्णोपायस्य ॥ अपरोक्षज्ञानिनइत्यर्थः ॥
 कारणंपरमसुखकारणं ॥ अपरोक्षज्ञानिनोपिसमाध्यादिफलमुक्तं ॥ तस्यस
 र्वोपशमेनसमाधिरेवकारणंप्राधान्येनेत्यर्थः ॥ तथापियदाभोक्तव्योपरमस्तदै
 वसंन्यासंप्रज्ञातसमाधिर्जायते ॥ अन्यदातुभगवच्चरितादौस्थितिः ॥ तच्चो

कम् ॥ येषां पश्यंति भगवंस्त एव सुखिनः परम् ॥ तेषामेव तु संकम्य समाधिर्जा
 यते नृणाम् भोक्तव्यकर्मण्यक्षीणे जपेन कथयापि वा ॥ वर्तयंति महात्मानस्त्वद्भक्ता
 स्वपरारायणा इति ॥ योगाहृदस्य लक्षणमाह ॥ यदेति ॥ सम्यगननुपंगस्त
 स्यैव भवति ॥ उक्तं च ॥ स्वतो दोषलयो हृद्वाचितरेषां प्रथमत इति ॥ सैचयोगा
 रोहः प्रयत्नेन कर्तव्य इत्याह ॥ उद्धरेदित्यादिना ॥ कंस्य बंधुरा मेत्याह ॥ बंधुरा
 मेति ॥ आत्माननः ॥ आत्मनो जीवस्य ॥ आत्मना मनसा ॥ आत्मानं जीवं ॥
 आत्मैव मनः ॥ आत्मना बुद्ध्या ॥ जीवैव वा ॥ सहि बुद्ध्या विजयति ॥ उक्तं च
 मनः परं कारणमामनंति ॥ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः ॥ उद्धरेन्म
 नसा जीवं न जीवमवसादयेत् ॥ जीवस्य बंधुः शत्रुश्च मन एव न संशयः ॥ जीवि
 न बुद्ध्या हियदामनो जितं तदा बंधुः शत्रुश्च मन एव न संशयः ॥ ततो जयेद्बुद्धिबलोनरस्त
 द्वे च भक्त्या मधुकैटभारावित्यादि ब्रह्मवैवर्ते ॥ अनात्मनः ॥ अजितात्मनः
 पुरुषस्य ॥ अजितमनस्कस्य ॥ सदपि मनोनुपकारीत्यनात्मा ॥ सन्नपि भृ
 त्यो यस्य न भृत्यपदे वर्तते स ह्यभृत्यः ॥ तस्यात्मान एव शत्रुवच्छत्रुवैवर्ते ॥
 जितात्मनः फलमाह जितात्मन इति ॥ जितात्मा हि प्रशान्तो भवति ॥ नत

रयमनःप्रायोविषयेषुगच्छति ॥ तदाचपरमात्मासम्यग्गाहितःहृदिसंनिहितो
 भवति ॥ अपरोक्षज्ञानीभवतीत्यर्थः ॥ अपरोक्षज्ञानिनोलक्षणंस्पष्टयति ॥ शी
 तोष्णेत्यादिना ॥ शीतोष्णादियुक्तस्थः ॥ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माविजितेंद्रियइ
 तिकूटस्थत्वेहेतुः ॥ विज्ञानंविशेषज्ञानं ॥ अपरोक्षज्ञानंवा ॥ तच्चोक्तं ॥ सामान्ये
 र्थत्वविज्ञेयाविशेषाममगोचराः ॥ देवादीनांतुतञ्ज्ञानंविज्ञानमितिकीर्तितमि
 ति ॥ श्रवणान्मननाच्चैवयज्ज्ञानमुपजायते ॥ तज्ज्ञानंदर्शनंविष्णोर्विज्ञानंशं
 भुरवतीत् ॥ विज्ञानंज्ञानमंगादेर्विशिष्टंदर्शनंतथेत्यादि ॥ कूटस्थोनिर्विकारः ॥
 कूटवस्थितइतिव्युत्पत्तेःकूटमाकाशः ॥ कूटंखंविदलंब्योमसंधिराकाशउच्यत
 इत्यभिधानान् ॥ योगीयोगंकुर्वन् ॥ युक्तोयोगसंपूर्णः ॥ एवंभूतोयोगानुष्ठा
 तायोगसंपूर्णउच्यतइत्यर्थः ॥ सएवचसर्वसमाह्विशिष्यते ॥ साधुपापादिषुसम
 बुद्धिः ॥ जीवचित्तःपरमात्मनःसर्वस्यतन्निमित्तत्वस्यचसर्वत्रैकरूप्येण ॥ चिद्गु
 पाएवहिजीवाः ॥ विशेषस्वंतःकरणकृतः ॥ सर्वेषांचसाधुत्वादिकंसर्वमीश्वरकृ
 तमेव ॥ स्वतोनकिंचिदपि ॥ उक्तंचैतत्सर्वं ॥ स्वतःसर्वैपिचिद्गुपाःसर्वदोषविवर्जि
 ताः ॥ जीवास्तेषांतुमिदोषस्तउपाधिकृतामताः ॥ सर्वेश्वरतस्तेषांनकिंचि

ल्वतएवतु ॥ समाएवत्यतःसर्ववैषम्यंभ्रातिसंभवम् ॥ एवंसमानजीवास्तुविशेषो
 देवतादिषु ॥ स्वाभाविकस्तुनियमादतएवसनातनाः ॥ असुरादेस्तथादोषानित्याः
 स्वाभाविकाअपि ॥ गुणदोषैमनुष्याणांनित्यैस्वभाविकौमत्तौ ॥ गुणैकमात्ररूपा
 स्तुदेवाएवसदामताइतिब्राह्मे ॥ नतुसाधुपापादीनांपूजादिसाम्यम् ॥ तत्रदोषश्च
 तेः ॥ समानांविषमापूजाविषमानांसमातथा ॥ क्रियतेयेनेदोषिस्वपदाद्भ
 श्यतेपुमानितिब्राह्मे ॥ वित्तबंधुर्वयःकर्मविद्याचैवतुपंचमी ॥ एतानिमान्य
 स्थानानिगरीयोत्युत्तरोत्तरमितिमानवे ॥ गुणानुसारणींपूजांसमांष्टिचयो
 नरः ॥ सर्वभूतेषुकुरुतेतस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ वैषम्यमुत्तमत्वंतुददातिनरसंच
 यात् ॥ पूजायाविषमादृष्टिःसमासाम्यंविदुःखजमितिब्रह्मवैवर्ते ॥ सुहृदादिषु
 शास्त्रोक्तपूजादिरुत्तरिन्यूनानधिकयासापिसंमता ॥ तदप्याहुः ॥ यथासुहृत्सु
 कर्तव्यंपितृशत्रुसुतेषुच ॥ तथाकरोतिपूजादिसमबुद्धिःसउच्यतइतिगारुडे ॥
 प्रत्युपकारनिरपेक्षयोपकारकृत्सुहृच्छेशस्थानंनिरूप्ययोरक्षांकरोतिसमिन्नम् ॥
 अरिर्वधादिकर्ता ॥ कर्तव्यउपकारेअपकारेचयउदास्तेसउदासीनः ॥ कर्तव्यमु
 भयमपियःकरोतिसमथ्यमः ॥ अवासितकृद्द्वेष्यः ॥ आहचैतत् द्वेष्योवासितकृ

लकार्यमात्रकारीतुमध्यमः ॥ त्रियकृत्वियोनिरुह्यापिक्लेशंयःपरिरक्षति ॥ समि
 त्रमुपकारंतुअनपेक्ष्योपकारकृत् ॥ यस्ततःससुहृत्सोक्तःशत्रुश्चापिवधादिकृदि
 ति॥समाधियोगप्रकारमाह॥ योगीयुंजीतित्यादिना॥युंजीतसमाधियोगयुक्तंकु
 र्यात् ॥ आत्मानंमनः ॥ योगंसमाधियोगंयुंज्यात् ॥ निर्वाणपरमाम् ॥ शरी
 रत्यागोत्तरकालीनां ॥ अंनशनादिनिषेधोऽशक्तस्य ॥ उक्तं हि ॥ निद्राश
 नभयश्वासचेष्टांतद्रादिवर्जनं ॥ कृत्वानिमीलिताक्षस्तुशक्तोऽध्यायन्प्रसीद
 तीतिनारदीये ॥ युक्ताहारविहारस्य ॥ सोपायाहारोदेः ॥ यावताश्रमाद्य
 भावोभवतितावदाहारोदेरित्यर्थः ॥ आत्मनिभगवति ॥ आत्मनःभगवद्विष
 ययोगं ॥ आत्मनामनसा ॥ आत्मनिदेहे ॥ आत्मानंभगवंतंपश्यन् ॥ तं
 स्वतोभगवद्रूपात् ॥ दुःखसंयोगेयेनवियुज्यतेसदुःखसंयोगवियोगः ॥ नकेव
 बलमुत्पन्नदुःखंविनाशयति ॥ उत्पत्तिमेवनिवारयतीतिदर्शयतिसंयोगशब्दे
 न ॥ निश्चयेनयोक्तव्यः ॥ योक्तव्यएवबुभूषणेत्यर्थः ॥ सर्वान्सर्वविषया
 न् ॥ अशेषतएकैकविषयोपिकामःस्वल्पःकादाचिकोपिनकर्तव्यइत्यर्थः ॥ म
 नसैवनियंतुंशक्यतेनान्येनेत्येवशब्दः ॥ बुद्धेः कारणत्वमनोनिग्रहे ॥ आत्मर

मणेच ॥ यतोयतोयत्रयत्र ॥ यतोयतोधावतीत्यादिप्रयोगात् ॥ आत्म
 न्येत्रवशंनयेत् ॥ आत्मविषयएववशीकुर्यादित्यर्थः ॥ पूर्वश्लोकोक्तंपंचयति ॥
 एवंयुंजन्निति ॥ ध्येयमाह ॥ सर्वभूतस्थमिति सर्वभूतस्थमात्मानंपरमेश्वरम् ॥
 सर्वभूतात्मनिचात्मनिपरमेश्वरे ॥ तंचपरमेश्वरंब्रह्मलक्षणादावैश्वर्यादिनासान्धेन
 पश्यति ॥ तच्चोक्तं ॥ आत्मानंसर्वभूतेषुभगवंतमवस्थितम् ॥ अपश्यत्सर्वभूतानि
 भगवत्यपिचात्मनीति ॥ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतंपरमेश्वरमितिचा ॥ फलमाह ॥ योमा
 भिति ॥ तस्याहंनप्रणश्यामीति सर्वदायोगक्षेमवहःश्यामित्यर्थः ॥ सचमेनप्रणश्य
 ति ॥ सर्वदामद्द्रकोभवति ॥ सत्यपिस्वामिन्यरक्षत्यनाथः ॥ एवंभृत्येप्यभजत्यभृत्य
 इतिहिसिद्धिरिति ॥ उक्तंच ॥ सर्वदासर्वभूतेषुसमंमांयःप्रपश्यति ॥ अचलात
 स्थभक्तिःस्यात्योगक्षेमवहोरस्यहमितिगारुडे ॥ तदेवस्पष्टयति ॥ सबभूतस्थि
 तमिति ॥ एकत्वमास्थितः ॥ सर्वत्रैकएवैश्वरइतिस्थितः ॥ सर्वंप्रकरणवर्तमानोऽ
 पिमथ्येववर्तते ॥ एवमपरोक्षंपश्यतोज्ञानफलनियतमित्यर्थः ॥ तथापिप्रायो
 नाधर्मकरोति ॥ कुर्वतरतुमहच्चेदुःखसूचकंभवतीत्युक्तंपुरस्तात् ॥ आहच ॥
 कदाचिदपिनाधर्मंबुद्धिर्विष्णुहशांभवेत् ॥ प्रमादाचुरुतंपापमल्पंभस्मीभविष्य

ति ॥ आदिराजैस्तथादेवैर्ऋषिभिः क्रियते कियत् ॥ बाहुल्यात्कर्मणस्तेषां दुःख
 सूचकमेव तदिति ॥ सौम्यं प्रकारं तरेण व्याचष्टे ॥ आत्मौपम्येनेति ॥ एतस्य यो
 गस्य स्थिरां स्थितिं न पश्यामि ॥ मनसश्चंचलत्वात् ॥ उक्तं च ॥ मनसश्चंचल
 त्वाद्धिस्थितिर्योगस्य वै स्थिरा ॥ विनाभयासान्नाशक्यास्याद्द्वैराग्याद्दानसंशयह
 ति व्यासयोगे ॥ नैचकदाचिस्वयमेव मनो नियम्यते ॥ शुभेच्छारहितानां च द्वेषि
 णां चरमापतौ ॥ नास्तिकानां तु वैपुसां सदा मुक्तिर्न जायत इति निषेधाद्वाह्ये ॥ अं
 यतिरप्रयत्नः ॥ योगस्य जिज्ञासुरपि ॥ ज्ञातव्यो मया योग इति यस्यातीवेच्छा सोऽ
 पि ॥ शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ परंब्रह्म प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ नैकं जन्मनीत्याह ॥ प्रयत्नादिति ॥
 जिज्ञासुर्ज्ञात्वा प्रयत्नं करोति ॥ एवमनेकजन्मभिः संसिद्धो अपरोक्षज्ञानी भू
 त्वा परांगतिं याति ॥ आह च ॥ अतीव श्रद्धया युक्तो जिज्ञासुर्विष्णुतत्परः ॥ ज्ञा
 त्वाध्यात्वा तथा दृष्ट्वा जन्मभिर्बहुभिः पुमान् ॥ विशेषेण नारायणं देवं नान्यथा तु कथं
 चनेति नारदीये ॥ ज्ञानिभ्यः योगज्ञानिभ्यः ॥ तपस्विभ्यः कृच्छ्रादिचारिभ्यः ॥
 उक्तं च ॥ कृच्छ्रैरेरपि यज्ञादेर्ध्यानयोगो विशिष्यते ॥ तत्रापि शेषश्रीब्रह्मशिवादि
 ध्यानतोहरेः ॥ ध्यानं कोटिगुणं प्रोक्तमधिकं वामुमुक्षुणामिति गारुडे ॥ अज्ञात्वा

ध्यायिनाध्यानाञ्ज्ञानमेवविशिष्यते ॥ ज्ञात्वाध्यानंज्ञानमात्राध्यानादपिचदर्श
 नम् ॥ दर्शनाच्चैवभक्तेश्चनकिंचित्साधनाधिकमितिचनारदीये ॥ ७३ ॥ ॥ इति
 श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीताभाष्यषष्ठोऽध्यायः६॥
 श्रीहरयेनमः ॥ ॐस्माधनंप्राधान्येनोक्तमतीतैरध्यायैः ॥ उत्तरैस्तुषड्भिर्भगवन्मा
 हात्म्यंप्राधान्येनाह ॥ आसक्तमनाः ॥ अतीवस्नेहयुक्तमनाः ॥ मदाश्र
 यः ॥ भगवानेवसर्वमयाकारयति ॥ सएवमेशरणं ॥ तस्मिन्नेवाहंस्थितइति
 स्थितः ॥ असंशयंसमग्रमितिक्रियाविशेषणं ॥ ईदंमद्विषयंज्ञानं ॥ विज्ञानं
 विशेषज्ञानं ॥ दौर्लभ्यंज्ञानस्याह ॥ मनुष्याणामिति ॥ प्रतिज्ञातंज्ञानमाह ॥
 महतोऽहंकारएवांतर्भावः ॥ अपराऽअनुत्तमा ॥ वक्ष्यमाणामपेक्ष्य ॥ जी
 वभूताश्रीः ॥ जीवानांप्राणधारिणी ॥ चिद्रूपभूता ॥ सर्वदासती ॥ ए
 तन्महद्भूतमितिश्रुतेः ॥ जगादच ॥ प्रकृतीद्वितुदेवस्यजडाचैवाजडातथा ॥ अ
 व्यक्ताख्याजडासाचसृष्ट्याभिन्नाष्टधापुनः ॥ महान्बुद्धिर्मनश्चैवंपंचभूतानिचे
 तिह ॥ अवरासाजडाश्रीश्चपरैर्यंधार्यतेतथा ॥ चिद्रूपायात्वनंतचअनादिनिध
 नापरा ॥ यत्समंतुप्रियंकिंचिन्नास्तिविष्णोर्महात्मनः ॥ नारायणस्यमहिषीमा

तासाब्रह्मणोपिहि ॥ ताभ्यामिदंजगत्सर्वहरिःसृजतिभूतराडितिनारदीये ॥ न
 केवलंतेजगत्सकृतीमद्दशेइत्येतावन्मदैश्वर्यमित्याह ॥ अहमिति ॥ प्रभवादेःस
 ताप्रतीत्यादेःकारणत्वात्तद्भोक्तृत्वाच्चप्रभवइत्यादि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सर्वकामः
 सर्वकर्मासर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्यात्तोवाक्यनादइति॥आहच॥स्रष्टापाता
 चसंहतानियंताचप्रकाशिता ॥ यतःसर्वस्यतेनाहंसर्वोस्मीत्यृषिभिःस्मृतः ॥ सु
 खरूपस्यभोक्तृत्वान्ननुसर्वस्वरूपतः ॥ आगमिष्यत्सुखंवापितच्चास्येवसदापितु ॥
 तथाप्यचिंत्यशक्तित्वाज्जातंसुखमतीवचेतिनारदीये॥अहमेवपरतरः॥मत्तोन्वय
 रतरंनकिंचिदपिईदंज्ञानंरसोहमित्यादिविज्ञानंअबादयोपिततएवा॥तथापिरसा
 दिस्वभावानांसारणांचस्वभावत्वेसारत्वेचविशेषतोपिसएवनियामकः॥नत्ववा
 दिनियमानुबद्धोरसादिस्तसारत्वादिश्चेतिदर्शयति॥असुरसादित्यादिविशेषश
 ब्दैः ॥ भोगश्चविशेषतोरसादेरितिच ॥ उपासनार्थंच ॥ उक्तंचगीताकल्पे ॥ रसा
 दीनारसादित्वेस्वभावत्वेतथैवच ॥ सारत्वेसर्वधर्मेषुविशेषणापिकारणम् ॥
 सारभोक्ताचसर्वत्रयतोऽतोजगदीश्वरः ॥ रसादिमानिनादेहससर्वत्रव्यविस्थि
 तः ॥ अबादयःपार्षदाश्चधेयःसज्ञानिनांहरिः ॥ रसादिसंपत्याअन्येषांवासुदेवो

जगत्परिरिति ॥ स्वभावो जीव एव च ॥ सर्वस्वभावो नियतस्तेनैव किमुतापरं ॥ न तदस्ति विनायस्यान्मया भूतं चराचरमिति च ॥ धर्माविरुद्धः कामरागविवर्जितमित्याद्युपासनार्थं ॥ उक्तं च गीताकल्पे ॥ धर्माविरुद्धकामेऽसावुपास्यः काममिच्छता ॥ विहीने कामरागादेर्बले च बलमिच्छता ॥ ध्यातस्तत्र त्वनिच्छद्भिर्ज्ञानमेव ददाति स इत्यादि ॥ पुण्ययोगंधइति भोगापेक्षया च ॥ तथा च श्रुतिः ॥ पुण्यमेवा मुंगच्छति ॥ न ह वै देवान्पापंगच्छति ॥ ऋतं पिबंतौ सुकृतस्य लोका इत्यादिका ॥ ऋतं च पुण्यं ॥ ऋतं सत्यं तथा धर्मः सुकृतं चाभिधीयत इत्यभिधानात् ॥ ऋतं तु मानसो धर्मः सत्यं स्यात्संप्रयोग इति च ॥ न चानभ्रन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ अन्यो निरन्नोऽपि बलेन भूयानित्यादिविशेधि ॥ स्थूलानशनोक्तेः ॥ आह च सूक्ष्माशनम् ॥ प्रविविक्ताहारतरुवैभवत्यस्माच्छारीरादात्मनः ॥ न चात्र जीव उच्यते ॥ शरीरादात्मन इति भेदाभिधानात् ॥ स्वप्नादिश्च शरीर एव ॥ शरीरस्तु त्रिधा भिन्नो जाग्रदादिष्ववस्थितैरिति वचनाद्गारुडे ॥ अस्मादिति त्वीश्वरव्यावृत्त्यर्थम् ॥ शरीरौ ता उभौ ज्यौजीवश्चेत्श्वरसंज्ञितः ॥ अनादिबंधनस्वेको नित्यमुक्तस्तथापर इति वचनान्नारदीये ॥ भेदश्च्युतेश्च ॥ सति गत्यं नरे पुरुषभेदे एव कल्पेन त्ववस्थाभेदः ॥ आह

च ॥ प्रविविक्तभुग्यतोद्यस्माच्छारीरालुरुषोत्तमः ॥ अतोऽभोक्ताचभोक्ताचस्थू
 लाभोगात्सएवत्वितिगीताकल्पे ॥ नत्वहतेष्वितितदनाधारत्वमुच्यते ॥ उक्तंचात
 दाश्रितंजगत्सर्वनासौकुत्रचिदाश्रितइतिगीताकल्पे ॥ तर्हि कथमेवंनज्ञायसइत्यत
 आह ॥ त्रिभिरिति ॥ तादात्म्यार्थमयत् ॥ तच्चोक्तम् ॥ तादात्म्यार्थविकारार्थप्राचुया
 र्थमयत्त्रिधेति ॥ नहिगुणकार्यभूतामाया ॥ गुणमयीतिचवक्ष्यति ॥ सिद्धंच ॥
 कार्यस्यापितादात्म्यम् ॥ तादात्म्यकार्यधर्मादेः ॥ संयोगोभिन्नवस्तुनेत्यादि
 व्यासयोगे ॥ भावैःपदार्थैः ॥ सर्वेभावाद्दृश्यमानागुणमयाएतएवेतिदर्शयति ॥ ए
 भिरिति ॥ ज्ञानिव्यावृत्त्यर्थमिति ॥ गुणमयेदेहादिकं दृष्ट्वेश्वरदेहेपितादृशइतिमाया
 मोहितइत्यर्थः ॥ जगादचव्यासयोगे ॥ गौणान्ब्रह्मादिदेहादीनदृष्ट्वाविष्णोर
 पीदृशः ॥ देहादिरितिमन्वानामोहितोऽज्ञजनोभृशमिति ॥ एभ्योगुणमयेभ्यः ॥
 गुणेभ्यश्चपरमिति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ केवलोनिर्गुणश्चेत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ त्रै
 गुण्यवर्जितमितिचोक्तम् ॥ कथमनादिकालेमोहानत्ययोबहूनामित्यतआह ॥
 देवीति ॥ अयमाशयः ॥ मायात्वेषामोहिका ॥ साचसृष्ट्यादिक्रीडादिमेवसंब
 धित्वादिशक्तेर्दुरत्यया ॥ तथाहिदेवशब्दार्थपठंति ॥ दिवुक्रीडाविजिगीषाव्यव

हारद्युतिस्तुतिमोदमदकातिगतिष्विति ॥ कथं देवी ॥ मदीयत्वान् ॥ अहं हि देव इ
 ति ॥ अब्रवीच्च ॥ श्रीभूदुर्गैतियाभिन्नामहामायातुवैष्णवी ॥ तच्छक्त्यनन्तांशही
 नाथापितस्याश्रयात्प्रभाः ॥ अनन्तब्रह्मरूद्रादेर्नास्याःशक्तिकलापिहि ॥ तेषां दुरत्य
 याज्येषाविनाविष्णुप्रसादतइतिचव्यासयोगे ॥ तर्हि न कथंचिदत्येतुं शुभयेत्यत आ
 ह ॥ मामेवेति ॥ अन्यत्सर्वपरित्यज्य मामेव प्रपद्यते ॥ गुर्वादिवन्दनं मयैव सम
 र्पयति ॥ स एव च तत्र स्थित्वा गुर्वादिर्भवतीत्यादिप्रथंति ॥ आह च नारदीये ॥ मत्सं
 पत्त्या तु गुर्वादीन् भजन्ते मध्यमानराः ॥ मदुपाधितयातां श्रस सर्वभूतानि चोत्तमा इति ॥
 आचार्यै चैत्यवपुषा स्वगतिं व्यनक्षीति च ॥ तैर्हि किमिति सर्वे पिनात्यायन्नित्य
 त आहानामिति ॥ दुष्कृतिवान्मूढाः ॥ अत एव नराधमाः ॥ अपहृतज्ञानत्वाच्च मू
 ढाः ॥ अत एव असुरं भावमाश्रिताः ॥ स च वक्ष्यते ॥ प्रथंति च निवृत्तिं चेत्यादिना ॥ अप
 हारोऽभिभवः ॥ उक्तं चैतद्व्यासयोगे ॥ ज्ञानं स्वभावो जीवानां मायया चाभिभूयत इ
 ति ॥ असुरताः असुराः ॥ तच्चोक्तं नारदीये ॥ ज्ञानप्रधाना देवास्तु असुरास्तु
 रता असावीति ॥ एकस्मिन्नेव भक्तिरित्येकभक्तिः ॥ तच्चोक्तं गारुडे ॥ मध्येव भक्ति
 र्नान्यत्र एकभक्तिः स उच्यते इति ॥ बहूनां जन्मनामते ज्ञानवान् भवति ॥ तच्चोक्तं ब्रा

ह्ये ॥ जन्मभिर्बहुभिर्ज्ञात्वाततोमांप्रतिपद्यतइति ॥ प्रकृत्यास्वभावेन ॥ स्वभावः
 प्रकृतिश्चैव संस्कारो वासनेति चेत्यभिधानात् ॥ धीयां ब्रह्मादिरूपांतनुं ॥ उक्तंचना
 रदीये ॥ अंतो ब्रह्मादिभक्तानां मद्भक्तानामनंततेति ॥ मुक्तश्चकांगतिगच्छेत्सोक्ष
 श्रैवकिमात्मकइत्यादेः परिहारसंदर्भाच्च मोक्षधर्मेषु ॥ अवतारे महाविष्णोर्भक्तः कु
 त्रचमुच्यतइत्यादेश्च ब्रह्मवैवर्ते ॥ कौविशेषस्तवान्येभ्यइत्यतआह ॥ अव्यक्तमि
 ति ॥ कार्यदेहादिवर्जितम् ॥ तद्धानिवप्रतीयसइत्यतआह ॥ व्यक्तिमापन्नमिति ॥
 कार्यदेहाद्यापन्नम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ सदसतः परं ॥ नतस्यकार्यम् ॥ अपाणिपादः ॥
 आनंददेहंपुरुषं मन्वतिगौणदैहिकमित्यादौ ॥ भावंयाथार्थ्यात्तथाब्रवीच्च ॥ याथात
 थ्यमजानंतः परंतस्यविमोहिताइत्यादि ॥ अज्ञानंचमदिच्छयेत्याह ॥ नाहमिति ॥
 योगेनसामर्थ्योपायेनामाययाच्च ॥ मयैवमूढोनाभिजानाति ॥ तथापद्मे ॥ आ
 त्मनःप्रावृत्तिंचैवलौकित्तस्यबंधनम् ॥ स्वसामर्थ्येन देव्याचकुरुतेसमेश्वरइ
 ति ॥ नैमांमायाबध्नातीत्याह ॥ वेदेति ॥ नकश्चनतिसमर्थोपि स्वसामर्थ्यात् ॥ १६६
 मोहेनसुखदुःखादिविषयमोहेनाइच्छाद्विषयोः प्रवृद्धयोर्नहि किंचिज्ज्ञानुंशक्यम् ॥
 कारणान्तरमेतत् ॥ सर्गसर्गकाले ॥ आरभ्यैव ॥ शरीरेहिसतीच्छादयः ॥ पूर्वव

ज्ञानमात्रम् ॥ विपरीताश्चकेचित्संतीत्याह ॥ येषामिति ॥ जैरामरणमोक्षाय
 त्यन्यकामनिवृत्त्यर्थम् ॥ मोक्षेसक्तिस्तुत्यर्थवा ॥ नविधिः ॥ मुमुक्षोरमुमुक्षुस्तु
 वरोत्थेकांतभक्तिभागीतीतरस्तुतेनारदीये ॥ नात्यंतिकमित्तिच ॥ देवानांगुण
 लिंगानामानुश्रविककर्मणाम् ॥ सत्वैवैकमनसोवृत्तिःस्वाभाविकीतुया ॥ अ
 निमित्ताभगवतिभक्तिःसिद्धेर्गरीयसी ॥ जरयत्याशुयाकोशेनिगीर्णमनलोयथे
 तिभागवतेलक्षणाच्चा॥आहच॥सर्वेवेदास्तुदेवार्था देवानारायणार्थकाः॥ नाराय
 णस्तुमोक्षार्थोमोक्षो नान्यार्थइष्यते॥एवंमध्यमभक्तानामेकांतानांनकस्यचित् ॥
 अर्थोनारायणोदेवःसर्वमन्यत्तदर्थकमितिगीताकल्पे ॥ तएवचविदुः ॥ यमैवेषवृ
 णुतइतिश्रुतेः ॥ ७४ ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भ
 गवद्गीताभाष्येसप्तमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ मरणकालकर्तव्यगत्याद्यस्मिन्नध्यायउपदिशति ॥ परमम
 क्षरंब्रह्म ॥ वेदादिशंकाव्यावृत्त्यर्थमेतत् ॥ आत्मन्यधियत्तदध्यात्मं ॥ आत्माधिका
 रेयत्तदितिवा ॥ तथाहि ॥ जैवःस्वभावः ॥ स्वाख्योभावःस्वभावइतिव्युत्पत्त्याजीवो
 वास्वभावः ॥ सर्वदास्यैवैकप्रकारेणेतिभावः ॥ अंतःकरणादिव्यावृत्त्यर्थोभावश

ब्दः ॥ नत्येकप्रकारेण स्थितिरंतःकरणदेः ॥ विकारित्वात् ॥ स्वशब्दईश्वरव्यावृत्त्य
 र्थः ॥ भूतानां जीवानां भावानां जडानां पदार्थानां चोद्भवकरीश्वरक्रियाविसर्गः ॥
 विशेषेण सर्जनं विसर्ग इत्यर्थः ॥ भूतानि शरीरान् जीवानधि कृत्य यत्तदधिभूतम् ॥
 क्षरोभावो विनाशिकार्यपदार्थः ॥ अव्यक्तांतर्भावेपितस्याव्यन्यथाभावाख्यो
 विनाशोऽस्येव ॥ तच्चोक्तं ॥ अव्यक्तं परमेव्योम्नि निष्क्रिये संप्रलीयत इति ॥ त
 स्मादव्यक्तमुपपन्नं त्रिगुणद्विजसत्तमेति च ॥ विकारोऽव्यक्तजन्महीति स्कांदे ॥ पुरि
 शयनायु रुरुषो जीवः ॥ स च संकर्षणो ब्रह्मावा ॥ स सर्वे देवानधि कृत्य तत्पतिरित्यधि
 दैवतम् ॥ देवाधिकारस्य इति वा ॥ सर्वयज्ञभोक्तृत्वादेरधियज्ञः ॥ अन्योऽधिय
 ज्ञोऽग्न्यादिः प्रसिद्ध इति देह इति विशेषणम् ॥ भोक्तारं यज्ञतपसां ॥ त्रैविद्यामांयेऽ
 प्यन्यदेवताभक्ता ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गीददतो मनुष्याः प्रशंसंति यज
 मानं देवा इत्यादेः ॥ कुतोऽन्यस्य घ्रुवः स्वर्गः ॥ कुतोऽन्यैश्वर्यसंपदमित्यादि परिहाराश्च
 मोक्षधर्मे ॥ भगवांश्चेत्तद्भोक्तृत्वादेरधियज्ञत्वसिद्धिमितिकथमित्यस्य परिहारः
 पृथङ्भोक्तः ॥ सर्वप्राणिदेहस्य रूपेण साधियज्ञः ॥ अत्रेति स्वदेहनिवृत्त्यर्थम् ॥
 न हितत्रेश्वरस्य नियंतृत्वं पृथगस्ति ॥ नात्रोक्तं ब्रह्म भगवतोऽन्यत् ॥ ते ब्रह्मेत्युक्त्वा

साधिभूताधिदेवंमासाधियज्ञंचयेविदुरितिपरामर्शात् ॥ तस्यैवप्रश्नात् ॥ सा
 धियज्ञमितिभेदप्रतीतेस्तन्निवृत्त्यर्थमधियज्ञोहमित्युक्तम् ॥ मामित्यभेदप्रसिद्धे
 रक्षरमित्येवोक्तम् ॥ आहचगीताकल्पो॥देहस्थविष्णुरूपाणिअधियज्ञइतीरितः॥
 कर्मेश्वरस्यसृष्ट्यर्थतच्चापीच्छाद्यमुच्यते ॥ अधिभूतंजडंप्रोक्तमध्यात्मंजीवउ
 च्यते ॥ हिरण्यगर्भोधिदेवदेवःसंकर्षणोपिवा ॥ ब्रह्मनारायणोदेवःसर्वदेवेश्व
 रेश्वरइति॥ यथाप्रतीतंवासर्वमत्रनैवविरुध्यतइतिच ॥ स्कांदेच ॥ आत्माभिमा
 नाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते ॥ देहाद्वाह्यंविनावीववाह्यत्वाद्धिदेवतम् ॥ दे
 वाधिकारंगंसर्वमहाभूताधिकारगम् ॥ तत्कारणंतथाकार्यमधिभूतंतदंतिका
 दिति ॥ महाकौर्मैच ॥ अध्यात्मंदेहपर्यंतंकेवललात्मोपकारकम् ॥ सदेहजीवाभू
 तानियत्तेषामुपकारकत् ॥ अधिभूतंतुमायांतंदेवानामधिदेवतमिति ॥ मंद्गावं॥
 मयिसत्ताम् ॥ निर्दुःखनिरतिशयानंदाल्मिकाम् ॥ तच्चोक्तं ॥ मुक्तानांचगतित्रे
 ह्यनक्षेत्रज्ञइतिकल्पितइतिभोक्षधर्म ॥ स्मरन्पुरुषस्यजतीतिभिन्नकालीनत्वे
 प्यविशोधइतिमंदमतेःशंकामाभूदित्यंतइतिविशेषणम् ॥ सुमतेनैवशंकावका

विषयतिशंका ॥ त्यजनदेहंनकश्चित्तुमोहमाप्नोत्यसंशयमितिचस्कांदे ॥ तस्यहेत
 स्यहृदयस्याग्रप्रघोततेनप्रघोतेनैषआत्मानिष्कामतीतिश्रुतिः ॥ सदातद्भाव
 भावितइत्यंतकालस्मरणोपायमाहभावौतगतंमनः ॥ तथाभिधानात् ॥ भावि
 तत्वमतिवासितत्वम् ॥ भावनात्वतिवासनेत्यभिधानात् ॥ सदातद्भावविभावित
 त्वंस्यष्टयति ॥ अभ्यासेति ॥ अभ्यासएवयोगोभ्यासयोगः ॥ दिव्यंपुरुषंपुरिशि
 यंपूर्णंच ॥ सवाअयंपुरुषःसर्वासुपूर्षुपुरिशियोनैनकिंचनानावृतंनैनकिंचना
 संवृतंमितिश्रुतेः ॥ दिव्यंसृष्ट्यादिक्रीडायुक्तम् ॥ दिवुक्रीडेतिधातोः ॥ ध्येयमा
 ह ॥ कविमिति ॥ कविसर्वज्ञम् ॥ यःसर्वइतिश्रुतेः ॥ त्वंकविःसर्ववेदनादितिच
 ब्राह्मि ॥ धातारंधारणपोषणकर्तारं ॥ दुधाद्धारणपोषणयोरितिधातोः ॥ धातावि
 धातापरमोतसंहृगितिचश्रुतिः ॥ ब्रह्मास्थानुरित्यारभ्यतस्यप्रसादादिच्छंतितादा
 दिष्टफलांगतिमित्यादिचमोक्षधर्म ॥ तमसोव्यक्तापरतास्थितम् ॥ तमसःपरस्ता
 विक्रियव्यक्तवैतमसःपरस्ताद्विसततइतिपिप्पलादशाखायाम् ॥ सत्युर्वावतमो
 सत्युर्वैतमोज्योतिरसृत्वमितिश्रुतेः ॥ वायुजयादियोगयुक्तानांसृतिकालेकर्तव्य
 माहविशेषतः ॥ प्रयाणकालइति ॥ वायुजयादियोगरहितानामपिज्ञानभ

साधिभूताधिदैवंसासाधियज्ञंचयेविदुरितिपरामर्शान् ॥ तस्यैवप्रश्नात् ॥ सा
 धियज्ञमितिभेदप्रतीतेस्तन्निवृत्त्यर्थमधियज्ञोहमित्युक्तम् ॥ मामित्यभेदप्रसिद्धे
 रक्षरमित्येवोक्तम् ॥ आहचगीताकल्पोद्देहस्थविष्णुरूपाणिअधियज्ञइतीरितः ॥
 कर्मेश्वरस्यसृष्ट्यर्थतच्चापीन्द्राद्यमुच्यते ॥ अधिभूतंजडंप्रोक्तमध्यात्मंजीवउ
 च्यते ॥ हिरण्यगर्भोधिदैवंदेवःसंकर्षणोपिवा ॥ ब्रह्मनारायणोदेवःसर्वदेवेश्व
 रेश्वरइति॥ यथाप्रतीतंवासर्वमन्त्रनैवविरुध्यतइतिच ॥ स्कादेच ॥ आत्माभिमा
 नाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते ॥ देहाद्वात्स्यंविनातीवबाह्यत्वाद्धिदैवतम् ॥ दे
 वाधिकारंगंसर्वमहाभूताधिकारगम् ॥ तत्कारणं तथाकार्यमधिभूतंतदंतिका
 दिति ॥ महाकौर्मैच ॥ अध्यात्मं देहपर्यंतंकेवलमात्मोपकारकम् ॥ संदेहजीवाभू
 तानियत्तेषामुपकारकृत् ॥ अधिभूतं तुमायांतं देवानामधिदैवतमिति ॥ मंद्भावं ॥
 मयिसत्ताम् ॥ निर्दुःखनिरतिशयानंदाम्भिकाम् ॥ तच्चोक्तं ॥ मुक्तानांचगतिर्ब्र
 ह्मक्षेत्रज्ञइतिकल्पितइतिमोक्षधर्म ॥ स्मरन्पुरुषस्यजतीतिभिन्नकालीनत्वे
 प्यविरोधइतिमंदमतेःशंकाभाभूदित्यंतइतिविशेषणम् ॥ सुमतेनैवशंकावका
 शः ॥ स्मरंस्स्यजतीत्येककालीनत्वप्रतीतिः ॥ दुर्मतेर्दुःखान्स्मरंस्स्यजतीतिभ

विषयतिशंका ॥ त्यजन्देहंनकश्चित्तुमोहमाप्नोत्यसंशयमितिचस्कादे ॥ तस्यहैत
 स्यहृदयस्याग्रंघोततेनप्रद्योतनैषआत्मानिष्कामतीतिश्रुतिः ॥ सदातद्भाव
 भावितइत्यंतकालस्मरणोपायमाहभावोतगतंमनः ॥ तथाभिधानात् ॥ भावि
 तत्वमतिवासितत्वम् ॥ भावनात्वतिवासनेत्यभिधानात् ॥ सदातद्भावविभावित
 त्वंस्पृश्यति ॥ अभ्यासेति ॥ अभ्यासएवयोगोभ्यासयोगः ॥ दिव्यंपुरुषंपुरिश
 यंपूर्णं च ॥ सवाअयंपुरुषःसर्वासुपूर्षपुरिशयोनेनकिंचनानावृतंनेनकिंचना
 संवृतंमितिश्रुतेः ॥ दिव्यंस्तृषथादिक्रीडायुक्तम् ॥ दिवुक्कीडेतिधातोः ॥ ध्येयमा
 ह ॥ कविमिति ॥ कविसर्वज्ञम् ॥ यःसर्वइतिश्रुतेः ॥ त्वंकविःसर्ववेदनादितिच
 ब्राह्मे ॥ धातारंधारणपोषणकर्तारं ॥ दुधात्रधारणपोषणयोरितिधातोः ॥ धातावि
 धातापरमोतसंहृगितिचश्रुतिः ॥ ब्रह्मास्थाणुरित्यारभ्यतस्यप्रसादादिच्छंतितादा
 दिष्टफलांगतिमित्यादिचमोक्षधर्म ॥ तमसोव्यक्तपरतास्थितम् ॥ तमसःपरस्ता
 दित्यव्यक्तं वैतमसःपरस्ताद्विसततइतिपिप्पलादशाखायाम् ॥ मृत्युर्वावतमो
 मृत्युर्वैतमोव्योतिरमृतमितिश्रुतेः ॥ वांयुजयादियोगयुक्तानामृतिकालेकतंब्य
 माहविशेषतः ॥ प्रयाणकालइति ॥ वायुजयादियोगरहितानामपिज्ञानभ

क्तिवैराग्यादिसंपूर्णानां भवत्येवमुक्तिः ॥ तद्वतांस्वीषञ्जानाद्यसंपूर्णानामपिनि
 पुणानांतद्वलात्कथंचिद्भवतीति विशेषः ॥ उक्तंच भागवते ॥ पानेन तदेव कथा सुधा
 याः प्रवृद्धभक्त्या विशदाशयाये ॥ वैराग्यसारंप्रतिलभ्यबोधं यथांजसात्वापुरकुं
 ठधिष्ठयम् ॥ तथा परेत्वात्मसमाधियोगबलेन जित्वा प्रकृतिबलिष्ठाम् ॥ त्वा
 मेवधीराः पुरुषं विशंतितेषां श्रमः स्यान्न तु सेवया त इति ॥ ये तु तद्भावितालोकाए
 कांतिवंसमाश्रिताः ॥ एतद्भयधिकं तेषां तत्तेजः प्रविशंत्युतेति च मोक्षधर्मे ॥ संपूर्णा
 नां भवेन्मोक्षो विरक्तिज्ञानभक्तिभिः ॥ नियमेन तथा पीरजयादियुतयोगिनाम् ॥
 वस्थत्वान्मनसस्वीषत्पूर्वमप्याप्यते ध्रुवमिति च व्यासयोगे ॥ तदेव ध्येयंप्रपंचय
 त्वायदक्षरमित्यादिना ॥ प्राप्यते मुक्षुभिरिति पदम् ॥ पदगताविति धातोः ॥ तद्वि
 ष्णोः परंपदमिति श्रुतेश्च ॥ गीयसे पदमित्येव मुनिभिः प्रद्यसे यत इति वचनान्ना
 रदीये ॥ ब्रह्मनाडीं विना यद्यन्यत्र गच्छति तर्हि विना मोक्षं स्थानांतरं प्राप्नोतीति सर्व
 द्वाराणि संयस्य निर्गच्छंश्चक्षुषासूर्यदिशः श्रोत्रेण चैव हीत्यादिवचनाद्व्यासयोगे ॥
 मोक्षधर्मे च हृदि नारायणे ॥ ह्रियते त्वया जगद्यस्मात् हृदित्येवं प्रभाष्यस इति पाद्रे ॥
 न हि मूर्ध्नि प्राणे स्थिते हृदि मनसः स्थितिः संभवति ॥ यत्र प्राणो मनस्तत्र तत्र जीवः

परस्तथैतिव्यासयोगे ॥ योगधारणामस्थितः ॥ योगभरणएवातियुक्तइत्य
 र्थः ॥ नित्ययुक्तस्य ॥ नित्योपायवतः ॥ योगिनःपरिपूर्णयोगस्य ॥
 तैव्याप्तिसौति ॥ मामिति ॥ परमांससिद्धिगताइतिहितत्रहेतुः ॥ महामे
 रुथब्रह्मसदनमारभ्यनपुनरावृत्तिः ॥ तच्चोक्तंनारायणगोपालकल्पे ॥ आ
 मेरुब्रह्मसदनादाजनान्ब्रजनिर्भुवि ॥ तथाप्यभावःसर्वत्रप्राप्यैववसुदेवज
 मिति ॥ मांप्राप्यनपुनरावृत्तिरिस्थापयितुंअव्यक्ताल्यात्मसामर्थ्यदर्शयि
 तुंप्रलयादिदर्शयति ॥ सहस्रयुगेत्यादिना ॥ सहस्रशब्दोत्रानेकवाची ॥ ब्रह्मप
 रं ॥ साविश्वरूपस्यरजनीतिहिश्रुतिः ॥ द्विपरार्धप्रलयाएवात्रविवक्षितः ॥ अव्य
 क्तद्वयःसर्वाइत्युक्तेः ॥ उक्तंचमहाकौर्म ॥ अनेकयुगपर्यंतमहर्विष्णोस्तथानि
 शा ॥ रात्र्यादौलीयतेसर्वमहरादौचजायतइतिच ॥ यःससर्वेषुभूतेष्वितिवाक्य
 शेषाच्च ॥ अव्यक्तोभगवान् ॥ यंप्राप्यननिर्वर्तइतिमामुपेत्येत्युक्तस्यपराम
 र्शात् ॥ अव्यक्तंपरमंविष्णुमितिप्रयोगाच्चगारुडे ॥ धामस्वरूपं ॥ तेजःस्वरूपं
 चगृहंप्राज्ञैर्धीमितिगीयतइत्यभिधानात् ॥ परमसाधनमाह ॥ पुरुषइति ॥ यैत्का
 लाद्यभिमानीदेवतागताआवृत्त्यनावृत्तीगच्छंतिताआह ॥ यत्रेत्यादिना॥कालइ

ल्युपलक्षणअश्यादेरपिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ अ्योतिरिचिः ॥ तेऽर्चिषमभिसंभवंती
 तिःश्रुतिः ॥ तथाचनारदीये ॥ अग्निप्राप्यततश्चाचिसतश्चाप्यहरादिकमिति ॥
 अभिमानिदेवताश्राभ्यादयः ॥ कथमन्यथाअह्नआपूर्यमाणपक्षमितियुज्य
 ते ॥ दिवादिदेवताभिरस्तुपूजितोब्रह्मयातिहीचब्राह्मे ॥ मासाभिमानीभ्योऽ
 यनाभिमानीचषुथक् ॥ तच्चोक्तंगारुडे ॥ पूजितस्वयनेनासौमासैःपरिवृतेनही
 ति ॥ अहरभिजिताशुक्लंपूर्णमास्याअयनंविषुवासह ॥ तच्चोक्तंब्रह्मवैवर्ते ॥ सा
 ह्नामध्यंदिनेनाथशुक्लेनचसपूर्णमा ॥ सविष्वाचायनेनासौपूजितःकेशवंव्रजेदि
 ति ॥ एतेस्तृतीसोपायेज्ञात्वाअनुष्ठायनमुद्यति ॥ तच्चाहस्कादे ॥ सृतीज्ञात्वातु
 सोपायेअनुष्ठायचसाधनम् ॥ नकश्चिन्मोहमाप्नोतिनचान्यातत्रवैगतिरिति ॥
 इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गीताभाष्येऽष्टमोऽध्यायः ॥८॥
 श्रीरंगनाथायनमः ॥ ॥ सप्तमाध्यायोक्तंस्पष्टयत्यस्मिन्नध्याये ॥ राजविद्या
 प्रधानविद्या ॥ प्रत्यक्षंब्रह्मावगम्यतेयेनतत्प्रत्यक्षावगमम् ॥ अक्षेष्विद्विष्येषुप्रतिप्र
 तिस्थितइतिप्रत्यक्षः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ यःप्राणेषुप्राणादंतरोऽयंप्राणोऽनवेदय
 स्वप्राणःशरीरंयःप्राणमंतरोऽयमयत्येषतआत्मांतयाम्यसृष्टः ॥ योवाचितिष्ठन्य

श्रक्षुषितिष्ठन्नित्यादेः ॥ यण्षोतरक्षिणिपुरुषोदृश्यतइतिच ॥ अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽंगु
 ष्टुंचसमाश्रितइतिच ॥ त्वंमनस्त्वंचंद्रमास्त्वंचक्षुरित्यादेश्चमोक्षधर्म ॥ सप्रत्यक्षःप्र
 तिप्रतिहिसोक्षेवक्षवान्भवतियएवंविद्वान्प्रत्यक्षंवेदेतिसामवेदेबाअव्यशाखा
 याम् ॥ धर्मोभगवान्तद्विषयंधर्म्यं ॥ सर्वजगद्धत्तइतिधर्मः ॥ पृथिवीधर्ममूर्धनीति
 प्रयोगान्मोक्षधर्म ॥ भारश्रुत्कथितोयोगीतिच ॥ भर्तासन्अियमाणोविभर्तीति
 चश्रुतिः ॥ धर्मोवाइदमग्रआसीन्नपृथिवीनवायुर्नाकाशोनब्रह्मानरुद्रानेदेवान
 ऋषयः ॥ सोध्यायदितिचसामवेदेबाअव्यशाखायां ॥ प्रत्यक्षावगमशब्देनाप
 रोक्षज्ञानसाधनत्वमुक्तम् ॥ तज्ज्ञानाधाह ॥ मयेति ॥ तर्हिकिमिति नदृश्यतइत्यत
 आह ॥ अव्यक्तमूर्तिनेति ॥ मैत्स्यत्वेपियथापृथिव्यांस्पृष्ट्वास्थितानिनतथाम
 यीत्याह ॥ नचेति ॥ नदृश्यश्चक्षुषाचासौनस्पृश्यःस्पर्शनेनचेतिचमोक्षधर्म ॥
 संज्ञासंज्ञेतिच ॥ ममात्मादेहएवभूतभावनः ॥ महाविभूतेमाहात्म्यशरीरितिहि
 मोक्षधर्म ॥ मैत्स्थानिनचमस्थानीत्यत्रदृष्टांतमाह ॥ यथाकाशइति ॥ नल्था
 काशस्थितोवायुस्पर्शाधाप्नोति ॥ ज्ञानप्रदर्शनार्थंप्रलयोदिप्रपंचयति ॥
 सर्वभूतानीत्यादिना ॥ प्रकृत्यवष्टुभस्तुयथाकश्चित्समर्थोपिपादेनगंतुंलीलय

दंडमवष्टभ्यगच्छति ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवाज्ञातुमर्हसीति ॥ सर्वभूतगुणै
 र्युक्तं देवं ज्ञातुमर्हसीति च मोक्षधर्म ॥ विदित्वा सप्तसूक्ष्माणि षडंगं च महेश्वर
 म् ॥ प्रधानविनियोगस्थः परंब्रह्माधिगच्छतीति च ॥ न कुत्रचिच्छक्तिरनं
 तरूपाविहन्यते तस्य महेश्वरस्य ॥ तथापि माध्यामधिरुह्य देवः प्रवर्तते स्तृष्टिविला
 पनेष्वित्यृषेदखिलेषु ॥ मय्यनंतगुणेन ते गुणतो न तं विग्रह इति भागवते ॥ अथ
 कस्माद्बुध्यते परंब्रह्मेति ॥ बृहति बृंहयति चेत्याथर्वणे ॥ परास्य शक्तिर्विधैव श्रूय
 ते इति च ॥ विष्णोर्नृकंवीर्याणि प्रवोचयः पार्थिवानि विमभेरजांसि ॥ न ते वि
 ष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमंतमापेत्यादेश्च ॥ प्रकृतेर्वशाद्दशशंखमेवैत
 त्सर्जने सर्वकर्मण्यनंतशक्तोपि स्वमाययैव ॥ मायावशां चावशं लोकमेतत्तस्मा
 त्स्वक्ष्यस्य त्स्मिपासीशविष्णो इति गौतमखिलेषु ॥ उंदासीनवत् ॥ ननु दासीनः ॥
 तदर्थमाह ॥ असक्तमिति अवाक्यनाद इति श्रुतिः ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभा
 वो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संति न संति यदुपेक्षयेति भागवते ॥ यस्यासक्त्यैव
 सर्वकर्मशक्तिः कुतस्तस्य सर्वकर्मबंध इति भावः ॥ न कर्मणा वर्धते नो कनीयानिति
 श्रुतिः ॥ यः कर्माणि नियामयति कथंचते कर्मबंधाति ॥ उंदासीनवदिति चेत्स्वयमेव

प्रकृतिःसूयतइत्यतआह॥ मयेति॥ प्रकृतिसूतिद्रष्टाकर्ताऽहमेवेत्यर्थः॥ तथाचश्रु-
 तिः॥ यतःप्रसूताजगतःप्रसूतीतोयेनजीवान्व्यससर्जभूम्यामिति॥ तौहिकथंके-
 चित्त्वामवजानंतिकाचतेषांगतिरित्यतआह॥ अवजानंतीत्यादिना॥ मानु-
 षीतनुं॥ मूढानांमानुषवत्प्रतीतां॥ नतुमनुष्यरूपाम्॥ उक्तंचमोक्षधर्मं॥ यत्किं-
 चिदिहलोकैकैवदेहबद्धंविशांपते॥ सर्वंपंचभिराविष्टंभूतैरीश्वरबुद्धिजैः॥ ईश्वरो
 हिजगत्स्रष्टाप्रभुर्नारायणोविराट्॥ भूतांतरात्मावरदःसगुणोनिर्गुणोपिच॥ भूत-
 प्रलयमव्यक्तंशुश्रूषुर्नृपसत्तमेतिच॥ अवतारप्रसंगेचैतदुक्तं॥ अतोनाव-
 ताराश्चपृथक्छंभ्याः॥ रूपण्यनेकान्यसृजत्साढुर्भावभवायसः॥ वराहनार-
 सिहंचवामनंमानुषंतथेति॥ तत्रैवप्रथमसर्गकालएवावताररूपविभक्त्युक्तेः॥ अ-
 तोनतेषांमानुषत्वादिर्विनाश्रांतिम्॥ भूतंमहदीश्वरंचेतिभूतमहेश्वरं॥ तथाहिवा-
 भ्रव्यशाखायाम्॥ अनाद्यनंतंपरिपूर्णरूपमीशंवराणामपिदेववीर्यमिति॥ अस्य
 महतोभूतस्यनिश्चसितमितिच॥ ब्रह्मपुरोहितब्रह्मकायिकमहाराजिकेतिमोक्षध-
 र्मं॥ तेषांफलमाह॥ मोघाशाइति॥ वृथाशाः॥ भगवद्वेषिभिराशासितमामु-
 ष्मिकंनकिंचिदाप्यते॥ यज्ञादिकर्माणिचतेषांवथैव॥ ज्ञानंचकेनापिब्रह्मरुद्रा

दिभक्त्याद्युपायेनकश्चित्पुरुषार्थआमुष्मिकस्तराप्यतइत्यर्थः ॥ वक्ष्यतिचा।।तान
 हं द्विषतः क्रूरानित्यादि ॥ मोक्षधर्मच ॥ कर्मणामनसावाचारयोद्विष्याद्विष्णुम
 व्ययम् ॥ मज्जंतिपितरस्तस्यनरकेशाश्वतीःसमाः ॥ योद्विष्याद्विबुधश्चेष्टदेवं
 नारायणंहरिम् ॥ कथंसनभवेद्वेष्यआलोकांतस्यकस्यचिदिति ॥ सर्वात्कृष्टेज्ञा
 नभक्तीहियस्यनारायणेपुष्करविष्टराद्ये ॥ सर्वावमेद्वेषयुतश्चतस्मिन्भ्रूणानंत
 प्रोप्यस्यसमोनचैवेतिवसामवेदेशांडिल्यशाखायाम् ॥ द्वेषाच्चैद्यादयोन्मृपाः ॥ वै
 रेणयंनृपतयःशिशुपालपौंड्रसाल्वादयोगतिविलासविलोकनाद्यैः ॥ ध्यायंत
 आकृतधियःशयनासनादौतत्साम्यमीयुरनुरक्तधियःपुनःकिमित्यादितुभागवते
 भक्तप्रियत्वज्ञापनार्थनित्यध्यानस्तुत्यर्थंचा स्वभक्तस्यकदाचिच्छापबलाद्वेषिणो
 ऽपिभक्तिफलमेवभगवानन्ददातीति ॥ भक्ताएवहितपूर्वशिशुपालादयः ॥ शापब
 लादेवद्वेषिणः ॥ तत्प्रभेपूर्वपार्षदत्वशापादिकथनाच्चैतज्ज्ञायते ॥ अन्यथाकिमि
 तितदप्रस्तुतमुच्यते ॥ भगवतःसाम्यकथनंतुद्वेषिणामपिद्वेषमनिरूप्यपूर्वतनभक्ति
 फलमेवददातीतिज्ञापयितुं ॥ नमेभक्तःप्रणश्यतीतिवक्ष्यति ॥ नचभावोहिभव
 कारणमित्यादिविरोधः ॥ द्वेषभाविनद्वेषएवहिभवतीतियुक्तम् ॥ अन्यथागुरुद्वेषि

णोऽपिगुरुत्वंभवतीत्याद्यनिष्ठमापद्येत ॥ नचार्कतधीत्वेऽविशेषः ॥ तेषामेवहि
 रण्यकशास्वादीनांपापप्रतीतेः ॥ हिरण्यकशिपुश्चापिभगवन्निंदयात्मः ॥ वि
 विक्षुरत्यगात्सूनोःप्रह्लादस्यानुभावतइति ॥ यदनिंदयितामह्यमित्यारभ्यत
 स्मात्पितामेपूयेतदुंरंताहुस्तरादघादितिप्रह्लादेनभगवतोवरयाचनाच्च ॥ बहुश्रं
 थेषुचनिषेधः ॥ कुत्रचिदेवतदुक्तिरितिविशेषः ॥ यस्मिस्तदुच्यतेतत्रैवचनिषे
 धउक्तः ॥ महातात्पर्यविरोधश्चोक्तःपुरस्तात् ॥ अयुक्तिमञ्जोयुक्तिमंत्येवबल
 वंतिवाक्यानि ॥ ययुक्तयश्चोक्ताअन्येषां ॥ नचैषांकाचिद्गतिः ॥ साम्येपिवाक्य
 योर्लोकानुकूलानुकूलयोर्लोकानुकूलमेवबलवत् ॥ लोकानुकूलचभक्तप्रियत्वं
 नेतरत् ॥ उक्तंचतेषांपूर्वभक्तत्वं ॥ मन्येऽसुरान्भागवतारुह्यधीशंसंभमार्गाभि
 निविष्टचित्तानित्यादि ॥ अतो नभगवद्वेषिणांकाचिद्गतिरिति सिद्धम् ॥ द्वेषकारण
 माह ॥ राक्षसीमिति ॥ नेतरेद्विषंतीतिदर्शयितुं देवानाह ॥ महात्मानइत्यादिना ॥
 सर्वत्रैकएव नारायणस्थितइत्येकत्वेन ॥ पृथक्त्वेनसर्वतोवैलक्ष्येणनबहुधाहित
 स्वरूपमाभाति ॥ शुक्लमिवरोहितमिवाथोनीलमथार्जुनमितिसनत्सुजाते ॥ दे
 वमेवापरइत्युक्तप्रकरणबहवोबहुधा ॥ प्रतिज्ञातंविज्ञानमाह ॥ अहंक्रतुरित्यादि

ना ॥ ऋतवोऽग्निष्टोमादयः ॥ यज्ञोदेवतामुद्दिश्यद्रव्यपरित्यागः ॥ उद्दिश्यदेवान्
 द्रव्याणां त्यागो यज्ञ इतीरित इत्यभिधानात् ॥ र्गम्यते मुमुक्षुभिरिति गतिः ॥ तथा
 हिसामवेदेवासिष्टशाखायाम् ॥ अथ कस्माद्बुद्ध्यते गतिरिति ब्रह्मैव गतिस्तद्विद्यम्य
 ते पापविमुक्तैरिति ॥ साक्षादीक्षत इति साक्षी ॥ तथा हि ब्राह्मणकलशाखायाम् ॥
 ससाक्षादिदमद्राक्षीद्यद्राक्षीत्तत्साक्षिणः साक्षित्वमिति च ॥ शरणमाश्रयः
 संसारभीतस्य ॥ परमं यः परायणमित्याद्युक्तम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वा
 त्मानं परायणमिति च ॥ संहारकाले प्रकृत्या जगदत्र निधीयत इति निधानं ॥ तथा
 ल्युत्वेदखिलेषु अपश्यमप्यथेमायया विश्वकर्मण्यदोजगन्निहितं शुभ्रचक्षुरिति ॥
 संस्कार्यं ॥ असंस्कारणम् ॥ सदभिव्यक्तरूपत्वात्कार्यमित्युच्यते बुधैः ॥ असद
 व्यक्तरूपत्वात्कारणं चापिशब्दितमित्यभिधानात् ॥ असच्चसच्चैव च यद्विश्वं स
 दसतः परमिति भारते ॥ तैत्थापि मद्भजनमेवान्यदेवताभजनाद्वरमिति दर्शयति ॥
 त्रैविद्या इत्यादिना ॥ अैनन्याः ॥ अन्यदचित्थिवा ॥ तथा हि गौतमखिलेषु ॥ सर्वं प
 रित्यज्य मनो गतं यद्विना देवं केवलं शुद्धमाद्यम् ॥ ये चिंतयंतीहतमेव धीरा अनन्या
 स्ते देवमेवाविशंतीति च ॥ कामं कालेन महता एकांतिवात्समाहितैः ॥ शक्योऽद्रष्टुस

भगवान्प्रभासं दृश्यमंडलइति मोक्षधर्म ॥ नित्यमभितः सर्वतोयुक्तानां ॥ तैर्लहं
 क्रतुरित्याद्यसत्यमित्यत आह ॥ येषीति ॥ कारणमाह ॥ विधिपूर्वकत्वे ॥ अहंहीति ॥
 फलं विविच्यह ॥ यांतीति ॥ दुर्बलस्त्वंपूजयितुमशक्यो महत्त्वादित्याशंभयाह ॥
 पत्रमिति ॥ नत्वविहितपत्रादि ॥ तस्यापराधत्वोक्तेर्वाराहादौ ॥ भक्त्यैवाहंतुष्यइ
 तिभावः ॥ भक्तप्रियंसकललोकनमस्कृतंचेति भारते ॥ एतावानेव लोकेस्मिन्पुंसां
 स्वार्थः परः स्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्रालमदर्शनं ॥ अतोयलकरोषि ॥ तैर्हि
 स्नेहादिमत्त्वादत्यभक्तस्यापिकस्यचिद्धहुफलं ददासि ॥ विपरीतस्यापिकस्यचि
 द्विपरीतमित्यत आह ॥ समोहमिति ॥ तर्हि न भक्तिः प्रयोजनमित्यत आह ॥ ये भजं
 तीति ॥ मथितेतेषु चाप्यहमिति ॥ ममतेवशास्तेषांचाहंशइति ॥ उक्तंचपैङ्गिले
 षु ॥ यैवै भजंते परमंपुमांसतेषां वशः सतु ते महशाश्चेति ॥ तद्वशाएव ते सर्वदा ॥ त
 थापि बुद्धिपूर्वा बुद्धिपूर्वकत्वेन भेदः ॥ उद्धवादिबच्छुश्रुपालादिवच्च ॥ तच्चोक्तत्रै
 व ॥ अबुद्धिपूर्वाद्योवशात्सस्यथानापुनर्वशो भवते बुद्धिपूर्वमिति ॥ न भवत्येव प्रा
 यस्तद्भक्तस्सुदुराचारस्तथापि बहुण्येनयदिकथंचिद्भवति तर्हि साधुरेव संतव्यः
 कुंतः ॥ क्षिप्रं भवति धर्मात्मा ॥ देवदेवांशादिष्वेव चैतद्भवति ॥ उक्तंचशांडिल्यशाखा

विरतोदुश्चरितान्नाभक्तोनासमाहितः ॥ सम्यग्भक्तोभवेत्कश्चिद्वासुदे
 वःप्रमलाशयः ॥ देवर्षयःसदंशाश्चभवंतिक्वञ्जानतइति ॥ अतोऽन्यःकश्चिद्भवति
 चेत्तदाभिकवेनसोऽनुमेयः ॥ साधारणपापानांतुसत्संगमान्महत्पिकथंचिद्भक्ति
 भवति ॥ साधारणभक्तिर्वेदेषां ॥ सशठमतिरूपयातियोर्थवृष्णांतमधमचेष्टम
 वैहिनास्यभक्तिरितिश्रीविष्णुपुराणे ॥ साश्रद्धानस्यविवर्धमानाविरक्तिमन्यत्र
 करोतिपुंसःइतिच ॥ वेदाःस्वधीताममलोकनाथतसंतपोनादृतमुक्तपूर्वम् ॥ पूजां गु
 रूणांसततंकरोमिपरस्यगुह्यंनचभिन्नपूर्वम् ॥ गुप्तानिचत्वारियथागमंमेशत्रौच
 मित्रेचसमोस्मिनित्यम् ॥ तंचापिदेवंशरणंप्रपन्नएकांतभावेनभजाम्यजसम् ॥ ए
 तैरुपायैःपरिशुद्धसत्वःकस्मान्नपश्येयमनंतमेनमितिमोक्षधर्मं ॥ आचारस्यज्ञान
 साधनत्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानाभावेसम्यग्भक्त्यभावात् ॥ तथाहिगौतमखिलेषु ॥ वि
 नाज्ञानंकृतोभक्तिःकुतोभक्तिंविनाचतदिति ॥ भक्तिःपरेस्वेऽनुभवोविरक्तिरस्यत्र
 चैतन्निकमेककालइतिभागवते ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताभाष्येनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७३ ॥

श्रीजगन्नाथायनमः ॥ उपासनार्थं विभूती विशेषकारणत्वं च केषां चिदनेना
 ध्यायेनाह ॥ प्रीथ्यमाणाय ॥ श्रुत्वा संतोषं प्राप्नुवते ॥ प्रभवं प्रभावं ॥ मदीयां जगद्गु
 ष्तिं वा ॥ तद्वशात्तात्तस्येत्युच्यते ॥ यद्यस्ति तर्हि देवादयोपि जानन्ति ॥ सर्वज्ञत्वान् ॥
 अतो नास्तीति भावः ॥ अहमादिर्हीति तूत्पत्तिरपि यस्य वशात् कुतस्तस्य जनिरिति ज्ञा
 पनार्थम् ॥ अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलय इति चोक्तं ॥ उक्तं चैतत्सर्वमन्यत्रापि ॥ को
 अद्वावेदक इह प्रवोचत्कुत आजाता कुत इयं विस्मृष्टिः ॥ अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेना
 थाको वेदयत आबभूवेति ॥ न तस्य भावः शृणुष्य श्रदेवा विदुः कुतो न्येत्य धृतिप्रमाणा
 इति च ऋग्वेदखिलेषु ॥ अन्यस्वर्थो यो मामजमिति वाक्यशेषो देवज्ञायते ॥ अन
 श्रेष्ठयिता ॥ आदिश्च सर्वस्येत्यनादिः ॥ अजत्वेन सिद्धेरितरस्य ॥ तस्य यति ॥
 बुद्धिरित्यादिना ॥ कार्याकार्यविनिश्चयो बुद्धिः ॥ ज्ञानं प्रतीतिः ॥ ज्ञानं प्रती
 तिर्बुद्धिस्तु कार्याकार्यविनिश्चय इति त्वभिधानं ॥ दम इन्द्रियनिग्रहः ॥ शमः परमा
 त्मनि निष्ठा ॥ शमो मन्निष्ठता बुद्धिर्दम इन्द्रियनिग्रह इति भागवते ॥ तृष्टिरलंबुद्धिः ॥
 अलंबुद्धिस्तथा तुष्टिरित्यभिधानात् ॥ पूर्वं सप्त ऋषयः ॥ मरीचिरयंगिरसौ पुल
 स्थः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महते जाइति मोक्षधर्मोक्ताः ॥ ते हि सर्वपुराणे पूज्यन्ते ॥

चत्वारःप्रथमाःस्वायंभुवाद्याः॥ तेषांहीमाःप्रजाः ॥ नहिभविष्यतामिमाःप्रजाइ
 तियुक्तं ॥ विभागःप्राधान्यंचप्राथमिकवादेवभवति ॥ गौतमखिलेषुचोक्तम् ॥
 स्वायंभुवंरोचिषरैवंतंचतथोत्तमंवेदयःसप्रजावानिति ॥ पूर्वोभ्योऽथ्युत्तराजायंत
 इतित्येषांप्राधान्यम् ॥ अजातेषुचजैष्ठ्यम् ॥ तापसस्यभगवद्वतारत्वादन्युक्तिः ॥
 तच्चभागवतेप्रसिद्धम् ॥ मानसत्वंचसर्वेषामनूनामुक्तंभागवते ॥ ततोमनू
 नससर्जातेमनसालोकभावनानिति ॥ अन्यपुत्रत्वंत्वपरित्यज्यापिशरीरंतद्भ
 वति ॥ प्रमाणंचोभयविधवाक्यान्यानुपपत्तिरेव ॥ पूर्वइतिविशेषणाच्चैत
 स्सिद्धिः ॥ मत्तोभावोयेषांतेमद्भावाः ॥ येतेब्रह्मणोमानसानाजात्वोस्तेमत्त
 एवजाताइतिभावः ॥ संतिंचभजंतःकेचिदित्याह ॥ अहमित्यादिना ॥ ब्र
 ह्मपरिपूर्णं ॥ अथकरमादुच्यतेपरंब्रह्मबृहतिबृंहयतिचेतिश्रुतिः ॥ बृहबृहिटद्भवि
 त्पठंति ॥ परमयोमहद्ब्रह्मेतिच ॥ विविधमासीदितिबिभुः ॥ तथाहिवारुणशाखा
 यां ॥ विभुप्रभुप्रथमंमेहनावृतइतिसत्येवप्रभावाद्विविधोभवदिति ॥ सोकामय
 त ॥ बहुस्यांप्रजायेयेत्यादेश्च ॥ विभूतयोविविधाभूतयः ॥ नजायतेऽदयतिच
 संसारमितिजनार्दनः ॥ तथाचबाभ्रव्यशाखायम् ॥ सभूतःसजनार्दनइति ॥

सत्यासीत्सनासीत्सोर्दयदितिच ॥ विष्णुःसर्वव्यापित्वप्रवेशित्वादेः ॥ विषुव्या
त्यौविशप्रवेशइतिचपठंति॥गतिश्चसर्वभूतानांप्रजानांचापिभारत॥व्याप्तौमरो
दसीपार्थकांतिश्चाभ्यधिकामम ॥ अधिभूतनिविष्टश्चतदिच्छुश्चास्मिभारत ॥
क्रमणाच्चाप्यहंपार्थविष्णुरित्यभिसंज्ञितइतिमोक्षधर्म ॥ सुखरूपःपाल्यतेलीयते
चजगदनेनेतिकपिलः ॥ प्रीतिःसुखंकमानंदइत्यभिधानात् ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखं
ब्रह्मेतिच ॥ ऋषिंप्रसूतंकपिलंयस्तमग्नेज्ञानैर्विभर्तिजायमानंचपश्येत् ॥ सुखादनं
तात्पालनाच्छापनाच्चयंवैदेवंकपिलमुदाहरंतीतिवाग्ब्रह्मव्यशाखायाम् ॥ आनंदरू
पत्वात्पूर्णत्वाहोकरमणाच्चरामः ॥ आनंदरूपोनिष्परीमाणएषलोकश्चैतस्माद्र
मतेतेनरामइतिशांडिल्यशाखायाम्॥रश्चअमश्चेतिव्युत्पत्तिः॥वाँसयतिआच्छा
दयतिसर्ववसतिचेतिसर्वत्रवावासुः॥देवशब्दार्थउक्तःपुरस्तात्॥छादयामिजगद्धि
श्वंभूत्वासूर्यइवांशुभिः॥सर्वभूताधिवासश्वासुदेवस्ततोत्थहमितिमोक्षधर्मेषु॥
विशिष्टःसर्वस्मादासमंतात्सएवेतिव्यासः ॥ तथाचाग्नेयशाखायाम् ॥ सव्यासो
वीतितमपवैविःसोऽधस्तात्सउत्तरतःसपश्चात्सपूर्वरमात्सदक्षिणतःसउत्तरतइती-
ति ॥ यच्चकिंचिज्जागत्सर्वदृश्यतेश्रूयतेपिवा ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणः

स्थितइतिच ॥ मयाविनायद्वृत्तस्यातन्नास्ति ॥ विश्वरूपअनंतगतिरनंतभागअनं
 तगअनंतेत्यादिमोक्षधर्मो^{३३}धृष्टिभूतिमदितिविस्तरः ॥ विष्णवादीनितस्वरूपाण्ये
 वा॥अन्यानिनुवेजोयुक्तानि ॥ तथाचपैङ्गिखिलेषु ॥ विशेषकारुद्रवैभ्यंद्रेद्वाराज
 न्याद्याअंशयुताअन्यजीवाः ॥ कृष्णव्यासौरामकृष्णौचरामकपिलयज्ञप्रमुखा
 स्वयंसइति ॥ सएवैकोभागवदाशरथिकृष्णाद्यास्त्वंशयुताअन्यजीवाइतिगौतम
 खिलेषु॥ऋषयोमनवोदेवामनुपुत्रामहौजसः॥ कलाःसर्वेहरेरेवसप्रजापतयःऋ
 ताः॥एतेस्वांशकलाःपुंसकृष्णस्तुभगवान्स्वयमितिभागवते॥ऋष्यादीनंशयुक्त
 खेनोक्तवावराहादीन्स्वरूपत्वेनाह ॥ तुशब्दएवार्थे ॥ अन्यस्तुविशेषोनेकनुत्राप्यव
 गतः ॥ अंशत्वंतन्नाप्यवगतं ॥ उद्बर्हात्मनःऋशाविति ॥ मृडयंतीतिबहुवचनं
 चायुक्तं ॥ नखंतरान्यदुत्तुत्वापूर्वमपरामृश्यतक्क्रियोच्यमानाहृष्टाकुत्रचित् ॥ कि
 मितिवक्ष्यमाणप्राधान्यज्ञापनार्थंनतक्तनिष्फलवज्ञापनायतथासतिनोच्येत ॥
 अज्ञात्वेनंसर्वविशेषयुक्तंदेवंवरंकोविमुच्येतबंधातइतिचऋग्वेदखिलेषु ॥ त्वंतु
 बहुफलप्राप्तियोग्यइतितवेतिविशेषणम् ॥ अन्यस्तुत्यर्थत्वेनप्रसिद्धश्चैकत्रकिंश
 ब्दः ॥ रागह्रेशोयदिस्यातांतपसाकिंप्रयोजनम् ॥ तावुभौयदिनस्यातांतपसाकिं
 प्रयोजनमित्यादौ ॥ प्राधान्यंचसिद्धमेकत्रदर्शनात्सर्वत्रभगवद्दर्शनस्ययोमंप

श्यतिसर्वत्रेत्यादौ ॥ ९३ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताष्येदशमोध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९३ ॥
 श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॐ यथाश्रुतेऽध्यानं शक्यं तथा स्वरूपस्थितिरनेनाध्यायेना
 च्यते ॥ प्रभुः समर्थः ॥ नास्ति तस्मात्परं भूतं पुरुषाद्दैसनातनादिति मोक्षधर्मः ॥ प्रभु
 रीश्वरः समर्थश्चेत्यादिचाभिधानम् ॥ हरिः सर्वयज्ञभागहारिवात् ॥ इडोपहृतंगे
 हेपुहरेर्भागं क्रतुष्वहम् ॥ वर्णो मे हरितश्चेष्टस्तरमाद्हरिरिति स्मृतइति मोक्षधर्मः ॥
 सर्वाश्चर्यमयं ॥ सर्वाश्चर्यात्मकम् ॥ सैहस्रशब्दान्तवाची ॥ तदपि पाकशा
 सनविक्रमइत्यादिवत्प्रत्यायनार्थमेव ॥ तथा हि ऋग्वेदखिलेषु ॥ अनंतशक्तिः
 परमोऽनंतवीर्यः सोऽनंततेजाश्चतस्ततोपीति ॥ महातापयर्थाच्च प्राबल्यं ॥ न च प
 रिमाणोक्त्या किंचित्प्रयोजनम् ॥ अनेकशब्दान्तवाची ॥ अनंतबाहुरिति व
 क्ष्यति ॥ सर्वतः प्राणिपादंतदित्यादि च ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्व
 तो बाहुरुत विश्वतरस्यात् ॥ संबाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्घावाभूमीजनयन् देव ए
 कइति चर्ग्वेदे ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहु उत विश्वतस्यात् ॥ सं
 बाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्घावाभूमीजनयन् देव एकइति यजुर्वेदे च ॥ विश्वशब्दश्चा

नंतवाची ॥ सर्वसमस्तं विश्वं च अनंतं पूर्णमेव चेत्यभिधानात् ॥ अनंतबाहुमनं
 तपादमनंतरूपं पुरुषवक्रमेकमिति च वाभ्रव्यशाखायाम् ॥ महत्त्वाद्युक्तिसुतदात्म
 कत्वेनापि भवति ॥ अन्यथा अनादिमत्परंब्रह्मेत्याद्युक्तस्यात् ॥ एकत्रत्वन्तान्य
 स्वरूपाणीत्यनंतरूपः ॥ अन्यत्रत्वपरिमाणइति ॥ उक्तं ल्युभयमपि ॥ परात्परं य
 न्महतो महांतम् ॥ यदेकमव्यक्तमनंतरूपमिति यजुर्वेदे ॥ अव्यक्तस्यानंतत्वादेवम
 हतो महत्त्वेऽपरिमेयत्वं सिध्यति ॥ महांतं च समावृत्य प्रधानं समवस्थितम् ॥ अनंत
 स्य न तस्यांतःसंख्यानं चापि विद्यत इत्यादित्यपुराणे ॥ तानि चैकैकानिरूपाणि अ
 नंतानीति चैकत्र भवति ॥ असंख्याता ज्ञानकास्तस्य देहाः सर्वे परिमाणविवर्जि
 ताश्चेति ल्युग्वेदखिलेषु ॥ यावान्वायमाकाशस्तावानेषोर्तर्हृदय आकाश उभे अ
 स्मिन्धावापृथिवी अंतरेव समाहिते उभावग्निश्च वायुश्च सूर्या चंद्रमसावुभाविति
 च ॥ कृष्णस्य गर्भजगतोतिभरावसन्नपार्ष्णिप्रहारपरिरूपाणां तपत्रमिति च भा
 गवते ॥ न चैतदयुक्तं ॥ अचित्यशक्तित्वादीश्वरस्य ॥ अचित्याः खलु ये भावान
 तांस्तर्कणयोजयेदिति श्रीविष्णुपुराणे ॥ नैषा तर्कणमतिरापनेयेति च श्रुतिः ॥ अ
 तिप्रसंगस्तु महातात्पर्यवशाद्वाक्यबलाच्चापनेयः ॥ न हि घटवल्कश्चित्पदार्थो न हृष्ट

इत्येतावताप्रमाणदृष्टःसन्निराक्रियते ॥ केषुचित्पदार्थेषुवाक्यव्यवस्थाअचित्य
 शक्तित्वाभावादंगीक्रियते ॥ गुणाश्रुतासुविरुद्धाश्रदेवेसंत्यश्रुताअपिनैवात्रशं
 का ॥ चिंत्याअचित्याश्रतथैवदोषाःश्रुताश्रनाज्ञैर्हितथाप्रतीताः ॥ एवंपरेन्यत्र
 श्रुताश्रुतानांगुणागुणानांचक्रमाद्भवस्येतिजावालखिलश्रुतेश्च ॥ उपचारत्वप
 रिहारायनमभ्यमिति॥अन्यथाआधंताभावनैवतत्सिद्धेः ॥ विश्वरूपःपरिपूर्णरूप
 सविश्वरूपोऽनूनरूपोऽतोयंसोनंतरूपोनहिनाशोस्तिवस्येतिशांडिल्यशाखायाम्
 अनलार्कद्युतिमित्युक्तेमितत्वशंकामपाकरोति ॥ अप्रमेयमिति ॥ शंशिसूर्यनेत्र
 मित्यप्यहंक्रतुरित्यादिवत् ॥ तदंगजाःसर्वसुरादयोपितस्मात्तदंगेत्यृषिभिस्तुता
 स्तइत्यृग्वेदखिलेषु ॥ चंद्रमामनसोजातश्चक्षोःसूर्योअजायतेत्यादिच ॥ बहुरू
 पत्वाद्ब्रह्माश्रयत्वंचतेषांयुक्तम् ॥ मांतापित्रोरंतरंगःसएकरूपेणचान्यैःसर्वगतःस
 एकइतिवारुणश्रुतेरेकैवरूपेणधावापृथिव्योरंतरंगव्याप्तोभवति ॥ पञ्चमेपार्थ
 रूपाणीतिबहूनीहरूपाणिप्रतिज्ञातानि ॥ मातापितरौचपृथिवीधावौ ॥ मानो
 मातापृथिवीदुर्मतौधात् ॥ मधुधौरस्तुनःपितेत्यादिप्रयोगात् ॥ नतुनियमतो-
 भयप्रदंतत्स्वरूपम् ॥ नारदस्यतदभावात् ॥ केषांचित्तथादर्शयतिभगवान् ॥

प्रियतिकेचित्तस्यरूपस्यदृशौ विभेतिकश्चिदभ्यसेसर्वतृप्तिरिति वारुणशाखाया-
 म् ॥ नतुतंसर्वेपश्यंति ॥ अदृष्ट्वापितन्निरूप्यभयेद्रुस्तथाप्रतिभाति ॥ त
 थाचगौतमाखिलेषु ॥ दृष्ट्वादेवंमोद्माना अदृष्ट्वाप्येतद्भयाद्विभ्यतोदृष्टवत्ते ॥ प
 श्यंतितेन्यस्तचक्षुर्मुखान्तुतस्मिन्नैवेते मनसोगतत्वादिति ॥ धर्मांतरज्ञानार्थ
 मेवकोभवानितिपृच्छति ॥ यथाकश्चित्कचिन्नामादिकंजानन्नपिजातिज्ञाना
 र्थंपृच्छतिकस्त्वमिति ॥ यदितमेवनजानातिर्हि विष्णोवित्येवसंबोधनंनस्या
 त् ॥ त्वमक्षरमितिच ॥ कौलशब्दोजगद्वंधनछेदनज्ञानादिसर्वभगवद्धर्म
 वाची ॥ कलबंधनेकलछेदनेकलज्ञानेकलकामधेनावितिपठंति ॥ प्रसिद्धश्च
 सशब्दोभगवति ॥ नियतंकालपारशेनबद्धशक्रविकल्पसे ॥ अयंसपुरुषःस्था
 मोलोकस्यहरतिप्रजाः ॥ बद्धातिष्ठतिमारौद्रःपशुरशनयाथेतिमोक्षधर्म ॥
 विष्णुनाबद्धोबलिवृत्तिः॥विष्णोचाधीश्वरेचित्तंधारयनकालविग्रहइतिभागवते॥
 प्रद्वद्धःपरिपूर्णोऽनादिर्वाक्रतंचसत्यंचाभीद्धादितिहिश्रुतिः ॥ एतन्महद्भूतमिति
 च ॥ प्रविष्णुरस्तुतवसस्तवीयान्त्वेषंड्यस्यस्थविरस्यनामेतिचनतुवर्धनम् ॥ ना
 सौजजाननमरिष्यतिनैधेतेसावितिहिभागवते ॥ यस्यदिव्यंहितद्रूपंहीयतेव

धतेनचेतिमोक्षधर्मे ॥ नकर्मणेतिुकर्मणापिन ॥ किमुस्वयमिति ॥ लोका
 न्समाहृतुमिहविशेषणप्रवृत्तः ॥ भान्नादींश्चर्तइत्यपिशब्दः ॥ प्रत्यनीकत्वंतुप
 स्परतया ॥ सर्वेपिनभविष्यति ॥ अक्षौहिण्यादिभेदेनबहुवचनयुक्तम् ॥ यो
 स्यशिरश्छिन्नभूमौपातयतितच्छिरोभेत्यतीतितत्पितुर्वराज्जयद्रथोपिविशेषे-
 णोक्तः ॥ त्ववरावासवीशक्तिरितिकर्णः ॥ धेदेतद्वक्ष्यमाणंतस्थानेयुक्तमेवे
 त्यर्थः ॥ अग्नीषोमाद्यंतर्यामितयाजगद्धर्षणादेर्हृषीकेशः ॥ केशत्वंत्वंश्रुनांत
 न्नियतत्वादेः ॥ प्रमाणंतुशशिसूर्यनेत्रमित्यत्रोक्तम् ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणामी
 शत्वाद्भृषीकेशः ॥ तेषांविशेषतईशत्वंचयःप्राणेषुत्पिष्ठुन्नित्यादौप्रसिद्धम् ॥ नमेह
 षीकाणिपंत्यसत्पथइत्यादिप्रयोगाच्च ॥ इतरौर्थाभोक्षधर्मेसिद्धः ॥ सूर्याचंद्र
 मसौशश्वकेशैर्मेशुसंज्ञितैः ॥ बोधयनस्थापयंश्चैवजगदुत्पद्यतेपृथक्बोधना
 तथापनाच्चैवजगतोहर्षसंभवात् ॥ अग्नीषोमकृतैरेभिःकर्मभिःपांडुनंदन ॥ हृषी
 केशोमेहेशानोवरदोलोकभावनइतिच ॥ कैथंस्थानइतितदाह ॥ कस्मादित्या
 दिना ॥ पूर्णश्वासावात्मेतिमहात्मा ॥ आत्मशब्दश्चोक्तोभारते ॥ यच्चाप्तोतिच
 दादत्तेयच्चात्तिविषयानिह ॥ यच्चास्यसंततोभावस्तस्मादात्मेतिभण्यतइति ॥ त

त्परंसदसतोःपरं ॥ असच्चसच्चैवचद्विध्वंसदसतःपरमितिभागवते ॥ एकस्त्वमे
 वकारयिता ॥ नान्योऽस्यथापि ॥ स्विकंरूपमितिभ्रांतप्रतीत्यातु ॥ अव्यथातदपिस्व
 कमेव ॥ प्रमाणानितूकानिपुरस्तात् ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाठाच्चा
 र्यविरचितेश्रीमद्रीताभाष्येएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 श्रीहनुमतेनमः ॥ ॥ अव्यक्तोपासनाद्भगवदुपासनस्योत्तमत्वंप्रदर्शयतिदुपायं
 दर्शयत्यस्मिन्नध्याये ॥ तदुपासनमपिमोक्षसाधनप्रतीयते ॥ श्रियवसाना
 अमृतत्वमायनभवंतिसत्यासमिथामितद्राविति ॥ अनाद्यनंतमहतःपरंभ्रुवंनि
 चाय्यतंमृत्युमुखात्प्रमुच्यतइतिच ॥ अव्यक्तंचमहतःपरम् ॥ महतःपरमव्यक्त
 मित्युक्तपरामर्शोपपत्तेः ॥ उपास्यतांश्रियमव्यक्तसंज्ञांभक्त्यामर्त्योमुच्यतेसर्व
 बंधैरितिसामवेदेआग्निवेश्यशाखायाम् ॥ महच्चमाहात्म्यंतरयावेदेषूच्यते ॥ च
 तुष्कपर्दायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकावयुनानिवस्ते ॥ तस्यांसुपर्णावृषणानिषेदतुय
 त्रदेवाद्दधिरेभागधेयं ॥ चतुःशिखंडायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकावयुनानिवस्तइति
 च ॥ अंहरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वेवैरित्यारभ्यअहंशप्रीसंगम
 नीवसूनांचिकितुषीप्रथमायज्ञियानाम् ॥ तांमादेवाव्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थानांभू

याविशयंतीम् ॥ मयासोअन्नमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियईशृणोत्युक्तम् ॥
 अमंतवोमांतउपक्षियंतिश्रुधिश्रुतश्रुद्धिवंतेवदामि ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितं
 ब्रह्माणंतमृषिंतंसुमेधाम् ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्मद्विषेशशरवेहंतवाउ ॥ अहं
 सुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिरप्स्वांतःसमुद्रे ॥ परोदिवापरएनापृथिव्यैतावती
 महिनासंबभूत्यादिच ॥ त्वयाजुष्टक्रुषिर्भवतिदेवित्वयाब्रह्मागतश्रीरूतत्वये
 तिच ॥ इतिशंकाकस्यचिद्भवति ॥ अतोजानन्नपिसूक्ष्मयुक्तिज्ञापनार्थंशृच्छ
 ति ॥ एवमिति ॥ एवंशब्देनदृष्टश्रुतरूपंमल्कर्मरुदित्यादिप्रकारश्चपरामृश्य
 ते ॥ अव्यक्तंप्रकृतिः ॥ महतःपरमव्यक्तमितिप्रयोगात् ॥ यतस्त्रिगुणमव्यक्तं
 नित्यंसदसदात्मकम् ॥ प्रधानंप्रकृतिंयादुरविशेषंविशेषवदितिचभागवते ॥ अ
 क्षरंचतत् ॥ अक्षरात्यरतःपरइतिश्रुतेः ॥ परंतुब्रह्मनहिभगवतोऽन्यत् ॥ आनंदमा
 नंदमयोवसानिसर्वात्मकेब्रह्मणिवासुदेवइतिभागवते ॥ रूपंचेदृशंसाधितंपुर
 स्तात् ॥ उपासनंचतथैवकार्यम् ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपादित्या
 रभ्यतमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिहिसाभ्यासा ॥ आ
 दित्यवर्णत्वादिश्चनवथोपचारत्वेनांगीकार्यः ॥ तथाचसामवेदेसौकरायणश्रु

तिः ॥ स्थाणुर्हवैप्राजापत्यःसप्रजापतिपितरमेत्योवाच ॥ मुमुक्षुभिःसाधुभिः
 पूतपापैःकिमुहवैतारकंतरवाच्यम् ॥ ध्यानंचतस्यासरुचेःकथंस्याद्ध्यश्चक्रःपु
 रूषोऽलोमपादइति ॥ तंहोवाचैषवैविष्णुस्तारकोऽलोमपादोध्यानंचतस्यासरु
 चेर्वदामि ॥ सोनंतशीर्षेबहुवर्णःसुवर्णोध्येयःसवैलोहितादित्यवर्णः ॥ श्यामोथ
 वाहृदयेसोषबाहुनंतवीर्योनंतबलःपुराणइति ॥ अरुपत्वादेस्तुगतिरुक्ता ॥ पु
 रूषभेदस्तुप्रश्नादौप्रतीयते ॥ त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तमित्यादौ ॥ भवं
 तुत्वदुपासकाएवोत्तमाः ॥ इतरेषांतुकिंफलमित्यतआह ॥ येलित्यादिना ॥ अ
 निर्देश्यत्वंचोक्तंभागवतेमायायाः ॥ अप्रतर्क्यादनिर्देश्यादितिकेष्वपिनिश्चय
 इति ॥ ईश्वरस्तुदेवशब्देनोक्तौदेवमन्येपरइत्यत्र ॥ उक्तंचसामवेदेकाषायण
 श्रुतौ ॥ नासदासीन्नोसदासीत्तदानीमिति ॥ नमहाभूतंनोपभूतंतदासीदित्या
 रथ्यतमआसीत्तमसागूढमग्नेइति ॥ तमोद्यव्यक्तमजरमनिर्देश्यमेषाल्येवप्रकृति
 रिति ॥ सर्वगंचित्यादिलक्षणाचसा ॥ तथाहिमोक्षधर्म ॥ नारायणगुणाश्रया
 दजरादतींद्रियादग्राह्यादसंभवतः ॥ असत्याद्दृहिसाल्लामाद्वितीयप्रकृतिविशे
 षादेवैरादक्षयादमरादक्षरादमूर्तितःसर्वस्याःसर्वकर्तुःशाश्वततमसइति ॥ आसी

दिदंतमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंप्रसुप्तमिवसर्वतइतिमान
 वे ॥ कूटस्थोऽक्षरउच्यतइतिवक्ष्यति ॥ कूटआकाशेश्चिथताकूटस्था ॥ आका
 शसंस्थितात्वेपाततःकूटस्थितामतेतित्यूवेदखिलेषु ॥ सासवर्गानिश्रलालोक
 योनिःसाचाक्षराविश्वगाविरजस्केतिचसामवेदगौपवनशाखायाम् ॥ कैथंतर्हि
 ल्वदुपासकानामुत्तमत्वमित्यतआह ॥ क्लेशइति ॥ अव्यक्तागतिर्दुखंल्यवाप्य
 ते ॥ गतिमार्गः ॥ अव्यक्तोपासनद्वारकोमत्प्राप्तिमार्गोऽदुःखमवाप्यतइत्यर्थः ॥ अ
 तिशयेनोपासनंसर्वैर्द्वियातिनियमनंसर्वसमुद्भिसर्वभूतहितैरतत्वातिसुह्वाचा
 रसम्यग्विष्णुभक्त्यादिसाधनसंदर्भंमृतेनाव्यक्तापरोक्ष्यम् ॥ तदृतेचनविष्णुप्र
 सादः ॥ सत्यपितस्मिन्नसम्यग्भवदुपासनमृते ॥ नर्तेचतंमोक्षः ॥ विनाव्यक्तोपा
 सनंभवत्येवभगवदुपासकानांमोक्षइतिक्लेशिष्ठोयंमार्गइतिभावः ॥ तथाप्यपरो
 क्षीकृताव्यक्तानांसुकरंभगवदुपासनमित्येवप्रयोजनम् ॥ तत्रापियोऽव्यक्ता
 परोक्ष्येप्रयासस्तावताप्रयासेनयदिभगवंतमुपास्तेऊनेनवातदाभगवदापरोक्ष्य
 मेवभवतीतिद्वितीयमधिकंइंद्रियसंयमनाधूनभावेत्युपासकस्यापिदेवीनातिप्र
 सादमेति ॥ देवस्तुतानिसाधानिभक्तिमतःस्वयमेवप्रयत्नेनददातीतिचातिसौ

कर्ममिति भक्तानां भगवदुपासेन इतरत्र क्लेशोधिकतरः ॥ तदेतत्सर्वं पर्युपास-
 ते ॥ संनियम्याधिकतर इति परिसंतरपृशब्दैः प्रतीयते ॥ सामवेदे माधुच्छन्दस-
 शाखायां चोक्तम् ॥ भक्ताश्च ये तीवविष्णावतीव जितेन्द्रियाः सम्यगाचारयुक्ताः ॥
 उपासते तां समबुद्धयश्च तेषां देवी हृष्यते ते तेषाम् ॥ दृष्ट्वा च सा भक्तिमती विष्णोर्द-
 र्वोपाल्लौ सर्वविघ्नांश्छिनत्ति ॥ उपास्यतं वा सुदेवं विदित्वा तस्ततः शान्तिमत्यन्तमे-
 तीति ॥ उक्तं च सामवेदे अथास्यशाखायाम् ॥ प्रसन्नो भविता देवः सोऽव्यक्तेन सहै-
 वतु ॥ यावता तत्प्रसादो हितावतैव न संशयः ॥ न तत्प्रसादमात्रेण प्रीयते समहेश्वरः ॥
 तस्मिन्प्रीते तु सर्वस्य प्रीतिस्तु भवति ध्रुवम् ॥ यद्यप्युपासनाधिक्यं तथापि गुणदोहि-
 सः ॥ मुक्तिदस्तु सर्वैको नाव्यक्तकादिस्तु कश्चेति ॥ ममाल्मभावमिच्छंतीत्यत एव
 रमात्मन इति मोक्षधर्मेश्रीवचनम् ॥ धर्मनित्ये महाबुद्धौ ब्रह्मण्ये सत्यवादिनि ॥ प्र-
 श्रितेदानशैले च सदैव निवसास्य हामिति च ॥ महतः परंतु ब्रह्मैव ॥ तथा हि भगव-
 तास्युक्तिक्रममिहितम् ॥ ॐ वदतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॐ ॥ त्रयाणामेव चैवमुपन्या-
 सः प्रश्नश्चेत्यादि ॥ तमिति पुष्टिगाच्चैतस्मिद्धिः ॥ महतः परत्वं त्वव्यक्तपरस्य भवत्ये-
 व ॥ तथा चाग्निवेश्यशाखायाम् ॥ अनाद्यनंतं महतः परं ध्रुवमिति ॥ परो हि देवः पुरुहू-

तोमहन्तहीति ॥ नचाव्यक्तस्वरूपंभगवतानिषिद्धम् ॥ भारतादौसाधितत्वा
 त्॥शरीररूपकविन्यस्तगृहीतेरित्यादौतुसांख्यप्रसिद्धंप्रधानंनिषिध्यवैदिकमव्यक्त
 मेवोक्तम् ॥ तथाचसौकरायणश्रुतिः ॥ शरीररूपिकासाऽशरीरस्यविष्णोर्धतःप्रि
 यासाजगतःप्रसूतिरिति ॥ सुव्रतानांक्षिप्रमहद्देश्वर्थदेवीददातिनदेवइतिचविशे
 षः ॥ सुवर्णवर्णापद्मकरांचदेवींसर्वेश्वरींव्याप्तजडांचबुद्धा ॥ सैवेतिवैसुव्रता
 नांतुमासान्महाविभूतिश्रीस्तुदधान्नदेवइत्यृग्वेदखिलेषु ॥ मंडुपासकानांभक्ता
 नानकश्चिच्छेइतिदर्शयति ॥ यत्त्वित्यादिना ॥ उक्तंचसौकरायणश्रुतौ ॥ उपास
 तेथेपुरुषंवासुदेवमव्यक्तोदरीप्सितंकिंनुतेषामिति ॥ तेषांकांतिनःश्रेष्ठास्तेचै
 वानन्यदेवताः ॥ अहमेवगतिस्तेषांनिराशीःकर्मकारिणामितिमोक्षधर्म ॥ अ
 ज्ञानपूर्वाद्भ्यासाज्ज्ञानमेवविशिष्यते ॥ ज्ञानमात्रात्सज्ञानंध्यानम् ॥ तथाच
 सामवेदेअनभिम्भानशाखायाम् ॥ अधिकंकेवलाभ्यासाज्ज्ञानंतत्सहितंततः ॥
 ध्यानंततश्चापरोक्ष्यंततःशांतिर्भविष्यतीतिध्यानाल्कर्मफलत्यागइतितुस्तुतिः ॥
 अन्यथाकथमसमर्थोसीत्सुच्येत ॥ तयोस्तुकर्मसंन्यासात्कर्मयोगोविशिष्यतइ
 तिचोक्तम् ॥ सर्वाधिकंध्यानमुदाहरंतिध्यानाधिकेज्ञानभक्तीपरात्मन् ॥ कर्माफ

लाकांक्षमथोविरागस्यागश्चनध्यानकलाफलार्हाइतिचकाषायणशाखायाम् ॥
 वाक्यसाम्येष्यसमर्थविषयत्वोक्तेस्तात्पर्याभावइतरत्रप्रतीयते ॥ ध्यानादिप्रा
 त्तिकारणत्वाच्चत्यागस्तुतिर्युक्ता ॥ केवलध्यानाफलत्यागयुक्तं ध्यानमधिकम् ॥
 ध्यानयुक्तस्यागएवात्रोक्तः ॥ अन्यथाकथंत्यागाच्छांतिरनंतरमित्युच्येत ॥ कथं
 चिद्ध्यानादाधिक्यम् ॥ तथाचगौपवनशाखायाम् ॥ ध्यानात्तुकेवलत्यागयुक्तं
 तदधिकंभवेदिति ॥ नहियागमात्रानंतरमेवमुक्तिर्भवति ॥ भवतिचध्यानयुक्ता
 त् ॥ केवलत्यागस्तुतिरेवमपिभवति ॥ यथानेनयुक्तोजेतानान्यथेत्युक्तेः ॥ स
 वारंभपरित्यागी ॥ शुभाशुभपरित्यागीत्यादेः ॥ सामान्यविशेषव्याख्यानव्या
 ख्येयभावेनापुनरुक्तिः ॥ हर्षादिभिर्मुक्तइत्युक्तेकादाचिल्कमपिभवतीतियोनह
 व्यतीत्युक्तमूपचारपरिहारार्थपूर्वं ॥ आधिक्यज्ञापनायभक्त्यभ्यासः ॥ येतु
 सर्वाणिकर्माणीत्यादेःप्रपंचएषः ॥ पिंडीकृत्योपसंहरति ॥ येतुधर्म्यासृत्तमिति ॥
 धर्मोविष्णुस्तद्विषयधर्म्यं ॥ धर्म्यंमृत्यादिसंसारनाशकंचेतिधर्म्यासृत्तं ॥ श्रदा
 स्तिस्वयंश्रद्धामास्तिस्वयमुच्यतइतित्वभिधानं ॥ तद्धानाः ॥ श्रद्धधानाः ॥ इ
 तिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गीताभाष्येद्वादशोऽध्यायः ॥१२॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ पूर्वोक्तज्ञानज्ञेयक्षेत्रपुरुषान्पिंडीकृत्यविविच्यदर्शयत्यने
 नाऽध्यायेन ॥ यद्विकारियेनविकारेणयुक्तम् ॥ यतश्चयत् ॥ यतोयातिप्रवर्त
 ते ॥ सचप्रवर्तकः ॥ यतश्चयदित्यस्मात्प्रवर्ततेक्षेत्रमितिवचनम् ॥ सचयइति
 स्वरूपमात्रम् ॥ ब्रह्मसूत्राणिशारीरकम् ॥ ईच्छादयोविकाराः ॥ सचयोयत्यभा
 वश्चेतिवक्तुंज्ञानसाधनान्याह ॥ अमानिल्वमित्यादिना ॥ आत्मात्यल्वंज्ञात्वा
 पिमहस्त्वप्रदर्शनंदंभः ॥ ज्ञात्वापिस्वात्मनोल्पत्वंदंभोमाहात्म्यभावनमितित्यभि
 धानम् ॥ आर्जवंमनोवाक्कायकर्मणामवैपरीत्यम् ॥ संक्तिःश्लेहः ॥ सएवातिप
 क्तोभिष्वंगःश्लेहःसक्तिःसएवातिपक्त्वोभिष्वंगउच्यतइतित्यभिधानम् ॥ त्वंत्वज्ञाना
 र्थंदर्शनम् ॥ अपरोक्षज्ञानार्थंशास्त्रदर्शनम् ॥ परंब्रह्मेति ॥ सचयइतिप्रज्ञातमुच्य
 ते ॥ अन्यद्यत्समावइति ॥ आदिमद्देहादिवर्जितमनादिमत् ॥ अन्यथाऽनादी
 त्येवस्यात् ॥ सर्वेद्वियाणिगुणांश्चाभासयतीतिसर्वेद्वियगुणाभासम् ॥ इद्वियव
 र्जितत्वाद्यर्थउक्तःपुरस्तात् ॥ विकारांतर्भावाज्ज्ञानसाधनंप्रथमतउक्तम् ॥ बहु
 त्वात्साधनान्त्युपयोगात्प्रभावः ॥ यंतश्चयदितिवक्तुंप्रकृतिविकारपुरुषान्संक्षि
 प्याहागुणाःसत्त्वादयः ॥ तेषामत्यलोविशेषोलयात्सर्गइतिविकाराःपृथगुक्ताः ॥

कार्याकार्यागुणास्ति सौयतः स्वल्पोद्भवो जनाविति माधुच्छंदसशाखायाम् ॥ कर्णार्थं शरीरम् ॥ शरीरं कार्यमुच्यते इति ह्यभिधानम् ॥ कारणानीन्द्रियाणि ॥ भोगोऽनुभवः ॥ सहिचिद्रूपत्वादानुभवति ॥ प्रकृतिश्च जडत्वात्परिणामिनी ॥ कार्यकारणकर्तृत्वे कारणं प्रकृतिं विदुः ॥ भोक्तृत्वे सुखदुःखानां पुरुषं प्रकृतेः परमिति भागवते ॥ धैतश्च यदित्याह ॥ उपद्रष्टेति ॥ अनुमंता अन्वनुविशेषितो निरूपकः पुरुषः सुखदुःखानामिति जीव उक्तः ॥ प्रकृतिं पुरुषं चेति जीवेश्वरौ सहेवोच्यते ॥ अन्यत्र महातात्पर्यविरोधः ॥ उल्कर्षे हि महातात्पर्यं ॥ तथा हि सौकरायणश्रुतिः ॥ अवाच्यो लर्षे महत्वात्सर्ववाचां सर्वन्यायानां च महत्तत्परत्वम् ॥ विष्णोरनंतस्य परात्परस्य तच्चापित्यस्येव न चान्नशंका ॥ अतो विरुद्धं तु यदत्र मानंतदक्षजादावथ वापियुक्तिः ॥ न तत्रमाणं कवयो वदन्ति न चापियुक्तिर्द्यू नमतिर्हि दृष्टेरिति ॥ अतो युक्तिभिरप्येतदपलापो न युक्तः ॥ अतो यथा युक्त्याऽविद्यमानत्वादिकल्पयति साप्याभासरूपेति सदेव माहात्म्यं वैदेरुच्यते इति सिध्यति ॥ अवांतरंचतात्पर्यं तत्रास्ति ॥ उक्तंचतत्रैव ॥ अवांतरंतत्परत्वं च सस्वमहद्वाप्येकत्वात्तयो रनंत इति श्या मत्वाद्यभिधानाच्च ॥ युक्तंच पुरुषमिति विकल्पतयुक्त्यादेराभासत्वम् ॥ अज्ञा

नसंभवात् ॥ नतु स्वतः प्रमाणस्य वेदस्य भासत्वम् ॥ अदर्शनं च संभवत्येवंपुंसा
 म् ॥ बहूनामभ्यज्ञानात् ॥ तर्ह्यस्मदनधीतश्रुत्यादौ विपर्ययोऽपि स्यादिति न वाच्य
 म् ॥ यतस्तत्रैवाह ॥ नैतद्विरुद्धावाचो नैतद्विरुद्धा युक्तय इति ह प्रजापतिरुवाच प्र
 जापतिरुवाचेति तद्विरुद्धं च जीवसात्म्यम् ॥ आभास एवेति चोक्तम् ॥ जनमेजय
 उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मन्नुता हो एक एव तु ॥ कोऽद्यत्र पुरुषश्चेष्टसंभवान् वक्तुम
 हति ॥ श्रीवैशंपायन उवाच ॥ नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्भव ॥ बहूनां पु
 रुषाणां हि यथैका योनिरुच्यते ॥ तथातंपुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति
 मोक्षधर्म ॥ न चैतत्सर्वस्वप्नेद्रजालवत् ॥ वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवदिति च भगवद्ब्र
 चनम् ॥ न च स्वप्नवेदेकजीवकल्पितत्वे मानं पश्यामः ॥ विपर्ययेमाश्रोक्ताद्विती
 ये ॥ उक्तंचायास्यशाखायाम् ॥ स्वप्नो ह वा अयं चंचलत्वान्न च स्वप्नो न हि विच्छे
 द एतदिति ॥ नायं दोषः ॥ न हीश्वरस्य जीवैक्यमुच्यते ॥ जीवस्य हीश्वरैक्यमि
 ति ध्येयम् ॥ तदपि न निरुपाधिकं ॥ अतो न प्रतिबिंबत्वविरोधैक्यम् ॥ तथा च माधु
 छंदसश्रुतिः ॥ ऐक्यंचापि प्रातिबिंब्येन विष्णोर्जीवस्य वैतदृषयो वदंतीति ॥ अ
 हं ग्रहोपासने च फलाधिक्यमाग्निवैश्वश्रुतिसिद्धम् ॥ अहं ग्रहोपासकस्तस्य साम्यम्

भ्याशोहवाअश्रुतेनात्रशकति ॥ तदीयोहमितिज्ञानमहंग्रहइतीरितइतिवाम
 ने ॥ तद्वशत्वात्तुसोऽस्मीतिभृत्यैरेवनतुखतइतिच ॥ प्रातिबिंब्येनसोऽस्मिभृत्यश्चे
 तिभावना ॥ तथात्वायास्यशाखायाम् ॥ भृत्यश्चाहंप्रातिबिंब्येनसोस्मीत्येवंल्यु
 पास्यःपरमःपुमानसइति ॥ प्रातिबिंब्यंचतत्साम्यमेव ॥ सांल्येनवेदोक्तभगव
 त्स्वरूपज्ञानेन ॥ कर्मिणामपिश्रुत्वाज्ञात्वाध्यात्वादृष्टिः ॥ श्रावकाणांचज्ञात्वाध्या
 त्वा ॥ साख्यानंचध्यात्वा ॥ तथाचगौपवनश्रुतिः ॥ कर्मरुच्चापितच्छ्रुत्वाज्ञात्वा
 ध्यात्वानुपश्यति ॥ श्रावकोपितथाज्ञात्वाध्यात्वाज्ञान्यपिपश्यति ॥ अन्यथात
 स्यदृष्टिर्हिहकथंचिन्नोपजायतइति ॥ अन्यइत्यतःशक्तानामभ्युपायदर्शनार्थं ॥ पुन
 श्चप्रकृतिपुरुषेश्वरस्वरूपं साम्यादिधर्मयुतमाह ॥ यावदित्यादिना ॥ आत्मानंचाक
 तारंपश्यति ॥ सपश्यति ॥ एकस्थमेकस्मिन्नेवविष्णोस्थितम् ॥ ततएवचविष्णोर्वि
 स्तारं ॥ नचव्ययादिस्तस्येत्याह ॥ अनादित्वादिति ॥ सादिहिप्रायोव्ययिगुणा
 त्मकंच ॥ नकरोतीत्यादेरर्थउक्तःपुरस्तात् ॥ नलौकिकःक्रियादिस्तस्य ॥ अतो
 नप्रज्ञमित्यादिवदिति ॥ भूतेभ्यःप्रकृतेश्च ॥ मोक्षसाधनममानित्वादिकम् ॥ इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्रीताभाष्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अज्ञानदन्नेनमः साधनंप्राधान्येनोत्तरैरध्यायैर्वक्ति ॥ महद्ब्रह्मप्रकृतिः ॥ साचश्री
 भृङ्गुर्गतिभिन्ना ॥ उमासरस्वत्याद्यास्तुतदंशयुताअन्यजीवाः ॥ तथाचकाषाय
 णश्रुतिः ॥ श्रीभृङ्गुर्गमहतीतुमायासालोकसूतिर्जगतांबधिकच ॥ उमावागाद्या
 अन्यजीवास्तदंशास्तदाल्मनासर्ववेषुगीताइति ॥ ममयोनिरिति ॥ गर्भाधानार्था
 योनिः ॥ नतुमाता ॥ वाक्यशेषात् ॥ तथाचसामवेदेशार्कशक्यश्रुतौ ॥ विष्णुर्यो
 निर्गर्भसंधारणार्थमहामायासर्वदुःखैर्विहीना ॥ तथाप्यात्मानंदुःखिवन्मोहना
 र्थंप्रदर्शयतीसहविष्णुनासेति ॥ अतःसीतादुःखादिकंसर्वसृष्टाप्रदर्शनमेव ॥ त
 थाचकूर्मपुराणे ॥ नचेयंभूः ॥ तथाचसौकरायणश्रुतिः ॥ अन्याभूर्भूरियंतस्यच्छा
 याभूतावमासाहिभूतैकयोनिरिति ॥ अवापस्वेच्छयादास्यंजगतांप्रपितामही
 त्यानभिम्लानश्रुतिः ॥ मत्स्यपुराणोक्तमपिस्वेच्छयैव ॥ महद्ब्रह्मशब्दवाच्यापिप्रकृ
 त्तिरेव ॥ महतीब्रह्मणीद्वितुप्रकृतिश्चमहेश्वरइतिहितत्रैव ॥ बंधप्रकारंदर्शयतिसा
 धनानुष्ठानाद्यसत्वमित्यादिना ॥ तृष्णासंगयोःसमुद्भवं ॥ तयोःकरणं अज्ञानं
 जायतेयतस्तदज्ञानजं ॥ प्रमादमोहोतमसइतिवाक्यशेषात् ॥ रंजसस्तुफलं
 दुःखमित्यल्पसुखंदुःखम् ॥ तथाहिशाकशक्यशाखायाम् ॥ रजसोत्थेवजायते

मात्रयासुखंदुःखंतस्मात्तानसुखिनोदुःखिनइत्याचक्षतइति ॥ अन्यथादुःख
 स्यातिकष्टत्वात्तमोधिकत्वंरजसोनस्यात् ॥ परिणामिकतरंगुणेभ्योऽन्यनपश्य
 ति ॥ अन्यथायदापश्यःपश्यतेरुग्मवर्णकर्तारमीशंपुरुषब्रह्मयोनिमितिश्रुति
 विरोधः ॥ नाहंकर्तानकर्तावकर्तायस्तुसदाप्रभुरितिमोक्षधर्म ॥ प्रायोनद्वेष्टि
 नकांक्षति ॥ तथाहि सामवेदेभाह्रवेयशाखायाम् ॥ रजस्तमःसत्वगुणान्म
 दृत्ताभ्यापोनचद्वेष्टिनचापिकांक्षति ॥ तथापिसूक्ष्मंसत्वगुणंचकांक्षेद्यदिप्रविष्टं
 सुतमश्चजत्यादिति ॥ नहिदेवाऋषयश्चसत्वस्थानृपसत्तम ॥ हीनाःसत्वेनसू
 क्ष्मेणततौवैकारिकामताः ॥ कथं वैकारिकोगच्छेत्पुरुषःपुरुषोत्तममितिमोक्ष
 धर्म ॥ सात्विकःपुरुषव्याघ्रभवेन्मोक्षार्थनिश्चितइतिच ॥ तुल्यत्वार्थउक्तःपुर
 स्तात् ॥ ब्रह्मवत्सरुतिवत् ॥ भगवत्यित्वंब्रह्मभूयम् ॥ ननुतावत्त्रियत्वम् ॥ किंतु
 प्रियत्वमात्रं ॥ बद्धोवापितुमुक्तोवानरमावत्प्रियोहरितिपाद्ये ॥ भूयायभावा
 य ब्रह्मणःमायायाः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गी
 ताभाष्येचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ संसारस्वरूपतदत्ययोपायविज्ञानान्यस्मिन्नध्यायेदर्श-
 यति ॥ ऊर्ध्वोर्विष्णुः । ऊर्ध्वपवित्रोवाजिनीवसुसृत्तमस्मिद्रविणः सवर्चसमितिहि-
 श्रुतिः ॥ ऊर्ध्वउत्तमः ॥ सर्वतः अधोनिरुष्टशाखाभूतानि ॥ श्वोप्येकप्रकारेणनति-
 ष्टतीत्यश्वरथः ॥ तथापिनप्रवाहव्ययः ॥ पूर्वब्रह्मकालेयथास्थितिसत्तासर्वत्रापी-
 त्यव्ययता ॥ फलकारणत्वाच्छंदासांपर्णत्वम् ॥ नहिकदाचिदप्यजातेपर्णेफलोत्प-
 त्तिः ॥ अव्यक्तेऽपिसूक्ष्मरूपेणसतिशरीरादौचभूतानीत्यधश्चोर्ध्वंचप्रसृताः ॥
 गुणैःसत्वादिभिः ॥ प्रतीतिमात्रसुखत्वात्प्रवालाविषयाः ॥ मूलानिभगद्रू-
 पादीनि ॥ भगवानपिकर्मानुबंधेनहिफलंदादाति ॥ तथाचभाह्लवेयशाखा-
 याम् ॥ ब्रह्मवाअस्यपृथक्मूलंप्रकृतिःसमूलंसत्त्वादयोर्वाचीनमूलंभूतानिशा-
 खाश्छंदांसिपत्राणिदेवनृतियश्चशशाखाःपत्रेभ्योहिलंजायतेमात्राःशिफाः
 मुक्तिःफलममुक्तिःफलमोक्षोरसोऽमोक्षोरसःअव्यक्तेचशाखाव्यक्तेशाखाअ--
 व्यक्तेचमूलंव्यक्तेचमूलएषोश्वत्योगुणालोलपत्रोनस्थीयतेनस्थीयतेनत्येषक-
 दाचनान्यथाजायतेनान्यथाजायतइति ॥ यथास्थितस्तथानोपलभ्यते ॥
 अंतादिविष्णुः ॥ त्वमादिरंतोजगतोस्यमध्यमितिभागवते ॥ अनाद्यंतंपरं

ब्रह्मनेदेवाऋषयोविदुरितिचमोक्षधर्मं ॥ असंगश्लेषसंगराहित्यसहितेनज्ञाने
 न ॥ ज्ञानासिनोपासनयासितेनेतिहिभागवते ॥ छेदश्चविमर्शएव ॥ त
 तश्चतस्यैवाबंधकंभवति ॥ तथाहिमूलस्थंबह्रप्रतीयते ॥ तच्चोक्तच्छ्रुतावे
 व ॥ विमर्शोत्थस्यच्छेदस्सतंनवभ्रातिबभ्रातिचान्यानिति ॥ तदर्थंचतमेवप्रपद्ये
 प्रपद्येत ॥ तच्चोक्तत्रैवा ॥ तंवैप्रपद्येतयवैप्रपद्यनशोचतिनहृष्यति ॥ नजायतेनस्त्रि
 यतेतद्ब्रह्ममूलंतच्छित्सुरिति ॥ नारायणेनदृष्टश्चप्रतिबुद्धोभवेत्पुमानितिचमोक्ष
 धर्मं ॥ छेदोपायोत्थत्राऽऽकांक्षितः ॥ नचभगवतोऽन्यःशरण्योऽस्ति ॥ साधनांतर
 माह ॥ निर्मानेति ॥ स्वरूपंकथयति ॥ नतदित्यादिना ॥ कर्षतीत्युक्तेजीवस्य
 स्वातंत्र्यप्रतीतंन्निवारयति ॥ शरीरमित्यादिना ॥ यत्शरीरमाप्तोत्युक्क्रामतिच
 जीवः ॥ तदेश्वरएवतानिगृहीत्वासंयाति ॥ यत्रयत्रैवसंसुकोधातागर्भपुनःपुनः ॥
 तत्रत्रैववसतिनयत्रस्वयमिच्छतीतिहिमोक्षधर्मं ॥ भावाभावावपिजाननगरी
 योजानामिश्रेयोनतुतत्करोमि ॥ आशासुहृत्स्यसुहृदासुकुर्वन्थयानियुक्तोऽ
 स्मितथावहामीतिच ॥ हत्वाजित्वापिमघवन्यःकश्चिपुरुषायते ॥ अकर्तात्वेव
 भवतिकर्तात्वेवकरोतितदितिच ॥ तद्यथाऽनःसुसमाहितमुत्सर्जद्यायादेवमेवा

यंशरीरआत्माप्राज्ञेनात्मनान्वाहूढउत्सर्जघातीविचश्रुतिः ॥ वाङ्मनसिसंपद्य
 ते मनःप्राणे प्राणस्तेजसि तेजःपरस्यदेवतायामितिचा। गंधानिवसूक्ष्माणि ॥ भो
 गोस्यापिसाधितःपुरस्तात् ॥ इन्द्रियद्वाराहिसोपिभुंक्ते ॥ तद्यद्देववीणायां गायंत्येतं
 ते गायंतीतिश्रुतिः ॥ गुणान्वितमेवभुङ्क्ते ॥ नहवैदेवान्पापंगच्छतीतिश्रुतेः ॥ तं
 हि किमिति न हस्यत इत्यत आह ॥ उक्त्वा मंतमित्यादिना ॥ यंततो ज्ञानं प्राप्य अ
 कृतात्मानोऽश्रुद्बुद्धयः ॥ पूर्वोक्तमेव ज्ञानं प्रपंचयति ॥ यदादित्यगतमित्यादि
 ना ॥ गौंभूमिं ॥ वेदनिर्णयात्मिकामीमांसावेदांतः ॥ तथा च सामवेदप्राचीन
 शालाश्रुतिः ॥ सवेदांतकृत्सकालकइतिसत्येवयुक्तिः सूत्रकृत्सकालकइतीति ॥
 क्षरभूतानि ब्रह्मादीनि ॥ कूठस्थायप्रकृतिः ॥ तथा च शार्कराक्ष्यश्रुतिः ॥ प्रजापति
 प्रमुखाः सर्वजीवाः क्षरोक्षरः पुरुषो वै प्रधानम् ॥ तदुत्तमं चान्यमुदाहरंति जालाजा
 लं मातरि श्वानमेकमिति ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमद्गीताभाष्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॐ पुमर्थसाधनविरोधीन्यनेनाध्यायेन दर्शयति ॥ तं पो ब्रह्म च
 र्यादिब्रह्मचर्यादिकंतपइत्यभिधानम् ॥ पैशुनंपरोपद्रवनिमित्तदोषाणारंजादेः क

थनम् ॥ परोपद्रवहेतूनां दोषाणां पैशुनं वचः ॥ राजादस्तु मदाद्गीतेरदृष्टिर्दपुं उच्यते इत्यभिधानात् ॥ लौल्यं रागः ॥ रागोलौल्यं तथारक्तिरित्यभिधानात् ॥ अचापलं स्थैर्यम् ॥ चपलश्च लोपस्थिर इत्यभिधानात् ॥ क्षमातु क्रोधाभावेन सहापकर्तुरनपकृतिः ॥ अक्रोधोपकृच्छत्रोः क्षमावान्सनिगद्यत इत्यभिधानात् ॥ देवीं संपदमभिजातः प्रतिजातः ॥ जगतः सत्यं प्रतिष्ठा ईश्वरश्च विष्णुस्तद्वैपरीत्येनाऽऽहुः ॥ तस्योपनिषत्सत्यस्य मिति प्राणवैसत्यं तेषामेषसत्यमिति हि श्रुतिः ॥ द्वे वा ब्रह्मणो रूपे मूर्त्तौ चामूर्त्तौ च स्थितं यच्च सच्चत्यच्चेति ॥ तस्योपनिषत्सत्यस्य सत्यमिति ॥ एषद्यैव तत्सादयति यामयति चेतीति प्राचीनशालश्रुतिः ॥ परस्परसंभवोद्युक्तोऽन्नाद्भवंति भूतानीत्यादिना ॥ दुष्पूरोहिकामः ॥ पाताल इव दुष्पूरोमाहिक्लेशयते सदेदिमोक्षधर्मं ॥ मां मात्सपरदेहेष्वितिनकस्यचिद्विष्णुः कारयिता ॥ यदिस्यान्मामपीदानीं कारयत्वित्यादि ॥ ईश्वरो यदि सर्वस्य कारकः कारयतीतमाम् ॥ अद्येति वादिनं ब्रूयात्सदाधोयास्यसीति हि सामवेद्यास्कश्रुतिः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

श्रीहयग्रीवोविजयते ॥ ॥ गुणभेदान्प्रपंचयत्यनेनाध्यायेन ॥ शास्त्रविधि-
 नुसृत्य अज्ञात्वाव ॥ वेदः कृत्वाऽधिगंतव्यः सरहस्यो द्विजन्मनेति विधिरुत्सृष्टो हितैः ॥
 यवैवेदं न पठतेन चार्थवेदो ज्ञांस्तां चिद्धि सानूनबुद्धी निति माधुच्छंदसश्रुतिः ॥ अ-
 न्यथा तुतामसा इत्येवोच्येत ॥ न तु विभज्य ॥ यदि सात्विकास्तर्हि नोत्सृष्टशाखाः ॥
 न हि वेदविरुद्धो धर्मः ॥ वेदो खिलो धर्ममूलं सृष्टिशीले च तद्विदामिति हि सृष्टिः ॥
 वेदप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विपर्यय इति च भागवते ॥ अतो विभज्याह ॥ त्रिविधे-
 त्यादिना ॥ सत्वानुरूपा चित्तानुरूपा ॥ यो यच्छुद्धः स एव सः ॥ सात्विकश्रद्धः
 सात्विकइत्यादि ॥ कैः सात्विकश्रद्धइत्यादिविभज्याह ॥ यजंत इत्यादिना ॥ भ्र-
 गवत्कर्शनंतामाल्पत्वदृष्टिरेव ॥ यो वै महंतं परमं पुमासं नैवं द्रष्टा कर्शकः सोतिपापी
 ति ह्यनभिम्लानश्रुतिः ॥ आसुरो निश्चयो येषांत आसुरनिश्चयाः ॥ देवास्तु सा-
 त्विकां प्रोक्तौ दैत्याराजसतामसा इति ह्यग्निवैश्वश्रुतिः ॥ प्रीतिरानंत रिका ॥ ह-
 यवंदर्शने ॥ स्थिराश्च न तदैवपक्वा भवन्ति ॥ तथा ह्यज्यादयः ॥ सौम्यत्वम-
 क्रौर्यम् ॥ अक्रूरः सौम्य उच्यते इत्यभिधानम् ॥ मौनं मननशीलत्वम् ॥ बाल्यं
 च पांडित्यं च निर्विघ्नाथमुनिरिति हि श्रुतिः ॥ एतेन हीदंसर्वं मंतं यदनेन हीदंसर्वं मंतं

तस्मान्मुनिस्तस्मान्मुनिरित्याचक्षतइतिभाह्ववेयश्रुतिः ॥ कथंचान्यथामानसं
 तपःस्यात् ॥ पुनश्चकर्मादीतिकर्तव्यताविधानार्थमर्थवादमाह ॥ अतस्सदित्या
 दिना ॥ परस्यब्रह्मणोऽद्येतानिनामानि ॥ ओतंजगद्यन्नस्वयंचपूर्णेविदोक्तरूपोऽ
 नुपचारतश्च ॥ सर्वैःशुभैश्चाभियुतोचान्यैरंतस्सदित्येनमथोवदतीतिहिक्त्वेद
 खिलेषु ॥ द्वितीयपादस्तच्छब्दार्थः ॥ संदेवसोऽन्येदमग्र आसीदितिच ॥ ओमि
 तिव्रह्मेतिच ॥ तेनब्रह्मणा ॥ आत्मपूजार्थम् ॥ वेदविधिर्ब्रह्मजनंमातृक्तापुरस्ता
 त् ॥ तैःफलंमेस्यादित्यनभिसंधाय ॥ सैद्भावरशब्देनजननंसूचितम् ॥ ओमि
 त्युक्तवानभिसंधायफलंयज्ञदानतपआदिकृतामतिप्रीतेर्नामसाम्याद्ब्रह्मेवनिष्पा
 दितंभवतीत्याशयः ॥ तथाचऋग्वेदखिलेषु ॥ अथज्ञाघानिफलंकर्मतस्या
 त्सद्वैतदर्थकर्मवदंतिदेवाः ॥ तच्छब्दानांसन्निधेर्ब्रह्मप्रीतिस्तद्रूपत्वाज्जनितब्रह्मत
 स्येति ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्गीताभाष्ये

संतदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

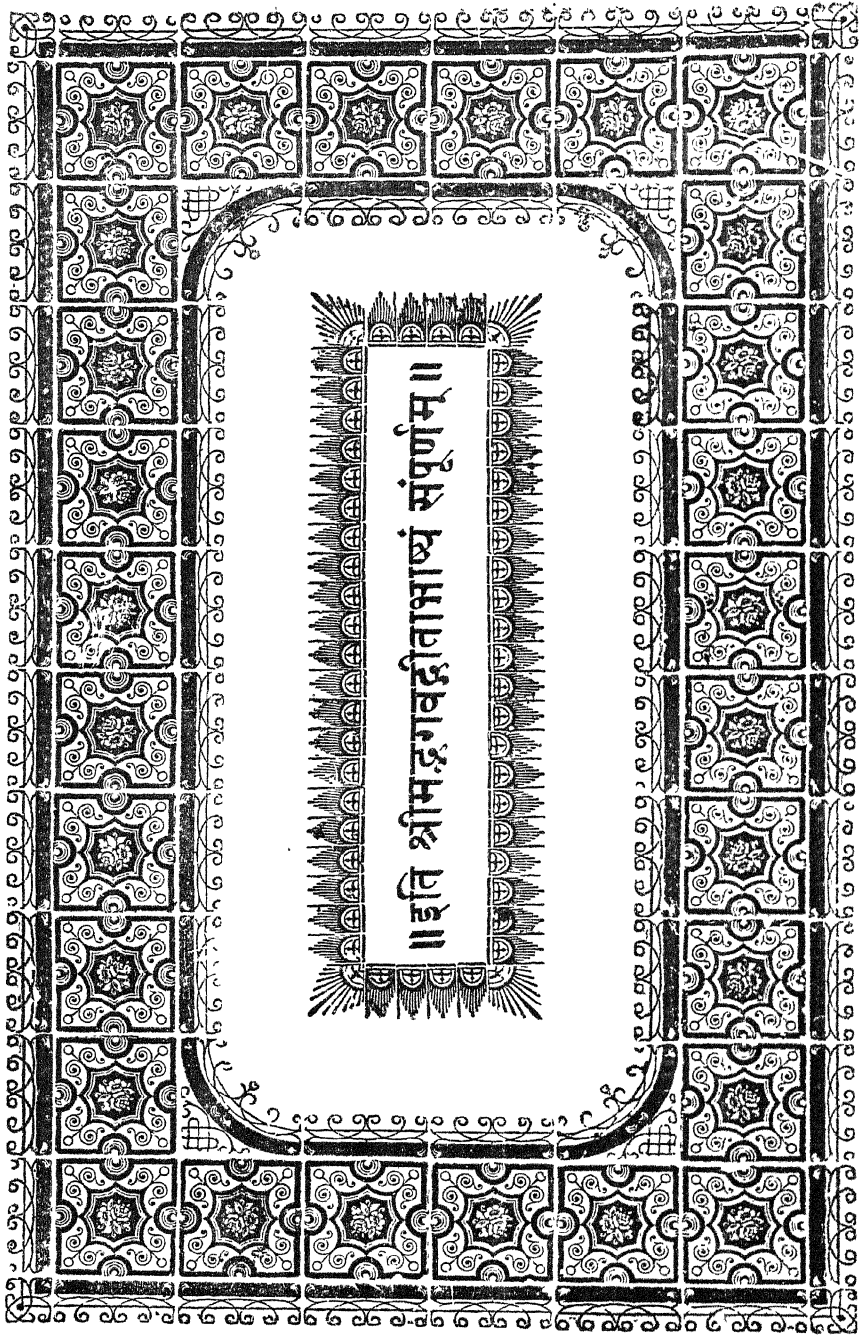
श्रीमध्वराजगुरुभ्योनमः ॥ ॥ पूर्वोक्तसाधनंसर्वसंक्षिप्योपसंहरत्यनेनाध्या
 येन ॥ फलानिच्छयाऽकरणेनवाकाम्यकर्मणोन्यासःसंन्यासः ॥ त्यागस्तुफलत्या

गएव ॥ तथाहिप्राचीनशालश्रुतिः ॥ अनिच्छयाऽकर्मणावापिकाम्यन्यासोन्या
 सःफलत्यागरस्तुत्यागइति ॥ मनीषिणइतिविशेषणात्पूर्वपक्षोपिग्राह्यएव ॥
 फलत्यागेनत्यागोविविक्षितोयज्ञादेस्तत्यक्षे ॥ यस्तुकर्मफलत्यागीतिचवक्ष्य
 ति ॥ अतएकएवार्यपक्षः ॥ तस्यकारंवाह ॥ निश्चयमित्यादिना ॥ यज्ञभेदउक्तो
 द्रव्ययज्ञाइत्यादिना ॥ दानेत्वभयदानमंतर्भवति ॥ एतेषामध्येयत्किंचिज्ज्ञा
 दिकंकर्तव्यमेवेत्यर्थः ॥ अन्यथा ब्रह्मचारीगृहस्थयोवावानप्रस्थोयतिस्तथा ॥
 यदीच्छेन्मोक्षमास्थानुत्तमाश्रममाश्रयेदितिब्यासस्मृतिविशेषः ॥ ज्ञान-
 यज्ञविद्याभयदानंब्रह्मचर्यादितपसोहिते ॥ अतोयद्वचोऽन्यथाप्रतीयतेऽधि-
 कारभेदेनतद्योज्यम् ॥ अन्यथेतेरेषांगत्यभावात् ॥ अन्यस्यागार्थानयुक्तइ
 त्याह ॥ नहीति ॥ त्यांगस्तौति । अनिष्टमिति ॥ पुनःसंन्यासंपंचयितुकर्म
 कारणान्याह ॥ पंचेत्यादिना । सांख्येकृततिज्ञानसिद्धति ॥ अधिष्ठानंदेहा
 दिः ॥ कर्ताविष्णुः । सहिसर्वकर्तृत्युक्तम् ॥ जीवस्यचाकर्तृत्वेप्रमाणमुक्तम् ॥
 करणमिंद्रियादि ॥ चेष्टाःक्रियाःहस्तादिक्रियाभिर्होमादिकर्माणिजायंते ॥
 ध्यानदिरपिमानसीचेष्टाकारणं ॥ पूर्वतनीचेष्टापिसंस्कारकारणत्वेनभवति ॥ दे

वमदृष्टम् ॥ तथाचायास्यश्रुतिः । देहोब्रह्मार्थेद्रियाद्याःक्रियाश्रतथादृष्टंपंचमं
 कर्महेतुरिति ॥ केवलंनिष्क्रियम् ॥ एनंकेवलमात्मानंनिष्क्रियत्वाददंतिहीति
 तत्रैव ॥ तंज्ञानंस्तौति।यस्येति॥ यस्वीषद्धयतेसईषदंहंकारीच॥ एवंतर्हिनपुरु
 षमपेक्ष्यविधिःअकर्तृत्वादित्यतआह॥ज्ञानमिति ॥ त्रिविधाकर्मचोदना ॥ एत
 त्रिविधमपेक्ष्यकर्मविधिरितित्रिविधेयुच्यते ॥ कारणानिसंक्षिप्याह ॥ करणमि
 ति॥कर्मसंग्रहः ॥ कर्मकारणसंग्रहः॥ अधिष्ठानादिकरणएवांतर्भूतम्।तथात्युग्वे
 दखिलेषु ॥ ज्ञानंज्ञेयंज्ञानिनंचाप्यपेक्ष्यविधिरुस्थितः ॥ करणंचैवकर्ताचकर्मकार
 णसंग्रहइति ॥ अकर्तृत्वेपिविधिद्वाराईश्वरप्रसादोदिच्छोपस्योक्तकारणैःकर्मद्वा
 रापुरुषार्थोभवतीति ॥ ईश्वराधीनत्वेपिविधिद्वारानियतस्तेनैव ॥ यदिचेच्छा
 दिजायतेतर्हिकारितमेवेश्वरेण ॥ फलंचनियतम् ॥ वस्तुतोऽकर्तृत्वेप्याभिमा
 निकंकर्तृत्वंतस्यैव ॥ स्वातंत्र्यंचजडमपेक्ष्यैवेतिनप्रवृत्तिविधिवैयर्थ्यं ॥ सर्वंचैत
 दनुभवोक्तप्रमाणसिद्धमिति।नपृथक्प्रमाणमुच्यते ॥ पुनःसाधनप्रथनायगुणभे
 दानाह॥ ज्ञानमित्यादिना ॥ गुणसंख्यानैगुणगणनप्रकरणे॥एकंभावंविष्णुम् ॥
 परंरुतं दोषंदीर्घकालरुतमप्यनुचितंयःसूचयतिसदीर्घसूत्री ॥ परेणयःरुतोदोषो

दीर्घकालकृतोपिवा ॥ यस्तस्य सूचको दोषा दीर्घसूत्रीसुउच्यत इत्यभिधानात् ॥ अथै
 थार्थत्वनियमाभावि राजस्याः ॥ अन्यथातामस्याभेदाभावात् ॥ नैर्ऋत्यसिद्धिः ॥
 नैर्ऋत्यफलान्योगसिद्धिम् ॥ अथैथायेनोपायेन सिद्धिप्राप्तो ब्रह्मान्नोति तथा निबोध ॥
 यासिद्धिज्ञानस्य परानिष्ठा ॥ ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ब्रह्मणिभावो ब्रह्मभूयम् ॥ ब्रह्म
 णिस्थितिः सर्वदा तन्मनस्कतेत्यर्थः ॥ पुनरंतरंगः साधनान्युक्तवोपसंहरति ॥ सर्वक
 र्माणीत्यादिना ॥ परोक्षवचनं तु द्रोणं प्रतिभीमवचनवत् ॥ धर्मत्यागः फलत्या-
 गः ॥ कथमन्यथायुद्धविधिः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी सत्यागीत्यभिधीयत इति चोक्त
 म् ॥ ७३ ॥ पूर्णादोषमहाविष्णोर्गीतामाश्रित्य लेशतः ॥ निरूपणं कृतं तेन प्रीयतां मे
 सदा विभुः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्गीताभाष्येऽ
 षादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ इति श्रीमद्गीताभाष्यम् ॥ ७३ ॥

संकराख्यस्य दुर्येनेनिःस्तेन रजस्वला । गीतानारी समीरेण शोधिता हंसरूपि
 णा ॥ मायिनः शलभायन्ते भास्करस्तस्करायते । यस्य तस्मिन्प्राणनाथे यतीन्द्रे
 भक्तिरस्तु मे ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीताभाष्यं संपूर्णम् ॥

॥ अथ ब्रह्मसूत्रभाष्यं प्रारभ्यते ॥ २ ॥

नार्थसगुरुमभिगच्छेत्समित्याणिःश्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥ यमेवैषष्टणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआ
 त्माविष्टणुतेतनूत्वाम् ॥ यस्यदेवैपराभक्तिर्यथोदेवतथागुरौ ॥ तस्यैकथिताह्यर्थाःप्रकाशनेम
 हात्मनइत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ व्योमसंहितायांच ॥ अंत्यजाअपियेभक्तानामज्ञानाधिकारिणः ॥
 स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनांतत्रज्ञानेधिकारिता ॥ एकदेशेपरोक्तेतुननुग्रंथपुरःसरे ॥ त्रैवर्णिकानांविदोक्ते
 सम्यग्भक्तिमताहरो ॥ आहुरप्युत्तमस्त्रीणामधिकान्तुवैदिके ॥ यथोर्वशीयमीचैवशच्याद्याश्च
 तथापराइति ॥ यतोनारायणप्रसादमृतेनमोक्षः ॥ नचज्ञानंविनात्यर्थप्रसादः ॥ अतोब्रह्मजि
 ज्ञासाकर्तव्या ॥ यत्रानवसरोऽन्यत्रप्रदंतत्रप्रतिष्ठितम् ॥ वाक्येवैतिसतांतीतिःसावकाशेनतद्भवे
 दितिबहूत्संहितायाम् ॥ तमेवविद्वानभृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यते ॥ प्रियोहिज्ञा
 निनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ यमेवैषष्टणुतेतेनलभ्यः ॥ आत्मावाऽरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योभंतव्योनि
 दिव्यमितिव्यइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कर्मणात्वधमःप्रोक्तःप्रसादश्रवणादिभिः ॥ मध्य
 मोज्ञानसंपत्त्याप्रसादस्तूत्तमोमतः ॥ प्रसादात्त्वधमाद्विष्णोःस्वर्गलोकःप्रकीर्तितः ॥ मध्य
 माब्जानलौकादिरुत्तमस्त्वेवमुक्तिदः ॥ श्रवणंमननंचैवध्यानंभक्तिस्तथैवच ॥ साधनंज्ञानसं
 पत्तौप्रधानंनान्यदिष्यते ॥ नचैतानिविनाकश्चिज्ज्ञानमापकुतश्चनेतिनारदीये ॥ ब्रह्मश
 ब्दश्चविष्णवावेव ॥ यमंतःसमुद्रेकवयोवयंतियदक्षरेपरमेप्रजाः ॥ यतःप्रसूताजगतःप्रसूतीतोये
 नजीवान्व्यससर्जंभूम्यामित्युत्तवा तदेवैतदुसत्यमाहुस्तदेवब्रह्मपरमंकीर्तानामितिहिश्रुतिः ॥
 तत्रोविष्णुरितिचनाद्विष्णुरेवहितत्रोच्यते ॥ नचेतरशब्दात्तत्प्राप्तिः ॥ नामानिविश्वा

निनसंतिलोकेयदाविरासीदनृत्तस्यसर्वम् ॥ नामानिसर्वाणि यमाविशतितवैविष्णुपरममुदाह
 रंतीतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ योदेवानां नामा एकरवतंसंप्रशंभुवनार्यस्यन्येव्येशब्दान्त्रान्येषांस
 र्वनामता ॥ अजस्थनाभावध्येकमर्षितंयस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुरिति विष्णोर्हि लिंगम् ॥
 नचप्रसिद्धार्थविनाऽन्योऽर्थोयुज्यते ॥ अजस्थनामावितियस्यनामेरभूत्श्रुतेःपुंकरंलोकसार
 म् ॥ तस्मै नमोव्यस्तसमस्तविश्वविभूतयेविष्णवे लोककर्त्रे इतिस्कादि ॥ परोदिवापरएनापृथिव्येतिस
 माख्याश्रुतौ ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधाभित्युत्त्वाममयो निरर्ष्वतःश्रुद्र
 इत्याह ॥ उग्रोरुद्रः ॥ समुद्रैतर्नारायणः ॥ प्रसिद्धत्वात्सूत्रितत्वाच्चास्यार्थस्यनचाविरोधेप्रसिद्धः
 परित्यज्यते ॥ उक्तन्यायेनचश्रुतयएतमेववदंति ॥ वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा ॥ आदावते
 चमध्येचविष्णुःसर्वत्रगीयतइतिहरिवंशेषु ॥ नचेतग्रंथविरोधः ॥ एषमोहंसूजाख्याशुयो
 जनान्मोहयिष्यति ॥ त्वंचरुद्रमहाबाहोहशास्त्राणिकारय ॥ अतथ्यानितवितथ्यानिदर्शयस्वम
 हाशुज ॥ प्रकाशंकुरुवात्मानमप्रकाशंचमांकुर्वितिवाराहवचनात् ॥ शैवेचस्कादि ॥ श्वपचादपिक
 छत्वंब्रह्मेशानादयःसुराः ॥ तदैवाच्युतयांत्येवयैदेवत्वंपराङ्मुखइति ॥ ब्राह्मेचब्रह्मवैवर्ते ॥ नाहं
 नचशिवोन्येचतच्छतयेकाशभागिनः ॥ बालःकीडनैकैर्यद्वत्कीडनेऽस्माभिरच्युतइति ॥ नचवैष्णवे
 षुतथा ॥ तच्चैषमोहमित्युक्तम् ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ब्रह्मणोलक्षणमाह ॥ ॐ जनाद्यस्ययतः ॐ ॥ २ ॥
 सृष्टिस्थितिसंहारनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षायतः ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारनियतितर्ज्ञानमावृत्तिः ॥
 बंधमोक्षौचपुरुषाद्यस्मात्सहरिरेकराडितिस्कादि ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायते ॥ येन

जातानिजीवंति॥यत्प्रयंत्यभिसंविशंतितद्विजिज्ञासस्वतद्ब्रह्मति ॥ यउत्रिधातुपुथिवीमुतद्यामे
कोदाधारभुवनानिविश्वा ॥ चतुर्भिःसाकंनवतिंचनामभिश्रकंनहृत्तंव्यतींश्रवीविपत् ॥ परोमात्र
यातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंति॥ नतेविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप ॥ योनः
पिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवनानिविश्वेत्यादिच ॥२॥अ० २॥अनुमानतोऽन्येनकल्पनी
याः ॥ ॐशास्त्रयोनित्वात् ॐ ॥३॥ ॥ नावेदविन्मनुतेतंबृहंतं सर्वानुभूमात्मानंसांपराये ॥ औ
पनिषदःपुरुषइत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ नचानुमानस्यनियतप्रामाण्यम् ॥ श्रुतिसाहाय्यरहितमनुमानं
नकुत्रचित् ॥ निश्चयात्साधेदर्थप्रमाणांतरमेवच ॥ श्रुतिस्थितिसहाय्यत्प्रमाणांतरमुत्तमम् ॥
प्रमाणपदवींगच्छेन्नात्रकार्याविचारणा ॥ पूर्वोत्तराविरोधेनकोत्रार्थोऽभिमतोभवेत् ॥ इत्याद्य
मूहनंतर्कःशुक्कतर्कतुवर्जयेदित्यादिकौर्म ॥ शक्यत्वाच्चानुमानानांसर्वत्र ॥ सर्वत्रशक्यतेकतु
मागमंहिविधानुमा ॥ तस्मान्नसाशक्तिमतीविनागममुदीक्षितुमितिवाहाहे ॥ रेतोधातुर्वटकणि
काघृतधूमाधिवासनम् ॥ जातिस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोऽबुभक्षणम् ॥ प्रेत्यभूताप्ययश्चैवदेव
ताभ्युपयाचनम् ॥ मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणभित्तिनिश्चयइतिमोक्षधर्मवचनान्ननास्तित्वयवादो
युज्यते ॥ दर्शनाच्चतपआदिफलस्य ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाश्रभारतंपंचरात्रकम् ॥ मूत्ररामायणं
चैवशास्त्रमित्यभिधीयते ॥ यच्चानुकूलमेतस्यतच्चशास्त्रंप्रकीर्तितम् ॥ अतोऽन्योग्रंथविस्नारानैव
शास्त्रंकुवर्ततदितिस्कादि ॥ सांख्ययोगःपाशुपतंवेदारण्यकमेवचेत्यारभ्यवेदपंचरात्रयैरिक्त्या
भिप्रायेणपंचरात्रस्यैवप्रामाण्यमुक्तम्॥इतरेषांभिन्नमतत्वंप्रदर्शयामोक्षधर्मेष्वपि ॥ शास्त्रं योनिःप्र

माणस्येतिशास्त्रयोनि ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ आज्ञानांप्रतीयमानमपिनेतेरेषांशास्त्रयोनिस्त्वम् ॥ कुतः ॥ ॥
 अतिसुसमन्वयात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ अन्वयउपपत्त्यादिलिंगम् ॥ उक्तं बृहत्संहितायाम् ॥ उपक्रमोपसं
 हारवभ्यासोपूर्वताफलम् ॥ अर्थवादोपपत्तीचलिंगतास्पर्यनिर्णयइति ॥ उपक्रमादितात्पर्यलिंगैः
 सम्यगुनिरूप्यमाणेतदेवशास्त्रगम्यम् ॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमां विकल्प्योपोह्यइत्यहम् ॥ इत्यस्या
 हृदयंसाक्षाच्चान्योमद्देदकश्चेतिहिभागवते ॥ ४ ॥ अ० ४ ॥ ननुयतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसा
 सह ॥ अशब्दमस्पर्शमव्ययं तथाऽरसंनित्यमगंधवच्चयत् ॥ अवचनेनैवप्रोवाच ॥ यद्वाचा
 नभ्युदितम् ॥ येनवागभ्युद्यते ॥ यच्छ्रोत्रेणनशृणोति ॥ येनश्रोत्रमिदं श्रुतमित्याद्विभिर्नतच्छ
 ब्दगोचरम् ॥ नेत्याह ॥ ॐ ईक्षतेर्नाशब्दम् ॐ ॥ ५ ॥ स एतस्माज्जीवघनात्परत्परंपुरिशयंपुरुष
 मीक्षते ॥ आत्मन्येवात्मानंपश्येत् ॥ विज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतित्यादिवचनैरीक्षणीयत्वाद्वाच्यमेव ॥
 औपनिषदत्वाच्चावचनेनेक्षणम् ॥ सर्वेदायत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयद्वंदति ॥ वेदैश्चस
 र्वैरहमेवेद्योवेदांतकृद्देविदेवचाहमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यश्च ॥ अवाच्यत्वादिकंत्वप्रसिद्धत्वात् ॥
 नतदीदृगितिज्ञेयंवाच्यंनचतर्क्यते ॥ पश्यंतोऽपिनपश्यंतिमेरूरूपंविपश्चितइतिवत् ॥ अप्रसि
 द्धैरवाच्यंतद्वाच्यंसर्वागमोक्तितः ॥ अतर्क्यंतर्क्यमज्ञेयंज्ञेयमेवंपरंस्मृतमितिगारुडे ॥ नचाऽशब्द
 त्वमितरसिद्धम् ॥ ५ ॥ ॐ गौणैश्चेन्नात्मशब्दात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ नचगौणआत्मादृश्योवाच्यश्चननि
 गुणइतियुक्तम् ॥ आत्मशब्दात् ॥ योगैःसर्वतोहीनोयश्चदोषविवर्जितः ॥ हेयोपादेयरहितःस
 आत्मेत्यभिधीयते ॥ एतदन्यस्वभावोयःसोनास्मेतिसतांमतम् ॥ अनात्मन्यात्मशब्दस्तुसौपचारः

प्रयुज्यतइतिवाग्ने ॥ द्वेवावब्रह्मणोरूपेआत्माचैऽवानात्माच ॥ तत्रयःसआत्मासन्तियः
शुद्धःकेवलोनर्गुणश्च ॥ अथहयोऽनीटशःसोनात्मेवितलवकारब्राह्मणम् ॥ नचसुख्येसत्यमुख्यंयु
ज्यते ॥ ६ ॥ ॐतन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशात् ॥ ७ ॥ ॥ नहिगौणात्मनिष्ठस्यमोक्षः ॥ यस्यानुवि
त्तःप्रतिबुद्धआत्माअस्मिन्संदोहेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्साहिर्षस्यकर्तातस्यलोकःसउलो
कःकुवेत्यात्मनिष्ठस्यमोक्षउपदिश्यते ॥ अथभात्माब्रह्म ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतिभगवन्नितिशब्दते ॥
दत्तंदूर्वासंसोममात्मेशब्रह्मसंभवान् ॥ चेतनस्तुद्विधाप्रोक्तोजीवआत्मेतिचप्रभो ॥ जीवाद्ब्र
ह्मादयःप्रोक्ताआत्मैकस्तुजनार्दनः ॥ इतरेष्व्यात्मशब्दस्तुसोपचारःप्रयुज्यते ॥ तस्यात्मानोनि
र्गुणस्यज्ञानान्मोक्षउदाहृतः ॥ सगुणास्त्वपरेप्रोक्ताःतज्ज्ञानान्मैवबुच्यते ॥ परोहिपुरुषोविष्णुस्त
स्मान्मोक्षस्तवःस्मृतइतिपद्मे ॥ ७ ॥ ॐह्येत्वावचनाच्च ॥ ८ ॥ ॥ तमेकंजानथआत्मानम
न्यावाचोविभुंचथअमृतस्यैपसेतुरिष्येपहिथत्वचनादस्याहेयत्ववचनाअगौणआत्मा ॥ ८ ॥
ॐस्वाय्यात् ॥ ९ ॥ ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदंपूर्णमुदुच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमिवावशिष्य
ते ॥ सआत्मनआत्मानमुद्धृत्याऽऽत्मन्येवविलापयत्यथात्मैवभवति ॥ सदेवोबहुधाभूत्वानि
र्गुणःपुरुषोत्तमः ॥ एकीभूयपुनःशेतेनिर्दोषोहरिरादिकृदितिस्वस्यैवस्मिन्नप्यथवचनात् ॥
नहिगौणात्मनिर्दोषस्यलयः ॥ ९ ॥ ॥ ॐगैतिसामान्यात् ॥ १० ॥ ॥ नचकामुचिच्छावास्वस्य
थोच्यते ॥ सर्वेदायुक्तयःसुप्रमाणाब्राह्मंज्ञानंपरमंत्वेकमेव ॥ प्रकाशयंतेनविरोधःकुतश्चिद्दे
देपुसर्वेषुतथेतिहासइतिपिंगिश्रुतेर्गतज्ञानस्यसाम्यमेव ॥ ॐश्रुतवाचा ॥ ११ ॥ ॥ एकोदेवः

सर्वभूतेषु षडः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेताकेवलो निर्गुणश्चे-
 ति ॥ नह्यशब्दः श्रूयते ॥ नचाप्रसिद्धं कल्पयम् ॥ सर्वशब्दावाच्यस्य लक्षणाऽयुक्तैः ॥ १ ॥ अ० ०५ ॥
 तमेव समन्वयं प्रकटयत्यानंदमयो भ्यासादित्यादिना समस्तेनाध्यायेन प्रायेण ॥ प्रायेणान्यत्र प्रसि-
 द्धानां शब्दानां परमात्मनि समन्वयः प्रदर्शयते ॥ स्मिन्पदादे ॥ नान्यथा तददृष्टेः ॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्त-
 व्येत्युक्तम् ॥ तच्च ब्रह्म ॥ ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्यानंदमयावयवरूपं प्रतीयते ॥ नह्यवयवित्तेः ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मात्रस्य ज्ञेयतेत्यत आह ॥ ॥ ॐ शानंदमयो भ्यासात् ॐ ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ आनंदमयो ब्रह्मादिप्रकृतिर्विष्णु-
 र्वा ॥ ब्रह्मशब्दाद्विरण्यगर्भस्य प्राप्तिः ॥ शतानंदनाम्ना च ॥ अष्टमूर्तित्वात्सूर्यमोक्तत्वाच्च रुद्रस्य ॥
 एवमन्येषामपि ॥ ममयो निर्महद्ब्रह्मो निब्रह्मशब्दाद्ब्रह्मभावाच्च प्रकृतेः ॥ बृहजातिजीवकमलासनशा-
 ब्दराशिष्विति ब्रह्मशब्दादेव सर्वजीवानाम् ॥ अन्नमयत्वादेश्च ॥ तथापि नत आनंदमयशब्देनोच्यं-
 ते ॥ किं नु विष्णुरेव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ एतमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ ब्रह्मशब्दः परे विष्णोना-
 न्यत्र कचिदिद्यते ॥ असंपूर्णाः परेयस्मादुपचारेण वा भवेत् ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्ध-
 ते ॥ वासुदेवात्मकं ब्रह्म मूलमंत्रेण वायतिरित्यादिपुतस्मिन्नेव प्रसिद्धं ब्रह्मशब्दाभ्यासात् ॥ १ ॥ २ ॥
 ॐ विकारशब्दात्त्रितिचेन्न प्राचुर्यात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ विकारात्मकत्वात्तदभिमानित्वाच्च युज्यते प्रकृत्या-
 दीनां मयद्ब्रह्मो नतु परमात्मन इति मा भूत् ॥ प्रचुरानंदत्वाद्यानंदमयः ॥ नतु तद्विकारित्वात् ॥
 अन्नादीनां चाचुर्यमेव ॥ अद्यते त्तिचेति व्याख्यानात्तत्प्राचुर्यंच युज्यते ॥ उपजीव्यत्वमेवाऽ-
 घातम् ॥ सवाएष इत्यन्यप्रारंभात् ॥ येऽन्नं ब्रह्मोपासत इत्यादि ब्रह्मशब्दाद्ब्रह्मरुपत्वाच्च न विकारि-

त्वमविरोधश्च ॥ नचपृथक्कल्पनायुक्ता ॥ स्वरूपेचयुज्यन्तेप्रचुरप्रकाशोरविरितिवात् ॥ १३ ॥ ॐ अत
 द्वेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ कोह्येवान्यात्कः प्राणयात्य देषाकाशआनंदोनस्यादिति ॥ १४ ॥
 ॐ मां त्रवर्णिकमेवचगीयते ॐ ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मविदाभोतिपरमिति सूचयित्वास्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेति मं
 त्रवर्णलक्षितं परमेव ब्रह्मशब्दानुसंधानाद्गीयते ॥ नचावयवत्वविरोधः ॥ सशिरःसदक्षिणःपक्षःसउ
 तरःपक्षःसआत्मासपुच्छमितितस्यैवावयवत्वोक्तेश्चतुर्वेदशिवायाम् ॥ शिरोनारायणःपक्षोदक्षिणः
 सव्यएवच ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चसंदोहोवासुदेवकः ॥ नारायणोऽथसंदोहोवासुदेवःशिरोऽपिवा ॥
 पुच्छंसंकर्षणःप्रोक्तएकएवतुपंचथा ॥ अंगांगित्वेनभगवान्क्रीडतेपुरुषोत्तमः ॥ ऐश्वर्यान्नविरोध
 श्चिंत्यस्तस्मिञ्जनादने ॥ अतर्कैहिकुतस्तर्कस्वप्रमेयेकृतःप्रमेतिब्रह्मसंहितायाम् ॥ रसशब्दे
 नविशेषणात्तत्तत्सारभूतंचिन्मात्रमेवोच्यते ॥ इदमितिचदृश्यमानमच्चिहितत्वात् ॥ अनन्योऽ
 प्यन्यशब्देनतथैकोबहुरूपवान् ॥ प्रोच्यतेभगवान्विष्णुरैश्वर्यापुरुषोत्तमइतिब्रह्मांडे ॥ १५ ॥
 ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नचोक्तप्राप्त्याविरिंचादिरत्रोच्यते ॥ नह्यन्यज्ञानान्मोक्षउपप
 द्यते ॥ तमेवविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिद्युक्तम् ॥ १६ ॥ ॥ ॐ भेदव्यप
 देशाच्च ॐ ॥ १७ ॥ ॥ तेयेशंतंप्रजापतेरानंदाः ॥ सएकोब्रह्मणआनंदइति ॥ अदृश्येऽनात्म्ये
 निरुक्तेऽनित्यनेऽभयंप्रतिष्ठाविंदते ॥ अथसोभयंतोभवति ॥ सयश्चायंपुरुषइत्यादिभेदव्यप
 देशात् ॥ नचतत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिइत्यादिश्रुतिविरोधः ॥ नामानिसर्वाणिमयाविशंतीवितत्तच्छ
 ब्दवाच्यत्वोक्तेः ॥ इदंहिविश्वंभगवानिवेतरोयतोजगत्स्थाननिरोधंसंभवः ॥ असर्वःसर्वइत्यपि ॥

विद्यास्मनिभिदाबोधः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणा ॥ जुष्टंयदापश्यत्ययमीशम
स्यमहिमानमिनिवीतशोकः ॥ असर्वःसर्वइवआत्मैवसन्ननात्मेवप्रत्यङ्परार्द्धिवैकर्ष्यते ॥ बहुधे
यतेसपुरुषःसईश्वरःसब्रह्म ॥ सर्वातर्यामिकोविष्णुःसर्वनाम्नाऽभिधीयते ॥ एषोहत्वमसौचेति
ननुसर्वस्वरूपतः ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्धेत्यादेश्च ॥ उक्ताचप्राप्तिः ॥ ब्रह्मैवसन्नि
त्यपिजीवएवब्रह्मशब्दः ॥ उपपद्यतेचविरोधे ॥ प्रमादात्मकत्वाद्ध्वंस्यविमुक्तत्वंचयुज्यते ॥ मु
क्तिर्हिवाऽन्यथारूपस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिभागवते ॥ १७ ॥ ॐकामाच्चनानुमानोपेक्षाॐ
॥ १८ ॥ ॥ नचतत्तदनुमानविरोधः ॥ यथाकामंध्यनुमानंशक्यते ॥ अतो नतत्त्वेपृथगनुमानम
पेक्षते ॥ उक्तंचस्कांदे ॥ यथाकामानुमायस्मात्तस्मात्साऽनपगाश्रुतेः ॥ पूर्वोत्तराविरोधायचेष्य
तेनान्यथाक्चिदिति ॥ नैषातर्केणमतिरापनेयेति च ॥ १८ ॥ ॐअस्मिन्नस्यचतद्योगंशा
स्तिॐ ॥ १९ ॥ ॥ अस्यजीवस्ययुक्तिसमुच्चयेचशब्दः ॥ सोऽश्रुतेसर्वानुकाशानुसहब्रह्मणा
विपश्चिता ॥ अनिलयनेभयंप्रतिष्ठांविंदते ॥ एतमानंदमयमात्मानुपसंक्रामतीत्यादि ॥ १९ ॥
अ०६ ॥ अदृश्येनात्मइत्युक्तम् ॥ तच्चादृश्यत्वम् ॥ अंतःप्रविष्टंकर्तारमेतम् ॥ अंतश्चंद्रमसिम
नसाचरंतम् ॥ सैहवसंतंनविजानंतिदेवाइत्यंतस्थस्यकस्यचिदुच्यते ॥ सचंद्रोराजाससयुंजंती
त्यादिभिरन्यःप्रतीयते ॥ तस्मात्सएवानंदमयइतिनमंतव्यम् ॥ ॥ ॐअंतस्तद्धर्मोपदेशात्ॐ
॥ २० ॥ अंतःश्रूयमाणोविष्णुरेव ॥ अंतःसमुद्रेमनसाचरंतम् ॥ ब्रह्माऽन्वविदशशाहोतारमर्णे ॥
समुद्रेऽंतःकवयोविचक्षते ॥ मरीचीनांपदमिच्छंतिवधसः ॥ यस्यांडकोशशुष्ममाहुरित्यादि

तद्धर्मोपदेशात् ॥ सहिंशीरसमुद्रशायी ॥ तस्यचवीर्यमंडकोशः ॥ सोऽभिध्यायशरीरात्स्वात्
सिस्त्वुर्विविधाः प्रजाः ॥ अपएवससर्जादौतासुवीर्यमवास्तुजत् ॥ तदंडमभवद्धैमंसहस्रांशुसुम
प्रभम् ॥ यस्मिञ्ज्ञेस्वयंब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ आपो नाराइतिप्रोक्ता आपोवैनरसूनवः ॥ अ
यंतस्यताः पूर्वेनेनारायणः स्मृतइतिव्यासस्मृतैः ॥ अहंततेजोरश्मीन् नारायणं पुरुषं ज्ञानमप्रतः ॥
पुरुषात्प्रकृतिर्जगदंडकोशमितिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ २० ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥ २१ ॥
इंद्रस्यात्मानिहितः पंचहोता ॥ वायोरत्मानं कवयो निचिक्वुः ॥ अंतरादित्ये मनसा चरंतम् ॥ दे
वानां हृदयं ब्रह्मान्वदिदित्यादिभेदव्यपदेशात् ॥ २१ ॥ अ० १ ॥ कोद्येवान्यात्कः प्राण्यात्पदे
ष आकाशात् आर्नदोनस्थादित्यकाशस्यानंदमयत्वेहेतुरुक्तो ननु विष्णोरिति नमंतव्यम् ॥ ॐ आ
काशस्तह्निगात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ घनः ॥ अस्यलोकस्य कागतिरित्याकाशइतिहोवाचेत्यत्रभूताका
शस्यप्राप्तिः ॥ नचासौयुज्यते किंतु विष्णुरेव ॥ स एष परो वरीयानुद्गीथः स एषो नंतइत्यादितह्निगात् ॥
विष्णोर्नुकंवीर्याणि प्रवोचयः पार्थिवानि विमरजांसि ॥ परोमात्रयातन्वाद्यनेत्यादिनातस्यैव
हितह्निगम् ॥ अनंतो भगवान्ब्रह्म आनंदेत्यादिभिः पदैः ॥ प्रोच्यते विष्णुरैकः परेषामुपचारतइति
ब्राह्मे ॥ नामानिसर्वाणियमाविशंतीति चोक्तम् २ अ. ८ ॥ ॐ अतएव प्राणः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ तद्वैत्प्र
णो अभवः ॥ महान्भोगः प्रजापतेः भुजः कश्चिद्यमाणः ॥ यद्देवान्प्राणयोनेवेति महाभोगशब्देनप
रमानंदत्वं प्राणस्योक्तम् ॥ सच प्राणः प्रसिद्धैर्वयुरित्यपतति ॥ नचैवम् ॥ यतो विष्णुरेव प्राणः ॥ अत
एव श्रीश्र्वेते लक्ष्मीश्र्वल्प्यौ ॥ अहोरात्रे पाश्वैरित्यादितह्निगादेव ॥ २३ ॥ अ० १ ॥ यो वेदनिहितंगुहा

यामित्युक्तम् ॥ तच्चगुहानिहितम् ॥ विमेकर्णापतयतो विचक्षुर्वीशंदज्योतिहृदयआहिनेयत् ॥ विमे
 मनश्चरतिदूरआधीः किंस्विद्वक्ष्यामि किमनूमनिष्येइतिज्योतिरुक्तम् ॥ तच्चज्योतिरग्निमूक्तत्वात्प्र
 सिद्धेश्चाग्निरेवेतिप्राप्तम् ॥ अतआह ॥ ॐज्योतिश्चरणाभिधानात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ विष्णुरेवज्यो
 तिः ॥ कर्णादीनां विचरणाभिधानात् ॥ सहिपरोमात्रयातन्वाहृथानेत्यादिनाकर्णादिविदूरः ॥ २४ ॥
 अ० १० ॥ ॐछंदोभिधानान्नेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनम् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अथ
 यदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतइत्युक्तस्यज्योतिषोऽपिपोषायात्रीवाइदं सर्वमितिगायत्र्यासमार्भःकृतः ॥
 तस्मान्त्रविष्णुरितिचेन्न ॥ तथाचेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ अग्निगायत्र्यादिशब्दार्थरूपोसाविति
 चेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ तथाहिदर्शनम् ॥ गायतित्रायतिचेत्यादि ॥ सर्वच्छंदोभिधोश्चयसर्वदे
 वाभिधोह्यसौ ॥ सर्वलोकाभिधास्येतेषां तदुपचारतइतिवामने ॥ २५ ॥ ॐभूतादिपादव्यपदे
 शोपपत्तेश्चैवम् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तावानस्यमहिमातोज्यायांश्रूपुरुषः ॥ पादोस्यसर्वाभूतानि त्रिपा
 दस्यामृतं दिवीति ॥ सुवर्णकोशश्चजसापरिहृतम् ॥ देवानां वसुधातीर्णविराजम् ॥ असूतस्य
 पूर्णातामुक्त्वां विचक्षते ॥ पादश्चदृढोतुर्न किलाविवित्सइति श्रुतेः ॥ पादइत्येकेदेशपरिमितं च
 तुर्भागवत् इतिवद्विन्नंच ॥ सहिपुरुषसूक्ताभिधेयः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजतेतियज्ञशब्दात् ॥ यज्ञो
 विष्णुर्देवतेतिहि श्रुतिः ॥ तस्मिन्कालेमहाराजोरामएवामिधीयते ॥ यथाहिपौरुषसूक्तेविष्णुरेवा
 मिधीयतइतिस्कादे ॥ २६ ॥ ॐउपदेशभेदान्नेतिचेन्नोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ २७ ॥
 त्रिपादस्यामृतं दिवीतिपूर्वोपदेशः ॥ परोदिवइतिपंचम्यतःपश्चिमः ॥ तस्मान्चैकं वस्त्वत्रोच्यतइ

तित्तेन ॥ त्रिसत्यलोकापेक्षयोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॥ २७ ॥ अ० १ १ ॥ प्राणोविष्णुरित्युक्त
 य ॥ तत्रतावाएताः शीर्षञ्छ्रियः श्रिताश्वशुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राण इत्यत्र प्राणस्य विष्णुत्वं न विद्यते ॥
 इन्द्रियैः सहाभिधानादिति अत आह ॥ ॐ प्राणस्तथा दुग्मात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ तं देवाः प्राणयंत
 स एषोऽसुः स एष प्राणः प्राणकच इत्येव विद्यात् ॥ तदयं प्राणो धितिष्ठतीत्याद्यनुगमादत्रापि प्राणो
 विष्णुरेव ॥ विष्णुमेवानयन् देवा विष्णुभूमिमुपासते ॥ स एव सर्वदेवोक्तस्तद्रथो देह उच्यते इति
 स्कन्दि ॥ ब्रह्मशब्दानुगमाच्च ॥ २८ ॥ ॥ ॐ नवकुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्मसंबन्धभूमाह्यस्मि
 न् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ प्राणोवाह अहमस्म्युष इति वक्तुरात्मोपदेशादिद्रुवेति चेन्न ॥ प्राणस्त्वं प्राणः सर्वा
 णिभूतानीति बह्वध्यात्मसंबन्धोऽयत्र विद्यते ॥ २९ ॥ ॥ ॐ शास्त्रदृष्टया तूपदेशो वा मे देवत्व ॐ ॥ ३० ॥
 शास्त्रमंतर्यामी ॥ संविच्छाखंपरंपदमिति हि भागवते ॥ तत्तत्राश्रोच्यते विष्णुः सर्वशास्त्रत्वहेतु
 तः ॥ न कापि किंचिच्चाभास्ति तमृते पुरुषोत्तममिति पात्रे ॥ अहं मनुभवं सूर्यं श्रेय्यादिवत् ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणलिंगान्नेति चेन्नोपासत्रैविध्यादाश्रितत्वादिहतद्योगात् ॐ ॥
 ॥ ३१ ॥ ॥ तावतिशतसर्वस्य आह्लांसहस्राणि भवतीति जीवलिंगम् ॥ प्राणसंवादादिमुख्यप्रा
 णलिंगं तस्माच्चेति चेन्न ॥ अंतर्बहिःसर्वगतत्वेनेत्युपासत्रैविध्यादिहाश्रितत्वाच्च ॥ स एतमेव
 सीमानं विदर्यैतया ह्याराप्रापद्यत ॥ स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततमपश्यत् ॥ एतद्धर्मवैतद्विद्वाना
 ह महिदास एतरेय इत्यादिना ॥ महिदासाभिधोज्ञे इतरायास्तपो बलात् ॥ साक्षात्सभगवान् वि
 ष्णुर्यस्तंत्रं वैष्णवं व्यथादिति ब्रह्माण्डे ॥ तत्तदुपासनायोग्यतया च पुरुषाणाम् ॥ केषांचित्सर्व

गत्वेनकेषांचिद्दृदयेहरिः ॥ केषांचिद्दहिरिवासावुपास्यः पुरुषोत्तमइतिब्राह्मे ॥ अशौकियावतां
 विष्णुर्योगिनां हृदयेहरिः ॥ प्रतिमास्वप्रबुद्धानां सर्वत्रविदितात्मनामितिच ॥ ३ ॥ अ० १ २ ॥ ॥
 इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्य
 प्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ लंगात्मकानां शब्दानां विष्णौ प्रवृत्तिदर्शयत्यस्मिन्पादे प्राधान्येन ॥ ब्रह्मतत
 मभितिसर्वगतत्वमुक्तं विष्णोः ॥ तच्च तस्यैतस्यासावादित्योरसइत्यादिनाऽऽदित्यस्य प्रतीयेते ॥
 अतोऽब्रवीत् ॥ ॐ सर्वत्रप्रसिद्धोपदेशात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सयश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मेत्यादिना सर्वत्रो
 च्यमानो नारायण एव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ वासुदेवात्परः को नु ब्रह्मशब्दो
 दितो भवेत् ॥ सहिसर्वगुणैः पूर्णस्तदन्येतूपचारतइतितस्मिन्नेवप्रसिद्धब्रह्मशब्दोपदेशात् ॥ १ ॥ ॐ
 विवक्षितगुणोपपत्तेश्च ॥ २ ॥ ॥ सयोतोऽश्रुतइत्यादि ॥ सहिनेविष्णो जायमानइत्यादिनाऽऽश्रु
 तत्वादिगुणकः ॥ समवितासवायुः स इंद्रः सोऽश्रुतः सोऽदृष्टो यो हरिः परमो यो विष्णुर्योनंतइत्यादि
 चतुर्वेदशिवायाम् ॥ २ ॥ ॥ नचाऽऽदित्यशब्दाच्चक्षुर्मयत्वादेश्च जीवइतिवाच्यम् ॥ ॐ अथनुपपत्ते
 स्तुनशरीरः ॐ ॥ ३ ॥ ॥ एकस्यसर्वशरीरस्थत्वानुपपत्तेरेव ॥ ३ ॥ ॥ ॐ कर्मकृतव्यपदेशाच्च
 ॐ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मानं परस्मैशं सतीत्यादि ॥ ४ ॥ ॥ ॐ शब्दविशिषात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ एतमेव ब्र
 ह्मेत्याचक्षतइति नहि जीवमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ एष एव ब्रह्मैष एव वात्सैष एव सवितैष एव इन्द्र एव उ
 एव हरिर्हरति परः परानंदइति चेद्दद्युःशाखायाम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ स्मृतेश्च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अहमात्मा गुडाके

शसर्वभूताशयस्थितः ॥ गामादिशयचभूतानिधारयाम्यहमोजसेत्यादि ॥ नचाप्राभाणिकंकल्प्य
 म् ॥ ६ ॥ ॐअर्भकौकस्त्वात्तद्व्यपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादेवंव्योपवच्च ॐ ॥ ७ ॥ सर्वे
 पुभूतेष्वित्यल्पौकस्त्वाच्चक्षुर्मयत्वादिनाजीवव्यपदेशाच्चनेतिचेन्न ॥ अर्भकौकस्त्वेनचक्षुर्मयत्वा
 दिकूपेणचतस्यैवविष्णोर्निचाय्यत्वात् ॥ सर्वगतत्वेप्यल्पौकस्त्वंचयुज्यतेव्योभवत् ॥ सर्वेद्रियम
 योविष्णुःसर्वप्राणिपुंसस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्चसर्ववेदोदितश्चसइतिस्कदि ॥ ८ ॥ ॐसंभो
 गप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॥ ८ ॥ ॥ जीवपरयोरेकशरीरस्थत्वेसामानभोगमाप्तिरितिचेन्न ॥ साम
 ध्यवैशेष्यात् ॥ उक्तंचगारुडे ॥ सर्वज्ञाल्यज्ञतामेदात्सर्वशस्यल्पशक्तिः ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां
 संभोगोनेशजीवयोरितिच ॥ ८ ॥ ॥ अ० १ ॥ जन्माद्यस्ययतइत्युक्तम् ॥ तत्राऽदृत्वंसयद्यदेवासृज
 ततत्तदुत्तुमधिपतसर्ववाअतीतितददितेरदितित्वमित्यदितेःप्रतीयते ॥ सयद्यदेवाऽसृजतेतिपुंछि
 गंचकूटस्थोऽक्षरउच्यतइत्यादिवत् ॥ अत्रोच्यते ॥ ॐअत्ताचाराचरग्रहणात् ॐ ॥ ९ ॥ नहि
 चराचरस्यसर्वस्थात्तृत्वमदितेः ॥ स्वद्यापातातथैवात्तानिखिलस्यैकऽवतु ॥ वासुदेवःपरपुंसांमित
 रेऽल्पस्यवानवेतिस्कदि ॥ एकःपुरस्ताद्यइदंबभूवयतोबभूवभुवनस्यगोपाः ॥ यमप्येतिभुवनंसं
 परायसनोहरिर्धृतमिहायुषेऽनुदेवइतिश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐप्रकरणाच्च ॐ ॥ १० ॥ अप्संवत्सरसू
 छ्यादिनातत्प्रकरणाच्च ॥ नेहासीत्किंचनाप्यादौसृष्टुरासीद्धरिस्तदा ॥ सोऽत्मनेशनसाऽआशीद
 पएवजनार्दनः ॥ शयानस्तासुभगवान्निर्ममेऽडमहत्तरम् ॥ तत्रसंवत्सरंनामब्रह्माणसृजत्यमुः ॥
 तमनुंव्यादादास्यंतदासौविरुरावह ॥ अथतंरूपयाविष्णुःसृष्टिकर्मण्ययोजयत् ॥ सोऽसृजद्भुवं

विश्वमद्यार्थहरयेविभुरितिब्रह्मवैवर्त्तै ॥ १० ॥ अ० २ ॥ सर्वानैकः परउक्तः कर्तृपिबन्तौ सुकृतस्यलोके
 गुहांप्रविष्टौ परमेपरार्थे ॥ छायातपौ ब्रह्मविदो वदंति पंचाग्रयोये च त्रिनाचिकेनाइतिपिबन्तौ प्रतीये
 नेतौ काविति ॥ उच्यते ॥ ॐ गुहांप्रविष्टावात्मानौ हितदर्शनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ गुहांप्रविष्टौ पि
 बन्तौ विष्णुरुपे एव ॥ वर्मासर्भता त्रिद्वयं व्यापनुस्तयोर्जुष्टिमातरिश्वाजगामेत्यादिना तदर्शना
 त् ॥ आत्मांतरात्मेतिहरिरैकएवद्विधास्थितः ॥ निविष्टो हृदये नित्यं संपिबतिकर्मजमिति बह
 त्संहितायाम् ॥ शुभंपिबत्यसौ नित्यं नाशुभं सह रिरिः पिबेत् ॥ पूर्णानंदमयस्यास्य चेष्टानज्ञायते क्वचि
 दिति पादौ ॥ यो वेदनिहितं गुहायामित्यादिना प्रसिद्धिं हि शब्देन दर्शयति ॥ ११ ॥ ॐ विशेषणा
 त् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्म तत्परमिति ॥ पृथक्पुं गुणास्तस्य नशक्यंते ऽभितव
 तः ॥ यतो ऽतो ब्रह्मशब्देन सर्वेषां ग्रहणं भवेत् ॥ एतस्माद्ब्रह्मशब्दो र्यविष्णोरेव विशेषणम् ॥ अमि
 ताहिगुणायस्मान्चान्येषां तदृते प्रभुमिति ब्रह्मे ॥ न च जीविसमन्वयो ऽभिधीयते ॥ सत्य आत्मा स
 त्यो जीवः सत्यं भिदासत्यं भिदासत्यं भिदाभैवारुवण्यो भैवारुवण्यो भैवारुवण्य इति त्रैपिगिश्रुतिः ॥ आ
 त्माहिपरमः स्वतंत्रो ऽधिगुणो जीवो ऽल्पशक्तिरस्वतंत्रो ऽवरइति च माह्वेयश्रुतिः ॥ यथेश्वरस्य जी
 वस्य भेदः सत्यो विनिश्चयात् ॥ एवमेव हि मेवांचसत्यां कर्तुं मिहाहंसि ॥ यथेश्वरश्च जीवश्च सत्यभेदो
 परस्परम् ॥ तेन सत्येन मादिवाच्चायंतुमहेशेवा इत्यादेनासत्यो भेदः ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ आदित्यो
 विष्णुरित्युक्तम् ॥ यएष आदित्ये पुरुषः सोहमस्मि स एवाहमस्मीत्यादावग्नीनामेवा ऽदित्यादिस्थ
 त्वमुच्यते अतो ऽध्यादित्ययो रैक्याद्याएषोत्तरिक्षिणिरुषो हृश्यत इत्यत्राप्यग्निरेवोच्यते ॥ अतस्त

द्यथापुष्करपलाशापोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापं कर्मनश्लिष्यतइत्यग्निज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
 षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअंतरुडुपपत्तेः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा-
 दस्याऽमृतं दिव्यादिनातस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
 तर्याम्यपेक्षया ॥ अंतर्धामिणमीशमपेक्षयाहंत्वमित्यपि ॥ सर्वशब्दाः प्रयुज्यन्तेसतिभेदेपि वस्तु-
 ष्विति महाकौर्म ॥ १३ ॥ ॥ ॐस्थानादिव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ तद्यदस्मिन्सर्पिर्वोदकंवा
 सिंचितिवर्मनीएवगच्छतीत्यादिस्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भामनिरित्याद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
 ह्येनाह्लिंगम् ॥ सर्वेशः सोऽसपत्नः सहारिः सपरः सपरो वरीयान् यद्विदं चक्षुषिसर्पिर्वोदकंवासिंचितिवर्म-
 नीएवगच्छतिसवामनः सभामनः सआनंदः सोच्युतइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वादिदंचक्षु-
 रसंगंसर्ववस्तुभिः ॥ सवामनः परोऽस्माकंगतिरित्येवाचिंतयेदितिचवामने ॥ १४ ॥ ॥ ॐसुखवि-
 शिष्टाभिधानादेवच ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंबद्धेति ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदो
 बद्धेतिव्यजानादित्यादेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥ लक्षणंपरमानंदोविष्णोरिवनसंशयः ॥ अव्यक्तादि
 तृणांतास्तुविपुडानंदंभागिनइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ १५ ॥ ॥ ॐशु-
 तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्च ॐ ॥ १६ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीति ॥ नहन्यविद्ययान्यगतियु-
 क्ता ॥ १६ ॥ ॥ ॐअनवस्थितेरसंभवाच्चनेतरः ॐ ॥ १७ ॥ ॥ जीवस्थजीवांतरनियामकत्वेनाऽव-
 स्थितेः ॥ सांम्यादसंभवाच्चनजीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरपेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ यः पृथिव्यांतिष्ठन्पृथिवीनवेदयस्यपृथिवीशरीरंयः पृथिवीमंतरोयमयत्ये

षतआत्मानंर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सच
 मृतस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नहिविष्णोःपृथिव्या
 दिशंमंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादिषुतद्धर्मव्यपदेशात् ॥ १८ ॥ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदेवादिषुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ष्णोजायमानोनजातःसयोऽतोऽश्रुतेणतोमतोनोदृष्टोविज्ञातोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदितोंतरश्च ॥ १८ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॥ १९ ॥ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तंप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॥ ॐशरीरश्रोमयेऽपिहिभेदेनमधीयते ॐ ॥
 ॥ २० ॥ ॥ यआत्मनितिष्ठन्नात्मनोंतरोयमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोयमयत्येषत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठन्विज्ञानादंतरोयविज्ञानंनवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशारिवनोभेदेनैवजीवमधीयते ॥ शीर्यतेनित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदितिचचनाच्छरीरत्वाविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रुक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपार्दनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोर्निरपरिपश्यंतिधीराइत्युक्त्वा ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेरुहृतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रतीयते ॥ अतोब्रवीति ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोकेऽं ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टांतमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपरामिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

द्यथापुष्करपलाशआपोनश्चिद्यंतएवमेवंविदिपांपंक्रमनश्चिद्यतइत्यज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
 षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॐअंतरउपपत्तेःॐ॥ १३ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा
 दस्याऽमृतंदिवीत्यादिनातस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
 तर्याम्यपेक्षया ॥ अंतर्यामिणमीशेशमपेक्ष्याहंत्वमित्यपि ॥ सर्वशब्दाःप्रयुज्यंतेसतिभेदेपिबन्तु
 ष्वितिमहाकौर्म ॥ १३ ॥ ॐस्थानादिव्यपदेशाच्चॐ ॥ १४ ॥ तद्यदस्मिन्सर्पिर्वादकंवा
 सिंचितिवसर्मीएवगच्छतीत्यादिस्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भामनिरियाद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
 ह्येनहिंगम् ॥ सर्वशःसोऽसपत्नःसहरिःसपरःसपरोवरीयान्द्यदिदंचक्षुषिसर्पिर्वादकंवासिंचितिवस्य
 नीएवगच्छतिसवामनःसभामनःसआनंदःसोच्युतइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वादिदंचक्षु
 रसंगंसर्ववस्तुभिः ॥ सवामनःपरोऽस्माकंगतिरित्येवचितयेदितिचवामने ॥ १४ ॥ ॐसुखवि
 शिष्टाभिधानादेवचॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंबह्येति ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदो
 ब्रह्मेतिव्यजानादित्यादेस्तस्यैवहितहृक्षणम् ॥ लक्षणंपरमानंदोविष्णोरैवसंशयः ॥ अव्यक्तादि
 तृणांतास्तुविपुडानंदभागिनइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ १५ ॥ ॐश्रु
 तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्चॐ ॥ १६ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीति ॥ नह्यन्यविद्ययान्यगतियु
 क्ता ॥ १६ ॥ ॐअनवस्थितेरसंभवाच्चनेतरःॐ ॥ १७ ॥ ॥ जीवस्यजीवांतरनियामकत्वेनाऽव
 स्थितेः॥साम्यादंसंभवाच्चनजीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरापेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ यःपृथिव्यांतिष्ठन्नृथिव्याअंतरायंपृथिवीनेवेदयस्यपृथिवीशरीरंयःपृथिवीमंतरोयमयस्ये

पतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सच
 न्यस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नह्यविष्णोःपृथिव्या
 दिशर्मंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादिसुतद्धर्मव्यपदेशात् ॥ १८ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदेवादिसुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ष्णोजायमानोनजातःसर्षोऽतोऽश्रुतोगतोमतोनतोदृष्टोविज्ञातोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदितोतरश्च ॥ १८ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॥ १९ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तेप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॐशरीरश्रोत्रभेदेनैवमधीयते ॥
 ॥ २० ॥ यआत्मनिविष्ट्वात्मनोंतरोयमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोयमयत्येवत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठच्चविज्ञानादंतरोयंविज्ञानंवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशाखिनोभेदेनैवमधीयते ॥ शीर्येतित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम् ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदितिचवचनाच्चशरीरत्वविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रूक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपार्दन्तियंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोर्निपरिपश्यंतिधीराइत्युक्त्वा ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रनीयते ॥ अतोऽब्रवीति ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोक्तेः ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टांतमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपराभिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

तिसृष्टेऽथप्रकृतेः प्राप्तिः ॥ ब्रह्मशब्दात्तत्परतः पराभिधानादेवचहिरण्यगर्भस्य ॥ तमेवंविद्वानमृत
 इह भवति ॥ तत्कर्महरितोऽप्यतसाविद्यात्तन्मतिर्यया ॥ अथ देवावविद्ये वेदितव्ये पराचैवाऽपराच्चा ॥
 तत्र ये वेदायां यंगानियान्यां युगां निया निप्रयंगानिसा अपरा ॥ अथ परा ॥ यया सह रिविदितव्यो
 योऽसावदृश्यो निर्गुणः परः परमात्मेत्यादिनात्तद्धर्मत्वेनाऽवगतपरविद्याविषयत्वोक्तेर्विष्णुरेवाद्दृश्य
 त्वादिगुणकः ॥ २१ ॥ ॐ विशिषणभेदव्यपदेशाभ्यां चनेतरौ ॐ ॥ २२ ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववि
 द्यस्य ज्ञानमयंतपहति विशेषणान्प्रकृतिः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्म नामरूपमचंच जायते इति भेदव्यपदे
 शान्प्रविरिचः ॥ अपरं त्वक्षरं यथासाप्रकृतिर्जडरूपिका ॥ श्रीः पराप्रकृतिः प्रोक्ता चेत्तना विष्णुसंश्र
 या ॥ तामक्षरं परं प्राहुः परतः परमक्षरम् ॥ हरिभेवास्त्रिद्विगुणमक्षरत्रयमीरितमिति स्कंदे ॥ च्य
 क्षराभिधानादक्षरात्परतः परइत्यपि विशेषणमेव ॥ जुष्टं यदापश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति
 वीतशोकः ॥ इति भेदव्यपदेशादीशपदप्राप्तोपिनरुद्रः ॥ २२ ॥ ॐ रूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ २३ ॥
 ॥ यदापश्यः पश्यतेरुमवर्णकतरिभीशंपुरुषं ब्रह्मयोनिमिति ॥ एकोनारायण आसीन्नब्रह्मानचश
 कः ॥ समुनिर्भूत्वासमाचितयत् ॥ ततएतेव्यजायंत विश्वो हिरण्यगर्भो श्रियमोर्वरुणरुद्रेन्द्रा इ
 ति ॥ तस्यैहैतस्य परमस्य नारायणस्य चत्वारिरूपाणि ॥ शुक्लरक्तैरौगं कृष्णमिति ॥ स एतान्येते
 भ्योऽभ्यचीकृपत् ॥ विमिश्राणि व्यभिश्रयत् ॥ अतएतादृगेतद्रूपमिति तस्यैव हिरूपाण्यभिधी
 यते ॥ २३ ॥ अ० ६ ॥ अदृश्यत्वादिगुणेषु सर्वगतत्वम् ॥ यस्वेतमेवं प्रादोशमात्रमभिमानमा
 त्मानैवैश्वानरमुपास्नइति वैश्वानरस्योक्तमित्यत आह ॥ ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ

॥ २४ ॥ ॥ अग्राविष्णोःसाधारणस्यैवैश्वानरशब्दस्यविष्णावेवप्रसिद्धात्सशब्देनविशेषणार्थाद्द्वैश्वा
 नरोविष्णुरेव ॥ २४ ॥ ॥ ॐस्मर्यमाणमनुमानंस्यादिति ॐ ॥ ॥ अहैवैश्वानरोभूत्वाप्रणिनांदेह
 माश्रितइतिस्मर्यमाणमत्रापिसएवोच्यतइत्यस्यानुमापकम् ॥ समाख्यानात् ॥ इतिशब्दःसमा
 ख्याप्रदर्शकः ॥ २५ ॥ ॥ ॐशब्दादिभ्योतःप्रतिष्ठानोन्नतिचेन्नतथादृष्ट्युपदेशादसंभवात्पुरुषविष
 मपिचैनमधीयते ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरः ॥ वैश्वानरसृत्आजानमग्निमित्यादिशब्दः ॥
 वैश्वानरेतद्धृतंभवति ॥ हृदयंगार्हपत्योमनोन्वाहार्यपचनआस्यमाहवनीयइत्याद्यत्रिलिंगमादि
 शब्देनोक्तम् ॥ येनेदमर्चयते तद्यद्भक्तंप्रथमभागच्छेत्तद्धोमीयमित्यादिनापाचकत्वेनांतःप्रति
 ष्ठानंचप्रतीयते ॥ तस्माच्चविष्णुरितिचेन्न ॥ अथहैममात्मानमणोरणीयांसंपरतःपरंविश्वंहस्मिपा
 सीतेति सर्वनामासर्वकर्मासर्वलिंगःसर्वगुणःसर्वकामःसर्वधर्मःसर्वरूपइतिसयएतेमेवसात्मानंविश्वं
 हरिमारादरमुपास्तेतस्यसर्वपुत्रोकेषुसर्वेषुभूतेषुसर्वेषुदेवेषुसर्वेषुदेवेषुकामचारीभवतीतितत्तन्नाम
 लिंगादिनातस्यैवहृद्युपदेशान्महोपनिषदि ॥ अनात्तत्त्वादनात्मानऊनत्वाद्गुणशशितः ॥ अब्रह्मा
 णःपरैसर्वब्रह्मात्माविष्णुरेवहीत्यादिनाकोनआत्माकिंब्रह्मेत्यारंसाच्चान्येषामसंभवाद्द्विष्णुरेवैश्व
 नरः ॥ चंद्रमामनसोजातश्चक्षोःसूर्योअजायतेत्यादिनायःपुरुषाख्योविष्णुरभिहिस्तद्विधेमेवानुसू
 र्ध्वसुतेजाश्चक्षुर्विश्वरूपःप्राणःपृथग्वर्भेत्यादिनैवैश्वानरमधीयते ॥ चशब्देनसकलदेवंत्रपुरा
 णादिषुविष्णुपरत्वंपुरुषसूक्तस्यदर्शयति ॥ तथाचब्राह्मे ॥ यथैवपौरुषसूक्तंनित्यंविष्णुपरायणम् ॥
 तथैवमेमोनित्यंभूयाद्द्विष्णुपरायणमिति ॥ चतुर्वेदशिखाध्यांच ॥ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसह

खपादिति ॥ एषद्येवाचित्यः परः परमो हरिरादिरानादिरनंतो न तं शीरो न तं वाक्शो न तं वाङ्मूर्त्तगुणो न तं
 रूप इति ॥ ब्रह्मसंहितायां च ॥ यथा हि पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववेदाश्रवेदांशानि
 च नारदेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चांगाहोके वेदादिकं हरेः ॥ तत्रामवाच्यमंगंतद्यथा ब्रह्मादिकं मुख
 मितिनारदीयवचनात्प्रोक्तविरोधः ॥ २६ ॥ अतएवनेदवताभूतं च ॥ २७ ॥ अत्रैवैश्वान
 रादिशब्दस्तेजसिभूतेऽग्निदेवतायां च प्रसिद्धोप्यतः पूर्वोक्तेहेतुतएवात्र न स्मात्तच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
 ॥ ॐ साक्षादप्यविरोधैजिमिनिः ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नाग्यादयः शब्दा अग्न्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
 वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्रव्यवहरेतीत्यभ्युपगमेऽविरोधैजिमिनि
 र्वाक्ति ॥ व्यासचित्तस्थिताकाशादवच्छिन्नानिकानि चित् ॥ अन्येव्यवहरेत्येतान्युरीकृत्यगृहादिव
 दितिस्कांदवचनान्प्रसपरंविरोधः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ अभिव्यक्तेरित्याश्रयः ॐ ॥ २९ ॥
 तत्रतत्रप्रसिद्धावप्यभ्यादिषु ब्रह्मणोभिव्यक्तेरभ्यादिसूक्तनियमइत्याश्रयः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ अ
 नुस्मृतेर्वादिः ॐ ॥ ३० ॥ ॥ तत्रतत्रोक्तस्यविष्णोरभ्यादिष्वनुस्मयमाणत्वात्तन्नियमइतिवाद्
 रिः ॥ ३० ॥ ॥ ॐ संपत्तेरितिजैमिनिस्तथाहिदर्शयति ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ साक्षादप्यविरोधवदन्जै
 मिनिसूक्तादिनियममभ्यादिसंप्राप्त्यामन्यते ॥ तं तथा यथोपासते तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
 नद्यन्योपासकौन्यं प्रामुत इति युज्यत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ आमर्त्तैचैनमस्मिन् ॐ ॥ ३२ ॥ ॥
 एनं विष्णुमस्मिन्नभ्यादावामर्त्तयोऽश्रौतिष्ठन्त्यएष एतस्मिन्नश्रौतेजोमयोऽमृतमयः पुरुष इत्या
 दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ इति श्रीत्कण्ठहैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगव
 त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्रीकृष्णापणमस्तु ॥ ४ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ ॥ अतत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णोः समन्वयं प्रायेणास्मिन्पदेदर्श-
 यति ॥ विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्रयस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमोतं मनःसहप्राणैश्च स-
 र्वः ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मानमित्यत्र प्राणानां ग्रंथिरसिरुद्रो माविशांतकः ॥ प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः
 पिनाकीत्यादि नारुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतेः ॥ स एषोतंश्वरते बहुधा जायमान इति जीवलिङ्गाच्चतयोः
 प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ अष्टुभ्वाद्यायतनं स्वशब्दात् ॥ १ ॥ ॥ तमेवैकं जानथाऽऽत्मान-
 मित्यात्मशब्दाद्युभ्वाद्याश्रयोविष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तृते विष्णुमव्ययम् ॥ न संस्रव-
 तियस्मात्सैर्नैवासागुणपूर्णैति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॥ अमुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् ॥ २ ॥ ॥ अमृ-
 तस्यैषसेतुरिति ॥ ब्रह्मविदामोतिपरम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमाग-
 तिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैवमुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुनात्र कि-
 मुक्तेन यावच्छृत्वं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शास्त्रस्य निर्णयइत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॥
 अनुमानमतच्छब्दात् ॥ ३ ॥ ॥ नानुमानात्मकागमपरिकल्पितरुद्रोऽत्र वाच्यः ॥ भस्मधरोऽग-
 त्वादितच्छब्दाभावात्सौतकः सरुद्रः स प्राणभूत्स प्राणनायकः सर्शो यो ह्ये रियो नंतो यो विष्णुर्धुः परः
 परो वरीयानित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्माडिवा रुजं द्रावयते यस्माद् रुद्रस्त-
 स्माज्जानार्दनः ॥ ईशानदेव चेशानो महादेवो महत्त्वतः ॥ पिबंति ये नरा नाकं मुक्ताः संसारसागरात् ॥
 तदाधारो यतो विष्णुः पिनाकी तितस्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन सर्वशंरो धनाद्धरिः ॥ कृत्यात्म-
 काभिर्मदेहं यतो वस्ते प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्ततो देवो विरिचश्च विरेचनात् ॥ बृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

स्यादिति ॥ एषद्येवाचिंत्यः परः परमोहरिरादिरानंतो न लशीर्पानंताक्षो नंतवाङ्मूर्तगुणो नंत
 रूपइति ॥ बहसंहितायां च ॥ यथाह्यौरुपंमुक्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववेदाश्रवेदांगानि
 च नारदेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चांगल्लोकवेदादिकं हरेः ॥ तत्रामवाच्यमंगलद्यथा ब्रह्मादिकं मुब
 मितिनारदीयवचनाच्चाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥ अतएवनेदेवताभूतं च ॥ २७ ॥ अग्निवैश्वान
 रादिशब्दस्तेजसिभूतेऽग्निदेवतायांचप्रसिद्धोप्यतः पूर्वाक्कहेतुन एवात्र न सातच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
 ॥ असाक्षादप्यविरोधैर्मिनिः ॥ २८ ॥ नाग्यादयः शब्दा अन्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
 वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्र व्यवहरतीत्यभ्युपगमेऽविरोधैर्मिनि
 र्वाक्ति ॥ व्यासचित्तस्थिताकाशादवच्छिन्नानिकानिचित् ॥ अन्येव्यवहरंत्येतान्युरीकृत्यगृहादिव
 दितिस्कांदवचनान्त्रमतानांपरस्परं विरोधः ॥ २८ ॥ अअभिव्यक्तेरित्याश्रयः ॥ २९ ॥ अअ
 तत्रतत्रप्रसिद्धाप्यग्यादिषु ब्रह्मणोभिव्यक्तेरग्यादिसूक्तनियमइत्याश्रयः ॥ २९ ॥ अअ
 नुसृतेर्बादरिः ॥ ३० ॥ तत्रतत्रोक्तस्य विष्णोरग्यादिवनुस्मयमाणत्वात्तत्रियमइति वाद
 रिः ॥ ३० ॥ असंपत्तेरिति जैमिनिस्तथाहिदर्शयति ॥ ३१ ॥ साक्षादप्यविरोधं वदन् जै
 मिनिः सूक्तादिनियमग्यादिसंप्रसायामन्यते ॥ तं तथा यथोपासते तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
 नद्यन्योपासकोन्यंप्रामुतइतियुज्यतइत्यत आह ॥ अआमनंतितैनमस्मिन् ॥ ३२ ॥ ॥
 एनं विष्णुमस्मिन् च ग्यादावामनंतियोऽद्यौतिष्ठन् यएष एतस्मिन् च भ्रौतेजोमयोऽमृतमयः पुरुषइत्या
 दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ इति श्रीत्कण्ठैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थसगव
 त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७४ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ ॐ तत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णोः समन्वयं प्रथयेणास्मिन्पदादेशे
 यतिः। विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्रयस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमांतमनःसहप्राणैश्च
 र्षैः ॥ तमेवैकंजानथाऽऽत्मानमित्यत्रप्राणानां ग्रंथिरसिद्धोमाविशांतकः ॥ प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः
 पिनाकीत्यादिनारुद्रस्यप्राणाधारत्वप्रतीतेः ॥ सर्षोतंश्चरते बहुधा जायमान इति जीवलिङ्गाच्चतयोः
 प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ ॐ ह्युभवाद्यायतनं स्वशब्दात् ॥ १ ॥ ॥ तमेवैकंजानथाऽऽत्मान
 भित्त्यात्मशब्दाद्युभवाद्याश्रयोविष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मृतेविष्णुमव्ययम् ॥ न संभव
 तियस्मात्तैर्नैवासागुणपूर्णैतेति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॥ ॐ मुक्तोपसृज्यव्यपदेशात् ॥ २ ॥ ॥ अमु
 तस्यैषसेतुरिति ॥ ब्रह्मविदाभोतिपरम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमाग
 त्तिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुनात्रकि
 मुक्तेनयावच्छेदं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शशस्त्रस्य निर्णयइत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॥
 ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॥ ३ ॥ ॥ नानुमानात्मकागमपरिकल्पितरुद्रोऽत्रवाच्यः ॥ भस्मधरोग्र
 त्वादितच्छब्दाभावात्सौतकः सरुद्रः सप्राणभृत्सप्राणनायकः स ईशो यो ह्यरिर्योनिं तोयो विष्णुर्धृः परः
 परो वरीयान् इत्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वदेविष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्मैडेच ॥ रुद्रं द्रावयते यस्माद् रुद्रस्त
 स्माज्जानार्दनः ॥ ईशानदेवचे शानो महादेवो महत्स्वतः ॥ पिबंति ये नरा नाकं मुक्ताः संसारसागरात् ॥
 तदा धारो यतो विष्णुः पिनाकी तिततस्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन शर्वः शरो धनाद्धरिः ॥ कृत्यात्म
 काग्निर्देहं यतो वस्ते प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्ततो देवो विरिचश्च विरेचनात् ॥ बृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

साविश्वर्यादिद्रुच्यते ॥ एवंनानाविधैःशब्दैरेकएवत्रिविक्रमः ॥ वेदेषुसपुराणेषुगीयनेपुरुषोत्तमइ
 ति ॥ वामनेच ॥ नतुनारायणादीनांनाम्नामन्यत्रसंभवः ॥ अन्यनाम्नांगतिर्विष्णुरेकएवप्रकी
 र्णितइति ॥ स्कंदिच ॥ कर्तेनारायणादीनिनामानिपुरुषोत्तमः ॥ प्रादादन्यत्रभगवान्राजे
 वर्तस्वंपुरामिति ॥ चतुर्मुखःशवानंदोब्रह्मणःपद्मभूरिति ॥ उग्रोभस्मधरोनमःकपालीतिशिवस्य
 च ॥ विशेषनामानिदौस्वकीयान्यपिकेशवइतिचबाह्ये ॥ ३ ॥ ॥ ॐप्राणभृच्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ ए
 तैरेवेतुभिर्नजीवोवायुश्च ॥ अजायमानोबहुधाविजायतइतितस्यैवबहुधाजन्मोक्तेः ॥ ४ ॥ ॥ ॐ
 भेदन्यपदेशात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ नचैक्यंवाच्यम् ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमानमितिभेद
 व्यपदेशात् ॥ ५ ॥ ॥ ॐप्रकरणात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ द्वेविद्येवेदितव्येइतितस्यद्येतत्प्रकरणम् ॥ ६ ॥
 ॥ ॐस्थित्यदनाभ्यांच ॐ ॥ ७ ॥ ॥ द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंदक्षंपरिपस्वजाते ॥ तयोरन्यः
 पिप्पलंस्वाद्वचनश्चान्योअभिचाकशीतीतीशजीवयोःस्थित्यदोक्तेः ॥ ७ ॥ अ० ॥ १ ॥ प्राणो
 वाआशायाभूयानित्युक्तवायैवैभूमातसुखमित्युक्तेस्तस्यैवभूमात्वप्राप्तिः ॥ उक्तांतप्राणानित्यादि
 तर्हिगात् ॥ प्राणशब्दश्चवायुवाचीति ॥ अतोवक्ति ॥ ॐभूमांसंप्रसादादध्युपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥
 ॥ संप्रसादात्पूर्णसुखरूपत्वात् ॥ अध्युपदेशात्सर्वेषामुपर्युपदेशाच्चविष्णुरेवभूमा ॥ सहस्रशीर्षदे
 वंविश्वासंविश्वशंभुवम् ॥ विश्वंनारायणंदेवमक्षरंपरमंपदम् ॥ विश्वतःपरमाञ्जित्यमितिहिश्रु
 तिः ॥ तमुक्तांतंप्राणोनूत्कामतीत्यादिनानोत्पन्मणादिलिंगविराधोऽपि ॥ ८ ॥ ॥ ॐयमोपत्तेश्च ॐ
 ॥ ९ ॥ सर्वगतत्वादिधर्मोपपत्तेश्च ॥ ९ ॥ अ० ॥ २ ॥ अदृश्यत्वादिगणाविष्णोरुक्तः ॥ अदृष्टं

द्रष्टृश्रुतं श्रोत्रित्यादिना ॥ अहं सोममहाहनसं विभर्त्यादेस्तस्यापि संभवान्मध्यमाक्षरस्योक्ता इ
 ति ॥ ॥ अतो ब्रूते ॥ ॐ अक्षरं मंत्रं तं धृतेः ॐ ॥ १० ॥ ॥ एतस्मिन् खल्वक्षरे गार्ग्याकाशओ
 तश्च प्रोतश्चेत्यंबरांतस्य सर्वस्य धृतेर्ब्रह्मैवाक्षरम् ॥ यउत्रिधा तु पृथिवी मुतद्यामेको दाधार भुवनानि
 विश्वा ॥ भर्ता सन् अत्रियमाणो विभर्ति ॥ एको देवो बहुधा निविष्टः ॥ यदा भारं तं द्रयते स
 भर्तुम् ॥ परास्य भारं पुनरस्तमेति ॥ यस्मिन्निदं सं च विचैधि सर्वयस्मिन् देवा अधिविश्वे निषे
 दुरित्यादि श्रुतेः ॥ पृथिव्यादिप्रकृत्यंतं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ विष्णुरेको विभर्ती दं नान्यस्तस्मा
 त्क्षमो धृताविति चर्कादे ॥ १० ॥ ॥ ॐ सा च प्रशासनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ सा च धृतिः प्रशासनादु
 च्यते ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गिसूर्या चंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत इत्यादिना ॥ तच्च प्रशासनं वि
 ष्णोरेव ॥ सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि ॥ चतुर्भिः साकं नवतिंचनाम
 भिश्रकं नष्टं व्यती र्वी विपदित्यादि श्रुतेः ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्तायो ह् च्छ्रयस्तमह
 मिह ब्रवीमि ॥ न केवलं मे भवतश्च राजन्स वैवलंबलिनां चापरेषामित्यादेश्च ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अन्यभावं
 व्यावृत्तेश्च ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अस्थूलमन णिवत्यादिना स्थूला णवादीनामन्यवस्तु स्वभावानां व्यावृत्तेश्च ॥
 अस्थूलोऽनणुरमध्यमो व्यापकोऽव्यापको योऽसौ हरिरादिरादिर विश्वो विश्वः सगुणो निर्गु
 ण इत्यादेर्विष्णो र्वैते धर्माः ॥ अस्थूलो नणुरूपो साव विश्वो विश्व एव च ॥ विरुद्ध धर्मरूपोऽसौ विश्वयो
 त्पुरुषोत्तम इति च ब्राह्मे ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ स देवसो म्येदमग्र आसीदित्यादिना सतः स्रष्टृत्वमुच्यते ॥ तच्च
 सद्ब्रह्मस्य प्रजायेयेति परिणामप्रतीतेर्न विष्णुः ॥ सद्य विकारः सदाशुद्धो नित्य आत्मा सदाहरिस्त्या

दिनाऽविकारः भसिद्ध इति । अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्सः ॐ ॥ १३ ॥ तदैक्षतेतीक्ष्णति
 कर्मव्यपदेशात्सएवविष्णुरत्रोच्यते ॥ नान्योतोस्तिद्रष्टानान्यदतोस्तिद्रष्टृत्यादिनातस्यैवहितह
 क्षणम् ॥ बहुत्वंचाविकारोक्तम् ॥ अजायमानो बहुधाविजायत इति ॥ १३ ॥ अ० ४ ॥ चंद्रादित्याद्या
 धारत्वंविष्णोरुक्तम् ॥ तच्च अथयदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहंपुंडरीकेवैश्वदेहोस्मिन्चंतराकाशः ॥ किं
 तदत्रविद्यते ॥ उमेअस्मिन्धावापृथिवीअंतरेवसमाहिते ॥ उभावथिश्रवायुश्चसूर्याचंद्रमसाउभौ
 विद्युच्चक्षत्राणीत्यादिनाऽऽकाशस्यप्रतीयते ॥ सचाकाशोनविष्णुः ॥ तस्यांतेसुपिरंसूक्ष्मंतस्मि
 न्सर्वप्रतिष्ठितमिति श्रुतेरिति ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ दहुरउचरेभ्यः ॐ ॥ १४ ॥ ॥ यआत्मापहत
 पाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोविजिघत्सोपिपासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सोन्वेद्यव्यः सविजिज्ञासि
 तव्यइत्यादिभ्यउचरेभ्योगुणभ्योदहरेविष्णुरेवा ॥ योशानायापिपासेशोकमोहंजरांमृत्युमत्येति ॥ स
 एषसर्वेभ्यः पाप्मभ्यउदितइत्यादिनाविष्णोरेवहितेगुणाः ॥ नित्यतीर्णाशानायादिकएवहरिः स्वतः ॥
 अशानायादिकानन्येतत्प्रसादात्तरंतिहीतिचपादो ॥ सापेक्षनिरपेक्षयोश्चनिरपेक्षंस्वीकर्तव्यम् ॥ सत्य
 कामः परोनास्ति तमृतेविष्णुमव्ययम् ॥ सत्यकामत्वमन्येषां भवेत्तत्काम्यकामितेतिस्कंदे ॥ १४ ॥
 ॐ गतिशब्दाभ्यां तथा हि दृष्टं लिङ्गं च ॐ ॥ १५ ॥ ॥ अहरहर्गच्छंत्यएतं ब्रह्मलोकं न विदंतीति सुसस्य
 तद्गतिब्रह्मशब्दश्चोच्यते ॥ सतासोम्यतदासंपन्नो भवतीति श्रुतेस्तंहिसुभोगच्छति ॥ अरश्चहवै
 ष्यश्वार्णवौ ब्रह्मलोके इति लिङ्गं च तथा दृष्टम् ॥ अरश्चवैष्यश्चसुधासमुद्रैतत्रैवसर्वाभिमतप्रदौ द्वावि
 त्यादिनातस्यैवहितहक्षणत्वेनोच्यते ॥ १५ ॥ ॥ ॐ धृतेश्चमहिषोस्यास्मिन्नुपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ए

पसेतुर्विधृतिरितिधृतेः ॥ एषभूताधिपतिरेषभूतपालइत्याद्यस्यमहिम्नोस्मिन्नुपलब्धेः ॥ एत
 स्मिन्खल्वक्षरेगार्याकाशाओतश्चप्रोतश्च ॥ एतस्यवाक्षस्यप्रशासनेगार्गि ॥ सहिसर्वाधिपतिः ॥
 सहिसर्वपालःसईशःसविष्णुःपतिर्विश्वस्यात्मेश्वरमित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ तस्यद्वेषमहिमा ॥ सर्वेशो
 विष्णुरैवैकोनान्योऽस्तिजगतःपतिरितिचस्कादे ॥ १६ ॥ ॐप्रसिद्धेश्रुत् ॥ १७ ॥ तत्रापिदहरं
 गगनंविशोकस्तस्मिन्पदं तस्तुपासितव्यमितिप्रसिद्धेश्रुत् ॥ तदंतस्थत्वापेक्षत्वाच्चसुषिरश्रुतिविरो
 धः ॥ १७ ॥ ॐइतरपरामर्शात्सइतिचेन्नासंभवात् ॐ ॥ १८ ॥ परंज्योतिरुपसंपद्यत्वेनरूपेणाभि
 निष्पद्यतएषआत्मेतिहोवाचेतिजीवपरामर्शात्सइतिचेन्न ॥ तस्यस्वतोऽपहतपाप्मत्वाद्यसंभवात्
 ॥ १९ ॥ ॐउचराच्चेदाविर्भूतस्वरूपस्तु ॐ ॥ १९ ॥ सतत्रपर्येतिजक्षन्कीडनरममाणइत्याद्यु
 त्तरवचनाज्जीववेतिचेन्न ॥ तत्रहिपरमेश्वरप्रसादादाविर्भूतस्वरूपोमुक्तउच्यते ॥ यत्प्रसादात्स
 मुक्तोभवतिसभगवान्पूर्वोक्तः ॥ १९ ॥ ॐअन्यार्थश्चपरामर्शः ॐ ॥ २० ॥ प्रंप्राप्यत्वेनरूपेणजीवोऽ
 भिनिष्पद्यतेसएषआत्मेतिपरमात्मार्थश्चपरामर्शः ॥ २० ॥ ॐअल्पश्रुतेरितिचेत्तुक्तम् ॐ ॥ २१ ॥
 दहरइत्यल्पश्रुतेर्नेतिचेन्न ॥ नित्राध्यत्वादेवंव्योमवच्चेत्युक्तत्वात् ॥ एषमआत्मांऽतर्हृदयेज्या
 यानितिश्रुत्युक्तत्वाच्च ॥ २१ ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादयःपरमेश्वरगुणाउक्तास्तेषांमुखंशाश्वतंनेतरे
 षाम् ॥ तदेतदितिमन्यंतेऽनिर्देश्यं परमंमुखमित्यादिनाज्ञानिसुखस्याप्यनिर्देश्यत्वमज्ञेयत्वंचोच्यत
 इति ॥ अतोवक्ति ॥ ॐअनुकृतेस्तस्यच ॐ ॥ २१ ॥ ॥ तमेवभांतमनुभातिसर्वमित्यनुकृतेस्तस्य
 भासासर्वमिदंविभानीतिवचनाच्चपरमात्मैवानिर्देश्यमुखरूपः ॥ नहिज्ञानिसुखमनुभातिसर्वमनचत

द्भासा ॥ अहंत्तेजोरश्मीदितिनारायणभासाहिसर्वभाति ॥२॥ ॥ अ० अपिस्मर्यते ॐ ॥२३॥
 यदादित्यगतेजोजगद्भासयतेखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाश्रौततेजोविद्धिमात्मकमिति ॥ नत
 द्भासयतेसूर्योनिशशांकोनपावकः ॥ यद्वत्त्वानिवर्त्ततेतद्वासपरममेतिच ॥२३॥ अ० ६ ॥ विष्णुरे
 वजिज्ञास्यइत्युक्तम् ॥ तत्र ऊर्ध्वप्राणमुच्यत्यपानंप्रत्यगस्यति ॥ मध्येवासनमासीनं विश्वेदेवा
 उपासतइतिसर्वदेवोपास्यः कश्चित्प्रतीयते ॥ सत्त्ववैपप्राणइतरान्प्राणान्पृथक्पृथगेवसंनि
 धत्ते ॥ द्योयंमध्यमःप्राणःकुविदंगेत्यादिप्राणव्यवस्थापकत्वान्मध्यमत्वात्सर्वदेवोपास्यत्वाच्चवा
 युरेवेतिप्रतीयते ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ अंशब्दादेवंप्रमितः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ वामनशब्दादेववि
 ष्णुरितिप्रमितः ॥ नहिश्रुतेर्लिगंबलवत् ॥ अंशब्दादेवंप्रमितः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ वामनशब्दादेववि
 बलीयः स्यादेवमागमनिर्णयइतिस्कांदि ॥ तच्चलिगंविष्णोरिव ॥ तस्यैवप्राणोक्तेस्तद्वैत्वंप्राणोअस
 वइति ॥२४॥ ॥ अंहद्योपक्षयातुमनुष्याधिकारत्वात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सर्वगतस्यापितस्यांगुष्ठमात्र
 त्वंहद्यवकाशापेक्षयायुज्यते ॥ इतरप्राणिनामंगुष्ठाभावेपिमनुष्याधिकारत्वाच्चविरोधः ॥ २५ ॥
 अ० ७ ॥ मनुष्याणामेवदेविद्यायामधिकारइत्युक्तम् ॥ तिर्यगाद्यपेक्षैवमनुष्यत्वविशेषणमुक्त
 म् ॥ ननुदेवाद्यपेक्षयेत्याह ॥ ॥ अंतदुपर्यपिबादरायणःसंभवात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तदुपरिमनुष्याणां
 सताम् ॥ देवादित्त्वप्राप्त्युपरि ॥ संभवतिहितेपांविशिष्टबुद्ध्यादिभावात् ॥ तिर्यादीनांतदभावा
 दभावः ॥ तेषामपियत्रविशिष्टबुद्ध्यादिभावस्तत्राविरोधः ॥ निषेधाभावात् ॥ दृश्यंतेहिजस्तिर्या
 दयः ॥ ॥ अंविरोधःकर्मणीतिचेन्नानेकप्रतिपक्षदर्शनात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ मनुष्याएवदेवादयो

भवंतीनितदुपरीत्युक्तम् ॥ तत्रयदिमनुष्याःसंतोदेवादयोभवंतितत्पूर्वदेवताभावाद्देवतोद्दिष्टकर्म
 णिविरोधइतिचेन्न ॥ अनेकेषांदेवतापदप्राप्तदर्शनात् ॥ तेहनाकंमहिमानःसंचंतयत्रपूर्वसाध्याः
 संतिदेवाइति ॥ २७ ॥ ॐशब्दइतिचेन्नातःप्रभवात्यक्षानुमानाभ्याम् ॥ २८ ॥ ॥ वाचा
 विरूपमित्येत्याहिश्रुतेराप्त्यनिश्चयान्चित्यत्वापेक्षत्वाच्चमूलप्रमाणस्यस्वतःप्रामाण्यप्रसिद्धेश्च
 नित्यत्वाद्देवस्यतदुदितानां देवानामनित्यत्वात्पुनरन्यभावनियमाभावाच्चशब्देविरोधइतिचेन्न ॥
 सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत् ॥ यथैवनियमःकालेसुरादिनियमस्तथा ॥ तस्मान्नानीदृ
 शंक्कापिविश्वमेतद्भविष्यतीत्यादेरतएवशब्दानेषांप्रभववनियमात् ॥ महतांप्रत्यक्षात् ॥ यथेदानीं
 तथोपर्यपिदेवाभविष्यतीतीतरेषामनुमानाच्चा ॥ २९ ॥ ॐअतएवचनित्यत्वम् ॥ २९ ॥ ॥ अत
 एवशब्दस्यनित्यत्वादेवचदेवप्रवाह्नित्यत्वंच्युक्तम् ॥ २९ ॥ ॥ ॐसमाननामरूपत्वाच्चापृचाव
 प्यविरोधोदर्शनात्स्मृतेश्च ॥ ३० ॥ ॥ अतीतानागतानां देवानांसमाननामरूपत्वात्प्राप्तपदानां
 मुक्त्याऽहत्ताप्यविरोधः ॥ यथापूर्वमितिदर्शनात् ॥ अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयंभुवा ॥
 ऋषीणांनामधेयानियाश्रवेदेषुदृष्टयः ॥ वेदशब्देभ्यएवादौनिर्ममेसमहेश्वरइतिस्मृतेश्च ॥ ३० ॥
 ॐमध्वादिष्वसंभवादनधिकारंजैमिनिः ॥ ३१ ॥ ॥ वसूनामैवैकोभूत्वेत्यादिनाप्राप्यफलत्वात्
 प्राप्तपदानां देवानां मध्वादिविद्यास्वनधिकारंजैमिनिर्गम्यते ॥ ३१ ॥ ॥ ॐज्योतिषिभावाच्च ॥
 ॥ ३२ ॥ ॥ ज्योतिषिसर्वज्ञत्वेभावाच्च ॥ आदित्यप्रकाशं तर्भावत् ॥ तज्ज्ञानिसर्ववस्तूनामंतर्भावा
 त् ॥ नित्यसिद्धत्वाच्चविद्यानाम् ॥ ३२ ॥ ॥ ॐभावंतुवादारणोऽस्तहि ॥ ३३ ॥ ॥ फलेविशेषभा

वात् ॥ प्रासपदानामपि देवानामध्वादिष्वप्यधिकारं बादरायणो मन्यते ॥ अस्ति हि प्रकाशविशेषः ॥
 यावत्सेवापरे तत्त्वे तावत्सुखविशेषतः ॥ संभवाच्चाप्रकाशस्य परमेकमृते हरिम् ॥ तेषां सामर्थ्ययोगाच्च
 देवानामप्युपासनम् ॥ सर्वविधीयते नित्यं सर्वयज्ञादिकर्मचेति स्कादि ॥ उक्तफलानधिकारमात्रं
 जैमिनिमततो नमतविरोधः ॥ सर्वज्ञस्यैव कृष्णस्य त्वेकदेशविचितितम् ॥ स्वीकृत्य मुनयो ब्रू-
 युस्तन्मतेन विरुद्ध्यत इति ब्राह्मे ॥ ३३ ॥ अ० ८ ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्युक्तेऽविशेषाच्छूद्र-
 स्याप्यहरेरिवाशूद्रेति पौत्रायणोक्तैरधिकार इत्यत आह ॥ ॐ शुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्र-
 वणात्तद्व्यच्यते हि ॐ ॥ ३४ ॥ नासौ पौत्रायणः शूद्रः शुचाद्भ्रवणमेव हि शूद्रत्वम् ॥ कम्बरएनेमेत-
 त्संनमित्यनादरश्रवणात् ॥ सहसंजिहानएवक्षत्तारमुवाचे तिसूच्यते हि ॥ ३५ ॥ ॐ क्षत्रिय-
 त्वावगते श्रीचरत्रैवैत्रथेन लिगात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ अयमश्वतरीरथ इति चित्ररथसंबंधित्वेन लिंभे
 न पौत्रायणस्य क्षत्रियत्वावगतेश्च ॥ रथस्त्वश्वतरीयुक्तश्चित्रइत्यभिधीयते इति ब्राह्मे ॥ यत्र वेदो-
 रथस्त्वत्र न वेदो यत्र नोरथ इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ संस्कारपरामर्शात्तद्भावाभिलाषाच्च
 ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयीतेत्यध्ययनार्थसंस्कारपरामर्शात् ॥ नात्रि-
 नयज्ञानक्रियानसंस्कारो न वृत्तानिशूद्रस्येति पैगिश्रुतौ संस्काराभावाभिलाषाच्च ॥ उत्तमस्त्रीणां
 तु न शूद्रवत् ॥ सपत्नीमिपराधमेत्यादिष्वधिकारदर्शनात् ॥ संस्काराभावेनाभावस्तु सामान्येन ॥
 अस्ति च तासां संस्कारः ॥ स्त्रीणां पदानकर्मैव यथोपपन्नं नथेति स्मृतेः ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ तद्भाव-
 निर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ नाहमेतद्देवभोजनोऽहमस्मीति सत्यवचनेन सत्यकामस्य शूद्र-

त्वाभावनिर्धारणेहारिद्रुमतस्यनैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हतीतितत्संस्कारप्रसृत्तेश्च ॥ ३७ ॥ ॥ ॐ
 श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात्स्मृतेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ श्रवणेत्रपुजनुभ्यांश्रोत्रपरिपूरणम् ॥ अध्य-
 यनेजिह्वाच्छेदः ॥ अर्थविधारणेऽहदयविदारणमितिप्रतिषेधात् ॥ नाग्निर्नयज्ञःशुद्धस्यनथैवाह्य
 यनंकुतः ॥ केवलैवतुशुभ्रूषात्रिवर्णानांविधीयतइतिस्मृतेश्च ॥ विदुरादीनांतृपचज्ञानत्वात्कश्चि
 द्विशेषः ॥ ३८ ॥ ॐ १ ॥ ॥ यद्विदंकिंचजगत्सर्वप्राणएजनिनिःसृतम् ॥ महद्द्वयंवज्रमुद्यतंयएत
 द्विदुरमृतास्तेभवंतीत्युद्यतवज्रज्ञानान्मोक्षःश्रूयतइति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐकंपनात् ॐ ॥
 ॥ ३९ ॥ ॥ एजनीतिकंपनवचनात् ॥ उद्यतवज्रोभगवानेव ॥ कोह्येवान्यात्कःप्राणयाद्येदेषआ-
 काशांनंदोनस्यादितिहिश्रुतिः ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुरितिच ॥ नभस्वतोपिसर्वाःस्युश्चे
 षामगवतोहरेः ॥ किमुतान्यस्यजगतोयस्यचेष्टानभस्वतइतिचस्कांदि ॥ चकंचंक्रमणादेपवर्ज
 नाद्ब्रह्ममुच्यते ॥ खंडनात्खड्गवैषेहेतिनामास्वयंहरितिब्रह्मवैवर्ते ॥ ३९ ॥ ॐ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 दयआहितंज्योतिःपरमात्मेत्युक्तम् ॥ तत्रयोथंविज्ञानमयःप्राणेषुहृद्यंतज्योतिःपुरुषइत्यत्रो
 भौलोकावानु संचरंतीतिवचनाज्जीवइतिप्रतीयतइति ॥ अतउच्यते ॥ ॥ ॐज्योतिर्दर्शनात्
 ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरेवज्योतिर्विष्णुरेवब्रह्मविष्णुरेवबलंविष्णुरेवयशोविष्णुरेवआनंदइतिद
 र्शनात्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ ज्योतिर्विष्णुरेवप्राज्ञेनात्मनान्बालूढउत्सर्जद्यातीतिवचनात्स्यापिलो
 कसंचरणमस्येव ॥ ४० ॥ ॐ १ ॥ ॥ ॥ सर्वाधारत्वंविष्णोरुक्तम् ॥ तच्चाकाशोवैचामनामरूपयो
 र्निर्वहितेत्यत्राकाशस्यप्रतीयते ॥ वैनामेतिप्रसिद्धोपदेशात् ॥ प्रसिद्धाकाशांश्र्वांगीकर्तव्यइति ॥

अत उच्यते ॥ ॥ ॐ आकाशोऽर्थांतरत्वादिव्यपदेशात् ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ तेयदंतरातद्ब्रह्मेत्यर्थतर
त्वादिव्यपदेशादाकाशोहरैव ॥ अवर्णम् ॥ यतोवाचोनिर्वृतइत्यादिश्रुतेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥
अनामासोऽप्रसिद्धत्वादरूपोभूतवर्जनादिब्राह्मे ॥ ४१ ॥ अ० १२ ॥ असंगत्वं परमात्मन उक्त
म् ॥ तच्च सयत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इति स्वमादिद्रष्टुः प्रतीयते ॥ स च
जीवः प्रसिद्धेरिति ॥ अतोवक्ति ॥ ॐ सुषुप्त्युक्तांत्योर्भेदेन ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो
न बाह्यं किंच न वेदानंतरम् ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वाहूदत्सजं द्यातीति भेदेऽव्यपदेशात्तज्जीवः परएवांसंगः ॥
स्वमादिद्रष्टृत्वं च सर्वज्ञत्वात्तस्यैव युज्यते ॥ ४२ ॥ अ० १३ ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति ब्राह्मण
स्यापि नित्यमहिमा प्रतीयते ॥ स च ब्राह्मणः सवा एष महानज आत्मेत्यजशब्दाद्विरंचि इति प्राप्तम् ॥
देवानां च विद्याकर्मणोः पदप्राप्तिः सूचिता ॥ तदुपर्यपीति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ पत्यादिशब्दे
भ्यः ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ सर्वस्याधिपतिः सर्वस्येशानः सवा एष नेतिनेतीत्यादिशब्देभ्यो नित्यमहिमा विष्णु
रेव ॥ उतामृतत्वस्येशानो यदज्ञेनातिरोहति ॥ समार्धगर्भी भुवनस्येतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशविधम
णि ॥ सयोतोऽश्रुत इत्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यैव हितेशब्दः ॥ ४३ ॥ अ० १४ ॥ इति श्रीमत्कृष्णहृदय
नक्तब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ ॐ श्रुतिं लिंगादिभिरन्यत्रैव प्रसिद्धानामपिशब्दानां सामस्येन विशेषहेतु
भिर्विष्णोणावेव प्रवृत्तं दर्शयत्यस्मिन्पादे ॥ ॥ ॐ आनुमानिकमप्येकेषामिति चेन्न शरीररूपकविन्य
स्तगृहीतेर्दर्शयति च ॐ ॥ १ ॥ ॥ तत्तु समन्वयादिति सर्वशब्दानां परमेश्वरे समन्वय उक्तः ॥ तन्न्ययुज्य

यतोऽव्यक्तात्पुरुषः परइति सांख्यानुमानपरिकल्पितं प्रधानमप्येकेषां शाखिनामुच्यत इति चेन्न ॥
 तस्यैव पारतंत्र्याच्छरीररूपकेऽव्यक्ते विन्यस्तस्य परमात्मन एवाव्यक्तशब्देन गृहीतेः ॥ कप्रत्ययः
 कुत्सने ॥ परमात्मन एवाव्यक्तशब्दस्तत्तत्र त्वेन तच्छरीररूपत्वादि तस्याप्यव्यक्तशब्दः ॥
 तुच्छेनाभ्वपि हितं यदासीदिति दर्शयति ॥ अव्यक्तमचलं शांतं निष्कलं निक्रियं परम् ॥ यो वेद
 हरिमात्मानं स भयादनुमुच्यत इति पिप्लदाशाखायाम् ॥ अक्षरं ब्रह्म परममित्युक्त्वा व्यक्तोऽक्षर उ
 च्यत इति वचनाच्च ॥ १ ॥ ॐ सूक्ष्मं तु तदहं त्वात् ॐ ॥ २ ॥ सूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्देनोच्यते ॥ तद्धि
 अव्यक्ततामहति ॥ सूक्ष्मत्वं च मुख्यं तस्यैव ॥ यत्तत्सूक्ष्मं परमं वेदितव्यं नित्यं पदैष्णवं क्षामनंति ॥
 यत्तद्धोकानविदुर्लोकसारं विदत्येतत्कवयो योगनिष्ठा इति च पिप्लदाशाखायाम् ॥ मुख्ये च विद्यमा
 नेनामुख्यं युक्तम् ॥ २ ॥ ॐ तदधीनत्वादर्थवत् ॐ ॥ ३ ॥ तदधीनत्वाच्चाव्यक्तत्वादीनां तस्यैवाव्य
 क्तत्वरत्वादिकमर्थवत् ॥ यदधीनो गुणो यस्य तद्गुणीसोऽभिधीयते ॥ यथा जीवः परात्मेति यथा रा
 जाजयीत्यपीति च स्कादि ॥ ३ ॥ ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ४ ॥ अन्यस्य न वाच्यत्वं युज्यते
 ॥ ४ ॥ ॐ वैदतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॐ ॥ ५ ॥ महतः परं श्रुवं निचाप्यतं मृत्युमुवात्प्रमुच्यत इति ज्ञेय
 त्वं वदतीति चेन्न ॥ प्राज्ञः परमात्मा हितत्रोच्यते ॥ अणोरणीयान्महतो महीयानिति तस्यैव हि महतो
 महत्त्वम् ॥ सर्वस्मात्परस्य महतोऽपि परत्वं युज्यते ॥ ५ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ६ ॥ सोऽध्वनः पारमाभो
 लितद्विष्णोः परमं पदमिति तस्य ह्येतत्प्रकरणम् ॥ ६ ॥ ॐ त्रयाणामेवैवैषुपन्यासः प्रश्नश्च ॐ ॥ ७ ॥
 त्रयाणामेवैषुपितृसौमनस्यस्वर्ग्याग्निपरमात्मनां प्रश्न उपन्यासश्च ॥ अविज्ञातप्रार्थनं च प्रश्न इत्यभिधी

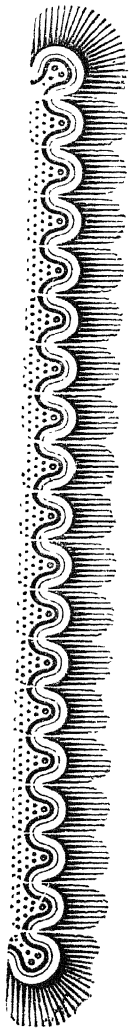

यतइतिवचनाच्चविरोधः ॥७॥ ॐमहद्वच्चॐ ॥८॥ ॥यथामहच्छब्दोमहत्त्वेप्रसिद्धोपिपरम
 महत्त्वात्परमात्मनएवमुख्यः ॥ एवमितरेषि ॥ ८ ॥ ॐच्चमसवदविशेषात्ॐ ॥९॥ ॥ यथा
 चमसशब्दोऽन्यत्रप्रसिद्धोपिइदंतच्छरणएवयथाग्विबलश्रमसऊर्ध्वबुद्धइतिश्रुतेःशिरोवाचकः ए
 वव्यक्तादिशब्दाःसर्वेऽन्यत्रप्रसिद्धाअपिनामानिसर्वाणियमाविशतितैविविष्णुंपरममुदाहरंतीति
 श्रुतेःपरमात्माभिधायकाएवाविशेषाच्छ्रुतेः ॥ ९ ॥ अ०१ ॥ वसंतैवसंलेज्योनिपायजेते
 त्यादिकर्माभिधायककर्मकमादिविरोधाच्चयुज्यतइति ॥ अतआह ॥ ॐज्योतिरुपक्रमा
 नुतथाह्यधीयतएकेॐ ॥१०॥ ॥ ज्योतिरादिकर्मवाचकत्वेनप्रसिद्धाभिधेयोपिसएव ॥ एषइमं
 लोकमभ्यर्चयिष्येदित्युपक्रम्यतावाऽतासर्वाक्चःसर्वैवेदाःसर्वैधोषाः॥एकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणक
 चइत्येवविद्यादिनिव्यधीयतएके॥ १० ॥ ॐकरूपनोपदेशाच्चमध्वादिवदविरोधःॐ॥१॥ ॥मधु
 विद्यादिवत्सर्वशब्दार्थत्वेनपरस्यकल्पनोपदेशाच्चनकर्मकमादिविरोधः॥११॥अ०२॥ ॥ ॐनसं
 ख्योपसंग्रहादपिनानाभावादतिरेकाच्चॐ॥१२॥ ॥यस्मिन्पंचपंचजनाआकाशश्चप्रतिष्ठितइत्या
 दिषुबहुसंख्योपसंग्रहेपिचविरोधः॥तस्यैवाऽकाशादिषुनानाभावात्तदनिरिक्तस्वरूपत्वाच्च ॥१२
 पंचजनानाह ॥ ॐप्राणादयोवाक्यशेषात्ॐ ॥१३॥ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्र
 स्यश्रोत्रमस्यान्मनसोमनइतिवाक्यशेषात् ॥१३॥ ॥ ॐज्योतिषैकेषामसत्यन्नेॐ ॥१४॥
 ॥ तद्देवाज्योतिषांज्योतिरित्येनेनकाण्वानांपंचकम्॥१४॥अ०३॥ अवांतरकारणत्वेनापिसएवो
 च्यतइतिवक्ति ॥ ॐकारणत्वेनचाकाशादियथान्यपदिष्टोक्तैःॐ ॥१५॥ ॥आकाशादिष्ववां

तरकारणत्वेनसएवस्थितः ॥ यथान्यपदिष्टस्यैवपरस्ययआकाशेतिष्ठन्जित्यादिनाऽकाशा
 दिषूक्तेः॥१५॥अ०४॥सर्वशब्दानांपरमात्मवाचकत्वेकथमन्यत्रव्यवहारइत्यतोऽब्रवीत्॥ ॥ॐस
 माकर्षात्ॐ ॥ १६ ॥ ॥ परमात्मवाचिनःशब्दाअन्यत्रसमाह्वयव्यवहित्ये ॥ परस्यवाचकाः
 शब्दाःसमाह्वयेतरेष्वपि ॥ व्यवहित्येसतंतलोकवेदानुसारतइतिपाद्ये॥१६॥ तर्हि कथंतेषांशब्दा
 नांजगतिप्रसिद्धिः ॥ ॐजगद्वाचित्वात्ॐ ॥ १७ ॥ ॥ जगतिव्यवहारोलोकस्थनतुपरमा
 रमनितथा ॥ अतोजगतिप्रसिद्धिःशब्दानाम् ॥ १७ ॥ ॥ ॐजीवमुख्यप्राणलिंगादितिचेत्तद्वा
 स्यातमृॐ ॥ १८ ॥ ॥ तदधीनत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वमित्युक्तम् ॥ तज्जीवमुख्यप्राणयोर्लिंगम् ॥
 अस्ययदैकशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति ॥ वायुनाहिसर्वलोकानेनीयंतइत्यादिश्रुतिभ्यइति
 चेत् ॥ उपासान्वैविध्यादितिव्याख्यातत्वात् ॥ १८ ॥ ॥ ॐअन्यार्थतुजैमिनिःप्रश्रव्याख्याना
 भ्यामपिचैवमेकॐ ॥ १९ ॥ ॥ परमात्मज्ञानार्थकर्मादिकमपिवदतीतजैमिनिः ॥ कस्मिन्नुभ
 गवोज्ञानेसर्वमिदंज्ञातंभवतीतितस्मैसहेवाच ॥ द्वेविद्येवेदितव्ये ॥ कथंनुभगवःसआ
 देशोभवतीति ॥ यथासोम्यैकेनमृत्पिंडेनेत्यादिनाप्रश्रव्याख्यानाभ्याम् ॥ एवमपिचैकेपठंति ॥
 यस्तंनवेदकिमुच्चाकरिष्यतीति ॥ १९ ॥ ॥ ॐवाक्यान्वयात्ॐ ॥ २० ॥ ॥ वाक्यस्याप्येवम
 न्वयोर्युज्यते पृथक्पृथक्स्थितस्यापिपरमात्मना ॥ २० ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञासिद्धीलिंगमाश्रमर्थःॐ
 ॥ २१ ॥ ॥ नान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिप्रतिज्ञासिद्धीलिंगत्वेनकर्मादिकमुच्यतइत्याश्रम
 र्थः ॥ यस्मादेवमनित्यफलमन्यत्तस्मान्नान्यःपंथाइति ॥ २१ ॥ ॥ ॐउत्कृष्टिष्यतएवंभा

वादित्यौडुलोमिःॐ ॥ २२ ॥ उत्कमिष्यतोमुमुक्षोःकर्मादिनाभाव्यंसाधनसाधनत्वेनाऽतस्त
 द्वक्तीत्यौडुलोमिर्मन्यते ॥ २२ ॥ ॐअवस्थितेरितिकाशकृत्सःॐ ॥ २३ ॥ सर्वपरमात्म
 न्यवस्थितमितिवकुंतद्वचनमितिकाशहस्तः ॥ कृष्णहैपायनमतादेकदेशविदःपरे ॥ वद्र्तितितेयथा
 प्रज्ञानविरोधःकथंचनेतिपाद्ये ॥ २३ ॥ अ० ५ ॥ स्त्रीशब्दाऽपितस्मिन्नेवेत्याह ॥ ॥ ॐप्रकृति
 श्रप्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्ॐ ॥ २४ ॥ ॥ हतैतमेवपुरुषंसर्वाणिनामान्यभिवदंति ॥ यथान
 द्यःस्यंदमानाःसमुद्रायणाःसमुद्रमभिशित्येवमैवैतानिनामानिसर्वाणिपुरुषमभिशिंतीतिप्रति-
 ज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्प्रकृतिशब्दवाच्योपिसएव ॥ २४ ॥ ॥ ॐअभिधयोपदेशाच्चॐ ॥ २५ ॥
 मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ महामायेत्यविद्येतिनियतिर्माहिनीतिच ॥ प्रकृतिर्वा
 सनेत्येवंतवेच्छानंतकथ्यतेतिवचनात्तदभिधैवचप्रकृतिशब्देनोच्यते ॥ सोमिध्यासजृतिःसप्रज्ञा
 सआनंदइतिश्रुतेरभिध्याचस्वरूपमेव ॥ ध्यायतिध्यानरूपसौमुखीसुखमतीवच ॥ परमैश्वर्य
 योगेनविरुद्धार्थतयेष्यनइतिब्रह्मादि ॥ २५ ॥ ॐसाक्षाच्चोभयाप्रानात्ॐ ॥ २६ ॥ ॥ एषहृये
 षपुरुषएषप्रकृतिरेषआत्मैषब्रह्मैषलोकएषआलोकोयोसौहरिरादिरनादिरनंतोनंतःपरमःपराहि-
 श्वरूपइतिपैङ्गुश्रुतीसाक्षादेवप्रकृतिपुरुषत्वान्नात् ॥ २६ ॥ ॥ ॐआत्मकृतेःपरिणामात्ॐ
 ॥२७॥ ॥ प्रकर्षेणकरोतीतिप्रकृतिरितिहियोगाच्च ॥ प्रकृतावनुप्रविश्यतांपरिणाम्यतस्परिणामानि
 यामकत्वेनेतत्रस्थित्वात्मनोबहुधाकरणत् ॥ अथहैषआत्माप्रकृतिमनुप्रविश्याऽऽत्मानंबहुधाच
 कारतस्मात्प्रकृतिस्तस्मात्प्रकृतिरित्याचक्षतइतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ अविकारोपिपरमःप्रकृतिंतुवि

कारिणीम् ॥ अनुप्रविश्यगोर्वेदः प्रकृतिश्चाभिधीयत इति नारदीये ॥ न चान्यत्कल्प्यम् ॥ अप्रामा
 णिकत्वात् ॥ २७ ॥ ॐ योनिश्चहिगीयते ॐ ॥ २८ ॥ ॥ अन्यवधानेनोत्पत्तिद्वारत्वं प्रकृतित्वं च
 स्वैव हिगीयते ॥ यद्भूतयोनिपरिपश्यंति धीरा इति ॥ व्यवधानेन सूतिस्तु पुंस्त्वं विद्वद्भिरुच्यते ॥ सू
 तिरव्यवधानेन प्रकृतिविति स्थितिः ॥ उभयात्मकसूतित्वाद्वासुदेवः परः पुमान् ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति
 शब्देरेकोऽभिधीयत इति ब्रह्मांडे ॥ २८ ॥ अ० ६ ॥ ॐ एतेन सर्वे व्याख्याता व्याख्याताः ॐ ॥ २९ ॥
 ॥ एतेन सर्वे शून्यादिशब्दा अपि व्याख्याताः ॥ एष ह्येव शून्य एष ह्येव तुच्छ एष ह्येवाऽभाव एष ह्येवाऽ
 व्यक्तोऽदृशोऽचिंत्यो निर्गुणश्चेति महोपनिषदि ॥ शमूनं कुरुते विष्णुरदृश्यः सन्परः स्वयम् ॥ तस्मा
 च्छून्य इति भोक्तस्तोदना तुच्छ उच्यते ॥ नैष भावयितुं योग्यः केनचित्पुरुषोत्तमः ॥ अतो भावंदं
 त्येनं नाशयत्वात् नाशय इत्यपि ॥ सर्वस्य तदधीनत्वात् तच्छब्दाभिधेयता ॥ अन्येषां व्यवहारार्थमि
 ध्यते व्यवहर्तृभिरिति महार्कौर्भ ॥ एतेन तदधीनत्वात् कियुक्तिः समुदायेन ॥ अवधारणार्थं सर्वस्याप्यु
 क्तस्याध्यायमूलतः ॥ हिरुक्तिं कुर्वते प्राज्ञा अध्यायांते विनिर्णय इति वाराहसंहितायाम् ॥ २९ ॥
 अ० ७ ॥ इति श्रीमत्कण्वैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थसंगवत्पादाचार्यविरचिते
 प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति प्रथमाध्यायः ॥ ४ ॥

श्रीविद्व्यासायनमः ॥ ॐ उक्तेर्थाविरोधं दर्शयत्येनाध्यायेन प्रथमपादे प्रुत्तयविरोधम् ॥ प्रथम
तः स्मृत्यविरोधं दर्शयति ॥ ॐ स्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगइति चेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगा
त् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सर्वज्ञाहिरुद्रादयः ॥ अतस्तेषां वचनविरोधेऽप्रामाण्यमेव स्यादिति चेन्न ॥
अन्यस्मृतीनां विष्णवादिभिर्नितरां सर्वज्ञैरिव कृतत्वाच्छु तेषां अधिक्यंच सिध्यति ॥ १ ॥ ॐ इ
तेरेषां चात्रुपलब्धेः ॐ ॥ २ ॥ ॥ इतेरेषां तासु स्मृतिपूक्तानां फलादीनां प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेरप्रा
माण्यतासां युक्तम् ॥ चशब्देन भागोपलब्धिर्गंकता ॥ २ ॥ ॐ एतेन योगः प्रत्युक्तः ॐ ॥ ३ ॥
॥ योगफलं प्रत्यक्षत उपलभ्यत इति नमंतव्यम् ॥ उक्ताभ्यासेतत्काल एव फलादृष्टेः ॥ ३ ॥ अ० १ ॥
ॐ नविलक्षणत्वादस्य तथात्वं च शब्दात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नैवं श्रुतेस्तदनुसारिस्मृतेश्च तदुक्तानुपलब्धेरप्रा
माण्यं वाच्यम् ॥ विलक्षणत्वाच्चित्यत्वात्तदनुसारित्वाच्च ॥ नहिनित्येदोषाः कल्प्याः ॥ स्वतश्च प्राप्ता
ण्यम् ॥ अन्यथाऽनवस्थितेः ॥ नचक्षुर्न श्रोत्रं न तर्कानस्मृतिर्वेदाहो वै न वेदयतीति भाह्यवेयश्रुतेश्च ॥
नित्यत्वं च शब्दादेव प्रतीयते ॥ वाचाविरूपनित्ययेत्यदेः ॥ अनादिनिधनानित्येति च स्मृतिः ॥ ४ ॥
ॐ दृश्यते तु ॐ ॥ ५ ॥ ॥ आधिकारिणां फलम् ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यामूल
रामायणं तथा ॥ भारतं पंचरात्रं च वेदाइत्येव शब्दिताः ॥ पुराणानि च यानीह वैष्णवानि विदो विदुः ॥
स्वतः प्रामाण्यमेतेषां नात्र किंचिद्विचार्यते ॥ यद्येषूक्तं न दृश्यते पूर्वकर्मात्रकारणम् ॥ नाप्रामाण्यं भ
वेदेषां दृश्यते ह्यधिकारतः ॥ इतः प्रामाण्यमन्येषां न स्वतस्तु कथंचन ॥ अदृश्योक्तौ ततस्तेषाम
प्रामाण्यं न संशय इति ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ मृदन्नवीदापोऽब्रुवच्चित्यादिवचनाद्युक्तिविरुद्धो वेद इत्य

तोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ अभिमानिव्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्याम् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ मृदाद्यभिमानिदेव
तातत्रव्यपदिश्यते ॥ तासां चेत्तरेभ्यो विशिष्टं सामर्थ्यमनुगतिश्च सर्वत्र ॥ अतस्तासां सर्वमुक्तं यु-
ज्यते ॥ ६ ॥ ॥ ॐ दृश्यते च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ तासां सामर्थ्यमहद्भिः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पृथि-
व्याद्यभिमानिन्यो देवताः प्रथितौजसः ॥ अर्चिः शक्त्यस्तासां दृश्यंते मुनिभिश्च ताः ॥ ताश्च सर्व-
गतानित्यं वासुदेवैकसंश्रया इति ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ असं देवदमग्र आसीत् असतः सदजायतेत्यादि-
नाऽसतः कारणत्वोक्तेर्युक्तिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ असदिति चेन्न प्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
॥ ८ ॥ ॥ प्रतिषेधमात्रत्वाच्चासतः कारणत्वं युक्तम् ॥ असतः कारणत्वाद्युक्तिविरुद्धं देवाक्यमि-
त्येतदत्र निषिध्यते ॥ सर्वशब्दानां ब्रह्मणिसमन्वये पितृदधीनत्वादर्थवदित्यादिनाऽमुख्यत्वेनान्य-
स्यापि वाच्यत्वेनांगीकारादसतः प्राप्तिः ॥ तथा श्रुतिप्राप्तमेवाऽसन्मतमत्र निषिध्यते ॥ समयस्यो-
परिनिषेधात् ॥ अर्थीद्युक्तिविरोधो निराक्रियते ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अपीतौ तद्वत्प्रसंगादसमंजसम् ॐ ॥ ९ ॥
॥ असत उत्पत्तौ प्रलयस्य सर्वासत्त्वमेव स्यात् ॥ ९ ॥ ॥ ॐ न तु दृष्टान्तभावात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ प्रलये
सर्वासत्त्वं सावेदृष्टान्तभावादेव न युज्यते ॥ सत उत्पत्तिः शेषविनाशश्च हिलोके दृष्टः ॥ १० ॥ ॥ ॐ
स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ ११ ॥ ॥ दृष्टान्तभावादेव ॥ ११ ॥ ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानान्दन्वथानुमेयमिति चेदे-
वमग्ननिर्मोक्षप्रसंगः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ एतावानेव तर्क इति प्रतिष्ठापकप्रमाणभावाद् उक्तादन्यथाप्य-
नुमेयमिति चेन्न ॥ एवं सति प्रमाणसिद्धेऽपि मोक्षेऽन्यथानुमेयत्वादनिमोक्षप्रसंगः ॥ अतो यावत्प्र-
माणसिद्धं तावदेवांगीकर्तव्यम् ॥ नातोऽन्यच्छंभक्यम् ॥ यावदेव प्रमाणेन सिद्धं तावदहापयत् ॥ स्त्रीकुर्या

भैवचान्यत्रशंकर्यमाननमृतेक्कचिदितिवाग्नेः॥१२॥ ॐ एतेनशिष्टापरिग्रहाअपिव्याख्यांतीःॐ
 ॥१३॥ एतेनदृष्टान्तभावेनाभावेनाऽवशिष्टाअप्यपरिग्रहविरुद्धसिद्धान्ताअकर्तृकत्वाचेतन
 कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्यकस्माद्दीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्माद्द्वयमभ्युपैति ॥ प्र
 धानादिदमुत्पन्नंप्रधानमधितिष्ठति ॥ प्रधानैल्यमभ्येतिनह्यन्यत्कारणंमतम् ॥ जीवाद्भवति
 भूतानिजीवितिष्ठत्यचंचलाः ॥ जीवितुल्यमृच्छंतिनजीवात्कारणंपरमित्यादिश्रुतिप्राप्तानिरा
 कृताः ॥ यथादुःखादिषुजीवस्याऽस्वातंत्र्यमेवमन्येष्वपीविदृष्टानः ॥ श्रुतिगतिस्तुब्रह्मवाचक
 त्वेनदर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते ॥ यत्रविरोधस्तत्रब्रह्मैवो
 च्यतइतिनियमः॥१३॥अ०४॥ ॐ भोक्तापंचैरविभागश्चेत्सयाहोक्वत्ॐ॥१४॥ ॥कर्माणि
 विज्ञानमयश्चआत्मापरेऽव्ययेसर्वएकीभवतीतिमुक्तजीवस्यपरापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
 गः॥अतःपूर्वमपिसएवा।नह्यन्यस्यानन्यत्वंयुज्यतइतिचेत् ॥ नस्याहोक्वत्।यथाहोक्वत्उदकेउद
 कांतरस्यैकीभावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोस्त्येव ॥एवंस्यादत्रापि।तथाचश्रुतिः॥यथोदकंशुद्धेशुद्धमा
 सिक्तताद्देवभवतीति ॥स्कादिच ॥ उदकंतूदकेसिक्तंमिश्रमेवयथासवेत् ॥ नचैतदेवभवतियतो
 दृद्धिःप्रदृश्यते ॥ एवमेवह्निजीवोपितादात्म्यंपरमात्मना ॥ प्राप्तोपिनासौभवतिस्वातंत्र्यादिविशे
 षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यथासुनैवशक्यते ॥ तद्यत्स्वभावःकैवल्यंसमभावकैवल्यो
 हरइतिच ॥ नेमहिस्वमन्वश्रुवंति ॥ नेतेविष्णोजायमानोनजातइत्यादिचफल ॥ त्वेपियुक्ति
 विरोधेनर्भावादत्रोक्तम् ॥१४॥अ०५॥ ॐ तदन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यःॐ॥१५॥ ॥ स्वतं

त्रुबहुसाधनासृष्टिलोकेदृष्टा ॥ नैवंब्रह्मणः ॥ किंतुस्वरूपसामर्थ्यादेवतस्यसृष्टिः ॥ किंस्विदासी
 दधिष्ठानभारंभणंकतमत्स्विक्तथासीदितिह्याक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
 भिश्च ॥ परतंत्रोद्यपेक्षेवस्वतंत्रःकिमपेक्षते ॥ साधनानांसाधनत्वंप्रयतःकिंतस्यसाधनैरित्यादि
 भिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐभावेचोपलब्धेःॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावेप्रमाणैरुपलभ्येत ॥ अ
 नुक्तंपंचमिर्वदेर्नवस्वस्सिकुतश्चन॥ अतोवेदत्वमेवेषांयतस्तेसर्वेवेदकाइतिस्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
 संभूतःपृथिव्यैरसाच्चेत्यादिनासाधनांतरप्रतीतेःकथमनुपलब्धिस्थितआह ॥ ॥ ॐसत्त्वाच्चाव
 रस्यॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्यतदधीनस्यसाधनस्यसत्त्वात् ॥ कालआसीत्पुरुषआसीत्प
 रमआसीत्तद्यदासीत्तदाहृतमासीत्तदधीनमासीदथल्लोकएवपरमआसीद्यस्यैतदासीन्नह्येतदासी
 दिच्छित्तिकाषायणश्रुतिः॥ १७ ॥ ॥ ॐअसद्वापेदशान्नेतिचेन्नधर्मतेरणवाक्यशेषात्ॐ ॥ १८ ॥
 ॥ नासदासीन्नोसदासीदिति सर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेतिचेन्न ॥ अव्यक्तत्वपारतंत्र्यादिधर्मतेरेण
 तदुच्यते ॥ तमआसीदितिवाक्यशेषात् ॥ नचान्यत्रप्रमाणमस्ति ॥ अजोद्धेकोजुषमाणोऽनुशे
 तेजहात्येनांभुक्तभोगामजन्यः ॥ अनाद्यनंतंजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्य
 थाक्वापिचकस्यचेदमभूत्पुरानापितामविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठितेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ अस
 त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाःशक्तिहरैर्येनविदुःपरांहि ॥ यःसत्यरूपंजगदेतदीदृक्सृष्ट्वाह्यभूत्सत्यकर्मा
 महात्मा ॥ अथैनमाहुःसत्यकर्मेतिसत्यं ह्येवेदंविश्वमसौसृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्म
 तिनित्यं ह्येवाऽसौकुरुते ॥ यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ परस्परवि

रोधेनुवाक्यानांयत्रयुक्ता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिबहूस्संहितायाम् ॥
 विरुद्धवत्यनीघंतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणेतोपामर्थोन्ववेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
 शोजगन्मिथ्यानूपज्योगुरुहुरित्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
 द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्बहुभिर्ज्ञेयाआभासाइतिवैदिकैः ॥ वेदेदानुसारेपुविरोधेऽ
 न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांनुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाश्रमइतिभागवततंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
 भवःप्रमाणतूत्तमंतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वधमंस्मृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरारागमयोर्विरो
 धेनिश्चयायतु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवीर्ययुरित्तिपुरुषोत्तमतंत्रे ॥ १८ ॥ ॥ अयु
 क्तेशब्दात्तराञ्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ साधनानांसाधनत्वंयदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरेश्व
 र्यद्योतिकाभवेदित्यादेःसाधनांतरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अद्भ्यःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावित्यादिशब्दां
 तराच्च ॥ १९ ॥ ॥ अणुपटवञ्चॐ ॥ २० ॥ ॥ साधनांतरेणपटादिसृष्टिर्दृष्टा ॥ २० ॥ ॥
 अयथाप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ ॥ तच्चसाधनजातैतानुप्रविष्टेष्वेश्वरैरिंद्रियादिः ॥ प्रकृतिपु
 रुषं वैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासमगवान्सृष्ट्यर्थजगतोविभुरितिकौर्भे ॥ २१॥अ०६॥
 जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तराच्चिराक्रियते ॥ ॥ अइतरव्यपपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
 क्तिःॐ॥२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षेहिताकरणमहितकरणंचनस्यात्॥२२॥ ॥अधिकंतेभुमदिर्दे
 शात् ॐ॥२३॥ ॥नचब्रह्मणःश्रमंचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतमंतानद्रष्टादे
 ष्ठाधोष्ठाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वान

रोयोऽशनायापिपासेशोर्कमोहंजरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशात् ॥ २३ ॥ ॐअश्मादि
 वच्चतदनुपपत्तिःॐ ॥ २४ ॥ चेतनत्वेऽशमादिवदस्वतंत्रत्वात् ॥ स्वतःकर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य ॥
 यथादारुमर्याद्योषानरस्थिरसमाहितः ॥ इंगयत्यंगंगानितथाराज्जिमाः प्रजाइनिचभारते ॥ २४ ॥
 ॐउपसंहारदर्शनात्नेतिचेन्नक्षीरवद्विॐ ॥ २५ ॥ ॥ जीवेनकार्योपसंहारदर्शनात्तस्यकर्तृत्वमि
 तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरं दृश्यमानमपि प्राणादेवजायते ॥ अचंरसादिरूपेणप्राणः परिणयत्य
 सावितिवचनात् ॥ एवंजीविदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत
 रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्रसुरित्यादेः ॥ २५ ॥ ॥ ॐदेवादिवद
 पिलोकेॐ ॥ २६ ॥ ॥ नचकर्तुरीश्वरस्यादृष्टिविरोधः ॥ देवादिवददृश्यत्वशक्तियोगात् ॥ लो
 केपिशाचादीनांतादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिराकार्योण्यपिक्वचि
 त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोनुक्तयइतिबृहत्संहितायाम् ॥ २६ ॥ ॥ ॐकृतप्रसक्ति
 निरवयवत्वशब्दकोपोवाॐ ॥ २७ ॥ ॥ अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त
 मानोपिपूर्णप्रवृत्तिः स्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव
 त्वात् ॥ अथयःसजीवःसन्त्योनिरवयवोज्ञाताऽज्ञातासुखीदुःखीशरीरेन्द्रियस्थइतिभाह्वेयश्रु
 त्तिः ॥ नचोपाधिकृतोशःसएवांशउपहितइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् ॥ य
 द्द्वियुक्तयाविरुद्ध्येततदीशकृतमेवहीनिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॐश्रुतेस्तुशब्दशुल
 त्वात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवावा

जैवचान्यत्रशंखयमानमृतेकचिदितिवाग्नेः॥१२॥ ॐ एतेनशिष्टापरिश्रहाअपिव्याख्यंतीःॐ
 ॥१३॥ एतेनदृष्टान्तभावेनाभावेनचाऽवशिष्टाअप्यपरिश्रहविरुद्धसिद्धांताअकर्तृकत्वाचेतन
 कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्यकस्माद्धीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्माद्द्वयमभ्युपैति ॥ प्र
 धानादिदुस्पृच्छप्रधानमधितिष्ठति ॥ प्रधानेऽप्यमभ्येतिनह्यन्यत्कारणमतम् ॥ जीवाद्भवन्ति
 भूतानिजीवितिष्ठन्चंचलाः ॥ जीवितुल्यमृच्छंतिनजीवात्कारणंपरमित्यादिश्रुतिप्राप्तानिरा
 कृताः ॥ यथाहुःवादिषुजीवस्याऽस्वातंत्र्यमेवमन्येष्वपीतिदृष्टान्तः ॥ श्रुतिगतिस्तुब्रह्मवाचक
 त्वेनदर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेऽप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते ॥ यत्रविरोधस्तत्रब्रह्मैवो
 च्यतइतिनियमः॥१३॥अ०४॥ ॐ भोक्तापत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत्ॐ॥१४॥ ॥कर्माणि
 विज्ञानमयश्चआत्मापरेऽव्ययेसर्वएकीभवन्तीतिमुक्तजीवस्यपरापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
 गः॥अतःपूर्वमपिसएवा॥नह्यन्यस्यानन्यत्वंयुज्यतइतिचेत् ॥ नस्याल्लोकवत्॥यथाल्लोकैउदेउद
 कांतरस्यैकीभावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोऽस्येव ॥एवंस्यादत्रापि॥तथाचश्रुतिः॥यथोदकंशुद्धेशुद्धमा
 सिक्तंतादृगेवभवतीति ॥स्कादिच ॥ उदकंतूदकेसिक्तंमिश्रमेवयथाभवेत् ॥ नचैतदेवभवतियतो
 द्दिःप्रदृश्यते ॥ एवमेवहिजीवोपितादात्म्यंपरमात्मना ॥ प्राप्तोपिनामौभवतिस्वातंत्र्यादिविशे
 षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुंनैवशक्यते ॥ तद्यस्त्वभावःकैवल्यंसंभवान्कैवल्यो
 हरइतिच ॥ नेमहिस्त्वमन्वश्रुवंति ॥ नतेविष्णोजायमानोनजातइत्यादिवचफल ॥ त्वेपियुक्ति
 विरोधैतर्भावादत्रोक्तम् ॥१४॥अ०५॥ ॐ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यःॐ॥१५॥ ॥ स्वने

त्रबहुसाधनासृष्टिलीकेदृष्टा ॥ नैवंब्रह्मणः ॥ किंतुस्वरूपसामर्थ्यदेवतस्यसृष्टिः ॥ किंस्विदासी
 दधिष्ठानमारंभणं कवमस्वित्कथासीदितिह्याक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
 भिश्च ॥ परतंत्रोद्यपेक्षेवस्वतंत्रः किमपेक्षते ॥ साधनानांसाधनत्वयंतः किंतस्यसाधनैरित्यादि
 भिः ॥ १५ ॥ ॐ भावेचोपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावेप्रमाणैरुपलभ्येत ॥ अ
 नुक्तंपंचभिर्वैर्नवस्वस्ति कुतश्चन ॥ अतोवेदत्वमेतेषांयतस्ते सर्वेदेवकाइतिस्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
 संभूतः दृथिव्यैरसाच्चेत्यादिनासाधनान्तरप्रतीतेः कथमनुपलब्धिंरित्यतआह ॥ ॐ स्वत्वाच्चाव
 रस्य ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्यतदधीनस्यसाधनस्यसत्त्वात् ॥ कालआसीत्पुरुषआसीत्प
 रमआसीत्तद्यदासीत्तदाद्यतमासीत्तदधीनमासीदथद्येकएवपरमआसीद्यस्यैतदासीन्नद्येतदासी
 दिच्छिर्त्तिकाषायणश्रुतिः ॥ १७ ॥ ॐ असद्भापेदेशान्नेतिचिन्नधर्मात्तेरणवाक्यशेषात् ॐ ॥ १८ ॥
 ॥ नासदासीन्नोसदासीदिति सर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेतिचेत् ॥ अव्यक्तवपारतंत्र्यादिधर्मात्तेरण
 तदुच्यते ॥ तमआसीदितिवाक्यशेषात् ॥ नचान्यत्रप्रमाणमस्ति ॥ अजोद्येकोजुषमाणोऽनुशे
 तेजहात्येनांभुक्तमोगामजन्यः ॥ अनाद्यनंतं जगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्य
 थाक्वापिचकस्येचेदमभूत्पुरानापितथाभविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठेतेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ अस
 त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाः शक्तिहरैर्नविदुः परां हि ॥ यः सत्यरूपं जगदेतदीदृक्सृष्ट्वाह्यभूत्सत्यकर्मा
 महात्मा ॥ अथैनमाहुः सत्यकर्मातिसत्यं द्वेवेदं विश्वमसौसृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्म
 तिनित्यं द्वेवाऽसौकुरुते ॥ यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ परस्परवि

रोधंतुवाक्यानांयत्रयुक्तता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिबहसंहितायाम् ॥
 विरुद्धवत्प्रतीयंतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेपार्थोन्ववेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
 शोजगन्विध्यथानपूज्योगुरुरित्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मभावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
 द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्बहुभिज्ञेयाआमासाइतिवैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेपुविरोधेऽ
 न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांतुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाभ्रमइतिभागवतंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
 भवःप्रमाणंतूत्तमंतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वधमंसंमृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरोगमयोर्विरो
 धेनिश्चयायतु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवीर्ययुरित्तिपुरुषोत्तमंत्रे ॥ १८ ॥ ॐ
 केशब्दात्तराच्चॐ ॥ १९ ॥ साधनानांसाधनत्वयंदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरेश्व
 र्यद्योतिकाभवेदित्यादेःसाधनान्तरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अद्भ्यःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यद्यावित्यादिशब्दां
 तराच्च ॥ १९ ॥ ॐपृष्ठवच्चॐ ॥ २० ॥ साधनान्तरेणपटादिसृष्टिर्दृष्ट्या ॥ २० ॥ ॐ
 अर्थप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ तच्चसाधनजातैतानुप्रविष्टमेवशरीरेन्द्रियादिः ॥ प्रकृतिंपु
 रुषंचैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासगवात्सृष्ट्यर्थजगतोविभुरितिकौर्मे ॥ २१॥अ०६॥
 जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तराच्चिराक्रियते ॥ ॐइतरव्यपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
 क्तिःॐ॥२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षोहिताकरणमहितकरणंचनस्यत् ॥ २२ ॥ ॐअधिकंतुमेदनिर्दे
 शात् ॐ॥२३॥ ॥ नचब्रह्मणःश्रमचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥ अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतामंताद्ब्रह्मादे
 द्याघोष्टाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वीन

रोयोऽशनायापिपासेशोऽंकमोहं जरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशात् ॥ २३ ॥ ॐअश्मादि
 वञ्चतदनुपपत्तिःॐ ॥ २४ ॥ ॥ चेतनत्वेऽयश्मादिवदस्वतंत्रत्वात् ॥ स्वतःकर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य ॥
 यथादाहसर्गयोषांनरस्थिरसमाहितः ॥ इंगयत्यंगमंगानितथाराजिमाः प्रजाइतिचभारते ॥ २४ ॥
 ॐउपसंहारदर्शनात्नेतिचेन्नक्षीरवृद्धिःॐ ॥ २५ ॥ ॥ जीवेनकार्योपसंहारदर्शनात्तस्यकर्तृत्वमि
 तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरं दृश्यमानमपिप्राणादेवजायते ॥ अत्रंसादिरूपेणप्राणःपरिणयत्य
 सावितिवचनात् ॥ एवंजीविदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत
 रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्रभुरियादेः ॥ २५ ॥ ॥ ॐदेवादिवद
 पिल्लेकिंॐ ॥ २६ ॥ ॥ नचकर्तुरीश्वरस्याद्विद्विरोधः ॥ देवादिवददृश्यत्वशक्तियोगात् ॥ लो
 केपिशाचादीनांदादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिर्गाकार्याण्यपिकचि
 त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोर्नयुक्तयइतिद्वहसंहितायाम् ॥ २६ ॥ ॥ ॐकृत्स्नप्रसक्ति
 निरवयवत्वशब्दकोपोवाॐ ॥ २७ ॥ ॥ अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त
 मानोपिपूर्णप्रवृत्तिःस्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव
 त्वात् ॥ अथयःसजीवःसनिस्त्योनिरवयवोज्ञानाऽज्ञानासुखीदुःखीशरीरोद्विद्यस्थइतिभाह्ववेयश्रु
 तिः ॥ नचोपाधिकृतौशःसएवांऽशउपहिनइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् ॥ य
 द्द्वियुक्त्याविरुध्येतदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॥ ॐश्रुतेस्तुशब्दपुल
 त्वात्ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वा

णिन्द्रोनिन्द्रः प्रवृत्तिरप्रवृत्तिः सपरः परमात्मनिर्गयादिश्रुतेशशब्दमूलत्वाच्चनयुक्तिविरोधः ॥ यद्वा
 क्योक्तं नद्युक्तिर्विरोद्धंशक्तुयात्कचित् ॥ विरोधेवाक्ययोः कापिकिंचित्साहाय्यकारणभित्तिपुरु
 षोत्तमंतत्रे ॥ २८ ॥ ॐ आत्मनिचैवविचित्राश्चिह्निः ॥ २९ ॥ ॥ परमात्मनोविचित्राश्च
 क्तयः संति नान्येषाम् ॥ विचित्रशक्तिः पुरुषः पुरुषाणो न चान्येषां शक्तयस्तादृशाः स्युः ॥ एको
 वशी सर्वभूतान्तरात्मा सर्वान् देवानेक एवानुविष्ट इति श्वेताश्वतरस्मृतिः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ स्वपक्षदोषा
 च्छुः ॥ ३० ॥ ॥ ये दोषा इतरत्रापि ते गुणाः परमेमताः ॥ न दोषाः परमेयस्माद्गुणा एव निरंतरा
 इति वचनाज्जीवपक्ष एव दोषो न परपक्षे ॥ अथ यः सदोषः सांजनः स जनिः स जीवोऽथ यः स निर्दोषो नि
 ष्कलः स गुणः परः परात्मैतिकायायणश्रुतिः ॥ ३० ॥ ॥ ॐ सर्वोपेता च तद्दर्शनोऽत्र ॥ ३१ ॥ ॥
 सर्वैर्युक्ता शक्तिभिर्देवतासारेति यां प्राहुरजस्रशक्तिम् ॥ नित्यानंदानित्यरूपपाजराचयाशाश्वता
 त्मेति च यावदंती निचतुर्बुधैश्चित्राशक्तिः किंतु सर्वशक्तिरेव ॥ ३१ ॥
 ॥ ॐ विकरणत्वात्त्रेति चेत्तुक्तम् ॥ ३२ ॥ ॥ न च करणाभावाद्गुणपत्तिरित्युक्तम् ॥ अपाणिपा
 दो जव नो गृहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ सर्वेति वेद्यं न च नस्यास्ति वेत्ता तमाहुरथ्यं पुरुषं
 महान्तम् ॥ न तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परास्य शक्तिर्विविधैव श्रु
 यते स्माभावि कीज्ञानबलक्रियाचेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ सर्वोपेता चेति सामान्यपरिहारेपि विशेषपशुत्तयर्थ
 पुनराशंका ॥ ३२ ॥ ॥ अ० ८ ॥ यत्प्रयोजनार्थं सृष्ट्यादिस्तदूनत्वाद्दूर्णतेत्यत आह ॥ ॐ न प्रयोजनव
 त्वात् ॥ ३३ ॥ ॥ अथैष एव परम आनंद इत्यादिना कृतकत्वाच्च प्रयोजनाय मृष्टिः ॥ ३३ ॥

किंतु ॥ ॐ लो कव तु ली ला कै व ल्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ यथालोकै मत्तस्य सुखोद्रेकादेव नृत्तगाना
 दिलीलानतु प्रयोजनापेक्षया ॥ एवमेवेश्वरस्य ॥ नारायणसंहितायां च ॥ सूष्ट्यादिकं हरैर्वैभ
 योजनमपेक्ष्यतु ॥ कुरुतेकेवलानंदाद्यथामत्तस्य नर्तनम् ॥ पूर्णानंदस्य तस्येह प्रयोजनमतिः कुतः ॥
 मुक्ताअप्याप्तकामाः स्युः किमु तस्याखिलात्मन इति ॥ देवस्यैषस्वभावो यमाप्तकामस्य कास्पृहे
 ति च श्रुतिः ॥ ३४ ॥ अ० ९ ॥ सर्वकर्तृत्वैषैषम्यनैर्घृण्येतस्येतोवक्ति ॥ ॐ वैषम्यनैर्घृण्येन सापे
 क्षत्वात्तथाहिदर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ कर्मापेक्षया फलदातृत्वात्तस्यैषैषम्यनैर्घृण्ये ॥ पुण्येन पुण्यं
 लोकं नयति पापेन पापमिति हि श्रुतिः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ न कर्मा विभागादिति चेन्नानादित्वात् ॐ ॥ ३६ ॥
 यदपेक्षया सौ फलं ददाति न तत्कर्म ॥ एषद्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्ये उच्चिनीषते
 एष उएवासाधु कर्मकारयति तं यमधो निनीषत इति श्रुतेः ॥ कर्मणोपि तन्निमित्तत्वादिति चेन्न ॥ त
 स्यापि पूर्वकर्म कारणमित्यनादित्वात्कर्मणः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पुण्यपापादिकं विष्णुः
 कारयेत्पूर्वकर्मणा ॥ अनादित्वात्कर्मणश्च निरोधः कथंचनेति ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ उपपद्यते चाऽ
 प्युपलभ्यते च ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ न च कर्मापेक्षत्वेनेश्वरस्यास्त्वं त्र्यम् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभा
 वो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संति न संति यदुपेक्षयेत्यादिना कर्मादीनां सत्वस्थ्यापि तदधीनत्वात् ॥
 न च पुनैर्षम्ययाद्यापातेन दोषः ॥ तादृशैषम्ययादेरुपलभ्यमानत्वात् ॥ सकारयेत्पुण्यमथापि पापं
 न तावता दोषवानी शितापि ॥ ईशो यतो गुणदोषादिसत्वस्वयं परोऽनादिरादिः प्रजानामिति च त्वेद
 शिखायाम् ॥ ३७ ॥ अ० १० ॥ अवशिष्टैरुपमं हरति ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ गुणाः श्रुताः

सुविरुद्धाश्वेदसंयुताऽपि ॥ नैवात्रशंका ॥ चिंत्याअचिंत्याश्वतथैवदोषाःश्रुताश्वनाज्ञीहितथा
 प्रतीताइतिसर्वगुणोपपत्तिश्रुतेश्च ॥ ३८ ॥ अ० ११ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णहैपायनकृतब्रह्मसूत्रभा
 ष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ हरिःॐइतरेषांचानुपलब्धेरितिसामान्यतोनिराकरणं सर्वसमा
 यानांकृतम् ॥ विशेषतोनिराकरोत्यस्मिन्पादे ॥ अचेतनप्रवृत्तिमंतंप्रथमतोनिराकरोति ॥
 ॥ ॐअचनानुपपत्तेश्चनानुमानम् ॥ १ ॥ ॥अचेतनस्यस्वतःप्रवृत्त्यनुपपत्तेर्नानुमानपरिकल्पि
 तंप्रधानंजगत्कर्तृ ॥ चशब्देनप्रमाणाभावंदर्शयति ॥ ॐअप्रवृत्तेश्च ॥ २ ॥ ॥ चेतनस्यस्व
 तःप्रवृत्तिदर्शनाच्च ॥ २ ॥ ॥ ॐपर्योबुवंचेतत्रापि ॥ ३ ॥ ॥ पर्योबुवदचेतनस्यापिप्रवृत्तिर्यु
 ज्यतइतिनयुक्तम् ॥ एतस्यवाक्षरस्यप्रशासनेगार्गिप्राच्योन्यानद्यःस्यंदतेयाश्चैतेभ्यःपर्वतेभ्यःप्र
 तीच्योन्यायांयांचद्विशमनुएतेनहवावपयोमंडभवतीत्यादितत्रापीश्वरनिमित्तप्रवृत्तिश्रुतेः ॥ ३ ॥
 ॥ ॐव्यतिरेकानवस्थितेश्रानपेक्षत्वात् ॥ ४ ॥ ॥ नक्ततेत्वत्किपतेकिंचनारइतिनद्व्यतिरे
 केणकस्यापिकर्मणोऽनवस्थितेरनपेक्षितमेवाचेतनवादिमतम् ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ सेश्वरसांख्यमंतंनि
 राकरोति ॥ यथापृथिव्याएवपर्जन्यानृहृतीतनृणादिकमुत्पद्यतेएवंप्रधानादीश्वरानुगृहीतंजगदि
 ति ॥ अनोब्रवीति ॥ ॥ ॐअन्यत्राभावाच्चनृणादिवत् ॥ ५ ॥ ॥ यच्चकिंचिज्जगत्सर्वदृश्यते
 श्रूयतेपिवा ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितः॥ब्रह्मण्येवेदमाविरासीद्ब्रह्मणिस्थितंब्रह्म
 णिलयमभ्युपैति॥ब्रह्मैवाथस्ताद्ब्रह्मैवोपरिष्टाद्ब्रह्ममध्यतोब्रह्मसर्वतोब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतिभ्यो

५ न्यत्रजगतोभावात्तूणादीनांपर्जन्यवचानुग्राहकत्वमात्रमीश्वरस्य ॥ स एव भूयो निजवीर्यचोदि
 तां स्वजीवमायां प्रकृतिसिष्टक्षतीम् ॥ अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधित्समानोऽनुससारशास्त्रिक
 दित्तिचभागवते ॥ इव्यं कर्मचकालश्चेत्यादिचा ॥ चशब्देन प्रकृतिसत्तादिप्रदत्तं चांगीकृतम् ॥ ५ ॥
 अ० २ ॥ लोकायतिकपक्षं निराकरोति ॥ ॐ अभ्युपगम्यथार्थाभावात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ यस्य धर्माधर्मौ
 नस्तस्तत्सिद्धिं किंप्रयोजनम् ॥ अतः स्वव्याहरेवोपेक्ष्यः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥ पुरुषोपसर्जनप्रकृतिक
 र्त्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ पुरुषाश्मवदिति चेत्थापि ॐ ॥ ७ ॥ ॥ यथाचेतनसंबंधाच्चेतनमेव शरी
 रमश्मादिकमादायगच्छति ॥ एवमचेतनापि प्रकृतिः पुरुषसंबंधात्प्रवर्तत इति चेन्न ॥ न च ते त्व
 त्कियत इति तत्रापितथात्वेदृष्टांताभावात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ शरी
 रप्रद्यत्तौ पुरुषस्यंगित्वात् ॥ अंगमंगीसमादायथार्थकार्यकरोत्यसावित्यंगित्वव्यवहारोऽनुपपन्नः
 ॥ ८ ॥ अ० ४ ॥ प्रकृत्युपसर्जनपुरुषकर्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ अन्यथानुमितौ च त्रिशक्तिवियो
 गात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ शरीरसंबंधात्पुरुषः प्रवर्तत इत्यंगीकारेऽपि स्वतस्तस्यासामर्थ्याच्छरीरसंबंध एवायु
 क्तः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ सकलश्रुतिस्मृतियुक्तिरुद्धत्वाच्चानी
 श्वरमतमसंजसम् ॥ श्रुतयः स्मृतयश्चैव युक्तयश्चेश्वरं परम् ॥ वदंतितद्विरुद्धयोर्वेदतस्मान्नत्राधम
 इति पात्रे ॥ १० ॥ अ० ५ ॥ परमाण्वारंभवादमपाकरोति ॥ ॐ महदीर्घवद्वाह्नस्वपरिमंडलाभ्या
 म् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ महत्त्वादीर्घत्वाच्चयथार्थामुत्पद्यते ॥ एवं ह्यस्वत्वात्परिमांडल्याच्चोत्पद्येत ॥
 वाशब्दादन्यथैतयोरोपिनस्यात् ॥ विशेषकारणाभावात् ॥ ११ ॥ ॥ ॐ उभयथापिन कर्मात्तदभा

वःॐ ॥ १२ ॥ ईश्वरेच्छाया नित्यत्वे तद्भावेऽपि परमाणुकर्मभावाच्चेदानीमपित्तस्यात् ॥ अनित्य
 त्वेत्कारणाभावात् ॥ अतः परमाणुचेष्टाभावात्तत्कार्यभावावः ॥ वैदिकेश्वरस्य तु वेदेनैव सर्वश
 क्तिवोक्तेः सर्वमुपपद्यते ॥ स्वतएव काले विशेषांगीकृतेष्व ॥ १२ ॥ ॐ समवायाभ्युपगमाच्च सा
 म्यादानवस्थितैः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ कार्यकारणादीनां समवायसंबंधांगीकारात्तस्य च भिन्नत्वसाम्या
 त् समवायांतरापेक्षायामनवस्थितिः ॥ न च तत्प्रमाणम् ॥ प्रथमसंबंधासिद्धौ वचतदसिद्धिः ॥ स्व
 निर्वाहकत्वे समवायएव न स्यात् ॥ १३ ॥ ॐ नित्यमेव च भावात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ नित्यत्वाच्च पर
 रमाणुनां समवायस्य च तस्यैव जनित्वांगीकाराच्चित्यमेव कार्यस्यात् ॥ अन्यथानकदाचित् ॥ १४ ॥
 ॥ ॐ रूपादिमत्वाच्च विपर्ययोदर्शनात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ रूपादिमत्वाच्च परमाणुनाम नित्यत्वम् ॥
 तथा दृष्टत्वाहोके ॥ १५ ॥ ॥ ॐ उभयथाच दोषात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नित्यत्वे परमाणुनां तद्दत्त
 र्वा नित्यत्वं स्यात् ॥ विशेषप्रमाणाभावात् ॥ अनित्यत्वे कारणभावात्तदुत्पत्त्यभावः ॥ १६ ॥
 ॐ अपरिग्रहाच्चात्यंतमनपेक्षा ॐ ॥ १७ ॥ ॥ श्रुतिस्मृत्यपरिगृहीतत्वाच्चातिशयेनानपेक्ष्यता ॥
 आन्वीक्षिकी तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थकामिति च मोक्षधर्म ॥ १७ ॥ ॐ ॥ परमाणुपुंज
 वादिमंतनिराकरोति ॥ ॥ ॐ समुदाय उभयहेतुकेऽपि तदप्राप्तिः ॐ ॥ १८ ॥ ॥ समुदा
 यस्यैकहेतुकत्वं न युज्यते ॥ उभयहेतुकेऽप्यन्योन्याश्रयात्तदप्राप्तिः ॥ अन्यथा सर्वदा समुदायस
 त्वं स्यात् ॥ १८ ॥ ॐ इतरेतरप्रत्ययत्वादिति चेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ सर्वदा वि
 द्यमानोऽपि समुदायः परस्परपेक्षया न्यवह्नियत इति चेन्न ॥ एककार्यमुत्पाद्यतस्य विनष्टत्वात् पर

स्परप्रत्ययस्तपेक्षयाव्यवहारइतिनयुज्यते ॥ कारणसतिकार्यंभवत्येवेतिहितस्यनियमः ॥ १९ ॥
 ॥ ॐउचरोत्पादेचपूर्वानिरोधात् ॐ ॥ २० ॥ ॥ कार्योत्पत्तावेवकारणस्यविनाशाच्चनविशेषकार्योत्पत्तिः ॥ २० ॥ ॥ ॐअसतिप्रतिज्ञोपरोधोयोगपद्यमन्यथा ॐ ॥ २१ ॥ ॥ कारणेविनष्टेकार्यमुत्पद्यतेचेत्तत्कार्यमितिप्रतिज्ञाहानिः ॥ तत्कालेकारणमस्तिचेत्विनाशाकारणाभावाद्योगपद्यसर्वकार्याणाम् ॥ २१ ॥ ॥ ॐप्रतिसंख्याप्रतिसंख्यानिरोधाप्रतिविच्छेदात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमाञ्चिसंतानःसंतानश्चविनाशोनयुज्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐउभयथाचदोषात् ॐ ॥ २३ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमेसर्वदाकार्यभावाच्चकार्यकारणविशेषः ॥ अनियमेकार्यानुत्पत्तिः ॥ २३ ॥ ॥ ॐआकाशेशेचाविशेषात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ दीपादिषुविशेषदर्शनात्क्षणिकत्वेनान्यत्रापिक्षणिकत्वमनुमीयतेचेदाकाशादिष्वविशेषदर्शनादन्यत्रापितदनुमीयेत् ॥ २४ ॥ ॥ ॐअनुस्मृतेश्च ॐ ॥ २५ ॥ ॥ तदेवेदमित्प्रत्यभिज्ञानाच्च ॥ प्रत्यभिज्ञायाम्भ्रांतित्वेविशेषदर्शनस्यापिभ्रांतित्वम् ॥ २५ ॥ ॐ ॥ शून्यवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐनासतोदृष्टत्वात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अदृष्टत्वाच्चासतःकारणत्वंयुज्यते ॥ २६ ॥ ॥ ॐउदासीनानामपिचैवंसिद्धिः ॐ ॥ २७ ॥ ॥ असतःकारणत्वेउदासीनानांहेयोपादेयबुद्धिवर्जितानांस्वपुष्पादीनामपिसकाशात्कार्यसिद्धिः ॥ चशब्दान्चवेदन्यत्रापिनस्यात् ॥ अविशेषात् ॥ २७ ॥ ॥ ॐनाभावउपलब्धेः ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नचजगदेवशून्यमितिवाच्यंहृष्टत्वात् ॥ २८ ॥ ॥ ॐवैधर्म्याच्चनस्वमादिवत् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ नचदृष्टस्यापिस्वमादिवदभावः ॥ तस्योत्तरकालेस्वभोयंनाना

धंसर्पइत्याद्यनुभवात् ॥ नचात्रतादृशंप्रमाणमस्ति ॥ २ ॥ अ० ८ ॥ विज्ञानवादमपाकरोति ॥ ॐ
 नभावोऽनुपलब्धेः ॐ ॥ ३८ ॥ नविज्ञानमात्रंजगत्तथानुभवाभावात् ॥ ३० ॥ ॐक्षणिकत्वाच्च
 ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ ज्ञानंक्षणिकमर्थानांचस्थायित्वमुक्तम् ॥ अतश्चनैक्यम् ॥ ३१ ॥ ॐसर्व
 थानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ प्रमाणाभावात्सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्च नैतेपक्षाग्राह्याः ॥
 ॥ ३२ ॥ अ० ९ ॥ स्याद्वादिमंतदूषयति ॥ ॥ ॐनैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ सत्स्यादस
 त्त्यात्सदसत्स्यात्ततोऽन्यच्चस्यादित्येव नैकस्मिन्युज्यते ॥ अदृष्टत्वेनासंभवात् ॥ ३३ ॥ ॐ
 एवंचात्माकात्स्न्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ जीवस्यशरीरपरिमितत्वांगीकारेऽण्वादिशरीरस्थस्यहस्त्यादि
 शरीरेऽकात्स्न्यं स्यात् ॥ ३४ ॥ ॥ ॐनचपर्यायादप्यविरोधोविकारादिभ्यः ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ त
 तच्छरीरस्थस्यतत्परिमाणत्वमितिनमंतव्यम् ॥ विकारित्वादित्यत्वप्रसक्तेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐअं
 त्यावस्थितेश्रोभयनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ परिमाणाभावेस्वरूपाभावप्राप्त्यांत्यपरि
 माणस्थितेस्तदर्थत्वेनशरीरस्थितेरुभयनित्यत्वादविशेषेणसर्वशरीरनित्यत्वंस्यात् ॥ ३६ ॥ अ० १०
 पाशुपतपक्षमपाकरोति ॥ ॐपत्युरसामंजस्यात् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यं कामयेतंतमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंत
 मृषितं सुमेधाम् ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्मद्विषेशशर्वेहंतवाड ॥ अस्यदेवस्यमीदृहोवयाविष्णो
 रेपस्यप्रमृथेहविर्भिः ॥ विदेहिरुद्रोरुद्रिंद्र्यमहित्वंयामिष्ठवर्तिरश्वनाविरावत् ॥ एकोनारायणआसी
 चब्रह्मनेशनोनाथीषोभावित्यादिश्रुतेः पारतंत्र्येणासंजसत्वान्नपशुपतिरीश्वरोजगत्कर्ता ॥ ३७
 ॥ ॐसंबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ अशरीरत्वात्तस्यजगतासंबंधोनयुज्यतेकवृत्तिनमृतपुरुषव

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐजीवपरमात्माधिभूताधिदेवेषुश्रुतीनांपरस्परविरोधमपाकरो
 त्यनेनपादेन ॥ ॐनवियदश्रुतेःॐ ॥ १ ॥ नवियदनुत्पत्तिमत् ॥ तथाश्रुतेः ॥ १ ॥
 ॥ ॐअस्तितुॐ ॥ २ ॥ अस्वेवचोत्पत्तिश्रुतिः ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यदि ॥ २ ॥
 ॥ ॐगौण्यसंभवात्ॐ ॥ ३ ॥ अनादिर्वायमाकाशःशून्योलौकिकइत्यादिश्रुतिर्गौणी ॥
 अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवात् ॥ ३ ॥ ॐशब्दाच्चॐ ॥ ४ ॥ अथहवावनित्यानि
 पुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथयान्यनित्यानिप्राणःश्रद्धाभूतानिभौतिकानीति ॥ यानिह
 वावउत्पत्तिमंनितान्यनित्यानि ॥ यानिहवाअनुत्पत्तिमंनितानिनित्यानिनस्येवानिकदाचानोत्पद्य
 तेनविलीयंतेपुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथैतान्युत्पत्तिमंतिचानुत्पत्तिमंतिचप्राणःश्रद्धा
 काशइतिभागशोभ्युत्पद्यंत्वइतिमाह्वेयश्रुतेश्च ॥ ४ ॥ ॐस्याच्चैकस्यब्रह्मशब्दवत्ॐ ॥ ५ ॥
 स्याद्वैकस्योत्पत्तिमस्वमनुत्पत्तिमस्वंचगौणमुख्यापेक्षया ॥ यथाब्रह्मशब्दः ॥ अथकस्मादु
 च्यतेपरंब्रह्मेतिबृहतिर्बृहयतिचेतिश्रुतेः ॥ परंब्रह्मणिमुख्योपिगौणत्वेनविरिंचादिष्वपिबर्तते ॥
 अतएवाब्रह्मत्वंचतेषाम् ॥ एवमन्यत्राप्यनुत्पत्तिमच्छब्दः ॥५॥ ॐप्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेका
 च्छब्देभ्यःॐ ॥ ६ ॥ ब्रह्मणोऽन्यस्यनित्यत्वेसइदं सर्वमज्ञतेत्यादिप्रतिज्ञाहानिः ॥ आका
 शस्यापिसर्वस्मादव्यतिरेकात् ॥ आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीत् ॥ सदेवसौम्येदमग्रआसीत् ॥ एक
 मेवाद्वितीयंब्रह्म ॥ इदंवाअग्रैवकिंचनसीदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ६ ॥ ॐयावद्विकारंतु
 विभागोलोकवत्ॐ ॥ ७ ॥ विभक्तत्वाच्चविकारित्वंयुक्तम् ॥ विकारिणएवहिविभक्तालोके

दृश्यन्ते ॥ एकोऽविभक्तः परमः पुरुषो विष्णुरुच्यते ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालस्त्रय एते विभागिनः ॥
 चतुर्थस्तु महान्भोक्तः पंचमाहं कृतिर्मता ॥ तद्विभागेन जायन्ते आकाशाद्याः पृथक्पृथक् ॥ यो विभा
 गी विकारी स सोऽविकारः परो हरिः ॥ अविभागात्परानंदो नित्यो नित्यगुणत्मकः ॥ विभागो ह्यल्पश
 क्तिः स्यान्न तदस्ति जनार्दन इति बृहत्संहितायाम् ॥ ७ ॥ अ० १ ॥ अथ ह नित्याश्चानित्याश्च ॥ ते जो बच्चा
 न्याकाश इति तान्यनित्यानि वायुर्वा विनित्यो वायुना हि सर्वाणि भूतानि नेनीयन्ते ॥ अथ ह चेत्तनाश्चा
 तनाश्चेते जो बच्चा न्याकाश इति तान्यचेतनानि वायुर्वा विचेतनो वायुना हि सर्वाणि भूतानि विज्ञायन्ते ॥
 कुविदंगनमसायेष्टधासः पुरा देवा अनवद्यास आसन् ॥ ते वायवे मनवे वा धिताया वासयन्तु षसं सूर्येण ॥
 सावा एषा देवतानादिर्योयं पवन इति ॥ यस्य नादिर्न भ्रमं नंतो नोदयो न निम्हो च इत्यादि श्रुतिभ्यो
 वा योरनुत्पत्तिरित्यतो ब्रवीति ॥ ॐ एते न मातरीश्वर्याख्यातः ॐ ॥ ८ ॥ एते न मुख्या मुख्या
 नुत्पत्तिवचनेन विभक्तत्वाच्च वाच्यनुत्पत्तिश्रुतिरपि व्याख्याता ॥ नित्यः परमनित्यश्च तथा नित्यः पर
 स्तथा ॥ चतुर्थैतज्जगत्सर्वपरानित्यं तु पार्थिवम् ॥ अनित्यानि तु भूतानि नित्यो वायु रुरुदाहृतः ॥ प
 रस्तु नित्यः पुरुषः प्रकृतिः काल एव च ॥ एतच्चतुर्ध्वविष्णुः स्वयं नित्यः परात्परः ॥ प्रतिव्यूह्यव्यूह्य
 चासावतीत्यच जनार्दनः ॥ धारयत्यनिशं देवो नित्यानंदैकलक्षण इति कौर्म्ये ॥ ८ ॥ अ० २ ॥
 ॥ ॐ असंभवस्तु सतो नुपपत्तेः ॥ ९ ॥ असद्वा इदमग्र आसीत्ततो वैसद जायत ॥ असतः सद
 जायनेत्यादि श्रुतिभ्यः सतोऽप्युत्पत्तिरिति चेन्न ॥ अनुत्पत्तिरेव सतः ॥ तुशब्देनोक्तव्यवस्थामप्या
 करोति ॥ न ह्यसतः सदुत्पद्यते ॥ अदृष्टत्वादनुपपत्तेः ॥ तद्वा एतद्ब्रह्माहुः बृहतिर्बृंहयति चेति ॥

तद्वाएतदसदाहुर्नद्यासादयतिकश्चनेति ॥ तद्वाएतत्परमाहुः परतोहितदुदीक्षतइतिश्रुतेरसच्छ
 ब्दोब्रह्मवाची ॥ देवानांपूर्वयुगेसतःसदजायतेति ॥ ब्रह्मवाअसत्सद्वावप्राणः ॥ प्राणोवावमहान्
 सहओजोबलमित्याचक्षतइतिपिंगिश्रुतिः ॥ त्वंदेवशक्त्यांगुणकर्मयोर्नैरेतस्त्वजायांकाविराद
 धेऽजः ॥ ततोवयंसत्यमुखायदर्थवभूमिमात्मनकरवामकितइतिभागवते ॥ अजायमानो
 बहुधाविजायतइतिच ॥ प्रत्यक्षत्वंहेर्जन्मनविकारःकथंचन ॥ पुरुषःप्रकृतिःकालोमहानि
 त्यादिपुरुक्मात् ॥ विकारएवजननंपुरुषेवद्विशेषणम् ॥ परतंत्रविशेषोह्विविकारइतिकीर्तितइति
 पाद्रे ॥ अविकारोपिभगवान्सर्वशक्तित्वहेतुतः ॥ विकारहेतुकंसर्वकुरुतेनिर्विकारवान्॥शक्तिश
 क्तिमतोश्चापिनविभेदःकथंचन॥अविभिन्नापिसेच्छादिभेदैरपिबिभाष्यतइतिभागवतंत्रे॥९॥
 अ०१३॥ॐतेजोतस्ताह्याहॐ॥१०॥ वायोरग्निस्त्यादेर्नान्यतउत्पत्तिर्ग्राह्या ॥ अतएवपरा
 त्तदपिजायते ॥ ततेजोऽमृजतेतिह्याह ॥कारणत्वेनेत्युक्तेऽप्यमुख्यतयाऽन्येषामपिशब्दोक्तत्वा
 त्युनरुक्तिरुभयकारणत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥१०॥अ०४॥ॐआपःॐ॥११॥ ब्रह्मैवेदमग्रआसी
 त्तदपोऽमृजततदिदंसर्वममृजतेतिश्रुतेरग्रेरापइत्युक्तेपिब्रह्मणएवावादिसृष्टिः ॥ एतस्माज्जायते
 प्राणोमनःसैवद्वित्रयाणिच ॥ खंवायुर्ज्योतिरापःपृथिवीविश्वस्यधारिणीत्यादिच ॥ कर्तासर्वस्य
 वैविष्णुरकएवनसंशयः॥इतरेषांतुसत्ताद्यायतएवतदाज्ञयेतिभविष्यसुराणे ॥ वामनेच॥तत्रतत्र
 स्थितोविष्णुस्वततच्छक्तीःप्रबोधयन् ॥ एकएवमहाशक्तिःकुरुतेसर्वमंजसेति॥धर्मात्स्वेदादिदृष्टेः
 पुनःप्रतिषेधः ॥११॥अ०५॥ ताआपएक्षंतबहयःस्थामप्रजायेमहीति॥ताअन्नममृजतेत्यज्यो

नसृष्टिः श्रूयते ॥ अद्भ्यः पृथिवीतिकुत्रचित्पृथिवीसृष्टिः ॥ अतोविरुद्धत्वादप्रामाण्यमित्यतोवक्ति ॥
 ॥ ॐ पृथिव्यधिकाररूपशब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ पृथिवीतत्रात्रशब्देनोच्यते ॥
 भूताधिकारत्वात् ॥ काष्ण्यप्रचुराचपृथिवी ॥ नात्रस्यतथाविशेषः ॥ आपश्चपृथिवीचा
 न्नं पृथिवीवाअन्नंनाआपोऽन्नमसृजंत ॥ पृथिवीवाअन्नमित्यादिशब्दांतराच्च ॥ आदिशब्दा
 द्युक्तिः ॥ अपौरुषेयत्वेनादोषस्यवाक्यस्यनाप्रामाण्यमित्यादि ॥ कौर्भेच ॥ विरोधोवाक्ययो
 र्यत्रनाप्रामाण्यंतेदेष्यते ॥ यथाविरुद्धतानस्यात्तथार्थः कल्प्यएतयोरिति ॥ रक्तोदिरुदकंशुद्धं
 कृष्णैवपृथिवीस्वतः ॥ नाभिपद्माभिसंबंधात्पीतासेस्यभिधीयते ॥ क्षत्ररक्ताभिसंबंधाद्रक्तोद
 कबहुत्वतः ॥ शुक्लत्वमेत्येवमेववर्णांतरगतिर्भवेत् ॥ विष्णुवीर्याभियोगाच्चपीतत्वंभुवइष्यते ॥
 स्वर्णवीर्याह्निभगवाननादिः परमेश्वरइतिव्योमसंहितायाम् ॥ १२ ॥ अ० ६ ॥ प्राणानांघ्रिथिर
 सिरुद्रोमाविशांतकस्तेनाग्नेनाप्यायस्वेत्यादिनाऽन्यः संहर्ताप्रतीयतइत्यतोब्रूते ॥ ॐ तदभिध्या
 नादेवतुतल्लिगात्सः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तस्याभिध्यानार्थो जनात्तस्वभावाद्भ्यूश्चनेविश्वमायानिदृत्तिरि
 तिवंधलयस्यतदभिध्याननिमित्तत्वलिगात्तत्कर्वृत्वंप्रतीयते किमुसादेर्जगतः ॥ इत्येतस्मादेवसंहा
 रकर्ताविष्णुरेवेतिप्रतीयते ॥ किमुयमप्येतिभुवनसंपरायेसोहरिर्वृतमिहाद्युषेतुदेवः ॥ यइदं
 सर्वविलापयतिसहरिः परः परमात्मेत्यादिश्रुतिभ्यइत्येवशब्दः ॥ स्रष्टापाताचसंहर्तासएकोहरिरी
 श्वरः ॥ स्रष्टृत्वादिकमन्येषांदारुयोषावदुच्यते ॥ एकदेशक्रियाचात्रनतुसर्वीत्मनेरितम् ॥ सृ
 ष्ट्यादिकंसमस्तंतुविष्णोरेवपराद्भवेदितिचस्कांदि ॥ निमित्तमात्रमीशस्य विश्वसर्गनिरोधयोः ॥

हिरण्यगर्भः शर्वश्रकालारूपाहूपिणस्तवेतिचसागवते ॥ सब्रह्मणामृजतिरुद्रेणविलापयति
सोऽनुपतिरलयएकएवहरिः परः परानंदइतिचमहोपनिषदि ॥ १३ ॥ अ० ७ ॥ अतएवहीदंपराब्रह्माहु
त्यद्यतेक्रमाद्विलीयतेनासावुदेतिनास्तमेतीतिभाह्वेयश्रुतौक्रमाह्वयः प्रतीयते ॥ अक्षरात्परमा
देवसर्वमुत्पद्यतेक्रमात् ॥ व्युत्क्रमाद्विलयश्चैवतस्मिन्नेवपरामनीनिचतुर्वेदशिवायाम् ॥ व्युत्क्र
माह्वयः प्रतीयतेऽतआह ॥ ॥ अविपर्ययेणतुक्रमोऽतउपपद्यतेॐ ॥ १४ ॥ ॥ क्रमवच
नमपिपिपरीतक्रमापेक्षया ॥ कर्ताप्राणादिकस्यास्यहंताभूम्यादिकस्यच ॥ यः क्रमाद्ब्रु
त्क्रमाच्चैवसहरिः परउच्यतइत्यतएवभाह्वेयेश्रुतिवचनात् ॥ अनुरूपः क्रमः सृष्टौप्रतिरूपोलये
क्रमः ॥ इतिक्रमेणभागवान्सृष्टिसंहारकृद्विश्रुतिवपाद्मे ॥ पूर्वापूर्वांसामर्थ्याधिक्यदुपपद्य
तेच ॥ वामनेच ॥ पूर्वेपूर्वेयतोविष्णोः संनिधानं क्रमाधिकम् ॥ सामर्थ्याधिक्यमेतेषांपश्चादेवल्य
स्तथा ॥ व्याप्तिश्चाभ्यधिकतेषामतएव न संशयइतिच ॥ १४ ॥ अ० ८ ॥ ॥ अंतराविज्ञानमनसी
क्रमेणतल्लिंगादितिचेन्नाविशेषात्ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणान्मनोमनसश्चविज्ञानम् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी
प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनीतिर्लिंगाद्विज्ञानमनसीअंतराविपरीतक्रमइतिचेन्न ॥ विशेषप्रमाणा
भावात् ॥ १५ ॥ ॥ अचराचरव्यपाश्रयस्तुस्याचद्यपदेशोभाक्तस्तत्रावभावितात्ॐ ॥ १६ ॥ ॥
मनसश्चविज्ञानमितिव्यपदेशश्चारेष्वालोचनाद्विज्ञानभवतीतिभागापेक्षयास्यात् ॥ नविज्ञान
तत्त्वापेक्षया ॥ स्कदिच ॥ परादव्यक्तमुत्पन्नमव्यक्तानुमहांस्तथा ॥ विज्ञानतत्त्वमहत्तः समुत्पन्न
चतुर्मुखात् ॥ विज्ञानतत्त्वानुमनोमनस्तत्त्वाच्चैखादिकम् ॥ एवंवाद्यापरासृष्टिरंतस्तद्वाच्यपेक्ष

या ॥ विपरीतक्रमोक्षेयोयस्मादंतेहरेर्दृशिरिति ॥ १६ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐनात्माश्रुतेर्नित्यत्वा
 च्चताभ्यःॐ ॥ १७ ॥ ॥ सइदंसर्वविलाप्यांतस्तमसिनिलीनस्ताद्विलाप्यव्युत्तिष्ठते ॥ सइदंसर्व
 विमृजतिविलापयनिविस्थापयतिप्रस्थापयतिआच्छादयतिप्रकाशयतिविमोचयत्येकएवेतिश्रु
 तेः ॥ परमात्मापिनलीयते ॥ अश्रुतत्वाद्ब्रह्मलयस्य ॥ निलीनशब्देनापिहितत्वमुच्यते ॥ तुच्छये
 नाभ्वपिहितंयदासीदितिश्रुतेः ॥ सएतस्मिस्तमसिनिलीनःप्रकृतिपुरुषंकालंचानुपश्यतिनैनंप
 श्यतिकश्चेत्तिथैंगिश्रुतिः ॥ नित्यो नित्यानांचेतनश्चेतनानाम् ॥ सनित्योनिर्गुणोविभुःपरःपर
 मात्मा ॥ नित्योविभुःकारणलोकसाक्षीपरोगुणैःसर्वदृक्शशश्वतश्चेत्यादिश्रुतिभ्योनित्यत्वाच्च ॥
 ॥ १७ ॥ अ० १० ॥ नित्यो नित्यानामितिजीवस्यापिनित्यत्वमुक्तम् ॥ सर्वएतेचिदात्मानोव्युच्चरं
 तीत्युत्पत्तिरुच्यते ॥ अतोविरोधइत्यतआह ॥ ॥ ॐक्षोऽतएवॐ ॥ १८ ॥ ॥ जीवोप्यत
 एवपरमेश्वरादुत्पद्यते ॥ शब्दादेव ॥ तेवाएतेचिदात्मानोऽविनष्टाःपरंज्योतिर्निविशंत्यविनष्टा
 एवोत्पद्यंतेनविनश्यंतिकदाचेनेतिकाषायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐश्रुक्तेश्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ नि
 त्यस्यापिजीवस्योपाध्यपेक्षयोत्पत्तिर्युज्यते ॥ उत्पद्यंतेचिदात्मानोनित्याञ्जित्याःपरात्मनः ॥ उ
 पाध्यपेक्षयतेषामुत्पत्तिरपिगीयतइतिव्योमसंहितायाम् ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ व्यासाह्यात्मानश्चेत
 नानिर्गुणाश्चसर्वात्मानःसर्वरूपाअनंताइतिकाषायणश्रुतौव्यासत्वंप्रतीयते ॥ अणुर्द्वैषआत्मायंवा
 एतेसिनीतःपुण्ड्रंचापुण्ड्रंचेनिगौपवनश्रुतावणुत्वमित्यतोविरोधइत्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐउत्क्रो
 तिगत्यागतीनामॐ ॥ २० ॥ ॥ हेतूनांसकशादणुरेव ॥ सोऽस्माच्छरीरादुत्कम्यामुंलीकममिग

च्छत्यमुष्मादिमंलोकिमगच्छतिसगर्भाभवति सप्रसूयतेसकर्मकुरुहतिपौण्यायणश्रुतेः ॥ २० ॥
 तत्रस्वार्तंच्यप्रतीतिः ॥ एकः प्रसूयतेजं नुरेकएवप्रतीयते ॥ एकोनुऽभुंक्तेसुकृतमेकएवचदुष्कृतमित्या
 देश्चस्वयमेवेत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐस्वात्मनाचोचरयोः ॥ २१ ॥ ॥ सएतेनैवस्वात्मनापरेणैर्भमनुप्र
 विशतिपरेणजायतेपरेणकर्मकुरुतेपरेणनीयतेपरेणोच्चीयते ॥ तंवाएतमभिवदंतिस्वाम्नेति ॥ एषह्या
 नंदमादत्तेऽषष्ट्येनंजीवमभिजीवयतिऽप्यउद्गमत्येषआगमयतीत्युत्तरयोर्वाक्ययोः परमात्मनैवो
 त्क्रांयादयः ॥ २१ ॥ ॥ ॐनाणुरतच्छ्रुतेरितिचेन्नैतराधिकारात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ व्यासाह्यात्मान
 श्वेतनानिर्गुणाश्चेतिव्यासिश्रुतेर्नाणुर्जीवइतिचेन्न ॥ सआत्मेदंमृजतिसध्वेदंबिभर्ति ॥ अंतर्बहि
 श्रसबहुधेदमनुप्रविश्यात्मनोऽभिनयति ॥ सआत्मासआत्मानःसईशःसविष्णुःसपरःपरोवरीया
 नितिपरमात्माधिकारात् ॥ एकशब्दैर्द्विशब्दैश्चबहुशब्दैश्चकेशवः ॥ एकएवोच्यतेवैद्रेस्ताव
 तानास्यभिन्नतेतिभविष्यपुराणे ॥ तदयं प्राणो धितिष्ठतितदुक्तमृषिणा आतेनयातमित्यादिच ॥
 ॥ २२ ॥ ॥ ॐस्वशब्देऽन्मानाभ्यांच ॐ ॥ २३ ॥ ॥ एषोह्यात्माऽधुद्गतोमानशक्तेस्तथाऽप्यसौप्रमि
 तिंयातिवैदः ॥ पूर्णोऽंचित्यःसर्ववैदेकयोनिःसर्वाधीशःसर्ववित्सर्वकर्तृवाक्यशेषेआत्मशब्दोन्मा
 नाभ्यांच ॥ आत्मा मेयःपरंब्रह्मपरानंदादिकाभिदाः ॥ वदंतिविष्णुमैवैकंनान्यत्राऽसांगतिः
 क्वचिदितिकौर्म्ये ॥ २३ ॥ ॥ ॐअविरोधश्रंदनवत् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ अणोरपिजीवस्यसर्वश
 रीरव्यासिर्जुज्यते ॥ यथाहरिचंदनविषुषएकदेशपतितायाःसर्वशरीरव्यासिः ॥ अणुमात्रो
 प्ययंजीवःस्वदेहंव्याप्यतिष्ठति ॥ यथाव्याप्यशरीराणिहरिचंदनविषुषइतिचब्रह्मांडपुराणे ॥ २४ ॥

॥ अ० अवस्थितिवैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाद्दृदिहि० ॥ २५ ॥ ॥ सम्यगसम्यगवस्थान
 विशेषाद्युच्यते चंदनस्येति चेन्न ॥ हृदि ह्येप आत्मेति जीवस्यापितथाभ्युपगमात् ॥ २५ ॥ ॥ अ० गु
 णाद्दालोकवत् ० ॥ २६ ॥ ॥ यथालोकस्य प्रकाशगुणेन व्याप्तिर्ज्योतीरूपेणाव्याप्तिरेवंचि
 हुणेन व्याप्तिर्जीवरूपेणाव्याप्तिरिति वा ॥ स्कन्दिच ॥ असम्यक् सम्यगिति च व्यवस्थायामेदतः सु
 राः ॥ व्यास्यव्याप्तिर्युतास्त्वन्येचिद्गुणैर्नैवान्यथा ॥ चिद्गुणस्य स्वरूपत्वात्तद्व्याप्तिश्चेति युज्य
 ते ॥ शक्तियोगात्सुराणां तु विविधाचव्यवस्थितिरिति ॥ २६ ॥ अ० १२ ॥ अनित्यो निरवयवः पुण्य
 युक्पापयुक्चस इमंलोकममुंवावर्तते सविमुच्यते स एकधानसधानदशधानशतधेति गौपवनश्रु
 तावेकस्याबहुत्वं प्रतीयते ॥ संपंचधाससधासदशधाभवतिसशतधाचसहस्रधासगच्छतिसमुच्य
 तइति पाराशर्यायणश्रुतौ बहुरूपं प्रतीयते ॥ अतो विरोधं परिहरति ॥ ॥ अ० व्यतिरेको गंधव
 च्चाचदर्शयति ० ॥ २७ ॥ ॥ यथापुष्पांद्रधःपृथगच्छति एवमंशिनो जीवांद्रशाःपृथगच्छन्ति ॥
 अथैक एव सगंधवद्भ्यतिरिच्यते ॥ अथैकी भवति ॥ अथ बह्वी भवति तं यथा यथैश्वरः प्रकुरुते तथात
 थाभवति सोऽचित्योः परमोगरीयानिति शांडिल्यश्रुतिः ॥ अचित्ये शशतयैव ह्येको वयववर्जितः ॥
 आत्मानं बहुधा कृत्वा क्रीडते योगसंपदेति च पात्रे ॥ २७ ॥ अ० १३ ॥ तत्त्वमस्य हे ब्रह्मास्मीत्यादिषु
 जीवस्य परेणाभेदः प्रतीयते ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ द्वासु पूर्णतयादिषु भेदः ॥ अत उ
 च्यते ॥ ॥ अ० पृथगुपदेशात् ० ॥ २८ ॥ ॥ भिन्नोचित्यः परमोजीवसंधात्पूर्णः परो जीवसंधो
 ह्यपूर्णः ॥ यतस्त्वसौ नित्यमुक्तो ह्यं च बंधान्मोक्षंत एवाभिवांच्छेदिति सोपपत्तिककौशिकश्रु

तोभिन्नएवजीवः ॥ २८ ॥ ॥ ॐतद्गुणसारत्वावद्यपदेशःप्राज्ञवत् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ ज्ञानानंदा
 दिब्रह्मगुणाएवाऽस्ययतःसारःस्वरूपमतोऽभेदव्यपदेशः ॥ यथासर्वगुणात्मकत्वात्सर्वीत्मकत्वंब्रह्म
 णउच्यतेसर्ववत्त्विदंब्रह्मेति ॥ भविष्यत्पर्णिच ॥ भिन्नाजीवाःपरोभिन्नस्थापिज्ञानरूपतः ॥
 प्रोच्यन्तेब्रह्मरूपेणवेदवादेषुसर्वशक्ति ॥ २९ ॥ अ० १४ ॥ जीवस्याप्युत्पत्तिरुक्ता ॥ अतस्त
 स्थसोनादिनापुण्येनपापेनचानुबद्धःप्रेरणनिर्मुक्तआनंत्यायकल्प्यतइत्यनादिकर्मसंबंधआनंत्या
 वासिश्चनयुज्यतइत्यतआह ॥ ॐयावदात्मभावित्वाच्चनदोषस्तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३० ॥
 यावत्परमात्मानिष्ठत्यनाद्यनंतत्वेनैवंजीवोपिनित्यःपरोनित्योजीवोऽनित्यास्तस्थथातवःअतउत्प
 द्यतेअियेतेचविमुच्यतेचेतिचाग्रिवेश्यश्रुतिः ॥ आत्मानित्यःसुखदुःखेत्वनित्येजीवोनित्योधातु
 रस्थत्वनित्यइतिचमार्ते ॥ ३० ॥ अ० १५ ॥ विज्ञानात्मासहदेवैश्वर्यैःसआनंदःसबलःसओजःस
 परेणामुंलोकमुच्चीयतेसविमुच्यतइतिजीवस्थज्ञानानंदादिरूपत्वमुच्यते ॥ सद्दुःखादिमुक्तआनं
 दीभवतिसोऽज्ञानादिमुक्तोज्ञानीभवतिसोऽबलादिमुक्तोबलीभवतिसानित्योनिरातंकोवतिष्ठतइ
 त्तिपैंगिश्रुतावनानंदादिरूपत्वंचप्रतीयतेऽतआह ॥ ॐपुंस्त्वादिवत्त्वस्यसतोऽभिव्यक्तियोगा
 त् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ यथाबालस्यसदेवंपुंस्त्वंयौवनेऽभिव्यज्यतेएवंसतामेवानंदादीनंब्यक्तप
 पेक्षयातदुक्तिः ॥ बलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलम् ॥ स्वरूपाण्येवजीवस्यव्यज्यतेपरमा
 द्विभोरित्तिगौपवनश्रुतिः ॥ ३१ ॥ ॥ ॐनित्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगोन्यतरनियमोवाच्यथा
 ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ व्यक्त्यनंगीकारेदेवानांनित्योपलब्धिरानंदादीनामसुराणांनित्यानुपलब्धिर्म

नुषाणांचानित्योपलब्धयुपलब्धीप्रसज्येते ॥ नित्यानंदोनित्यज्ञानोनित्यबलःपरमात्मनैवमसुराः
 वमनेचमनुष्याइत्याश्रिवेश्यश्रुतिः ॥ भविष्यत्पर्षणिच ॥ नित्यानंदज्ञानबलदेवनैवंतुदानवाः ॥
 दुःखोपलब्धिमात्रास्तेमानुषास्तूभायात्मकाः ॥ तेषांदन्यथादृश्यंतदुपाधिकृतंमतम् ॥ विज्ञा
 नेनात्मयोग्येननिजरूपेव्यवस्थितिः ॥ सम्यग्ज्ञानंनुदेनानामनुष्याणांविमिश्रितम् ॥ विपरीतं
 तुदैत्यानांज्ञानस्यैवंव्यवस्थितिरिति ॥३२॥अ०१६ ॥ ईश्वरस्यैवकर्तृत्वमुक्तम् ॥ यत्कर्मकुरु
 तेतदभिसंपद्यतइतिजीवस्याप्युपलभ्यतेऽतआह ॥ ॐकर्ताशास्त्रार्थवत्त्वात् ॥ ३३ ॥
 जीवस्यकर्तृत्वाभावेशास्त्रस्याऽप्रयोजकत्वप्रसेजीवोऽपिकर्ता ॥ ३३ ॥ ॐविहारो
 पदेशात् ॥ ३४ ॥ ॥ स्त्रीभिर्वीर्यानेर्वाज्ञातिभिर्वाऽज्ञानिभिर्वैत्यादिमोक्षेपि ॥ ३४ ॥ ॥
 ॐउपादानात् ॥ ३५ ॥ ॥ साधनाद्युपादानप्रतीतेश्च ॥ ३५ ॥ ॥ ॐव्यपदेशाच्चक्रि
 यायानंचेन्नदेशविपर्ययः ॥ ३६ ॥ ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेनिक्रियायांव्यपदेशाच्च ॥
 अन्यथाऽऽत्मैवलोकमितिनिर्देशःस्यात् ॥३६॥ तर्हिक्थमीश्वरस्यैवकर्तृत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥
 ॐउपलब्धिवदनियमः ॥ ३७ ॥ ॥ यथाज्ञानेदंज्ञास्यामीत्यनियमःप्रतीयतेऽवंकर्मण्यपि
 जीवस्ययआत्मानमंतरोयमयतीतिचश्रुतिः ॥३७॥ कुतः ॥ ॐशक्तिविपर्ययात् ॥३८॥
 अल्पशक्तिवाज्जीवस्य ॥ ३८ ॥ ॥ ॐसमाध्यभावाच्च ॥३९॥ ॥ समाधानाभावाच्चास्वा
 तंत्र्यंप्रतीयते ॥३९॥अतः ॥ ॐयथाचतक्षोभयथा ॥४०॥ ॥ यथातक्षणःकारधितृनियत
 त्वंकर्तृत्वंचविद्यतेऽवंजीवस्यापि ॥४०॥ ॥ ॐपरासुतच्छ्रुतेः ॥४१॥ ॥ साचकर्तृत्वशक्तिः

परादेव ॥ कर्तृत्वंकरणत्वंचस्वभावश्चेतनाद्युतिः ॥ यत्प्रसादादिमेसंतिनसंतिनयदुपेक्षयेतिर्षेगिश्रुतिः
 ॥४१॥ ॐ कृतप्रयत्नापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधवैयर्थ्यादिभ्यः ॐ ॥४२॥ ॥ ततोऽप्रयोजकत्वंशा
 स्त्रस्यनापद्यते ॥ कृतप्रयत्नापेक्षत्वात्तत्पेरकत्वस्य ॥ आदिशब्देनविषम्यादि ॥ पूर्वकर्मप्रयत्नं
 चसंस्कारंचाप्यपेक्षयतु ॥ ईश्वरःकारयेत्सर्वतच्चेश्वरकृतंमतम् ॥ अनादित्वाददोषश्चपूर्णशक्ति
 त्वनोहरेरितिभिष्यत्पर्वणि ॥ एतदेवंनचाप्येवमेतदस्तिनचास्तिचेतिमोक्षधर्मे ॥४२॥ अ० १७ ॥
 अंशाएवहीमेजीवाअंशीहिपरमेश्वरः ॥ स्वयमैरिदंमूर्धकारयत्यचलोहरिरितिगोपवनश्रुताव
 शत्वंजीवस्योपलभ्यते ॥ नैवांशोनसंबंधोनोपेक्ष्योजीवःपरस्य ॥ तथापितुयथायोगंफलदः
 प्रभुरकराद् ॥ ननियम्यःसकस्यापिसमसर्वस्यनियामकहतिचभाह्येवयश्रुतावतोब्रवीति ॥
 ॥ ॐ अंशोनानानाव्यपदेशान्यथाचापिदाशकितवादित्वमधीयतएके ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ मांक्ष
 तुविमुर्नित्यंपुत्रोहंपरमात्मनः ॥ अवःपरेणपितरंयोअस्यानुवेदपरएनावरेण ॥ यस्तद्देद सपितु
 ष्पितासत् ॥ कवीयमानःकडहप्रवोचैवैमनःकुतोधिप्रजातम् ॥ स्त्रियःसतीस्ताँउमेपुंसअः।हुःप
 श्यदक्षिण्वात्रविचेतदंध ॥ कविर्यःपुत्रःसइमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् ॥ हा सुप
 र्णासयुजासखायेत्यादिनानाव्यपदेशांशोजीवः ॥ तथाचपाराशर्यायणश्रुतिः ॥ अंशोहोष
 परस्ययोगंपुमानुत्पद्यतेचाभ्रियतेचनानाद्येनंव्यपदिशंतिपितेतिपुत्रेतिभ्रातेतिसखेतिचेति ॥ ३ न
 न्यःपरोन्योजीवीनासावस्यकुतश्चन ॥ नायंतस्यापिकश्चनेति ॥ अन्यथाचकाषायणश्रुतिः ॥
 ब्रह्मदाशाब्रह्मकितवाब्रह्मैवेमेदाशाइत्यभेदेनाप्येकेऽधीयते ॥ तथाचाभ्रिवेश्यश्रुतिः ॥ अंशोहो

पपरस्यभिन्नह्येतमधीयिरऽमिन्नह्येनमधीयिरइति ॥ वाराहेच ॥ पुत्रभ्रातृसखित्वेनस्वामित्वेनय
 तोहरिः ॥ बहुधागीयतेवैदेर्जीवोशस्तस्येतनतु ॥ यतोभेदेनतस्यायमभेदेनचगीयते ॥ अतश्चां
 शत्वमुद्दिष्टंभेदाभेदौनमुख्यतइति ॥ ४३ ॥ ॐ मंत्रवर्णात् ॥ ४४ ॥ ॥ पादोऽस्यविश्वाभूता
 नीति ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ अपिस्मर्यते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनावनइति
 ॥ ४५ ॥ अनंशत्वश्रुतेर्गतिचाह ॥ ॥ ॐ प्रकाशादिवैवंपरः ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ अंशत्वेपिनमत्स्या
 दिरूपीपरएवंविधः ॥ यथातेजोशस्यैवकालाग्रेःखद्योतस्यचनैकप्रकारात् ॥ यथाजलांशस्यामृ
 तसमुद्भस्यमूत्रादेश्चयथाचयुथिव्यंशस्यमेरोविष्टादेश्चअग्निमानिदेवतापेक्ष्येतत् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 स्मरंतिच ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ एतेस्वांशकलाःपुंसःकृष्णस्तुभगवान्स्वयम् ॥ इन्द्रारिव्याकुलंलोकंमृडयंति
 युगेयुगे ॥ अतःपरंपदव्यक्तमव्यूहगुणबृंहितम् ॥ अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात्सजीवोयःपुनर्भवः ॥ स्वां
 शश्चाथोविभिन्नांशइतिद्वेधांशइष्यते ॥ अंशिनोयत्तुसामर्थ्यरत्नरूपयथास्थितिः ॥ तदेवनाणुमा
 न्नोपिभेदःस्वांशानोःकचित् ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिःस्यात्किंचित्सादृश्यमात्रयुगितिवाहे ॥
 नत्वत्समोस्त्यभ्यधिकःकुतोऽन्यइतिच ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारौदेहसंबंधाज्योतिरादिव
 त् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ परानुज्ञयाप्रवृत्तिःपरलोबंधनिवृत्तिश्चजीवस्यप्रतीयते ॥ अंशत्वेपिदेहसंबंधा
 त् ॥ यथात्मानमंतरोयमयति ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभवतीत्यादिना ॥ ननुपरस्य ॥ वासुदेवःसं
 कर्षणःप्रद्युम्नोऽनिरुद्धोऽहंमत्स्यःकूर्मोऽवाराहोऽनारसिंहोऽवामनोऽमोरामःकृष्णोऽबुद्धःकल्किरहंशतथा
 इंसहस्रधाहममितोहमनंतोहैवैतेजायतेनप्रियतेनैषामनुज्ञानबंधोनमुक्तिःसर्वेष्वह्येतेपूणांअज

राअमृताःपराःपरांदाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ युज्यतेचज्योतिरादिवत् ॥ यथादित्योवियद्ग
 तस्तत्प्रकाशश्चैकप्रकारः ॥ शुक्लंरुक्मणकनीनिकेनितदंशस्याप्यक्ष्णोदेहसंबंधान्नतादृशीशक्तिः ॥
 तदनुग्राह्यत्वंतैवावृत्तिपरिहारश्च ॥ यथाबाह्यजलस्यामृतसमुद्रस्यचैकत्वंतदंशस्यापिश्लेष्म
 णस्तदनुग्राह्यत्वंतैवविरोधिनिवृत्तिश्च ॥ मोक्षधर्मश्च ॥ यत्किंचिदिहलोकैस्मिन्नेदद्बद्धंवि
 शांपते ॥ सर्वंपंचभिराविष्टंमूर्तेरीश्वरबुद्धिजैः ॥ ईश्वरोहिमहद्भूतंपसुनारायणोविराट् ॥ भूतान्त
 रात्माविज्ञेयःसगुणोनिर्गुणोपिच ॥ भूतप्रलयमव्यक्तंशुश्रूणुर्नृपसत्तमेति ॥ वाराहेच ॥ अंशाश्रदे
 हयोग्यत्वाज्जीवाबंधादिसंयुताः ॥ अनुग्राह्याश्चेश्वरेणनतुमस्त्यादिकोहरिः ॥ अदेहबंधयोग्यत्वा
 द्यथासूर्यप्रभाशिणी ॥ यथामृतसमुद्रस्यश्लेष्मादेश्चविरूपता ॥ अनुग्राह्यत्वमन्यस्यतैवैवाह
 त्तिरोधनमिति ॥ ४८ ॥ ॐअंसंतेश्राव्यतिकरःॐ ॥४९ ॥ ॥ अपूर्णशक्तित्वाच्चनजी
 वस्यमस्त्यादिसाम्यम् ॥ तथाचचतुर्वेदशिखायाम् ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यत्रीणिरूपाणि ॥
 कृष्णोरामःकपिलइति ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यपंचरूपाणिदशरूपाणिशतरूपाणिसहस्ररू
 पाण्यमितरूपाणितानिहवाएतानिसर्वाणिपूर्णानिसर्वाण्यनंतानिसर्वाण्यसंमितानिसर्वाण्यमिता
 नि ॥ अथावराःसर्वएवापूर्णाःसर्वएवबध्यंतेऽथमुच्यंतेकेकेचनेति ॥ ४९ ॥ ॐआभा
 सएवचॐ ॥ ५० ॥ ॥ रूपरूपंपतिरूपोबभूवेतिप्रतिबिंबत्वाच्चनसाम्यम् ॥ वाराहेच ॥
 द्विरूपावंशकौतस्यपरमस्यहरोर्विभोः ॥ प्रतिबिंबांशकश्चाथस्वरूपांशकएवच ॥ प्रतिबिंबां
 शकजीवाःप्रादुर्भावाःपरेस्मृताः ॥ प्रतिबिंबेव्यसाम्यंस्वरूपाणीतराणित्विति ॥ सोपाधि

रनुपाधिप्रतिबिंबोद्दिधेयते ॥ जीवःपरस्यानुपाधिर्द्रुचापोयथाखेरितिपैगिश्रुतिः ॥ यथै
 पापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततमितिश्रुतिः ॥ ५० ॥ अ० १८ ॥ ॥ प्रतिबिंबानांमिथो
 वैचित्र्येकारणमाह ॥ ॐअदृष्टानियमात् ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ अनादिविद्याकर्मादिवैचि
 त्र्याद्वैचित्र्यम् ॥ ५१ ॥ ॥ ॐअभिसंध्यादिव्विचैवम् ॐ ॥ ५२ ॥ ॥ इच्छाद्वेषसुखदुःखादि
 वैचित्र्यंचादृष्टादेव ॥ चशब्देनप्रतिक्षणवैचित्र्यंच ॥ ५२ ॥ ॥ ॐप्रदेशादितिचेन्नांतर्मा
 वात् ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ नखर्गनरकभूम्यादिप्रदेशविशेषाद्वैचित्र्यम् ॥ तत्रात्परदृष्टापेक्षत्वात् ॥
 एकदेशस्थितानामेववैचित्र्यदर्शनाच्च ॥ ५३ ॥ अ० १९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रभाष्येश्रीभदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ ३ ॥
 श्रीविद्व्यासायनमः ॥ ॥ हरिः ॐयुक्तिसहितश्रुतिविरोधंश्रुतीनामपाकरोत्यनेनपादेन ॥ प्राणाए
 वेदमयआसुस्तेभ्योभूतानिजज्ञिरेभूतेभ्योऽमंडस्यांतस्त्वमेलोकाअथप्राणाएवानादयःप्राणानि
 त्याइतिकषायणश्रुतौप्राणानामनुत्पत्तिःश्रूयते ॥ नोपादानंहींद्रियाणामतोनुत्पत्तिरिष्यते ॥ उ
 पादानकृतामृष्टिःसर्वलोकेषुदृश्यतइतिभविष्यत्पर्वाणि ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वैद्रियाणिचे
 तिचातउच्यते ॥ ॐतथाप्राणाः ॐ ॥ १ ॥ ॥ यथाकाशादयःपरमात्मनउत्पद्यन्तेतथाप्राणाअ
 पि ॥ १ ॥ ॥ ॐगौण्यसंभवात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अनादित्वश्रुतिगौणानादित्वापेक्षया ॥ मुख्यासंभवात् ॥
 नित्यान्येतानिसूक्ष्मेणहींद्रियाणित्सर्वशः ॥ तेषांभूतेरुपचयःसृष्टिकालेविधीयते ॥ परेणसाम्य
 संभासेःकस्यस्यान्मुख्यनित्यतेतिहिमविष्यत्पर्वाणि ॥ २ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञानुपरोधाच्च ॐ ॥ ३ ॥ ॥ सद्दं

सर्वममृजतेति ॥ ३ ॥ अ० १ ॥ द्विधाहैवंद्रियाणित्याभ्यामित्यानिच ॥ तत्रनित्यंमनोऽनादित्वात् ॥
नक्षमनाःपुमांस्तिष्ठत्यवित्याभ्यानीतिगोपवनश्रुतौमनसोऽनुपत्तिःसयुक्तिकाश्रूयते ॥ अ
तआह ॥ ॥ अतत्राक्श्रुतेश्च ॥ ४ ॥ ॥ मनःसर्वैन्द्रियाणिवेतिपूर्वोक्तत्वाच्चानुपत्तिर्मन
सोप्युज्यते ॥ पूर्वमनःसमुत्पन्नंततोन्धेषांसमुद्भवः ॥ तदनुपत्तिवचनम्लपोपचयकारणादिति
वायुप्रोक्तवचनं चशब्देनसंगृहीतम् ॥ ४ ॥ अ० २ ॥ ॥ नित्ययानित्यप्रास्तौमिपरमात्मा
नमच्युतमित्तिवाग्वावनित्यानह्येषोत्पद्यतेऽस्याहिश्रुतिरवतिष्ठतइतिसयुक्तिकंपौष्यायणश्रुतौ
वाचोऽनुपत्तिरुच्यतेअतोब्रवीत् ॥ ॥ अतत्पूर्वकत्वाद्वाचः ॥ ५ ॥ ॥ तस्मा
न्मनएवपूर्वरूपवांगुत्तररूपमितिमनःपूर्वकत्वाद्वाचो नानुपत्तिः ॥ वागिंद्रियस्यनित्यत्वंश्रुतिसं
निधियोग्यता ॥ उत्पत्तिर्मनसोपस्मान्ननित्यत्वंकुतश्चनेतिवायुप्रोक्ते ॥ ५ ॥ अ० ३ ॥
सप्तप्राणाःप्रसंवन्तितस्माद्वितिश्रुतिः ॥ सप्तैवमारुताबाह्येप्राणाःसप्ततथात्मनि ॥ अधिदेवत
थाध्यात्मेसंख्यासाम्यंविदोविदुरितिविचस्कांदे ॥ द्वादशवाएनेप्राणाद्वादशमासाद्वादशादित्याद्वा
दशराशयोद्वादशग्रहाइतिकौटिहिन्यश्रुतौद्वादशप्राणादृश्यंते ॥ अतोवक्ति ॥ असह्यगतेर्विशे
षितत्वाच्च ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानेन्द्रियापेक्षयासप्तत्वम् ॥ गुहाशयांनिहिताःसप्तससेतिविशेष
णात् ॥ सप्तप्राणास्त्ववगतेःपंचप्राणाश्चकर्मणः ॥ एवंप्राणद्वादशकंशरिरनित्यसंस्थितमित्तिभ
विष्यत्सर्ववचनंचशब्दात् ॥ ६ ॥ ॥ अहस्तादयस्तुस्थितेऽतौनैवम् ॥ ७ ॥ ॥ हस्तादीनांकर्मवि
षयत्वान्नसहपाठः ॥ संसारस्थितिहेतुत्वास्त्विथनकर्मविदोविदुः ॥ तस्मादुद्ग्रहितेनुत्वाज्ज्ञानंगतिरि

होच्यतइतिचवायुप्रोक्ते ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ दिवीवचक्षुराततमिनिव्यासिःप्रतीयते ॥ दूरश्रवणद
 र्शनादियुक्तिश्च ॥ अणुभिःपश्यत्यणुभिःःकणोतिप्राणावाअणवःप्राणैर्ज्ञतद्भवतीतिकौडिन्यश्रु-
 तिः ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐअणवश्चॐ ॥ ८ ॥ ॥ तद्यथाह्यणुनश्चक्षुःप्रकाशोव्याततएवमेवास्य
 पुरुषस्यप्रकाशोव्याततोऽणुर्धैवैषपुरुषोभवतीतिशांडिल्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ नैषप्राणउदेति
 नास्तमेयेकलएवमध्येस्थानार्थेनमाहुर्मध्यमइतीतिमुख्यप्राणस्यानुत्पत्तिःश्रूयते ॥ यत्प्रासिर्ध
 त्यरित्यागउत्पत्तिर्मरणं तथा ॥ तस्योत्पत्तिर्भृत्तिश्चैवकथंप्राणस्ययुज्यतइतिचयुक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥
 आत्मनएषप्राणोजायतइतिच ॥ अतआह ॥ ॥ ॐश्रेष्ठश्चॐ ॥ ९ ॥ ॥ सौक्ष्मेणह
 वाएषोवतिष्ठतेस्थूलत्वेनोदेतिसूक्ष्मश्चाथोस्थूलश्च ॥ प्रकृतिःसूक्ष्मोन्यतःस्थूलोथैनमाहुःसादि
 र्नादिरितीतिगौपवनश्रुतेः ॥ ९ ॥ ॥ ॐनवायुक्रियेपृथगुपदेशात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ चेष्टायां
 बाह्यवायौचमुख्यप्राणेचगीयते ॥ प्राणशब्दद्विषुह्येषुमुखेमुख्यःप्रकीर्तितइतिवायुक्रिययोरपि
 व्यपदेशादुत्पत्तिश्रुतिस्तयोर्नस्यात् ॥ सप्राणमसृजतखंवायुज्योतिरापस्तपोमंत्राःकर्मैतिपृथगुप
 देशात् ॥ भूतानिचेष्टामंत्राश्चमुख्यप्राणादिदंजगत् ॥ मुख्यप्राणःपरस्माच्चनपरःकारणान्वितइ
 तिवायुप्रोक्ते ॥ १० ॥ अ० ६ ॥ प्राणादिदमाविरासीत्प्राणोधत्तेप्राणेलयमभ्युपैतिनप्राणःकिंचिदा
 श्रितइत्याग्निवेश्यश्रुतौ ॥ यदाश्रयादस्यचेष्टाःसोन्यकथमुपश्रयेत् ॥ यथाप्राणस्तथाराजास
 र्वस्यैकाश्रयोभवेदितिचयुक्तिर्भारते ॥ प्राणस्यैतदहोसर्वप्राणःपरवशेस्थितः ॥ नपरःकिंचिदा
 श्रित्यवर्ततेपरमोयतइतिचैपिंगिश्रुतिरित्यतआह ॥ ॥ ॐचक्षुरादिवचुतत्सहशिष्ट्यादिभ्यःॐ

॥ ११ ॥ ॥ चक्षुरादिवन्मुख्यप्राणोऽपिरमात्मवशएव ॥ सर्वद्वैतपरमेऽवनिष्ठतेप्राणश्च प्राणाश्चप्राणिनश्चसद्येकएवैतान्नयत्युन्नयतिवशीकरोतीतिगोपवनश्रुतौचक्षुरादिभिःसहवहशत्वे नैवशांसनात् ॥ सर्वकर्तापिसन्प्राणःपरमाधारतःस्थितः ॥ कथमेवान्यथासस्याद्यतोनैवैश्वर्यह यम् ॥ अर्वांतरेश्वरत्वेनतस्येश्वरवचोभवेत् ॥ अतोमध्यमतामाहुस्तस्यवेदेषुवेदिनः ॥ अनन्ये श्वरताप्राणेतदन्येश्वरवर्जनात् ॥ यतोऽत्रिशेषवाक्येनहियतेसमतावचः ॥ नान्योऽतोऽस्तिद्रष्टाना न्यदतोस्तिद्रष्टृत्यादिवचनंयुक्तयश्चादिशब्देनोक्ताः ॥ ११ ॥ ॥ अकारणत्वाच्चनदोषस्तथा हिदर्शयतिॐ ॥ १२ ॥ ॥ इतरेषांप्राणानांकरणत्वांमुख्यप्राणस्याकरणत्वाच्चतस्यान्येभ्यउ त्तमत्वंयुज्यते ॥ मांडव्यश्रुतिश्च ॥ तानिह्वाएतानिसर्वाणिकरणान्यथप्राणएवाकरणस्त स्मान्मुख्यइत्याचक्षतइति ॥ १२ ॥ अ० ७ ॥ सर्वेवाएतेमुख्यदासाःप्राणोऽपानोव्यानउदानः समानइत्यथप्राणोवावसम्नाडितिकौण्डिन्यश्रुतिः ॥ प्राणापानादयःसर्वेमुख्यदासायतोऽनिश म् ॥ अतस्तदाज्ञयानित्यंस्वानिकर्माणिकुर्वतइतिकुर्वीयुप्रोक्ते ॥ मुख्यस्यैवस्वरूपा णिप्राणाद्याःपंचवायवः ॥ सएवप्राणिनोदेहंपंचधावर्ततेऽनिशमितिगोपवनश्रुतिः॥अतोवक्ति ॥ ॐपंचवृत्तिर्मनोवह्न्यपदिश्यतेॐ ॥ १३ ॥ ॥ अथपंचवृत्तैतत्प्रवर्ततेप्राणोवावपंचवृत्तिः प्राणोऽपानोव्यानउदानःसमानइतितेभ्योवाएतेभ्यःपंचदासाःप्रजायंते ॥ प्राणाहावप्राणोऽपा नादपानोव्यानाह्यानउदानादुदानःसमानोदेवसमानोयथाह्वैमनःपंचधाव्यपदिश्यतेमनोबुद्धिर हंकारश्चित्तंचेतनेतितेभ्योवाएतेभ्यःपंचदासाःप्रजायंतेमनसोवावमनोबुद्धेर्बुद्धिरहंकारादहंकार

श्चिन्नाच्चिन्चेतनायाएवचेतनैवमितीति ॥ १३ ॥ अ०८ ॥ प्राणएवाधस्तात्प्राणउपरिष्ठा
 त्प्राणोमध्यतःप्राणःसर्वतःप्राणएवेदंसर्वमितिप्राणस्यव्याप्तिःप्रतीयते ॥ यतःसर्वजगद्ब्रह्माप्य
 तिष्ठतिप्राणएवतु ॥ अतोधृतंजगत्सर्वमन्यथकेनवार्थतइतियुक्तिर्वार्युक्ते ॥ अणुनैतत्सू
 ज्यते ॥ अणुनैतद्द्वार्यते अणौलघमभ्युपैति ॥ प्राणोवाअणुःप्राणैर्ह्येतद्भवतीतिचसौत्रायण
 श्रुतिरतआह ॥ ॐअणुश्रुत् ॥ १४ ॥ ॥ सवाएषप्राणोणुर्महान्नामांतर्वाअणुर्बहिर्म
 हान्प्राणोवाईशितव्येशईशोह्यसौसर्वस्येशितव्यश्चपरस्येतिकौडिन्यश्रुतिः ॥ १४ ॥ अ० ९ ॥
 करणत्वंप्राणानामुक्तम् ॥ जीवस्यकरणान्याहुःप्राणानेतांस्तुसर्वशः ॥ यस्मात्तद्दशगाएतेदृश्यं
 तेसर्वदेहिष्विति सौत्रायणश्रुतौसयुक्तिकंजीवकरणत्वंप्रतीयते ॥ ब्रह्मणोवाएतानिकरणांचि
 क्षुःश्रोत्रंमनोवागिति ॥ तद्देवैःकारयतीतिचकाषायणश्रुतौ ॥ अतआह ॥ ॥ ॐज्यो
 तिराद्यधिष्ठानंतुतदा मननात् ॥ १५ ॥ ॥ यज्ज्योतिराद्यधिष्ठानंब्रह्मतदेवैःकरणैःप्रवर्तय
 ति ॥ यःप्राणतिष्ठन्नित्यादितदामननात् ॥ १५ ॥ कथंजीवकरणत्वश्रुतिरित्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ
 प्राणवताशब्दात् ॥ १६ ॥ ॥ जीवैवैवस्वकरणैःकारयतिपरमात्माऽनोनविरोधः ॥ एष
 ह्यनेनात्मनाकारयतिचक्षुषादर्शयतिश्रोत्रेणश्रावयतिमनसामानयतिबुद्ध्याबोधयतिस्मादेना
 वाहुःसृतिरिति विभाह्वेयश्रुतिः ॥ करणैःकरणंब्रह्मपुरुषापेक्षयाविलम् ॥ श्रोत्रादि
 मिःकारयतिकरणानीत्यतोविदुः ॥ नजीवापेक्षयामुख्यंकारयेत्परमेश्वरः ॥ केवलस्तेमेच्छयातस्मा
 न्मुख्यत्वंतस्यनिश्चितमिति वाराहे ॥ १६ ॥ ॥ ॐतस्यचनित्यत्वात् ॥ १७ ॥ ॥ अ

नादित्यत्वाज्जीवकरणसंबंधस्ययुज्यतेतत्करणत्वश्रुतिः ॥ अथावियोगीनिकरणैर्वावनयुज्य
 तेदेहेनैववियुज्यतइत्येतद्वावकरणार्त्तकरणत्वंयद्वावनवियुज्यतइतिगौपवनश्रुतिः ॥ चशब्दः
 करणसंबंधग्राही ॥ १७ ॥ अ० १० ॥ अर्थेन्द्रियाणिप्राणावाइन्द्रियाणिप्राणाहीदंइवंतीतिसयु
 क्तिकपौत्रायणश्रुतिःसामान्येनप्राणानामिन्द्रियत्वंक्ति ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्याहुर्मनोबुद्धीनुद्वाद
 शइतिचकापायणश्रुतिः ॥ अतःकस्येन्द्रियत्वंनिवार्यमित्यतोवक्ति ॥ ॐतइन्द्रियाणितद्य
 पदेशान्दन्त्रश्रेष्ठात् ॥ १८ ॥ ॥ मुख्यप्राणमृतेऽतएवेन्द्रियाणि ॥ द्वादशैवेन्द्रियाण्या
 हुःप्राणोमुख्यस्त्वनिन्द्रियम् ॥ इवतानिन्द्रियाणांहिनियंताप्राणएकराडितिपौत्रायणश्रुतिः ॥
 श्रोत्रादीनितुपंचैवतथावागादिपंचकम् ॥ मनोबुद्धिसहायानिद्वादशैवेन्द्रियाणितु ॥ विषयद्रवणा
 तेषामिन्द्रियत्वमुदाहृतम् । तेषानियामकःप्राणःस्थितएवाखिलप्रभुरितिबृहत्संहितायाम् ॥ १८ ॥
 ॐभैदश्रुतेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ स्थितएवहीदंमुख्यप्राणःकरोत्तिकारयतिबलनिबालयतिनधनेनधार
 धारयतिप्रभुंवाएनमाहुरर्थेन्द्रियाणिनस्थितानिनकुर्वतिनकारयतिनबलंतिनबालयंतिनधनेनधार
 यतितानिहवाएतान्यबलानितस्मादाहुरिन्द्रियाणिकरणानीतिपौत्रायणश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॐबैलक्ष
 ण्याच्च ॐ ॥ २० ॥ ॥ पुरुषापेक्षयाप्रवृत्तिरिन्द्रियाणांइत्यनेनमुख्यस्य ॥ प्राणाग्रयणैतस्मिन्पुरुजा
 प्रतीतिचश्रुतेः ॥ २० ॥ अ० ११ ॥ विरिंचोवाइदंविरेचयतिविधातिबह्मावावविरिंचएवस्माद्धीमे
 रूपनामनीतिगौपवनश्रुतिः ॥ यस्माद्धिरेचयेत्सर्वविरिंचस्तेनमण्यते ॥ एकोहिकर्ताजगतोब्रह्मैवचच
 तुर्मुखइतिचयुक्तिर्ब्राह्मे ॥ अथकस्मादुच्यतेपरमइतिपरमाद्धेतेनामरूपेव्याक्रियेतेतस्मादेनमा

हुःपरमइति ॥ अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेतिब्रह्मत्वाद्ब्रह्मणत्वाच्चेत्याभिभेद्यश्रुतिः ॥ अतआह ॥
 ॐसंज्ञामूर्तिंकृत्स्निस्तुत्रिवृत्कुर्वतउदेशात् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नामरूपकृत्सिःपरादेव ॥ सर्वाणिरूपा
 णिविचिंत्यधीरोनामानिकृत्त्वाभिवदन्यदास्तइतिश्रुतेः ॥ त्रिवृत्कुर्वतइतिहेतुगर्भः ॥ त्रिवृत्कर
 णापेक्षत्वाच्चाामरूपयोः ॥ सर्वनाम्नांचरूपाणांव्यवहारेणुकेशवः ॥ एकएवयतःस्रष्टाब्रह्माद्यास्त
 दवांतराइतिचपाद्ये ॥ त्रिवृत्क्रियायतोविष्णोरूपंचतदपेक्षया ॥रूपापेक्षंतथानामव्यवहारस्तदात्म
 कः ॥ अतोनाम्नश्चरूपस्यव्यवहारस्यचैकराट् ॥ हरिरेवयतःकर्तापिताऽतोभगवान्प्रभुरितिब्रह्मां
 डे ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ अद्भ्योहीदमुत्पद्यतेआपोवावाभंसमस्थिचभवंत्यापःशरीरमापः ॥ आपए
 वेदंसर्वमित्तिचकौडिन्यश्रुतिः ॥ अम्मयंतुयतोमांसमतस्तृप्तिश्चमांसतइतिचभारते ॥ पृथिवीशरीर
 मप्येतिआकाशमात्मेतिचातोब्रवीति ॥ ॐमांसादिभौमंयथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ य
 त्कठिनंसापृथिवीयद्भवंतदापोयदुष्णंतजेजइतिश्रुतेर्मासाद्येवभौमंसर्वशरीरम् ॥ असेजसोश्चका
 र्थयथाशब्दमंगीकर्तव्यम् ॥ यद्वावाथोविमिश्रमिश्राद्धेतद्भवतिमिश्राणिहिभूतानितस्मादैव
 माचक्षतेभूतानीतिहिकाषायणश्रुतिः ॥ पंचभूतात्मकंसर्वतदप्येकविवक्षया ॥ एकभूतात्मक
 त्वेनव्यवहारस्तुवैदिके ॥ भौममित्येवकाठिन्यात्शौक्लयादौदकमित्यपि ॥ नेजिष्ठत्वात्तेजसं
 चयथास्थानंश्रुतावितिवायुमोक्ते ॥ २२ ॥ कथंताहिंविशेषवचनमित्यतआह ॥ ॥ ॐ
 वैशेष्याचुतद्वादस्तद्वादः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ भूतानांतुविशेषसंयोगादेवविशेषव्यवहारः ॥ पार्थिवा
 नांशरीराणामर्थेनपृथिवीस्मृता ॥ इतरेर्द्धेत्रिभागिन्यआपस्तेजस्तुभागतः ॥ इतिसामान्यतो

ज्ञेयं मे दशमपतिपूरुषम् ॥ स्वर्गस्थानां शरीराणामर्थे जउदाहृतमिबह्यसंहितायाम् ॥ सर्वा
 ध्यायार्थवधारणार्थाध्यायानेद्विरुक्तिः ॥ गारुडेच ॥ अध्यायानेद्विरुक्तिः स्याद्देववैदिकेऽपि वा ॥
 विचारोयत्रसज्जेतपूर्वोक्तस्यावधारणे ॥ अनुक्तानां प्रमाणानां स्वीकारश्चकृतो भवेत् ॥ विनिद्य
 चेतान्मार्गान् संपूर्णफलतातथेति च ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
 ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते हितीयार्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

श्रीविद्व्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ साधनविचारोयमध्यायः ॥ वैराग्यार्थगत्यादिरूपणाप्र
 थमपादे भूतबंधोहिबंधः ॥ भूतबंधस्तुसंसारोमुक्तिस्तेभ्योविमोचनमितिवाराहे ॥ तच्चमरणे
 भवति ॥ भूतानांविनिवृत्तिस्तुमरणंसमुदाहृतम् ॥ भूतानांसंप्रयोगश्चजनित्स्थिवपंडितैरि
 तिभारते॥ अतःकिंसाधनैरित्यतआह ॥ ॐतंतंरप्रतिपचौरंहतिसंपरिष्वक्तःप्रश्नरूपणा
 भ्याम्ॐ ॥ १ ॥ ॥ शरीरंतरप्रतिपत्तौभूतसंपरिष्वक्तएवगच्छति ॥ वेत्थयथापंचम्यामाहुता
 वापःपुरुषवचसो भवंति इतितुपंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसो भवंतीतिप्रश्नपरिहाराभ्याम्॥ १ ॥
 ॥ ॐव्यात्मकत्वात्तुभूयस्त्वात्ॐ ॥ २ ॥ ॥ अपशब्दस्तुन्यात्मकत्वानुयुज्यते ॥ भूयस्त्वाच्चा
 पाम् ॥ तापापनोदोभूयस्त्वमंभसोद्यत्तयस्त्वमाइतिचभागवते ॥ २ ॥ ॥ ॐप्राणगते
 श्रॐ ॥ ३ ॥ ॥ यत्रवावभूतानितत्रकरणानित्प्रानिहवाएतानिभूतानिचकरणानिचनैतानि
 कदाचिद्विद्युज्यतेनचविळीयंतइतिभाह्वेयश्रुतेः ॥ प्राणगतेभूतान्यपिसंतीतिसिद्धम् ॥ ३ ॥
 ॐअश्यादिगतिश्रुतेरितिचेन्नभाकत्वात्ॐ ॥ ४ ॥ ॥ यत्रास्यपुरुषस्यमृतस्याधिवागव्ये
 निवातंप्राणइतिश्रुतेर्नप्राणानांजीवेनसहगतिरितिचेन्न ॥ भागतोअयादिप्रासेः ॥ पुरुषस्यमृ
 तौब्रह्मन्प्राणाभागतएवतु ॥ अधिदेवंप्राभुवंतिभागतोऽनुव्रजंतितम् ॥ पुनःशरीरसंप्राप्तौ
 तमेवानुविशंतिचेतिब्राह्मे ॥ ब्रह्मांडिच ॥ मृतिकालेजहत्येनंप्राणाभूतानिपंचच ॥ भागतो
 भागतस्त्वेनमनुगच्छंतिसर्वशइति॥ १ ॥ ॥ ॐप्रथमेश्रवणादितिचेन्नताएवष्टुपपत्तेःॐ॥ ५ ॥ ॥ त
 स्मिन्नेतस्मिन्नश्रीदेवाःश्रद्धांजुहतीतिप्रथमाश्रूयते॥ नभूतानिजुहतीति अतोनेतिचेन्नाताए

वप्रस्तुता आपः श्रद्धारूपेण हूयन्ते ॥ इतितुर्पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः ॥ ५ ॥ ॐ अश्रुतत्वादिति चेन्नष्टादिकारिणांप्रतीतिः ॐ ॥ ६ ॥ अथ्यादिगतिः प्रत्यक्षतः श्रूयते ॥ अतः प्रत्यक्षश्रवणाच्च युक्तमिति चेन्न ॥ अथैनं यजमानं किं न जहान्ति भूतान्येव भूते रेव गच्छन्ति भूतेर्भूक्ते भूते स्तपद्यते भूते श्रुति भूतेर्विचरतीति कौठरव्यश्रुतौ प्रतीतेः ॥ ६ ॥ अपामसो मममृता अभूमेत्यादिश्रुतिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॐ भाक्तेवानात्मवित्वाच्चथाहिदर्शयति ॐ ॥ ७ ॥ ॥ भागतस्तदमृतत्वम् ॥ नान्यः पंथा अथनायविद्यत इति श्रुतेरत्माविद एव मुख्यम् ॥ वा शब्दात्पारंपर्येणात्माविदपेक्षया वा ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ स एनमविदतो न भुनक्ति यथा वेदो वान नूक्तो न्यद्वा कर्माकृतम् ॥ यदि ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्भास्यांततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत ॥ स य आत्मानमेव लोकमुपास्ते न हास्य कर्म क्षीयते ऽस्माद्धोवात्मनो यद्यत्कामयेते तत्सृजते ॥ अमृतो वावसोमपो भवति ॥ यथा दिंद्रो यावन्मनुयर्वा विदादित्यः ॥ कर्मणा ज्ञानमाननोति ज्ञानेनामृती भवति ॥ अथामृतानिकर्माणि यत ए नममृतत्वं नयंतीति च ॥ ७ ॥ क्वस्य कर्मणो भोगेन क्षयान्मुक्तिरित्यत आह ॥ ॐ कुतात्यये ऽनुशयवान्दृष्ट स्मृतिभ्यामृ ॐ ॥ ८ ॥ ॥ ततः शेषेण मंलो कमायाति पुनः कर्म कुरुते पुनर्गच्छति पुनरागच्छतीति श्रुतेः ॥ मुक्तशेषानुशयवानि मांप्राप्य भुवं पुनः कर्म कृत्वा पुनर्गच्छेत्पुनरायाति नित्यशः ॥ आचतुर्दशमाह्वर्षात्कर्मणि नियमेन तु ॥ दशावराणां दिहानां कारणानिकरोत्ययम् ॥ अतः कर्मक्षयान्मुक्तिः कुत एव भविष्यतीत्यादि स्मृते श्रेशेषवानेवायाति ॥ ८ ॥ यथेतमेव गच्छति य

थेतमागच्छतिसंयुक्तेसकर्मकुरुतेसपरिवर्तवन्नगतिप्रकारेणागतिःश्रूयते ॥ अतोब्रूते ॥ १ ॥
 अथैतमेवंच ॥ ९ ॥ ॥ धूमादभ्रमभ्रादाकाशमाकाशाच्चंद्रलोकंयथेवमाकाशमाकाशा
 द्वायुवायुर्मूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षतीतिकषायण
 श्रुतेर्यथागतमन्यथाच ॥ १ ॥ ॥ अचरणादितिचेन्नतदुपलक्षणार्थेतिकाष्णाजिनिः ॥ १० ॥ ॥ त
 द्यइहरमणीयचरणारमणीयांयोनिमापद्यंतैकपूयचरणाःकपूयांयोनिमितिचश्रुतेश्चरणफलमेवग
 मनागमनम् ॥ नयज्ञादिकृतः ॥ आचारइतिसंप्रोक्तःकर्मगतैवशुद्धिदः ॥ अशुद्धिदस्त्वनाचा
 रश्चरणंतूभयस्मृतमितिस्मृतेरितिचेन्न ॥ यज्ञाद्युपलक्षणार्थाचरणादिश्रुतिरितिकाष्णाजिनिर्मन्य
 ते ॥ १० ॥ ॥ अर्थानर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॥ ११ ॥ ॥ तर्हिरमणीयाःकपूयाइत्येवस्यात् ॥
 चरणशब्दस्थानार्थक्यमितिचेन्न ॥ चरणोपेक्षत्वाद्मणीयत्वदिस्त्वज्ज्ञापनार्थत्वेनोपपत्तेः ॥ ११ ॥
 अमुकतदुक्तेणैवेतितुवादरिः ॥ १२ ॥ ॥ धर्मचरतमार्धर्ममित्यादिप्रयोगार्हकृतदुक्ते
 एवचरणशब्देदितेइतिवादरिर्मन्यते ॥ तुशब्दात्स्वसिद्धांतोपिसएवेतिसूचयति ॥ तुशब्दस्तुवि
 शेषेस्यात्स्वसिद्धान्तिऽवधारणेइतिचनाममहोदधौ ॥ १२ ॥ अ० १० ॥ पुण्यकृतामेवगमनागमनेनैरे
 षामिति ॥ अतआह ॥ ॥ अनिष्ठादिकारिणामपिचश्रुतम् ॥ १३ ॥ ॥ तद्यइहशुभकृतो
 धेचाशुभकतस्तेशुभमनुभूयावर्ततेपुनःकर्मकुर्वन्तिपुनर्गच्छन्तिपुनरागच्छन्तीतिभाह्वेयश्रुतौ ॥
 १३ ॥ ॥ असंयमेनेत्वभूयतेरषामारोहोतद्गतिदर्शनात् ॥ १४ ॥ ॥ संयमनमनुभू
 यकेषांचिदारोहःकेषांचिदवरोहः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ सर्वेवाएतेशुभकृतः ॥ संयमनेप्रयतंतित्रह

विद्याकर्मपिक्षयैवतद्वचनम् ॥ तयोरेपिप्रकृतत्वात् ॥ विद्यापथःकर्मपथोद्वैपथानौप्रकीर्ति
 तौ ॥ तद्वर्जितस्त्रिधायातिरिच्यवानरकंतमइतिचभारते ॥ १८ ॥ अ० १४ ॥ यत्र
 दुःखंसुखंतत्रसर्वत्रापिप्रतीयते ॥ अपिनीचगतौकिञ्चिक्लिमुमानुषुदेहिनइतिवचनान्महात
 मस्यपिसुखमासिरित्यतआह ॥ ॐनतृतीयेतथोपलब्धेःॐ ॥ १९ ॥ ॥ अथाविद्वा
 नकर्मवागगच्छतित्रिधाहवावागतिस्तिर्यग्यातनातमइतिद्वेवावसुखानुवृत्तेनतमःसुखानुवृत्तके
 वल्लोवात्रदुःखंभवतीतिश्रुतेनतृतीयावागतौसुखम् ॥ १९ ॥ ॥ ॐस्मर्यतेपिचलोकैःॐ
 ॥ २० ॥ ॥ निर्यक्षुनरकैचैवसुखलेशोविधीयते ॥ नाधेतमसिमग्राणांसुखलेशोपिकथ्यने
 तिभविष्यत्यवर्णिण ॥ लोकसिद्धंचैतत् ॥ चशब्दाह्लोकसिद्धिरपिस्मर्तित्याह ॥ अतिप्रियेय
 थाराजानदुःखंसहेनेक्वचित् ॥ अत्यप्रियेसुखमपितथैवपरमेश्वरइतिबाह्ये ॥ २० ॥ ॥ ॐद
 र्शनाच्चॐ ॥ २१ ॥ ॥ नारायणप्रसादेनसमिद्धज्ञानचक्षुषा ॥ अत्यंतदुःखसह्नीनाभिःशेषदु
 खवर्जितान् ॥ नित्यमेवतथाभूतान्विमिश्रांश्रवणानुबहून् ॥ निरस्ताशेषदुःखांश्रनित्यान्दैकभा
 गिनः॥अपश्यन्निविधान्ब्रह्मासाक्षादेवचतुर्मुखइतिदर्शनवचनाच्चपाद्ये॥ २१ ॥ ॥ ॐतृतीयेशब्दा
 वरोधःसंशोकजस्यॐ॥ २२ ॥ ॥ तृतीयेतृतीयतमसःश्रवणादेवशब्दानुसारेणसंशोकजमोहप्रा
 सिः ॥ २२ ॥ ॥ ॐस्मरणाच्चॐ ॥ २३ ॥ ॥ महानमस्त्रिधाप्रोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरम् ॥
 श्रवणैवमूर्च्छादिरस्ययतोभवेत् ॥ तस्मान्त्रविस्तरैतत्कथ्यतेराजसत्तमेलिकौर्भे ॥ २३ ॥
 अ० १५ ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्याद्यन्यभावःश्रूयते ॥ सकथमितिअतोब्रवीति ॥ ॥ ॐ

तस्त्वाभाव्यापचिरुपपत्तेः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ धूमदिषुप्रश्विततद्गतौगतिस्नस्तिथितौस्थितिरित्या
 दिरेवतद्भावापत्तिः ॥ नहन्यस्यान्यथाभावोयुज्यते ॥ नचतपदप्रप्तिः ॥ गारुडेच ॥ धूमादि
 भावप्रप्तिसिञ्चतद्गतौगतिरेवतु ॥ स्थितौस्थितिप्रवेशश्चलुघुत्वादित्स्नथैवच ॥ नहन्यस्यान्यथा
 भावोनचतपदमित्यन्ते ॥ विद्यागम्यंपदयस्मात्रतत्प्राप्यंहिकर्मणा ॥ एकदेशस्वभावैववा
 गभेदापियुज्यते ॥ यथाजीवःपरंब्रह्मद्वैजगदित्यपीति ॥ २४॥अ०१६ ॥ बहुस्थानगमना
 त्कल्पांतमप्येवंस्यादितिअतआह ॥ ॥ ॐनातिचिरेणविशेषात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ तद्यइ
 हरमणीयचरणाभ्याशोहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्यंतइतिविशेषाच्चातिचिरेण ॥ स्वर्गल्लोका
 दवाक्प्रप्तोवत्सरात्पूर्वमेवतु ॥ मातुःशरीरमाप्तोतिपर्यटन्यत्रतत्रचेतिनारदीये ॥ २५॥अ०१७ ॥
 तइहमीहियवाओषधिवनस्पतयस्निलामाषाइतिजायंतइतिश्रवणादनर्थफलत्वंचयज्ञादेरित्यनो
 वक्ति ॥ ॥ ॐअन्याधिष्ठितेपूर्वदभिलापात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अन्याधिष्ठितेबीद्यादिशरीरे
 प्रवेशेनतुभोगोऽस्य ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्यादिपूर्वोक्तिवत् ॥ सोऽवागतःस्थारान्प्रविश्यत्यभोगे
 नैववजन्सूक्ष्मशरीरेमितिस्खूलाच्छरीराद्भोगाननुभुंक्तइत्यभिलापात्कौषारवश्रुतौ ॥ स्वर्गादवाग
 तोदेहीबीद्यादीतरदेहगः ॥ अभुंजंतुक्रमेणैवदेहमामोक्तिकालतइतिवाराहे ॥ २६ ॥ ॥ ॐअ
 शुद्धमितिचेन्नशब्दात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ हिंसारूपत्वात्पापस्यापिसंभवादुःखंचभवत्वितिचेन्न ॥
 शब्दविहितत्वात् ॥ हिंसात्ववैदिकीयातुतयानर्थोभ्रुवंभवेत् ॥ वेदोक्त्याहिंसयातुनैवानर्थःकथंच
 नेतिनाशब्दे ॥ २७ ॥ ॥

मायामान्तुंकात्सर्धेनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात् ॥ ३ ॥ ॥ अनादिमनोगतांश्र्वसंस्कारान्
 खेच्छामान्नेणदर्शयतिनान्येनसाधनेन ॥ सम्यगनभिव्यक्तत्वात् ॥ ब्रह्मादिच ॥ मनोगतां
 स्तुसंस्कारान्खेच्छयापरमेश्वरः ॥ प्रदर्शयतिजीवायसस्वमइतिगीयते ॥ यद्व्यथास्वजा
 ग्रवंसाश्रान्तिस्तत्रतत्कृता ॥ अनभिव्यक्तरूपत्वाच्चान्यसाधनजंमवेदिति ॥ ३ ॥ ॥ ॐ
 चक्रश्चिह्नश्रुतेराचक्षतेचतद्विदः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ साधनांतराभावेपिभावाभावसूचकत्वेनेश्वरो
 दर्शयति ॥ यदाकर्मसुकाम्येषुस्त्रियंस्वमेऽभिपश्यति ॥ समृद्धितत्रजानीयान्त्स्मिन्स्वप्ननि
 दर्शनइत्यादिश्रुतेः ॥ हिशब्दादर्शनाच्च ॥ यद्वापिब्राह्मणोब्रूयद्देवताऋषभोपिवा ॥ स्वमस्थ
 मथवाराजासतथैवभविष्यतीत्याचक्षतेचस्वमविदोव्यासादयः ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐपराभि
 ध्यानानुतिरोहितंततोह्यस्यबंधविपर्ययो ॐ ॥ ५ ॥ ॥ बंधमोक्षप्रदत्वात्सएवस्वप्निरस्कृता ॥
 स्वमादिबुद्धिकर्ताचतिरस्कृतांसएवतु ॥ तदिच्छयायतोह्यस्यबंधमोक्षोप्रतिष्ठितवित्तिचकौर्भ
 ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐदेहयोगादासोऽपि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ देहयोगेनवासोजाग्रदपिततएव ॥
 सएवजागर्तिस्थापयनिसस्वमेसप्रभुस्तुराणात्सएकोबहुधाभवतीतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥
 ॐतद्भावोनाडीषुतच्छ्रुतेरात्मनिह ॐ ॥ ७ ॥ ॥ जाग्रत्स्वमाभावःसुप्तिर्नाडीस्थेपरमात्म
 नि ॥ आसुतदानाडीषुसुप्तोभवतिसतासौमन्यनदानसंपन्नोभवतीतिश्रुतेः ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥
 ॐअतःप्रबोधोऽस्मात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ यतस्तस्मिन्सुप्तिः ॥ एषएवसुप्तंप्रबोधयतिएतस्मा
 जीवउत्तिष्ठत्येषप्रमातैषपरमइतिकौडिन्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐसएवचकर्मजु

भूरित्यनुशासनमितिप्रत्येकमभेदवचनात् ॥१२॥ ॥ ॐअपिचैवमेकेॐ ॥ १३ ॥ ॥ ९
वमभेदेनैव ॥ चशब्दद्वन्द्वनंतरूपत्वंचैकेशाखिनःपठन्ति ॥ अमात्रोनंतमात्रथ्वैतस्योपशामः
शिवः ॥ ओंकारोर्विदितोयेनसमुनिर्नैतरोजनइति ॥ अभेदोपिभेदव्यपदेशःस्थानभेदादेश्वर्य
योगाच्चयुज्यते ॥ ब्रह्मनैकेव ॥ बद्धोबंधादिसाक्षित्वाद्धिचोभिचेपुसंस्थितेः ॥ निर्दीपा
द्वयरूपोपिकथ्यतेपरमेश्वरइति ॥१३॥अ०८ ॥ रूपवत्त्वादानित्यत्वमित्यतोवाक्ति ॥ ॥ ॐअ
रूपदेवहितप्रधानत्वात्ॐ ॥ १४ ॥ ॥ प्रकृत्यादिप्रवर्तकत्वेनतदुत्तमत्वाच्चैवरूपवद्ब्रह्म ॥ हि
।ब्दादस्थूलमनणिवत्यादिश्रुतेश्च ॥ भौतिकानिहिरूपाणिभूतेभ्योऽसौपरोयतः ॥ अरूपवानतः
भोक्तःकनदव्यक्ततःपरइतिचमास्त्ये ॥१४॥ ॥ ॐप्रकाशवच्चैवैयर्थ्यम्ॐ ॥१५॥ ॥ यदापश्यः
पश्यतेरुग्मवर्णश्यामाच्छबलंप्रपद्येसुवर्णज्योतिरित्यादिश्रुतीनांचनवैयर्थ्यवैलक्षणरूपत्वात् ॥
यथाचक्षुरादिप्रकाशेविद्यमानेपिवैलक्षणयादप्रकाशादिव्यवहारः ॥१५॥ ॥ ॐआहवतन्मात्रम्
ॐ ॥ १६ ॥ ॥ वैलक्षण्यंचोच्यतेरूपस्यविज्ञानानंदमात्रत्वम् ॥ ऐकाल्यप्रत्ययसार
मिति ॥ आनंदमात्रमजरंपुराणमेकंसंतंबहुधादृश्यमानम् ॥ तमात्मस्थयेनुपश्यन्तिधीरास्तेषां
सुखंशश्वतनेतरेषामितिचतुर्वेदशिवायाम् ॥१६॥ ॥ ॐदर्शयतिचाथोअपिस्मर्यतेॐ ॥१७॥
दर्शयतिचानंदस्यरूपत्वम् ॥ तद्विज्ञानेनपरिपश्यन्तिधीराः॥आनंदरूपममृतंयद्विभावीति॥शुद्ध
स्फटिकसंकाशांवासुदेवंनिरंजनम् ॥ चिंतयतीत्यतिर्नान्यंज्ञानरूपादृतेहोरितिचमास्त्ये ॥१७॥
अ०९ ॥ ॥ ॐअतएवचोपमासूर्यकादिवत्ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यस्मादेवंपरमेश्वररूपाणांमिथोनक

श्चिद्धेदः ॥ अतएवसादृश्याज्जीवस्यापितथास्यादिति ॥ तस्यप्रतिबिंबत्वमुक्तवाचशब्देनभेदं
 र्शयति ॥ रूपंरूपप्रतिरूपोबभूव ॥ बहवःसूर्यकायद्वसूर्यस्यसदृशाजले ॥ एवमेवात्मकालोके
 परात्मसदृशामताइति ॥ अतएवमिच्छत्वतदधीनत्वतत्सादृश्यैरेवसूर्यकाचुपमानोपाध्यधीनत्वा
 दिना ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ नित्यसिद्धत्वात्सादृशस्यनित्यानंदज्ञानदेर्नभक्तिज्ञानादिनाप्रयोजन
 मित्यनोबवीति ॥ ॥ ॐअंबुवदग्रहणानुनतथात्वम् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अंबुवत्स्रोहेनग्रहणंज्ञा
 विनानतत्सादृश्यंस्म्यगभिव्यज्यते ॥ यमैषषट्पणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माट्पणुतेतनूंस्वामितिश्रु
 तिः ॥ महत्त्वबुद्धिर्भक्तिस्तुस्रोहपूर्वाऽभिधीयते ॥ तयैवव्यज्यतेस्म्यगजीवरूपंसुखादिकमिति
 पाद्ये ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ ॐबृद्धिहासभावत्वमंतर्भावाद्बुभयसामंजस्यादेवम् ॐ ॥ २० ॥ ॥ तस्यच
 भक्तिज्ञानादेर्द्विह्लासभात्वंविद्यते ॥ ब्रह्मादीनामुत्तमानांसर्वेषांभक्तत्वंतर्भावात् ॥ एवंभक्त्या
 द्विविशेषांगीकारादेवैश्वरस्यब्रह्मादीनन्यान्प्रतिसामंजस्यंभवति ॥ साधनस्योत्तमत्वेनसाध्यंचो
 त्तममामुयुः ॥ ब्रह्मादयःकमेणैवयथाऽनंदश्रुतिश्रुताइतिचब्राह्मे ॥ २० ॥ कुतः ॥ ॥ ॐदर्शनाच्च
 ॐ ॥ २ ॥ ॥ अथातआनंदस्यमीमांसाभवतीत्यारभ्यब्रह्मपर्यनेषुमुखविशेषदर्शनात् ॥ चशब्दा
 त्स्मृतिः ॥ यथाभक्तिविशेषोऽत्रदृश्यतेपुरुषोत्तमे ॥ तथाभक्तिविशेषोपिज्ञानिनोऽलिङ्गभेदतइति ॥
 २१ ॥ अ० २ ॥ ॥ मृद्धिसंहारकर्तृत्वमेवास्यनपालकत्वंस्वतःसिद्धेरित्यतआह ॥ ॥ ॐप्रकृतैतावत्वं
 हिरप्रतिषेधतिततोबवीतिचभूयः ॐ ॥ २२ ॥ ॥ उक्तमृद्धिसंहारकर्तृत्वमात्रंप्रतिषिध्यततोधिकं
 ब्रवीति ॥ नैनावदेनापरोअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीविभर्तीति ॥ चशब्दात्स्मृतिश्च ॥ मृद्धिचपालने

चैवसंहारनियमंतथा ॥ एकएवकरोतीशःसर्वस्यजगतोहरिरितिब्रह्मांडे ॥ २२॥अ०१३ ॥ पर
 मात्माऽपरोक्ष्यंतत्प्रसादादेवनजीवशक्तयेतिवक्तुमुच्यते॥ॐतदव्यक्तमाहॐ॥२३॥अव्यक्तमे
 वतद्ब्रह्मस्वतः ॥ अरूपमक्षरंब्रह्मसदाऽव्यक्तंचनिष्कलम् ॥ यज्ज्ञात्वामुच्यतेजंतुरानंदश्चाक्षयोभ
 वेदितिःकौठरव्यश्रुतिः॥२३॥ ॥ॐअपिसंराधेनेप्रत्यक्षाद्रुमानाभ्याम्ॐ॥२४॥ ॥ आराधनेऽप्य
 व्यक्तमेवज्ञानिप्रत्यक्षेण॥इतरेषामितिमूक्ष्मत्वलिंगाद्रनुमानेन ॥ नतमाराधयित्वापिकश्चिद्वाक्कीक
 रिष्यति॥नित्याव्यक्तोयतोदेवःपरमात्मासनानइतिचब्रह्मवैवर्ते ॥२४॥ नित्याव्यक्तस्वरूपेणतथै
 वतिष्ठति ॥ व्यक्तंकिंचिद्गुणहीत्वादृश्यते ॥ यथाभ्यादयस्तन्मात्रारूपेणादृश्याअपिस्थूलरूपे
 णदृश्यंतेएवमितिवेत्त ॥ ॐअप्रकाशवच्चैवैशेष्यम्ॐ॥२५॥ ॥ अभ्यादिदिवत्स्थूलसूक्ष्मत्वविशे
 षाभावात् ॥ नासौसूक्ष्मोनस्थूलःपरएवसभवतितस्मादाहुःपरमइतिमांडव्यश्रुतेः ॥ स्थूल
 सूक्ष्मविशेषोत्रनक्वचित्परमेश्वरे ॥ सर्वत्रैकप्रकारोऽसौसर्वरूपेष्वजोयतइतिचगारुडे ॥ अव्यक्त
 व्यक्तभावौचनक्वचित्परमेश्वरे॥सर्वत्राव्यक्तरूपोयंतएवजनार्दनइतिचकौर्मि ॥२५॥तार्हिक्यत्वे
 नेत्यतआह ॥ ॐअप्रकाशश्चकर्मण्यभ्यासात्ॐ ॥ २६॥ ॥ विषयभूतेनास्मिन्नेवश्रवणाद्य
 भ्यासात्प्रकाशश्चभवति॥आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यसितव्यइतिश्रुतेः॥२६॥
 नित्याव्यक्तस्यकथंप्रकाशइत्यतउच्यते ॥ॐअतोर्नंततथाहिलिंगम्ॐ॥२७॥उभयत्रप्रमा
 णभावात्प्रसादादेवप्रकाशोभवति ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांतेविश्वभायानि
 वृत्तिरितिंलिंगात्॥युज्यतेचतस्थानंतशक्तित्वात् ॥नित्याव्यक्तोपिभगवानीक्ष्यतेनिजशक्तिः ॥

तमृतेपरमात्मानं कः पश्येतामिवं प्रभुमिति च नारायणाध्यात्मो ॥ २७ ॥ अ० १४ ॥ स्वरूपेणानंदादिना
कथमानंदित्वादि ॥ अत्रोच्यते ॥ ॐ उभयव्यपदेशात्स्वहिकुंडलवत् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणो
विद्वान् ॥ अथैष एव परमानंद इत्युभयव्यपदेशादहिकुंडलवदेव युज्यते ॥ यथा हिः कुंडली
कुंडलं च ॥ नुशब्दात्केवलश्रुतिगम्यत्वं दर्शयति ॥ २८ ॥ ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वतिजस्त्वात् ॐ ॥ २९ ॥
यथा ऽऽदित्यस्य प्रकाशात्वं प्रकाशित्वं च एव वा दृष्टान्तः ॥ तेजोरूपत्वाद्ब्रह्मणः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ पूर्ववद्वा ॐ
॥ ३० ॥ यथैक एव कालः पूर्व इति व्यवच्छेदको व्यवच्छेद्यश्च भवति ॥ अस्मिन् सूक्ष्मत्वादिक्षया एव पृष्टां
तः ॥ स्थूलमतीनां च प्रदर्शनार्थमहिकुंडलदृष्टान्तः ॥ प्रकाशवत्कालवद्वा यथा गिशयनादिकम् ॥ ब्रह्मण
श्रेमुक्तानामानंदो भिन्न एव त्विनारायणाध्यात्मो ॥ आनंदेन त्वभिन्नेन व्यवहारः प्रकाशवत् ॥
कालवद्वा यथा कालः स्थावच्छेदकतां व्रजेदिति ब्राह्मे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ३१ ॥
एकमेवा द्वितीयनेहनानास्ति किंचनेति भेदस्य ॥ ३१ ॥ अ० १५ ॥ ॐ परस्परतः सेतून्यानां संबंधभेद
व्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नवानंदादिवाह्यो कानंदादिवत् ॥ एष सेतुर्विधुतिर्ये एष आनंदः परस्यैष
नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति सेतुत्वं द्युच्यते ॥ यतो वाचो निर्वर्तत इत्युन्मागतम् ॥ एतस्यैवानं
दस्यान्धानिभूतानि मात्रामुपजीवंतीति संबंधः ॥ अन्यज्ज्ञानंतु जीवानामन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥
नित्यानंदाव्ययपूर्णपरज्ञानं विधीयत इति भेदः ॥ अतो लौकिकत्वात्परमेव ब्रह्मानंदादिकम् ॥ ३२ ॥
॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ दर्शनादेवान्यानंदादीनाम् ॥ अदृष्टमव्यवहार्यमव्यपदे
शं सुखं ज्ञानमोजो बलमिति ब्रह्मणस्तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षते तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षत इति कौडिन्यश्रुतिः ॥

॥३३॥अप्रसिद्धस्यकथमानंदइत्यादिव्यपदेशइत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐबुद्ध्यर्थःपादवत् ॐ ॥३४॥ ॥
 जीवेश्वरसंबंधज्ञापनार्थमप्रसिद्धोपिपादीयथापादशब्देनव्यपदिश्यते ॥ पादोस्यविश्वाभूतानी
 त्ति तथा अलौकिकोपिज्ञानादिस्तच्छब्देनैवभण्यते ॥ ज्ञापनार्थीयलोकस्ययथाराजेवदेवरा
 छितिब्राह्मे ॥३४॥अ० १६॥ परानंदमात्रत्वेक्यंब्रह्माद्यानंदादीनांविशेषइत्यतुच्यते ॥ ॥ ॐ
 स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥३५॥ ॥ यथादित्यस्यदर्पणादिस्थानविशेषात्प्रतिबिंबेविशेष
 एवमानंदादेशेपि ॥ ब्रह्मादिगुणवैशेष्यादानंदादिपरस्यच ॥ प्रतिबिंबत्वमायातिमध्योच्चादिवि
 शेषतइतिवाराहे ॥३५॥ ॥ ॐउपपत्तेश्च ॐ ॥३६॥ ॥ ऐश्वर्यात्परमाद्विष्णोर्भक्त्यादीनाम
 नादितः ॥ ब्रह्मादीनांसूपपन्नाह्यानंदादेर्विचित्रतेतिपादौ ॥३६॥अ० १७ ॥ ध्यानकालेयच्चित्ते
 प्रदृश्यतेतदेवब्रह्मरूपम् ॥ अतःकथमव्यक्तमित्यतआह ॥ ॐतथाऽन्यप्रतिषेधात् ॐ ॥३७॥
 यथाजीवानंदादेरन्यद्ब्रह्मत्वथोपासाकृतादपि ॥ यन्मनसानमनुजेनेनाहुर्मनोमतम् ॥ तदेवब्रह्म
 त्वंविद्विनेदंधदिदमुपासतइतिप्रतिषेधात् ॥ पश्यंतिपरमंब्रह्मचित्तेयस्यतिबिंबितम् ॥ ब्रह्मैवमति
 बिंबेयदतस्तेषांफलप्रदम् ॥ तदुपासनंचभवतिप्रतिमोपासनंयथा ॥ दृश्यतेत्वापरोक्ष्येणज्ञानै
 वपरंपदम् ॥ उपासनात्वापरोक्ष्यंगमयेत्तत्प्रसादतइतिचब्रह्मवर्तके ॥३७॥अ० १८ ॥ देशकालांत
 रेऽन्यतोऽपिषष्ठ्यादियुकेत्यनीब्रूते ॥ ॐअनेनसर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यः ॐ ॥३८॥
 सर्वदेशकालवस्तुष्वनैवषष्ठ्यादिकंप्रवर्तते ॥ एषसर्वेषसर्वगतएषसर्वेश्वरएषोऽचित्यएषपरम
 इतिमाह्वयेयश्रुतिः ॥ सर्वत्रसर्वमेतस्मात्सर्वदासर्ववस्तुषु ॥ स्वरूपभूतयानित्यशक्त्यामायाख्य

यायतः ॥ अतोमायासयंविष्णुंप्रवदंति सनातनमिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ आदिशब्दादन्यत्र
 माणाभावाच्च ॥ ३८ ॥ अ० १९ ॥ कर्मपिक्षत्वात्फलदानस्यतदेवदातीति नवाच्यम् ॥ कुतः ॥
 ॐ फलमत उपपत्तेः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ अतएवेश्वरात्फलंभवति ॥ नह्यचेतनस्यस्वतःप्रवृत्तिर्युज्य
 ते ॥ ३९ ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मरानिर्दानुःपरायणमिति ॥ ४० ॥
 ॐ धर्मैमिनिरतएव ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ यतः फलं न देवकर्म ईश्वराद्भवति ॥ एषह्येवसाधुकर्मकारय
 तीति श्रुतेरिति जैमिनिः ॥ ४१ ॥ ॥ ॐ पूर्वतुवादायणो हेतुव्यपदेशात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ परस्य क
 र्मणश्चोभयोः फलकारणत्वेऽपिन कर्मपरप्रवर्तकं परएव कर्मणः प्रवर्तकः ॥ पुण्येन पुण्यं लोके न यतिपा
 पेन पापमिति हेतुव्यपदेशात् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्चेति च ॥ ४२ ॥ अ० २० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपा
 यनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ उपासनास्मिन्यादुच्यते ॥ सर्वपरिज्ञानं प्रथमत उच्य
 ते ॥ ॐ सर्ववेदांतप्रत्ययंचोदनाद्यविशेषात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ अंतो निर्णयः ॥
 उभयोरपि दृष्टौ तस्त्वनयोस्तस्वदर्शिसिरिति वचनात् ॥ सर्वेदनिर्णयोत्याद्यज्ञानं ब्रह्म ॥ आत्मे
 त्येवोपासीतेत्यादिविधीनांतदुक्तयुक्तीनांचाविशिष्टत्वात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ भेदान्नेति चैत्रैकस्यामपि
 ॐ ॥ २ ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिप्रतिशाखमुक्तिभेदान्ने
 काधिकारिविषयाः सर्वशाखाइति चेन्न एकस्यामपि शाखायामात्मेत्येवोपासीत ॥ कंब्रह्मखंब्र
 ह्मेत्यादिभेददर्शनात् ॥ २ ॥ ॥ ॐ स्वाध्यायस्य हितथात्वेन हि समाचारेऽधिकाराच्च ॐ

॥ ३ ॥ ॥ स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिसामान्यविधेः हिशब्दाद्देदः क्तश्चोऽधिगंतव्यः सरहस्यो
 द्विजन्मनोतिस्मृतः ॥ सर्ववेदोक्तमार्गणकर्मकुर्वीतनित्यशः ॥ आनंदोहिफलंप्रसाच्छावा
 भेदोह्यशक्तिजः ॥ सर्वकर्मकृतौयस्मादशक्ताः सर्वजंतवः ॥ शाखाभेदं कर्मभेदं व्यासस्तस्माद्
 चीकृपदितिसमाचारे सर्वेषामधिकाराच्च ॥ ३ ॥ ॥ असलिलवच्चतन्त्रियमः ॐ ॥ ४ ॥
 ॥ यथासर्वसलिलसमुद्रंगच्छत्येवंसर्वाणिवचनानिब्रह्मज्ञानार्थनीतिनियमः ॥ आप्रेयेच ॥
 यथानदीनांसलिलंशक्येसागरंभवेत् ॥ एवंसर्वाणिवाक्यानिपुंशक्तथाब्रह्मवित्तयइति ॥ ४ ॥
 ॥ अदर्शयतिच ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वेश्वदैः परमोहिदेवोजिज्ञास्योऽसौनाल्पवैदैः प्रसिध्येत् ॥ त
 स्मादेनं सर्ववेदानधीत्यविचार्यचज्ञानुमिच्छेन्मुमुक्षुरितिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ सर्वान्वेदानुसेतिहा
 सानुपुराणानस्युक्तिकान् ॥ संपंचरान्विज्ञायविष्णुज्ञेयो नचान्यथेतिब्रह्मवर्तकं ॥ ५ ॥ अ० १ ॥
 सर्वैर्वेदेज्ञेयो नोपास्योऽशक्यत्वादित्यतआह ॥ ॥ उपसंहारोऽर्थाभेदाद्विशेषवत्समा
 नेच ॐ ॥ ६ ॥ ॥ सर्ववेदोक्तानुगुणानुदोषाभावांश्चोपसंहृत्यैवपरमात्मोपास्यः ॥ उपास्य
 एकः परतः परोयोवैदश्चसर्वैः सहचेतिहासैः ॥ संपंचरात्रैः सपुराणैश्चदेवः सर्वैर्गुणैस्तत्रतत्रप्रतीतिरिति
 भाह्वेयश्रुतिः ॥ आप्रेयेच ॥ विधिशेषाणिकर्मणि सर्ववेदोदितान्यपि ॥ यथाकार्याणि सर्वैश्च
 सर्वाण्येवाविशेषतः ॥ एवंसर्वगुणानुसर्वदोषाभावांश्चयत्नतः ॥ योजयित्वैवभगवानुपास्योना
 न्यथाक्वचिदिति ॥ समानविषयेचोपसंहारो ननुसोरोदीदित्यादीनाम् ॥ गुणैरेवसतूपास्येनै
 वदोषैः कथंचन ॥ गुणैरपिनूपास्योयेषूणैस्त्वविरोधिनइतिबृहत्त्रे ॥ ६ ॥ ॥ अश्वन्यथात्वं

चशब्दादितिच्चाविशेषात् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेतिशब्दादुपसंहारस्यान्यथात्व
 मितिचेत् ॥ एतेगुणानोपास्याइतिविशेषवचनाभावात् ॥ सर्वैर्गुणैरेकएवेशितासावुपासितव्यो
 नैवदोषैःकदाचिदिति विशेषवचनाच्च ॥ आत्मेत्येवेष्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ ७ ॥ ॥
 ॐ नवाप्रकरणभेदात्परोवरीयस्त्वादिवत् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ प्रकरणभेदान्नवोपसंहारःकर्तव्यः ॥ परो
 वरीयस्त्वादियुतावेदव्युक्तम् ॥ ८ ॥ ॥ ॐ संज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्ति तु तदपि ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सर्वविद्या
 उत्तवासोहं नामविदेवास्मिनात्मविदितिवचनात्सर्वस्यब्रह्मनामत्वात्तदुपसंहारःकार्यः ॥ नामत्वात्स
 र्वविद्यानांगुणानामुपसंहारः ॥ १ ॥ ॥ ॐ प्रोक्तेष्वब्रह्मणि परेनात्रकार्याविचारणेतिब्रह्मतर्कइतिचेत्सत्यम् ॥ उ
 क्तोप्युपसंहारः ॥ तत्प्रमाणमप्यस्त्येव ॥ नामवाएनाब्रह्मणःसर्वविद्यास्तस्मादेकःसर्वगुणै
 र्विचित्यइतिकौडिन्यश्रुतौ ॥ १ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐ प्रोक्तेष्वसंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ युज्यतेचोपसंहारोऽ
 नुपसंहारश्च ॥ योग्यताविशेषात् ॥ गुणैःसर्वैरुपास्योऽसौब्रह्मणापरमेश्वरः ॥ अन्यैर्यथाक्रमचैव
 मानुषैःकैश्चिदेवत्वितिभविष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐ सर्वभेदादन्यत्रे ॐ ॥ ११ ॥
 सर्वगुणयुक्तत्वेनोपासनादन्यत्रैवफलेब्रह्मादयोभवंति ॥ संपूर्णोपासनाब्रह्मासंपूर्णानंदभागभवेत् ॥
 इतरेतुयथायोगसंयद्भुक्तौभवंतिहीतिपादौ ॥ ११ ॥ अ० ४ ॥ ॥ सर्वांगभुक्षणं किञ्चिन्नियमे
 नोपास्यमित्यत आह ॥ ॥ ॐ आनंदादयःप्रधानस्य ॐ ॥ १२ ॥ ॥ प्रधानफलस्यमो
 क्षस्यार्थेआनंदोज्ञानंसदात्मेत्युपास्याएव ॥ सच्चिदानंदआत्मेतिब्रह्मोपासाविनिश्चिता ॥
 सर्वांगभुक्षणंफलसाम्यादेपेक्षितेतिब्रह्मतर्क ॥ १२ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ प्रियशिरस्त्वाद्यप्रपत्ति

नाभवेत् ॥ अयोग्योपासनदीयुरनर्थचार्यनाशनमितिवृहत्त्रे ॥ २६ ॥ अ० १६ ॥ मुक्तस्यो
 पासनाकर्तव्यानवेत्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐ हानौतूपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छन्दस्तुत्युपगान
 वत्तुक्तम् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ नियतस्वाध्यायानंतरंस्वेच्छयाकुशाग्रहणस्तुत्युपगानवेदेवमोक्ष
 उपासनादि ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमितिमोक्षवाक्यशेषत्वादितरेषाम् ॥ तत्रोक्तम् ॥ एत
 त्सामगायत्रास्तइत्यादि ॥ ब्रह्मनर्कचमुक्ताअपिहिकुर्वित्स्वेच्छयोपासनंहरः ॥ निय
 मानंतरंविप्राःकुशाद्यैरप्यधीयतइतिकृष्णोर्मुक्तैरिज्यतेवीतमोहैरितिचभारते ॥ २७ ॥ ॥ ॐ
 सांपरायेतर्नव्याभावात्थाह्यन्ये ॐ ॥ २८ ॥ ॥ स्वेच्छयेत्यंगीकार्यम् ॥ मुक्तस्यीर्णत्वात् ॥
 तीर्णोहितदासर्वाञ्छोकान्ददयस्यभवतीतिह्यन्येपठंति ॥ वायुप्रोक्तेच ॥ स्थितप्रज्ञत्वमासाये
 ज्ञानेनपरमात्मनः ॥ ब्रह्मलोकंगताःसर्वब्रह्मणाचपरंगताः ॥ तीर्णतर्नव्यभागाश्चस्वेच्छयोपासतेपर
 भिति ॥ २८ ॥ अ० १७ ॥ कर्माणिकुर्वीतिनवेत्यतआह ॥ ॥ ॐ छंदतुभयाविरोधात् ॥ २९ ॥
 स्वेच्छयाकुर्वीतिनवा ॥ बंधप्रत्यवाययोरभावात् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ गतेरर्थवत्त्वमुभयथान्यथाहिविरोधः ॐ
 ॥ ३० ॥ बंधप्रत्यवायाभावेहिमोक्षस्यार्थवत्त्वम् ॥ अन्यथाभोक्षत्वमेवनस्यात् ॥ कदाचित्कर्मकु
 र्वीतिकदाचिन्नैवकुर्वते ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वाच्चित्त्यध्यायंतिकेशवम् ॥ तीर्णतर्नव्यभागायेप्रासानं
 दाःपरात्मनः ॥ प्रत्यवायस्यबंधस्याप्यभावात्स्वेच्छयाभवेदितिब्रह्मांडे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्ष
 णार्थोपलब्धैर्लोकैवत् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ उपपन्नश्चैवंभावः ॥ प्राप्तत्वात्लक्षणस्यफलस्य ॥
 यथालोकैविध्यर्थत्वेनविष्णुक्रमणादिकंकृत्वासमासकर्मच्छयाकरोतिनकरोतिच ॥ ३१ ॥ अ० १८

अ० अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमानाभ्याम् ॥ ३२ ॥ ॥ प्राप्तज्ञानानामपिकेषां चिन्मुक्तिमा
 सिः केषां चिच्चयथोपसंहारनियमइति मंतव्यम् ॥ सर्वगुणाब्रह्मणैव ह्युपास्थानान्ये देवैः किमु सर्व
 मनुष्यैरित्युपसंहारो विरोधादन्यत्राविरोधात् ॥ न कश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवन्ति मुक्तो हो भवति न
 स्मादाहुः सृतिहेतीति कौटिन्यश्रुतेश्च ॥ यथा केषां चिन्मोक्ष एव मन्येषामित्यनुमानाच्च ॥ ३२ ॥
 अ० ११ ॥ ॥ अथावदधिकारमवस्थितराधिकारिणाम् ॥ ३३ ॥ ॥ यथा यथाधि
 कारो विशिष्यते एवं मुक्तावानंदोऽविशिष्यते ॥ मनुष्येभ्यो गंधर्वाणां गर्भेभ्यश्च ऋषीणां भृष्यो दे
 वानां देवैभ्य इंद्रैश्चैद्राहुद्रस्य रुद्राद्ब्रह्मण एष एव शतानंद इति चतुर्वेदशिवायाम् ॥ अध्यात्मे च ॥
 ज्ञानं चोपासनं चैव मुक्तावानंद एव च ॥ यथाधिकारं देवानां भवत्येवोत्तरोत्तरमिति ॥ ३३ ॥
 ॥ अक्षरधियां त्वविरोधः सामान्यतः प्राभ्यामौपसदवत्पदुक्तम् ॥ ३४ ॥ ॥ न चासमत्वेन
 विरोधो भवति ॥ ब्रह्मधीत्वाद्दोषाभावात्प्राभ्यामौपसदवत्पदुक्तम् ॥ औपसदवच्छि
 ष्यवत् ॥ उक्तं च तुरश्रुतौ ॥ नानाविधा जीवसंघाविमुक्ती न चैवतेषां ब्रह्मधियां विरोधः ॥
 दोषाभावाद्गुरुशिष्यादिभावाद्दोकेपि नाऽसौ किमु तेषां विमुक्तेरिति च ॥ ३४ ॥ अ० २० ॥ ॥ ॐ
 इयदा मननात् ॥ ३५ ॥ ॥ नामाधारभ्यः प्राणांतमुत्तरोत्तरमुत्तमत्वमुक्तम् ॥ न प्राणात्किंचि
 द्भूय उक्तम् ॥ तथापि पूर्ववत्स्यादिति न वाच्यम् ॥ प्राणो वाव सर्वेभ्यो भूयात्त्रहि प्राणाद्भूयात्प्रा
 णो ह्येव भूयांस्तस्माद्भूयात्त्रामेति कौठरव्यश्रुतेः ॥ ३५ ॥ ॥ अ० अंतराभूतग्रामवदिति चेत्पदुक्तम्
 ॥ ३६ ॥ ॥ यथाभूतग्राम एकस्मादेक उत्तमोऽस्त्वैवंप्राणादपि परमात्मानं मंतराविद्यत इति

चेन्न ॥ प्राणादुत्तभाभावेप्रमाणमुक्तम् ॥ अन्यन्नोत्तभाभावेनप्रमाणम् ॥ दृश्यतेचान्यत्रो
 त्तमत्वम् ॥ ३६ ॥ ॥ ॐअन्यथाभेदानुपपत्तिरितिचेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ प्राणस्य
 सर्वोत्तमत्वेपरमात्मनाभेदानुपपत्तिरितिचेन्न ॥ श्रुत्युपदिष्टवदुपपत्तेः ॥ अन्येभ्यःप्राणस्योत्त
 मत्वंतस्मात्परमात्मनोद्वुपदिष्टम् ॥ ३७ ॥ अ० २१ ॥ नेतिचेन्न ॥ ॥ ॐयतिहारोविंशि
 षंतिहीतरवत् ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ उक्तंप्राणात्परमात्मनउत्तमत्वंपूर्वोक्ताध्याहारेण ॥ एषतुवाअ
 निवदतीतिविशिषंतिहि ॥ यथेतेषु विशेषणम् ॥ उत्तमत्वंहेदेवानामुक्तावपिहिमानवात् ॥ तेभ्यः
 प्राणस्यतस्माच्चनित्यमुक्तस्यैवैहेरितिचबृहत्तंत्रे ॥ ३८ ॥ अ० २२ ॥ कृतिर्निष्ठाज्ञानमित्यादीनांभे
 दाद्बृहवउत्तमाइतिचेन्न ॥ ॥ ॐसैवहिसत्यादयः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ सत्यादिगुणास्तस्याएवपरदेवता
 याःस्वरूपभूताः ॥ ब्रह्मत्वंकेच ॥ नामादिप्राणपर्यन्ताद्योहिसत्यादिरूपवान् ॥ तस्मैनमोभगवतेवि
 ष्णवेसर्वजिष्णवइति ॥ सत्याद्याअहमात्मांतायहुणाःसमुदीरिताः ॥ तस्मैनमोभगवतेयस्मा
 देवविमुच्यतइतिचाध्यात्मे ॥ ३९ ॥ अ० २३ ॥ प्रकृतेरपिजन्मादेःसंसारप्राप्तेःकिमितिनामादि
 स्वपाठइत्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐकामादितत्रतत्रचायतनादिभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥ स्वेच्छैव
 मूलस्थानेस्थिताअन्यत्रावतारान्करोतीश्वरेच्छानुसारेण ॥ सर्वायतनसर्वकालसर्वेच्छासर्वज्ञा
 नाऽवद्वांबंधिकौसौषणप्रकृतिरिक्कतिरिनिवस्सश्रुतेः ॥ नामादयस्तुबद्धत्वान्मोचकत्वात्परोपि
 च ॥ उभयोरप्यभावेनयथाव्यक्तंनतूदितम् ॥ श्रुतौतथाजीवपरावुच्येतोकिंचनेतरत् ॥
 नोच्यतेचतदातस्वहृयैवैसमुदाहृतमिनिब्रह्मत्वंके ॥ ४० ॥ ॥ ॐआद्रादलोपः ॐ ॥ ४१ ॥

अवद्धत्वेभिक्तिशेषोपासनाद्यलोपस्तस्याभवति ॥ यथाश्रीनित्यमुक्तापिप्राप्तकामा
 पिसर्वदा ॥ उपास्तेनित्यशोविष्णुमेवंभक्तोहरेर्भवेदितिबृहत्तंत्रे ॥४१॥ ॥ अँउपस्थितेस्तद्व
 चनात् ॐ ॥४२॥ ॥ अनादिकालेभगवत्संबधित्वाद्युज्येतेचनित्यमुक्तत्वंतस्याः ॥ द्वावेवा
 वनादितित्यावनादियुक्तौनित्यमुक्तवानादिकतौनित्यकृतौयोंपरमोयाचप्रकृतीरमतेह्यस्यांपर-
 मोरमतेह्यस्मिन्प्रकृतिःस्वस्मिन्हिरमतेपरमोनस्वस्मिन्प्रकृतिरएनमाहुःपरमइतिगौपवनश्रुतिव
 चनात् ॥४२॥ अ० २४ ॥ दर्शनार्थंश्रुपासनम् ॥ तच्चश्रवणादेवभवति ॥ अतःकिमर्थमिति ॥
 अत्रोच्यते ॥ ॥ अँतन्निर्धारणार्थंनियमस्तदृष्टेःपृथग्यप्रतिबंधःफलम् ॐ ॥४३॥ ॥ तत्त्वनि
 श्रयोवेदार्थनियमश्चब्रह्मदृष्टेःपृथगेव ॥ हिशब्देनात्मावाओद्गृह्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासि
 तव्यइतिश्रुलिसूचयति ॥ श्रवणादिफलंचाज्ञानसंशयविपर्ययादिदर्शनप्रतिबंधेनिवृत्तिः ॥ ब्रह्मल
 केच ॥ श्रुत्वामत्वात्तथाध्यात्वात्तदज्ञानविपर्ययो ॥ संशयंचपराणुद्यत्तमेब्रह्मदर्शनमिति
 ॥ ४३ ॥ अ० २५ ॥ ॥ अँप्रदानवेदवहितदुक्तम् ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ नचश्रवणादिमात्रेणदृ
 ष्टिर्भवति ॥ किंतुमेतिकर्तव्येन ॥ यथागुरुदत्तंतथैवभवति ॥ आचार्यवान्पुरुषोवेदेतिद्युक्तम् ॥
 ॥४४॥ अ० २६ ॥ गुरुप्रसादःस्वप्रयत्नोवाबलवानितिनिगद्यते ॥ ॥ अँलिंगभूयस्त्वांचद्विबली
 यस्तदपि ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ कषभादिभ्योविद्याज्ञात्वापिसत्यकामेनभगवांस्वेवमेकोभेभ्रूयाच्छ्रुते
 ह्येवमेभगवदृशेभ्य आचार्याञ्छेवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीतिवचनात् ॥ अत्रह्नकिंचनवीया
 येत्यनुज्ञानात् ॥ उपकोसलवचनाच्चलिंगभूयस्त्वादुप्रसादएवबलवान् ॥ तर्हितावतालमिति नमं

तव्यम् ॥ श्रोतव्योर्मंतव्यइत्यादेस्तदपिकर्तव्यम् ॥ वाराहेच ॥ गुरुप्रसादोबलवान्तस्माद्बलवत्तरम् ॥
 तथापिश्रवणादिश्चकर्तव्योमोक्षसिद्धयइति ॥ ४५ ॥ अ० २७ ॥ ॥ ॐपूर्वविकल्पः प्रकरणात्स्या
 त्क्रियामानसवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ नचपूर्वभासएवगुरुरितिनियमः ॥ समग्रानुग्रहचेत्पश्चात्तनः
 करोतिस्वयमेवदाविकल्पः स्यात् ॥ मानसक्रियावत् ॥ यथोक्तयोर्ध्यानयोः समयोः ॥ पू
 र्वस्मादुत्तमोल्ब्धः स्वयमेवगुरुर्यदि ॥ गृह्णीयादविचारेणविकल्पः सगयोर्भवेत् ॥ समग्रानु
 ग्रहाभावात्सत्यकामः स्वकंगुरुम् ॥ ऋषभाद्यानुज्ञायचैवमापतस्माद्वियुज्यतइतिबृहत्तन्त्रे ॥ स
 मग्रानुग्रहं कश्चित्स्वयमेवसमोयदि ॥ कुर्यात्पुनश्चगृह्णीयादविरोधेनकामतः ॥ ध्यानयोः समयोर्बृह
 द्विकल्पः कामतोभवेत् ॥ एवंगुरोर्हितीयस्यविकल्पोग्रहणेपिचेतिमहासंहितायाम् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 अतिदेशाच्च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोपास्वब्रह्मोपचरस्वतच्छृणुहितस्वामवतुयथाब्रह्मोपचरैर्यथा
 मामुपचरैर्येचान्येऽस्मद्विधाः श्रेयसश्चतानुपास्वतानुपास्वतानुपचरस्वतेभ्यः शृणुहितेत्वास्ववृत्तिपौष्यायण
 श्रुतावतिदेशाच्च ॥ ४७ ॥ अ० २८ ॥ नचकर्मणैवहिसंसिद्धिधास्थिताजनकादयइत्यादिनान्यन्मो
 क्षसाधनम् ॥ ४८ ॥ ॥ ॐविद्यैवतुनिर्धारणात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ तमेवंविदित्वाऽतिमृत्युमे
 लिनान्यः पथाविद्येतेयनयेतिनिर्धारणाद्विद्यैवमोक्षः ॥ ४८ ॥ ॥ ॐदर्शनाच्च ॐ ॥ ४९ ॥
 नकेवलंविद्ययाकिंत्वपरोक्षज्ञानेनच ॥ सर्वान्परोमायायंसिनीतेदृष्टुवन्तमुच्यतेनापरेणेतिकौ
 शिकश्रुतेः ॥ ४९ ॥ अ० २९ ॥ ॥ ॐश्रुत्यादिवलीयस्त्वाच्चनवायः ॐ ॥ ५० ॥ ॥ सा
 वधारणाबलवती श्रुतिः ॥ इंद्रोश्वमेधाञ्छतमिष्ट्वापिराजाब्रह्माणमीड्यंसमुवाचोपसन्नः ॥

न कर्मसिर्धानेनैव चान्धैः पश्येत्सुखं तेन तत्त्वं ब्रवीहीति बलवह्निं गम् ॥ नास्स्य कृतः कृतेनेत्युपप
 न्तिश्च ॥ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया च विमुच्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वीति यतयः पारदर्शिन इति
 युक्तिमद्भगवद्भजनम् ॥ अतो न प्रभाणांतरबाधः ॥ कर्मणैवेत्ययोगव्यवच्छेदः ॥ ५० ॥ अ० ३० ॥
 अ० अनुबंधादिभ्यं ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ न केवलं श्रवणादिभिर्गुरुप्रसादेन च ब्रह्मदर्शनं किंतु मत्तयादिभि
 श्च ॥ सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वज्ञो विष्णुतत्परः ॥ यद्गुरुः सुप्रसन्नः सद्दद्यात्तच्चान्यथा भवेत् ॥ तथाप्यना
 दिसंसिद्धभक्त्यादिगुणपूगतः ॥ लभेद्गुरुप्रसादे च तस्मादेव च तद्भवेदिति ॥ भक्तिर्विष्णोर्गुरोचै
 व गुरोर्नित्यप्रसन्नताम् ॥ दद्याच्छमदमार्दीश्वतेन चैते गुणाः पुनः ॥ तैः सर्वदर्शिन विष्णोः श्रवणादि
 कृतं भवेदिति च नारायणतंत्रे ॥ ५१ ॥ अ० ३१ ॥ ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक्त्ववद्विष्टिश्रतदुक्तम् ॐ ॥ ५२ ॥
 उपासनाभेदवद्दर्शनभेदः ॥ तच्चोक्तं कर्मठश्रुतौ ॥ अंतर्दृष्टयो बहिर्दृष्टयोऽवतारदृष्टयः सर्वदृष्टय
 इति देवावाव सर्वदृष्टयस्तेषु चोत्तरोत्तरमा ब्रह्मण्येपु यथायोग्यथाद्याचार्या आचक्षत इति ॥ अ
 ध्यात्मे च ॥ दृष्टैव ह्यवताराणां मुच्यंते केचिदंजसा ॥ दर्शनेनांतरेणान्ये देवाः सर्वत्र दर्शनात् ॥ ते
 षां विशेषमाचार्योवित्ति सर्वज्ञतांगत इति ॥ ५२ ॥ अ० ३२ ॥ ॥ ॐ न सामान्यादप्युपलब्धेर्नृत्युवन्नहि
 लोकापत्तिः ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ न सामान्यदर्शनमात्रेण मुक्तिर्यथा मृत्युमात्रात् ॥ न हिलोका
 पत्तिमात्रं मुक्तिः ॥ सामान्यदर्शनाह्नोका मुक्तिर्योग्यात्मदर्शनादिति नारायणतंत्रे ॥ मुच्यते ना
 त्र सर्वदेहोदृष्टया तु स्वात्मयोग्ययेति च ॥ दर्शनेनात्मयोग्येन मुक्तिर्नान्येनेकेन चिदिति चाध्यात्मे ॥
 ॥ ५३ ॥ अ० ३३ ॥ भक्तिरैवं न यति भक्तिरैवं दर्शयति भक्तिवशः पुरुषो भक्तिरेव भूयसीति माठरश्रु

तेर्नपरमात्मनोदर्शनमितिचेन्न ॥ तस्यैषआत्माविशतेब्रह्मधामेतिश्रुतेः ॥ कथंतर्ह्येषाश्रुतिः ॥ ॥
 ॐपरैणचशब्दस्यताद्विध्यंभूयस्त्वास्वनुबंधःॐ ॥ ५४ ॥ ॥ परमात्मैवभक्त्यादर्शनंप्राप्यमुक्तिं
 ददातीतिप्रधानसाधनत्वाद्भक्तिःकरणत्वेनोच्यते ॥ मायौभवेच्च ॥ भक्तिस्थःपरमोविष्णुस्तयैवै
 नंशंनयेत् ॥ तयैवदर्शनंयातःप्रदद्यान्मुक्तिमेतया ॥ स्नेहानुबंधोयस्तस्मिन्वहमानपुरःसरः ॥ भ
 क्तिरित्युच्यतेसैवकरणंपरमीशितुरिति॥सर्वशब्दानांब्रह्मणिप्रवृत्ते॥५४॥अ०३४॥जीवांशानां
 पृथगुत्पत्तेर्नानादियोग्यतापेक्षेतिनमंतव्यम् ॥ कुतः ॥ ॐएकआत्मनःशरीरेभावात्ॐ
 ॥ ५५ ॥ ॥ अंशांशिनोरेकत्वमेव ॥ अंशिकर्माविनिर्भितेशरीरेएवांशस्यभावात् ॥ ५५ ॥
 ॐव्यतिरेकस्तद्भावभावित्वान्नतूपलब्धिवत्ॐ ॥ ५६ ॥ ॥ ज्ञानादिभेदेविद्यमानोपिनांशांशि
 नोःपृथग्भावएव ॥ तदुपासनादिभोगादंशस्य ॥ परमसंहितायांच ॥ अंशिनस्तुपृथग्जाताअं
 शास्तस्यैवकर्मणा॥पुनैक्यंप्रपद्यतेनात्रकार्याविचारणेति॥५६॥अ३५ ॥ ॥ ॐअंगावबद्धास्तुन
 शावासुहृप्रतिविद्मॐ ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्माद्यंगदेवतावबद्धोपासनादिप्रतिशाखंप्रतिवेदंचनोपसं
 ह्रियते ॥ हिशब्दात्समत्वाद्दोत्तमत्वाद्दानांगदेवताद्युपासनम् ॥ उपसंहार्याभिस्याहुर्वेदसिद्धांतवेदि
 नइतिब्रह्मतर्कचचनात् ॥५७॥ ॥ ॐअंत्रादिवद्वाविरोधःॐ ॥५८ ॥ ॥सर्वदेवतामंत्रायथाधीयं
 तेएवमविरोधोवा ॥ उपासनांगदेवानांपरमांगतयाभवेत् ॥ उपसंहृतिर्विशेषेणुफलानामन्यथानु ॥
 पुरुषाणांविशेषाद्वायथायोगंभविष्यतीतिब्रह्मन्त्रे ॥ ५८॥अ०३६ ॥ ॥ ॐभूषःऋतुवज्जायस्त्वं
 तथाचदर्शयतिॐ ॥ ५९ ॥ ॥ सर्वगुणेषुभूगुणस्यज्यायस्त्वंऋतुवत्सर्वत्रसहभावा

त् ॥ दीक्षाप्रायणीयोदयनीयसवनत्रयावभूतात्मकः क्रतुः ॥ भूमैवेवः परमोद्युपास्यो नैवाभू-
 माफलमेषां विधत्ते ॥ तस्माद्भूमागुणतो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्ट इति गौपवनश्रुतिः
 ॥ ५९ ॥ अ० ३७ ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ ६० ॥ शब्देनूमातथैवाक्षोयोग्यताभे-
 दतः सदा ॥ ब्रह्मादीनामेकमर्थबहुधादर्शयति हि ॥ अतः पूर्णत्वमीशस्थानैवेषां प्रदृश्यते ॥ अतः
 फलस्थानात्वनैवोपासनं यत इति ब्रह्मतर्क ॥ अतो भूमत्वमपिनैवोपास्यते ॥ ६० ॥ अ०
 ३८ ॥ ॐ विकल्पो विशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ ६१ ॥ स्वयोग्योपासनानंतरं सामान्यस्या-
 पिकस्य चिदुपासनं विकल्पेन भवति ॥ विशिष्टफलापेक्षया ॥ मुत्तयर्थमात्मयोग्यं हि कार्यमेव
 ह्युपासनम् ॥ नृसिंहादिकमन्यच्च दुरितानि निवृत्तये ॥ उपासने यथायोगं न वा फलविभेदत इति ब्र-
 ह्मतर्क ॥ ६१ ॥ अ० ३९ ॥ ॐ कास्यास्तु यथाकामं संमुखीरेन्न वा पूर्वहेत्वभावात् ॐ ॥ ६२ ॥
 यस्य यस्य हि यः कामस्तस्य तस्य ह्युपासनम् ॥ तादृशानां गुणानां च समाहारं प्रकल्पयेत् ॥ अ-
 कामत्वान्मुमुक्षुणां न वानेषामुपासनम् ॥ तुष्टयर्थमीश्वरस्यैव न चोपासाविदुष्यतीति ब्रह्मचं त्रे ॥
 ॥ ६२ ॥ अ० ४० ॥ ॐ अंगेषु यथाश्रयभावः ॐ ॥ ६३ ॥ अंगदेवतानां यथापरमेश्वरा-
 गाश्रयत्वं च शोः सूर्यो अजायते त्यादितथाभावनाकर्तव्या ॥ ६३ ॥ ॐ शिष्टे ॐ ॥ ६४ ॥
 यस्मिन्यस्मिन्यो हि चिंगे निविष्टः परस्य चिंत्यः स तथा तथैवैति पौत्रायणश्रुतेः ॥ ६४ ॥ ॐ समा-
 हारात् ॐ ॥ ६५ ॥ ॐ अंगैः पराद्ये हि देवा विस्पृष्टा तच्छृणां परमेश्वरसंहरत ॥ तांश्चापितत्रैव
 विचिंत्य देवान् स्थानं मुमुक्षुः परमं ब्रजेनेतिकाषायणश्रुतौ समाहारवचनाच्च ॥ ६५ ॥ ॐ गुणसा-

धारण्यश्रुतेश्च ॐ ॥ ६६ ॥ ॥ साधारण्यात्सर्वगुणाः परस्य समाहार्यास्तत्त्वदृशो मुमुक्षोरिति मां
 डव्यश्रुतेश्च ॥ ६६ ॥ अ० ४१ ॥ ॥ ॐ नवातत्सहभावश्रुतेः ॐ ॥ ६७ ॥ ॥ नवांगे देवतोपसंहा
 रः कार्यः ॥ उपसंहारस्य सहाऽश्रवणात् ॥ ६७ ॥ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ६८ ॥ ॥ सत्यो
 ज्ञानः परमानंदरूप आत्मैत्येवं नित्यदोपासनं स्यात् ॥ नान्यत्किंचित्समुपासीतधीरः सर्वगुणैर्देवग
 णाउपासत इतिकमठश्रुतौ ॥ ६८ ॥ अ० ४२ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसुत्रभा
 ष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ हरिः ॐ ज्ञानसामर्थ्यमस्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ ॐ पुरुषार्थोऽतः
 शब्दादिवा दारायणः ॐ ॥ १ ॥ ॥ धर्शनार्थमुपासनोक्तात्स्वादर्शनात्सर्वपुरुषार्थप्रा
 प्तिरिति वा दारायणो मन्यते ॥ धर्मलोकं मनसा संविभानि विशुद्धसत्वः कामयते यांश्च कामान् ॥
 नंतं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं धर्मैर्द्धुनिकाम इति शब्दात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ शेषत्वात्पु
 रुषार्थवा दोयथान्येष्वपि जैमिनिः ॐ ॥ २ ॥ ॥ अस्यैव मोक्षसाधनत्वं ज्ञानस्य ॥ स्वर्गा
 दिपुत्रसाधनकर्मशेषत्वेन ॥ स्वर्गधनादेहान्तौ वैग्रहञ्च प्राप्स्यंति धीरानत्वधीराः कुतश्चिदिति वद
 ति जैमिनिः ॥ २ ॥ ॥ ॐ आचारदर्शनात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ ज्ञानिनामेव देवादीनामाचारदर्शनात्
 ॥ ३ ॥ ॥ ॐ तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति
 शेषत्वश्रुतेः ॥ ४ ॥ ॥ ॐ समन्वारं भणात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ कर्मैव देहद्वैविकं मानुषं वाप्यन्वारं भेत्नापरस्तत्र
 हेतुः ॥ भोगांस्तदीयांश्च यथाविभांगं दानिकर्मैव शुभाशुभं यदिति माठरश्रुतेश्च ॥ संशब्दः मा

धान्यं दर्शयति ॥ ५ ॥ ॥ अतद्वतो विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानी च कर्माणि सद्रोदिनानि
 कुर्यादकामः सततं भवेत्तिकमठश्रुतौ ज्ञानवतोपि विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ अनियमाच्च ॥ ७ ॥
 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः ॥ एवंत्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्म लिप्यन्ते न इति ॥ ७ ॥
 अंधिकोपदेशात्तु बादरायणस्यैवंतदर्शनात् ॥ ८ ॥ ॥ ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गो ज्ञा
 नादेव सर्वकामाः संपद्यन्ते ॥ तथापि यथायथा कर्म कुरुते तथातथाधिको भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥
 युधिष्ठिरादीनां राजसूयादिनाफलाधिक्यदर्शनाच्चोतिबादरायणमतम् ॥ ८ ॥ ॥ अतुल्यं
 तु दर्शनम् ॥ ९ ॥ ॥ राजसूयादिदृक्कावकृतौ च सममेवनेपां विज्ञानम् ॥ विज्ञानमेतत्सर्वे
 षां मुनीनां ब्रह्मदर्शनात् ॥ स्यादेवमोक्षो नान्यस्मादिति तत्रापि चित्रता ॥ स्वर्गादयः कर्मणैव नान्ये
 नेत्यपरे विदुः ॥ ज्ञानेनाधिक्यमित्याहुर्जैमिन्याद्यास्तुकेचन ॥ अदृष्टमेव ज्ञानेन दृष्टैवो
 पलभ्यते ॥ इतिकेचिद्द्विदः प्राहुर्व्यासशिष्या इमे खिलाः ॥ यस्माद्वासमं सर्वस्य मेव नतोऽ
 खिलम् ॥ यथाकाशस्त्वनंतोपिव्यामोहस्तावधिस्तथा ॥ प्रादेशोपि हि सत्येन तथैतेषां मतानि
 तु ॥ स्वयंतु भगवान् च व्यासो व्यासज्ञानमहांशुभात् ॥ अनंताकाशावपश्यन्निखिलं पुरुषोत्तमः ॥
 ज्ञानेनैवाप्यन्ते सर्वकर्मणात्वधिकं भवेत् ॥ इति प्राह महायोगीपुमर्थानां विनिर्णयमिति भविष्यत्प
 र्वणि ॥ ज्ञानिनामपि देवानां विशेषः कर्मभिर्मवेत् ॥ चीर्णेकृतेवाज्ञानस्य न विशेषोऽस्ति न कर्मणीनि
 च ब्रह्मत्तर्क ॥ ९ ॥ अ० १ ॥ सर्वेषामपि पुरुषार्थपेक्षित्वाऽज्ञानाधिकारित्येन आह ॥ १० ॥ अथसा
 र्वत्रिकी ॥ १० ॥ ॥ न सर्वेषामधिकारः ॥ १० ॥ ॥ अविभागः शतवत् ॥ ११ ॥ ॥

नवकोटयोद्दिदेवानांतेषामध्येशतस्यतु ॥ सोमाधिकारोवेदोक्तोब्रह्मणीद्विशताधिके ॥ यथातथै
 वासंख्येयाःप्रजास्तासुक्रियाजनः ॥ ज्ञानाधिकारीसंप्रोक्तोविष्णुपदैकसंश्रयइतिवचनात् ॥
 सुखापेक्षासास्येपिविमागद्ध्यतेऽधिकारार्थम् ॥११॥ कस्याधिकारः ॥ ॐअध्ययनमात्रवतः
 ॐ ॥१२॥ ॥ अवैष्णवस्यवेदेष्वधिकारो न विद्यते ॥ गुरुभक्तिविहीनस्यशमादिरहितस्य
 च ॥ नचवर्णावरस्यापितस्मादध्ययनान्वितः ॥ ब्रह्मज्ञानेतुवेदोक्तेह्यधिकारीसंतांमंतइतिब्र
 ह्मनर्के ॥ पठेद्देवानथार्थानधीयीताथविचार्यब्रह्मविदेदितिचकौषारवश्रुतिः ॥ १२॥ अ०२ ॥
 ॐनाविशेषात् ॥ १३ ॥ ॥ नसामान्येनाधिकारोदेवादीनाम् ॥ अथपुमर्थसाधनान्यर्थीध
 र्मोज्ञानमित्युत्तरोत्तरम् ॥ तत्राधिकारिणोमनुष्याऋषयोदेवाइत्युत्तरोत्तरमितिर्कोटिन्यश्रुतिः
 ॥१३॥ अ०३ ॥ अथमुनिरसौनंचसौनंचनिर्विद्याथब्राह्मणःसब्राह्मणःकेनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशाऽ
 वेतिज्ञानिनोयेऽष्टाचरणंविधीयतइत्यतआह ॥ ॐस्तुतेऽदुमतिर्वा ॐ ॥ १४ ॥ ॥ नवि
 धिज्ञानिनस्तुतेनुमतिमात्रंवा ॥ युज्यतेच ॥१४॥ ॥ ॐकामकारेणैके ॐ ॥१५॥ ॥ काम
 चाराःकामभक्षाःकामवादाःकामनैवेमंलोकमुत्सृज्याथपरात्परमीयुरनारंभणमित्तैकैकपठंति ॥१५
 ॐउपमर्दच ॐ ॥१६॥ ॥ ओमित्युच्चार्यार्तरितमात्मानमभिपश्योपमृद्यपुण्यंचपापंचकाममाच
 रंतंब्रह्मानुब्रजंतीतिचतुरश्रुतौ ॥१६॥ ॥ ॐऊर्ध्वरेतस्सुशब्देहि ॐ ॥१७॥ ॥ ननावताकामचा
 राणांज्ञानाधिकारः ॥ यइमंपरमंगुह्यमूर्ध्वरेतस्सुभाषयेत् ॥ नतथाविद्यतेभूयान्यंप्राप्यान्येपि
 भूयसइतिमाठश्रुतौ ॥१७॥ ॥ ॐपरमर्शजिमिनिरचोदनाचापवदितिहि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ प्रातरु

तथाथासंध्यामुपासीतयत्संध्यामुपासतेब्रह्मैवतदुपासनेऽथदेवान्भजेद्ब्रुवाद्देवानावर्तयीतनान्य
 त्किंचिदाचरेन्नसुरांपिबेन्नपलांडुंभक्षयीतनभृशंवेदेन्नविस्मरेदात्मानंसेमंपिबेद्भुतशेषेणवर्तयेदि
 त्युक्ताचारपरामर्शनिविधिबंधवर्जितत्वेनकामतएवतस्यचरणंकामचारइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ नच
 निषिद्धकर्मकर्तव्यमेवेतिचोदना ॥ ब्राह्मणोनहंतव्यइत्याद्यपवादश्च ॥ १८ ॥ ॐअनुष्ठेयंबादरा
 यणःसाम्यश्रुतेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अनुष्ठेयानांमध्यएवकामतश्चरणंकामतोनिवृत्तिरितिबादराय
 णोमन्यते ॥ केनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशाएवेतिसाम्यश्रुतेः ॥ यस्स्वात्सरतिरेवस्यादात्मतृप्तश्चमान
 वः ॥ आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्यनिविद्यतइतिभगवद्दचनाच्च ॥ १९ ॥ ॐविधिर्वाधारणव
 त् ॐ ॥ २० ॥ ॥ केनस्याद्येनस्यादितिविधिर्वायथावेदधारणंत्रैवर्णिकानांविहितंनान्येषामेवं
 स्वमतानुसारिणीप्रवृत्तिज्ञानिनांविहिता ॥ नतत्राधर्मशंकाकार्या ॥ नान्येपाङ्गिनिवा ॥ स्वे
 च्छयैवप्रवृत्तिस्तुब्रह्मणोविधिचोदिता ॥ नाशंक्यंतन्मतंक्वापिविष्णोःप्रत्यक्षयोदना ॥ इतरे
 षांनविहितास्वेच्छावृत्तिःकथंचनेतिब्राह्मे ॥ २० ॥ ॐस्तुतिमात्रमुपादानादितिचेन्नापूर्वत्वा
 त् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ स्तुतिमात्रमेवस्वेच्छाचरणंनविधिसैरपिसामान्यविधिस्वीकारादितिचेन्न ॥
 अपूर्वत्वात्परवशात्वात् ॥ सर्वविध्यतिक्रमेणस्तुतिमात्रविषयत्वंपरब्रह्मणएवहि ॥ विधीनांवि
 षयास्त्वन्येब्रह्मणःस्वेच्छयाकृतौ ॥ परस्यब्रह्मणोश्चेवसर्वविध्यतिदूरतेनिब्रह्मतर्क ॥ २१ ॥ ॥
 ॐभावशब्दाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ यथाविधानमपरेविधिभविप्रजापतेः ॥ ब्रह्मणःपरमस्यैवस
 र्वविध्यतिदूरतेतिचतुरश्रुतौ ॥ २२ ॥ ॐपारिष्ठावार्थादितिचेन्नविशेषितत्वात् ॐ ॥ २३ ॥

केनस्याद्येनस्यादिक्रयादयःस्थिरत्वनिवृत्त्यर्थाइतिचेन्न ॥ त्रेधाहिज्ञानिनोह्वावभवन्तिविधिनि
यताअनियताःस्वेच्छानियताइतिविधिनियतामनुष्याअनियताहिदेवाःब्रह्मैवस्वेच्छानियतइति
गौपवनश्रुतौविशेषितत्वात् ॥ २३ ॥ ॐतथावैकवाक्योपबंधात्ॐ ॥ २४ ॥ ॥ एवंसति
विधिवाक्यानांस्वेच्छावृत्तिवाक्यानांचसंबंधोभवति ॥ २४ ॥ ॥ ॐअतएवचार्याग्नाथनाद्यनपेक्षा
ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अतएवज्ञानस्यमोक्षदानेनाग्निहोत्राद्यपेक्षा ॥ ब्रह्मनर्कच ॥ एषांज्ञानं
समुत्पन्नंतेषामोक्षोविनिश्चितः ॥ शुभकर्मभिराधिक्यंविपरीतेविपर्ययः ॥ स्वेच्छानुवृत्त्यैवभवेद्वं
द्वयणःप्रायशस्तथा ॥ देवानामपिसर्वेषांविशेषादुत्तरोत्तरमिति ॥ २५ ॥ ॥ ॐसर्वापेक्षाचयज्ञा
दिश्रुतेरश्वत्ॐ ॥ २६ ॥ ॥ सर्वकर्मापेक्षाचज्ञानस्योत्पत्तौ ॥ विविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसा
नाशकेनेतिश्रुतेः॥यथागतनिष्पत्त्यर्थमश्वत्थोऽपेक्षेतेननिष्पन्नगतेर्ग्रामादिप्राप्तौ॥२६॥ ॐशम
दमाद्युपेतःस्यात्तथापिबुतद्विस्तदगतयतेषामवश्यानुष्ठेयत्वात्ॐ ॥२७॥ ॥ यद्यपिज्ञानैवमो
क्षोनियतस्तथापिज्ञानीशमदमाद्युपेतःस्यात्॥आचार्याद्विद्यामवाच्यैतमात्मानमपिश्यन्शान्तो
भवेद्वांतोभवेदनुकूलोभवेदाचार्यपरिचरेत्परिचरेदाचार्यमितिमाठरश्रुतौज्ञानिनोऽपितद्विधेः ॥ ब्रा
ह्मीवावतउपनिषदमब्रूमेतितस्यैतपोदमःकर्मेतिप्रतिष्ठावेदाःसर्वागानिसत्यभायतनंयोवाएनामुप
निषदंवेदेतिज्ञानांगतयातेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॥ यस्यज्ञानंतस्यमोक्षइतिनात्रविचारणा ॥ तस्य
शांत्यादर्थोंगानितस्मात्तेषामनुष्ठितिः ॥ अवश्यकरणीयास्यादन्यथाल्पफलंभवेदितिचाश्रेये ॥
तुशब्दःपूर्णफलार्थं सूचयति ॥२७॥ ॥ ॐसर्वान्नानुमतिश्चप्राणान्त्ययेतदर्शनात्॥२८॥ ॥ यदि

हवाअप्येवंचिखिलंभक्षयितैवमेवसभवतीतिसर्वाञ्जानुमत्तिश्रप्रणात्प्रयविषया ॥ नवाद्यजी
 विषयमिमात्रखादन्निहोवाचकामोमउदपानमितिदर्शनात् ॥ २८ ॥ ॐअवाधाञ्च ॐ ॥ २९ ॥
 अन्यायचरणभावेनहिज्ञानस्यबाधनम् ॥ अतोविद्वानपिन्याय्यवर्तेत्कर्षसिद्धयइतिचब्रह्म
 नर्क ॥ २९ ॥ ॐअपिस्मर्यते ॐ ॥ ३० ॥ अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमः ॥ एतादृशोऽ
 पिनाचारंश्रौतंस्मार्तपरित्यजेदितिहरिवंशेषु ॥ ३० ॥ ॐशब्दश्रातोकामचारे ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ स
 यएतेदंविदेवंनवानएवंपश्यन्कामचरितंचेचकामंभक्षयितनकाममनुवर्तेतिकौडिन्यश्रुती
 अतइत्यल्पफलत्वंसूचयति ॥ ननिषिद्धानिवर्तेनपूर्णज्ञानफलेच्छयेतिपादो ॥ ३१ ॥ ॐविहि
 तत्वाच्चाश्रमकर्मापि ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नकेवलंनिषिद्धाकरणेनपूर्यते ॥ कर्तव्यंचवर्णाश्रमविहि
 तंकर्म ॥ पश्यन्नपीममात्मानंकुर्यात्कर्माविचारयन् ॥ यदात्मनःसुनियतमानंदोत्कर्षमामुया
 दितिकौपारवश्रुतौविहितत्वाच्च ॥ अपिशब्दोवर्णधर्मसमुच्चयार्थः ॥ ३२ ॥ ॐसहकारि
 त्वेनच ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ यथाराज्ञःसहकार्येवमंत्रीतथाप्येतेतंक्षिपःकार्यमृच्छेत् ॥ एवंज्ञानं
 कर्मविनापिकार्यसहायभूतंनविचारःकुतश्चिदितिकमठश्रुतौसहकारित्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानान्मोक्षोभव
 त्येवसर्वाकार्यकृतोऽपितु ॥ आनंदोह्रसतेऽकार्याच्छुभंस्तवानुवर्धतइतिब्रह्मांडे ॥ सर्वदुःख
 निवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चिनैवहि ॥ उपासयाकर्मभिश्चभक्तयाचानंदचित्रेतिबहूतं ॥ धर्मस्वरूप
 चित्रत्वाद्योयोदेवमनोगतः ॥ सएवधर्मीविज्ञेयोनह्येतोक्तसंमिताइतिचपादो ॥ ३३ ॥ अ० ४ ॥ ॐ
 सर्वथापितुतएवोभयलिंगात्र ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ सर्वप्रकारेणोत्साहेपियेज्ञानयोग्यास्तएवविज्ञानं

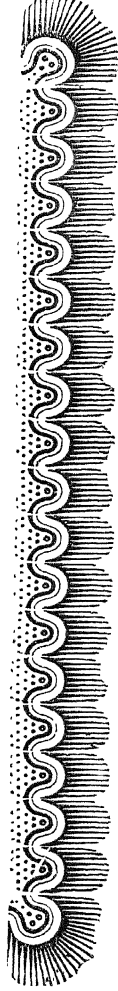
प्रामुख्येति नान्ये ॥ यथात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपिपासःसत्यकामःस
 त्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यइतिश्रुत्याआचार्योपदेशसाम्येपिविरोचनोविपरीतज्ञान
 मापेंद्रोसम्यग्ज्ञानमित्युभयविधलिंगात् ॥३४॥ ॥ अंअनभिभवंचदर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ दे
 वीभेवसंपातेदेवाअभिगच्छंत्यासुरीभेवासुरानैतयोरभिमवःकदाचित्स्वभावएवस्त्ववतिष्ठतइतिस्व
 भावानभिभवंचदर्शयति ॥ ३५ ॥ ॥ अंअंतराचापितुच्छेः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ सम्यग्ज्ञानविरि
 ज्ञानयोरंतरास्थितानामपिदेवासुरभावयोर्दाढ्यदृष्टेः ॥ ३६ ॥ ॥ अंअपिस्मर्यते ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ असु
 राआसुरैरेवस्वभावेनचकर्मणा ॥ ज्ञानेनविपरीतेनमोयानिनिश्चयात् ॥ देवदैवस्वभावेनक
 र्मणाचाद्यसंशयम् ॥ सम्यग्ज्ञानेनपरमांगतिगच्छंतिवैष्णवीम् ॥ नानयोरन्यथाभावःकदाचित्का
 पि विद्यते ॥ मानुषामिश्रमतयोविमिश्रमन्यमतिनेनीयमानः ॥ एधमानद्विदुभयस्यराजाचोष्कूयतेविश
 श्रृण्वेवीरुग्रमुग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ॥ ३७ ॥ ॥ अंविशेषानुग्रहं च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥
 इंद्रोमनुष्यानिनिविशेषानुग्रहंचदर्शयतिदेवेषुपुत्रेश्वरस्य ॥ असुरान्दमयन्विष्णुःस्वपदंचसुरा
 नयत् ॥ पुनःपुनर्मानुषानुसृतावावर्तयत्यसावितिभविष्यत्यर्षणि ॥ ३८ ॥ ॥ अंअतस्त्वितरज्या
 योर्लिंगाच्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ देवमागादसुरभागएवबहुलः ॥ तस्मान्नजनतमेयादितिचलिंगात् ॥
 चशब्दात्ततःकनीयसाएवदेवाज्यायसोअसुरइतिश्रुतेश्च ॥ असुराबहुलायस्मात्तस्मान्नजन
 तामियादितिचब्राह्मे ॥ ३९ ॥ ॥ अंतद्गतस्यतुद्रावैजैमिनेरपिनियमातद्रूपाभवेभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥
 असुरजातैरेवासुरत्वेदेवजातैरेवदेवत्वंजैमिनेरपिसिद्धमेवा ॥ नासुरादैर्वीनदेवाआसुरीनमनुष्यादैवी

मासुरीचगतिमीयुरास्मीयामेवजातिमनुभवंतीतिनियमश्रुतेः ॥ नासुराणौदेवंरूपंनदेवानामासुरं
 नचोभयंमनुष्याणांयोयद्रूपःसतद्रूपोनिर्गोक्षेषभवतीत्यतद्रूपत्वश्रुतेः ॥ तंभूतिरितिदेवाउपा
 सांचक्रितेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतद्दिशुसोभूर्भूरित्येवप्रश्वसत्यभूरितिअसुरास्तेहपरावभूवुरितिदेवा
 सुराणांभावाभावश्रुतेश्च ॥ देवानांभूतिरित्येवमनोविष्णौस्वभावतः ॥ असुराणामभूतिवैतच्चे
 यमतोन्यथा ॥ देवाःशापाभिभूतत्वात्प्रह्लादाद्यावभूविरै ॥ अतःसुगतिरेतेषानान्यथाव्यत्ययोभ
 वेदितिचाध्यात्मो ॥ ४० ॥ अ० ५ ॥ ॐ नचाधिकारिकमपिपतनानुमानाचदयोगात् ॐ ॥ ४१ ॥
 नचपरमात्मैश्वर्यादिकमाकांक्ष्यम् ॥ ब्रह्मादीनामपिनाकांक्ष्यंकिमुपरस्येतिसूचयितुमपिशब्दः ॥
 चशब्दस्तुज्ञानार्थिनांपूर्वोक्तादित्थंभावांतरसूचकः ॥ अयोग्यमारोढुंप्रयतन्पतन्हिदृश्यते ॥ ९
 वमयोग्यस्यपरमात्मैश्वर्यस्यब्रह्मादिपदस्यचाकांक्षायांपतनमनुमीयते ॥ नदेवपदमन्विच्छेत्कु
 तएवहरेर्गुणान् ॥ इच्छन्पततिपूर्वस्मादथस्ताद्यत्रनोत्थितिरितिब्रह्मांडे ॥ स्वकीयमिच्छमानंतु
 राजाद्याःपातयंतिहि ॥ एवमेवसुराद्याश्चरिश्चस्वपदेच्छुक्तिमित्याद्यनुमानरूपवाक्याच्च ॥ माया
 भिरुत्सिस्सक्षतइंद्रद्यामारुरुक्षतः ॥ अवदस्यैरधुनुथाइतिश्रुतिः ॥ ४१ ॥ ॐ उपपूर्वमपीत्ये
 केभावशमनवचदुक्तम् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ उपदेवपदंचनाकांक्ष्यमित्येकेभावशमनवतः ॥ ऋषिपदवदे
 व ॥ तच्चोक्तमिद्रद्युम्नश्रुतौ ॥ अथयथार्थीनंप्रजापतीनाकांक्ष्येदेवंगंधर्वाञ्चविद्याधराञ्चसि
 द्धानिति ॥ ब्रह्मसंहितायांच ॥ नदेवानभिकांक्ष्येतकुतएवहरेर्गुणान् ॥ प्राजापत्याञ्चचार्पाश्रंगं
 धर्वादीनपिकचित् ॥ ऋष्यादिषुविशेषेषुदोषो नैवाविशेषितइति ॥ विशेषदर्शनार्थमेकद्र्युक्तम् ॥

॥४२॥ ॐ बृहस्पृभयथापिस्पृतेराचाराञ्च ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ देवक्रपिगंधर्वादिपदेभ्योऽन्य
 त्रशुभविषये आकांक्षायामनाकांक्षायानपनम् ॥ देवक्रपिगंधर्वाणांपदाकांक्षीपतेद्भुवम् ॥
 अन्यत्रशुभमाकांक्षत्रपतेद्विरोधतइतिस्मृतेः ॥ नानात्वमेवकाभानानाकामः क्वचदृश्यते ॥
 अनोविरुद्धकामः स्यादकामस्तेनभणयतइत्याचाराच्च ॥ ४३ ॥ ॐ स्वाभिनः फलश्रुते
 रित्यात्रेयः ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमित्यादिफलंस्वामिनोदेवानामेवभवति ॥ य
 दुर्किचेमाः प्रजाः शुभमाचरंति देवा एव तदाचरंति यदुर्किचेमाः प्रजा विजानन्ते देवा एव तद्विजानन्ते
 वानां ह्येतद्भवति स्वासीहि फलमश्रुतेनास्वामी कर्म कुर्वाण इति गार्ध्यादिनायनश्रुतेरित्यात्रेयोमन्यते
 ॥ ४४ ॥ ॐ आर्त्विज्यमित्यौदुलोमिस्तस्मै हि परि क्रियते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ सत्रयागेषु ऋत्वि
 जामपि फलदर्शनादल्पफलं प्रजानामपि भवतीत्यौदुलोमिर्मन्यते ॥ तदर्थं देवैः क्रियमाणत्वात् ॥
 ॥ ४५ ॥ ॐ सहकार्यंतरविधिः पक्षेण तृतीयं तद्वतो विध्यादिवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ तृतीयः स्वप
 क्षो देवानां ज्ञापनादिकर्मणि सहकार्यंतरत्वेन प्रजाविधीयते ॥ यथा प्रजावतोरज्ञः प्रजाः सहकारि
 त्वेन विधीयते ॥ यथा वाचार्यस्य शिष्याः ॥ वाराहे च ॥ ज्ञानादिदानं देवानां विष्णुनासाधुचोदित
 म् ॥ वेदेषु तेषां विहितं तत्राचार्यो महतरः ॥ विहितः सहकारित्वे सहकार्यंतरं प्रजाः ॥ पातुत्वेन
 यथाराज्ञो यथा शिष्यागुरोरपि ॥ तस्माच्छ्रुतं फलं तस्मात्तत्राचार्यो महतरम् ॥ ततो महतरं प्रोक्तं
 देवानामुत्तरोत्तरमिति ॥ ४६ ॥ अ० ७ ॥ ॐ ऋत्स्वभावात्तु गृहिणोपसंहारः ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ कुटुंबीशु
 चोदेशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदधित्युक्तानचपुनरावर्तनइति गृहिणोपसंहारः क्रियते ॥

तस्माद्ब्रूहस्थैवोत्तमत्वमितिनवाच्यम् ॥ यतः कृत्स्नगृहस्थान्देवापेक्ष्यैवोपसंहारः क्रियते ॥
 कृत्स्नाद्येनेगृहिणोदेवाः कृत्स्नाएतेयतयोऽतएतेषानपुत्रादायमुपयन्तिनचैतेगृहान् विसृजन्त्यरागाअ
 द्वेषाअलोभाः सर्वभोगाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तारइतिपौत्रायणश्रुतिः ॥ ४७ ॥ ॐमौनवदितरेषामप्यु
 पेदेशत् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ नचाश्रमद्वयमेवदेवानां देवाएवब्रह्मचारिणोदेवाएवगृहस्थादेवाएव
 वनस्थायथाद्येनेमुनयएवंसर्ववर्णाः सर्वाश्रमाः सर्वद्येतेकर्मकुर्वनीतिकौठरव्यश्रुतौयनित्वदृष्टानेना
 न्येषामप्युपदेशात् ॥ ४८ ॥ अ०८ ॥ ॐअनापिर्कुर्वन्नन्यात् ॐ ॥ ४९ ॥ ॥ एतां
 विद्यामधीत्यब्रह्मदर्शीवावभवतिसए तांमनुष्येषुविब्रूयाद्यथाहवैब्रूयात्तथातथाधिकोभवती
 तिमाठरव्यश्रुतौविद्यादानंश्रूयतेतच्चबहूनांस्वीकरणार्थमाविष्कारेणेतिनमंतव्यम् ॥ अन्व
 यात् युक्तेः ॥ आविष्कारेऽयोरयानामपिस्वीकारप्राप्तिः ॥ तच्चनिषिद्धम् ॥ मानस्तेनेभ्योये
 अभिद्ब्रूहस्पदेनिरामिणोरिपवोन्नेषुजागृधुः ॥ एषानैतत्रापारंकिचनैकंब्रह्मणस्पतेब्रूहितेभ्यः
 कदाचित् ॥ अथोपशमेनोपरतामनुष्यायेधर्मिणोब्रूहितेभ्यः सदानः ॥ आदेवानांमोहतेवि
 ब्रयोद्धदिवृहस्पतेनपरःसाम्नोविदुः ॥ विद्याहवैब्राह्मणमाजगामगोपायमांशेवधिष्टेहमस्मि ॥
 अनार्यकायानृजवेशाठायनमांब्रूयात्तजवेब्रूहितित्यमित्तिच ॥ ४९ ॥ अ०९ ॥ ॥ ॐ
 ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबंधतद्दर्शनात् ॥ ५० ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमंतव्योनिदि
 ध्यासितव्यइतिदर्शनार्थश्रवणादिविधीयते ॥ तच्चदर्शनमैहिकमेवप्रारब्धप्रतिबंधाभावे ॥
 श्रुत्वात्मानंमनिपूर्वपाद्युस्यैहवदृष्टिपरमस्यविदेत् ॥ यद्यारब्धकर्मनिबंधकंस्यत्प्रेत्यैवपश्येद्यो

गमेवान्वेक्ष्येति सौषर्णश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबंधनिर्भूतुं पापपंजरम् ॥ याव
 त्यासेवयाशक्यतावत्कार्यनसंशयः ॥ यावद्दूरे स्थितो गम्यात्तावद्गतव्यमेव हि ॥ इह जन्मां
 तरे वापि तावत्येव तु दर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासनमेव च ॥ परे गुरौ च याभक्तिः परि
 चर्यादिकं ह्येह ॥ एषासेवेति संश्रौक्ता यातद्दर्शनं सवेदिति बहूंसंहितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ एवं मुक्तिफला नियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
 भावेशरीरपातानंतरमेव मोक्षः ॥ तद्भवेजन्मांतराणीत्यनियमः ॥ धर्मास्वर्गविधर्मीनिरयमे
 त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वानमृ
 तमाप्तोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवसन्नं यदा रब्धं कर्तव्यं तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्मविजन्मानि
 प्राप्यैव तेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसू
 त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐफलनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये॥कर्मनाशाख्यंफलमस्मिन्पादे॥
 नित्यशःकार्यसर्वथाभाव्यंसाधनंप्रथमतउच्यते ॥ प्रौथिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 अथावृत्तिसकृदुपदेशात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ आत्मावाअरेदृष्टव्यःश्रोतव्योभंतव्योविदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनांनाधिष्ठोमादिवदेकवारेणैवफलप्राप्तिः॥किंत्वाद्यत्तिःकर्तव्या ॥ सएषोऽणिभैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ अलिंगाच्च ॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेव
 रुणंपितरमुपससारेत्याद्यावर्तनलिंगाच्च॥ नित्यशःश्रवणंचैवमननंध्यानमेवच॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिबृहत्तंत्रे ॥ २ ॥ अ० १ ॥ ॥ अंशाम्सेतितूपगच्छंतिग्राहयंतिच ॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंविचिंतयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीनिद्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्यैषभवतीतिग्राहयंतिच॥आत्मेत्युपासनंकार्यसर्वथैवमुमुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावचैवविस्मरेदितिभविष्यत्पर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्रुतादृशः ॥ कर्तव्योनास्यहानेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 त्तिब्राह्मे ॥ ३॥ अ० २ ॥ ॥ अनप्रतीकेनहिसः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 ब्दश्रान्त्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्स्थत्वेनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मर्तकेच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिभ्रांतिरबुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितरे
 वात्रब्रह्मणोहिविधीयते ॥ सर्वार्थाप्रथमायस्मात्सप्तम्यर्थान्तोमतेति ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॥ अंब्रह्म

गमेवान्वेक्ष्येति सौपर्णश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबन्धनिर्भेत्तुपापपञ्जरम् ॥ याव
 त्यासेवयाशक्यं तावत्कार्यनसंशयः ॥ यावद्दुरेस्थितोगम्यात्तावद्गतव्ययेवहि ॥ इहजन्मां
 तरेवापितावत्येवतुदर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासनमेव च ॥ परेगुरौ च याभक्तिः परि
 चर्यादिकं हरेः ॥ एषासेवेति संप्रोक्ता यायातद्दर्शनं भवेदिति बहुलं हितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ एवं मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
 भावेशरीरपातानन्तरमेव मोक्षः ॥ तद्भवेजन्मान्तराणीत्यनियमः ॥ धर्मास्वर्गविधर्मीनियमे
 त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वान्मृ
 तमाभोतिनात्र कार्याविचारणा ॥ अवसन्नं यद्दारब्धं कर्म तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्मनिजन्मानि
 प्राप्यैव तेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसू
 त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐफलंनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये। कर्मनाशाख्यंफलमस्मिन्पादे॥
 नित्यशःकार्यंसर्वथाभावंप्रथमत उच्यते ॥ प्रौढिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 ॐआवृत्तिसकृदुपदेशात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योभंतव्योनिदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनांनानिद्योमादिवदेकवरेणैवफलप्राप्तिः॥ किंत्वाहृत्तिःकर्तव्या ॥ सएषोऽणिमैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐलिंगाच्च ॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेवव
 रुणंपितरमुपससारेत्याद्यावर्तनलिंगाच्चा। नित्यशःश्रवणंचैवमनंध्यानमेवच॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब्र
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिब्रह्मंत्रे ॥२॥अ०१ ॥ ॥ ॐआत्मेतितृपगच्छंतिग्राहयंतिस ॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंचिंचितयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीतिह्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्यैवैषभवतीतिग्राहयंतिस॥ आत्मेत्युपासनंकार्यंसर्वथेवमुमुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावन्नैवविस्मरेदितिभविष्यत्पर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्चतादशः ॥ कर्तव्योनास्यहनेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 त्तिब्राह्मे ॥ ३॥अ०२ ॥ ॥ ॐनप्रतीकेनहिसः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 ब्दश्रान्त्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्स्थत्वेनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मन्तर्कच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमत्वतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिश्रान्तिबुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितिर
 वात्रब्रह्मणोहिविधीयते ॥ सर्वार्थांप्रथमायस्मात्सम्यर्थीततोमतेति ॥४॥ अ०३॥ ॥ ॐब्रह्म

दृष्टिरुत्कर्षात् ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मदृष्टिश्च सर्वथाकार्यैव परमेश्वरे ॥ उत्कृष्टत्वात् ॥ ब्रह्मदृष्ट्यास
दोपास्यो विष्णुः सर्वैरपि भ्रुवम् ॥ महस्ववाची शब्दोयं महस्वज्ञानमेव हि ॥ सर्वतः प्रीतिजनकमत
स्तत्सर्वथा भवेत् ॥ आत्मैत्येव यदोपासात्तदा ब्रह्मत्वसंयुता ॥ कार्यैव सर्वथा विष्णोर्ब्रह्मत्वं न परित्य
जेत् ॥ इति च ब्रह्मर्तके ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ आदित्यादिमतयश्चांगुण उपपत्तेः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ च
क्षोः सूर्यो अजायते त्याद्युपासनं देवानां कार्यमेव ॥ स्वोत्पत्तिस्थानत्वात् स्वाश्रयत्वान्मुक्तौ तत्र ल
यस्थापेक्षितत्वाच्चोपपन्नतेषां तथोपासनम् ॥ नारायणतंत्रे च ॥ आधिग्याधिनिमित्तेन विक्षिप्त
मनसोऽपि तु ॥ गुणानां स्मरणाशक्तौ विष्णोर्ब्रह्मत्वमेव तु ॥ स्मर्तव्यं मतंततु न कदाचित्परित्यजे
त् ॥ अत्र सर्वगुणानां च यतो तर्भाविद्ध्यते ॥ स्वोत्पत्त्यंगं च देवानां विष्णोश्चित्यं सदैव तु ॥ तेषां तत्र
प्रवेशो हि मुक्तिरित्युच्यते बुधैः ॥ तदाश्रिताश्च ते नित्यंततश्चित्यं विशेषत इति ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
आसीनः संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ सर्वदोपासनं कुर्वन्नध्यासीनो विशेषतः कुर्यात् ॥ तदाविक्षेपा
ल्पत्वेन संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ स्मरणोपासनं चैव ध्यानात्मकमिति
द्विधा ॥ स्मरणं सर्वदा योग्यं ध्यानापासनमासने ॥ नैरंतर्यमनो हृते ध्यानमित्युच्यते बुधैः ॥ आ
सीनस्य भवेत्तु न शयानस्य निद्रया ॥ स्थितस्य गच्छतो वापि विक्षेपस्यैव संभवात् ॥ स्मरणात्परमं
ज्ञेयं ध्यानं नास्स्य त्रंसंशय इति च नारायणतंत्रे ॥ अतो ध्यानत्वाच्च ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अचलत्वं चापि
क्षयं ॥ ९ ॥ ॥ अचलं चेच्छरीरं स्यात् मनसश्चाप्यचालनम् ॥ चलने तु शरीरस्य चंच
लं च मनो भवेदिति च ब्रह्मर्तके ॥ ९ ॥ ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ १० ॥ ॥ समं कायशिरो ग्रीवं धा

रयन्त्रचलंस्थिरः ॥ संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वदिशश्चानवलोकयन्नित्यादि ॥ १० ॥ ॥ ॐयत्रैकाग्रता
 तत्राविशेषात् ॥ ११ ॥ ॥ देशकालावस्थान्दिपुयत्रैकाग्रताभवतितत्रैवस्थानव्यम् ॥ तमेवदेशं
 सेवेततं कालंतामवस्थितिम् ॥ तानेवभोगानभुंजीतमनोयत्रप्रसीदति ॥ नहिदेशादिभिःकश्चित्
 विशेषःसमुदीरितः॥मनःप्रसादनार्थंहिदेशकालादिचिंतनेतिवाराहे॥ ११ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
 णाचत्रापिहिदृष्टम् ॥ १२ ॥ ॥ यावन्मोक्षस्तावदुपासनादिकार्यम् ॥ सयोहैवैतद्गन्म
 नुष्येषुप्रायणांतमोकारमभिध्यायीतेतिहिश्रुतिः ॥ सर्वदेवेनमुपासीतयावद्विमुक्तिर्मुक्ताअपिह्ये
 नमुपासतइतिचसौपर्णश्रुतिः ॥ शृणुयाद्यावदज्ञानंमतिर्यावदयुक्तता ॥ ध्यानंचयावदीक्षा
 स्यान्नेक्षाकचनबाध्यते ॥ दृष्टतत्त्वस्यचध्यानंयदादृष्टिर्नविद्यते ॥ भक्तिश्चानंतकालीना
 परमेब्रह्मणिस्फुटा ॥ आविमुक्तेर्विधिर्नित्यंस्वतएवततःपरमितिब्रह्मांडे ॥ १२ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
 तदधिगमउत्तरपूर्वाध्यायोरश्लेषविनाशौतद्व्यपदेशात् ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मदशनिउत्तराधस्याश्लेषःपू
 र्वस्यविनाशश्च ॥ तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपांपंकर्मनश्लिष्यते ॥
 तद्यथैषीकानूलमशौप्रोतंप्रदूयैतैर्वहैवास्यसर्वपाप्मानःप्रदूयंतइतितद्व्यपदेशात् ॥ १३ ॥
 ॥ ॐइतरस्याप्येवमंश्लेषःपातितुं ॥ १४ ॥ ॥ पुण्यस्याप्येवमश्लेषःपाते ॥ तुशब्दो
 नुत्थानवाची ॥ यथाश्लेषोविनाशश्चमुक्तस्यतुविकर्मणः ॥ एवंमुकर्मणश्चापिपततस्तमसि
 ध्रुवमित्यामेये ॥ १४ ॥ ॥ ॐअनारब्धकार्येष्वतुपूर्वेतदवधेः ॐ ॥ १५ ॥ ॥ अनारब्धकार्ये
 एवपूर्वपुण्यपापेषुविनश्यतः ॥ तस्यतावदेवचिरम् ॥ यावन्नविमोक्ष्येऽथसंपत्स्यतइतितदव

धेः ॥ तुशब्दःस्मृतिद्योतकः ॥ यदनारब्धपंपस्यात्तद्विनश्यतिनिश्चयात् ॥ पश्यतोब्रह्म
निर्द्वंद्वहीनंचब्रह्मपश्यतः ॥ द्विषतोवाभवेपुण्यनाशोनास्त्यत्रसंशयः ॥ तस्याप्यारब्धका
र्यस्यनविनाशोऽस्ति कुत्रचित् ॥ आरब्धयोश्चनाशःस्यादल्पयोःपुण्यपापयोरितिचनारायणतंत्रे
॥ १५॥ ॥ अग्निहोत्रादितुत्कार्ययैवदर्शनात् ॥ १६॥ ॥ अग्निहोत्राद्यापितुमोक्षानुभवयै
व ॥ तुशब्दाद्ब्रह्मदर्शनवतः ॥ स एनमविदितोनभुनक्तिथयोबोवानूक्तोऽन्यद्वाकर्मकृतम् ॥ यदि
हवाअप्यनेवंविन्महत्पुण्यं कर्मकरोति तद्दास्यांततः क्षीयत एवात्मानमेवलोकमुपासीतसय आ-
त्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माद्धेवात्मनोयद्यत्कामयतेतत्तस्मृजतइतिदर्शनात् ॥
॥ १६॥ ॥ अतोऽन्यदपीत्येकेषामुभयोः ॥ १७॥ ॥ मुक्तावनुभवकारणाद्यदन्यत्पुण्यमपि
विनश्यत्यप्रारब्धमनभीष्टंचतथाखेकेषांपाठउभयोस्स्यागेन ॥ तस्यपुत्रादायमुपयंति ॥ सुहृदःसा
धुक्त्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति ॥ अनभीष्टमनारब्धं पुण्यमप्यस्यनश्यति ॥ किमुपापंपरब्र
ह्मज्ञानिनोनात्रसंशयइतिपाद्ये ॥ १७॥ ॥ अयं देवविद्ययेति हि ॥ १८॥ ॥ ब्रह्मदर्शि
कृतमल्पमपि पुण्यं महत्तममनंतंचभवति ॥ यदेवविद्ययाकरोति श्रद्धयोपनिषदातदेववीर्यवत्तरं
भवतीति श्रुतेः ॥ नहास्यकर्मक्षीयतइतिच ॥ अल्पमात्रकृतो धर्मो भवेज्ज्ञानवतोमहान् ॥ महा
नपिकृतो धर्मो ब्रह्मज्ञानो भवेदिति च भारते ॥ १८॥ ॥ अंभोगेन त्वितरेक्षपयित्वाथसंप
त्स्यते ॥ १९॥ ॥ आरब्धपुण्यपापेभोगेनक्षपयित्वाब्रह्मसंपत्स्यते ॥ अथेति नियमसू
चकः ॥ आरब्धपुण्यपापस्यभोगेनक्षपणादनु ॥ प्राप्तोत्येवतमोघोरंब्रह्मवानात्रसंशयः ॥ ब्रह्मणां

शतकालानुपूर्वमारब्धसंक्षयः॥नियमेनभवेत्त्रात्रकार्यकार्काचिद्विचारणेत्यचनारायणतंत्रे ॥१९॥
 अ०८॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
 तेचतुर्थाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवेदव्यासात्मकश्रीहयग्रीवार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥
 श्रीलक्ष्मीर्वेकटशासनमः ॥ ॥ हरिःॐदेवानांमोक्षउत्कांतिश्चास्मिन्पादुच्यते ॥
 ॥ ॐवाङ्मनसिदर्शनाच्छब्दाच्चॐ ॥ १ ॥ ॥ वागग्निमानिन्धुमामनसोभिमानीनिरुद्रे
 विलीयते ॥ वाचोमनोवशात्वदर्शनात् ॥ तस्यथावचवाङ्मनसिसंपद्यतइतिशब्दाच्च ॥ उमा
 वैवाक्सुद्विष्टामनोरुद्रउदाहृतः ॥ तदेतन्मिथुनंज्ञात्वानदांपत्याद्विहीयतइतिस्कांदे ॥ १ ॥
 ॥ ॐअतएवचसर्वाण्यनुॐ ॥ २ ॥ ॥ अतएवचशब्दात्सर्वाणिदेवतानियथानुकूलंवि
 लीयन्ते ॥ अग्नौसर्वदेवाविलीयन्तेधिरिंद्रंद्रउभायामुमारुद्रेविलीयतएवमन्यानिदेवतानियथानु
 कूलमितिहिगौपवनश्रुतिः ॥२॥ अ०१ ॥ ॥ ॐतन्मनःप्राणउत्तरात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मनःप्रा
 णइत्युत्तराद्वचनात् ॥ मनोभिमानीरुद्रः ॥ प्राणेवायौविलीयते ॥ वायोवाविरुद्रउदेतिवायौ
 विलीयतेतस्मादाहुर्वीर्युर्देवानांश्रेष्ठइतिचकौडिन्यश्रुतिः ॥ ३ ॥ अ०२ ॥ ॥ ॐसौम्यैक्षेतदुप
 गमादिभ्यःॐ ॥ ४ ॥ ॥ सप्राणःपरमात्मनिलिलीयते ॥ सर्वप्राणमुपगच्छंतिप्राणःपरमुपग
 च्छति ॥ प्राणंदेवाऽनुप्राणंतिप्राणःपरमनुप्राणितितस्मादाहुःप्राणस्यप्राणइति ॥ प्राणःपर
 स्यांदेवतायाम् ॥ मुक्ताःसंतोत्रिमामाविश्येदेवाःसर्वेपिभुंजते ॥ अग्निरिंद्रंत्थंद्रश्चवायुमावि
 श्यसोऽपितु ॥ आविश्यपरमात्मानंभुंक्तेभोगांस्तुबाह्यकान् ॥ नह्यानंदोनिजस्तेषांपरैर्लभ्यः

कथंचन ॥ किमुविष्णोःपरानंदोनेतेविष्णावितिश्रुतेः ॥ प्राणस्यतेजसिलयोर्गामात्रमुदाह
 तम् ॥ सर्वशितुश्चर्वादेस्तस्यान्यत्रलघःकथमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॐ
 भूतेषुतच्छ्रुतेःॐ ॥ ५ ॥ ॥ भूतेष्वन्येषांदेवानांलयः ॥ भूतेषुदेवाविलीयंतेभूतानिपरेन
 परउदेतिनास्तमेत्येकलएवमध्येस्थानेतिबुहच्छ्रुतेः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐनैकस्मिन्दर्श
 यतोहिॐ ॥ ६ ॥ ॥ नैकस्मिन्भूतेसर्वेषांदेवानांलयः ॥ पृथिव्याम्भवोविलीयंते ॥ वरु
 णेश्विनावधाप्रयोवायाविंद्मःसोमआदित्योबृहस्पतिरित्याकाशएवसाध्याविलीयंतेऋभवःपृथि
 व्यावरुणआपोअथस्वेजसिभरुनोमारुतइतिआकाशेविनायकाविलीयंतेइतिमहोपनिषत्तुर्वेद
 शिखाचदर्शयतः ॥ अतोम्रौसर्वेदेवाविलीयंतइतितत्रनिर्दिष्टानामेव ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
 समनाचास्युपक्रमाद्भूतत्वंचानुपोष्यॐ ॥ ७ ॥ ॥ देशतःकालतश्चव्याप्त्यासमोनापरमपुरु
 षोयस्याःसासमना ॥ संसारात्पुक्रमात्स्वतएवामृतत्वंतस्याः ॥ बृहच्छ्रुतिश्च ॥ द्वैवावस्यत्यनुप
 क्रमौप्रकृतिश्चपरमश्चद्वैवेतौनित्यमुक्तौनित्यौचसर्वगतौचेतौज्ञात्वाविमुच्यतइतिनैतावतासाम्यम्
 ॥ ७ ॥ ॥ ॐतदपीतेःसंसारव्यपदेशात्ॐ ॥ ८ ॥ ॥ समावेतौप्रकृतिश्चपरमश्चनित्यौस
 र्वगतौनित्यमुक्तावसमावेतौप्रकृतिश्चपरमश्चविलीनोहिप्रकृतौसंसारमेतिविलीनःपरमेष्ठामृतत्वमेती
 तिसौपर्णश्रुतेः ॥ ८ ॥ ॥ ॐसूक्ष्मंप्रमाणतश्चतथोपलब्धेःॐ ॥ ९ ॥ ॥ सूक्ष्मत्वाधि
 कंब्रह्मणःप्रकृतेर्ज्ञानानंदैश्वर्यादिप्रमाणाधिक्यंच ॥ सर्वतःप्रकृतिःसूक्ष्माप्रकृतेःपरमेश्वरः ॥
 ज्ञानानंदैतथैश्वर्यगुणाश्चान्येधिकाःप्रभोरितिचतुरश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐनोपमर्देनातःॐ ॥

॥ १० ॥ ॥ अतस्तस्ययेविशेषगुणास्तेषामनुपमदेनैवसाम्यम् ॥ देशतःकालतश्चैवस
 माप्रकृतिरीश्वरे ॥ उभयोरप्यबद्धत्वंतदबंधःपरात्मनः ॥ खतएवपरेशस्यसाचोपास्तेसदाह
 रिम् ॥ प्रकृतेःप्राकृतस्यापियेगुणास्तेनुविष्णुना ॥ नियवानैवकेनापिनियताहिहरेर्गुणाइतिभ
 विष्यत्पर्यणि ॥ १० ॥ ॥ अस्यैवचोपपत्तेरूपमाँ ॥ ११ ॥ ॥ द्विधाहीदमवदृश्यतेऊष्मावद
 नूष्मावच्च ॥ तत्रोष्मावत्परंब्रह्म ॥ यन्नजिघ्रंतिनपश्यंतिनशृण्वंतिनविजानंतिअथानूष्मावत् ॥
 प्रकृतिश्चप्राकृतंचयन्नजिघ्रंतिजिघ्रंचपश्यंतिचयन्नशृण्वंतिचयन्नजानंति ॥ यन्नजिघ्रंतिचयन्नशृण्वंतिचयन्नजानंति
 जानंतिचेतिसौपर्णश्रुतेःकिंचित्साम्योपपत्तेः ॥ ११ ॥ ॥ अंप्रतिषेधादितिचेन्नशारी
 रात् ॥ १२ ॥ ॥ असमोवाएषपरोनहिकश्चिदेवंदृश्यतेसर्वेद्येतेऽणवोजानंतेचअियंतेच
 च्छिद्राह्येतेभवंस्यथपरोनजायतेनअियतेपूर्णैश्चैवभवतीतिचतुर्वंदिशिवायांसाम्यप्रतिषेधादिति
 चेन्न ॥ शारीराद्विसाम्यंप्रतिषिध्यते ॥ १२ ॥ कुतः ॥ ॥ अंसपष्टोह्येकेषामँ ॥ १३ ॥
 ॥ अथातःसमाश्वासमाश्वाभिधीयंतेसमाऽसमाश्वाथसमानिब्रह्मणोरूपाणिरूपतिःस्थितिःस्थयो
 नियतिरायतिश्चैकंक्षैवैतद्भवति ॥ अथासमाब्रह्मोद्गोःप्रजापतिर्वहस्पतिर्येकेचदेवाग्भवामनु
 ष्याःपितरोऽुरायत्किंचेदंचरमचरंच ॥ अथसमासमाप्रकृतिर्वावसमासमासैषाहिनित्य,जरातदृशा
 चेतिस्पष्टोहिमाध्यंदिनाथनानांसमादिवादः ॥ १३ ॥ ॥ अंसमर्यंतेचँ ॥ १४ ॥ ॥ मत्स्य
 कूर्मवराहाद्याःसमाविष्णोरभेदतः ॥ ब्रह्माद्यास्त्वसमाःप्रोक्ताःप्रकृतिश्चसमासं,भेतिचवाराहे ॥
 ॥ १४ ॥ अ०६ ॥ ॥ अंसानिपरेतथाह्याहँ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणद्वारेणसर्वाणैदेवतानिपरमात्म

निविलीयते ॥ सर्वदेवाः प्राणभाविश्यदेवेमुक्ताल्लघ्नपरमेयात्यचिंत्यइतिकौषाखश्रुतिः ॥ १५ ॥
 अ० ७ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ एते देवा एनमात्मानमनुविश्यसत्याः सत्यकामाः सत्य
 संकल्प्याथानिकाममंतर्बहिःपरिचरंतीति गोपवनश्रुतिः ॥ तत्परमेश्वरकामाद्यविभागनैवतेषांसत्य
 कामत्वम् ॥ कामेनमेकाम आगाहृदयाहृदयं मृत्योरिति वचनात् ॥ मुक्तानांसत्यकामत्वंसामर्थ्यंचप
 रस्यतु ॥ कामानुकूलकामत्वंनान्यत्तेषांविधीयतइति ब्राह्मो ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॐ तदोकोश्रज्वलनं
 तत्प्रकाशितद्वारोविद्यासामर्थ्याच्छेषगत्यनुसृतिर्योगाच्चहादाङ्गुहीतः शताधिकया ॐ ॥ १७ ॥
 उत्क्रांतिकालेहृदयस्याग्रज्वलनंभवति ॥ तस्यैतस्यहृदयस्याग्रं प्रद्योततइति श्रुतेः ॥ तत्प्रका
 शितद्वारोनिष्क्रामति ॥ विद्यासामर्थ्यात् ॥ यंयवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतेकलेवरम् ॥ तंतमेवै
 तिकौतियसदातद्भावभावितइतिस्मृतेर्विद्याशेषगत्यनुस्मरणयोगाच्च ॥ आचार्यस्तुतेर्गतिवक्तेति
 लिंगम् ॥ हृदिस्थेनैवहरिणातस्यैवानुग्रहेणतु ॥ उक्तातिर्ब्रह्मरंभ्रेणतमेवोपासतोभवेदितिचा
 ध्यात्मे ॥ शतंचैकाचहृदयस्यनाड्यः स्नासांमूर्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
 विष्वङ्कन्याउत्क्रमणेसंबन्तीतिच ॥ १७ ॥ ॥ ॐ रश्म्यनुसारी ॐ ॥ १८ ॥ ॥ निष्क्रामतिसह
 स्रंवाआदित्यस्यरश्मयआसुनाडीष्वातास्तत्रश्वेतः सुषुम्नोब्रह्मयानः ॥ सुषुम्नायामातवस्तत्प्र
 काशेनैषनिर्गच्छन्तीतिपौत्रायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐ निशिनितिचिन्नसंबंधात् ॐ ॥ १९ ॥
 रश्म्यभावाच्चिज्ञानिनउत्क्रमणंनयुक्तमितिचेन्न ॥ सर्वदासंबंधाद्रश्मीनाम् ॥ १९ ॥ कियत्का
 लम् ॥ ॐ यावेदेहभावित्वाद्दर्शयतिच ॐ ॥ २० ॥ ॥ यावदेहोविद्यतेतावद्द्रश्मिसंबंधोऽस्ये

व ॥ संसृष्टावाएतेरश्मयश्चनाडयश्चनैषांवियोगोयावद्विदंशरीरमतएतैःपश्यत्येतैरुत्क्रामत्येतैःप्रवर्त
 नइतिमाध्यंदिनायनश्रुतिः॥ २० ॥ ॐअतश्चायनेनपिहिदक्षिणेऽं ॥ २१ ॥ ॥दक्षिणेमरणाद्या
 तिस्वर्गब्रह्मोत्तरायणइत्युक्तेपिज्ञानिनोदक्षिणायनोक्तांतिर्युज्यते ॥शतंपंचैवसूर्यस्यदक्षिणायन
 श्मयः ॥ तावंतएवनिर्दिष्टाउत्तरायणरश्मयः ॥ तेसर्वदेहसंबंधात्सर्वदासर्वदेहिनाम् ॥ महर्लौका
 दिगंतारउत्तरायणरश्मिभिः ॥ निर्गच्छन्तीतरैश्चापिथैरेष्टव्येतरागतिः ॥ उत्तरंदक्षिणमितितएवतुनि
 गद्यते ॥ नतुकालविशेषोस्तिज्ञानिनांनियमात्फलम् ॥ददातिकालेऽनुगुणेफलंकिंचिद्विशिष्यते ॥
 अत्युत्तमानांकिेषांचिञ्चविशेषोऽस्तिकालतइतिनारायणाध्यात्मे ॥ २१ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐयोगिनः
 प्रतिस्मर्येतेस्मातैंचैतेऽं ॥ २२ ॥ ॥ नकेवलंकालाद्विकृतेब्रह्मचंद्रगतीस्मर्यते ॥ किंतुज्ञानयोगि
 नःकर्मयोगिनश्च ॥ अघिज्यौतिरहःशुक्लःषणमासाउत्तरायणम् ॥ तत्रप्रयातागच्छंतिब्रह्मब्रह्मवि
 दोजनाः ॥ धूमोरात्रिस्तथाकृष्णःषणमासादक्षिणायनम् ॥ तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्त
 तइत्यत्रयोगीतिविशेषणात् ॥ स्मरणनिमित्तेचैतेगती ॥ गत्यनुस्मरणाद्ब्रह्मचंद्रवागच्छतिद्रुवम् ॥
 अननुस्मरतःकालेस्मरणंप्राप्यवैगतिरित्यध्यात्मे ॥ २२ ॥ अ० १० ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनक
 तब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ २ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ मार्गगम्यंचास्मिन्यादुच्यते ॥ ॥ ॐअचिं
 रादिनातत्यथितेऽं ॥ १ ॥ ॥ तेचिषमभिसंभवंत्यचिपोहरह्रआपूर्यमाणपक्षमित्यर्चिषः
 प्राथम्यंश्रूयते ॥ यदाहवैपुरुषोस्माहोकात्मैतिसवायुमागच्छन्तीतिवायोः ॥ तत्रार्चिषःप्राप्तिरेवप्रथ

मा ॥ द्वावेवगार्गीप्रथितावर्चरादिविषपश्चिताम् ॥ धूमादिः कर्मिणांचैवसर्वेदविनिर्णयात् ॥
 अग्निर्ज्योतिरितिद्वैवाधिषःसंप्रतिष्ठितिः ॥ अग्निगत्वाज्योतिरेतिप्रथमंब्रह्मसंब्रजन्ति ॥ एक
 स्मिस्तुपुरेसंस्थोद्विरूपोऽग्नेःसुतोमहानितिचब्रह्मतर्कैः ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ॥ अवायुशब्दाद्विशेषविशेषा
 भ्यांम् ॥ २ ॥ ॥ अर्चिषोवायुंगच्छंति ॥ सवायुमागच्छतीतिसामान्यवचनात् ॥ सइतोगतो
 द्वितीयांगतिंवायुमागच्छतीतिवायोर्हरह्रआपूर्यमाणपक्षमिति विशेषवचनात् ॥ २ ॥ अ० २ ॥
 अंतटितोऽधिवरुणःसंबंधात् ॥ ३ ॥ ॥ मासेभ्यःसंवत्सरंस्वरुणलोकांवरुणलोका
 त्यजापतिलोकामितिकौडिन्यश्रुतिः ॥ संवत्सरात्तटितमागच्छतितटिनःप्रजापतिलोकामितिचगौ
 पवनश्रुतिःतत्रतटितोवरुणंगच्छतितटिताद्ब्रह्मतेवरुणलोकस्तटिदुपरिमुक्तामथोरजते ॥ त
 त्राऽसौवरुणोराजासत्यानूतेविर्विचनीत्युपरिसंबंधत्वश्रुतेः ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ अंशातिवा
 हिकस्तडिंगात् ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वोक्तस्त्वातिवाहिकोवायुः ॥ पूर्वगमनलिंगात् ॥ ४ ॥ कुतः ॥
 ॥ अउभयव्यामोहात्सिद्धेः ॥ ५ ॥ ॥ सवायुमागच्छतीतिप्रथममुच्यते ॥ उ
 त्कांतोविद्वान्परमभिगच्छन्विद्युतमेवांततउपगच्छतिद्यौर्वाविद्युत्तर्पतिवायुमुपगम्यतेनैवब्रह्म
 गच्छतीत्यनेपिवायुगमनश्रुतेः ॥ पूर्वोक्तआतिवाहिकःपरोवेतिव्यामोहेउत्तरेदिवस्पतिरिति वि
 शेषणात्पूर्वत्रातिवाहिकस्यैवसिद्धेः ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ उत्कांतस्तुशरीरात्साद्गच्छत्यर्चिषमेव
 तु ॥ ततोहिवायोःपुत्रंचयोऽसौनाम्नातिवाहिकः ॥ ततोहःपूर्वपक्षंचाप्युदकसंवत्सरंथा ॥ तटि
 तंवरुणंचैवप्रजापंमूर्धमेवच ॥ सोमं वैश्वानरंचंद्रंभ्रुवदेवीं दिवंथा ॥ ततोवायुंप्रंप्राप्यतेनैतिपुरुषो

त्तममिति ॥५॥अ०१ ॥ ॐ वैद्युतेनैवततस्तच्छ्रुतेःॐ ॥ ६ ॥ ॥ प्रकारान्तेरणतत्रतत्रो
 च्यमानत्वाद्वायोरपिपरलोब्रह्मणोर्वांगंतव्योस्तीतिनाशंकनीयम्॥विद्युत्पतिनावायुनैव ॥ सएना
 न्ब्रह्मगमयतीतिब्रह्मगमनश्रुतेः ॥ विद्युत्पतिवार्थुरेवनेयेद्ब्रह्मनचापरः ॥ कुतोऽन्यस्यभवेच्छ
 क्तिस्तमृतेप्राणनायकमितिबृहत्तंत्रे॥६॥अ०५॥ ॐ कार्यैर्बादरिस्यगत्युपपत्तेः ॥७॥ ॥ सए
 नान्ब्रह्मगमयतीतिकार्यब्रह्मगमयतीतिबादरिर्मन्यते ॥ ऋतेदेवान्परंब्रह्मकःपुमान्प्राभुयात्कचि
 त् ॥ यद्यपिब्रह्मदृष्टिस्याद्ब्रह्मलोकमवामुयादित्यध्यात्मवचनात्तस्यैवगत्युपपत्तेः ॥ ७ ॥ ॥ ॐ
 विशेषितत्वाच्चॐ ॥ ८ ॥ ॥ यदिहवावपरमभिपश्यतिप्रामोतिब्रह्माणंचतुर्मुखंप्रामोतिब्रह्माणं
 चतुर्मुखमितिकौषारवश्रुतौ ॥ ८ ॥ ॥ ॐसामीप्यासुतद्व्यपदेशःॐ ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मविदामो
 तिपरमितिनद्व्यपदेशस्तुसमीपतएवपरमपिप्रामोतीत्येतदर्थएव ॥९॥ ॥ कदा ॥ ॥ ॐकार्यात्य
 येतदध्यक्षेणसहातःपरमभिधानात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ तेहिब्रह्माणमभिसंपद्ययदेतद्विलीयतेऽथस
 हब्रह्मणापरमभिगच्छंतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ महाप्रलयेतदध्यक्षेणब्रह्मणासहगच्छंति ॥ १० ॥
 ॐस्मृतेश्चॐ ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यान्तेपरात्मानःप्रविशंति
 परंपदमिति ॥ ११ ॥ ॥ ॐपरंजैमिनिर्मुख्यत्वात्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्यतत्रैवमुख्यत्वा
 त्परमेवब्रह्मगमयतीतिजैमिनिर्मन्यते॥ १२ ॥ ॥ ॐदर्शनाच्चॐ ॥ १३ ॥ ॥ दृष्टत्वाच्चत्पर
 ब्रह्मणः ॥१३॥ ॥ ॐनचकार्येप्रतिपत्त्यभिंसंधिःॐ ॥ १४ ॥ ॥ नहिकार्येप्रतिपत्तिःप्राभव
 नीत्यभिसंधिश्च ॥ १४ ॥ यदुपास्तेपुमान्जीवन्यत्प्राप्तुमभिवांच्छति ॥ यच्चपश्यतितृप्तःसन्न

त्पामोतिमृतेरन्विनिपाद्रे ॥ ॐअप्रतीकालंबनाभयतीतिबादरायणउभयथाचदोषाचत्कठ
 श्रुॐ ॥ १५ ॥ ॥प्रतीकंदेहउद्दिष्टोऽंशंतत्रैवदर्शनम् ॥ ननुव्यासतयाक्वापिप्रतीकालंबनास्तु
 ते ॥ अप्रतीकादेवतास्तुक्वपीणांशतमेवतु ॥ राज्ञांचशतमुद्दिष्टंघर्वाणंशतंतथा ॥ एतेऽ
 धिकारिणोव्यासिदर्शनेऽन्येनतुक्वचित् ॥ अयोग्यदर्शनेयत्नाङ्गशःपूर्वस्थचापितु ॥ अप्रती
 काश्रयाथेहितेयांतिपरमेवतु ॥ स्वदेहेब्रह्मदृष्ट्येवगच्छेद्ब्रह्मसलोकनाम् ॥ ब्रह्मणासहसंप्राप्ते
 संहारेपरमंपदभितिगारुडवचनात् ॥ उभयत्रोक्तदोषाच्चाप्रतीकालंबनान्परंनयतीतिसयथाकामो
 भवतितत्कृतुर्भवतियत्कृतुर्भवतितत्कर्मकुरुतेयत्कर्मकुरुतेतदभिसंपद्यतइतिश्रुतेश्च ॥ अत्रकर्मो
 पासनमेवान्यान्कार्यंनयतीतिभगवन्मतम् ॥ १५ ॥ ॥ ॐविशंपंचदर्शयतिॐ ॥ १६ ॥
 अंतःप्रकाशाबहिःप्रकाशाःसर्वप्रकाशादेवावावसर्वप्रकाशाःकुर्यांतःप्रकाशामानुषालवबहिःप्रका
 शाइतिचतुर्बुद्धशिवायाम् ॥ १६॥अ०६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कण्ठैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्थतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥
 श्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ हरिःॐभोगमाहाऽस्मिन्यादे ॥ ॐसंपद्याविहायस्वेनशब्दात्ॐ
 ॥ १ ॥ ॥ सएवंविदेवंमन्वानएवंपश्यन्नात्मानमभिसंपद्यैतेनात्मनाथाकासंसर्वांन्कामाननुभ
 वतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिय्पद्यतइतिचएवसेतुंतीर्त्वाधःसन्न
 नंधोभवतीतिचातत्रतरणंनामतत्प्राप्तयेऽन्यतरणमेव ॥ इमांघोशमशिवांनदीतीर्त्विंसेतुमाप्यैते
 नैवमेतनामोदतेप्रमोदतेआनंदीभवतीतिमौन्यगम्यते ॥ १० ॥ १० ॥ ॥

ॐ ॥ २ ॥ ॥ मुक्तएवात्रोच्यते ॥ अहरहरेनमनुप्रविशत्युपसंक्रमतेचनतत्रमोदतेनप्रमो-
 दतेनचकामाननुभवति।बद्धोक्षेपतदावति।अथयदैनमुक्तोऽनुप्रविशतिमोदतेचप्रमोदतेचका-
 मांश्चैवनुभवातीतिबह्वृत्तौप्रतिज्ञानात् ॥ २ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐआत्माप्रकरणात् ॐ ॥ ३ ॥
 परंज्योतिःशब्देनपरमात्मैवोच्यते ॥ तत्प्रकरणत्वात्॥परंज्योतिःपरंब्रह्मपरमात्मादिकागिरः॥ सर्व
 त्रहरिमेवैकंब्रूयुर्नान्यंकथंचनेतिब्रह्मांडे ॥३॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐअविभगेनदृष्टत्वात् ॐ ॥ ४ ॥
 धेभोगाःपरमात्मनाभुज्यन्तेतएवमुक्तैर्भुज्यन्तेयानेवाहंशृणोमियान्यश्यामियान्जिन्नामितानैवैतद्
 दंशरीरंविमुच्यानुभवतीतिदृष्टत्वाच्चतुर्वेदशिक्षायाम् ॥ भविष्यपुराणेच ॥ मुक्ताःप्राप्यपरं
 विष्णुंतद्गौह्लेशतःकचित् ॥ बहिष्छान्भुंजतेनित्यंनानंदादीन्कथंचनेति ॥ ४ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ ॥ ॐब्राह्मणजैमिनिरुपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वदेहपरित्यागेनमु-
 क्ताःसंतोब्राह्मणैवदेहेनभोगान्भुंजतइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ सवाएषब्रह्मनिष्ठइदंशरीरंमर्थ्यं।नि-
 सृज्यब्रह्माभिसंपद्यब्रह्मणापश्यतिब्रह्मणाशृणोतिब्रह्मणैवेदंसर्वमनुभवतीतिमाध्यंदिनायनश्रुता
 वुपन्यासात्॥आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यैवपश्यति ॥ गच्छेच्चहरिपादेनमुक्तस्यैषास्थितिर्भवेदिति
 स्मृतेः॥गच्छामिविष्णुपादाभ्यांविष्णुदृष्टयाचदर्शनम् ॥ इत्यादिपूर्वस्मरणान्मुक्तस्यैतद्भविष्य
 तीतिबहंतंत्रोक्तयुक्तेश्च ॥ ५ ॥ ॥ ॐचितिमात्रेणतदात्मकत्वादित्यौडुलोमिः ॐ ॥ ६ ॥
 चितिमात्रोदेहोमुक्तानांपृथग्विद्यतेनभुंजते ॥ सर्ववाएनदचित्परित्यज्यचिन्मान्त्रएवैषभवति
 चिन्मान्त्रएवावतिष्ठतेतामेतांमुक्तिरित्याचक्षतेइत्युद्दालकश्रुतेः ॥ चिदात्मकत्वादित्यौडुलोभिर्म

यविंधादरायणोऽतः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यथाद्वादशाहः ऋत्वात्मकः स त्नात्मकश्च भवत्येवं मुक्तभो
गोवाद्यशरीरकृत्तश्चिन्मात्रकृत्तश्च भवतीति बादरायणो मन्यते ॥ उपपत्तिश्च ॥ १२ ॥ ॐ
तन्वभोवैसंध्यवदुपपत्तेः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ संध्यं स्वमः संध्यंतृतीयं स्वमस्थानमिति श्रुतेः ॥ १३ ॥
॥ ॐ भोवैजाग्रदत् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मवैवर्ते च ॥ स्वस्थानां यथाभोगो विना देहेन युज्यते ॥
एवं मुक्तावपि भवेद्दिना देहेन भोजनम् ॥ स्वेच्छया वा शरीराणि ते जोरूपाणि कानिचित् ॥ स्त्रीक
त्यजागरितवद्भुत्त्वात्त्यागः कदाचनेति ॥ १४ ॥ ॥ ॐ प्रदीपवदशेषेः स्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ १५ ॥
शरीरमनुप्रविश्यापितप्रकाशयंतः पुण्यानेव भोगाननुभवति नहुः खादीन् ॥ यथाप्रदीपो दीपिका
दिपुप्रविष्टस्वस्थैतैलाद्येव भुंक्ते ननु तत्काण्यर्थादि ॥ तीर्णो हितदासर्वान् शोकान् हृदयस्य भवतीति
दर्शयति ॥ १५ ॥ न च स्वर्गलोके न सम्यं किंच नास्तीत्यादिना स्वर्गादिस्थस्यैतदिति वाच्यम् ॥ यतः ॥
ॐ स्वाप्ययसंपत्स्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हि ॐ ॥ १६ ॥ ॥ सुप्तौ भोक्षे वा तदुच्यते ॥ अत्रहपि
ताऽपि ताभवत्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेन त्याद्या विष्कृतत्वात् ॥ ब्रह्मवैवर्ते च ॥ ज्योति
र्मयेषु देहेषु स्वेच्छया विश्वमोक्षिणः ॥ भुंजते सुसुखान्येव नहुः खादीन् कदाचन ॥ तीर्णो हि सर्व
शोकांस्ते पुण्यपापादिवजिताः ॥ निष्ठत सर्वदोषास्ते गुणमात्रस्वरूपिण इति ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥
ॐ जगद्वापारवर्जम् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सर्वाङ्कामानास्त्वानृतः समभवदित्युच्यते ॥ तत्रसूष्टया
दिभ्यो न्यान्व्यापारानामिति ॥ १७ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ प्रकरणादसन्निति त्वाच्च ॐ ॥ १८ ॥ ॥ जी
वकरणत्वाज्जीवानां च तादृक्सामर्थ्यविद्वत्त्वाच्च ॥ वाराहे च ॥ स्वाधिकानंदसंप्राप्तौ सूष्टयादिव्यापृ

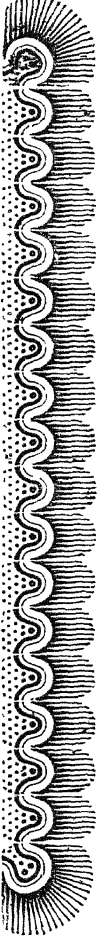

तिष्ठन्वपि॥ मुक्तानां नैव कामः स्यादन्यान्कामांस्तु भुंजते ॥ तद्योग्यता नैव तेषां कदाचित्कापि विद्यते ॥
 न चायोग्यं विमुक्तोऽपि प्राप्नुयान्न च कामयेदिति ॥ १८ ॥ ॐ प्रत्यक्षोपदेशादिति चेन्नाधिकारिकं
 डलस्थोक्तेः ॥ १९ ॥ ॥ तयोर्वेदसवेदब्रह्मसर्वस्मै देवाबलिमावहंतीति प्रत्यक्षोपदेशाज्जागृदेष्व
 र्थमप्यस्तीति चेन्न ॥ आधिकारिकं महलाधिपतिर्ब्रह्माहितत्रोच्यते ॥ गार्हपत्ये ॥ आत्मेत्येव परं
 देवमुपास्य हरिमव्ययम् ॥ केचिदत्रैव मुच्यन्ते नोत्क्रामंति कदाचन ॥ अत्रैव च स्थितिस्तेषां मंतरिक्षे
 च केचन ॥ केचित्स्वर्गमहर्लीके जनेन पसिचापरे ॥ केचित्सत्यमेहाज्ञानागच्छन्ति क्षीरसागरम् ॥ तत्रा
 पिक्रमयोगेन ज्ञानाधिक्यात्समीपगाः ॥ सालोक्यं च स्वरूपत्वं समीप्यं योग एव च ॥ इमामारभ्य सर्व
 त्रयावत्क्षीरसागरे ॥ पुरुषोऽनंतशयनः श्रीमन्नारायणाभिधः ॥ मातृपावर्णभेदेन तं त्रैवाऽऽश्रमभे
 दतः ॥ क्षितियामनुष्यगंधर्वादेवाश्च पितरश्चिराः ॥ आजानजाः कर्मजाश्च तास्विकाश्च शचीपतिः ॥
 रुद्रो ब्रह्मेति क्रमशस्तेषु चैवोत्तमोत्तमाः ॥ नित्यानंदेशभोगे च ज्ञानैश्वर्यगुणेषु च ॥ सर्वैशतगुणोद्दिक्ताः
 पूर्वस्मादुत्तरोत्तरम् ॥ पूज्यं ते स्वावैस्ते नु सर्वपूज्यश्चतुर्मुखः ॥ स्वजगद्द्यापृतिस्तेषां पूर्ववत्समुदीरि
 ताः ॥ सयुजः परमात्मानं प्रविश्य च बर्हिर्गताः ॥ चिद्रूपान्प्राकृतांश्चापि विनाभोगंश्च कांश्चन ॥ भुंजते मु
 क्तिर्वन्ते विस्वघ्नं समुदाहतेति ॥ १९ ॥ ॥ ॐ विकारावर्ति च तथा हि दर्शयति ॐ ॥ २० ॥ ॥ वि
 कारावर्तिव्यापारो मुक्तानां विद्यते ॥ इहं मानवमावर्तनावर्तन इति श्रुतिः ॥ वाराहे च ॥ स्वाधिकारे
 णवर्तते देवामुक्तावपि स्फुटम् ॥ बलिं हरंति मुक्ताय विरिंचाय च पूर्ववत् ॥ सब्रह्मकास्तु ते देवा वि
 ष्णवे च विशेषतः ॥ न विकाराधिकारस्तु मुक्तानामन्य एव नु ॥ विकाराधिकृताज्ञेयाये नियुक्तास्तु

विष्णुनेति ॥ २० ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ स्थितिमाहदर्शयतश्रैवंप्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥ २१ ॥ ॥ ए
 तस्मान्मगधन्नास्तइत्युच्यते ॥ तत्रानंदादीनां वृद्धिह्लासासश्चनविद्यते ॥ एकप्रकारेणैवसर्वदास्थि
 तिः ॥ सदाएषएतस्मिन्ब्रह्मणिसंपन्नोजायेतेनअग्र्यतेनहीयेतेनवर्धतेस्थितएवसदाभवतिदर्श
 नेवब्रह्मदर्शनेवात्मानंतस्यैवंदर्शतोनापत्तिर्नैवपत्तिरित्याहजाबालश्रुतौ ॥ यत्रगत्वानअग्र्यते
 यत्रगत्वानजायते ॥ नहीयेतेयत्रगत्वानवर्धतइतिमोक्षधर्मे ॥ विद्वत्प्रत्यक्षात्कारणा
 भावल्लिंगाच्च ॥ ब्रह्मवैवर्तेच ॥ नह्यासोनचवृद्धिर्वामुक्तानांविद्यतेकचित् ॥ विद्वत्प्रत्यक्षसि
 द्धत्वात्कारणाभावतोऽनुमा ॥ हेरुपासनाचात्रासदैवसुररूपिणी ॥ ननुसाधनभूतासासिद्धि
 रेवात्रसायतइति ॥ २१ ॥ ॥ ॐ भोगमात्रसाम्यल्लिंगाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ नचभोगविशे
 षादिविरोधः ॥ एतमानंदमयमात्मानमनुप्रविश्यनजायेतेनअग्र्यतेनह्यसतेनवर्धतेयथाकामंचर
 तियथाकामंपिबतिथथाकामंरमतेयथाकाममुपरमतेइतिभोगमात्रसाम्यल्लिंगात् ॥ अद्विद्धिहा
 सरूपत्वंमुक्तानांप्रायिकंभवेत् ॥ कादाचित्कविशेषस्तुवैवर्तेषांनिषिद्धयतइतिचकौर्मे॥प्रवाहस्तु
 वृद्धिर्वाह्यासोवावैवकुत्रचित् ॥ नाप्रियंकिंचिदपितुमुक्तानांविद्यतेकचित् ॥ कुतएवतुदुःखंस्या
 त्सुखमेवसदोदितम् ॥ भोगानांतुविशेषेतुवैचिच्यंलभतेकचिदितिनारायणतंत्रे ॥ २ ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ अनावृत्तिः शब्दानावृत्तिः शब्दात् ॐ ॥ २३ ॥ ॥ नचपुनरावर्ततेनचपुनरावर्तते ॥ सर्वा
 न्कामानास्वामृतः समभवत्समभवदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ २३ ॥ अ० ११ ॥ ज्ञानानंदादिभिः सर्वैर्गुणैः पू
 र्णायविष्णवे ॥ नमोस्तुगुरवेनित्यंसर्वथाऽतिप्रियायमे ॥ ११ ॥ यस्यत्रीण्युदितानि वेदवचनेरूपणि

दिव्यान्व्यलंबदूतदर्शनमित्थमेवनिहिनंदेवस्यसर्गोमहत् ॥ वायोरामवचो नयं प्रथमकंपृशोद्धितीयं
वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयकंकृतमिदं भाष्यं हरैरेतेन हि ॥ २ ॥ नित्यानंदो हरिः पूर्णो नित्यदा प्रीयतां मम ॥ न
मस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै च विष्णवे ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभागवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थोऽध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्यम् ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॐ नारायणगुणैःसर्वैरुदीर्णदोषवञ्जितम् ॥ ज्ञेयंगम्यंगुरुंश्चापिनत्वा
 सूत्रार्थउच्यते ॥ १ ॥ विष्णुरेवविजिज्ञास्यःसर्वकर्ताऽगमः ॥ समन्वयादीक्षतेश्रृपूर्णानं
 दोऽतरःखवत् ॥ २ ॥ प्रणेतान्योतिरित्याद्यैःप्रसिद्धैरन्यवस्तुषु ॥ उच्यतेविष्णुरैकैःसर्वैःसर्वगु
 णत्वतः॥ ३ ॥ सर्वगोत्तानियंताचक्ष्यत्वाद्युज्जितःसदा ॥ विश्वजीवांतरत्वाद्यैःस्त्रिगैःसर्वयुतःसहि
 ॥ ४ ॥ सर्वाश्रयःपूर्णगुणःसोऽक्षरःसब्रह्मदब्जगः ॥ सूर्यादिभासकःप्राणप्रेरकौदैवैरपि॥ ५ ॥ ज्ञेयोनेवे
 दैःशुद्धाद्यैःकंपकोन्यश्रजीवतः ॥ पतित्वादिगुणैर्युक्तस्तदन्यत्रचवाचकैः ॥ ६ ॥ मुख्यतःसर्वशब्दै
 श्रवाच्यएकोजनार्दनः ॥ अव्यक्तःकर्मवाक्यैश्चवाच्यएकोऽमितात्मकः ॥ ७ ॥ अवांतरंकारणं वप्र
 कृतिःशून्यमेवच ॥ इत्याद्यन्यत्रनिहतैरपिमुख्यतयोदितः ॥ ८ ॥ शब्दैरतो नंतगुणोयच्छब्दायोगह
 तयः॥ ९ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेऽणुभाष्येप्रथमोध्यायः॥ १ ॥ ॥ १० ॥ ॥ श्री
 गुरुभ्योनमः॥ श्रीतस्मृतिविरुद्धत्वास्मृतेयानगुणानुहरेः॥ निषेद्धुशुक्रयुर्वदानित्यत्वान्मानमुत्तमम्
 ॥ १ ॥ देवतावचनादापोवदंतीत्यादिकंधचः ॥ नायुक्तवाद्यसत्त्वैकारणंदृश्यतेक्वचित् ॥ २ ॥ अ
 सज्जीवप्रधानादिशब्दाब्रह्मैवनापरम् ॥ वदंतिकारणत्वेनक्वापिपूर्णगुणोहरिः॥ ३ ॥ स्वातंत्र्यात्सर्वक
 र्तृत्वात्त्रायुक्तहृदेच्छ्रुतिः ॥ आंतिमूलतयासर्वसमयानामयुक्तिनः ॥ ४ ॥ नतद्दिरोधादचनं वैदि
 कंशंक्वयतां वजेत् ॥ आकाशादिसमस्तंचतज्जंतैनेवलीयते ॥ ५ ॥ सोऽनुत्पत्तिलयःकर्ताजीव
 स्तद्दशगःसदा ॥ तदाभासोहरिःसर्वरूपेष्वपिसमःसदा ॥ ६ ॥ मुख्यप्राणश्चंद्रियाणिदेहैश्चैव
 तदुद्भवः ॥ मुख्यभाणवशेसर्वविष्णोर्वशगःसदा ॥ ७ ॥ सर्वदोषोऽज्जितस्तस्माद्भगवाच्यु

रुषोत्तमः ॥ उक्तागुणाश्चाविरुद्धात्तस्यवेदेनसर्वशः ॥८॥ ॥ इतिश्रीम०अणुभाष्येद्वितीयः ॥
 श्रीपांडुरंगायनमः ॥ ॥ शुभेनकर्मणास्वर्गनिरयंचविकर्मणा ॥ मिथ्याज्ञानेनचतमोज्ञानेनैवपरं
 पदम् ॥ १ ॥ यत्नितस्माद्विरक्तःसन्ज्ञानमेवसमाश्रयेत् ॥ सर्वावस्थाप्रेरकश्चसर्वरूपेष्वभेदेवा
 न् ॥ २ ॥ सद्देशेषुकालेषुसएकपरमेश्वरः ॥ तद्भक्तिताराम्येनताराम्यंविमुक्तिदम्
 ॥ ३ ॥ सच्चिदानं आत्मेतिमानुषैस्तुसुरेश्वरैः ॥ यथाक्रमंबहुगुणैर्ब्रह्मणात्वखिलैर्गुणैः ॥ ४ ॥
 उपास्यःसर्ववैश्वसर्वैरपियथाक्रमम् ॥ ज्ञेयोविष्णुर्विशेषैस्तुज्ञानेस्यादुत्तरोत्तरम् ॥ ५ ॥ सर्वेऽ
 पिपुरुषार्थाःस्युज्ञानिदिवनसंशयः ॥ नलिय्यतेज्ञानवांश्रसर्वदोषैरपिक्वचित् ॥ ६ ॥ गुणदोषैःसुख
 स्यापिदृष्टिद्भिहासौविमुक्तिगौ ॥ नृणांसुराणांमुक्तौतुसुखंक्लृप्तंयथाक्रमम् ॥ ७ ॥ ॥ इतितृतीयोऽ
 ध्यायः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ विष्णुर्ब्रह्मतदादातेत्येवंनित्यमुपासनम् ॥ कार्यमापद्यतेब्रह्मते
 नयानिपरोक्षताम् ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मणोन्यस्यज्ञानादेवपरिक्षयः ॥ अनिष्टस्योभयस्यापिसर्व
 स्थान्यस्यभोगतः ॥ २ ॥ उत्तरेषूत्तरेष्वेवावहायुर्विमुक्तिगः ॥ प्रविश्यभुंजतेभोगांस्त्वदंतर्बहि
 रेववा ॥ ३ ॥ वायुर्विष्णुंप्रविश्यैवभोगांश्चैवोत्तरोत्तरान् ॥ उक्तम्यमानुषामुक्तियांतिदेहक्षया
 त्सुराः ॥ ४ ॥ आर्चरादिपथावायुंप्राप्यतेनजनार्दनम् ॥ यांत्युत्तमानरोच्चाद्याब्रह्मलोकोत्सहामु
 ना ॥ ५ ॥ यथासंकल्पभोगांश्चिदानंदशरीरिणः ॥ जगत्सृष्ट्यादिविषयंमहासामर्थ्यमप्यृते
 ॥६॥ यथेष्टशक्तिमंतश्चविनास्त्राभाविकोत्तमान् ॥ अनन्यवशगाश्चैवदृष्टिद्भिहासविवर्जिताः ॥७॥
 दुःखादिरहितानित्यंभोदंतेनिरतंसुखम् ॥ पूर्णप्रज्ञेनमुनिनासर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ॥८॥ ऋतोयंप्रीय

तंतिनपरमात्मारमापतिः ॥ नमोनमोऽशेषदोषदूरपूर्णगुणात्मने ॥ १ ॥ विरिचिशावपूर्वद्वयव्यायश्री
वरायने ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेऽणुभाष्येचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ इत्यणुभाष्यम् ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्याणुभाष्ये समप्तिः ॥ २।३ ॥

॥ अथाऽणुव्याख्यानं प्रारभ्यते ॥ ४ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरिःॐ ॥ नारा
 यणंनिखिलपूर्णैकदेहंनिर्दोषमाप्यतममप्यखिलैःसुवाक्यैः ॥ अस्योद्भवादिदमशेषविशेष
 तोपिबंधंसदाप्रियतमंसमसन्नमामि ॥ १ ॥ तमेवशास्त्रप्रभवंप्रणम्यजगद्गुरुणांगुरुमंजसै
 व ॥ विशेषतोमिपरमाख्यविद्याख्याकरोम्यन्वपिचाहमेव ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतोहरिव्यासोविरि
 चशिवपूर्वकैः ॥ अर्थितःपरविद्याख्यंचक्रेशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ गुरुगुरुणांप्रभवःशास्त्राणांवा
 दरायणः ॥ यतस्तदुदितंमानमजादिभ्यस्तदर्थतः ॥ ४ ॥ वक्तृश्रोतृप्रसत्तीनांयदाप्तिरनुकूल
 ता ॥ आसमूलतयोतेनश्रुतिमूलतयातथा ॥ ५ ॥ युक्तिमूलतयाचैवप्रामाण्यंत्रिविधंमहत् ॥
 दृश्यतेब्रह्मसूत्राणांएकधान्यत्रसर्वशः ॥ ६ ॥ अतोनेतादशकिंचित्प्रमाणतममिष्यते ॥ स्वयं
 कृतापितद्वाख्यक्रियतेस्पष्टतार्थदः ॥ ७ ॥ तत्रनाराथमूलत्वंसर्वशास्त्रस्यचेष्यते ॥ सर्वत्रानुगत
 त्वेनपृथगोक्रियतेखिलैः ॥ ८ ॥ ओतत्ववाचीद्वोकारोवत्तयसौतदुणोत्तताम् ॥ सएवब्रह्मशब्दो
 र्थीनारायणपदोदितः ॥ ९ ॥ सएवभर्गशब्दार्थोव्याहृतीनांचभूमतः ॥ भावनाच्चैवसुत्वाच्चसो
 यंपुरुषइत्यपि ॥ १० ॥ सएवसर्ववेदार्थोजिज्ञास्योयंविधीयते ॥ ज्ञानीप्रयतमोतोमेतंविद्वाने
 वचामृतः ॥ ११ ॥ हृणुतेयतेनलभ्यइत्याद्युक्तिबलेनहि ॥ जिज्ञासोऽथज्ञानजात्तत्प्रसादादेव
 मुच्यते ॥ १२ ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया ॥ १३ ॥
 नैतत्त्वक्रियतेकिंचिन्नेत्यादेर्नहरिंविना ॥ ज्ञानस्वभावतोपिस्यान्मुक्तिःकस्यापिहिकचित् ॥ १४ ॥
 अज्ञानांज्ञानदोविष्णुःज्ञानिनांभोक्षदश्चसः ॥ आनंदददश्चमुक्तानांसएवैकोजनार्दनः ॥ १५ ॥

इत्युक्तेर्बन्धमिथ्यात्वंनैवमुक्तिरपेक्षते ॥ मिथ्यात्वमपिबन्धस्यनप्रत्यक्षविरोधतः ॥ १६ ॥ मिथ्या
 त्वंयदिदुःखादेस्तद्वाक्यस्याग्रतोभवेत् ॥ मिथ्यायाःसाधकत्वंचनसिद्धंप्रतिवादिनः ॥ १७ ॥
 तच्चमिथ्याप्रमाणेनसत्तावासाध्यतेत्वया ॥ सताचेद्द्वैतसिद्धिःस्याच्चसिद्धंचान्यसाधनम् ॥ १८ ॥
 साधकत्वंसतस्तेनसाक्षिणासिद्धिमिच्छता ॥ स्वीकृतंस्यविशेषस्यसाध्यासाधकतापुनः
 ॥ १९ ॥ तच्चाविशेषमानेनसाध्यमित्यनवस्थितिः ॥ अनंगीकुर्वतांविश्वसत्यतांतन्नवादि
 ता ॥ २० ॥ तस्माद्भवद्वृत्तिःसर्वासत्येव्यव्यवस्थिता ॥ व्यावहारिकमेतस्मात्सत्यमित्येवचा
 गतम् ॥ २१ ॥ व्यवहारसतश्चापिसाधकत्वंतुपूर्ववत् ॥ सत्रैविध्यंचमानेनसिध्येत्केनेतिपृच्छयते
 ॥ २२ ॥ तस्याप्युक्तप्रकारेणैवसिद्धिःकथंचन ॥ वैलक्षण्यंसदसतोरप्येतेननिषिध्यते ॥ २३ ॥
 वैलक्षण्यंसतश्चापिस्वयंसद्भेदवादिनः ॥ असतश्चापिविश्वस्यतेनानिष्टकथंभवेत् ॥ २४ ॥ यद्यु
 च्यतेपिसर्वस्मादितिसद्भेदसंस्थितिः ॥ सन्मात्रत्वंब्रह्मणोपितस्मात्तदपिनोभवेत् ॥ २५ ॥ ज्ञा
 नबाध्यत्वमपितुनसिद्धंप्रतिवादिनः ॥ विज्ञातस्यान्यथासम्यग्विज्ञानंज्ञेयत्वन्मतम् ॥ २६ ॥ अ
 सद्द्विलक्षणज्ञानैवज्ञातव्यमसदेवहि ॥ तस्मादसत्यतीतिश्चकथंतेननिवार्यते ॥ २७ ॥ अन्यथात्वम
 सत्समाह्वानावेवप्रतीयते ॥ सत्त्वस्यासतएवंहिस्वीकार्यैवप्रतीतता ॥ २८ ॥ तस्यानिर्वचनीयत्वेस्या
 देवह्यनवस्थितिः ॥ निर्विशेषेस्वयंभावेकिमज्ञानादृतंभवेत् ॥ २९ ॥ मिथ्याविशेषोप्यज्ञानसि
 द्धिवेवह्यपेक्षते ॥ नचावरणमज्ञानमसत्येतेनचेष्यते ॥ ३० ॥ अप्रकाशस्वरूपत्वाज्ज्ञेज्ञानंनम
 न्यते ॥ अज्ञानाभावातःशास्त्रंसर्वव्यर्थीभविष्यति ॥ ३१ ॥ अज्ञानस्यचमिथ्यात्वमज्ञानादि

अतात्पर्यपदार्थेष्वपिनकल्प्यमविरोधतः ॥ ६४ ॥ अतोज्ञानफलान्येवकर्माणिज्ञानमेवहि ॥ मु-
 ख्यप्रसाददंविष्णोर्जिज्ञासायाश्चतद्भवेत् ॥ ६५ ॥ कर्तव्यतेनजिज्ञासाश्रुतिप्रामाण्ययोगतः ॥
 प्रत्यक्षवच्चप्रामाण्यंस्वतएवागमस्यहि ॥ ६६ ॥ अनवस्थान्यथाहिस्यादप्रामाण्यंयथान्यतः ॥
 मिथ्याज्ञप्तिप्रलंभादेस्तेनवेदविरोधियत् ॥ ६७ ॥ नमानमपिवेदानामंगीकार्योहिनित्यता ॥
 नहिधर्मादिसिद्धिःस्यान्नित्यवाक्यंविनाकचित् ॥ ६८ ॥ अविप्रलंभस्सज्ज्ञानंतत्कृतत्वादयोपि
 च ॥ कल्प्यागौरवदोषेषुवाक्यंज्ञापकंनतत् ॥ ६९ ॥ प्रत्यक्षःकस्यचिद्धर्मोवस्तुत्वादितिचो-
 दिते ॥ नबुद्धोर्धर्मदर्शीस्यात्पुंस्त्वादित्यनुमाहतिः ॥ ७० ॥ अधर्मवादिनोवाक्यमप्रयोजनमेव
 हि ॥ धर्माभावोपिनोतेनप्रत्यक्षावगतोभवेत् ॥ ७१ ॥ अतःसंशयसंपत्तौवाक्यंप्रत्यक्षवत्प्रमा ॥
 शक्तिश्चैवान्वितेस्वार्थशब्दानामनुभूयते ॥ ७२ ॥ अतोन्विताभिधायित्वंगौरवंकल्पनेन्यथा ॥
 नचाशक्त्याभिधायित्वंप्रवृत्तिश्चद्विधान्यथा ॥ ७३ ॥ एतत्सर्वतर्कशास्त्रेब्रह्मतर्कहिविस्तरात् ॥
 उक्तंविद्यापृथक्त्वानुसंक्षेपेणात्रसूचितम् ॥ ७४ ॥ प्रमाणन्यायसच्छिक्षाक्रियतेतर्कशास्त्रतः ॥
 मानन्यायैस्तुतत्सिद्धैर्मामांसामेयशोधनम् ॥ ७५ ॥ ब्रह्मतर्कचमगवानसएवकृतवानुप्रभुः ॥ पंचा-
 शत्कोटिविस्तारान्नारायणतनैकतात् ॥ ७६ ॥ उद्धृत्यपंचसाहस्रंकृतवानुवादारायणः ॥ अतस्त-
 दर्थसंक्षेपादतइत्यम्यसूचयत् ॥ ७७ ॥ यतोनुभवतःसर्वसिद्धमेतदतोपिच ॥ देवैश्चदुर्गमा-
 र्थेषुव्यापृतोनातिविस्तृतिम् ॥ ७८ ॥ चकरैताह्यवज्ञेयायुक्तयःप्रतिपक्षगाः ॥ प्रत्यक्षेक्षाक्षमः
 पक्षंकेमेवान्नाभिबीक्षते ॥ ७९ ॥ तस्मादक्षमपक्षत्वान्मांशस्त्रेभ्युपेक्षितः ॥ स्वयंभगव

ताविष्णुब्रह्मेत्येतत्पुरोदितम् ॥ ८० ॥ सविष्णुराहृतीत्यंतेदेवशास्त्रस्यतेनहि ॥ आद्यंतदेव
 शास्त्रस्यस्वयंभगवताकृतम् ॥ ८१ ॥ मध्यंतदाज्ञयापैलशेषाभ्यां कृतमंजसा ॥ अतस्तत्रैववि
 ष्णुत्वसिद्धेर्ब्रह्मेत्यसूत्रयत् ॥ ८२ ॥ दोषारच्छिद्ब्रह्मशब्दानांपर्यायत्वंयतस्ततः ॥ गुणानाराइतिज्ञेयास्त
 द्वाचारायणः स्मृतः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मशब्दोपि हि गुणपूर्तिभेववदत्ययम् ॥ अतो नारायणस्यैव जिज्ञासात्र
 विधीयते ॥ ८४ ॥ सिद्धत्वाद्ब्रह्मशब्दस्य विष्णोस्फष्टतयाश्रुतौ ॥ अंभस्यपारइत्युक्तो नारायण
 पदोदितः ॥ ८५ ॥ आपो नाराइति ह्याहस एवास्वंतरीरितः ॥ कामतो विधिरुद्रादिपददात्र्यास्व
 यंश्रिया ॥ ८६ ॥ योनिव्हेनाम्नोविष्णोस्तिष्ठतीत्युदितस्यच ॥ यस्मिन्देवा अधीत्युक्त्वासमुद्र
 स्थानमेवच ॥ ८७ ॥ नामचाक्षरमित्येवकचइत्युदितंतुयत् ॥ यतः प्रसूतेत्युक्त्वाचतेदेवब्रह्मचा
 ब्रवीत् ॥ ॥ इति जिज्ञासाधिकरणम् ॥ १ ॥ ॥ अंतःसमुद्रगं विश्वप्रसूतेः कारणंतुयत् ॥
 सूक्तोपनिषदाद्युक्तं जन्माद्यस्येतिलक्ष्यते ॥ १ ॥ सृष्टिस्थितिश्चसंहरोनियतिज्ञानमाद्यतिः ॥
 बंधमोक्षावपि ह्यासुश्रुतिषूक्ताहरेः सदा ॥ २ ॥ यंनामानि विशंत्यद्वायोदेवानामिति ह्यपि ॥ श्रुते
 र्नामानिसर्वाणि विष्णोरेवयतस्ततः ॥ ३ ॥ अतो नमुख्यतो नामतदन्यस्य हि कस्यचित् ॥ गुणाः
 श्रुता इति ह्यस्मान्मदोषोर्थः श्रुतेर्भवेत् ॥ ४ ॥ प्रीत्यामोक्षपरत्वाच्च तात्यर्थेनैवदूषणे ॥ सर्वेषामपि
 वाक्यानां महातात्पर्यमत्रहि ॥ ५ ॥ तद्विरोधेनमानत्वं फलं मुक्तिर्हि वाक्यतः ॥ नपुराणादिमानत्वं
 विरुद्धार्थं श्रुतेर्भवेत् ॥ ६ ॥ दर्शनांतरमूलत्वान्मोहार्थं चाज्ञयाहरेः ॥ नसर्वनामतान्येषां श्रुता उ
 काहिकुत्रचित् ॥ ७ ॥ अदोषवचनाच्चैव नियमेनहरेः श्रुतौ ॥ अज्ञानंपारतंत्र्यंच प्रलयभेभावएव

च ॥ ८ ॥ अशक्तिश्चोदितान्येषां सर्वेषामपि च श्रुतौ ॥ जन्माद्यस्येतैतैतद्विष्णोरेवस्वलक्षण
 म् ॥ ९ ॥ अस्योद्भवादिहेतुत्वं साक्षादेवस्वलक्षणम् ॥ कृष्णध्यानच्छलेनैवस्वयं भागवतेऽब्रवीत्
 ॥ १० ॥ अतो जीवैक्यमपिसनिराचक्रे जगद्गुरुः ॥ न हि जन्मादिहेतुत्वं जीवस्य जगतो भवेत्
 ॥ ११ ॥ हिताक्रियादिदोषवक्ष्यत्येवस्वयं प्रभुः ॥ निर्गुणत्वं च तेनैव निषिद्धं प्रमुखास्वयम् ॥ १२ ॥
 भेदेनैव तु मुख्यार्थसंभवे लक्षणाकुतः ॥ कथं नित्यगुणस्यास्यैक्यं गुणहानतः ॥ १३ ॥ सदै
 वगुणवत्त्वे स्थमिन्नं स्याच्चिर्गुणसदा ॥ न च मिथ्यागुणत्वं स्यादनिर्वाच्यस्य दूषणात् ॥ १४ ॥ नि
 गुणत्वं तदा च स्यादासुरत्वं चान्यथा ॥ लक्ष्यलक्षणयोर्भेदो भेदो वा यद्विबोभयम् ॥ १५ ॥ इति यु
 छेनैक्यस्य गुणतिरेकविद्यते ॥ ऐक्याभेदे न शास्त्रेण ज्ञेयं तत्त्वप्रकाशतः ॥ १६ ॥ भेदे मिथ्यात्व
 तो भेदसत्यत्वं स्याद्ब्रूतादपि ॥ भेदाभेदौ यदितदा स्यादेव ह्यनवस्थितिः ॥ १७ ॥ स्वनिर्वाहक
 ताचेत्स्याद्वाह्यं वाहकमित्यपि ॥ पर्यायो भेदवान्वा स्यादवनस्थो भयत्र च ॥ १८ ॥ सत्यज्ञानादि
 केप्येवं न न्याहृत्याप्रयोजनम् ॥ व्याहृतस्याविशेषत्वे तदखंडं च वंडितम् ॥ १९ ॥ निर्विशेषत्वमेते
 नमूकोहमिति वद्भवेत् ॥ अभिन्नेपि विशेषो गंधबलादापतिस्यतः ॥ २० ॥ विशेषतद्गतोश्चैव स्वनि
 र्वाहकता भवेत् ॥ भेदहीने त्वपर्यायशब्दांतरनियामकः ॥ २१ ॥ विशेषो नाम कथितः सोऽस्ति वस्तु
 स्वशेषतः ॥ विशेषस्तेष्वनन्ताश्च परस्परविशेषिणः ॥ २२ ॥ स्वनिर्वाहकता युक्ताः संति वस्तुष्वशेषतः ॥
 अतो न तगुणं ब्रह्मनिर्भेदमपि भण्यते ॥ २३ ॥ एवं धर्मानिति श्रुत्या तद्भेदोऽप्युदीर्यते ॥ इति ज
 न्माधिकरणम् ॥ २४ ॥ शैवाद्यागमसंप्राप्तदृष्टेन फलेन तु ॥ तद्वाक्योपमयान्यच्च प्रमाणत्वे नुमीर्यते

॥ १ ॥ ईशवाक्यत्वतइतिचेत्तद्भव्यभिचारिणा ॥ अप्रामाण्यानुमाचस्थान्प्रथकानुमेश्वरे ॥ २ ॥ पुं
 स्वहेतुबलादेवपूर्वोक्तैववर्त्मना ॥ शास्त्रयोनित्वमेतेनकारणस्यबलाद्भवेत् ॥ ३ ॥ नावेद्विचि
 तर्केणमतिरित्यादिवाक्यतः ॥ तर्कोज्ञापयितुंशक्तोनेशितारं कथंचन ॥ ४ ॥ वनकृत्वादिरूपेणपक्ष
 भूतस्यचेशितुः ॥ किंचिज्ज्ञत्वंहिपुंस्त्वेनशक्यंसाधयितुंमुखम् ॥ ५ ॥ वृक्षकृत्वाखिलं वृक्षंवेत्तिपुं
 स्वाद्धिचैत्रवत् ॥ इत्याद्यनुमयास्पर्धनानुमानं परेशितुः ॥ ६ ॥ शक्तंविज्ञापनेचातिप्रसंगेनुमये
 दृशा ॥ वस्तुत्वात्तुरगःशृंगीपुष्पवत्तवंयुतैर्युता ॥ ७ ॥ चित्रिणीचरसःपद्मोरसत्वात्सोत्तरोभवेत् ॥
 उपक्रमदिलिङ्ग्येभ्योनान्यास्याद्यादनुमानतः ॥ ८ ॥ तएवान्वयनामानस्तैःसम्यक्प्रविचारिते ॥ मु
 ख्यार्थोभगवान्विष्णुःसर्वशास्त्रस्यनापरः ॥ ९ ॥ इतिसमन्वयाधिकरणम् ॥ ३ ॥ ॥ ईक्षणीयत्व
 तोविष्णुर्वाच्यएवचान्यथा ॥ लक्षवंक्कापिट्टृष्टंहिकितदित्यनवस्थितिः ॥ १ ॥ माधुर्यादिविशे
 षश्चतच्छब्दैरुदिताःसदा ॥ वाक्यार्थोपिहिवाक्यार्थशब्देनैवोदिनोभवेत् ॥ २ ॥ नावाच्यंतेनकिं
 चित्स्याद्यतइत्यादिकैर्वदन् ॥ अवाच्यत्वंकथंभूयान्मूकोहमितिवत्सुधीः ॥ ३ ॥ येनलक्ष्यमिति
 प्रोक्तंलक्ष्यशब्देनसोवदत् ॥ एकस्यापिहिशब्दस्यगौणार्थस्वीकृतांसताम् ॥ ४ ॥ महतीजायतेल
 ज्जायत्रतत्राखिलारवाः ॥ अमुष्यार्थाइतिवदन्यस्तन्मार्गानुवर्तिनाम् ॥ ५ ॥ कथंनजायतेल
 ज्जावत्कुंशाब्दत्वमात्मनः ॥ आत्मब्रह्मादयःशब्दाःसाक्षात्पूर्णाभिधायिनः ॥ ६ ॥ जन्मादि
 कारणंब्रह्मलक्षितंचयदातदा ॥ बंध्यापुत्रोपमंमायाशब्दंबाच्यमित्यपि ॥ ७ ॥ कल्पयित्वावि
 नामानंलक्ष्यंशुद्धंवदन्यैः ॥ आत्मशब्दोदितस्यैवज्ञानंमुक्तावसाधनम् ॥ ८ ॥ आहश्रुतपरि

त्यागः स्याच्चास्थाश्रुतकल्पनम् ॥ स्यात्सर्वत्रचयत्रैकमपिलोकोजुगुप्सते ॥ १ ॥ नियमनोभ
 यंस्याद्विद्यस्यस्वपरधोर्भते ॥ अलङ्कृतः सदैवायं दुर्घटेरेवभूपणैः ॥ १० ॥ अंधंतमो नित्यदुःखंतस्य
 स्याद्दसनद्वयम् ॥ अनंदानामतेलोकाअंधेनतमसावृताः ॥ ११ ॥ तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये विद्वांसो
 बुधोजनाः ॥ असुर्यानामतेलोकाअंधेनतमसावृताः ॥ १२ ॥ तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये केचात्म
 हनोजनाः ॥ इत्यादिश्रुतयोमानंशतशोत्रसमंततः ॥ १३ ॥ हेयत्वावचनाच्चैव नारामागौणः श्रुतौ
 श्रुतः ॥ तमैकं जानथान्यावाचोमुंचथचेतिह ॥ १४ ॥ उक्तआत्माकथंगौणोहेयपक्षे ह्यसौ श्रुतः ॥
 परिवारतयाग्राह्याअपिहेयाः प्रधानतः ॥ १५ ॥ पूर्णस्थपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यते ॥ इतिस्व
 स्थैवपूर्णस्यपूर्णैष्ययउदाहृतः ॥ १६ ॥ कथंमायाव्यवच्छिन्नः पूर्णोमुख्यतयाभवेत् ॥ पदंचनिर्गु
 णइतिकथंगौणंवदिष्यति ॥ १७ ॥ गुणाभावापलक्ष्यंचेत्यदंतदपिवाचकम् ॥ अतो नवस्थितिमु
 खसर्वदोषसमास्पदम् ॥ १८ ॥ कथंमेतन्मतंसद्भिराद्रियेतविचक्षणैः ॥ नचसंख्यनिराकृत्यैसूत्रा
 ण्येतान्यचीकृपत् ॥ १९ ॥ भगवान्नह्यशब्दत्वंप्रधानेगीकरोत्यसौ ॥ समन्वयेप्रतिज्ञातेशब्दगो
 चरतैवहि ॥ २० ॥ प्रथमप्रतिपाद्यास्यात्तदभावेकुतोन्वयः ॥ कथंचलक्षणावादीब्रूयाद्ब्रह्म
 समन्वयम् ॥ २१ ॥ योसौशब्दस्यमुख्यार्थस्त्वत्रैवस्यात्समन्वयः ॥ जन्मादिकारणेसाक्षादाहदेवः
 समन्वयम् ॥ २२ ॥ उक्तं तदेव जिज्ञास्यंकावकाशोत्रनिर्गुणे ॥ कथंचासंभवस्तस्यमुख्यार्थस्यनि
 राकृतौ ॥ २३ ॥ मानेनेकेनविज्ञेयमवाच्याज्ञेयनिर्गुणम् ॥ अर्भेयंचेशास्त्रस्यतत्रवृत्तिः कथंचन
 ॥ २४ ॥ तस्माच्छ्रेणजिज्ञास्यमस्मदीयंगुणार्णवम् ॥ वासुदेवाख्यमहदंप्रब्रह्माखिलोत्तमम् २५

द्रयवाच्यलक्ष्यत्वपूर्वाशेषविशेषतः ॥ निर्गतमनसोवाचोयदितत्स्यादगोचरम् ॥ २६ ॥ अस्तु
 तन्मावदेद्वादीनचास्मच्छास्त्रंगतुतत् ॥ अवाच्यंवाच्यमित्युक्तवाकित्युन्मत्तवन्मृषा ॥ २७ ॥ अ
 स्मच्छास्त्रस्यचौर्याययतेस्वोक्तदूषकः ॥ जन्मादिकारण्यत्तत्साक्षात्प्रायणाभिधम् ॥ २८ ॥ वदं
 ति श्रुतयो ब्रह्मशास्त्रं चैतत्तदर्थतः ॥ प्रहत्तमस्त्ववाच्यंतेनैवंब्रूयाः कथंचन ॥ २९ ॥ सर्वशब्दे
 र्वाच्यं तदुक्त्वात् द्विषयंपुनः ॥ शास्त्रं वदन्मुन्मत्तं कथं लोको न वारयेत् ॥ ३० ॥ मावदो
 माविजानीहित्यजास्मच्छास्त्रचोरताम् ॥ वयं तां श्रुतियुक्तिभ्यां बद्ध्वास्मच्छास्त्रमंजसा ॥
 ॥ ३१ ॥ विचारयामः श्रुतिभिर्युक्तिभिश्चैव सादरम् ॥ अद्भुतत्वादवाच्यं तदतत्कथं ज्ञेयमे
 वच ॥ ३२ ॥ अनंतगुणपूर्णत्वादित्यूचैर्पैगिनां श्रुतिः ॥ अवाच्यमितिलोकोपिव
 कर्याश्चर्यतमं भुवि ॥ ३३ ॥ इनीक्षत्यधिकरणम् ॥ ४ ॥ एवंशास्त्रावागम्यत्वेविभागेनस
 मन्वयम् ॥ आनंदमयइत्यादिनाध्यायेनवदत्यजः ॥ १ ॥ तत्रान्यत्रप्रसिद्धानां विष्णोविवेकसमन्व
 यम् ॥ शब्दानां प्रथमेपादेगुणिसामान्यवाचिनाम् ॥ २ ॥ गुणवाचिनां च प्रथममाह देवः समन्वयम् ॥
 समुद्रशाथिनं सर्वप्रसूतिप्रभवं श्रुतिः ॥ ३ ॥ तदेव ब्रह्म परममिति सावधृतिर्जगौ ॥ यतोतो ब्रह्मश
 ब्दस्य तत्रैव नियतत्वतः ॥ ४ ॥ येन ब्रह्मेत्यादिरूपादभ्यासात्तैत्तिरीयके ॥ अन्यासु चैतद्गुपासु
 शाखास्त्रपिसहस्रशः ॥ ५ ॥ आनंदमयइत्याद्यैः शब्दैर्वाच्यो हरिः स्वयम् ॥ उपलक्षणत्वं शब्दानां
 आनंदमयपूर्विणाम् ॥ ६ ॥ सूत्रस्थाल्पाक्षरत्वेन सर्वशाखाविनिर्णये ॥ पुनश्च प्रापकाद्देतोस्तत्रा
 धिकरणान्तरम् ॥ ७ ॥ सर्वे वेदा आमनन्ति यस्य दंत्विति हि श्रुतिः ॥ आनंदमयरूपे तु ब्रह्मणः पुच्छतो

मनुधातुः प्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥ नाल्पेसुखमितिप्रोक्तयैवानंदमयतोक्तिः ॥ अनंतत्वंसुनिर्णीतंपू
 र्णानंदोहिनाल्पके ॥ ४३ ॥ अतोह्रियंत्रवर्णोक्तविस्त्वतिस्तुसमस्तया ॥ क्रियतेपरमायस्मादि
 तरोत्रनकथ्यते ॥ ४४ ॥ पुरुषंवेत्तियोमुंच्येन्नान्यःपंथाहिविद्यते ॥ इतिश्रुतेरन्यवेदीकथंमुक्तिं
 प्रयास्यति ॥ ४५ ॥ पुरुषः परआत्माजोब्रह्मनारायणः प्रभुः ॥ महानानंदउद्दिष्टगुणभोगओभितिइयं
 ते ॥ ४६ ॥ स्वयंनारायणोदेवोनान्यस्यैतानिकस्यचिद् ॥ तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानादिकुर्व
 ते ॥ ४७ ॥ सूक्तेनपौरुषेणैनंयजंत्यद्वात्मकोविदाः ॥ इतिपैंगिश्रुतिस्तेननान्यज्ञानाद्विमुच्यते
 ॥ ४८ ॥ ब्रह्मशब्दोदितेतस्मिन्नात्मशब्दंप्रयुज्यच ॥ तस्मादाकाशसृष्टिचप्रोवाचात्रचतुर्विधा
 म् ॥ ४९ ॥ भूतंभूताभिमानीचतदेहोतर्नियामकः ॥ हरिश्चाकाशशब्दोक्तोमुख्यतोहरिरेवच
 ॥ ५० ॥ आसमंतात्काशतेयदाकाशोमुख्यतोहरिः ॥ बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुरप्रिरगंनयत् ॥ ५१ ॥
 आपआपालनाच्चैवपृथिवीप्रथितोयतः ॥ उष्ट्रानामाश्रयत्वेनसएवौषधितामकः ॥ ५२ ॥ ओष
 धीषुस्थितोविष्णुःक्षुधितैराश्रितोभवेत् ॥ पुरिशेतेयतःसोऽथपुरुषश्चेतिकथ्यते ॥ ५३ ॥ क्रियाप्र
 वर्तकत्वेनप्रादुर्भावोहरेर्जनिः ॥ आकाशादिषुनान्योस्तिद्यभिमानीभिमामिनः ॥ ५४ ॥ अभि
 मानिशरीरस्यसाक्षाद्भूतस्यचोद्भवः ॥ एवंदेहादिपर्यंतमागतंहरिमेवतु ॥ ५५ ॥ परामृशतितस्यै
 वंपंचरूपत्ववित्तये ॥ त्यक्त्वाभूतादिकंसर्वसवाएषइतिश्रुतिः ॥ ५६ ॥ सइत्यात्मपदोद्दिष्टःएष
 जीवशरीरगः ॥ सारान्त्रमयएवायंनलोकात्रमयःप्रभुः ॥ ५७ ॥ इतिंतरंसशब्देनविशिनद्विशरीर
 गम् ॥ इदमित्येवनिर्देशोवत्त्वप्रावृतवद्भिः ॥ ५८ ॥ शिरआदेर्भेज्जीविशिरआदौव्यवस्थितेः ॥

तंविदित्वास्थमुक्तिःस्यान्नान्यज्ञानात्कथंचन ॥ ५९ ॥ आदित्येपुरुषेचायमितिभेदोपदेशतः ॥
 नास्याभेदोस्तिज्जीवेनानुमाकासचारिणी ॥ ६० ॥ विमतानिशरीराणिमद्भोगायतनानियत् ॥
 शरीराणीत्यादिकानुतस्त्वज्ञानेद्यपेक्षते ॥ ६१ ॥ प्रत्यक्षादिविरुद्धत्वादक्षगमभयोऽङ्गिता ॥ अनु
 माकामवृत्ताहिकुत्रनावसरंबजेत् ॥ ६२ ॥ जडआत्मैवस्तुत्वात्प्रमेयत्वाज्जडंचितिः ॥ घनआ
 काशइत्याद्यावार्थतेकेनहेतुना ॥ ६३ ॥ नजीवभेदमूत्राणांशंक्यात्रपुनरुक्तता ॥ वाक्यांतरद्यो
 तकत्वात्पृथगित्यत्रपूर्णता॥योगमन्त्रमयाद्यैर्यफलत्वेनास्यशंसति॥ ६४ ॥ स्थानद्वयेप्ययतःकोशाए
 तइत्यनिसाहसम् ॥ ६५ ॥ उपसंक्रमणंचैवद्वितीयोद्देशितंप्रति ॥ अतिक्रमंवदंततमुपशब्दोनिवा
 रयेत् ॥ ६६ ॥ अश्रुतस्यातिशब्दस्यस्थानंदद्यात्कथंचनः ॥ श्रुताश्रुतपरिस्थगकल्पनेविगत
 ह्नियाम् ॥ ६७ ॥ मृतावेवपरित्यागःकुतोह्यन्त्रमयस्यच ॥ येन्त्रब्रह्मेत्याद्युपासासामानाधिकर
 ण्यतः ॥ ६८ ॥ उक्त्वांपंचस्वरूपाणांपुनस्तत्प्राप्तिवादिनी ॥ स्थानद्वयगतावेदवाणीतदपलापि
 नाम् ॥ ६९ ॥ तमसोन्यत्रसंस्थानंकथमेवसहेतसा ॥ अधीहिभगवोब्रह्मेत्युक्तोन्नप्राणपूर्वकम्
 ॥ ७० ॥ आहब्रह्मकथंतन्नद्वारंतदितिवादिनः ॥ उपसर्तिकथंविद्युरुपसन्नायहित्रिशः ॥ ७१ ॥
 वक्तव्यंब्रह्मगुरुणाचतुर्वारमथापिवा ॥ सङ्केत्यागमाब्रूयुःसंप्रदायविदोपिच ॥ ७२ ॥ तद्यत्किंचि
 त्कथंब्रूयादुपसन्नायदिकपतिः ॥ नवदेद्ब्रह्मचकथंमायावीनहिवारिगट् ॥ ७३ ॥ चष्टइत्येवतच्चदु
 श्रवणाच्छ्रोत्रमुच्यते ॥ वचनादेववाग्ब्रह्ममृष्टिस्थित्यादिकारणम् ॥ ७४ ॥ तच्चवाधूलशाखाया
 मष्टरूपमुदाहृतम् ॥ विज्ञानानंदसहितंपृथक्मृष्ट्यादिलक्षणैः ॥ ७५ ॥ आवापोद्वापतःशाखांय

दाह्यः परमंपदम् ॥ यतोभूतानि जायंत इत्याद्यैः लक्षणैः स्वयम् ॥ ७६ ॥ लक्षितं गुरुणापश्चात्तपसै
 वापरोक्षतः ॥ दृष्ट्वैकैकं स्वरूपं तु समस्त्वोक्तानुदर्शनम् ॥ ७७ ॥ इच्छतां ज्ञानं गुरोः प्राप्य तपसै वाप
 रोक्षितम् ॥ अब्रह्मैत्येव वदतां श्रुतं ह्यन्यश्रुतग्रहौ ॥ ७८ ॥ साक्षाद्ब्रह्मणतं प्रासावितिलज्जान
 दुक्तिषु ॥ समीपे सहस्रौ गस्य मुक्तिर्वेनोक्तितोऽसकृत् ॥ ७९ ॥ भेदो जीवेशयोर्भित्थ्येऽप्येवमित्या
 ख्यं भवेत् ॥ एतेन मयट्श्रैव द्वैविध्येनार्थकल्पनात् ॥ ८० ॥ तदन्ये बांमतमपि सत्संसरतु न भास
 ते ॥ अतो नारायणो देवो निःशेषगुणवाचकैः ॥ ८१ ॥ गुणिसामान्यवचनैरपि मुख्यतयोदितः ॥
 अध्यात्मगैश्च प्राणाद्यैस्तथैव ह्यधिभूतैः ॥ ८२ ॥ अत्रादिशब्दैर्भगवानेको मुख्यतयोदितः ॥
 जन्माद्यस्येति सूत्रेण गुणसर्वस्वसिद्धये ॥ ८३ ॥ ब्रह्मणो लक्षणं प्रोक्तं शास्त्रमूलं यतस्ततः ॥ अ
 न्वयः सर्वशब्दानां गुणसर्वस्ववेदकः ॥ ८४ ॥ शब्दप्रवृत्तिहेतूनांतस्मिन् मुख्यसमन्वयात् ॥ अ
 न्यार्थेष्वल्पताहेतोस्तत्रिमित्तत्त्वतस्तथा ॥ ८५ ॥ तद्वाचकत्वं शब्दानांबहुलातिप्रयोगतः ॥
 रूढमित्येव साध्यं स्याद्बहुविधिविधा मता ॥ ८६ ॥ अविद्वद्ब्रह्मिद्वदस्यैव मुख्य्याहिविदुषां नुसा ॥ वि
 द्वद्ब्रह्मैद्विकस्यास्सायोगादेव लभ्यते ॥ ८७ ॥ तस्मान्मुख्यार्थताविष्णोरिति कृत्वा ह्यदिप्रभुः ॥
 ॥ इत्यानंदमयाधिकरणम् ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समन्वयं साधयति देवानां तत्र श
 क्ताम् ॥ आशंभयतत्र रूढिंच तच्छब्दानामपि स्वयम् ॥ १ ॥ समुद्रांतस्थितत्वाद्यैस्तद्भूर्भुवः षण्णुरूढ
 ताम् ॥ साधयित्वा मिदतैश्च पुनरेव न्यवारयत् ॥ इत्थं तस्थत्वाधिकरणम् ॥ ७ ॥ चेष्टाहिचे
 तनानां यासां भवेत्तत्प्रसादतः ॥ अचेतनस्वभावस्तु विवरादिः कथं ततः ॥ १ ॥ इति शंका निवृत्त्य

र्थमाकाशइतिनामच ॥ परतोऽपिवरीयस्त्वपूर्वाङ्गिगाद्धरेर्भवेत् ॥ २ ॥ नमोदवातिश्वसतांमार्याय
 चियमाददः ॥ इत्यादिवाक्यैः ॥ ॥ इत्याकाशाधिकरणम् ॥ ८ ॥ अध्यात्ममन्वयव्यति
 रेकतः ॥ प्राणादिहेतुनादृष्टेरतिदेशोहितादृशः ॥ १ ॥ लिङ्गबलवदेवस्यात्परेकोस्यापियद्धरिः ॥
 ॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ इतिप्राणाधिकरणम् ॥ नित्यत्वाद्देशब्दस्यतत्त्वभावःकथंहरः ॥ कथंप्र
 सिद्धबहुलशब्दानामन्यथार्थता ॥ १ ॥ इतिचेत्तद्धरेरेवबाहुल्याच्छ्रुतिलिङ्गयोः ॥ तादृशत्वाच्चन
 च्छक्तेः ॥ ॥ इतिगायत्र्यधिकरणम् ॥ ॥ बाहुल्येश्रुतिलिङ्गयोः ॥ अन्यस्यमुख्यवाच्यत्वमि
 नित्वात्रगस्यहि ॥ १ ॥ विष्णोरेवतुलिङ्गानिप्राणस्थानितुसर्वशः ॥ प्राणसंवादपूर्वाणिमुख्यतो
 जीवगानिच ॥ २ ॥ अभ्यार्चच्छतवर्षाणिप्राणवंशत्वमित्यपि ॥ इतिप्राणाधिकरणम् ॥ तस्मा
 दन्यत्रैःशब्दैरुक्तन्यायैःसंमततः ॥ एकोनारायणोदेवोऽप्यथतेनात्रसंशयः ॥ १ ॥ वासुदेवादि
 रूपेणचतुर्भूतिश्चसर्वशः ॥ अथवापंचमूर्तिःसप्तोक्तोधिकरणंप्रति ॥ २ ॥ प्रतिसूत्रंप्रतिपदंप्रत्यक्षम
 थापिवा ॥ तैस्तैर्युक्तिश्रुतिन्यायविशेषैर्योग्यतायथा ॥ ३ ॥ बृहत्तंत्रप्रमाणेनबह्वर्थमपिसंग्रहात् ॥
 उच्यतेनरबुद्धीनामपिर्किंचिद्ब्रह्मार्थतः ॥ ४ ॥ ग्रंथोयमपिबह्वर्थोभाष्यंचाल्यर्थीविस्तरम ॥ बहु
 ज्ञाएवजानंतिविशेषेणार्थमेतयोः ॥ ५ ॥ तस्मान्महगुणोविष्णुर्नाम्नामपुनरुक्तितः ॥ १ २ ॥ इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानप्रथमाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ लिङ्गात्मकानांशब्दानां वृत्तिर्नारायणोपरे ॥
 विंस्यतेसर्वगत्वंतुप्रथमप्रविचार्यते ॥ १ ॥ तत्रतत्रस्थितोविष्णुस्तत्तच्छक्तिप्रबोधकः ॥ दूरतोऽप्य

विशक्तः मलीलायाकेवलं प्रभुः ॥ २ ॥ इति ज्ञानपायितुं कर्मकर्मत्रौ रत्सर्गतो भिदा ॥ असेदोपिविशेषे
स्याद्वलीसोप्यनयोदितः ॥ ३ ॥ एतद्भावाभिधंलिंगं क्रियालिंगे ततः परम् ॥ अंतर्याम्यंतरश्चेति
क्रियाभावाख्यमुच्यते ॥ ४ ॥ अदृश्यत्वाद्यमावाख्यं श्रुतिलिंगाधिकापरा ॥ अनित्यत्वात्क्रिया
णांतु कथमेवस्वरूपता ॥ ५ ॥ इति चेत्स विशेषोपि क्रियाशक्त्यात्मना स्थिरः ॥ शक्तिव्य
क्तिताचेति विशेषोपि विशेषवाच् ॥ ६ ॥ अस्मिन्नोपि क्रियादिश्वस्वभाव इति हि श्रुतिः ॥ ज्ञानं नि
त्यं क्रियानित्यावलंशक्तिः परात्मनः ॥ ७ ॥ नित्यादंदोऽव्ययः पूर्णो भगवा विष्णुरच्युतः ॥ इति पेंगि
श्रुतिश्चादृशशक्तिसद्भाव एव तु ॥ ८ ॥ क्रियादि नित्यताज्ञेयातदन्यत्र त्वनित्यता ॥ इति सत्त्व
वचनम् ॥ २ ॥ द्वित्वं चैकस्य युज्यते ॥ यः सेतुरिति चैकत्ववचनेन विशेषणात् ॥ १० ॥ ३ ॥
अंनस्थित्वारमणकंदंतरः समुदाहृतः ॥ रमणं चात्मशब्देनादेयं मातीति चोच्यते ॥ ११ ॥ विशि
ष्टसु खवस्वाच्च ब्रह्मत्वं च विशिष्टता ॥ अन्योन्यनियतिश्चेति नियमेनान्यथा भवेत् ॥ १२ ॥ चेत्
नानां विशेषोयः स्वभावोपीश्वरार्पितः ॥ अन्योन्यनियमेतस्मादनवस्थित्यसंभवी ॥ १३ ॥ ईश्व
रश्चेन्निर्यता स्यात्स एव प्रथमागतः ॥ किमित्यपोद्यते कस्माद्दृथावस्थितिकल्पना ॥ १४ ॥ दोष
वत्येव तस्मात्सैनैव कार्यार्थकं चन ॥ १५ ॥ रमणं नानियत्वं त्वस्य विशेषेपि देवयुज्यते ॥ १५ ॥ इति चे
त्सर्वनियमोयस्य कस्माच्च शक्यते ॥ स्वात्मनानियतं वस्तुप्रतीपं ह्यात्मनो भवेत् ॥ १६ ॥ स्वाधी
नसत्ताशक्त्यादिकथमात्मप्रतीपकम् ॥ १७ ॥ गुणक्रियादयो भावादिमास्युरभेदिनः ॥ १७ ॥ अ
सेदोऽभावावधर्माणां ब्रह्मणा युज्यते कथम् ॥ नाभावो भाव इति चा विशेषः प्रायशो भवेत् ॥ १८ ॥ अ

तद्भावोन्यताचेतिनविशेषोस्तिकश्चन ॥ दोषाभावो गुणइतिप्रसिद्धौलौकिकेकैवपि ॥ १९ ॥
 अदृश्यत्वादिकास्तस्माद्गुणानाहृत्वर्यंभ्रुः ॥ भावाभावविरोधोपिनतुसर्वत्रविद्यते ॥ २० ॥ त
 दभावोहितद्भावविरोधीनतनोऽपरः ॥ पृथक्त्वाभावतद्गूयन्मेदांस्त्रीन्कल्पयन्तिचेत् ॥ २१ ॥ क
 ल्पनागौरवाद्यास्तुदोषास्तत्रविरोधिनः ॥ पृथक्कान्यत्वमेदास्तुपूर्याणैवलोकिकैः ॥ २२ ॥
 व्यवहृतीयतेचसततवैदिकैरपिसर्वशः ॥ दृष्टहानिरदृष्टस्यकल्पनेत्येवदूषणम् ॥ २३ ॥ यदातद
 धिकोदोषोविद्यतेकोनुवादिनाम् ॥ भावाभावस्वरूपास्तुविशेषोऽपिभाववस्तुनः ॥ २४ ॥ अभिन्नाए
 वसंग्राह्यांव्यवहारप्रसिद्धये ॥ यथैकःसमवायोपिभेदाभेदौचवस्तुनि ॥ २५ ॥ अंगीकार्योवि
 शेषेणस्थानेषुव्यवहृत्वमिः ॥ अखंडवादिनोऽपिस्थानद्विशेषोऽनिच्छतोऽप्यसौ ॥ २६ ॥ व्याहृत्तेनि
 विशेषेतुकिंव्यावर्त्यबहुत्वतः ॥ बहुल्लिगसमायुक्तैर्बहुमीरुढनामभिः ॥ २७ ॥ प्रसिद्धैरन्यगत्वेन
 वाच्यःसाक्षाज्जनार्दनः ॥ वैश्वानरादयःशब्दाअपितद्वाचिनस्ततः ॥ २८ ॥ तानिर्लिगानितेशब्दाअ
 पितद्ग्राहिसर्वशः ॥ बहुलाप्यज्ञरूढिस्तत्प्राज्ञरूढिनवाधते ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभग
 वत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेप्रथमाध्यायस्यद्वितीयःपादःसमाधिकरणः ॥ ७ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ तत्रान्यत्रप्रसिद्धानांलिगानाम्नांपुनर्हरिः ॥ विशेषान्मुब्यतोद्यत्तिस्वस्मि
 न्नेवात्रवक्त्यजः ॥ १ ॥ विष्णोवेवात्मशब्दस्यरूढत्वान्नशिवादिकान् ॥ श्रुतिर्वक्ति ॥ १ ॥
 अखिलेशत्वाद्भ्रुमाविष्णुःसुखाधिकः ॥ २ ॥ २ ॥ अतोविरुद्धबद्धान्तमपिव्याख्यायतस्वतः ॥
 योजनीयंहरौवाक्यंविरुद्धैर्लक्षैर्युतम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मैवतानिर्लिगानितदन्यत्रत्वसंत्यपि ॥ अ

विरोधेनगोविंदस्यस्थूलादिकानिच ॥ ४ ॥ अन्यवस्तुस्वभावानांस्थौल्यादीनामपाकृतिम् ॥
 नारायणेश्रुतिर्विक्रानुतस्यास्वभावताम् ॥५॥ सर्वधर्मासर्वनामसर्वकर्माणुश्रुताः॥दोषांश्रुता
 श्चनेत्याद्याप्रमाणंश्रुतित्रय ॥ ३ ॥ ॥ लिंगसाधारणशब्दीस्थानलिंगमनुग्रहः ॥ ६ ॥ पुनः
 शब्दाल्लिंगशब्दौविचार्याद्विस्थिताइह ॥ बाहुल्यल्लिंगशब्दानांअनुक्तिश्चिरुद्धता ॥ ७ ॥
 अदृष्टिस्त्वयाभावोविपरीतश्रुतिभ्रमः ॥ लिंगावकाशराहित्यभ्रमस्तादृह्यंतथा ॥ ८ ॥ बहुता
 दृक्तमुक्तस्यविरोधोर्थान्तागतिः ॥ समस्तमेतदित्यत्रपूर्वपक्षेषुयुक्तयः ॥ ९ ॥ ताएवबलवत्य
 स्तुगल्यंतरविवर्जिताः ॥ सिद्धांतयुक्तयोज्ञेयाःदृश्यंतेताश्चसर्वशः ॥ १० ॥ मुक्तोपमृप्यताप्रा
 णादाधिव्यंसर्वतस्तथा ॥ वैलक्षण्यंस्वभावस्यप्रेक्षापूर्वक्रियातथा ॥ ११ ॥ अस्यण्यस्यचे
 शत्वंसूर्याद्यनुकृतिस्तथा ॥ वामनाख्यासर्वकंपस्तच्छब्दानन्यसिद्धता ॥१२॥ अनामरूपतासि
 दस्योपजीव्यप्रमाणता ॥ सर्वैश्वर्यादिकाद्यास्तावेदेशेनप्रदर्शिताः ॥ १३ ॥ ॥४॥५॥६॥७॥
 अधिकारश्च ॥ ८ ॥ तद्धानिः ॥ ९ ॥ प्रसंगोदेवचिन्तितौ ॥ तस्यलायविधिःसिद्धेचोपासाया
 निराकृतः ॥ १४ ॥ यतोऽमिनान्यान्यार्थमसिद्धेर्थाविधिस्तथा ॥ विद्याधिराजस्यमतमविरोध
 स्तयोस्ततः ॥ १५ ॥ मोक्षफलविशेषोऽस्तिननुसर्वप्रकाशने ॥ सर्वदातेनदेवानामपियुक्ताद्युपास
 ना ॥१६॥ नित्यंद्विदक्षयापेक्षंविष्णोःपूर्णतुवेदनम् ॥ स्पष्टातिस्पष्टविशदंद्ब्रह्मणोशेषवस्तुगम् ॥
 ॥ १७॥ अन्येषांक्रमशोऽज्ञानंमितवस्तुगतंसदा ॥ इत्यादयोविशेषास्तुसदाविद्यापतेर्द्धि ॥१८॥
 जैमिन्याद्यास्तुसामान्यवेत्तृत्वात्तथावदन् ॥ विशेषमतमेतस्मान्नैवसिद्धिर्विरुध्यते ॥ १९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीम
 ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानप्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ७ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ दुःखिबद्धावराद्यास्तुतदधीनत्वहेतुतः ॥ शब्दाब्रह्मणि वर्तते राज्ञियद्द
 त्पराजयः ॥ १ ॥ स्वान्तं च्यंतं तद्गतं तु शब्ददृतेर्हि कारणम् ॥ स्वान्तं च्यंतं त्रमुख्यं स्यात्कुनोराज्ञिज
 योऽन्यथा ॥ २ ॥ न हि भृत्यस्य विजयि शब्दस्तावत्प्रयुज्यते ॥ यावद्वाद्वाइत्यन्यत्वेपि स्वातंत्र्याभास
 मात्रतः ॥ ३ ॥ शृत्यबंधादिकं राज्ञिराज्ञोबंधादियोग्यतः ॥ कारणं संशयस्य स्यादिति नैव प्रयु
 ज्यते ॥ ४ ॥ अमंगलत्वाच्छब्दानं राज्ञोयोगादमंगले ॥ अप्रियत्वात्तु शब्दस्य स्यात्प्रयोगनिवर्त
 नम् ॥ ५ ॥ गुणास्तु तादृशा यत्र प्रयुज्यन्तेऽखिला अपि ॥ पूज्येष्वेव विशेषेण स्वान्तं च्यं मुख्यकारणम्
 ॥ ६ ॥ अतो दोषातिदूरात्वात्संशयस्याप्यसंभवात् ॥ दोषाणां विष्णुगत्वस्य प्राज्ञबुद्धिव्यपेक्षया
 ॥ ७ ॥ स्वातंत्र्यार्थमभिप्रेत्य दोषशब्दाश्च विष्णवि ॥ वासुदेवश्रुतिश्चाह नैव विष्णावमंगलम् ॥ ८ ॥
 मंगलमंगलेन्यत्र ततो नामंगलं वदे ॥ स्वातंत्र्यापेक्षया विष्णौ दोषो नामंगलोक्तिवः ॥ ९ ॥ बहु
 भुक्त्वं यथा दोषो नृपुनैव हरौ क्वचित् ॥ एवं दुःखादिशब्दाश्च स्वातंत्र्यापेक्षया यो दिताः ॥ १० ॥ नैव दो
 षा हरौ तद्बुद्धयोक्ता दोषकारिणः ॥ तस्मान्ने दोषशब्दाश्च तत्रैव गुणवाचकाः ॥ ११ ॥ जात
 मो तं हरौ यस्माज्ज्योतिषः प्राणरूपतः ॥ आयजेतश्चायजेतो वसंति श्वसंस्ततः ॥ १२ ॥ विगतच्छा
 दनत्वात्तु गच्छ भूतक्षयंकरः ॥ भुंक्ष्वयुक्तो हरिर्दुश्चहुनमस्मिन् जगद्यतः ॥ १३ ॥ स्फुटत्वात्कडिति
 प्रोक्तः कवरक्षण इत्यतः ॥ कवचं वर्तते यस्मात्स्फुणत्वेन सर्वदा ॥ १४ ॥ वषट्कृतत्वं तस्तेषां वीष

द्वियेवकथ्यते ॥ स्त्रीयंस्त्रीकुरुतेयस्मात्स्वाहेत्युक्तोजनार्दनः ॥ १५ ॥ नमंत्यस्मिन्गुणायस्मा
 न्नमइत्येवकथ्यते ॥ इत्यशेषेणक्रियानामशब्देःकोजनार्दनः ॥ १६ ॥ उच्यतेमुख्यतोयस्मा
 त्यदवर्णस्वरात्मभिः ॥ तस्मान्दर्दनगुणताश्रुतितात्पर्यतोस्यहि ॥ १७ ॥ विज्ञानार्थत्वतःसर्वश
 ब्दानानास्तिदूषणम् ॥ अंगीकृतेपिनैवास्तिदोषोवाक्यसमन्वये ॥ १८ ॥ तदर्थत्वेनकर्मदिःसंभ
 वादल्पबुद्धये ॥ कश्चंदसांयोगामितिश्रुतेर्योगार्थत्ववित् ॥ १९ ॥ ब्रह्मैकैतैवचान्योस्तिक्तइ
 त्यस्योभयार्थतः ॥ तस्यापिपूर्वसिद्धस्यज्ञानमेवेतिनिश्चयात् ॥ २० ॥ नित्ययोगोपिशब्दाना
 मर्थैर्नैवनिषिध्यते ॥ २१ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीशब्दाश्चनिषेधार्थाःसर्वेपिब्रह्मवाचकाः ॥ २१ ॥
 ॥ ६ ॥ ७ ॥ विरोधिसर्वबाहुल्यकारणस्त्रीनिषेधिनाम् ॥ पृथक्समन्वयार्थानिस्थानान्येतानिस
 र्वशः ॥ २ ॥ २ ॥ सर्वमानैर्विरोधश्चव्युत्पत्तेरप्यशक्तता ॥ परस्परविरोधश्चविरोधःकार्यतद्गतोः ॥ २३ ॥
 स्त्रीलिंगत्वनिषेधश्चपूर्वपक्षेषुहेतवः ॥ दोषात्यस्यृष्टिनियमःशब्दार्थानेकतातथा ॥ २४ ॥ बहुरू
 पत्वमीशस्यव्यक्त्यव्यक्तिविशेषता ॥ उत्पादनंस्वदेहाच्चदुर्जनाव्यक्ततातथा ॥ २५ ॥ इत्या
 द्यायुक्तयःसाक्षात्सिद्धान्तस्थापकाइह ॥ अन्यःसर्वशब्दानामशक्योज्ञातुमंजसा ॥ २६ ॥ इति
 यज्ञोक्तैवमुख्यंजैमिन्यादिमतंवदन् ॥ विद्याधिनाथोभगवानपाचक्रेस्वयंप्रभुः ॥ २७ ॥ स्वशि
 ष्याणांप्रसिद्धचर्मतमात्मीयमंशतः ॥ विज्ञानैतैर्जगद्वात्रानारत्तम्यंनृणांवदन् ॥ २८ ॥ तेषुतेषु
 पदार्थेषुरूढिर्गोक्तनायतः ॥ प्रयोजनबहुत्वेनतस्यतस्यविरोधतः ॥ २९ ॥ उपदेशादिसामर्थ्या
 द्विष्णौशक्तिश्चगृह्यते ॥ तथाप्येतद्विरोधेतुतद्वाचित्वमपोद्यते ॥ ३० ॥ अविरोधेतुबह्वर्थाएत

न्मूलतयामताः ॥ इतोहिरूढतान्येषामुपजीव्यत्वमत्रहि ॥ ३१ ॥ तत्सिद्धिस्तदपेक्षाचक्षुषे
 क्षाचहरीच्छया ॥ तस्मात्परममुख्यत्वंविष्णवावन्यत्रमुख्यता ॥ उपलक्षणाचगौणीचितिस्रःशब्दस्य
 दत्तयः ॥ प्रवृत्तिहेतोर्बाहुल्यज्ञेयंपरममुख्यता ॥ ३२ ॥ तत्रप्रयोगबाहुल्यंयदितत्परताकिम् ॥ उ
 भयंदृश्यतेविष्णौशब्दानामपिसर्वशः ॥ ३३ ॥ प्रयोगमात्रबाहुल्यंरूढिरित्यमिधीयते ॥ प्रयोगयु
 क्तसादृश्यसंबंधोवाप्यमुख्यतः ॥ ३४ ॥ वृत्तिहेतुरितिज्ञेयःपूर्वायोगपरग्रहः ॥ एतमेवतथासंतंशत
 चीत्यादिकाश्रुतिः ॥ ३५ ॥ आचक्षतइतिह्यत्रसंतमित्यवधारणात् ॥ योगस्यरूढेःप्राबल्यंविद्वद्गृहि
 चतत्रगाम् ॥ ३६ ॥ बहुशोदर्शयंत्यंजस्तात्पर्यात्सतिरुक्तिकम् ॥ अइतिब्रह्मकथितंतद्व्याख्यानात्म
 तातथा ॥ ३७ ॥ शब्दानामपिसर्वेषांनामवित्कृतकृत्यता ॥ विष्णुनामार्थरूपत्वंसंहितादेरथाब्रवीत्
 ॥ ३८ ॥ णकारंचषकारंचबलचेष्टात्मकंवदन् ॥ तज्ज्ञानपूर्वकत्वेनसंहिताध्ययनंतथा ॥ ४० ॥ उपसर्ग
 त्वतोवेस्तुताच्छील्यार्थादुनस्त ॥ णकारश्चषकारश्चानामरूपतयामतौ ॥ ४१ ॥ तस्मात्समन्वयोवि
 ष्णौस्वरवर्णपदात्मनः ॥ अपिवेदस्यकिमुतवाक्यरूपेणसंगतिः ॥ ४२ ॥ घोषाःसर्वपिवेदाश्चस
 र्वेवेदाश्चयत्पदम् ॥ इद्रंमित्रंयमिंद्रंचप्रथमःसंकृतिस्तथा ॥ ४३ ॥ नामधाःसर्वदेवानामेकइत्या
 दिकाश्रुतिः ॥ प्रमाणमुक्तविषयेतदेवोक्तमुपपन्नमात् ॥ ४४ ॥ इतिस्वयंभगवताब्रुवताशेषमन्व
 यम् ॥ नशब्दवाच्यतैवात्रप्रधानस्यनिषिध्यते ॥ ४५ ॥ सर्वदेतिहासेपुराणेषुचसंग्रहात् ॥ स
 त्वंजस्तमइतिगुणाःप्रकृतिसंभवाः ॥ ४६ ॥ निबध्नेतिमहाबाहोदेहेदेहिनमव्ययम् ॥ इत्यादिवा
 क्यरूपेणयत्रार्थोनान्यइष्यते ॥ ४७ ॥ तेजोब्रह्मात्मकंवापियद्युपादानमिष्यते ॥ अमाद्येवाप

राथःकःप्रधानमितिचोदिते ॥ ४८ ॥ अजामेकामितिप्राहश्रुतिरिंतांयदातदा ॥ कोदोषःसर्वथैवा
 स्तिपरिणानिजडंयदि ॥ ४९ ॥ अस्माकंपरमुख्यार्थोसिगवानेकएवतु ॥ मुख्यमात्रतयारूढंसर्व
 मभ्युपगम्यते ॥ ५० ॥ सर्वेषामपिशब्दानांगौणाद्यंतदयोगतः ॥ अर्थद्वयमभिप्रेत्यप्रवृत्तेर्हरिरु
 क्तवान् ॥ ५१ ॥ कार्याणांकारणपूर्ववचसांवाच्यमुत्तमम् ॥ योगानांपरमांसिद्धिंपरमंतेपदंविदुः
 ॥ ५२ ॥ इतिबुद्धौसमारोहादुभयोर्योगरूढयोः ॥त्यागेचकारणाभावाद्दुभयार्थत्वमिष्यते ॥ ५३ ॥
 विपरीतप्रमाभावेपूर्वरोहस्तुकारणम् ॥ साभवेद्यत्रसव्यर्थःपूर्वरोहोभ्रमोयथा ॥ ५४ ॥ अतो
 जगदुपादानंप्रधानंवक्तिसाश्रुतिः ॥ यत्तत्त्रिगुणमव्यक्तंनित्यंसदसदात्मकम् ॥ ५५ ॥ प्रधानंप्र
 कर्तृप्राहुरविशेषविशेषवत् ॥ पंचभिःपंचमिर्ब्रह्मचतुर्भिर्दशभिस्तथा ॥ ५६ ॥ एतच्चतुर्विंशति
 कंगणंप्राधानिकंविदुः ॥ इतिमागवतेप्राहविद्याधीशःस्वयंप्रभुः ॥ ५७ ॥ नचप्रकृतिशब्देनब्रह्मो
 पादानमुच्यते ॥ अविकारःसदाशुद्धोनित्यआत्मासदाहरिः ॥ ५८ ॥ सदैकरूपविज्ञानबलआ
 नंदरूपकः ॥ निर्विकारोक्षरःशुद्धोनिरातंकोजरापरः ॥ ५९ ॥ अविश्वोविश्वकर्ताजो
 यःपरःसोमिधीयते ॥ निर्विकारमनोपम्यंसदैकरसमक्षयं ॥ ६० ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतियंविदुर्वैदि
 काजनाः ॥ इतिश्रुतिपुराणोक्त्यानविकारीजनार्दनः ॥ ६१ ॥ पराधीनविशेषासिरनिवर्त्यान्य
 थाभवः ॥ क्षीरादिवद्विकारःस्यान्नैवसस्याद्धरेःकचित् ॥ ६२ ॥ अपादानत्वमेवास्ययद्युपादान
 तेष्यते ॥ अंगीकृतंनत्पितृवन्नतुविश्वात्मनाभवः ॥ ६३ ॥ नचोर्णनाभिजनितुमातृणांचविका
 रिता ॥ चेतनत्वात्तदंघ्रिकार्यरूपतयाभवेत् ॥ ६४ ॥ अपादानतयाविश्वकर्तृत्वमुद्भिपूर्वक

म् ॥ उक्तं भाह्विशाखायां ब्रह्मतर्कचसादरम् ॥ ६५ ॥ इच्छामात्रात्मभोः सृष्टिरविकारस्य सर्वदा ॥
 स्वभावोयमनंतस्य रजयेनाऽभवज्जागत् ॥ ६६ ॥ स्वदेहाद्रिच्छया विश्वं भुक्तपूर्वजनार्दनः ॥ सस
 र्जमातापितृवदूर्णनाभिवदेवच ॥ ६७ ॥ प्रधानं परिणाम्येशो निर्विकारः स्वयंसदा ॥ नचेतनविका
 रः स्याद्यत्र क्वापि ह्यचेतनम् ॥ ६८ ॥ नाचेतनविकारोपिचेतनः स्यात्कदाचन ॥ नचान्यस्यात्र
 रूपत्वं विकृतत्वेपि दृश्यते ॥ ६९ ॥ नक्षीरादन्यनादमः केनचिद्दृश्यते कचित् ॥ सर्वज्ञाद्ब्रह्मणोऽन्य
 त्वं जगतो ह्यनुभूयते ॥ ७० ॥ अमेदः सत्वमात्रेण स्यात्स्वर्णस्वर्णस्वर्णयोगेऽपि ॥ भागेन परिणामश्चेद्भाग
 योर्भिद एव हि ॥ ७१ ॥ यो भागेन विकारी स्यात्स एवास्माकमीश्वरः ॥ मित्रानां समुदाययस्या
 मब्रह्मेति चेद्भवेत् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोपादानतानस्यात्तदा विश्वस्य हि कचित् ॥ शृंगाच्छरो विलोमभ्यो
 दूर्वाणो मयतस्तथा ॥ ७३ ॥ दृश्विकश्चेत्येवमद्येष्वपादानत्वमिष्यते ॥ उपादानैकदेशत्वं यद्यप्य
 त्रप्रदृश्यते ॥ ७४ ॥ अप्यपादानतैवान्न दृष्टान्तो ब्रह्मणो भवेत् ॥ न ह्युपादानतैवान्न बाह्यावायवगौ
 रवात् ॥ ७५ ॥ नचाचेतनतस्तत्रचेतनस्य समुद्भवः ॥ उपादानतया किं तर्ह्युपादानं ह्यचेतनम् ॥ ७६ ॥
 कार्यदेहगतस्यास्यचेतनस्य प्रदृश्यते ॥ सच्चत्यच्चाभवदिति नास्य विश्वत्वमुच्यते ॥ ७७ ॥ तत्सृ
 क्षेति गिरैवाऽस्य पूर्व विश्वस्य सिद्धितः ॥ सत्त्वात्तैर्वदिकत्वात्सम्यक्कुमशक्वयतः ॥ ७८ ॥ आ
 श्रयत्वात्त्वाश्रयत्वाज्ज्ञानत्वाद्दुर्विदत्वतः ॥ सत्तेर्यातनाच्चैव श्वाप्यत्वाच्च दुर्जनैः ॥ ७९ ॥ नि
 त्यसाधुगुणव्यासि यंतूरूपत्वतः सदा ॥ जगद्गतेन रूपेण ब्रह्मैव हिनथोच्यते ॥ ८० ॥ व्यक्तिरुक्त
 गुणानां हि पुरुषे क्षयानुष्ठानम् ॥ भवेदभवदित्यस्मात्प्रयोगश्चात्र युज्यते ॥ ८१ ॥ तस्मादशेषक

तैकोनिर्विकारोमापतिः ॥ शब्दैः प्रकृतिरित्याद्यैः स्त्रीलिंगैरभिधीयते ॥ ८२ ॥ बहुस्यामितित्त
 स्यैवद्युक्तमार्गेणयुज्यते ॥ तत्तद्गतेनरूपेणतदर्थद्वयमज्जागत् ॥ ८३ ॥ यच्चाविकृतमैवैकं ब्रह्मवि
 श्वात्मनामृषा ॥ दृश्यतेमंददृष्टैवैवसमर्गइतिकथ्यते ॥ ८४ ॥ समंददृष्टिस्तस्यैवब्रह्मणः किंत
 तोन्यगा ॥ ब्रह्मणश्चेत्कसार्वज्ञमन्यगाचेत्स्वतो न्यता ॥ ८५ ॥ नादेहयोगिनोदृष्टिरितितक्का
 रणंस्वतः ॥ देहिनः कारणयुतादेहाश्रयदिनश्रमात् ॥ ८६ ॥ किंआंतिकल्पितं तत्रभेदोपिअ
 मजोयदि ॥ आंतरिज्ञानमूलत्वान्तस्यभेदव्यपेक्षया ॥ ८७ ॥ नाज्ञानकल्पकं किंचिदन्योन्याश्र
 यतायतः ॥ अमत्वेत्वियमुक्तिश्चदंतःपतनाच्चाहि ॥ ८८ ॥ व्यावहारिकताचास्थस्याद
 बाध्यत्वएवहि ॥ बाध्यंनार्थक्रियाकारिनचस्वमोपिनोमृषा ॥ ८९ ॥ वासनाजनितत्वेनतस्याऽ
 प्यंगीकृतत्वतः ॥ सहिकर्तृनिवाक्याच्चजाग्रत्त्वमितिहिअमः ॥ ९० ॥ सर्पश्रमादावपिहिज्ञान
 मस्येवतादृशम् ॥ तदेवार्थक्रियाकारितत्सदेवार्थकारकम् ॥ ९१ ॥ ब्रह्मत्वर्थक्रियाकारिपरतः
 स्वतएववा ॥ अंगीकर्तृहितैवपरतस्वेनचप्रमा ॥ ९२ ॥ अमुख्यसत्यमानस्यसाधकत्वेसदाव
 योः ॥ नहिंसंप्रतिपत्तिस्यादतस्तिष्ठतुसाप्रमा ॥ ९३ ॥ नहिविप्रतिपन्नेनशक्यंसाधयितुंकचित् ॥
 साधकत्वंतुमत्यस्यसाक्षिणोह्यावयोर्द्वयोः ॥ ९४ ॥ सम्यक्संप्रतिपन्नंतन्ननिवर्तमंतंभवेत् ॥ य
 दिनांगीकर्तृकैंचिदनंगीकृततापिहि ॥ ९५ ॥ नांगीकृतेतिमूकः स्यादिति नोऽस्महिवादिता ॥ वि
 श्वंसत्यंयच्चिकेतप्रधान्वस्ययथार्थतः ॥ ९६ ॥ इत्यादिश्रुतयः सर्वाविश्वसत्यत्वाचकाः ॥ सत्य
 त्वंगंगनदेअसाक्षिप्रत्यक्षसाधितम् ॥ ९७ ॥ साक्षिसिद्धस्यनक्कापिबाध्यवंतददोषतः ॥ सर्वका

लेष्वबाध्यत्वंसाक्षिणैवप्रतीयते ॥ १८ ॥ कालोहिमाक्षिप्रत्यक्षसुप्तौचप्रतीतवः ॥ अतीताना
 गतौकालावपिनासाक्षिगोचरो ॥ १९ ॥ पक्षीकर्तुमशक्यत्वान्प्रानुमातत्रवर्तते ॥ तदेतद्वितिस
 र्वचदृश्यंवास्मृतिगोचरम् ॥ १०० ॥ साक्षिसिद्धेनकालेनखचितंज्ञेयवर्तते ॥ तस्माच्चतंविनाकिं
 चित्स्मर्तुद्रुष्टुमथापिवा ॥ १०१ ॥ शक्यंतच्चित्त्यसिद्धेहिंनानुमावसरोभवेत् ॥ अतोऽदोषप्रतीतस्य
 सत्यत्वंसाक्षिणामतम् ॥ २ ॥ परीक्षादेश्चसत्यत्वंतेनज्ञेयवपंतंभवेत् ॥ अन्यथाश्रुतियुक्त्यादि
 प्रमाणैश्चसहैवतु ॥ ३ ॥ अकस्माद्विनिवृत्तिश्चकिंविश्वस्यनशक्यते ॥ इतःपूर्वतथाभावाद्य
 दिनासंस्मृतेर्गतिः ॥ ४ ॥ वाक्यानुमादितश्चेत्स्यात्तत्प्रामाण्यंचसाक्षितः ॥ तत्रामाण्यंयथासा
 क्षीस्थापयत्येवमेवहि ॥ १०५ ॥ सर्वकालेष्वपिस्थैर्याद्वाभिचारमपोह्यच ॥ एवमक्षजमानत्व
 सिद्धांविश्वस्यसत्यताम् ॥ ६ ॥ किमितिस्थापयेन्नायंनिर्दोषज्ञानशक्तिः ॥ एकाज्ञानकृतंवि
 श्वमितियच्चोच्यतेमृषा ॥ ७ ॥ बहुज्ञानकृतंविश्वमितितस्योत्तरंभवेत् ॥ परस्यसत्यतांजानन्न
 पियःस्वात्मतस्करः ॥ ८ ॥ परोनास्तीतिवदतिकिमित्युन्मत्तवद्देह ॥ पराभावेहिवाग्व्यर्थो
 यद्विनैवोच्यतेतदा ॥ ९ ॥ कशावेत्त्रादिकंतस्यतस्करस्योत्तरंवेदेत् ॥ प्रपंचोयद्विविद्येतनिवर्तत
 नसंशयः ॥ ११० ॥ मायामात्रमिदंद्वैतमद्वैतंपरमार्थतः ॥ विकल्पोविनिवर्ततकल्पितोयद्विकेन
 चित् ॥ १११ ॥ उपदेशादयंवादोज्ञानैद्वैतंविद्यते ॥ इत्यत्रयद्विशब्दोचनिवर्ततेतिचद्वयम् ॥ १२ ॥
 विश्वस्यसत्यतामाहुर्विद्येतोत्पत्तिमेवच ॥ विदोत्पत्तावितिस्वस्माद्धानोरुत्पत्तिरेवहि ॥ १३ ॥
 निवृत्तिव्यात्तियुक्तप्रायःप्रपंचोमिदंपंचकः ॥ जीविश्वरमिदाचैवजडेश्वरमिदातथा ॥ १४ ॥ जी

वभेदोमिथश्चैवजहजहजीवमिदातथा ॥ मिथश्चजहसोदोयंपंपचोभेदंपंचकः ॥ १५ ॥ सोयंस
 त्योह्यनादिश्वसादिश्वेत्त्राशामामुयात् ॥ द्वैतंनविद्यतइतितस्मादज्ञानिनांमतम् ॥ १६ ॥ इतिश्रु
 तेर्षेवंत्रातंमाथाव्यहरिविद्यया ॥ उत्तमोऽर्थोहरिस्त्वेकस्तदन्यन्मध्यमाधमम् ॥ १७ ॥ वाचार
 ब्धंतुसौकर्यंनामस्यादिकृतंबहु ॥ नित्यंतुनामधेयंयन्मूर्त्तिकेत्यादिवैदिकम् ॥ १८ ॥ प्राधान्यात्तत्प
 रिज्ञानात्माकृताज्ञोऽपिपूरुषः ॥ विद्वानित्युच्यतेसद्भिरेवंनित्यपरत्मावित् ॥ १९ ॥ सदातनंसत्यमि
 तिनित्यभेवोच्यतेबुधैः ॥ प्रयोगश्चोत्तरत्रास्तिजरायद्येनमामुयात् ॥ १२० ॥ देहःप्रध्वंसतेचार्यं
 किंतनोऽस्यानिशिष्यते ॥ हन्यतेनवधेनार्यंजरयाचनजीर्यते ॥ २१ ॥ एतत्सत्यंबहूपुरमिति नित्य
 त्वएवहि ॥ वाचारंभणमित्युक्तेमित्यश्रुतकल्पनम् ॥ २२ ॥ पुनरुक्तिर्नामधेयमितीत्यस्यनि
 रर्थता ॥ एकःपिंडोमणिश्चोतिपदवैद्यथ्यमेवच ॥ २३ ॥ विकारित्वविवक्षायान्चैकनखकंतनम् ॥ स
 र्वकाष्णायसंचस्यादतःसादृश्यएवच ॥ २४ ॥ विवक्षात्रतु नित्यत्वेप्राधान्येचोक्तवर्त्मना ॥ प्राधान्यप्र
 तिपस्यर्थसूद्यथादेश्चैषविस्तरः ॥ १२५ ॥ तस्मात्केनापिमागेणनविवर्तमंतंभवेत् ॥ तदसंख्यातदो
 षेत्तंह्येमेवशुभार्थिभिः ॥ २६ ॥ असंख्यत्वेनदोषाणांप्रथाधिक्यभयादपि ॥ उपरम्यतेततोविष्णुरि
 च्छापूर्वकमश्रमः ॥ २७ ॥ करोतिपितृवद्विष्णुर्णार्शेषगुणार्णवः ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रानुव्याख्यानेश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ उक्तःसमन्वयःसाक्षादविरोधोऽत्रसाध्यते ॥ चतुर्विधस्यतस्यादौषौकस्त
 त्वापिचस्मृतेः ॥ १ ॥ तस्याश्चतुःस्वरूपत्वात्प्रत्येकंचतुरात्मकाः ॥ पादाःसर्वतदंशाश्चमूर्त्तीनांव

र्णमागमात् ॥ २ ॥ आसतासमतादृष्टिश्रुतिसाम्यबलोद्भवाः ॥ सर्वानुसारोलुभुताविशेषादर्श
 नाफले ॥ ३ ॥ इष्टासिद्धिश्चनियमःपूर्वपक्षेषुयुक्तयः ॥ एताएवत्वनिबलाःसिद्धांतस्यनियामि
 काः ॥ ४ ॥ आसैःप्रत्यक्षतोदृष्ट्वाप्रोक्तमर्थकथंश्रुतिः ॥ पिपीलिकालिपिनिभावारयेत्सर्वगा
 हिते ॥ ५ ॥ इतिचेद्यद्यशेषज्ञारुद्राद्याहरिपूर्वकाः ॥ किंनशेषविदोमानंद्युभयत्रसंभवेत् ॥ ६ ॥
 नचासिनिश्चयस्तत्रशक्यतेव्यभिचारतः ॥ नचास्याव्यभिचारेपिहीयतेमानवाक्कचित् ॥ ७ ॥
 निर्दोषवाक्यमूलत्वान्नचतद्युक्तिमूलता ॥ वेदोक्तस्याधिकारस्यदुर्निरूपत्वतःसदा ॥ ८ ॥ निय
 मोव्यभिचारोवाचनैवज्ञातुंहिशक्यते ॥ अधिकारोहिमुल्लभःकथितोऽन्यागमेष्वलम् ॥ ९ ॥ वेदो
 क्तोऽधिकारस्तुदुर्लभःसर्वमानुषैः ॥ अन्यागमेषुविप्रत्वमपिचंडालजन्मनाम् ॥ १० ॥ मंडलां
 तःप्रवेशेनक्रमशःप्रतिपाद्यते ॥ अधिकारंदुरापाद्यमुक्त्वातिष्ठुलभंपुनः ॥ ११ ॥ अशक्यंसाधनं
 चोक्त्वाशुकंनरफलासये ॥ उच्यतेऽतस्तदुक्तंहिंव्यभिचारिफलेऽपितु ॥ १२ ॥ कथंप्रमाणतांग
 च्छेन्नित्यत्वात्पुरुषोद्भवैः ॥ उज्झितंसर्वदोषैश्चकथंनोमानतांबजेत् ॥ १३ ॥ विरूपनित्ययावाचा
 नित्ययानित्ययासदा इत्यादिश्रुतिभिर्वेदो नित्यइत्यवम्यते ॥ १४ ॥ पिपीलिकालिपिश्चापि
 प्रमाणमविरोध ॥ १५ ॥ अविरुद्धंविरुद्धंतु
 विरोधादेवबाधितम् ॥ विरोधादर्शानात्तस्माद्देदप्रामाण्यमिष्यते ॥ १६ ॥ तन्मूलत्वात्स्मृतीनां
 चविरोधोयत्रनक्कचित् ॥ विरोधोऽपिसएवोक्तःप्रत्यक्षेणागमेनवा ॥ १७ ॥ आगमेनागमस्यैववि
 रोधेयुक्तिरिष्यते ॥ उपजीव्यविरोधेतुवेदस्यान्यार्थकल्पना ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षमुपजीव्यंस्यत्प्रा

योयुक्तिरपिक्वचित् ॥ आगमैकप्रमाणेषुतस्यैवद्युपजीव्यता ॥ १९ ॥ युक्तोयुक्तश्चयद्यर्थ
 आगमस्यप्रतीघते ॥ स्यात्तत्रयुक्तएवार्थोयुक्तिश्चत्रिविधामता ॥ २० ॥ व्याप्तिःप्रत्यक्षगाय
 स्याःयुक्तिगागमगतथा ॥ प्रत्यक्षगममूलातुयुक्तिस्तत्रबलीयसी ॥ २१ ॥ याथार्थ्यमेवमान
 ल्वंतन्मुख्यज्ञानशब्दयोः ॥ अर्थत्वमर्थवैवस्यान्नक्रियार्थेषुसामता ॥ २२ ॥ ज्ञानार्थेज्ञेयतामु
 ख्याशब्दार्थेतदन्तरम् ॥ यथार्थज्ञानजनकायथार्थोयुक्तयःस्मृताः ॥ २३ ॥ अनुप्रमाणमेतानि
 ह्यस्युक्तिवचांस्यतः ॥ प्रामाण्यंनानुवादस्यस्मृतेरपिविद्दीयते ॥ २४ ॥ यथार्थमेवप्रामाण्य
 शब्दार्थोयद्विवक्षितः ॥ अंगीकृतंचेत्प्रामाण्यंस्मृत्यादेःकाविरुद्धता ॥ २५ ॥ नचाफलत्वंवक्त
 व्यंसर्वस्मृत्यनुवादयोः ॥ फलवत्त्वंनचास्माभिःप्रामाण्यंद्विविवक्षितम् ॥ २६ ॥ तृणादिदर्शने
 किंचफलवत्त्वंनिगद्यते ॥ सुखदुःखादिकांकिंचित्स्मृतावपिहिदृश्यते ॥ २७ ॥ नपरिच्छेदकार्येव
 प्रमाणमितिचप्रमा ॥ निर्दोषाक्षोद्धवंह्यत्रप्रत्यक्षमितिगीयते ॥ २८ ॥ प्राकृतंशुद्धचैतन्यमक्षनु
 द्विविधंमतम् ॥ शुद्धमीशरामामुक्तेष्वन्यत्रप्राकृतैर्युतम् ॥ २९ ॥ निर्दोषमेवचैतन्यमन्यत्रोभय
 मिष्यते ॥ सुखदुःखादिविषयंशुद्धंसंसारोष्वपि ॥ ३० ॥ निर्दोषत्वानिनियमात्तद्वल्लिष्टतमंम
 तम् ॥ पंचेंद्रियमनोभेदात्प्राकृतंषड्विधंस्मृतम् ॥ ३१ ॥ अनुमायुक्तिरेवोक्ताव्याप्तिरेवतुसास्मृ
 ता ॥ प्रतिज्ञातार्थसिद्ध्यर्थव्याप्तिरेवयदोदिता ॥ ३२ ॥ अवशिष्टंकिमत्रास्तिल्लिङ्गंनत्रविजान
 तः ॥ यदिल्लिङ्गमसिद्धंस्यात्कुतएवास्यामानता ॥ ३३ ॥ यद्विस्मारकमात्रंस्यात्समर्तुंनत्रप्रयोज
 नम् ॥ नपंचायवोक्तौचविवादावसतिर्भवेत् ॥ ३४ ॥ दृष्टान्तादिषुचैवस्यात्साधनंपुनरेवतु ॥

लिंगोक्तावपिचैवंस्यादनुभावासिनिर्भुवा ॥ ३५ ॥ विरोधोऽसंगतिश्चैवसाक्षाद्युक्तेस्तुदूषणम् ॥ प्र
तिज्ञायामसंबंधोयुक्तेरुक्ताह्यसंगतिः ॥ ३६ ॥ विरोधोऽपित्रिवैवस्यात्प्रतिज्ञार्थविरुद्धता ॥ लिंग
राहित्यमव्यासिन्यूनानाधिक्येतुवाचिके ॥ ३७ ॥ साध्यव्यापकवैलोक्यमव्यासिःसाधनस्यच ॥
दुर्बलेनविरोधेपिनप्रमाणमसाधकम् ॥ ३८ ॥ स्ववाक्येनविरोधेऽपिनैवसाधकतां व्रजेत् ॥ संवादा
नुक्तिसंयुक्ताएतएवतुनिग्रहाः ॥ ३९ ॥ वादोजलयोवितंडेतिकथास्तिखोविजानताम् ॥ स्वार्थप
रार्थमपिवातस्वनिर्णयसाधिनी ॥ ४० ॥ केवलंतुक्तावादोजलयोऽर्थोदिव्यपेक्षया ॥ सतामेवक
थान्नेयावितंडात्वसतांसताम् ॥ ४१ ॥ अप्रकाश्यस्वसिद्धान्तमसतांपक्षदूषणम् ॥ उक्तेनैःप्रथमंमा
नेवक्तव्यंतस्यदूषणम् ॥ ४२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्ववितंडाजल्पएवच ॥ उच्चनीचत्वनिर्णीतिर्य
तोजयपराजयौ ॥ ४३ ॥ विनैवतस्वनिर्णीतिंनहिजल्पादिनाक्वचित् ॥ उच्चनीचत्वविज्ञानमि
तिविद्यापरीक्षणम् ॥ ४४ ॥ वादेनचोच्चनीचत्वविज्ञानंभवतिस्फुटम् ॥ इतिवादस्यपूर्वत्वंतस्मि
द्धौव्यर्थतान्ययोः ॥ ४५ ॥ बहुविद्यत्वसिद्धौतुनैववादोऽपिकारणम् ॥ सभासभापप्राप्तीकपूर्वस्तु
स्पर्धिनामपि ॥ ४६ ॥ वादएवोभयार्थःस्याच्चिर्णीतिर्जयकारकः ॥ तत्वप्रकाशएवैकोवितंडाज
ल्पयोःफलम् ॥ ४७ ॥ विनावादेनविद्यायायदिशक्यंपरीक्षणम् ॥ स्याज्जल्पादिरपिकापिवादए
वान्यथाभवेन्न ॥ ४८ ॥ जल्पइत्यपिनामस्याद्वादस्यैतादृशस्थतु ॥ प्रतिज्ञामात्रसाध्यत्वमपि
स्याद्वाज्ञावल्क्यवत् ॥ ४९ ॥ संवादेवादिनोःक्वापिवावादेहेतुरिष्यते ॥ सभासभापनिश्चैवप्राप्ति
काश्चैवैषणवाः ॥ ५० ॥ रागद्वेषविहीनाश्चसुःसभ्याःसर्ववेदिनः ॥ प्राशिकाश्चैतदज्ञानसभ्या

योयुक्तिरपिक्वचित् ॥ आगमैकप्रमाणेषु तस्यैव ह्युपजीव्यता ॥ १९ ॥ युक्तोयुक्तश्च यद्यथ
 आगमस्य प्रतीयते ॥ स्यात्तत्र युक्त एवाथौयुक्तिश्च त्रिविधामता ॥ २० ॥ व्याप्तिः प्रत्यक्षगाय
 स्याः युक्तिगागमगा तथा ॥ प्रत्यक्षगममूलतु युक्तिस्तत्र बलीयसी ॥ २१ ॥ याथार्थ्यमेवमान
 त्वंतन्मुख्यं ज्ञानशब्दयोः ॥ अर्थत्वमर्थैतवस्याच्चक्रियार्थेषु सामता ॥ २२ ॥ ज्ञानार्थे ज्ञेयता मु
 ख्यशब्दार्थैतदन्तरम् ॥ यथार्थज्ञानजनकायथार्थायुक्तयः स्मृताः ॥ २३ ॥ अनुप्रमाणमेतानि
 ह्यक्षयुक्तिवचांस्यतः ॥ प्रमाणयं नानुवादस्य स्मृतेरपि विहीयते ॥ २४ ॥ यथार्थमेव प्रमाणाय
 शब्दार्थोयद्विवक्षितः ॥ अंगीकृतं चेत्प्रमाणयं स्मृत्यादेः कारिरुद्धता ॥ २५ ॥ नचाफलत्वं चक
 र्यंसर्वस्मृत्यनुवादयोः ॥ फलत्वं न चास्माभिः प्रमाणयं हि विवक्षितम् ॥ २६ ॥ तृणादिदर्शने
 किंच फलत्वं निगद्यते ॥ सुखदुःखादिकं किंचि त्स्मृतावपि हि दृश्यते ॥ २७ ॥ नपरिच्छेदकार्यैव
 प्रमाणमिति च प्रमा ॥ निर्दोषाक्षोद्धवं ह्यत्र प्रत्यक्षमिति गीयते ॥ २८ ॥ प्राकृतं शुद्धचैतन्यमक्षंतु
 द्विधं भवतम् ॥ शुद्धमीशरामुक्तेष्वन्यत्र प्राकृतैर्युतम् ॥ २९ ॥ निर्दोषमेव चैतन्यमन्यत्रोभय
 मिष्यते ॥ सुखदुःखादिविषयं शुद्धं संसारोष्वपि ॥ ३० ॥ निर्दोषत्वात्तद्विषयमात्तद्वलिष्ठतमं म
 तम् ॥ पंचेन्द्रियमनोभेदात्प्राकृतं पङ्क्तिधं स्मृतम् ॥ ३१ ॥ अनुमायुक्तिरेवोक्ताव्याप्तिरेव तु सा स्मृ
 ता ॥ प्रतिज्ञातार्थसिद्ध्यर्थव्याप्तिरेव यदोदिता ॥ ३२ ॥ अवशिष्टं किमत्रास्ति लिंगं तत्र विज्ञान
 तः ॥ यदिलिंगमसिद्धं स्यात्कुत एवास्मयमानता ॥ ३३ ॥ यदस्माकमात्रं स्यात्स्मृत्तुर्नात्र प्रयोज
 नम् ॥ नपंचावयवोक्तौ च विवादावसतिर्भवेत् ॥ ३४ ॥ दृष्टान्तादिषु चैवं स्यात्साधनपुनरेव तु ॥

लिंगोक्तावपि चैवं स्यादनुमावसिनिष्ठुवा ॥ ३५ ॥ विरोधोऽसंगतिश्चैव साक्षाद्युक्तेस्तुदूषणम् ॥ प्र
तिज्ञायामसंबंधोयुक्तेरुक्ताह्यसंगतिः ॥ ३६ ॥ विरोधोऽपि त्रिविधस्यात्मप्रज्ञार्थविरुद्धता ॥ लिंग
राहित्यमव्यासिन्यूनार्थिक्येतुवाचिके ॥ ३७ ॥ साध्यव्यापकवैलोक्यमव्यासिःसाधनस्य च ॥
दुर्बलेन विरोधेपि प्रमाणमसाधकम् ॥ ३८ ॥ स्ववाक्येन विरोधेऽपि नैव साधकतां व्रजेत् ॥ संवादा
नुक्ति संयुक्ता एत एव नुनिग्रहाः ॥ ३९ ॥ वादो जलपोवितं डेतिकथास्ति स्त्रोविजानताम् ॥ स्वार्थेप
रार्थमपि वातस्वनिर्णयसाधिनी ॥ ४० ॥ केवलं तु कथावादो जलोऽर्थादिव्यपेक्षया ॥ सतामेव क
थाज्ञेयवितं डात्वसतां संताम् ॥ ४१ ॥ अप्रकाश्यस्वसिद्धान्तमसतां पक्षदूषणम् ॥ उक्तैः प्रथमं भा
नेवक्तव्यं तस्य दूषणम् ॥ ४२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्ववितं डाजल्प एव च ॥ उच्चनीचत्वनिर्णीतिय
तोजयपराजयो ॥ ४३ ॥ विनैव तस्वनिर्णीतिं न हि जल्पादिना क्वचित् ॥ उच्चनीचत्वविज्ञानमि
ति विद्यापरीक्षणम् ॥ ४४ ॥ वादेन चोच्चनीचत्वविज्ञानं भवति स्फुटम् ॥ इति वादस्य पूर्वत्वत्सि
द्धौ व्यर्थतान्ययोः ॥ ४५ ॥ बहुविद्यत्वसिद्धौ नैव वादोऽपि कारणम् ॥ सभासभापप्राश्रीकपूर्वस्तु
स्पर्धिनामपि ॥ ४६ ॥ वाद एवोभयार्थः स्यान्निर्णीतिर्जयकारकः ॥ तत्त्वप्रकाश एवैकोवितं डाज
ल्पयोः फलम् ॥ ४७ ॥ विना वादेन विद्यायाय दिशक्यं परीक्षणम् ॥ स्याज्जल्पदिरपिकापि वाद ए
वान्यथा भवेत् ॥ ४८ ॥ जल्प इत्यपि नाम स्याद्वादस्यैतादृशस्य तु ॥ प्रतिज्ञामात्रसाध्यत्वमपि
स्याद्याज्ञवत्क्यवत् ॥ ४९ ॥ संवादे वादिनोः कापि विवादे हेतुरिष्यते ॥ सभासभापनिश्चैव प्राश्नि
काश्चैव वैष्णवाः ॥ ५० ॥ रागद्वेषविहीनाश्च्युःसभ्याः सर्ववेदिनः ॥ प्राश्निकाश्चैतदज्ञानसभ्या

श्रेषांचदूरागाः ॥ ५१ ॥ प्रमाणंनिर्णयार्थस्युःपक्षपातविर्जिताः ॥ उभाभ्यांसाधनैवदूषणंवा
 दजल्पयोः ॥ ५२ ॥ सद्धिरागमएवैकःप्रयोज्योऽभीष्टसाधकः ॥ स्वसिद्धांतानुसारेणह्यसिद्धिरनु
 मोच्यते ॥ ५३ ॥ प्रत्यक्षागमवैरुध्यमाश्रित्यान्यार्थतैवतु ॥ आगमेदर्शनीयात्रदोषोऽल्लिगविलोमता
 ॥ ५४ ॥ लिंगानुकूल्यंस्वार्थस्यश्रुत्यादीनामनुग्रहः ॥ त्रिपंचावयवमेवयुग्मावयविनीमपि ॥ ५५ ॥
 नियमाद्योनुमांब्रूयात्तंब्रूयाद्यादितादृशी ॥ नानुमेतितदोकेनसाध्यावयवकल्पना ॥ ५६ ॥ निय
 तावयवासिद्धौव्यासिमात्रेणसाधनम् ॥ कर्तव्यमेवतेनस्यात्तस्मात्सैवानुमामता ॥ ५७ ॥ अनु
 भूतिःप्रमाणंचेत्केनस्मृतिरपोद्यते ॥ पूर्वानुभूतेकिंमानमित्युक्तेस्यात्किमुत्तरम् ॥ ५८ ॥ मा
 नसंतद्धिविज्ञानंतच्चसाक्षिप्रमाणकम् ॥ अतीतानागतंयद्दद्योगिभिर्दृश्यतेऽजसा ॥ ५९ ॥ एवंपू
 र्वानुभूतंचमनसैवावगम्यते ॥ विज्ञातंमनसापूर्वमथैतत्कृतमित्यपि ॥ ६० ॥ साक्षादनुभवान्ति
 द्दंकथमेवह्यपोद्यते ॥ एवंलक्षणकंमानत्रयंब्रह्मादिवस्तुषु ॥ ६१ ॥ प्रमाणंवेदएवैकस्तस्यामा
 ण्यंचसाधितम् ॥ तथापिमृज्जालादीनांबुद्धिवागाद्विवाचकः ॥ ६२ ॥ दृष्टव्यासिविरुद्धत्वात्त
 त्रमानंकथंभवेत् ॥ ततस्तत्रामकःकश्चिपुमानन्योभवेदिति ॥ ६३ ॥ युक्तयागमविरोधेनप्रा
 त्तमत्राभिधीयते ॥ बालरूढंविनैवापिविद्वद्बुद्धिसमाश्रयात् ॥ ६४ ॥ तत्तत्रामानएवैतेतत्तद्वस्त्व
 भिमानिनः ॥ संतितेषांविशेषणशक्तिरन्येभ्यउच्यते ॥ ६५ ॥ व्यासिथोक्तानुसारेणदृश्यंतेचा
 धिकारिभिः ॥ शास्त्रोक्तवस्तुनश्चैवव्युत्पत्तिःशास्त्रलिगतः ॥ ६६ ॥ व्युत्पत्तिःसाबलवतीमूर्ख
 व्युत्पत्तिनोहियत् ॥ दृढयुक्तिविरोधेतुसर्वत्रन्यार्थईदृशः ॥ ६७ ॥ अल्पवाक्ययुतायुक्तिर्बहु

लैवविरोधिनी ॥ यत्रतत्रकथंस्तुनिर्णयः स्यादिति रिते ॥ ६८ ॥ विरोधियुक्तिबाहुल्यादितिन्या
 योविनिश्चितः ॥ युक्तेस्तुयुक्तिबाहुल्यमागमादागमस्य च ॥ ६९ ॥ कथंननिर्णयंकुर्यादित्यसत्का
 रणंनहि ॥ श्रुत्यर्थोभवतिकापिश्रुतिप्रायोपपत्तिभिः ॥ ७० ॥ अविरोधश्चतुर्थतुपादेस्स्यक्कसम
 र्थ्यते ॥ असत्कार्यथादृष्टंस्तुत्वाकारणं तथा ॥ ७१ ॥ इतिचेन्ननिषेधैकस्वरूपस्यनकर्तृता ॥
 बुद्धिपूर्वप्रवृत्तिर्हि कर्तृत्वमितिनिश्चितम् ॥ ७२ ॥ प्रतिषेधात्मकत्वंभावस्याभावधर्मतः ॥ धर्म
 धर्म्यैक्यतश्चैवनतुन्मात्रताभवेत् ॥ ७३ ॥ अभावस्यचभावोऽपिधर्मोऽथापिहिर्धर्मिणः ॥ तादृक्क
 मात्रनेहोक्ताबुद्धिराहित्यमेवतत् ॥ ७४ ॥ विशेष्यतैवधर्मित्वंमथमप्रतिपत्तिषु ॥ निषेधविधिरू
 पत्वंभावाभावत्वमत्रहि ॥ ७५ ॥ सर्वनाशेष्वपिसदाशिष्टत्वाद्यस्यकस्यनुः ॥ नाशोयंविमतोपि
 स्यान्नाशत्वात्कर्तृशेषवान् ॥ ७६ ॥ नचाशेषनृनाशस्तुदृष्टोदृश्योऽस्तिवाक्कचित् ॥ धर्मधर्मा
 श्रयत्वेनस्वीकार्योऽपिनरोलये ॥ ७७ ॥ अनादित्वंविनादृष्टं कथंस्यात्कारणं क्वचित् ॥ पूर्वादृष्टा
 त्परदृष्टंयद्वैवोत्तरंकुतः ॥ ७८ ॥ अदृष्टंकारणंनोचेह्येयमानंचकिंभवेत् ॥ उत्पत्तिनाशिकारी
 ह्निबुद्धिमानदृश्यतेक्वचित् ॥ ७९ ॥ तद्दृष्टानेनसर्वत्रकर्तृकिनानुमीयते ॥ आगमानुगृहीता
 तुमानमेषानुमापितु ॥ ८० ॥ आगमानुग्रहाभावेनतर्कः स्यात्प्रतिष्ठितः ॥ अक्षजागममूलस्य
 स्यादेवास्यप्रतिष्ठितिः ॥ ८१ ॥ अन्यथास्याप्रतिष्ठाचखवाचाव्याहृतैवहि ॥ नचशिष्टागृही
 तत्वंनिरीशादीशवादिनः ॥ ८२ ॥ अतोवशिष्टजीवादिकर्तृताऽत्रनिषिध्यते ॥ तन्मनोऽकुरुतेत्यादेरस

तोमनसाजनिः ॥ ८३ ॥ निवारितानुपूर्वत्रयकस्मादितितद्विना ॥ असतोविश्वजननमाशंभयाऽ
 त्रनिषिध्यते ॥ ८४ ॥ प्रापकंवाक्यमात्रंतुपरिहोरोविशेषितः ॥ क्वचिज्जीवाकृतंदृष्ट्वाचेतनादेव
 चाकृतम् ॥ ८५ ॥ तद्देवानुमाऽन्यत्रवस्तुत्वात्क्रियतेऽश्रुतेः ॥ नान्यदन्यत्वमापन्नंक्वचिद्दृष्टकथं
 चन ॥ ८६ ॥ अतोजीवस्यनब्रह्मभावः स्याद्विकदाचन ॥ क्वचिद्भिन्नतयादृष्टंतदभिन्नतया
 कथम् ॥ ८७ ॥ दृश्येन्नोदृष्टपूर्वाहितादृशंचनदृश्यते ॥ भोक्तृत्वापत्तितइतियन्मंतंकुतोहरिः
 ॥ ८८ ॥ भोक्तापत्तेरितिमाह ॥ ५ ॥ कथंचतदन्यता ॥ जगतस्त्वविकारित्वउक्तन्यायेनसा
 धिते ॥ ८९ ॥ स्वतंत्रकारणान्यत्वंतेनद्यत्रनिषिध्यते ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावश्चेतनाधृतिः
 ॥ ९० ॥ द्रव्यसादादिभेसंतिनसंतिदुपेक्षया ॥ इतिश्रुतेस्तद्वशस्यभावोनपरइत्यतः ॥ ९१ ॥
 शक्तोऽपिहान्यथाकर्तुंस्वेच्छानियमतोहरिः ॥ कारणैर्नियतैरेवकरोतीदंजगत्सदा ॥ ९२ ॥ नित्य
 भेदोनिमित्तेन द्युपादानेनतुद्वयम् ॥ असद्यत्कार्यरूपेणकारणात्मतयास्तिहि ॥ ९३ ॥ अ
 नवस्थाऽन्यथाहिस्यात्सर्वत्रोपत्तिनाशयोः ॥ शक्तोऽपिभगवान्विष्णुरकर्तुंकर्तुमन्यथा ॥ ९४ ॥ स्व
 भिन्नंकारणाभिन्नंभिन्नंविश्वंकरोत्यजः ॥ इतिश्रुतेरेवसितउत्कार्थीयमशेषतः ॥ ९५ ॥ अनंश
 स्याऽपिजीवस्यकिंचित्सात्मर्थ्योजनाम् ॥ कार्येषुयःकरोत्यद्दानमस्तस्मैस्वयंभुवे ॥ ९६ ॥ य
 दिभागेनकार्येषुजीवशक्तिनयोजयेत् ॥ हरिस्तदाहिसर्वत्रकृत्ययत्नोशितापिवा ॥ ९७ ॥ अं
 शिनोहिपटाद्याभिन्नैरेवपरस्परम् ॥ अंशैरशिनउच्यतैरेवमेवहिचेतनाः ॥ ९८ ॥ अतोऽनंशि
 नइत्येवश्रुतिरेतेषुवर्तते ॥ अप्यनेकस्वरूपेषुविशेषापोदेवकेवलम् ॥ ९९ ॥ बहुस्वरूपताख्यातु

तेष्वस्यैव हि सांशता ॥ बहुत्वेनाविनाभावाद्भिन्नतानियमाद्भवेत् ॥ १०० ॥ यद्विनैव नियम
 कृद्गवान्पुरुषोत्तमः ॥ तस्य त्वशेषशक्तित्वाद्युज्यते सर्वमेव च ॥ १०१ ॥ विरोधः सर्ववैशिष्ट्ये
 यो द्वितीयेति नरस्यते ॥ नारायणस्य त्वध्यायेतदन्ये तत्र त्रयाः ॥ १०२ ॥ सृष्टिसंहारवाक्यानां
 जीवरूपाभिधानाम् ॥ अप्यन्योन्याविरोधस्तु द्वितीयाध्यायगोचरः ॥ १०३ ॥ मानमेयवि
 शेषेण पुनरुक्तिर्न जायते ॥ ८ ॥ सदाप्रवृत्तिरीशस्य स्वभावो देवकेवलम् ॥ १०४ ॥ अंगचेष्टा
 यथापुंसः कश्चिद्दुःशार्जिताः ॥ देवस्यैष स्वभावोऽयमित्याह श्रुतिरंजसा ॥ १०५ ॥ क्रीडांप्रयो
 जनं कृत्वा सृष्टिः श्रुतिविरोधिनी ॥ इतिकेवललीलैव निर्णीता प्रभुणा स्वयम् ॥ १०६ ॥ आत्मप्र
 योजनार्थस्य स्पृहां श्रुतिरवारयत् ॥ न प्रयोजनवत्त्वेनेत्यत आह जगद्गुरुः ॥ १०७ ॥ इच्छामात्रं
 प्रभोः सृष्टिरिति सृष्टौ विनिश्चिताः ॥ इति प्रकाशयाकामश्रुतिभ्यश्चैव युक्तिः ॥ १०८ ॥ महात्वा
 त्पर्ययुक्तेः श्रुतेः च्छामात्रं निषिध्यते ॥ मोक्षार्थाः श्रुतयो यस्मात्स तस्य प्रसादतः ॥ १०९ ॥
 उच्चिनीषति वाक्याच्च लोकादृष्टानुसारतः ॥ इच्छानिमित्तकोयस्मात्तदभावे कुतः श्रुतिः ॥ ११० ॥
 महानात्पर्यरहितप्रमाणत्वं गमिष्यति ॥ याथास्थैवमानत्वमपि वाक्यं प्रयोजकम् ॥ १११ ॥
 मानत्वमेति न तत्रापि यत्संपूर्णप्रयोजनम् ॥ ११२ ॥ वैषम्यं निर्धृणत्वं च वेदाप्रामाण्यकारणम् ॥ ११३ ॥
 नांगीकार्यमतोऽन्यत्तु न वैषम्यादिनामकम् ॥ ११४ ॥ यदधीना गुणाश्चैव दोषा अपि हि सर्वशः ॥
 ॥ ११५ ॥ गुणास्तस्य कथं न स्युः स्युर्दोषाश्च कथं पुनः ॥ सर्वधर्मोपपत्तेस्तद्वाक्यैरपि हि तादृशैः ॥
 ॥ ११६ ॥ निर्दोषाशेषगुणको निर्णीतो भगवान्हरिः ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ इति श्रीमदानंद

तीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेद्वितीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ २ । १ ॥
 श्रीविद्व्यासायनमः ॥ स्मृतियुक्तिश्रुतिगुणयुक्तयोबहुयुक्तयः ॥ एवंचतुर्विधानैव
 विरुध्यतेऽन्वयंप्रति ॥ १ ॥ इतिप्रथमपादेननिर्णीतेऽप्यभियोगतः ॥ दर्शनानंप्रष्टत्तवा
 न्मंदआशंक्तेपुनः ॥ २ ॥ अनादिकालतोद्यत्ताःसमयाद्दिप्रवाहतः ॥ नचोच्छेदोऽस्तिकस्यापि
 समयस्येत्यतोविभुः ॥ ३ ॥ आंतिमूलत्वमेतेषंपृथग्दर्शयित्स्फुटम् ॥ तर्कैर्दृढतैरिववाक्यैश्चा
 गमवादिनाम् ॥ ४ ॥ दौर्लभ्याच्छुद्धबुद्धीनांबाहुल्यादल्पवेदिनाम् ॥ तामसत्वाच्चलोकस्यमि
 थ्याज्ञानप्रसक्तिः ॥ ५ ॥ विद्वेषात्परमेतत्वेतत्स्ववेदिषुवानिशम् ॥ अनादिवासनायोगादसुरा
 णांबहुत्वतः ॥ ६ ॥ दुराग्रहगृहीतत्वाद्द्वैतेसमयाःसदा ॥ तथापिशुद्धबुद्धीनामीशानुग्रहयो
 गिनाम् ॥ ७ ॥ सुयुक्तयस्तमोहन्युरागमानुगताःसदा ॥ इतिविद्यापतिःसम्यक्समयानान्निरा
 कृतिम् ॥ ८ ॥ चकारनिजभक्तानांबुद्धिशानत्वसिद्धये ॥ चेतनाचेतनत्वद्वयमेवनिरीश्वराः
 ॥ ९ ॥ आहुस्तत्पंचपंचत्वविभागस्थमचेतनम् ॥ चेतनंतदसंख्यातेभिन्नमन्यद्भिदोज्झितम्
 ॥ १० ॥ अचेतनस्यकर्तृत्वस्वातंत्र्येणनिगद्यते ॥ परस्परविभेदश्चकार्यणामाल्यभवेत् ॥ ११ ॥
 भोक्तृतांचेतनस्याहुःकेचित्तामपिनाऽपरे ॥ स्वरूपचेतन्यबलात्स्वप्रकाशाच्चभोगिताम् ॥ १२ ॥
 प्रकृतेश्चस्वरूपस्यविवेकाग्रहमेवतु ॥ अभोगवादिनोभोगमाहुर्भेदग्रहात्तयोः ॥ १३ ॥ भोगिनां
 मुक्तिरुद्दिष्टासएवाभोगवादिनाम् ॥ ईशस्यासंग्रहदेवयुक्तौताबुभापि ॥ १४ ॥ चेतनेच्छा
 नुसारेणयदादृष्टःपटोद्भवः ॥ एतादृशत्वमान्यस्यवस्तुत्वात्केनवार्धते ॥ १५ ॥ नचकचित्प्रमेकोक्ता

र्थश्रुतिरेवमाहिनः ॥ आसत्त्वमुक्तमार्गणवक्तुर्नैवोपपद्यते ॥ १६ ॥ अप्रामाण्यस्वनः स्वस्यस्वी
 कारादपिमायिवत् ॥ स्वोक्ताखिलनिषेधीस्यान्नर्चाकिंचित्प्रसिध्यति ॥ १७ ॥ इदंनचितनवशं
 वस्तुत्वात्मतिपन्नवत् ॥ इत्येवप्रतिषिद्धस्येकेनमूलानुमाभवेत् ॥ १८ ॥ स्वतंत्रदृष्टीरचनासाचै
 वाचेतनेकुतः ॥ अचेतनत्वंस्वातंत्र्यमितिचात्मप्रमाहृतम् ॥ १९ ॥ स्वेच्छानुसारितामेवस्वातं
 न्यंहिविदोविदुः ॥ कुतइच्छाचेतनस्यसेच्छंचेत्किमचेतनम् ॥ २० ॥ इच्छाम्यहमितिद्येवनि
 जानुभवरोधतः ॥ अचेतनेच्छापगतायदिभेदाग्रहोऽत्रच ॥ २१ ॥ कथंसनघटस्यस्यान्मनोम
 इतिभेदतः ॥ मनसोऽपिगृहीतत्वाद्बुभयात्मकतायतः ॥ २२ ॥ कामस्यतुमनःकामःप्रियाप्रिय
 विभेदतः ॥ द्वैविध्यंदृश्यतेचास्यतस्मान्नेदाग्रहःकुतः ॥ २३ ॥ रचनानुपपत्तेस्तन्नसर्वं ज्ञानु
 मागतम् ॥ अचेतनंजगत्कर्तृपर्योब्जादिचनोपमा ॥ २४ ॥ एतत्प्रशास्तिवचनाच्चैतनाचेतनस्य
 च ॥ द्वैविध्येपितुकामादेःकुतःस्वामित्वमात्मनः ॥ २५ ॥ साक्षादनुभवारूढशक्येतेपोदितुंक्वचि
 त् ॥ इच्छास्वामित्वमेवोक्तमिच्छावत्त्वंनचापरम् ॥ २६ ॥ किंचित्तद्दृशगत्वेऽपिस्वामित्वंलोक
 वद्भवेत् ॥ सर्वात्मतंत्रकामादेःकिमुतैवपरेशितुः ॥ २७ ॥ नचानुभवगंकामस्वामित्वंवेदवाग
 पि ॥ शक्तापवदितुं तस्मात्सातदन्यामिथायिनी ॥ २८ ॥ मोक्षकामोभवेदन्योयादिमुक्ताद्भवि
 ष्यतः ॥ मोक्षकामस्यकिंतेनस्वनाशार्थंचकोयतेत् ॥ २९ ॥ कर्तृत्वंयस्यतस्यैवभोक्तृत्वमुपलं
 भ्यते ॥ विभागेचतयोर्मानैवकिंचित्क्वचिद्भवेत् ॥ ३० ॥ सर्वमानविरोधैकदुर्दीक्षादीक्षितस्त्व
 यम् ॥ मायाबाधुपमांयायात्तच्चशब्दाच्चिरारूढतः ॥ ३१ ॥ सांख्यस्तुसेश्वरोब्रूतेक्षेत्रानुग्रहशक्ति

मान् ॥ अस्तीश्वरः स्वयंभातः क्लेशकर्मादिवर्जितः ॥ ३२ ॥ क्षेत्रशक्तिमतीसैवप्रकृतिर्बीजशक्ति
 मान् ॥ जीवः पर्जन्यवैवशक्तिमानीश्वरः स्मृतः ॥ ३३ ॥ पृथिवीवत्प्रधानंतज्जीवसन्निधिमात्र
 तः ॥ बीजावपनकर्तैवेत्यत्रप्राहस्वयंप्रभुः ॥ ३४ ॥ अन्यत्रकापिशक्तिर्नैस्वातंत्र्येणेशएवहि ॥
 शक्तीस्ताः प्रेरयत्यंजस्नदधीनाश्चसर्वदा ॥ ३५ ॥ सत्ताप्रधानपुरुषशक्तीनांचप्रतीतयः ॥ प्रवृ
 त्तयश्चताः सर्वाः नित्यं नित्यात्मनायतः ॥ ३६ ॥ यथानित्यतयानित्यं नित्यशक्त्यास्वयेश्वरः ॥
 नियामयति नित्यंचनकृतेत्वदिति श्रुतेः ॥ ३७ ॥ स्वभावजीवकर्मणिद्रव्यं कालश्रुतिक्रियाः ॥
 यत्प्रसादादिभेसंतिनसंनियदुपेक्षया ॥ ३८ ॥ इति श्रुतेर्नसत्ताद्या अपि नारायणं विना ॥ तत्पतं
 जल्लिविंध्यादिमतं न पुरुषार्थदम् ॥ ३९ ॥ चावर्कैरुच्यते मानमक्षजं नारंपरं कचिद् ॥ देहआ
 त्मापुमर्थश्च कामार्थाभ्यां विना न हि ॥ ४० ॥ यदेवं दर्शनेनाऽस्यकोऽर्थः प्रत्यक्षगोचरः ॥ लब्धस्ते
 नैव हिनैः शास्त्रात्किं मोहं विना ॥ ४१ ॥ स्वपरार्थविहीनत्वात्स्वमेतैव निष्कलम् ॥ किमित्यु
 न्मत्तवच्छान्द्रथापलपतिस्वयम् ॥ ४२ ॥ देहाद्रन्योऽनुभवतः आत्मा मानि शरीरिणाम् ॥ ममदे
 हइतिव्यक्तं ममार्थइतिवत्सदा ॥ ४३ ॥ प्रत्यक्षस्यैवमानत्वमितिकेनावसीयते ॥ यदितत्सा
 धकं वेदप्रामाण्येन कथं भवेत् ॥ ४४ ॥ न चान्यामानताक्कापि प्रामाण्येनावसीयते ॥ स्वमतेनाथे
 रहित उपेक्ष्यः पक्षईदृशः ॥ ४५ ॥ सन्निधानाच्चैतनस्य वर्तते यद्यचेतनम् ॥ तथाप्यबुद्धिपूर्वत्वा
 दुक्तदोषः सो भवेत् ॥ ४६ ॥ अंगित्वं पुरुषस्यैव सर्वैरप्यनुभूयते ॥ तदंगत्वोक्तिश्चैव स्यात्सर्व
 स्यापलापकः ॥ ४७ ॥ किमु सर्वेश्वरस्याऽस्य ह्यपलापाद्यतोऽखिलम् ॥ ४८ ॥ अंगित्वं यदितस्यै

वस्वातन्व्यचेन्नचाखिलम् ॥ ४८ ॥ तत्प्रेरणेप्यशक्तत्वात्स्वंत्रोन्योद्यपेक्षितः ॥ नचस्वातन्व्य
 मस्यैवप्रत्यक्षादिविरोधतः ॥ ४९ ॥ हिताक्रियादिदोषाश्चमद्गनानीश्वरंमतम् ॥ संसारिणोऽन्यं
 सर्वशंसर्वशक्तिमनौपमम् ॥ ५० ॥ चेतनाचेतनस्यास्यसत्तादेस्त्वदधीनताम् ॥ नांगीकुर्वतीत्ये
 तेषांसर्वेषांचसमाहमे ॥ ५१ ॥ तस्माच्छ्रुतिप्रमाणेनयुक्तिमिश्रपरोहरिः ॥ अंगीकार्यतमोनि
 त्यःसर्वैरपिसुनिश्चितम् ॥ ५२ ॥ नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छंसंख्याद्यैरपिपंचभिः ॥ युक्तमीशंवदंतोऽन्ये
 तदिच्छादृष्टचोदिताः ॥ ५३ ॥ परमाणवश्चतुर्वर्गाःसंयुज्यन्तेदिशोऽखिलाः ॥ परमाणुद्वयेनैवद्व्यणु
 कंनामजायते ॥ ५४ ॥ द्व्यणुकत्रयेणव्यणुकैलैश्चतुर्भिस्तदात्मकम् ॥ ततस्त्वनियमेनैवखंडान
 यविनांभवः ॥ ५५ ॥ ततश्चानियमेनैवसर्वावयविसंभवः ॥ कारणंसमवाध्याख्यंपरमाण्वा
 दिरत्रहि ॥ ५६ ॥ ईशोच्छादृष्टकालास्तुनिमित्तंकारणंमतम् ॥ सामान्यांत्यविशेषौचसमवाय
 श्रुतत्रयम् ॥ ५७ ॥ नित्यंक्रियाअनित्याश्चगुणद्रव्येद्विरूपके ॥ कार्यगुणक्रियाणांतु
 समवाध्याख्यकारणम् ॥ ५८ ॥ कारणस्थागुणाद्यास्तुसंयोगोद्रव्यकारणम् ॥ एवंस्थितेऽपिसिद्धां
 तेविशेषस्तत्रकल्पितः ॥ ५९ ॥ द्व्यणुकेपरमाणौचह्रस्वत्वंपरिमंडलम् ॥ नकारणंकार्यगुणै
 रूढ्यंतत्रकारणम् ॥ ६० ॥ इत्याहुस्तानथोवाचविद्याधीशःस्वर्यप्रभुः ॥ महस्वंचैवदीर्घत्वंद्व्य
 णुकाद्येषुकल्पितम् ॥ ६१ ॥ तस्माच्चसदृशंकार्यतत्कार्येषूपजायते ॥ यथातथैवह्रस्वत्वात्प
 रिमांडिल्यतोऽपिहि ॥ ६२ ॥ जायेतसदृशंकार्यपरिमाणंसमत्वतः ॥ नचेन्ममत्वतश्चैवदीर्घत्वाद
 पिनोभवेत् ॥ ६३ ॥ सदृशस्यहिकार्यस्यनैवयोगःकथंचन ॥ अप्रत्यक्षत्वेमवस्याद्यतःकार्येष्व

णुत्वतः ॥ ६४ ॥ इति चेन्न महत्त्वं च परमाणुणा वापि ॥ कथं यणुकपूर्वबुनानुत्वमपिकथ्यते ॥ ६५ ॥
 प्रत्यक्षत्वदन्यत्वे पुरुषोपक्षया खिले ॥ अणुत्वं च महत्त्वं च यतो वस्तु व्यपेक्षया ॥ ६६ ॥ तारत-
 म्यस्थिताय स्मात्पदार्थाः सर्व एव च ॥ यथा महत्त्वविश्रान्तिस्तथाऽणुत्वस्य चे ग्यते ॥ ६७ ॥ परिमा-
 णत्वतश्चेन्न महत्त्वस्याऽपि विश्रमः ॥ दृश्यते न त इत्येव तथानंयमणावपि ॥ ६८ ॥ न महत्त्वगुण-
 त एतावानिति हीश्वरः ॥ परिच्छिन्नस्तथाऽणोश्च नैतावद्भ्रगता क्वचित् ॥ ६९ ॥ विश्रान्तो यद्यनन्तां-
 शः कश्चिदस्तीति गम्यते ॥ नावसाययितुं शक्यो विरोधादेव केवलम् ॥ ७० ॥ केवलं साक्षिमानेन
 कालो देशोऽपि नांतवान् ॥ अपर्यवसितिश्चाणोर्दृश्यते साक्षिणा द्वयोः ॥ ७१ ॥ यदि नो साक्षिगम्यंतद्
 महत्त्वं केन गम्यते ॥ विश्रान्तिस्तारतम्येन दृश्यते ह्यनुमानतः ॥ ७२ ॥ यद्यागमादनंतं नन्महत्त्वमवग-
 म्यते ॥ अनंतमेव चाणुत्वं कुतौ नैवावसीयते ॥ ७३ ॥ महत्त्वाणुत्वयोर्नैव विश्रान्तिरुपलभ्यते ॥
 अन्यदेव ह्यनंतं महत्त्वाणुत्वयोः समम् ॥ ७४ ॥ बहुत्वाल्पत्वयोर्नैव द्वैतसंख्यायामुपलभ्यते ॥ आ-
 नंत्यमेकभागानां तावत्त्वं ह्येव गण्यते ॥ ७५ ॥ अणीयांश्च महीयांश्च भगवानागमोदितः ॥ आनं-
 त्यवाचकः शब्दो द्विधानंत्येऽपि मानताम् ॥ ७६ ॥ यानि नैव गुणाल्पत्वं कालाल्पत्वं च मानगम् ॥ सर्वका-
 लगतस्याऽल्पकालेऽपि स्यादवस्थितिः ॥ ७७ ॥ महागुणस्य चाल्पेऽपि गुणः स्यादिति चेद्भवेत् ॥ ताव-
 त्वमेव नैव स्याद्देशेऽप्येतन्न नो मतम् ॥ ७८ ॥ महतोऽल्पत्वमपि हि व्योमत्प्राह्वेदवित् ॥ यद्यल्पदेश-
 संस्थानं सर्वत्राऽपि नो भवेत् ॥ ७९ ॥ स्थितस्य ह्यल्पदेशेषु सर्वगत्वं भवेच्छुभम् ॥ एकत्राप्यनवस्थ-
 स्य कुत एवाऽखिलस्थता ॥ ८० ॥ शून्यत्वमेव तस्य स्याद्यस्यैकत्रापि न स्थितिः ॥ अतो नाणुत्व

विश्रांतिर्नमहस्वस्यचक्रचित् ॥ ८१ ॥ उभयानंत्ययुक्तःस्याद्यदिमुख्यमहद्भवेत् ॥ तच्चब्रह्मपरं
 साक्षात्सर्वानंत्ययुतंसदा ॥ ८२ ॥ यदिसाक्षीस्वयंभातो नोमानंकेनगम्यते ॥ अक्षजादेश्चमान
 त्वमनवस्थान्यथाभवेत् ॥ ८३ ॥ अतःसर्वपदार्थानांभागाःसंत्येवसर्वदा ॥ सर्वदिक्ष्वपिसंबंधाद्
 विभागःपराणुता ॥ ८४ ॥ तत्संयोगादनियतापदार्थानांजनिर्भवेत् ॥ द्वयोरिवतुसंयोगइतिकेनाऽ
 वसीयते ॥ ८५ ॥ कारणस्यगुणास्तेनभवेयुःकार्यगोअपि ॥ तारतम्येनसर्वपिमहंतथाणवोयतः
 ॥ ८६ ॥ नचतत्प्रोक्तमृद्यौतुमानंकेवलकल्पना ॥ कथंसाक्षिमितस्याऽस्यशक्तुयाद्वारेणकचित्
 ॥ ८७ ॥ यदिसाक्षिमितंनैतन्नानुमातत्रवर्तते ॥ पक्षीकर्तुमशक्यत्वात्कुतएवानुमाभवेत् ॥ ८८ ॥
 यत्रनास्तिपदन्त्यासःकस्त्वंविषयमाप्नुयात् ॥ देशांतरादिशब्दाश्चशशुंगादिशब्दवत् ॥ ८९ ॥ स
 दृशंचसजातीयंनास्मत्पक्षेकिमेवहि ॥ येनैवचप्रकारेणात्यसिद्धमनुमीयते ॥ ९० ॥ तेनैवशश
 शुंगादेशकथमस्तित्वकल्पनम् ॥ ९१ ॥ प्रत्यक्षमागमोवापिभवेद्यत्रनियामकः ॥ ९२ ॥ सैवव्या
 सिर्भवेन्मानंनान्यासंदिग्धमूलतः ॥ सहदर्शनमात्रेणनव्यासिखसीयते ॥ ९३ ॥ यदैवाव्यतिरेकेऽ
 स्यह्यक्षजंवागमोभवेत् ॥ तन्निर्धारितयुक्तिर्वाव्यासिःसैवापरानहि ॥ ९४ ॥ अन्यथासमसमस
 भावोप्यनुमयापतेत् ॥ अनिष्टानिचसर्वाणिह्यनुमाकामचारिणी ॥ ९५ ॥ कार्यकारणयोश्चैवगुणा
 देःपंचकस्यच ॥ भिन्नस्यैवतुसंबंधःसमवायोऽन्यैर्धते ॥ ९६ ॥ भिन्नत्वसाम्यतस्तस्यताभ्यां
 योगोभवेद्भ्रुवम् ॥ सखनिर्वाहकश्चेत्स्याद्द्रव्यमेवतथानकिम् ॥ ९७ ॥ विशेषस्तद्गतत्वादिर्द्यभिन्नोऽ
 वसीयते ॥ गुणक्रियादिरूपस्यनिषेधःकेनहेतुना ॥ द्रव्यमेवततो नंतविशेषात्मतयासदा ॥ ९८ ॥ ना

नाव्यवहते हेतुरनंतत्वं विशेषतः ॥ १९ ॥ विशेषश्च विशेषीसः स्वैव समवायवत् ॥ कल्पनागुरुता
 दोषात्पदार्थांतरतानहि ॥ १०० ॥ कल्पयित्वा षट्पदार्थान्साभावानपिकेवलम् ॥ एकस्मिन्नवि
 शेषश्चेत्किं पूर्वतस्य विस्मृतिः ॥ १ ॥ येन प्रत्यक्षसिद्धेन व्यवहारोऽखिलो भवेत् ॥ भावाभावाविभा
 गेनयं विनानकथंचन ॥ २ ॥ एतादृशेषेऽस्मिन्कोट्टेषोवादिनां भवेत् ॥ अभेदेन प्रतीतिश्चकार
 र्थकारणपूर्वके ॥ ३ ॥ अभावात्तेपदार्थेऽस्मिन्स विशेषावसीयते ॥ सामान्यादिपदार्थेषु तन्निष्ठत्वाद्
 योऽखिलाः ॥ ४ ॥ कथं धर्मानि वार्थैस्त्वैक्येपि हिवादिभिः ॥ कार्यस्य तन्निष्ठत्वं गुणादेव्यासि
 तादिकः ॥ ५ ॥ कथं विशेषानैवाऽस्ति स च धर्मोपरोयेदि ॥ षट्पदार्थान्तिरेकः स्यात्पदार्थानियमेऽपि
 हि ॥ ६ ॥ धर्मस्य धर्मसंज्ञानादनवस्थाकरो भवेत् ॥ सामान्यस्यापि सामान्यगुणस्यापि गुणोद्घतः
 ॥ ७ ॥ नांगीकृतः स च यद्विना नवस्थ्यात्कचिद्धवेत् ॥ अस्मत्पक्षे गुणाद्याश्च तद्वन्तो हि विशेषतः ॥ ८ ॥
 अनन्यत्वान्नानवस्थाभेदो नाशो भवेत्तथा ॥ विशेषमेवं श्रित्य विशेषो बलवान्यतः ॥ ९ ॥ दृष्टि
 प्रमाणत्वं विरोधे दर्शनकथम् ॥ विरोधो ह्यविरोधश्च यतो दर्शनमानकौ ॥ १० ॥ ततो दृष्टिविरो
 धस्तु सद्भिरापाद्यते कथम् ॥ अभिन्नो भगवान् स्वैतदन्येन विभेदवान् ॥ ११ ॥ नित्या धर्मास्त
 दीयास्तु सर्वेऽस्मान्नैव भेदिनः ॥ सामस्योच्छेदिनोऽन्यत्र धर्माऽभयरूपिणः ॥ १२ ॥ भावेन एव
 चोच्छेदात्तदन्येन समस्तशः ॥ अंशांशिनोरभेदेन त्वंशसंयोग एव हि ॥ १३ ॥ अंशिनो नानवस्था
 तोयद्यप्यंशेष्वश्रमः ॥ एकस्मिन्जात एवान्यः संयोगो जातेयदि ॥ १४ ॥ अनवस्थान्तैव स्या
 त्संयोगैक्ये भवेत्कसा ॥ अंशसंयोगदृष्टेः कसा नवस्थितिः ॥ १५ ॥ यद्यंशगो न संयोगः का

र्षेषुप्रथिमाकथम् ॥ परमाणोरणोर्नास्तिमहतेत्यद्भुतंवचः ॥ १६ ॥ अणूनांप्रथितापेक्षाविवैव
 न्यणुकेऽपिसः ॥ परमाणोर्महत्त्वंचवितेयेतद्वचःकथम् ॥ १७ ॥ अंशिनोर्शैरेमेदोऽयमंशेननुभिदा
 भिधा ॥ सर्वप्रत्यक्षविषयःकथमेवह्यपोद्यते ॥ १८ ॥ संयोगश्चविभागश्चमेदश्चैवयुथक्पृथक् ॥
 अन्योन्यप्रतियोगेनद्युसयोरपिदृश्यते ॥ भिन्नाइतितुमेदानांसमुदायोहिदृश्यते ॥ १९ ॥ यथैवच
 पदार्थानामनयोर्मैदइत्यपि ॥ इतोऽमुप्यामुतोऽन्यस्यभेदोदृष्टोहिधार्मिकः ॥ २० ॥ तत्रैकवचनंय
 त्तद्विप्राणांभंजनंयथा ॥ नरत्वादिकमप्येवंतत्तद्भर्मतयेयते ॥ २१ ॥ नसर्वधर्मैकोऽस्तिनसमुदा
 यस्तुभिन्नगः ॥ एतादृशंचसादृश्यंपदार्थेषुपृथक्पृथक् ॥ २२ ॥ एकस्मिन्सविनष्टेऽपियतोऽन्यत्रै
 वदृश्यते ॥ कुतोभस्मत्वमाप्तस्यनरत्वंपुनरिष्यते ॥ २३ ॥ एकत्वेनास्तिमानंचश्रुतिरप्याहसाद
 रम् ॥ भिन्नाश्चभिन्नधर्माश्चपदार्थानिखिल्लाअपि ॥ २४ ॥ स्वैर्धर्मैरभिन्नाश्चस्वरूपैरपिसर्वशः ॥
 अनित्तविनाशस्तुधर्माऽभयरूपकाः ॥ २५ ॥ नकेनचिदभिन्नोऽतोभगवान्स्वगुणैर्विना ॥ इ
 तिऽन्युत्पत्तिरपिहिंसादृश्यैवैवगम्यते ॥ २६ ॥ सर्वेषुयुगपच्छब्दःसदृशेषुप्रवर्त्तते ॥ तथापिप्राप्ति
 स्त्वेकवचनाच्चविशेषतः ॥ २७ ॥ अभीष्टावगतिश्चस्याच्छक्तिःसादृश्यगायतः ॥ तादृशोऽयंच
 तच्छब्देइतिज्ञापयतिस्फुटम् ॥ २८ ॥ जातितश्चेत्कथंतासुतत्रचेदनवस्थितिः ॥ तथैवव्यक्तविज्ञानं
 व्यक्तित्वाभावदूषितम् ॥ २९ ॥ यदितच्चास्तितस्यापिविशेषेष्वनवस्थितिः ॥ कथंस्वरूपत्वम
 पिज्ञायतेनुगतंयदि ॥ ३० ॥ एकव्युत्पत्तिपर्यंतंअनवस्थादिदूषितम् ॥ कल्पनागौरवात्तेनयुक्ता
 नानुगकल्पना ॥ ३१ ॥ औपाधिकविशिष्टाद्यमपितद्वस्तुकिंततः ॥ अन्यत्तदेवचेदग्रिमत्वंकिंत

नाव्यवहर्ते हतुरनंतत्वविशेषतः ॥ १९ ॥ विशेषश्चविशेषीसः स्वैवसमवायवत् ॥ कल्पनागुरुता
 दोषात्पदार्थांतरतानहि ॥ १०० ॥ कल्पयित्वाषट्पदार्थान्साभावानपिकेवलम् ॥ एकस्मिन्नवि
 शेषश्चेत्किंपूर्वतस्यविस्मृतिः ॥ १ ॥ येनप्रत्यक्षसिद्धेनव्यवहारोऽखिलोभवेत् ॥ भावाभावविभा
 गेनयंविनानकथंचन ॥ २ ॥ एतादृशोविशेषेऽस्मिन्कोट्टेषोवादिनांभवेत् ॥ अभेदेनप्रतीतिश्चका
 र्यकारणपूर्वके ॥ ३ ॥ अभावांतपदार्थेऽस्मिन्सविशेषावसीयते ॥ सामान्यादिपदार्थेषुतन्निष्ठत्वाद
 योऽखिलाः ॥ ४ ॥ कथं धर्मानि वार्यते वस्त्वैक्येपि हि वादिभिः ॥ कार्यस्य तत्तन्निष्ठत्वं गुणादेव्यसि
 तादिकः ॥ ५ ॥ कथं विशेषो नैवाऽस्ति स च धर्मो परो येदि ॥ षट्पदार्थातिरेकः स्यात्पदार्थानियमेऽपि
 हि ॥ ६ ॥ धर्मस्य धर्मसंतानादनवस्थाकरो भवेत् ॥ सामान्यस्यापि सामान्यगुणस्यापि गुणो ह्यतः
 ॥ ७ ॥ नांगीकृतः स च यद्विना नवस्थानवस्थान्काचिद्धवेत् ॥ अस्मत्पक्षे गुणाद्याश्च तदंतो हि विशेषतः ॥ ८ ॥
 अनन्यत्वान्नानवस्थाभेदो नाशो भवेत् तथा ॥ विशेषमेव संश्रित्य विशेषो बलवान्यतः ॥ ९ ॥ दृष्टि
 प्रमाणतश्चैव विरोधे दर्शनिकथम् ॥ विरोधो ह्यविरोधश्च यतो दर्शनमानकौ ॥ १० ॥ ततो दृष्टिविरो
 धस्तु सद्भिरापाद्यते कथम् ॥ अभिन्नो भगवान् स्वैतदन्वयेन विभेदवान् ॥ ११ ॥ नित्या धर्मास्त
 दीयास्तु सर्वेऽस्मान्नैव भेदिनः ॥ सामस्योच्छेदिनोऽन्यत्र धर्माऽभयरूपिणः ॥ १२ ॥ भावेत एव
 चोच्छेदात्तदन्वयेन समस्तशः ॥ अंशं शिनोरभेदेन त्वंशसंयोग एव हि ॥ १३ ॥ अंशिनो नानवस्था
 तो यद्यप्यंशेष्वविश्रमः ॥ एकस्मिन्जात एवान्यः संयोगो जायते यदि ॥ १४ ॥ अनवस्थान्तैव स्या
 त्संयोगैक्यमेव त्कसा ॥ अंशसंयोगदृष्टेः कसासानवस्थितिः ॥ १५ ॥ यद्यंशगो न संयोगः का

र्येषुप्रथिमाकथम् ॥ परमाणोरणोर्नास्तिमहेत्यद्भुतंवचः ॥ १६ ॥ अणूनां प्रथितापेक्षाविवे-
 न्यकुकेऽपिसः ॥ परमाणोर्महत्त्वं च विनेत्येतद्वचः कथम् ॥ १७ ॥ अंशिनो शैरसेदोऽयमंशेन तु भिदा
 भिधा ॥ सर्वप्रत्यक्षविषयः कथमेव ह्यपोद्यते ॥ १८ ॥ संयोगश्च विभागश्च भेदश्चैव पृथक् पृथक् ॥
 अन्योन्यप्रतियोगेन द्युभयोरपि दृश्यते ॥ भिन्ना इति तु भेदानां समुदायो हि दृश्यते ॥ १९ ॥ यथैव च
 पदार्थानामनयोर्भेद इत्यपि ॥ इतोऽमुप्यामुतोऽन्यस्य भेदो दृष्टो हि धार्मिकः ॥ २० ॥ तत्रैकवचनं य
 त्तद्विप्राणां भंजनं यथा ॥ नरत्वादिकमप्येवं तत्तद्भर्मतयेयते ॥ २१ ॥ न सर्वधर्म एकोऽस्ति समुदा
 यस्तु भिन्नगः ॥ एतादृशं चासादृश्यं पदार्थेषु पृथक् पृथक् ॥ २२ ॥ एकस्मिन्सविनष्टेऽपि यतोऽन्यत्रै
 व दृश्यते ॥ कुतो भस्मत्वमाप्तस्य नरत्वं पुनरिष्यते ॥ २३ ॥ एकत्वेनास्तिमानं च श्रुतिरप्याह साद
 रम् ॥ भिन्नाश्च भिन्नधर्माश्च पदार्थानि खिला अपि ॥ २४ ॥ स्वैस्वैर्धर्मैरभिन्नाश्च स्वस्वरूपैरपि सर्वशः ॥
 अनिदृत्तविनाशस्तु धर्माऽभयरूपकाः ॥ २५ ॥ न केनचिदभिन्नोऽतो भगवान्स्वगुणैर्विना ॥ इ
 ति व्युत्पत्तिरपि हि सादृश्येनैव गम्यते ॥ २६ ॥ सर्वेषु युगपच्छब्दः सदृशेषु प्रवर्तते ॥ तथापि प्रामित
 स्वेकवचनाच्च विशेषतः ॥ २७ ॥ अभीष्टावगतिश्च स्याच्छक्तिः सादृश्यगायतः ॥ तादृशोऽयं च
 तच्छब्देऽनिज्ञापयति स्फुटम् ॥ २८ ॥ जातिवत्त्वं तासु तत्र चेद न वस्थितिः ॥ तथैव व्यक्तियुक्तविज्ञानं
 व्यक्तित्वाभावदूषितम् ॥ २९ ॥ यदितच्चास्ति तस्यापि विशेषेण वनवस्थितिः ॥ कथं स्वरूपत्वम
 पि ज्ञायते नु गतं यद्दि ॥ ३० ॥ एकव्युत्पत्तिपर्यंतं अनवस्थादिदूषितम् ॥ कल्पनागौरवात्तेन युक्ता
 नानुगकल्पना ॥ ३१ ॥ औपाधिकविशिष्टाद्यमपि तद्वस्तु किंततः ॥ अन्यत्तदेव चेदथिमस्त्वं किंत

च्छभण्यते ॥३२॥ अग्निसंयोगमात्रं चैद्भवेत्तत्सिद्धसाधनम् ॥ भूधरस्याग्निसंयोगो यदि षष्ठ्यर्थ ए
 वकः ॥३३॥ समवायो यदि ह्यस्य चैकत्वात्सिद्धसाधनम् ॥ यद्यस्योपाधिको भेदः कुत एकत्वमिष्य
 ते ॥३४॥ नानिर्वार्थ्यं हितेनेष्टमत औपाधिकान्ययोः ॥ सत्यत्वात्को विशेषः स्यान्मायावाद्यन्य
 थासवेत् ॥३५॥ उपाधिजन्यं तदस्यमित्ति चौपाधिकं भवेत् ॥ उभयत्राप्यनंताः स्युः समवाया इत
 स्ततः ॥३६॥ मित्रत्वं चैव तेष्वस्ति को विशेष उपाधिगे ॥ अविद्यमान एवान्यः समवायो ऽवगम्य
 ते ॥३७॥ उपाधिना तद्गमकमनुमानं न मासवेत् ॥ एवमेवासतः सत्ता समवायो जनिर्मता
 ॥३८॥ तत्रापि द्युक्तदोषाणैव किंचिन्नवारकम् ॥ अस्मत्पक्षे विशेषस्य सर्वत्रांगीकृतत्वतः
 ॥३९॥ नास्ति दोषः क्वचिद्भावो ह्यभावश्च स एव हि ॥ अभावस्य च धर्माः स्युः भावास्तेषां च ते ऽ
 र्वित्वाः ॥४०॥ प्रत्यक्षमानतः सर्ववारमेतच्चोवरणक्षमम् ॥ सर्वभावा अभावाश्च पदार्थास्तेन सर्व
 दा ॥४१॥ तथापि प्रथमं बुद्धेर्योनिषेधश्च गोचरः ॥ सो ऽभावो विधिबुद्धेस्तु गोचरः प्रथमं परः
 ॥४२॥ तस्मात्प्रध्वस्तमेवादिसदित्येवावगम्यते ॥ अस्त्यभावो ऽस्ति च ध्वंसो देहाभावश्च भ्रम
 ता ॥४३॥ इत्यादियुज्यते सर्वप्रत्यक्षादिप्रमाणतः ॥ अन्योन्याभावभेदौ च पृथक्त्वं च पृथक् पृ
 थक् ॥४४॥ प्रकल्पयन्ति तच्चैव कल्पना गौरवाद्गतम् ॥ पर्यायत्वेनेशब्दाः ज्ञायन्ते सर्व एव हि
 ॥४५॥ भेदस्य तु स्वरूपत्वे ये वदन्ति च शून्यताम् ॥ अद्भुतास्ते यतो ऽन्यस्य प्रतियोगित्वमिष्यते
 ॥४६॥ प्रतियोगिनो हि भेदो ऽयं न तु स्वस्मात्कथंचन ॥ विभागेनाल्पतैव स्यात्कुत एव च शून्यता
 ॥४७॥ न शून्यानां हि संयोगाद्भावो वस्तु न इष्यते ॥ विदारणार्थं धातुश्च विभागुणवाच

कः ॥ ४८ ॥ अविदारणोपि ह्यास्यस्य भिन्नावो ह्यौ नुतस्य च ॥ अत उन्मत्तवाक्यत्वा
 न्मायावादोद्युपेक्षितः ॥ ४९ ॥ नचामदंसदानंदस्य च्यंतं गुणार्णवः ॥ ईश्वरोऽद्युगुणत्वेन प्रमेयोऽ
 प्रमितत्वतः ॥ ५० ॥ मय्यंतं गुणे नंतं गुणतोऽनंतं विग्रहे ॥ अनंतं गुणमाहास्यशक्तिज्ञानमहा
 र्णवः ॥ ५१ ॥ नारायणः परोऽशेषचेतनेभ्यः परंपदम् ॥ इत्यादिवेदतद्वाक्यैरनंतैश्चावसीयते
 ॥ ५२ ॥ अनंतं गुणताविष्णोः कथमेव ह्यपोद्यते ॥ यद्यनंतं विशेषश्च तज्ज्ञानादेर्निवारिता ॥ ५३ ॥
 कथंतं तद्विषयतासार्धं विधीयते ॥ औपाधिकविशेषस्तु पूर्वमेव निराकृतः ॥ ५४ ॥ स्वप्रका
 शत्वमपितु यैज्ञानस्य निवारितम् ॥ कथं सर्वज्ञाता तस्य स्वज्ञानाधिगमं विना ॥ ५५ ॥ ज्ञानं विश्वा
 धिगंत्वं कंतं ज्ञानविषयं परम् ॥ इति ज्ञानद्वयै नैव सर्ववित्परमेश्वरः ॥ ५६ ॥ इति चैदेष एवार्थस्त
 ज्ञानावशितीयदि ॥ स्वप्रकाशत्वमेव स्याज्ज्ञानं स्येतद्विशेषणम् ॥ ५७ ॥ ज्ञानान्तरेण चेदत्र भव
 देवानवस्थितिः ॥ स्वप्रकाशत्वमेतस्माद्दुर्निवारं समापतेत् ॥ ५८ ॥ सुखवान्दुःखवांश्च स्यादिति
 व्याप्तिश्च नो भवेत् ॥ निर्दुःखत्वं महानंदः श्रुत्यैवैशस्य भण्यते ॥ ५९ ॥ योऽशनायपि पासे च शोका
 दींश्चातिवर्तते ॥ आनंदं ब्रह्मणो विद्वान् विपाप्मेत्यादिका च सा ॥ ६० ॥ ईश्वरस्य तथेद्यत्वं दुःखि
 त्वोपाधिरित्यपि ॥ उक्ते किमुत्तरं ब्रूयाच्छ्रुत्य नादरतत्परः ॥ ६१ ॥ नचात्मदुःखितेच्छा स्यादत एत
 त्त्रिवार्यते ॥ सहदर्शनमात्रेण श्रुतीनामपलापकः ॥ ६२ ॥ यज्ञादेरपि पापस्य हेतुत्वं हिंसया युतेः ॥
 नानुमातिकथं तत्र यद्युपाधिर्निषिद्धता ॥ ६३ ॥ अदुःखित्वेन चानुक्तिः कथं नोपाधितां वजि
 त् ॥ अदुःखमितरत्सर्वजीवा एव तु दुःखिनः ॥ ६४ ॥ तेषां दुःखप्रहाणाय श्रुतिरेषा प्रवर्तते ॥ इति

श्रुतिर्हिपरमाश्रुत्युक्तिर्यदिकारणम् ॥ ६५ ॥ किंकार्यमनुमानेनगलस्तनसमेनहि ॥ अनुमानेन
यद्यर्थःश्रुतिदृष्टोऽप्यपोद्यते ॥ ६६ ॥ पूर्वोक्तेनप्रकोरणेश्वरोधर्मएवच ॥ स्यात्तच्छलंचतेनात्र
श्रुतिरेवप्रमाभवेत् ॥ ६७ ॥ ईशस्यानुमयासिद्धेःश्रुतिर्धर्मिप्रमाभवेत् ॥ तयासर्वगुणैःपूर्णलक्तो
ईशोयतस्ततः ॥ ६८ ॥ अनानंदानुमानस्यर्धमिग्राहिविरोधतः ॥ नप्रमाणंभवेत्तस्मान्नानुमा
त्रोपयोगिनी ॥ ६९ ॥ नित्येच्छत्वात्पेशस्यपरमाणुसदात्वतः ॥ अदृष्टकालयोश्चैवभावात्कार्य
सदाभवेत् ॥ ७० ॥ नहिकालविभेदोऽस्तितत्पक्षेऽस्मन्मतेहरेः ॥ विशेषकालएवैतत्सृष्ट्यादी
च्छासदातना ॥ ७१ ॥ विशेषाश्चैवकालस्यहरेरिच्छावशाःसदा ॥ सर्वनिमेषाइतिहिश्रुतिरेवाहसा
दरम् ॥ ७२ ॥ उदीरयनिकालारब्धाशक्तिरित्यस्यवागपि ॥ कालस्यकालगतत्वेनविरोधोऽपिकश्चन
॥ ७३ ॥ असंख्यातविशेषत्वादिच्छायाअपिसर्वदा ॥ ईशोदेशश्चकालश्चस्वगताएवसर्वदा
॥ ७४ ॥ ईशाधीनौचतौनित्यंतदाधारीचतद्गतौ ॥ इतिश्रुतिरपिप्राहकालेस्वोद्दिष्टएवतु ॥ ७५ ॥
तत्कालसृष्टिमेवातोवांच्छतीशःसदैवहि ॥ स्यात्कालःसतदैवेतिकालस्यस्वगतत्वतः ॥ ७६ ॥
स्वभावादेवहीच्छैवदेवस्यैषइतिश्रुतेः ॥ स्वभावोपिपेशेच्छावशाइत्युदितःपुरा ॥ ७७ ॥ नि
त्यानित्याश्चततस्तदधीनाइतिश्रुतिः ॥ रूपस्पर्शादिहेतुभ्यःपरमाणोरनित्यता ॥ ७८ ॥ अनु
मेयाश्रुतीनांचविरुद्धत्वाच्चतन्मतम् ॥ उपादेयमतश्चायमविरुद्धःसमन्वयः ॥ ७९ ॥ वैभाषि
काश्चसौत्रांताःस्वरसक्षणिकंजगत् ॥ अणूनांसमुदायंचकालकर्मनिमित्ततः ॥ ८० ॥ उत्प
त्तिकालेयुक्तानामात्मानंचक्षणस्थितम् ॥ नित्यंसंतानमेतेषांपंचस्कंधात्मनास्थितम् ॥ ८१ ॥

संस्काररूपविज्ञानसंज्ञादुःखात्मनास्थितिः॥ दुःखाभावंसुखं चादुररूपज्ञानसंतनिम् ॥ ८२ ॥ मोक्ष
ससमुदायोहि नैकस्मादेवयुज्यते ॥ नोभयोश्चोभयत्वंयत्समुदायव्यपेक्षया ॥ ८३ ॥ अतोऽन्योन्या
श्रयत्वेनसमुदायो नयुज्यते ॥ अन्योन्यापेक्षयापुंसःसमुदायत्ववेदनम् ॥ ८४ ॥ स्यात्तत्सदातनत्वेऽ
पितच्चसामीप्यहेतुकम् ॥ इतिचेत्कार्यसंभूतिमात्रव्यापृत्तिकारणम् ॥ ८५ ॥ नतुकार्यविशेषेषुव्या
पृत्तंकारणंभवेत् ॥ अतोऽर्थद्रियसंयोगिरूपकारणतात्मनः ॥ ८६ ॥ संयोगिरूपराहित्यान्नैवतज्ज्ञान
तापिहि ॥ विशेषकार्यजनकंयद्विकारणमिष्यते ॥ ८७ ॥ कुतःसमानरूपत्वंकार्याणामपिसर्वशः ॥
अतो नियत्यायत्किंचिद्यस्यकस्यापिकारणम् ॥ ८८ ॥ अदृष्टमपितस्यैवविशेषापादकंकुतः ॥
यस्यकस्यापियत्किंचिद्विशेषमुपपादयेत् ॥ ८९ ॥ कार्यचकारणंचैवयत्किंचिद्यस्यकस्यचित् ॥
भवेन्नियामकाभावादिदमस्यैवकारणम् ॥ ९० ॥ इतिनित्यविनाशित्वेकेनमानेनगम्यते ॥
इदंनजायतेमुष्मादित्यत्रापिनकारणम् ॥ ९१ ॥ विनाशोत्पत्तयश्चैव नदृश्यंतेसदातनाः ॥ दृश्य
तेप्रत्यभिज्ञातःस्थित्वंसर्ववस्तुषु ॥ ९२ ॥ फलादीनांविशेषेणसर्वत्राप्यनुमीयते ॥ सत्वेनक्ष
णिकत्वंचेदाकाशस्याविशेषतः ॥ ९३ ॥ अविशेषोखिलस्याधिसत्त्वात्किनानुमीयते ॥ यद्याका
शस्यसत्त्वंनकुतएवनरादिषु ॥ ९४ ॥ सधर्मिप्रतियोगित्वमभावस्यनियामकम् ॥ तौविनानस्य
भावश्चकचिदृष्टःकदाचन ॥ ९५ ॥ अधर्मिप्रतियोगित्वमाकाशस्यावगम्यते ॥ स्वीकारत्याग
तोऽदृष्टदृष्टयोःसर्ववस्तुषु ॥ ९६ ॥ गुणानुन्मतएवाऽसौविदधात्यधिकंपुनः ॥ उत्तरोत्पत्तिमात्रेण
विनाशात्पूर्ववस्तुनः ॥ ९७ ॥ नसंस्कारार्पिकत्वंचयुज्यतेकस्यचित्कचित् ॥ अतोज्ञातंमयेत्या

दिनज्ञेयमनुमाकुतः ॥ ९८ ॥ एकत्वमनुभूतिस्थं त्यक्त्वा निर्मानिकाभिधा ॥ कुत आत्मादिके
 पुस्यात्बल्येवानुभवोयतः ॥ ९९ ॥ कार्यकारणयोश्चैककालीनत्वं विनाकथम् ॥ पूर्वसंस्कार
 योगीस्यादुत्तरो नियमेन च ॥ २०० ॥ संबद्धा एव संस्कारमन्यत्रादधतेऽखिलाः ॥ असंबद्धः कथं
 पूर्वमुत्तरे वासनाकरः ॥ १ ॥ एककालतया योगविना संस्कारतः कथम् ॥ क्षणमात्रमवस्थानं स्वीकृतं
 सर्ववस्तुषु ॥ २ ॥ पूर्वमध्यापरकलारहितः क्षणइष्यते ॥ सर्वभावभवं कार्यउततत्राशसंभवम्
 ॥ ३ ॥ यौगपद्यं सति भवेदुत्पाद्यानामशेषतः ॥ विनाशे चेन्न तत्कार्यैः कार्योत्पत्तौ च का प्रमा ॥ ४ ॥
 अमेदेपि विशेषेण देहदीपफलादिषु ॥ विशेषदर्शनं न्युक्तमस्मिन्नुभूतितः ॥ ५ ॥ विशेषदर्श
 नं मानं यद्दिनस्थैर्यदृक्कृतः ॥ दिक्सुखे च खट्वृष्टां ताद्भावौ सच्चैत्कचिद्धवेत् ॥ ६ ॥ विश्वंप्रत्य
 क्षगंत्य तवात्तयोर्योऽनुमितं वेदत् ॥ मायावादि वदेवासौ उपेक्ष्यो भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ सर्वप्रमाण
 सिद्धं यद्बुद्धेर्भेदेन सर्वदा ॥ कथं नु तस्य बुद्धित्वं विश्वमन्यच्च किंप्रमम् ॥ ८ ॥ सर्वलोकोविभेत्यंजो
 यस्मादनुभवात्सदा ॥ तस्यापतापिनः किं निष्प्रमाणकवादिनः ॥ ९ ॥ सोऽहं तदिदमेवाहसु
 खी सद्गगनं दिशः ॥ सत्याश्वाह्यनुभवाः सदा तत्प्रतिपक्षगाः ॥ १० ॥ अतो निर्मानमखिलप्रमाण
 प्रतिपक्षगम् ॥ दुर्मतं को नु गृह्णीयाद्दिनासुरतत्किंचित् ॥ ११ ॥ अपरः शून्यमखिलं मनोवाचा
 मगोचरम् ॥ निर्विशेषं स्वयं भावं निर्लेपमजरामरम् ॥ १२ ॥ अशेषदोषरहितमनंतं देशकालतः ॥
 वस्तुतश्च तदस्मीति नित्योपासापरोक्षितम् ॥ १३ ॥ रागादिदोषरहितं तद्भावयोगिनं नयेत् ॥ तस्यैवा
 नादिसंघत्याप्तानां भेदात्मकं जगत् ॥ १४ ॥ सदिवाभाति सत्यत्वं सांघतं तस्य चेष्यते ॥ पारमार्थिक

सत्येत्वंशून्यादन्यस्यनक्वचिन् ॥ १५ ॥ सांष्टेनैवसत्त्वेनव्यवहारोऽखिलोभवेत् ॥ शून्यात्संष्टति
योगेनविश्वमेतत्प्रवर्तते ॥ १६ ॥ सृष्टिकालेषुनश्रान्तिस्तिमितंशून्यतां ब्रजेत् ॥ इतिब्रूतेनमुद्दिश्य
जगादजगतांगुरुः ॥ १७ ॥ नासतोजगतोभावो नहिदृष्ट्यासतोजनिः ॥ सतःक्वचित्प्रमाणंचदृष्टि
रेवाखिलाद्वरम् ॥ १८ ॥ यद्येवंसप्तमरसान्मधुरादिवपीनता ॥ भवेज्जनस्यमार्जरशृंगंगोरिववा
तकम् ॥ १९ ॥ कार्यार्थीकारणंसच्चनोपादद्यात्कथंचन ॥ नप्रवर्तेतचेष्टायशून्यादेवेष्टसंभवात्
॥ २० ॥ देशकालादिनियमो नहिशून्यात्सतोभवेत् ॥ पुरुषेच्छानुसारेणयदिकिचित्प्रजायते ॥ २१ ॥
किंनानुमीयतेतद्दहस्तुत्वात्पुरुषोद्भवः ॥ सर्वस्यापिनचाभावेविश्वंसदितिगम्यते ॥ २२ ॥ यतोनुभवरो
धेतुवचनंवादिनःकुतः ॥ स्वमश्रान्तिवदेदंसंष्ट्यैवोपलभ्यते ॥ २३ ॥ यदिसत्त्वेनकिंचान्नभ्रमा
नैवनिवर्तते ॥ अनादेरस्यविश्वस्यनिष्टत्तिर्यदिचेष्यते ॥ २४ ॥ निष्टत्तिश्चनिवर्ततस्याऽश्रान्ति
त्वसंभवात् ॥ दृष्टस्यश्रान्तिताचेत्स्याददृष्टेनभ्रमःकुतः ॥ २५ ॥ गवामश्रंगिभावेननहिस्याच्छ
शशृंगिता ॥ अस्माकंतुप्रमाणेनप्रसादादीश्वरस्यच ॥ २६ ॥ उक्तमंग्यागमानांचप्रामाण्याद्युज्यतेऽ
खिलम् ॥ दृश्यत्वाद्दिमतंमिथ्यास्वमवचेदियंप्रमा ॥ २७ ॥ मिथ्याचेत्साध्यसिद्धिर्नव्यभिचारो न
चेद्भवेत् ॥ साधकत्वमसत्यस्यसाध्यंविप्रतिपत्तिः ॥ २८ ॥ तस्यचेत्यनवस्थास्यात्सत्त्वंचास्या
नुभूतितः ॥ अनुभूतिविरोधेनमिथ्यात्वेमानकाचन ॥ २९ ॥ अतीतानागतौकालावपिनःसाक्षिगो
चरौ ॥ तत्संबंधितयासत्त्वमपिदृष्टस्यसाक्षिगम् ॥ ३० ॥ दृढदृष्टंतुयद्दृष्ट्याभासस्ततोत्तरम् ॥ अं
तेःसंष्टतिसत्यस्यविशेषोव्यभिचारवान् ॥ ३१ ॥ तेनाप्यंगीकृतःसम्यक्स्मनःसत्यत्वमेवहि ॥ विज्ञा

नाद्वाभिचारोऽस्य कदाचित्स्यादिति प्रमा ॥ ३२ ॥ नैव दृष्टा प्रमासाचनमवेत्सविरोधतः ॥ भेदो
 विशेष्यधर्म्यादिग्रहणापेक्षया यदि ॥ ३३ ॥ अन्योन्याश्रयताहेतोर्दुर्ग्राह्यइतियन्नतत् ॥ स्वरूपं
 वस्तुनोभेदोयन्नतस्यग्रहेग्रहः ॥ ३४ ॥ अन्वयास्यामुनाभेदइतिवक्तुंनयुज्यते ॥ अगृहीतोय
 दाभेदस्तदास्वस्मादितिग्रहः ॥ ३५ ॥ स्यात्प्रतीतिविरोधाच्चनहिकश्चित्तथावदेत् ॥ धर्मित्वप्रति
 योगित्वतद्भेदायुगपद्यदि ॥ ३६ ॥ विशेषणविशेष्यंचतद्भावश्चैवगृह्यते ॥ कोविरोधःस्वरूपेणगृ
 हीतोभेदएवतु ॥ ३७ ॥ अस्यामुष्मादितिपुनर्विशेषेणैवगृह्यते ॥ किंचभेदःकथंग्राह्यइतियःपरि
 पृच्छति ॥ ३८ ॥ धर्म्यादिभेदग्रहणात्तेनोक्तोऽन्योन्यसंश्रयः ॥ अन्यत्वाग्रहणेप्रोक्तःकथमन्यो
 न्यसंश्रयः ॥ ३९ ॥ अन्यत्वंयदिसिद्धंस्यात्कथमन्योन्यसंश्रयः ॥ एतादृशस्यवक्तारौ
 उभौजात्युत्तराकरौ ॥ ४० ॥ मायीमाध्यमिकश्चैवतदुपेक्ष्यौबुभूषुभिः ॥ यच्छून्यवा
 दितःशून्यंतदेवब्रह्ममायिनः ॥ ४१ ॥ नाहिलक्षणभेदोऽस्तिनिर्विशेषत्वतस्तयोः ॥ अन्त
 तादिविरोधित्वमुभयोश्चविलक्षणम् ॥ ४२ ॥ स्ववाक्याभावसंवादान्नक्त्यंभीतवादिनः ॥
 तत्पक्षइतिवैधर्म्यान्नस्वमादिवदित्यजः ॥ ४३ ॥ अप्रयत्नान्निराचकेचेतिदृष्टिविरुद्धताम् ॥
 निष्प्रमाणत्वमप्यस्यसूत्रयामासविश्वकृत् ॥ ४४ ॥ ज्ञानमैवैकमखिलंज्ञेयाकारंप्रभासते ॥
 तत्रसंततिभेदश्चस्वभेदोभेदएवच ॥ ४५ ॥ कल्पिताःप्रतिभासंतेनानासृतिभूमिषु ॥
 इत्येतदपिनोयुर्क्तंजहिज्ञानतयाजगत् ॥ ४६ ॥ भासतेऽनुभवस्यैवविरुद्धत्वादपेशलम् ॥ तन्मंतं
 क्षणिकत्वाच्चज्ञानस्यस्थिररूपतः ॥ ४७ ॥ ज्ञेयस्योक्तप्रकरणसर्वश्रुतिविरोधतः ॥ अनुभूति

विरुद्धत्वादिपिपक्षाइमेऽशिवाः ॥ ४८ ॥ आहक्षपणकोविश्वंसदसद्द्वयमद्वयम् ॥ द्वाह्यमत्स
 र्वंससभंगिसदातनम् ॥ ४९ ॥ नैतत्पदार्थएकस्मिन्नुक्तदृष्टिविरोधतः ॥ भावाभावतयाविश्वं
 येनरूपेणमीयते ॥ ५० ॥ तद्रूपमेवतदितिनियमःकेनवार्थते ॥ तत्तद्दोषनिवृत्त्यर्थस्वीकृतातत्त
 दात्मता ॥ ५१ ॥ यदितैरखिलैर्दोषैर्लिप्यतेचलदर्शनः ॥ अतिहायप्रमाणानियमंसदसत्तया
 ॥ ५२ ॥ अशेषमविरुद्धंचनिर्मानंव्याहृतंसदा ॥ सर्वप्रकारंवदतोदृष्टहानिरसद्ग्रहः ॥ ५३ ॥
 स्वव्याहृतत्वमित्याद्यादोषाःसर्वेभवंतिहि ॥ वक्तिस्वप्रभमात्मानंदेहमानंतदप्यलम् ॥ ५४ ॥
 दुष्टेनानाशरीरेषुप्रवेशादन्यथाभवत् ॥ अन्यथाभावियद्वस्तुतदित्यमित्तिस्थितिः ॥ ५५ ॥
 तन्मतेतदित्यत्वंपुद्गलस्यनिवारितम् ॥ नानित्यताऽस्मत्यक्षेतुचैतन्यादेर्विशेषिणः ॥ ५६ ॥
 लक्षणस्यनिवृत्तौतुस्यान्नतच्चेतनेकचित् ॥ ओतप्रोतात्मकत्वंतुपटेदेहेऽगसंस्थितिः ॥ ५७ ॥ इ
 त्यादिलक्षणस्यैवनिवृत्तौस्यादनित्यता ॥ भौतिकत्वेचरूपादिव्यासंनशेननोमते ॥ ५८ ॥ नैवं
 तस्यान्यथाभावोयस्यानित्यत्वमीरितम् ॥ रूपादियुक्तस्यतथाजगन्नाशित्वसिद्धये ॥ ५९ ॥
 व्याख्यातथान्यथाभावादात्मनौनित्यताभवेत् ॥ नित्योर्ध्वगतिरप्येषायामुक्तिरितिकथ्यते
 ॥ ६० ॥ अलोकाकाशमासस्थकथंनविकृतिश्चसा ॥ कीदृशश्चान्यथाभावोनाशहेतुतयेष्यते
 ॥ ६१ ॥ संस्थानापगमश्चेत्सनहिभूसगरादिषु ॥ यःकश्चिदन्यथाभावोयदिमुक्तिश्चतादृशी
 ॥ ६२ ॥ देहमानेविकारःस्यादितिस्यान्नूनमात्मनः ॥ आहहस्त्यादिदेहेषुह्यपिस्यादन्यथाभ
 वः ॥ ६३ ॥ अणुदेहस्यजीवस्यगतत्वेविकृतिर्हििया ॥ देहव्यास्यैविशेषःकस्तस्यास्थास्युतनौ

चतुः ॥ ६४ ॥ गीतात्पुष्पफलावासिःस्पर्शात्कार्श्रसास्थितिः ॥ अपिवृक्षस्यदृश्यंतद्विना
 नात्मताभवेत् ॥ ६५ ॥ एवं चात्माकात्स्न्यमिति ततएवाहवेदवित् ॥ सर्वज्ञत्वादिकैःसर्वगुणैर्युक्तं
 सदाशिवम् ॥ ६६ ॥ जगद्विचित्रचक्राकर्तारदोषवर्जितम् ॥ आहुःपाशुपतास्तच्चबहुश्रुतिवि
 रोधतः ॥ ६७ ॥ नोपादेयंमंतस्थस्यदेवस्यस्तुतिर्गतं गम् ॥ उत्पिपेषशिरस्तस्यगुणीषेसत्पतिप
 दम् ॥ ६८ ॥ यद्विष्णोरुपमंहंतुरुद्रमाकृष्यतेमया ॥ धनुर्यकामयेतंतमुग्रमाशिश्चदेवताः ॥ ६९ ॥
 ब्रञ्छिश्चदेवानेकोऽसावासीन्नारायणःपरः ॥ तस्माद्बुद्धःसंप्रसादश्चाभूतवैष्णवंमखम् ॥ ७० ॥ भजे
 नयज्ञमयजंताबध्नन्पुरुषंपशुम् ॥ योभूतानामधिपतिरुद्रस्तंतीचरोष्टषा ॥ ७१ ॥ इत्यादिश्रु
 तिसामर्थ्यात्पारतंत्र्यजनिर्मृतिः ॥ पराधीनपदप्राप्तिरज्ञत्वंप्रलयेभवः ॥ ७२ ॥ प्रतीयंतेसदोष
 त्वाच्चेःपशुपतिस्ततः ॥ अशरीरत्वतस्तस्यसंबंधोजगताक्वचित् ॥ ७३ ॥ कर्तृत्वेनयुज्येतदे
 हिनोज्ञानदृष्टितः ॥ नचदेहादिवद्विश्वमस्यस्याद्भोगसंभवात् ॥ ७४ ॥ अधिष्ठानेस्थितःकर्ता
 कार्यकुर्वन्प्रतीयते ॥ नास्याधिष्ठानयोगोऽस्तिभूतानांप्रलयेतदा ॥ ७५ ॥ अदेहश्चेदसर्वज्ञःशि
 लाकाष्ठादिवत्सदा ॥ देहीचेदंतवानेवज्ञदत्तनिदर्शनात् ॥ ७६ ॥ नचैतदखिलंविष्णौश्रु
 तिप्रामाण्यगौरवात् ॥ मनोबुद्ध्यांगितांविष्णोर्लक्षयामोयएवसः ॥ ७७ ॥ सएवदेवोविज्ञा
 नमैश्वर्यशक्तिरूजिता ॥ देहोविष्णोर्नतेविष्णोवासुदेवोऽग्रतोभवेत् ॥ ७८ ॥ एकोनारायण
 स्वासीन्नब्रह्मानचशंकरः ॥ अजस्यनाभावध्येकमर्पितंमात्रयापरः ॥ ७९ ॥ सदेहःसु
 खगंधश्चज्ञानभाःसत्पराक्रमः ॥ ज्ञानज्ञानःसुखसुखःसविष्णुःपरमोऽक्षरः ॥ ८० ॥ आनंदएकए

वाग्रआसीन्नारायणःप्रभुः ॥ प्रियंतस्यशिरोमोदप्रमोदौचभुजौहरेः ॥ ८१ ॥ आनंदोमध्यतोत्र
 ह्यमुच्छंनान्यदभूत्कचित् ॥ मनसोऽस्याऽभवद्ब्रह्माललाटादपिशंकरः ॥ ८२ ॥ पक्षयोर्गण्डःशेषोमु
 खादाससरस्वती ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ ८३ ॥ इत्यादिश्रुतिसंदर्भबलान्नि
 त्यगुणात्मकः ॥ विष्णोर्देहाज्जगत्सर्वमाविरासीदितिीयते ॥ ८४ ॥ मानवत्वादिरोधःकोनामानंक्
 चिदिष्यते ॥ अविरोधोविरोधश्चमानैवहिगम्यते ॥ ८५ ॥ अतउक्तंसमस्त्वंचवासुदेवस्ययुज्यते ॥
 शिवादिनामयुक्ताश्चश्रुतयोविष्णुवाचकाः ॥ ८६ ॥ नामानिसर्वाणिचयमेकोयोदेवनामथाः ॥
 विष्णुनामानिनान्यस्यसर्वनामाहरिःस्वयम् ॥ ८७ ॥ ननारायणनामानितदन्येष्वपरेहरौ ॥ इत्या
 दिश्रुतयस्तत्रमानंचोक्तःसमन्वयः ॥ ८८ ॥ पुराणानिपुराणाद्यैर्विरुद्धत्वान्नतत्प्रमा ॥ तद्विरुद्धे
 षुनोमानंपूर्वापरविरोधतः ॥ ८९ ॥ समब्राह्मविरोधाच्चनियमाद्वैष्णवेष्वपि ॥ मोहार्थमुक्तिश्चैव
 विष्णुरेकोगुणार्णवः ॥ ९० ॥ स्कंदसूर्यगणेशादिमतानिन्यायतोऽमुतः ॥ निराकृतान्यशेषेणसि
 द्धौतस्याविशेषतः ॥ ९१ ॥ निराकृतौविशेषस्यभावाच्छक्तिमतंपृथक् ॥ दूष्यतेमहतीदेवीह्रींका
 रिसर्वकारणम् ॥ ९२ ॥ त्रिपुराभैरवीत्यादिनामभिःसमधीयते ॥ तस्याःसदाशिवाद्याश्चजायंतैदव
 मानुषाः ॥ ९३ ॥ भूतभौतिकमप्येतदितितन्नोपपद्यते ॥ दृष्ट्वापुंभ्यःसदासृष्टिःस्त्रीपुंभ्योवावि
 शेषतः ॥ ९४ ॥ केवलाभ्योनहिस्त्रीभ्यस्ततउत्पत्त्यसंभवात् ॥ नाचर्थमहावामतंवाभैरन्यदुद्री
 र्यते ॥ ९५ ॥ शिवोपसर्जनाशक्तिःससर्जदंसमततः ॥ इतितच्चोपपन्नंनशिवस्याकरणत्वतः ॥ ९६ ॥
 अदेहत्वादिपिहान्येब्रूयुःसर्वज्ञमीश्वरम् ॥ अणुवामानतद्युक्तमीशवाद्भवेवेशनात् ॥ ९७ ॥ सार्वज्ञ्या

दिगुणैर्युक्तं गुरुकल्पनया ह्ययम् ॥ न युज्यते ह्यतस्त्वीशा एक एव मयोजकः ॥ १८ ॥ उक्तदोषश्च त
 तपक्ष इति नैवात्र दूष्यते ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासानां सामस्येन विरोधतः ॥ १९ ॥ सतां जुगुप्सित
 त्वाच्च नांगीकार्यं हितन्मतम् ॥ पंचरात्रनिषेधार्थमेतान्याचक्षते यदि ॥ ३० ॥ सूत्राण्यतिविरुद्धं तद्
 यत आह सभारते ॥ पंचरात्रस्य ह्यस्त्रस्य वक्तानारायणः स्वयम् ॥ ३० १ ॥ ज्ञानिष्वेतेषु राजेन्द्रसर्वे
 ष्वेतद्विशिष्यते ॥ पंचरात्रविदो मुख्ययाथाक्रमपरानूप ॥ ३० २ ॥ एकांतभावोपगताः वासुदेवं वि
 शंतिते ॥ इति गीता चतच्छास्त्रसंक्षेपत इति रितम् ॥ ३० ३ ॥ वेदेन पंचरात्रेण भक्त्या यज्ञेन चैव हि ॥
 दृश्योऽहं नान्यथा दृश्यो वर्षकोटिशतैरपि ॥ ३० ४ ॥ इति वाराहवचनं श्लोका इति वचः श्रुतौ ॥
 वेदैश्च पंचरात्रैश्च ध्येयो नारायणः परः ॥ ३० ५ ॥ पंचरात्रं च वेदाश्च विधैकैव द्विधेयते ॥ इत्यादि वेद
 वचनैः पंचरात्रमपोद्यते ॥ ३० ६ ॥ कथमेवात्र दोषः क उपपत्तिर्ज्ञाति इत्यपि ॥ इहैवोक्तानचाभूत
 भावस्तत्रापि कथ्यते ॥ ३० ७ ॥ अनादिकर्मणो बद्धो जीवः संसारमंडले ॥ वासुदेवं च्छयानित्यं भ्र
 मतीति हितद्वचः ॥ ३० ८ ॥ नहि संसारसादित्वं पंचरात्रोदितं क्वचित् ॥ जीवाभिमानिशेषस्थना
 म्नासं कर्षणस्य तु ॥ ३० ९ ॥ वासुदेवाज्जनिः प्रोक्ता प्रद्युम्नस्य ततस्तथा ॥ मनोभिमानिनः काम
 स्यैवं साक्षाद्दरेः क्वचित् ॥ ३१ ० ॥ संकर्षणादिनामैव नित्या चिंत्यो रुशक्तिः ॥ ब्रूहउक्तोऽन्यथाऽ
 नूद्य कथं दुष्टत्वमुच्यते ॥ ३१ १ ॥ यदि विद्याच्चतुर्वेदानि तिवद्देदपूरणम् ॥ पंचरात्रादिति कुतो द्वेषः
 शांडिल्यवर्तते ॥ ३१ २ ॥ अतः परमशास्त्रो रूहेषा दुदितमासुरैः ॥ दूषणं पंचरात्रस्य वीक्षायामपि
 नक्षमम् ॥ ३१ ३ ॥ अतोऽशेषजगद्धातानि दोषैरुगुणार्णवः ॥ नारायणश्रुतिगणतात्पर्यादव

सीयते ॥ ३१४ ॥ अंथंतमःप्रविशंतियेत्वविद्यामुपासते ॥ ततोभूयइवायांतियेतस्थानैवेनिंद
 काः ॥ ३१५ ॥ ततोविद्यामविद्यांचयो ज्ञानात्पुभ्यंसह ॥ दोषज्ञानादतीत्यैतांविद्ययाऽमृतमश्रु
 ते ॥ ३१६ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेद्वितीया
 ध्यास्यद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ २ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
 श्रीहरयेनमः ॥ ॐ ॥ अथाशेषसाम्नाथविरोधायाकृतिंप्रभुः ॥ करिष्यन्नधिदेवाधिभूतजी
 वपरात्मनाम् ॥ १ ॥ स्वरूपनिर्णयथैववचनानांपरस्परम् ॥ पादेनानेनाविरोधंदर्शयत्यमितद्यु
 तिः ॥ २ ॥ अनुभूतियुक्तिबहुलाविलोप्यंचततोऽधिकम् ॥ एतत्सर्वततःसाम्यंद्वारैवैव्यर्थ्यमेव
 च ॥ ३ ॥ दृष्टयुत्तयनुसारित्वमुक्तान्यार्थाविरोधतः ॥ प्रसिद्धनामस्वीकारेबहुवाक्यानुवर्तिता
 ॥ ४ ॥ लोकदृष्टयनुसारित्वंजीवसाम्यमनादिता ॥ तत्रतत्रपरिज्ञानंगुणसाम्यश्रुतीतथा ॥ ५ ॥
 उत्पत्तिमत्त्वंस्वगुणाननुभूत्यल्पकल्पने ॥ नानाश्रुतिश्चैचिञ्चंयुक्तयःपूर्वपक्षगाः ॥ ६ ॥ व्यव
 स्थानुपपत्तिश्चस्वातंत्र्यमनुसारिता ॥ मुख्यताशक्तिमत्त्वंचैवैरूप्यंसर्वसंग्रहः ॥ ७ ॥ गत्यादिरी
 शशक्तिश्चसर्वमानविरोधिता ॥ अभीष्टासिद्धिसुव्यक्तीशास्त्रसिद्धिर्विपर्ययः ॥ ८ ॥ विशेषका
 रणंचेतिसिद्धांतस्यैवसाधकाः ॥ प्रकृतिपुरुषःकालोवेदास्तदभिमामिनः ॥ ९ ॥ महदा
 द्याश्चजायंतेपराधीनविशेषता ॥ इदंसर्वससर्जतिजनिमत्त्वमहोदितम् ॥ १० ॥ अवकाशमा
 त्रमाकाशःक्रथमुत्पद्यतेऽन्यथा ॥ यद्यनाकाशतापूर्वकिमूर्तनिबिडंजगत् ॥ ११ ॥ मूर्तसंपूर्ण
 तांचैवयद्यनाकाशताभवेत् ॥ मूर्तद्रव्याणिचाकाशेस्थितान्येवहिसर्वदा ॥ १२ ॥ अतआकाश

शब्दोक्तस्त्वैवोऽत्रविनायकः ॥ देहोत्पत्त्यासमुत्पन्नइतिश्रुत्याभिधीयते ॥ १३ ॥ भूतमप्यसितं
 दिव्यदृष्टिगोचरमेवतु ॥ उत्पद्यतेऽत्राकृतं हि गगनं साक्षिगोचरम् ॥ १४ ॥ प्रदेशइतिविज्ञेयं
 नित्यं नोत्पद्यते हितम् ॥ तथापि मूर्तसंबंधपरतंत्रविशेषयुक्तम् ॥ १५ ॥ स्वमेवोत्पत्तिमन्नामश्रुतिशब्द
 विवक्षितम् ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालइत्येते च समस्तशः ॥ १६ ॥ ईशाधीनविशेषेण जन्म्याइत्येवकी
 र्तिताः ॥ कालप्रवाहएवैको नित्यो नतु विशेषवान् ॥ १७ ॥ पुरुषाव्यक्तकालानां रमेवैका
 भिमानी ॥ सिसृक्षुत्वविशेषंतत्साक्षान्द्गवदिच्छया ॥ १८ ॥ प्राप्तिवसृष्टेयुदिताप्रधानं
 प्रकृतेरपि ॥ पुमांसो देहसंबंधात्सृष्टिमंत इतीरिताः ॥ १९ ॥ एवं प्रलयकालेऽपि प्रतिभातप
 रावरः ॥ मुख्यवायुर्नित्यसमः शरीरोत्पत्तिकारणात् ॥ २० ॥ पराधीनविशेषेण जनिमाने
 वशब्दितः ॥ नैव किंचित्ततो जन्मवर्जितं परमादृतं ॥ २१ ॥ पराधीनविशेषत्वे जन्मनः स्थू
 लताभवः ॥ पूर्वशब्दविलोपश्च यद्विजन्मेतिकीर्त्यते ॥ २२ ॥ स्मायानैव जन्माऽस्ति चैतन्य
 स्यापिकेवलम् ॥ प्रधानस्य च वेदस्य वेदस्यापीश्वरे च्छया ॥ २३ ॥ व्यक्तिकर्नामविशेषोऽस्ति
 तस्मात्तद्वशैव हि ॥ उत्पत्तिरत्र कथिता स्वतंत्रत्वात्परात्मनः ॥ २४ ॥ नैवोत्पत्तिः कथमपि
 नस्वतंत्रतः परम् ॥ अच्छेद्यस्यापि जीवस्य विभागंबहुधा हरिः ॥ २५ ॥ कृत्वा भोगान् प्रदाये
 व चैक्यमापादयेत्पुनः ॥ अत ईशवशं सर्वचेतनाचेतनं जगत् ॥ २६ ॥ अविभागं विभागाय यदान
 यतिकेशवः ॥ किमशक्यं परेशस्य तदेति ह्यभिधीयते ॥ २७ ॥ एवं स्थितेऽपि जीवैक्यं केचिदाहुः प
 रात्मनः ॥ तद्योऽहमिति पूर्वाभिः श्रुतिभिश्चानुमाबलात् ॥ २८ ॥ नतद्युक्तं यतो विष्णुः पृथगेवाभिधी

यते ॥ प्रज्ञानेत्रोलोकइतिमुक्तौभेदोभिधीयते ॥ २९ ॥ एतमानंदमित्यन्यापरमंसात्म्यमित्य
 पि ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यसमसाधर्म्यमागताः ॥ ३० ॥ सर्गेऽपिनोपजायंतेप्रलयेनव्ययंतिच ॥
 उपसंपद्यतेज्योतिःस्वरूपेणाभिपद्यते ॥ ३१ ॥ तत्रपर्यैतिजक्षंश्चक्रीडन्नपिसदासुखी ॥ आच
 क्ष्वमेपरंमोक्षंधीरायंप्रवदंतिताम् ॥ ३२ ॥ इत्युक्तआहवाग्देवीपरंमोक्षंप्रजापतेः ॥ शाखांशाखां
 महानद्यःसंयांतिपरितःश्रवाः ॥ ३३ ॥ धानापूपामांसकामाःसदापायसकदर्दमाः ॥ अस्मिन्नभि
 मुखादेवाःसेंद्राःसहमरुद्गणाः ॥ ३४ ॥ ईजिरेकनुभिश्चैष्टैस्तदक्षरमुपासते ॥ प्रविशंतिपरंदेवंमु
 क्तास्त्रैवभोगिनः ॥ ३५ ॥ निर्गच्छंतिथथाकामंपरेशेनैवचोदिताः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसं
 गेनाऽपिकर्मणा ॥ ३६ ॥ कर्तृत्वात्सगुणंब्रह्मपुरुषंपुरुषर्षमम् ॥ संगत्यपुनःकालेकालेनेश्व
 रमूर्तिना ॥ ३७ ॥ जातेगुणव्यतिकरेयथापूर्वंप्रजायते ॥ ऋचांत्वःपोषभास्तेचपरेणप्रेरिताःसदा
 ॥ ३८ ॥ यत्कामस्तत्सृजत्यद्धेवात्मनातत्सृजत्यपि ॥ सैहैवब्रह्मणाकामान्भुङ्क्तेनिस्तीर्ण
 तद्गुणः ॥ ३९ ॥ दुःखार्दांश्चपरित्यज्यजगद्यापारवर्जितम् ॥ भुंक्तेमोगान्सहैवोच्चानित्या
 द्यागममानतः ॥ ४० ॥ मुक्तस्यभेदावगतेःकथमेवह्यभिन्नता ॥ जीवेशयोर्नानुमाचतदभेदं
 प्रमापयेत् ॥ ४१ ॥ मिथ्यैवभेदोविमतोभेदत्वाच्चंद्रभेदवत् ॥ इतिचेत्साध्यधर्मोयंऽसन्नसन्वानवो
 स्यम् ॥ ४२ ॥ यदिसन्नपसिद्धांतःसएवासिद्धांतरिते ॥ नोभयंचेन्नसिद्धंतदितिमानस्यदूषणम्
 ॥ ४३ ॥ नचमानांतरेणैवतच्छक्यंसाधितुंक्वचित् ॥ अनुमानेनचेत्सैवह्यनवस्थाभविष्यति ॥ ४४ ॥
 नचागमस्तदर्थोऽस्तिनासदासीन्नतद्देवत् ॥ परिशेषादनिर्वाच्यंयदिसिद्धेत्परात्मनः ॥ ४५ ॥

अनिर्वाच्यत्वमेवस्यात्परिशिष्टोह्यसौतदा ॥ नचान्यआगमस्तत्रसदसत्प्रतियोगिनि ॥ ४६ ॥
 नचप्रत्यक्षमत्राऽस्तिनचार्थापत्तिरिष्यते ॥ बाधायोगात्सनइतिबाधाभावतएवहि ॥ ४७ ॥
 इष्टापत्तिर्नहिभ्रांतावपिबाधोवगम्यते ॥ विषयस्यकुतोबाधोविद्यमानंहिबाध्यते ॥ ४८ ॥ नहि
 बंध्यासुतोवध्योयज्ञदत्तोहिवध्यते ॥ बाधायोगात्सतइतिव्यासिरेषाक्कट्टश्यते ॥ ४९ ॥ कश्चार्थ
 बाधउद्दिष्टोनहिनाशोऽसतोभवेत् ॥ निवृत्तिश्चाप्रवृत्तस्यकथमेवोपपद्यते ॥ ५० ॥ नासीदस्तिभ
 विष्यच्चतदितिज्ञानमेयता ॥ यदिबाधस्तदासस्वतैर्नवांगीकृतंपुनः ॥ ५१ ॥ प्रतीतिर्नासतइतिव
 द्वांगीकरोतिताम् ॥ निषेधोह्यप्रतीतस्यकथंचिन्नोपपद्यते ॥ ५२ ॥ नचोपमाभवेदत्रप्रत्यक्षा
 सत्यमेवच ॥ शास्त्रगम्यपरेशानाद्धेदुःखात्मनईयते ॥ ५३ ॥ अनुभूतिविरोधेनकथमेकत्वमुच्य
 ते ॥ किंचित्कर्ताचदुःखीतिसर्वैरेवानुभूयते ॥ ५४ ॥ सर्वज्ञोभगवान्बिष्णुःसर्वशक्तिरितिश्रुतः ॥
 अनुभूताद्धिभेदेनश्रुतिरेषावदत्यमुम् ॥ ५५ ॥ उपजीव्यविरुद्धंतुकथमैक्यंश्रुतिर्वदेत् ॥ अप्रामा
 ण्यंयदाभेदवाचकस्यभविष्यति ॥ ५६ ॥ सएवधर्मिणोग्राहीतदभेदःकथंभवेत् ॥ यत्स्वरूपग्रहेमा
 नंतद्धर्मैक्यंभवेत् ॥ ५७ ॥ एकविज्ञानविज्ञास्याह्यंमानंभविष्यति ॥ नचैदेकंप्रमाणंतद्व्यमप्यत्रनो
 भवेत् ॥ ५८ ॥ धर्मिग्राहिविरोधस्तुतस्मान्मानस्यदूषणम् ॥ नोपजीव्योह्यभेदोऽत्रक्वचिद्धेदश्रुतेर्बला
 त् ॥ ५९ ॥ नचमानांतरोपेयंब्रह्मत्वंभवतिक्वचित् ॥ येनमानेनचोपेयंभेदस्तेनावगम्यते ॥ ६० ॥
 सर्वज्ञानुमयेवेशोयद्युपेयःकथंचन ॥ सर्वज्ञत्वगुणैवतयाभेदोऽवगम्यते ॥ ६१ ॥ नदुःखानुभवःका
 पिमिथ्यानुभवतांम्रजेत् ॥ नहिबाधःक्वचिद्दृष्टोदुःखाद्यनुभवस्यनु ॥ ६२ ॥ यदिदुःखानुभूतिश्च

आंतिरित्यवसीयते ॥ अदुःखिताश्रुतिःकेवनआंतिरितिगम्यते ॥ ६३ ॥ श्रुतिस्वरूपमर्थश्रमाने
 नैवावसीयते ॥ तच्चेन्मानंगृहीतंतेकिंदुःखानुभवेभ्रमः॥ ६४ ॥ नचबाधविशेषोऽस्तिपदबाधितमे
 वतत् ॥ बाधोद्यनुभूतेर्थेकथंनिर्णयईयते॥ ६५ ॥ कोऽपिह्यर्थोनिश्चैतुंशक्यतेभ्रमवादिना ॥ अ
 मत्वमभ्रमत्वंचयदैवानुभवोप्रगम् ॥ ६६ ॥ एकस्यभ्रमतातत्रपरस्यभ्रमताकुतः ॥ भ्रवत्वमभ्रम
 त्वंचसर्ववेद्यंहिसाक्षिणा ॥ ६७ ॥ सचेत्साक्षीक्वचिदुष्टःकथंनिर्णयईयते ॥ विशेषाःसर्वेषुनेसाक्षिप्र
 त्यक्षगोचराः॥ ६८ ॥ ऊरीकृत्यचतान्सर्वान्व्यवहारःप्रवर्तते ॥ साक्षिणोव्यवसायीतुव्यवहारोऽभि
 धीयते ॥ ६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रसिद्धस्यव्यवहारस्यसिद्धये ॥ साक्षीनिर्दोषेषुवैकःसदांगीकार्यएव नः
 ॥ ७० ॥ शुद्धःसाक्षीयदासिद्धोदुःखित्वंवार्यतेकथम् ॥ उपजीव्यप्रमाणंतद्देद्याहकमेवहि ॥ ७१ ॥
 अतोजीवेशयोर्भेदःश्रुतिसामर्थ्यसुस्थितः॥ तथापितुचिदानंदपूर्वास्तिसदृशागुणाः ॥ ७२ ॥ सारस्व
 रूपमस्यापिमुक्तावप्यवशिष्यते ॥ अतोभेदवदैवताःश्रुतयःप्रवदंतिहि ॥ ७३ ॥ पौराणानिचवाक्या
 निसादृश्याभेदसंश्रयात् ॥ सादृश्याच्चप्रधानत्वात्स्वातंत्र्यादपिवाभिदाम् ॥ ७४ ॥ आहुरीशेनजीव
 स्यतस्वरूपाभिदांक्वचित् ॥ स्थानैक्यमैकमत्यंचमुक्तस्यतुविशिष्यते ॥ ७५ ॥ सादृश्यंचविशेषेण
 जडानांद्वयमेवतु ॥ सवेत्सादृश्यमत्यल्पतृतीयपरमात्मना ॥ ७६ ॥ ईशरूपक्रियाणांचगुणानामपिस
 र्वशः ॥ तथैवावयवानांतस्वरूपैक्यंतुमुत्पद्यतः ॥ ७७ ॥ यथोदकंदुर्गदृष्टंपर्वतेषुविधावति ॥ एवंधर्मा
 न्पृथक्पृथंस्तानेवानुविधावति ॥ ७८ ॥ इतिश्रुतेर्नीभयंचभेदाभेदाख्यमिष्यते ॥ एकमेवाद्विती
 यंतन्नेहनानास्तिकिंचन ॥ ७९ ॥ मृत्योःसमृत्युमामोतियद्भिनानेवपश्यति ॥ इतिश्रुताविवेत्य

स्मद्धेद्रामेदोनिराकृतः ॥ ८० ॥ इवोभयेचसादृश्यइतिवाक्शब्दनिर्णये ॥ भेदस्यमुक्तौवचना
 दपितत्पक्षनिग्रहः ॥ ८१ ॥ चेतनत्वादिसादृश्यंयद्यभेदइतीष्यते ॥ अंगीकृतंतदस्माभिर्नस्वरूपे
 क्यताक्वचित् ॥ ८२ ॥ नैकेनचिदभेदोऽस्तिभेदाभेदोऽपिक्वचित् ॥ समुदायमृतेविष्णोःस्वगुणादी
 न्विनापिवा ॥ ८३ ॥ इतिश्रुतेर्नतस्यास्तिभेदाभेदोऽपिकेनचित् ॥ अमेदश्रुतयोःशत्वात्सादृश्य
 त्वांशत्वाऽस्यतु ॥ ८४ ॥ अंशस्तुद्विविधोद्वेयःस्वरूपांशोऽन्यएवच ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिःस्या
 त्किंचित्सादृश्यमात्रयुक् ॥ ८५ ॥ अंशिनोयत्तुसामर्थ्यस्वरूपंयथास्थितिः ॥ सएवचेत्स्वरू
 पांशःप्रादुर्भावोहरैर्यथा ॥ ८६ ॥ सूर्पमंडलमान्येकस्तत्प्रकाशाभिमानवान् ॥ सूर्योऽथससमाब्धे
 श्रवाह्योदस्यचवारिपः ॥ ८७ ॥ कठिनत्वेनमेवादिःपृथिव्याअपिदेवताः ॥ धरादेव्येवमैवकोभगवा
 न्विष्णुरव्ययः ॥ ८८ ॥ नानावताररूपेणस्थितःपूर्णगुणःसदा ॥ विष्णुत्राक्ष्याभिमामिन्यो
 यथापद्भृद्देवताः ॥ ८९ ॥ सूर्यादिभ्यस्तथैवायंसंसारीपरमाःपृथक् ॥ देहदेवैश्चदृष्टत्वाद
 पद्भृद्देवताः ॥ ९० ॥ अन्याःसूर्यादिदेवभ्योह्यनुग्राह्याश्चैतैःसदा ॥ एवमेवपरादृष्टिणाः
 पृथक्संसारिणोमताः ॥ ९१ ॥ अनुग्राह्याश्चतेनैवतत्प्रसादाच्चमोक्षिणः ॥ नतुमत्स्यादि
 रूपाणामनुग्राह्यत्वमिष्यते ॥ ९२ ॥ गुणैरशेषपूर्णत्वान्मुख्याभेदोऽपरैर्नच ॥ अंशाभासाश्चस
 र्वेऽपिपरस्यांशानमुख्यतः ॥ ९३ ॥ अथैषापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततम् ॥ नतुपुंपादवत्यादा
 जीवाएतेपरात्मनः ॥ ९४ ॥ पूर्णास्तस्यगुणाएवप्रादुर्भावतयास्थिताः ॥ एवंजगादपरमाश्रुति
 नारायणंपरम् ॥ ९५ ॥ अक्षयोभगवान्विष्णुर्लक्ष्म्यावासोऽलयेस्थितः ॥ मुक्तैःसदाचित्यमानोब्र

ह्याद्यैस्तारतम्यगैः ॥ १६ ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालो वेदाश्चेति चतुष्टयम् ॥ नित्यं स्वरूपतो विष्णोर्विशेषो
 षावाप्तिमात्रतः ॥ १७ ॥ उत्पत्तिमदिति प्रोक्तं लक्ष्मीस्तदभिमानीनी ॥ ततो जातः पुमान्नामब्र
 ह्माख्यो वासुदेवतः ॥ १८ ॥ सूत्रात्मा प्राणनामा च देव्यौ प्रकृतिमानीनी ॥ ततोरूपं महन्नामा ब्रह्म
 णोऽहं कृतिः शिवः ॥ १९ ॥ ब्रह्मणो बुद्धिनाम्नोभाततद्द्रोमनोभिधा ॥ स्कंदश्च ततएवान्ये सर्वदेवाः
 प्रजङ्गिरे ॥ १०० ॥ तत्र पूर्वतमः श्रेयान्गुणैः सर्वैः समस्तशः ॥ तेभ्यश्च भगवान् विष्णुस्तदधीना
 इमे सदा ॥ १०१ ॥ जन्मस्थितिलयो ज्ञानं नियतिज्ञानं संसृतिः ॥ मोक्षश्च तदधीनत्वमेतेषां नैव ह्ये
 यते ॥ १०२ ॥ मुक्तावपि स एवैकः स्वतंत्रः पूर्णसद्गुणः ॥ इति श्रुत्युपपत्तिभ्यां पादेऽस्मिन् ब्रह्मणो दि
 तम् ॥ १०३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानोद्दि
 तीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥
 ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॥ श्रुत्यर्थः श्रुतियुक्तिभ्यां विरुद्ध इव दृश्यते ॥ ब्रह्मन्निर्णयदेवाः सुविशि
 ष्टोपपत्तिभिः ॥ १ ॥ करोत्यनेन पादेन तत्र स्पष्टार्थवच्छ्रुतिः ॥ विशेषश्रुतिवैरूप्यं माहात्म्यं व्यक्तस
 द्गुणः ॥ २ ॥ इष्टायुक्तिः समानत्वं कर्तृशक्तिर्विमिश्रिता ॥ युक्तयः पूर्वपक्षेषु सुनिर्णीतास्तु तादृ
 शाः ॥ युक्तयोर्निर्णयस्यैव स्वयं भगवतो दिताः ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्य
 विरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्याने द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ २ ॥ ४ ॥ समाप्तोऽय
 मध्यायोद्दितीयः ॥ २ ॥

श्रीलक्ष्मीवेंकटेशायनमः ॥ ॥ स्वामाविकान्यथानामासहसावोन्यथोक्तयः ॥ अविशेषविशे

औचसहभावोविमिश्रता ॥ १ ॥ विरुद्धोक्तिःसहस्थानवैध्यर्थ्यचान्यथागतिः ॥ युक्तयःपूर्वपक्ष
 स्यगुणाधिक्यार्थतोभवौ ॥ २ ॥ उपपत्तिर्द्विरूपत्वमाधिक्यमनुरूपतः ॥ योग्यतावल्वस्त्वंच
 विभागःकारणाभवः ॥ ३ ॥ कृत्स्नस्यागतिश्चैवसिद्धांतस्यैवसाधकाः ॥ बीजपूरुषयोनीनांसं
 गतिर्नियमोज्झितिम् ॥ अशब्देनभगवानाहकारणतश्चताम् ॥ ४ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थसग
 वत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानतृतीयाध्यायस्यप्रथमपादः ॥ ३ ॥ १ ॥
 श्रीहरयेनमः ॥ ॥ पश्चाददृष्टिविज्ञानकालदुःखपृथग्भवाः ॥ स्थानभेदोविरुद्धत्वंन्यायसाम्यं
 सतोभवः ॥ १ ॥ गुणसाम्यप्रयोगश्चतर्कबाधोविलोमता ॥ नानाभावप्रलोभश्चयुक्तयःपूर्वपक्ष
 गाः ॥ २ ॥ अशक्यकर्तृकाःशक्तिःस्वतोबोधस्तदेवच ॥ अमानकृत्सन्मानव्यवस्थात्वल्पताभ
 वाः ॥ ३ ॥ विशेषदृष्टिवाक्येचपुंशक्तिःसुनिदर्शनम् ॥ अलौकिकत्वमाधिक्यंस्वातंत्र्यनिर्णय
 प्रमाः ॥ ४ ॥ वासनाःसर्ववस्तुनामनाद्यनुभवागताः ॥ संत्येवाशेषजीवानामनादिमनसि
 स्थिताः ॥ ५ ॥ त्रिगुणात्मकंमनोऽस्त्येवयावन्मुक्तिसदातनम् ॥ तत्रैवाशेषसंस्काराःसंचीयन्ते
 सदैवच ॥ ६ ॥ सूक्ष्मत्वेनलयेसच्चमाकृतैरुपचीयते ॥ सृष्टिकालेयदातन्नकुतःसंसारसंस्थितिः
 ॥ ७ ॥ संस्कारैर्भगवानेवसृष्ट्वानानाविधंजगत् ॥ स्वमकालेदर्शयतिभ्रांतिर्जाग्रत्वमेवहि ॥ ८ ॥
 अदृष्टेचाश्रुतेभावेनभावउपजायते ॥ अदृष्टादश्रुताद्भावाच्चभावउपजायते ॥ ९ ॥ इतिश्रुति
 पुराणोक्तिरनादित्वात्तुयुज्यते ॥ कदाचिदर्शनायोग्यंयत्त्रापि विभागतः ॥ १० ॥ दृष्टंसमा
 धिकरणंदृश्यतेऽत्रसचश्रमः ॥ वासनामात्रमूलत्वाज्जाग्रहस्पष्टतानच ॥ ११ ॥ भेदोभेदोऽथवाहं

हृमितिप्रश्नो न युज्यते ॥ इष्टुः स्वमस्य द्रष्टृत्वाद्भेदस्यैवाखिलैर्जनैः ॥ १२ ॥ प्रश्नदोषाह्निचत्वारः
 स्वव्याहृतिरसंगतिः ॥ सिद्धार्थताचवैफल्यनतैः स्यात्तत्त्वनिर्णयः ॥ १३ ॥ तत्त्वनिर्णयवैलोक्यं स्या
 द्वादेऽपि हिनिग्रहः ॥ उद्भावनीयमेव स्यान्नकथावसितिर्भवेत् ॥ १४ ॥ विजिगीषुकथायां तु कथाव
 सितिकारणम् ॥ परिहारेऽपि सिद्धत्वं दूषणं प्रतिवादिनः ॥ १५ ॥ प्रतिज्ञायां तदन्यस्य सिद्धत्वेव
 हि साधिका ॥ आश्रयव्याश्रयासिद्धीसाध्यासिद्धिश्च दूषणम् ॥ १६ ॥ केषां चिन्नचते दोषाव्या
 सौसत्यां कथंचन ॥ दोषो व्याहृतिरेवाऽस्ति नृशृंगास्ति त्वसाधने ॥ १७ ॥ यत्र व्याहृततानास्ति
 कोऽतिसंगोऽस्ति साधने ॥ प्रत्यक्षागममूलास्तु न्यायाः सर्वे भवंति हि ॥ १८ ॥ न्यायाभासा अमूलाः
 स्युन्यायस्यान्यस्यतौ पुनः ॥ अदृष्टे व्यभिचारे तु साधकं तदिति स्फुटम् ॥ १९ ॥ ज्ञायते साक्षि
 णैवाद्दामानवाधेन तद्भवेत् ॥ यत्साक्षिणैवमानत्वं मानानामवसीयते ॥ २० ॥ अमानस्य तु मान
 त्वं मानसत्वाच्चलं भवेत् ॥ उत्सर्गतोपियत्प्राप्तमपवादविवर्जितम् ॥ २१ ॥ व्यभिचार्यपवादेन
 मानमेव भविष्यति ॥ अतो हि भोजनादीनामिष्टसाधनतानुमा ॥ २२ ॥ मानं व्यवहृतौ नित्यं व्य
 भिचारो हितत्रच ॥ व्यासत्वे व्याश्रयत्वं तु कथमेव हि दूषणम् ॥ २३ ॥ रोहिण्युदय आसन्नः कृत्ति
 काभ्युदितायतः ॥ इत्युक्ते साधनं किं न ह्याज्ञैवात्र साधिका ॥ २४ ॥ अन्यत्सदसतोर्विश्वमिति
 च व्याहृतेरमा ॥ असिद्धसाधने दोषः को व्यासि र्यदि विद्यते ॥ २५ ॥ व्यासिश्च व्यतिरेकेण तत्रैत
 श्चावगम्यते ॥ अप्रसिद्धस्य साध्यस्य साधकत्वं यदेष्यते ॥ २६ ॥ लिंगस्योक्तौ विशेषोऽयं केन माने
 न गम्यते ॥ साधनं परमाणवादेर्यदा सिद्धस्य चेष्यते ॥ २७ ॥ यथानुभवमेवैतन्नांगीकार्यं कुतस्तदा ॥

यत्रतातिप्रसंगोऽस्तिमानंनचविपर्यये ॥ २८ ॥ क्लिष्टकल्पनयैवात्रसाध्यमित्यतिदुर्वचः ॥ परिशो
 षोमिथःसिद्धिश्चकक्खाश्रयादयः ॥ २९ ॥ असिद्धसाधकत्वेनपंचावयववितांविना ॥ अंगीका
 र्थासमस्तैस्तान्त्रियमःकिंनिबंधनः ॥ ३० ॥ सिद्धसाधनतायांचनकथावसितिर्भवेत् ॥ व्यभि
 चारोहेत्वसिद्धिरेकपक्षेऽपिदूषणम् ॥ ३१ ॥ साध्यसाधनवैकल्यंदृष्टान्तस्यविशेषणे ॥ वैध्यर्थ्यमेका
 सिद्धौचविशिष्टिसिद्धिरेवहि ॥ ३२ ॥ अप्रयोजनतातत्रप्रथमप्रश्नदूषणम् ॥ सिद्धप्रश्नादिकंयत्त
 दाधिकयांतर्गतंभवेत् ॥ ३३ ॥ अर्थापत्युपमाभावाअनुमांतर्गताक्वचित् ॥ प्रत्यक्षांतर्गतोभावोदुः
 खादेर्नियमेनच ॥ ३४ ॥ अन्यत्रज्ञादितिप्राप्ताःप्रारंभाद्याश्वयुक्तयः ॥ आगमार्थावसित्यर्थाःनियत
 व्यासयोऽखिलाः ॥ ३५ ॥ वाक्यंप्रकरणंस्थानंसमाख्याचतथाविधाः ॥ कुरुपांडवत्तेषामुपपत्तेः
 पृथग्वचः ॥ ३६ ॥ स्वन्यायैःसाधनंकार्यंपरन्यायैश्चदूषणम् ॥ स्वन्यायैर्दूषणंचस्यात्साधितैःप्रति
 वादिनः ॥ ३७ ॥ प्रसंगार्थतयाप्रोक्तानसिद्धान्तस्यदूषकाः ॥ छलंजातिरितिद्वेधाव्याहृत्यंतर
 मिष्यते ॥ ३८ ॥ जातिस्वव्याहृतिर्ज्ञेयाछलमर्थतरोत्तरम् ॥ एवंसंशोधितन्यायसदागमविरोधतः
 ॥ ३९ ॥ नानिर्वाच्यमिहप्रोक्तंमायामात्रपदेनहि ॥ विलक्षणंसदसतोरितिहिव्याहृतंस्वतः ॥ ४० ॥
 प्रतियोगित्वमप्यस्यब्रह्मणोऽगीकृतंभवेत् ॥ मिथ्याचेत्प्रतियोगित्वंवलक्षण्यंततोनाहि ॥ ४१ ॥
 अविलक्षणत्वंसत्यंस्यान्मिथ्यात्वंब्रह्मणस्ततः ॥ अनिर्वाच्यसत्त्वंवायदिधर्मानकेचन ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मणोर्नैवजिज्ञास्यंजिज्ञासाधर्मनिर्णयः ॥ इदमित्थमितिज्ञानंजिज्ञासायाःप्रयोजनम् ॥ ४३ ॥
 इत्थंभावोहिधर्मोऽस्यनेचेन्नप्रतियोगिता ॥ इत्थंभावात्मकान्धर्मानाहुश्चश्रुतयोऽखिलाः ॥ ४४ ॥

अदृश्यत्वादयोऽप्यस्यगुणाहिप्रभुणोदिताः ॥ यदिस्युस्तादृशाधर्माःसर्वज्ञत्वादयोनकिम् ॥ ४५ ॥
 अन्यापेक्षायदिस्युस्तेसत्तैर्वदेशकालगा ॥ देशकालानपेक्षाहिनसत्ताक्काऽपिदृश्यते ॥ ४६ ॥ सर्व
 धर्मोऽज्ज्ञतस्यास्यकिंशास्त्रेणाधिगम्यते ॥ मिथ्याधर्मविधातुश्रवेदस्यैवप्रमाणता ॥ ४७ ॥
 अप्राप्तांभ्रांतिमापाद्यकिंवेदोमानतांनजेत् ॥ नहिवेदंविनाब्रह्मवेद्यधर्माश्रतद्गताः ॥ ४८ ॥
 वेदवेद्यस्यमिथ्यात्वंयदिनैक्यस्यतत्कथम् ॥ धर्मारोपोपिसामान्यधर्मादीनांहिदर्शने ॥ ४९ ॥
 इदंतदादिधर्मत्वधर्माऽन्यःकल्प्यतेऽत्रहि ॥ सर्वधर्मविहीनस्यधर्मारोपःकदृश्यते ॥ ५० ॥ तदर्थ
 यदधर्माणामारोपःसानवस्थितिः ॥ ईशतज्ज्ञानवेदाक्षजानुमामातृपूर्विणः ॥ ५१ ॥ भ्रांतिर्वि
 श्वस्येनैवमानाभासेनकल्प्यते ॥ तन्मात्रस्यान्यथाभाविकिनस्याद्विश्वसत्यता ॥ ५२ ॥ ये
 नेदंकल्प्यतेभ्रांतंभ्रांतिस्त्वस्यैवकिंनसा ॥ भ्रांतत्वेतस्यविश्वेरीशाद्यभ्रांतमेवहि ॥ ५३ ॥ भ
 येयुभ्रांतयोनूणानैवेशादेःकथंचन ॥ सत्यत्वमक्षजप्रांसंयदिभ्रांतमितीष्यते ॥ ५४ ॥ प्रामाण्य
 मागमस्यापिप्रत्यक्षादन्यतःकुतः ॥ साक्षिप्रत्यक्षतोत्वंमानानांमानतेयते ॥ ५५ ॥ साक्षिणःस्व
 प्रकाशत्वमनवस्थाततो नहि ॥ तत्कालिकंप्रमाणत्वमक्षजस्ययदाभावेत् ॥ ५६ ॥ ऐक्यागम
 स्यकिंनस्यात्तस्याप्येतादृशंयदि ॥ ऐक्यप्रमाणमिथ्यात्वंयदाविश्वस्यसत्यता ॥ ५७ ॥ ऐक्यवा
 क्यस्यमानत्वंयद्यबाध्यमितीष्यते ॥ अक्षजस्यापिमानत्वंनबाध्यकिमितीष्यते ॥ ५८ ॥ अद्वैत
 हानिसामान्यान्नविशेषश्चकश्चन ॥ यदिस्वतस्त्वंप्रामाण्येविश्वसत्ताकथंचनयेत् ॥ ५९ ॥ प्रामा
 ण्यस्यचमर्यादाकालतोव्याहताभावेत् ॥ कालांतरेप्यमानंचेदिदानीमानताकुतः ॥ ६० ॥ मिथ्यात्व

मानमोक्षेऽपिमानं किनेति भण्यताम् ॥ मानवैहैतहानिः स्यादमानत्वेऽप्यमोक्षता ॥ ६१ ॥ विश्वस्य
 पुनरापत्तिर्मिथ्यामानं यदानुमा ॥ अस्ति चेन्मुक्तयवस्था चैतैतापत्तिरतोऽन्यथा ॥ ६२ ॥ अमुक्त
 त्वं तथा काले कालाधीना हि मुक्ता ॥ काल एवागमो ह्यहमुक्ति कालनिवर्तने ॥ ६३ ॥ मुक्तेरपि नि
 वृत्तिः स्यात्संसारित्वमतो भवेत् ॥ क्वचप्रत्यक्षतः प्राप्तमनुमागमबाधितम् ॥ ६४ ॥ देहात्मत्वं यदि
 न तत्प्राप्तं प्रत्यक्षतः क्वचित् ॥ मम देह इति ह्येव न देहोऽहमिति प्रमा ॥ ६५ ॥ उपचारश्च कृष्णोऽ
 ह भित्ति कर्दमलेपने ॥ बस्त्रस्थयद्देवं स्याद्यद्युपाधिकृतं तदा ॥ ६६ ॥ स्वतः शुक्लत्ववत्काष्ण्यं
 नममेति प्रतीयते ॥ कथं भेदो च देहादेरात्मनो न प्रतीयते ॥ ६७ ॥ जातमात्रा मृगागागो हस्तिनः प
 क्षिणोऽज्ञाः ॥ भयाभयस्वभोगौ गदौ कारणा नि विजानते ॥ ६८ ॥ अस्मृतौ पूर्वदेहस्य विज्ञानं त
 त्कथं भवेत् ॥ अन्वयव्यतिरेकादेरनुसंधानविस्मृतौ ॥ ६९ ॥ यदा देहांतरज्ञानं देहकथावसितिः
 कुतः ॥ व्यासत्वादात्मनो देहेऽव्यवहारेष्वपाटवात् ॥ ७० ॥ भेदज्ञानेऽपि चांगारवह्निवत्स्त्राविविक्त
 वत् ॥ भवंति व्यवहाराश्च न हि प्रत्यक्षगानपि ॥ ७१ ॥ अर्थान्यथानुभवतः प्रतिपादयितुं क्षमा ॥ लो
 कास्ततो हि प्रत्यक्षसिद्धं नान्येन केनचित् ॥ ७२ ॥ शक्यं वारयितुं क्वापि तच्चेन्नोत्तरगोचरम् ॥ कथमे
 वोत्तरः कालतद्गोमोक्षश्च गम्यते ॥ ७३ ॥ आगमोऽपि हि सामान्ये सिद्धे प्रत्यक्षतः पुनः ॥ विशेषं
 गमयेद्वैकः कथं शक्तिग्रहोऽन्यथा ॥ ७४ ॥ अतीतानागतार्थेषु जातिशक्तिग्रहेऽखिलम् ॥ विशेषं ज्ञापये
 द्वाक्यं न तदज्ञातशक्तिके ॥ ७५ ॥ शक्तिश्चेद्वर्तमाने स्वात्नातीतानागतं वदेत् ॥ यदि शक्तिग्रहोऽ
 न्यत्र कथं स स्यात्तदग्रहे ॥ ७६ ॥ सामान्यं दृष्टमेवासावन्यत्र गमयेद्यदि ॥ सामान्यवर्जितं व

स्तुस्वरूपंगमयेत्कथम् ॥ ७७ ॥ नस्वरूपत्वसामान्येकेनाप्यंगीकृतंकचित् ॥ स्वरूपंचेदनुगतं
 व्याहृतंतत्रकिंभवेत् ॥ ७८ ॥ सर्वानुगतधर्माणामंतेहिस्वत्वमिष्यते ॥ किंव्याहृतमितिप्रश्नेस्व
 रूपमितिकेवलम् ॥ ७९ ॥ स्यादुत्तरंततोऽन्यच्चेत्तदेवस्वयमेवनः ॥ एवंव्याहृत्तरूपेऽपियदाशक्ति
 ग्रहोभवेत् ॥ ८० ॥ तस्यसामान्यतोज्ञानंविनासचभवेत्कृतः ॥ अतोविशेषसामान्यरूपंसर्वम
 पीष्यते ॥ ८१ ॥ व्याहृतंयच्चसामान्यंतुदेवस्याद्विशेषतः ॥ नचैकधर्मतातेनपदार्थानांपरस्परम्
 ॥ ८२ ॥ धर्माणांभेददृष्टयैवतत्सादृश्यस्यदर्शनात् ॥ अतःसर्वपदार्थाश्चसामान्यात्साक्षिगोच
 राः ॥ ८३ ॥ सर्वमित्येवविज्ञानंसर्वेषांकथमन्यथा ॥ किंचित्सादृश्यविज्ञानादखिलस्यापि
 वस्तुनः ॥ ८४ ॥ शब्दशक्तिग्रहश्चस्यात्तत्सादृश्यमानतः ॥ प्रत्यक्षंमानसंचैवयदातीतार्थ
 गोचरम् ॥ ८५ ॥ तदास्मृतिप्रमाणत्वमतीतत्वविशेषितम् ॥ आधिक्यमनुभूतानुयदातीत
 त्वमिष्यते ॥ ८६ ॥ मानताचकथंनस्यात्स्मृतेर्बाधश्चनात्रहि ॥ मानत्वंप्रत्यभिज्ञायाअपि
 सर्वानुभूतिगम् ॥ ८७ ॥ अतीतवर्तमानत्वधर्मिणीसाचदृश्यते ॥ नचसास्मृतिमात्रार्था
 तदिदंत्वग्रहैकतः ॥ ८८ ॥ अतो नवर्तमानैकनियमःस्याद्गृहेऽक्षजे ॥ नचप्रमाणतोऽन्यास्या
 त्प्रमितिनमिकुत्रचित् ॥ ८९ ॥ मानाभावाद्गौरवाच्चकल्पनायाःकिमेतया ॥ मयैतज्ज्ञातमिति
 तुसाक्षिगंज्ञानगोचरम् ॥ ९० ॥ ज्ञानमेवततोज्ञानप्रमितिनमदृश्यते ॥ मानमातृप्रमेधानांत
 दुच्छित्तिर्नहिक्वचित् ॥ ९१ ॥ स्वमानामपिचैतेषांनबाधोदृश्यतेक्वचित् ॥ जाग्रत्त्वमात्रमत्रैक
 मन्धथादृश्यतेस्फुटम् ॥ ९२ ॥ अतोमिथ्यानचस्वप्नोजाग्रद्विजाग्रदेवच ॥ आत्मवत्क्वचिदात्मा

चस्यादेवभ्रमगोचरः ॥ १३ ॥ एतावतानमिथ्याऽसौख्यमेजागरितेतथा ॥ यद्यात्मन्यन्यथादृश्यं
 भ्रांतमत्रापितद्भवेत् ॥ १४ ॥ अबाधितानुदृतेश्वस्वमादेर्भ्रांतिताकुतः ॥ नचकाचिप्रमावि
 श्वभ्रांतत्वेसर्वमेवच ॥ १५ ॥ अभ्रांतत्वेप्रमाणंतुक्रथंतद्भ्रांतताभवेत् ॥ किंचभ्रातत्ववादीसः
 भ्रांतत्वंस्वमतस्यच ॥ १६ ॥ अंगीकरोतिनियतंत्रसंप्रतिपन्नता ॥ वादिनोस्तेनचभ्रांतंवि
 श्वमेवमविष्यति ॥ १७ ॥ भ्रांतत्वंभ्रांतताचेत्स्थात्क्रथंताऽभ्रांतिसत्यता ॥ अशेषदोषदुष्टंलन्म
 तंहयंबुभूषुभिः ॥ १८ ॥ येनस्वमतहेयत्वंस्वयमंगीकृतंसदा ॥ भ्रांतत्वाहुर्घटत्वस्यभूषणत्वाच्च
 केवलम् ॥ १९ ॥ उन्मत्तोऽपिकथंतस्यमतंस्वीकर्तुमिच्छति ॥ ईशशक्तेरचित्यत्वान्महोन्मत्तैःप्र
 वर्तितम् ॥ १०० ॥ अतःप्रज्ञाऽत्रमायोक्ताजैव्युपादानमेवसा ॥ निमित्तमैश्वरीमुख्यानितिभितं
 त्रातमेवच ॥ १ ॥ ताभ्यांसहृष्टृकैवमायामात्रमितीयते ॥ उभाभ्यांमानमैश्वर्यात्रातंसहृष्ट
 थक्कतः ॥ २ ॥ प्रज्ञात्मकंमनोयेनमनोरूपाश्रवासनाः ॥ धीर्भीरितिमनोस्वेवेत्याहचश्रुतिरंजसा
 ॥ ३ ॥ चिदुचिन्मिश्रमेवैतन्मनोयावच्चसंसृतिः ॥ तेनावस्थाद्द्विमाःसर्वाःजीवःपश्यतिसर्वदा ॥४॥
 मनोविकाराविषयाःस्वामायद्वाह्यवचते ॥ स्थूलाभवंत्यतस्तेषांस्पष्टतानतथाक्वचित् ॥ ५ ॥ क्व
 चित्स्पष्टाअपिस्पष्टेवासनामानसीचसा ॥ ईशेच्छयांतर्दधतिव्यज्यतेचपुनस्तथा ॥६॥ सूक्ष्मेववा
 सनाभिश्चप्रपंचंस्वामभीश्वरः ॥ वासनामात्रतांतस्थनीत्वांतर्धाथयत्यजः ॥७॥ सुपुंसिवोधमोहां
 श्वस्ववशस्तद्दशंसदा ॥ जीवंनयतिदेवेशोनान्यःकर्तास्तिकश्चन ॥८॥नस्थानभेदतोऽप्यस्यभेदःक
 श्चित्परेशितुः॥सर्वत्राशेषदोषोज्झःपूर्णकल्याणचिहुणः ॥९॥ तद्दिरुद्धंतुयत्रमानैवभवेत्क्वचि

त् ॥ महातात्पर्यरोधेन कथं तन्मानमत्र तु ॥ १० ॥ दुःखाप्यथ सुखावासिहेतुत्वेनैव वेदवाक् ॥ भवेन्मानं
 तदीशानात्प्रसन्नादेवनान्यथा ॥ ११ ॥ प्रसन्नतागुणोत्कर्षज्ञानादेव हि केवलम् ॥ निर्दोषतापरिज्ञाना
 दऽपि नान्येन केनचित् ॥ १२ ॥ यो मामशेषदोषोऽङ्गुणसर्वस्वबंधहितम् ॥ जानात्यस्मै प्रसन्नोऽहं दद्यां
 मुक्तिं च नान्यथा ॥ १३ ॥ यो मामशेषाभ्यधिकं विजानाति स एव माम् ॥ विजानात्यखिलांस्तस्य
 दद्यात्काभात्परंपदम् ॥ १४ ॥ यो मामेवमसंमूढः किमांनिंदति शत्रवः ॥ इत्यादि वेदस्मृतिगवा
 क्यैरेवावसीयते ॥ १५ ॥ लोकतश्च प्रसादेन मुक्तिः सगुणवेदनात् ॥ महातात्पर्यमुख्यस्य विरो
 धादत एव हि ॥ १६ ॥ दोषित्वनिर्गुणत्वाल्पगुणत्वादिकथंचन ॥ नार्थश्रुतिपुराणादेस्तद्विरुद्धोऽ
 खिलस्य च ॥ १७ ॥ अर्थः स्वयं विनिर्णीतो वासुदेवेन सादरम् ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽ
 नव ॥ १८ ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ इत्यतो खिलसच्छास्त्रविरुद्धत्वेन नानु
 मा ॥ १९ ॥ वर्तते तत्र तेनेशो निर्णीतोऽखिलसद्गुणः ॥ न च चिन्त्वादिभिन्नत्वं जीवस्येशवदाप्यते
 ॥ २० ॥ यत आभासतामेव श्रुतिरस्य वदत्यलम् ॥ यथैषा पुरुषेच्छाया एतस्मिन्नेतदाततम् ॥ २१ ॥ अ०
 छायायथापुंसदृशीपुमधीना च दृश्यते ॥ एवमेवात्मकाः सर्वे ब्रह्माद्याः परमात्मनः ॥ २२ ॥ सत्ताम
 तीतिकार्येषुपुमधीनो यथेयते ॥ आभास एवंपुरुषामुक्ताश्च परमात्मनः ॥ २३ ॥ छायाविष्णो
 रमातस्याश्छायाधाता विशेषकौ ॥ तस्यैद्रकामौ चतयोस्तयोरेन्येऽखिला अपि ॥ २४ ॥ हरब्रह्मास्य
 गीस्तस्याविशेषावीन्द्र एतयोः ॥ मारश्चाभासकाः सर्वे एतयोस्तदधीनतः ॥ २५ ॥ सर्वेऽल्पश
 क्यश्चैव पूर्णशक्तिः परो हरिः ॥ चेतनत्वेऽपि भिन्नास्ते तस्मादेतेन सर्वदा ॥ २६ ॥ इत्यादि श्रुति

वाक्येभ्योज्ञायतेभेदएवहि ॥ आभासत्वंहिनिर्णीतंजीवस्यपरमात्मनः ॥ २७ ॥ तन्नयु
 क्तंयदाभासउपाध्यायतईयते ॥ उपाध्यायत्तताभावादाभासत्वविरोधतः ॥ २८ ॥ चेतन
 त्वेनचांशत्वात्समुदायैक्यमापतेत् ॥ अतःपृथक्कमुदितंसमुदायांशयोर्भवेत् ॥ २९ ॥ ईशा
 ख्यासमुदायेस्यादीशरूपेष्विवोदिता ॥ अतोदेहाप्युपाधीनामपायेसमताभवेत् ॥ १३० ॥
 ईशरूपैरथाभासामुख्यतःसूर्यकादिवत् ॥ यदातदोपाध्यायत्तरूपाणांशिताभवेत् ॥ ३१ ॥
 इत्याशंकांनिवृत्त्यर्थमाहवेदाधिपःप्रभुः ॥ अतएवोपमेत्येवचान्याभासविशेषिताम् ॥ ३२ ॥
 यदुक्तंतदधीनत्वंसर्वावस्थास्वशेषतः ॥ जीवस्यसदृशत्वंचिच्चमात्रंनचापरम् ॥ ३३ ॥ ताव
 न्मात्रेणचाभासोरूपमेषांचिदात्मनाम् ॥ नोपाध्यधीनताद्यैश्चनतिसाम्यंनिदर्शने ॥ ३४ ॥
 किंचित्सुखादिसादृश्यमपीशेनासुरानृते ॥ ततआभासतेनित्यंतद्ददाभासतेऽपिच ॥ ३५ ॥
 भानमस्तित्वमपिचैवासमंताद्यतस्ततः ॥ जीवआभासउद्दिष्टःसदैवपरमात्मनः ॥ ३६ ॥ नजा
 लयतसूर्यादिप्रतिबिंबोपमत्वतः ॥ तदधीनत्वमेवेतिकिंचित्सादृश्यमेवच ॥ ३७ ॥ संप्रका
 शयतःसूत्रगतावखिलमानतः ॥ जीविशभेददृष्ट्यैवसमुदायैकताकुतः ॥ ३८ ॥ अशेषदोषराहित्यं
 सर्वशक्तित्वतोहरेः ॥ सर्वोपेतैतिकथितमतएक्यंक्वदोषिणा ॥ ३९ ॥ अशेषशक्तियुक्तश्चेत्स्वानं
 व्यादोषवान्कथम् ॥ अनुसंधानरहितंसमुदायैक्यमेवचेत् ॥ ४० ॥ चेतनेष्वस्तुत्त्राममात्रमेवय
 तस्ततः ॥ मुक्तौस्यादनुसंधानमित्यपिस्थ्यास्तुदुष्करम् ॥ ४१ ॥ सर्वज्ञएकतानानुसंधत्तेनैवसाय
 तः ॥ पञ्चात्स्यादनुसंधानंचेन्मिथ्याज्ञानिताभवेत् ॥ ४२ ॥ विद्यमानानुसंधानंनचेदज्ञत्वमा

पतेत् ॥ असद्वैक्यं भवेत्पश्चाद्यदिस्यात्सप्तमोरसः ॥ ४३ ॥ समुद्रायैक्यमेतस्माद्दूरतोपाकृतं स
 दा ॥ अतोऽशेषगुणोच्छ्वनिर्दोषं यावदेवहि ॥ ४४ ॥ तां देवेश्वरो नाम तत्र भेदोऽपिनक्वचित् ॥
 नेहनानास्ति किमपि हरयोऽयमर्थं हिंसः ॥ ४५ ॥ इत्यादिश्रुतिमानेन जीवांशाः सर्व एव च ॥ निय
 मेनानुसंधानवंतो यद्येकतास्वतः ॥ ४६ ॥ अंशिनोऽशेषसंधानमत्यल्पस्यापि विद्यते ॥ भुवि जाते
 नचांशेन सुखदुःखादितद्गतम् ॥ ४७ ॥ अनुभूयते विशेषस्तु कश्चिदीशकृतो भवेत् ॥ ईशः
 स्याच्चिंत्यशक्तित्वाच्चाशंक्यं कापि विद्यते ॥ ४८ ॥ सेशतानुपपन्नैव यदि जीविकताऽस्य हि ॥
 अनीशस्यैकतेत्येव विरुद्धं सर्वमानतः ॥ ४९ ॥ ईशत्वेनैव विज्ञातमनीशत्वेन चेच्छ्रुतिः ॥ अनीश
 त्वेन विज्ञातमीशत्वेनाथवादिशेत् ॥ ५० ॥ उपजीव्य विरोधेनैव मानत्वं भेष्यति ॥ अतएव
 शताऽसिद्धेर्न किंचिच्छक्यमस्य च ॥ ५१ ॥ ईशत्वेऽनीशभेदेन श्रुत्या सम्यक्प्रकाशिते ॥ अयुक्तम
 पि चान्यत्र युक्तं भवति तद्वलात् ॥ ५२ ॥ अतोऽन्यत्रापि यद्दुष्टं तदीशैर्नैव कल्प्यते ॥ श्रुत्याभासास
 मपिन हीशत्वपरिपथियत् ॥ ५३ ॥ ईशोऽनीशो जगन्मिथ्यादुःखी मुक्तो भिदान हि ॥ इति प्रतिज्ञा
 व्याघातः सर्वदोषाधिकाधिकः ॥ ५४ ॥ इति हि ब्रह्मतर्कोक्तिरतिहेयमतोऽखिलैः ॥ बुभूषुभिर्म
 तमिदं जीवेशाभेदवादिनः ॥ ५५ ॥ नायुक्तमीशितुः किंचिदीशत्वस्य विशेषो धियत् ॥ यदीशत्व
 विशेषि स्यात् तदेवायुक्तमंजसा ॥ ५६ ॥ ईशत्वस्याविरोधेन योजयित्वाऽखिलाः प्रमाः ॥ सिद्धेशत्वेन
 चायुक्तमपि हीशेन योजयेत् ॥ ५७ ॥ मानतः प्राप्तमखिलनामानं योजयेत्कचित् ॥ इति हि ब्रह्म
 तर्कोक्तिरतोयुक्तमिहोदितम् ॥ ५८ ॥ अ० ॥ सचाप्राकृतरूपत्वादरूपः स्वगुणात्मकम् ॥ रु

पमस्यशिरःपाणिपादाद्यात्मकमिष्यते ॥ ५९ ॥ अतो नानित्यतानैव श्रुतिद्वयविराधिता ॥ यथा
 हितैजसस्यैव प्रकाशस्योऽङ्गितावपि ॥ ६० ॥ आत्मैव ज्योतिरित्याह जीवस्येशं श्रुतिस्तथा ॥ तद्भ
 क्तितारतम्येन तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्मादीनां च सर्वेषामानंदो देयं तथा क्रमम् ॥ प्रतिबिंब
 वदप्येषामानंदोऽन्यगुणो यथा ॥ ६२ ॥ नारायणगुणाधीनश्चात्यल्पस्तदपेक्षया ॥ यस्माद्भिन्नश्च
 सततमन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥ ६३ ॥ अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्य आनंद ईशता ॥ मुख्येशता परेशस्य
 गौणी जीवस्य सायतः ॥ ६४ ॥ इति श्रुतेः सृष्टिनाशौ तदधीना वितीरिते ॥ स्वभावत्वात्स्थिते नैतदपे
 क्षेतिन युज्यते ॥ ६५ ॥ यतः स्वभावोऽप्यखिल ईशाय तोऽखिलस्य च ॥ अव्यक्तोऽपि स्वश
 स्यैव भक्तानां दृश्यते हरिः ॥ ६६ ॥ तदभिन्ना गुणानित्यमपि सर्वेषु विशेषतः ॥ गुणत्वेन गुणित्वे
 न भोक्तृभोग्यतया स्थिताः ॥ ६७ ॥ विशेषात्मतया तेषां नित्यशक्त्यात्मना तथा ॥ नित्यं स्थि
 तेर्न धर्माणां क्रियादीनामनित्यता ॥ ६८ ॥ न विशेषात्मता च यमनित्याशक्तिरूपता ॥ सैव
 यत्स विशेषास्याद्विशेषोऽन्योनचाप्ययम् ॥ ६९ ॥ स्वस्थनिर्वाहता हेतोस्तथापि स्याद्विशेषता ॥
 विशेषत्वेन विज्ञाने प्रमाणैरखिलैरपि ॥ ७० ॥ ससर्जसंजहार इति विशेषो ह्यवगम्यते ॥
 श्रुत्यैव ससर्जवेतितदभेदश्च गम्यते ॥ ७१ ॥ भेदो यदि विशेषस्य स भेदो भेदिना कथम् ॥ मि
 त्तश्चेद न वस्था स्यादभिन्नश्चेत्पुरान किम् ॥ ७२ ॥ विशेषो भिन्न एवेति तेन नाभ्युपगम्यते ॥
 अभिन्नो निविशेषश्चेदस्लभेदता कुतः ॥ ७३ ॥ अनेनानेन भिन्नोऽयमिति यत्स विशेषतः ॥ भेद
 एवैष बहुधा दृश्यते तत्किमुत्तरम् ॥ ७४ ॥ अभेदभेदयोश्चैव स्वरूपत्वं हि भेदिनः ॥ तयोप्यविशे

षत्वेपर्यायत्वं हि शब्दयोः ॥ ७५ ॥ अमेदभेदशब्दौ च पर्यायावितिकोषदेत् ॥ भेदोऽन्योन्यमभेद
 श्वभेदिनाचेद्विशेषिता ॥ ७६ ॥ अविशेषिकथंभेदोभेदेनैकस्तथाभिदा ॥ पुनस्तयोर्विभेदश्चभे
 दिमात्रत्वलोभवेत् ॥ ७७ ॥ भेदिनश्चैवभेदस्यविशेषोयदिगम्यते ॥ अमेदाभेदिनश्चैवकिंभेदोऽ
 भेदभेदयोः ॥ ७८ ॥ विशेषणैवसर्वत्रयदिव्यवहृतिर्भवेत् ॥ कल्पनगौरवाथैवकिंभेदःकल्प्य
 तेनदा ॥ ७९ ॥ ऐक्यप्रतीत्यभावेनभेदएवगवाश्वयोः ॥ सएवेतिप्रतीतौहिविशेषोनामभण्यते
 ॥ ८० ॥ सच्चिदादेरपर्यायसिद्ध्यर्थमायिनाऽपिहि ॥ अंगीकार्योविशेषोयंयद्यसत्यविशेषणम्
 ॥ ८१ ॥ पृथक्पृथग्वारयितुंशब्दांतरमितीष्यते ॥ मायाविशेषराहित्यविशेषणविशेषिता
 ॥ ८२ ॥ सत्यस्यापिभवेत्साचतथाचेदनवस्थितिः ॥ यदिसत्याविशेषो ननतदुक्तिर्भवेत्तदा ॥ ८३ ॥
 अलक्ष्यंचेत्तेनलक्ष्यमित्यपिस्याद्विशेषिता ॥ पुनःपुनर्लक्षणायामपिस्यादनवस्थितिः ॥ ८४ ॥ यद्य
 भावविशेषित्वंस्यादंगीकृतमेवते ॥ असार्विइयादिराहित्यमप्येवंतेभविष्यति ॥ ८५ ॥ तदासार्व
 इयमेवस्यान्नावार्थत्वान्नओर्द्वयोः ॥ यदिनैतादृशंग्राह्यमसुखत्वानिर्वर्तनात् ॥ ८६ ॥ असत्त्वाज्ञा
 नतादेश्चस्यादसत्त्वादिकंतदा ॥ अनृतादिविरोधित्वंयद्यस्याऽभ्युपगम्यते ॥ ८७ ॥ अनैश्वर्य
 विरोधित्वमप्येवंकिंनिवार्यते ॥ अखंडखंडनादेवविशेषोऽखंडवादिना ॥ ८८ ॥ खंडितेनापिमन
 सास्वीकार्योऽनन्यथागतेः ॥ अखंडखंडवादिभ्यांखंडाखंडेनचैवतत् ॥ ८९ ॥ महादरेणशि
 रसिविशेषोधार्यएवहि ॥ निदर्शनत्रयेणाऽतोभगवानत्यभिन्नताम् ॥ ९० ॥ गुणानामादरेणा
 हतत्त्वनाभिहितान्वयः ॥ यदाऽशेषविशेषाणामुक्तिःसामान्यतोभवेत् ॥ ९१ ॥ यदैकनाप्यु

तरेणविशेषावगतिर्भवेत् ॥ यतोऽशेषविशेषाणां वस्तुनास्थेवचैकता ॥ १२ ॥ अतःसामान्यतो
 ज्ञातःपदांतरबलात्पुनः ॥ भवेद्विशेषतोज्ञातस्तेनस्यादन्वितोक्तिता ॥ १३ ॥ स्वार्थएषा
 न्वितोयस्मात्केनचित्तद्विशेषतः ॥ अनेनेतितदुक्त्येवज्ञायतेऽनुभवेनहि ॥ १४ ॥ यद्यनन्वित
 भवेतत्पदंस्वार्थवदेदिह ॥ तथान्यान्यपिसर्वाणिकःकुर्यादन्वयंपुनः ॥ १५ ॥ व्यापारो नहिश
 ब्दस्यपरःस्वार्थप्रकाशनात् ॥ अन्वयस्यकथंज्ञानंशब्दार्थत्वयदास्यन ॥ १६ ॥ पुमानप्येकवा
 रोक्तयाकृतकृत्योयदाभवेत् ॥ यदैवानन्वितार्थस्यवचनैःपदैर्भवेत् ॥ १७ ॥ अनन्वितःस्या
 च्छब्दार्थानतदर्थोहिसोऽन्वयः ॥ निराकांक्ष्यपदान्येववाक्यमित्युच्यतेबुधैः ॥ १८ ॥ तत्तदार्था
 मिधानेनस्यान्निराकांक्षताचसा ॥ अपूर्तस्तावदर्थानामाकांक्षापूर्वमिष्यते ॥ १९ ॥ कर्मकर्तृ
 क्रियाणांतुपूतौकोऽन्योऽन्वयोभवेत् ॥ अपूर्तिश्चेत्पदैरुक्तैःकिंनृशृगेणपूर्यते ॥ २० ॥ व्यापा
 रश्चेत्पुनस्तेषामनुक्तवपि किंनसः ॥ उक्तेबुद्धिस्थताहेतोर्यदिव्यापारइष्यते ॥ २१ ॥ बुद्धि
 स्थत्वाययत्नंनकथंकुर्युःपुरैवच ॥ पुरुषाधीनतातेषांयदिपश्चाच्चसासमा ॥ २२ ॥ पुमा
 नेवान्वयाथैषांपश्चाद्यदिविचेष्टते ॥ अनन्विताभिधानानांसएवार्थान्तरोक्तिषु ॥ २३ ॥ यत
 तांशब्दशक्तिश्चेत्तत्रनैवान्वयेकथम् ॥ तत्कल्पनगुरुत्वादिदोषतोऽभिहितोन्वयः ॥ २४ ॥
 अनुभूतिविरुद्धश्चतथाज्यएवमनीषिभिः ॥ कर्तृशब्देद्व्यभिहितेधर्मसामान्यवेदनात् ॥ २५ ॥ वि
 शेषधर्ममन्विच्छन्किमित्येवहिष्टच्छति ॥ गुणक्रियादिधर्माणांविशेषेकथितेपुनः ॥ २६ ॥ नि
 राकांक्षोभवेद्यस्माच्छब्दाअन्वितवाचकाः ॥ अतोऽन्तगुणास्मैवभगवानेकएवतु ॥ २७ ॥ उ

च्यतेसर्वशब्दैश्चतेचाखिलविलक्षणाः ॥ सर्वसर्वगुणात्मानःसर्वकर्तारएवच ॥ ८ ॥ तथा
 पिसविशेषाश्चविद्वद्भ्युत्पत्तितोऽपिच ॥ तैस्तेःशब्दैश्चभण्यतेयुज्यतेचोपदेशतः ॥ ९ ॥ अ
 न्यानंदादिसादृश्यमानुकूल्यादिनापरम् ॥ पूर्णत्वादिमहत्तेषां विलक्षण्यंश्रुतौश्रुतम् ॥ २१० ॥
 पूर्णोऽशेषनियंताचक्षुस्वादुत्तमएकलः ॥ गुणोरुसमुदायोऽयंवासुदेवःसुनिष्कलः ॥ ११ ॥ वासु
 देवःश्रुतिःसैषागुणान्वक्तिहरेःपरान् ॥ सएवाशेषजीवस्थनिःसंख्यानादिकालिकान् ॥ १२ ॥ ध
 र्माधर्मान्सदापश्यन्स्वेच्छयाबोधयत्यजः ॥ कांश्चित्तेषांफलंतस्यददातिस्वयमच्युतः ॥ १३ ॥
 नतेविशेषंकमपिप्रेरणादिकमच्युते ॥ कुर्युःकदाचित्तेनायंस्वतंत्रोऽनुपचारतः ॥ १४ ॥ क
 र्माणितानिचपृथक्चेतनान्येवसर्वशः ॥ अचेतनशरीराणिस्वकर्मफलभांजिच ॥ १५ ॥ प्रत्ये
 कंतेषुचानंतकर्माण्येवंविधानिच ॥ तानिचैवमितीशस्थनिःसीमाशक्तिरुत्तमा ॥ १६ ॥ एकै
 वब्रह्महत्याहिवराहहरिणोदिता ॥ ब्रह्मपारस्त्वेनैवनिष्क्रांताराजदेहतः ॥ १७ ॥ स्तोत्रस्यत
 स्यमाहात्म्याद्वाधत्वंगमितापुनः ॥ प्राप्यज्ञानंपरंचापतथान्यानपिसर्वशः ॥ १८ ॥ अनंतान्यु
 दितान्येवंप्रभुणाकपिलेनहि ॥ संसारेपच्यमानानिकर्माण्यपिपृथक्पृथक् ॥ १९ ॥ तस्माद
 नंतमाहात्म्यगुणपूजोजनार्दनः ॥ भक्त्यापरमयाराध्यइतिपादार्थईयते ॥ २२० ॥ ॥ इतिश्रीम
 त्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेतृतीयाध्यायस्य
 द्वितीयःपादः ॥ ३ । २ ॥ ७ ॥ ॥ ॥
 श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ वैराग्यतोभक्तिदाहर्चतेनोपासायदाभवेत् ॥ आपरोक्ष्यंतयाविष्णो

रितिपादकमोभवेत् ॥ १ ॥ युक्तितोज्ञातवेदार्थो निरस्यसमयानुपरान् ॥ परस्परंविरोधंचप्रणु
 द्याऽशेषवाक्यगम् ॥ २ ॥ अध्यात्मप्रवणो भूत्वा तस्यसंनिहितत्वतः ॥ बहुयुक्तिविरोधानां भा
 नात्तत्सहितश्रुतेः ॥ ३ ॥ विरोधंचनिराकृत्यश्रुतीनां प्राणतस्वगान् ॥ परिहृत्यविरोधांश्चतत्प्र
 सादानुरंजितः ॥ ४ ॥ देहकर्तृत्वमीशस्यज्ञात्वात्पितृतास्मृतेः ॥ विशेषस्नेहमापाद्यस्सर्वकर्तृ
 त्वतोधिकम् ॥ ५ ॥ निष्पाद्यबहुमानंचतदन्यत्रातिदुःखितः ॥ उत्पाद्यास्तिक्व्यवैराग्यंतदुणाधि
 क्यवेदनात् ॥ ६ ॥ सर्वस्यतादृशत्वाच्चदाहर्धभक्तेरवाप्यच ॥ यतेतोपासनाधैवविशिष्टाचार्यसं
 पदा ॥ ७ ॥ कर्तव्याब्रह्मजिज्ञासेत्युक्तेकिमितिसंशये ॥ अतइत्युदितेऽप्यस्यविशेषानुक्तिः
 पुनः ॥ ८ ॥ सृष्टिबंधनमोक्षादिकर्तृत्वस्यश्रुतत्वतः ॥ यतोमोक्षादिदाताऽसावतो जिज्ञास्य
 एववा ॥ ९ ॥ इत्याहत्परंब्रह्मव्यासाब्धंज्ञानरश्मिभत् ॥ येनैवबंधमोक्षः स्यात्सचजिज्ञा
 सयोगतः ॥ १० ॥ सुप्रसन्नोभवेदीशो जिज्ञासाऽतोऽस्यमुक्तिदा ॥ मोक्षादिदत्वमीशस्यक
 थमेवावगम्यते ॥ ११ ॥ इतिचेच्छास्त्रयोनित्वाच्छास्त्रगम्योहिमोक्षदुः ॥ प्रत्यक्षावसिते
 भ्यःस्थाद्यदिमोक्षःकथंचन ॥ १२ ॥ किमित्यनादिसंसारमन्नाःसर्वाइमाःप्रजाः ॥ यस्मान्निय
 मतोदुःखहानिःप्रत्यक्षतोभवेत् ॥ १३ ॥ धावंत्येवतमुद्दिश्यराजाद्यमखिलाःप्रजाः ॥ अनुभाग
 म्यतोमोक्षोयदितस्थानुमैवहि ॥ १४ ॥ दृष्टपूरुषवन्मोक्षदातृतांविनिवारयेत् ॥ सच्छास्त्रगम्यए
 वैकोमोक्षदोभवतिध्रुवम् ॥ १५ ॥ शास्त्रगम्यश्चनान्योऽस्तिमोक्षदत्वेनकेशवात् ॥ मोक्षदोहिस्वतं
 त्रःस्यात्परंतंत्रःस्वयंसूतो ॥ १६ ॥ वर्तमानःकथंशक्तःपरमोक्षाथैकेवलम् ॥ अन्याश्रयेणयद्येष

दद्यान्मोक्षं स एव हि ॥ १७ ॥ तेनाननुमृतो मोक्षं न दद्यादन्यवाक्यतः ॥ अतस्तदर्थमपि सद्भेयो
 विष्णुर्मुमुक्षुभिः ॥ १८ ॥ यमैवैष इति श्रुत्या तमेवेति च सादरम् ॥ शास्त्रयोनित्वमस्यैव ज्ञायते वेद
 वादिभिः ॥ १९ ॥ यएनं विदुरमृता इत्युक्तस्तत्समुद्रगः ॥ तदेव ब्रह्म परममिति श्रुत्या वधारितः
 ॥ २० ॥ यतः प्रसूते तिततः सृष्टिमाह ततो हरिः ॥ शास्त्रयोनिर्नचान्योऽस्ति मुख्यतस्त्विति गम्यते
 ॥ २१ ॥ शास्त्रयोनित्वमेतस्य ज्ञायते हि समन्वयात् ॥ समिति ह्युपसर्गेण परमुख्यार्थतोच्यते ॥ २२ ॥
 एवं परममुख्यार्थो नारायण इति श्रुतेः ॥ निर्धारणाय नाशब्दमिति वेदपतिर्जगौ ॥ २३ ॥ कथं समन्वयो ज्ञे
 यः स्वल्पशाखाविदानृणाम् ॥ वेदाह्यनंता इति हि श्रुतिराहाप्यनंतताम् ॥ २४ ॥ अनंतवेदनिर्णीतिर्म
 हाप्रलयवारिधेः ॥ उत्तारणो मेप्यन्यस्मान्भेयोऽत्र समन्वयः ॥ २५ ॥ इत्याशंकापतोदार्थं स आह करु
 णाकरः ॥ अशक्योत्तारणत्वे पि ह्यागमोपारवारिधेः ॥ २६ ॥ निर्णीयते मयैवाथरोमकूपल्योदिता ॥
 यद्यप्यशेषवेदार्थो दुर्गमोऽखिलमानवैः ॥ २७ ॥ मज्जाना व्याकृताकाशे प्रामोति परमाणुताम् ॥ इति
 प्रकाशयन् विश्वपतिराह प्रमेयताम् ॥ २८ ॥ निखिलस्थायि वेदस्य गतिसामान्यमंजसा ॥ कोनामग
 तिसामान्यमनंतागमसंपदः ॥ २९ ॥ ज्ञानसूर्यमृते ब्रूयात्तमेकं वादरायणम् ॥ अल्पोऽप्यल्पमतिः
 शाखाचतुष्टयं च गतं वलु ॥ ३० ॥ जानन्ननुमितत्वेन ब्रूयात्तस्य प्रसादतः ॥ इति मुख्यतया शेषग
 तिसामान्यवित्प्रभुः ॥ ३१ ॥ प्रतिजज्ञे दृढं स्माद्देवानामपि पूर्यते ॥ अतो निखिलवेदानां सिद्ध एव
 समन्वयः ॥ ३२ ॥ इति सुज्ञापितार्थोऽपि पृथक्काहसमन्वयम् ॥ तत्र प्रथमतोऽन्यत्र प्रसिद्धानां सम
 न्वयः ॥ ३३ ॥ शब्दानां वाच्य एवात्र महामहेशंभंगवत् ॥ इतोऽत्यभ्यधिकत्वे पितुर्यपादोदितस्य

तु ॥ ३४ ॥ महासमन्वयेतस्मिन्नाधिकारोऽखिलस्थहि ॥ ब्रह्मैवाधिकृतस्तत्रमुख्यतोऽन्येयथाक्रमम् ॥ ३५ ॥ दुर्गमत्वाच्चनैवात्रप्राथम्येनोदितोऽजसा ॥ अतोऽन्यत्रप्रसिद्धानांशब्दानांनिर्णयस्यतु ॥ ३६ ॥ प्रवृत्तःप्रथमं देवस्तत्रानंदादयोगुणाः ॥ ईशस्यैवेतिनिर्णीताःश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥ ३७ ॥ देवतांतरगाःसर्वेशब्दवृत्तिनिमित्ततः ॥ विष्णुमेववदत्यद्भ्यातत्संगादुपचारतः ॥ ३८ ॥ अन्यदेवान् वदंतीहविशेषगुणवक्ततः ॥ विष्णुमेवपरंब्रूयुरेवमन्येप्यशेषतः ॥ ३९ ॥ इत्यन्यत्रप्रसिद्धोरुशब्दराशेशेषतः ॥ ज्ञातेसमन्वयेविष्णोर्लिंगैर्ह्येषसमन्वयः ॥ ४० ॥ तेषामन्यगतत्वेतुनस्यात्सम्यक्समन्वयः ॥ इत्येवाशेषलिंगानांब्रह्मण्येवसमन्वयम् ॥ ४१ ॥ आहोभयगतत्वंचस्यादतोलिंगशब्दयोः ॥ इतिसंशयनुस्यर्थमुभयत्रप्रतीतितः ॥ ४२ ॥ शब्दानांवर्तमानानांसल्लिंगानांविशेषतः ॥ समन्वयोहरावेवयत्रैवान्यत्रमुख्यतः ॥ ४३ ॥ शब्दल्लिंगानिचयतोनैवान्यत्रस्वतंत्रता ॥ अस्वतंत्रेषुशब्दस्यवृत्तिहेतुर्मुख्यतः ॥ ४४ ॥ यततोयदधीनास्तेशब्दार्थत्वमुपागतः ॥ अत्यल्पेनैवशब्दस्यवृत्तिहेतुगुणेनतु ॥ ४५ ॥ अयोयथादाहकत्वंसएवशःस्वतंत्रगः ॥ मुख्यशब्दार्थइतिहिस्वीकर्तव्योमनीषिभिः ॥ ४६ ॥ इत्यहिवंचशब्दानांनारायणसमन्वयः ॥ सिद्धेऽप्यशेषशब्दानानकथंचनयुज्यते ॥ ४७ ॥ अन्योवरत्वानुभवीतयोःपूर्वोऽस्तिकेशवे ॥ द्वितीयोजीवएवास्तिस्वार्तंन्यात्रहिदूषणम् ॥ ४८ ॥ हरेरेवमशेषेणसर्वशब्दसमन्वये ॥ उक्तेविरोधहीनस्यस्यात्समन्वयतायतः ॥ ४९ ॥ अतोऽशेषविरोधानां कृतोऽशेननिराकृतिः ॥ समन्वयाविरोधाभ्यांसंजातेवस्तुनिर्णये ॥ ५० ॥ किंमयाकार्यमित्येवस्याहुद्विरधिकारिणः ॥

तत्रभक्तिविधानार्थमभक्तानर्थसंततौ ॥५१॥ उक्तायांभक्तिदाढ्यायप्रोक्तेऽशेषगुणोच्चये ॥ वक्त
 व्योपासनानित्यंकर्तव्येत्यादरेणहि ॥ ५२ ॥ सोपासनाचद्विविधाशास्त्राभ्यासस्वरूपिणी ॥
 ध्यानरूपापराचैवतदंगंधारणादिकम् ॥ ५३ ॥ तथोभयात्मकंचैवपादेऽस्मिन्बादरायणः ॥ आ
 होपासनमद्यैवविस्तराच्छ्रुतिपूर्वकम् ॥ ५४ ॥ पृथग्दृष्टिरशक्यत्वमनिर्णीतिःसमुच्चयः ॥ वि
 शेषदर्शनंकार्यलोपोनानोक्तिराश्रुता ॥ ५५ ॥ विभ्रमोपाकृतिर्लिङ्गमनवस्थाविशेषिता ॥ अत्र
 योजनताचातिप्रसंगोदूरसंश्रयः ॥ ५६ ॥ विशिष्टकारणंवेष्टादृष्टवैरूप्यमुच्चतिम् ॥ अनुक्तिरप्र
 यत्नत्वंदृढबंधपराभवौ ॥ ५७ ॥ पुंसाम्यंप्राप्तसंत्यागंकारणानिर्णयोभ्रमः ॥ विशेषदर्शितालोपो
 गुणसाम्यंपृथक्कृद्दृशिम ॥ ५८ ॥ अगम्यवर्त्मसंधानमिष्टंफलमकल्पना ॥ शुद्धवैरूप्यमंगत्वमवि
 शेषदृशिक्रिया ॥ ५९ ॥ युक्तयःपूर्वपक्षस्यसुज्ञेयत्वंविधिःक्रिया ॥ माहात्म्यमल्पशक्तित्वंयथा
 योग्यफलंभवः ॥ ६० ॥ फलसाम्यंविशेषश्रुणाधिक्यंप्रधानता ॥ यथाशक्तिक्रियासंधिःप्र
 माणबलमानतिः ॥ ६१ ॥ कारणंकार्यवैशेष्यंस्वभावोवस्तुदूषणम् ॥ प्रतिक्रियाविरोधश्चाप्र
 तिसंधिरनूनता ॥ ६२ ॥ संस्कारपाटवंस्वेच्छानियतिर्वस्तुवैभवम् ॥ विशेषोक्तिरमानत्वंमाधान्यप्र
 तिरागमः ॥ ६३ ॥ सुस्थिरत्वंकृतज्ञासिरनादिगुणविस्तरः ॥ साधनोत्तमतानानादृष्टिंशिष्टिरनूनता
 ॥ ६४ ॥ अविघ्नत्वाविरोधौचगुणवैशेष्यमागमः ॥ सिद्धांतनिर्णयंक्षेतायुक्तयोऽव्याहताःसदा ॥ ६५ ॥
 यथाशक्तयस्विलान्वेदान्विज्ञायोपासनंभवेत् ॥ तत्रास्विलस्यविज्ञप्तिःसम्यग्ब्रह्मणएवहि ॥ ६६ ॥
 तदन्वेषांयथायोगमस्विलज्ञप्तिरिष्यते ॥ तावतोपासनेयोग्योभवेदेवास्विलःपुमान् ॥ ६७ ॥

महत्त्वस्य परंपारं विदित्वैव जनार्दनः ॥ तोष्य मामेति तुष्टत्वमिति नास्त्येव नारद ॥ ६८ ॥ किंतु निश्चल
 यामत्तया ह्यात्मज्ञानानुरूपतः ॥ यस्तोष्यति सदा भक्तस्तुष्टस्तस्य सदा हरिः ॥ ६९ ॥ इत्यादिवाक्यसं
 दर्भाय आर्यो ग्याखिलज्ञता ॥ आत्मज्ञानानुरूपत्वं यथाशक्ति विचारणात् ॥ ७० ॥ वेदः कृत्स्नोऽधिगं
 तव्यः स्वाध्यायाध्ययनं भवेत् ॥ इत्यादिवाक्यवैयर्थ्यमन्यथाननिवार्यते ॥ ७१ ॥ अद्यापि तेन वेदा
 याः शृण्वतो मन्वते सदा ॥ ध्यायंति च यथायोगं तथाप्यावस्तु निर्णयात् ॥ ७२ ॥ श्रवणं मननं चैव कर्त
 व्यं सर्वदैव हि ॥ मतिश्रुतिध्यानकालविशेषं गुरुसत्तमः ॥ ७३ ॥ वेत्ति तस्योक्तमार्गेण कुर्वतः स्याद्धि
 दर्शनम् ॥ श्रवणं दृष्टतत्त्वस्य मननं ध्यानमेव च ॥ ७४ ॥ विशेषानंदसंप्राप्त्या अन्यस्यैतानि दृष्टये ॥
 यद्विनाद्गुरुनां स्ति निर्णयं श्रवणादिकम् ॥ ७५ ॥ सत्सिद्धांतानुसारेण निर्णयज्ञात्समाचरेत् ॥ श्रव
 णादिविनैव क्षणं तिष्ठेदपि क्वचित् ॥ ७६ ॥ अत्यशक्ये तु निद्रादौ पुनरेव समाचरेत् ॥ अभावे निर्णयज्ञ
 स्य सच्छास्त्राण्येव सर्वदा ॥ ७७ ॥ शृणुयाद्यदिसिद्धज्ञानं प्राचुर्यमुपलभ्यते ॥ महद्भयो विष्णुभक्ते
 भ्यो यथाशक्ति च संशयान् ॥ ७८ ॥ छिंद्यात्स्वतोऽधिका भावे तत्र यमेव समभ्यसेत् ॥ ब्रूयादपि त्रिशिष्ये
 भ्यः सत्सिद्धांतमहापयन् ॥ ७९ ॥ अशेषगुणपूर्णत्वं सर्वदोषसमुज्झतिः ॥ विष्णोरन्यच्च तत्तत्र
 मितिसम्यग्विनिर्णयः ॥ ८० ॥ स्वतंत्रत्वं सदा तस्य तस्य भेदश्च सर्वतः ॥ अदोषत्वस्य सिद्धार्थय
 द्भेदे तदन्वयः ॥ ८१ ॥ तत्तंत्रत्वं च मुक्तानामपि तद्गुणपूर्तये ॥ मुक्तानामपि भेदश्च न हि भिन्नम
 भिन्नताम् ॥ ८२ ॥ गच्छेद्दृष्टं क्वचित्तस्याप्यभावोऽनुभवोपगमः ॥ पूर्वोभेदो दोषवत्त्वमीशस्येत्य
 तिभिन्नता ॥ ८३ ॥ नारायणेन मुक्तानामपि सम्यगिति स्थितिः ॥ भेदोभेदेऽप्यभेदेन दोषाणाम

पिसंभवः ॥ ८४ ॥ निर्दोषत्वंमाथाश्रतद्वनंतरतातथा ॥ ब्रह्मासरस्वतीवीद्रशेषरुद्राश्रतत्स्त्रियः
 ॥ ८५ ॥ शक्रकामौतदन्येचक्रमान्मुक्तावपीतिच ॥ सत्सिद्धांतइतिज्ञेयोनिर्णीतोहरिणास्वयम्
 ॥ ८६ ॥ इतद्विरोधित्सर्वतमसंऽधायकेवलम् ॥ अंधंतमोविशंतीतिप्राहश्रुतिरितिस्फुटम् ॥ ८७ ॥
 इत्येवश्रुतयोऽशेषाःप्रचरात्रमथाऽखिलम् ॥ मूलशमायणंचैवभारतंस्मृतयोऽखिलाः ॥ ८८ ॥ वै
 ष्णवानिपुराणानिसांख्ययोगीपरावपि ॥ ब्रह्मतर्केश्रमीमांसेत्यनंतःशब्दसागरः ॥ ८९ ॥ अ
 नंतायुक्तयश्चैवप्रत्यक्षगममूलकाः ॥ प्रत्यक्षमैश्वरंचैवरमादीनामशेषतः ॥ ९० ॥ मुक्तानामप्यमुक्ता
 नामितमेकार्थमुत्तमम् ॥ अन्यावकाशरहितं प्रकाशयतिसादरम् ॥ ९१ ॥ एतदेवचसच्छास्त्रंदुःशा
 स्त्रंतुततःपरम् ॥ सच्छास्त्रमभ्यसेन्नित्यंदुःशास्त्रंनुपरित्यजेत् ॥ ९२ ॥ असंशयेनतत्त्वस्वधनिर्णये
 ब्रह्मदर्शनम् ॥ सम्यग्विषमविज्ञाततारतम्यानुसारतः ॥ ९३ ॥ फलंभवेत्तारतम्यात्सुखदुःखा
 त्मकंचनृणाम् ॥ सम्यक्काधिकविज्ञानात्सुखाधिक्यंभवेच्चृणाम् ॥ ९४ ॥ अतोयथात्मशक्त्यै
 वश्रवणंमननंतथा ॥ कृत्वाऽथकुर्वन्नपिवा निदिध्यासनमाचरेत् ॥ ९५ ॥ विषयेषुचसंसर्गाच्छाश्व
 तस्यचसंश्रयात् ॥ मनसाचान्यदाकांक्षात्परंनप्रतिपद्यते ॥ ९६ ॥ इतिभारतवाक्यंहितैनेतद्वो
 षवर्जितः ॥ सदैवोपासनयायुक्तोवासुदेवंप्रपश्यति ॥ ९७ ॥ दोषाअनादिसंबद्धास्तेमुक्तिपरिंपथि
 नः ॥ संत्येवप्रायशःपुंसुतेनमोक्षोन्जायते ॥ ९८ ॥ सर्वैर्गुतेजीविषुदृश्यंतेतारतम्यतः ॥ ऋजू
 नामिकएवास्तिपरमोत्साहवर्जनम् ॥ ९९ ॥ सगुणाल्पत्वमात्रवाच्यंजुत्वेनविरुध्यते ॥ अनोवि
 ष्णोपरामक्तिस्तद्भक्तेषुर्मादिषु ॥ १०० ॥ तारतम्येनकर्तव्यापुरुषार्थमभीप्सता ॥ सादरःसर्वजंतु

नांसंसिद्धौहिस्त्रभावतः ॥ १ ॥ ततोऽधिकःस्रोत्तमेषुतदाधिवयानुसारतः ॥ कर्तव्योवासुदेवांतं
 सर्वथाशुभमिच्छता ॥ २ ॥ नकदाचित्त्रयजेत्तंचक्रभैर्नंपिबवर्धयेत् ॥ समेषुस्वात्मवत्खेहःस
 त्स्वन्धत्रततोदया ॥ ३ ॥ कार्थैवमापरोक्ष्येणदृश्यतेक्षिप्रमीश्वरः ॥ तत्तमोऽधंत्रजेद्विष्णुंसमत्वंयोऽ
 नुपश्यति ॥ ४ ॥ रमान्नह्यशिवादीनामपिमुक्तौकथंचन ॥ किमुताधिक्यदृष्टेस्तद्गुणाभावमतेरपि
 ॥ ५ ॥ दोषवेत्तुरमेदस्यद्रुद्रद्रुस्तथोभयोः ॥ इत्याहमच्छ्रुतिस्तेनसंप्रोक्तगुणसंयुतः ॥
 ॥ ६ ॥ उपासीतहरिंदृष्ट्वामुक्तिस्तेनैवजायते ॥ द्वेषाद्यन्मुक्तिकथनंश्रुतिवाक्यविरो
 धितत् ॥ ७ ॥ रिपवोयेतुराभस्यविमुखत्वान्त्रिरामिणः ॥ अभिद्रुहस्पदेनित्यमंधेतम
 स्तिनेस्थिताः ॥ ८ ॥ हरिद्विपस्तमोधातियेचैवतदभेदिनः ॥ तेनिर्गुणत्ववेत्तारस्तस्यदो
 षविदोपिच ॥ ९ ॥ इत्यादिश्रुतिसंदर्भाद्वेषिणस्तमईयते ॥ हिरण्यकशिपुश्चापि
 भगवन्निंदयानमः ॥ १० ॥ विविक्षुरत्यगात्सूनोःप्रह्लादस्यानुभावतः ॥ यदनिंदत्पिताम
 ह्यंतवद्रक्तेमयिचाववान् ॥ ११ ॥ तस्मात्पितामेषूप्येतदुरंताहुस्तरादघात् ॥ निंदांभगवतः
 शृण्वन्तत्परस्यजनस्यवा ॥ १२ ॥ ततोनापैतियःसोऽपियात्यधःसुकृताच्च्युतः ॥ अवजा
 नंतिमांसूढामानुर्षीतनुमाश्रितम् ॥ १३ ॥ परंभावमजानंतोममभू प्रहेश्वरम् ॥ मोघाशा
 मोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ १४ ॥ राक्षसीमासुरीचैवप्रकृतिंमोहिनींश्रिताः ॥ मामात्मपरदेहे
 पुप्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः ॥ १५ ॥ तानहंद्विषतःक्रूरावंसंसारेषुनराधमान् ॥ क्षिपास्यजस्रमशुभाना
 सुरीष्वेवयोनिषु ॥ १६ ॥ आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैवकौंतेयततोयां

त्यथमांगतिम् ॥ १७ ॥ योद्धिष्याद्द्विबुधश्रेष्ठं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ कथं स न भवेद्देष्य आलोकां स्यत
 कस्यचित् ॥ १८ ॥ योद्धिष्याद्द्विबुधश्रेष्ठं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य न रेकशाश्व
 तीः समाः ॥ १९ ॥ इत्यादिवाक्यसंदोहोद्धिषिणस्तमएव तु ॥ नैव मोक्ष इति प्राहुर्लोकिकायतमते स्थि
 ताः ॥ २० ॥ भोगं शरीरपर्यंतं भस्मीभावस्ततो भवेत् ॥ इति तत्केन भानेन दृष्टं प्रत्यक्षवादिना ॥ २१ ॥
 न हि प्रत्यक्षमानेन मोक्षाभावोऽवसीयते ॥ घटते युक्तिदृष्टिस्तु पुरुषेण महीयसा ॥ २२ ॥ नेति वक्तुर्म
 हत्वं तु कथंचन विद्यते ॥ साधयन् सर्वसामान्यं कथमेव विशेषवान् ॥ २३ ॥ दृश्यंते पुरुषालोके प
 रावरविदोऽपि च ॥ अपरोक्षदृशो योगनिष्ठाश्चामलचक्षुषः ॥ २४ ॥ प्रत्यक्षदेवतां दृष्ट्वा तत्प्रसादा
 त्प्रभूतयः ॥ ज्ञानविज्ञानपारज्ञानिषिध्यंते कथं नृभिः ॥ २५ ॥ दृश्यंते चातिमाहात्म्यं तेषामतिम
 हौजसाम् ॥ यदितेऽपि निषिध्यंते किं नोक्तिस्ते निषिध्यते ॥ २६ ॥ यदुक्तवाक्यप्रामाण्यं प्र
 त्यक्षेणोपलभ्यते ॥ बरादयोऽपि तद्दत्ताः सदा सत्या भवंति हि ॥ २७ ॥ अप्रामाण्यं तदुक्तेश्च
 दृथावाचावसीयते ॥ न हि प्रयोजनं किंचित्परलोकनिवारणत् ॥ २८ ॥ दृथावाचादृथाह
 न्याद्यदितस्य किमुत्तरम् ॥ स्वजीवनविरोधाय वेदोक्तिकनाम बुद्धिमान् ॥ २९ ॥ प्रामाण्ये संशयः
 किं स्यात्तयोः पुरुषयोरपि ॥ स्वजीवनविरुद्धोक्तिरज्ञोद्धृष्ट्यचाप्रियः ॥ ३० ॥ यश्चार्तींद्रियदेवो
 क्तिः श्रोतादृष्टपरावरः ॥ अतीतानागतं सर्वलोकानुभवमापयन् ॥ ३१ ॥ अतः प्रत्यक्षगम्य
 त्वाद्देवमात्वस्य च स्फुटम् ॥ यद्यागमस्य नोभात्वमक्षस्य तथा भवेत् ॥ ३२ ॥ यद्यक्षजस्य
 मात्वं स्यादागमस्य कथं न तत् ॥ लोकवाक्याद्दिशेषश्च व्यभिचारेण सिध्यति ॥ ३३ ॥ अस्ति मो

क्षोऽपि धर्मैण यथार्थज्ञानतोऽपि च ॥ प्रामाण्यमनुमायाश्च जिनस्यासत्त्वसाधने ॥ ३४ ॥ तद्वाक्या
 धर्मसज्ञानविज्ञप्तिर्भवतीति च ॥ धर्मोऽहिंसापरोनान्यो ज्ञानं पुद्गलदर्शनम् ॥ ३५ ॥ इति जैनाः क
 थं तत्स्यात्प्रमाणमनुमानतः ॥ विषयान् प्रप्रतिस्थितं द्यक्षं प्रत्यक्षमिति गीयते ॥ ३६ ॥ प्रत्यक्षश
 ब्दानुसारानुमेति प्रकीर्तिता ॥ आसंसताद्गमयति धर्मोऽपि परम् ॥ ३७ ॥ यच्चाप्यतीन्द्रियत्वन्वय
 तेनासावागमः स्मृतः ॥ एतेन कारणेनैव तत्त्वमानत्वमिष्यते ॥ ३८ ॥ स्वरूपं हितदेतेषामन्यथा
 सिद्धिमानतः ॥ अतोऽनुमाकथं धर्मं पुद्गलं चापि दर्शयेत् ॥ ३९ ॥ स्वरूपे पुद्गलस्योक्ता दोषानंदमये
 वच ॥ नमन्यते पुद्गलं सद्गुः स्वाभावं सुखं त्विति ॥ ४० ॥ भान्नाभोगातिरेकेण सुखाधिक्यस्य दर्श
 नात् ॥ सुखस्याभावताकेन च स्यात्किं विपर्ययः ॥ यदि भावोऽपि कश्चित्स्यात्तस्यैवाभावताकु
 तः ॥ ४१ ॥ यदि सर्वेऽप्यभावाः स्युरन्वोन्वयमिति भावता ॥ अभावाभावत्वैव स्यात्किं नश्छिन्नं त
 दाभवेत् ॥ ४२ ॥ भावत्वं विधिरूपत्वं निषेधत्वमभावता ॥ निषेधस्य निषेधोऽपि भावएव बलाद्भवेत्
 ॥ ४३ ॥ प्रथमप्रतिपत्तिस्तु भावाभावनियामिका ॥ न च पुद्गलविज्ञानं मोक्षदं भवति क्वचित् ॥ अस्वा
 तंत्र्यात्पुद्गलस्य ज्ञातोऽपि सुखदो न हि ॥ ४४ ॥ न हि दुःखि परिज्ञानाद्दुःखित्वं विनिवर्तते ॥ यदि पुद्ग
 लविज्ञानाद्दुःखी स्यात्कथंचन ॥ ४५ ॥ देहवानपि नाद्दुःखी किं ज्ञानाद्दुःखं तसं सदा ॥ ईशकृत्य
 नुसारेण स्यात्कालादीशवादिनः ॥ ४६ ॥ कर्महेतुत्वमपि तु निश्चेतव्यान्न हि क्वचित् ॥ अशेषदुःख
 विलयेनेदानीं कारणं यथा ॥ ४७ ॥ तथोत्तरं नैव स्याद्दृष्टपूर्वानुमायतः ॥ शक्तस्यान्यस्य विज्ञा
 नंतत्प्रीतिजनकं यदि ॥ ४८ ॥ तथैव बंधहानिः स्यादिति किं नाम दूषणम् ॥ स्वज्ञानादेव हानिस्तु ह

श्यतेकस्यकुत्रचित् ॥ ४९ ॥ अहिंसायाश्चधर्मत्वंकेनमानेनगम्यते ॥ हिंसायाएवधर्मत्वमित्युक्ते
 स्यात्किमुत्तरम् ॥ ५० ॥ धर्मस्यसुखहेतुत्वमपिकेनावगम्यते ॥ हत्यायांमोक्षहेतुत्वंकुतोमानान्नि
 वार्यते ॥ ५१ ॥ नचशून्यपरिज्ञानाच्छून्यभावनयाऽपिच ॥ मोक्षःकथंचनभवेद्यदिदानींकथंनसः
 ॥ ५२ ॥ परप्रसादनेच्छास्तुविलंबोनामयुज्यते ॥ पुमिच्छाधीनतानोचेद्विलंबःकिंकृतोभवेत् ॥ ५३ ॥
 अन्यत्रापिविलंबास्तुस्युरीशेच्छानिमित्ततः ॥ अन्यथाकारणंचेतस्यात्किंकार्येनोपजायते ॥ ५४ ॥
 कारणेसत्तिकार्यस्यभावःसुनियतोऽस्यहि ॥ विज्ञानवादिनश्चैवविज्ञानहितवेदनात् ॥ ५५ ॥ विज्ञान
 भावनाच्चेवमोक्षोनघटतेक्वचित् ॥ अंतर्ज्ञानस्यबाह्येचक्षणिकत्वस्यवेदनात् ॥ ५६ ॥ भावनाच्चो
 क्तमार्गेणहानाभावान्प्रमुच्यते ॥ प्रकृतेःपुरुषस्यापिविवेकोभुक्तिःसाधनम् ॥ ५७ ॥ इतिसंख्यानचै
 तस्मिन्मानमीशप्रसादतः ॥ श्रुतयःस्मृतयश्चैवयदेशस्यप्रसादतः ॥ ५८ ॥ वदंतिनियमा
 न्मुक्तिंनमृतेऽतःकुतोभवेत् ॥ कणादयोगाक्षपादाअपीशस्यप्रसादतः ॥ ५९ ॥ मुक्तिंब्रुवाणाअ
 प्याहुर्भौगादेवचकर्मणाम् ॥ क्षयंप्राहुःकुतश्चेतत्प्रसन्नेजगदीश्वरे ॥ ६० ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथि
 शिच्छद्यंतेसर्वसंशयाः ॥ क्षीयंतेचास्यकर्माणितस्मिन्द्दृष्टेपरावरे ॥ ६१ ॥ भिद्यनेहृदयग्रंथिच्छद्यं
 तेसर्वसंशयाः ॥ क्षीयंतेचास्यकर्माणिदृष्ट्वात्सनीश्वरे ॥ ६२ ॥ इतिश्रुतिपुराणादिवचनेभ्योऽ
 न्यथामतेः ॥ नचपाशुपताद्युक्तशिवादीनामनुग्रहात् ॥ ६३ ॥ नान्यःपंथाइतियुक्तंपुरुषज्ञान
 ताश्रुतौ ॥ सर्वनिमेषाजज्ञिरेविद्युतःपुरुषादधि ॥ ६४ ॥ एवंपुरुषशब्दश्चप्रयुक्तोब्धिशयेहरी ॥ न
 तस्येशेकश्चनतस्यनामहृद्यशः ॥ ६५ ॥ इतिचाधिपतिस्तस्यप्रतिषिद्धःस्वयंश्रुतौ ॥

विश्वतःपरमं नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् ॥ ६६ ॥ इति सर्वाधिकत्वोक्त्या समोऽपि विनिवारितः ॥
 समाधिकस्य राहित्यान्नोपचारपुमानसौ ॥ ६७ ॥ पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ॥ उतामृत
 त्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६८ ॥ मुक्तामुक्तपशे शत्वमिति तस्याहसाश्रुतिः ॥ अमृते
 शानवचनात्सर्वस्येशानतोदिता ॥ ६९ ॥ यदि सर्वत्वमुदितमुते श इति तद्दूथा ॥ उत शब्दो वेदे देव
 हीशत्वस्य समुच्चयम् ॥ ७० ॥ पुरुषेणैवेदं व्यासमिति ब्राह्मणं चाहन्तं प्रति ॥ एतावानस्य महिमेति म
 हिम्ना हवचो हितत् ॥ ७१ ॥ सोऽमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्त्रं यदत्यगात् ॥ इत्यमुक्ताधिपत्यं
 तु पूर्वार्थोक्तप्रनूद्य च ॥ ७२ ॥ उतामृतत्वस्येश इति विधत्ते मुक्तिगेशताम् ॥ अतो विष्णुपरिज्ञाना
 देवमुक्तिर्न चान्यतः ॥ ७३ ॥ तद्यथेति श्रुते श्रैवंततः कर्मक्षयो भवेत् ॥ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्म
 सात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ७४ ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्यमाने
 कंशरणं ब्रज ॥ ७५ ॥ अहंत्वांसर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशुचः ॥ इत्यादि भगवद्वाक्यैरुक्तार्थ
 श्रावसीयते ॥ ७६ ॥ नित्यैर्नैमित्तिकं कर्म कुर्वन्नन्यत्परित्यजेत् ॥ मुच्यते संसृते श्वेतदप्येते न नि
 राकृतम् ॥ ७७ ॥ विद्यैवेतीममेवार्थस्वयमेवाह वेदराट् ॥ विना कर्मनमोक्षः स्याज्ज्ञानेनेत्यपि सा
 श्रुतिः ॥ ७८ ॥ नान्यः पंथा इति ह्येव निवारयति सादरम् ॥ अन्यथोपासनमपि तमेवमिति वादिनी
 ॥ ७९ ॥ निवारयत्यादेरेण प्रतीक इति प्रभुः ॥ अंधंतमः प्रविशंति ये त्वविद्यामुपासते ॥ ८० ॥
 इति श्रुतिविरोधाच्च नान्यथोपासनं भवेत् ॥ नचाप्येकत्वविज्ञानादुक्तन्यायेन मुच्यते ॥ ८१ ॥
 इति सर्वप्रतिज्ञाय सर्वैस्तर्कसदागमैः ॥ उपासीत हरिं नित्यं गुणैरेव स्वययोग्यतः ॥ ८२ ॥ ब्रह्मा सर्वै

गुणैश्चैव क्रियासामान्यतश्चगीः ॥ गुणसामान्यतोरुद्रोद्भवसामान्यतः परे ॥ ८३ ॥ अधिकारवि
 शेषेण भक्तिज्ञानसुखादिभिः ॥ विशेषेण देवतादीनां मोक्षे चैव विशेषतः ॥ ८४ ॥ न तावता विशेषोऽ
 स्ति निर्दोषत्वात्समस्तशः ॥ आभासत्वात्परेषां तद्वराणां च सर्वशः ॥ ८५ ॥ यतोऽवराणां सर्वेऽपि
 गुणाः सर्वाः क्रियाः ॥ नियमैर्नैव पूर्वेषां सुप्रसादनिबंधनाः ॥ ८६ ॥ अतः सच्छिष्यवत्तेषां नैव
 र्घ्यादिकथंचन ॥ न च संसारिदेवानां कालेयत्तापरेइमे ॥ ८७ ॥ सूत्रे ह्यारब्धमात्रस्य भोगेनैव क्षयो
 भ्रुवः ॥ आरब्धकार्ये भोगेन त्वितरेइति चोदितः ॥ ८८ ॥ पौनरुक्तेन तेनैव उक्तार्थइति निश्चयः ॥
 उषास्वाहा च पर्जन्यो मित्रोऽग्निर्वरुणो विधुः ॥ ८९ ॥ प्रवहोऽनिरुद्धं द्रोमे रुद्रो वाणी च मारुतः ॥
 उत्तरोत्तरतस्त्वेते गुणैः सर्वैश्च मुक्तिगाः ॥ ९० ॥ सूर्यधर्मो यथा सोमो मनुर्दक्षो बृहस्पतिः ॥ श
 चीरतिश्चानिरुद्धासमाह्वी स च मित्रवत् ॥ ९१ ॥ सोमवच्छतरूपानुप्रसूतिर्वह्निवद्विराट् ॥
 पर्जन्यवद्धारुणी च तथा संज्ञा च रोहिणी ॥ ९२ ॥ धर्मी च मित्रावस्त्वेव प्रावही परिकीर्तिता ॥ मित्रप
 र्जन्यमध्यस्था वाश्विनौ विघ्नवित्तपौ ॥ ९३ ॥ भृगुरग्निः सोमो मित्रस्तन्मध्ये ब्रह्मपुत्रकाः ॥ वरुणाश्र्यं
 तरातत्र नारदः प्रायश्द्रवत् ॥ ९४ ॥ कामः सुपर्णी चोषावर्हीन्द्रो रुद्रवदीरितः ॥ निर्ऋतिर्मित्रसदृ
 शो विश्वामित्रः स्वसूनुवत् ॥ ९५ ॥ वैवस्वतो मनुश्चाश्विपश्चादन्येततो वरः ॥ च्यवनो च अथ वैन्याश्च श
 शर्बिंदुश्चैहैहयः ॥ ९६ ॥ तद्वच्च विप्रराजान्यविशेषोऽत्रापि कश्चन ॥ तद्वत्प्रियव्रतश्चापि तदन्याः शत
 देवताः ॥ ९७ ॥ पर्जन्यमित्रांतरालेनदन्ये च ततो वराः ॥ एतेभ्योऽभ्यधिका श्रीस्तुसदा मुक्ता विशेष
 तः ॥ ९८ ॥ तत्सभोनास्ति परमो हरिरेव चारः ॥ संहितायां बृहत्यां तु स्वयं भगवतोऽद्वितम् ॥ ९९ ॥ त

देतद्विखिलंप्राणअहंकारिकएवच॥ इंद्रादनंतरोद्विहरपियोग्यानुसारतः ॥२००॥ सम्यक्गुरुप्रसा
 दश्चमुख्यतोद्विष्टिकारणम् ॥ श्रवणादिचकर्तव्यंनान्यथादर्शनंकंचित् ॥१॥ गुणाधिकंगुरुंप्राप्यत
 द्जीनंनामुयात्कंचित् ॥ विपर्ययस्तुकर्तव्यःसर्वथाशुभमिच्छता ॥ २ ॥ समेविकल्पएवस्यात्पू
 र्वानुज्ञाचसर्वथा ॥ तदुत्तमगुरुप्राप्त्यैपूर्वानुज्ञानमृग्यते ॥ ३ ॥ गुरुर्ब्रह्माखिलानांचविद्याचैवसर
 स्वती ॥ देवताभगवान्विष्णुःसर्वेषामविशेषतः ॥ ४ ॥ तत्प्रसादेनमुक्तिःस्यात्नान्यथानुकथं
 चन ॥ स्वोत्तमास्तुक्रमणैवसर्वेषांगुरवःस्मृताः ॥ ५ ॥ उपदेशोब्रह्मणस्तुसर्वेषामेवमुक्तये ॥
 साधनेभ्योऽधिकामक्तिर्नैवान्यत्तादृशंकंचित् ॥ ६ ॥ भक्तिश्चैवहरावेवमुख्यान्यत्रयथाक्रम
 म् ॥ स्वाधिकत्वेनसर्वत्रस्वोत्तमेषुक्रमेणच ॥ ७ ॥ अनुवर्ततेचसाभक्तिमुक्तावानंदरूपिणी ॥
 तत्पूर्वकोपासनैवंकर्तव्यामुक्तयेगुणैः ॥ २०८ ॥ ॥ ४ ॥ इतिश्रीभदानंदतीर्थभगत्पादा
 चार्धविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेतृतीयाध्यायस्थतृतीयःपादः ॥३॥ ४ ॥
 ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ एवमुत्पन्ननिर्दीपभगवद्दर्शनात्सदा॥ अपेक्षितकल्पप्राप्तिरारब्धस्थान
 तिक्रमात् ॥१॥ देवर्षिमानुषादीनांतत्तज्जात्यनुसारतः॥ जैमिन्युक्तंमानुषाणांतद्विशेषाश्चैकेचन॥
 ॥ २ ॥ सामान्यंभगवत्प्रोक्तंदेवादीनांविशेषतः॥ बलवद्दिशेधिसद्भावेजैमिन्याद्युक्तिरिष्यते ॥ ३ ॥ वि
 कर्मलेपोनैवास्त्रिसम्यग्दृष्टिभतांकंचित्॥ गुणहानिश्चनैवास्तिब्रह्मणस्त्वविकर्मतः॥ ४ ॥ दिवानामपि
 नप्रायःकृत्स्नस्तुक्तथंचन॥ प्राप्तिह्लासोभवेत्कापिमहनानुविकर्मणा ॥ ५ ॥ तथापितत्कृत्स्नमेवतस्मान्न
 नियमोज्झतिः॥ चंद्रसुग्रीवयोश्चैवस्वोच्चदारपरिग्रहात्॥ ६ ॥ प्राप्तहानिरभून्नैवकृत्स्नहानिःकथंचन॥

ह्यासोऽपिमानुषादीनां आनन्दस्य विकर्मणा ॥ १॥ भवेन्मुक्तौ विशेषेण स्वोच्चानामपराधतः ॥ ज्ञानो
 तरस्य पापस्य चतुर्थे लिप उच्यते ॥ ८॥ अशुचित्वादिकं चास्य न भवेदिति तत्फलम् ॥ अत्र ज्ञानफल
 स्थैव मुक्तेर्नियततोच्यते ॥ ९॥ प्रारब्धकर्मजस्यैव विषमक्षान्मृतेरिव ॥ प्राप्तस्याप्यनिवर्त्यस्य किंचि
 द्भुक्तस्य संविदा ॥ १०॥ उपमर्दइह प्रोक्तो देवादीनां यथाक्रमम् ॥ सर्वात्मना च भोगो हि प्रारब्धस्यैव कर्म
 णः ॥ ११॥ न ब्रह्मदर्शिनोऽपि स्यारफलह्वासस्तु विद्यते ॥ सर्वात्मना फलह्वासो यदि नारब्धकर्मणः
 ॥ १२॥ स्यात्काम्यविधिवैयर्थ्यमित्युक्तं नियमो भवेत् ॥ एवमाद्यपि संप्रोक्तं तत्र भागवते स्फुटम्
 ॥ १३॥ तारतम्यं फलेनोचेद्ब्रह्मादीनां कथं श्रुतिः ॥ अद्यजिनो कामहत इति मुक्तिं निगद्य च
 ॥ १४॥ आनन्दतारतम्यं च ते पांब्रूयात्पृथक् पृथक् ॥ संसारएव चेदेतत्तारतम्यं न मुख्यतः
 ॥ १५॥ अकामहतशब्दार्थोऽद्यजिनवंचनो भवेत् ॥ कामस्य तत्रासाः कामास्तत्र माममृतं कृधि
 ॥ १६॥ इत्यिह क्षणं मुक्तेः श्रुतिराह बलीयसी ॥ कामाहति कुतोऽन्यत्र प्राप्तकामस्य सा भवेत्
 ॥ १७॥ अप्रयत्नेन कामानामवाप्तिः सा यदा भवेत् ॥ तद्देवाकामहतत कुत एवान्यथा भवेत् ॥ १८॥
 चेतनस्य त्वसुप्तस्य कुत्र दृष्टा ह्यकामता ॥ अव्यक्तिरेव कामानां न शोभो ह्यसुप्तयोः ॥ १९॥ यत्का
 मस्वापमामो नितदेवोत्थापितः पुनः ॥ अवशोपि व्याहरति कुतः सुप्तावकामता ॥ २०॥ सर्वकामा
 नवामोति ब्रह्मणा सह मुक्तिगः ॥ पर्येतितत्र जक्षंश्च कीडनरतिमवामुयात् ॥ २१॥ कामाञ्जीकामरूपी
 सच्चिमानुलोकांश्च संचरन् ॥ आस्ते गायन्सामयुक्त इत्यादि श्रुतिसद्वलात् ॥ २२॥ अकामः स्यात्क
 थं मुक्तः कामायस्य हृदि श्रिताः ॥ इत्यंतःकरणस्थानां कामानां मोक्षमेव हि ॥ २३॥ प्राह श्रुतिर्हृदीत्ये

वनचेद्ब्रथर्विशेषणम् ॥ तद्वेवतेषांश्रवणमितिपक्षेनभासते ॥ २४ ॥ मुक्तानां कामितामाहृष्ट
 थक्शाखावासुयच्छ्रुतिः ॥ अतोऽकामहतत्वंतुमुक्तानामिवमुब्यतः ॥ २५ ॥ मुख्यार्थस्थवृथात्या
 गोमायिनामैवभूषणम् ॥ अपापत्वमहुःखत्वंचावृजिनत्वमिहोदितम् ॥ २६ ॥ अप्रियं वृजिनं
 दुःखमकंतोदमितीयते ॥ तत्कारणत्वात्पापंवावृजिनं नामकथ्यते ॥ २७ ॥ इत्युक्तः स्वयमीशेन
 नामार्थः शब्दनिर्णये ॥ अपापत्वंचनैवास्ति यावत्संसारमस्यहि ॥ २८ ॥ आरब्धपापमस्यैव
 दुःखंचज्ञानिनोऽपिहि ॥ तस्मात्तस्मादकामत्वमितिचाश्रुतकल्पना ॥ २९ ॥ अकामहतइत्यु
 क्तैःश्रुतहानिरपिस्फुटम् ॥ कुत्रचित्कामिनःपुंसःकामाभावात्कचित्कचित् ॥ ३० ॥ इंद्रादिमुख
 भोगोऽस्वीत्यनुभूतिर्हिकुप्यति ॥ तस्मादमुक्तसुखंगतारतम्यंपृथक्पृथक् ॥ ३१ ॥ उक्त्वाथश्रुति
 मुक्तानां तारतम्यंसुखश्रुतिः ॥ आहितिपेशलंतच्चशब्दादेवगम्यते ॥ ३२ ॥ राद्धःसंसिद्धइत्ये
 वमुक्तएवावगम्यते ॥ साधुनाविष्णुनायुक्तोमुक्तःसाधुयुवामतः ॥ ३३ ॥ यौवनंनित्यमेतस्यमु
 क्तस्येतियुवासच ॥ फलमध्ययनस्यासंतेनाध्यायकईरितः ॥ ३४ ॥ निह्नासानंदसंप्राप्त्याचा
 शिष्टइतिगीयते ॥ स्थितस्यानन्यथाप्राप्तेर्दृष्टधीरितिचोदितः ॥ ३५ ॥ बलिष्ठश्चस्वभावेनमुक्तोभव
 तिकेवलम् ॥ तस्येयंपृथिवीत्यादिपूर्वभावव्यपेक्षया ॥ ३६ ॥ सएकइतिसंसारगतमुक्त्वासुखंपु
 नः ॥ श्रोत्रियस्येतिवदतिमुक्ताच्छतगुणात्मताम् ॥ ३७ ॥ संसारागाच्चसंसारगतस्यैवशताधिकम् ॥
 मुक्तान्मुक्तस्ययुक्तंस्थाच्छ्रुत्युक्तमभिधीक्षितः ॥ ३८ ॥ युक्तंचसाधनाधिक्यात्साध्याधिक्यंसुरादि
 षु ॥ नाधिक्यंयदिसाध्यास्येस्यात्प्रयत्नःसाधनेकुतः ॥ ३९ ॥ यत्तश्चदृश्यतेतेषांमहानेवमहात्म

नाम् ॥ यत्रसाधनबाहुल्यंसाध्यबाहुल्यमत्रच ॥ ४० ॥ दृष्टंनियमतोनाचेन्नयत्नंकुर्युरं
जसा ॥ कृच्छ्रेणसाधनादेवनमुक्त्वदुदीर्यते ॥ ४१ ॥ दशकल्पंतपश्चीर्णरुद्रेणलवणार्णवे ॥ त्य
क्त्वासुखानिसर्वाणिक्लिष्टेनलवणांभसा ॥ ४२ ॥ शक्रेणवर्षकोटीश्वधूमःपीतोऽतिदुःखतः ॥ वर्षा
युतंतुसूर्येणतपोवाक्शिरसाकृतम् ॥ ४३ ॥ सुदुःखेनसुखंत्यक्त्वाधर्मेणाकाशशायिना ॥ पीता
मरीचयोवर्षसहस्रमतिसादरम् ॥ ४४ ॥ अतिकृच्छ्रेणकुर्वंतियत्नंब्रह्मविदोऽपिच ॥ इत्येतदखि
लंमोक्षेशेषाभावतःकथम् ॥ ४५ ॥ देवीसंपद्धिमोक्षायनिंबधायामसुरीमता ॥ इतिमोक्षविशेषश्च
स्वयंभगवतोदितः ॥ ४६ ॥ तमेवयूयंभजनात्मवृत्तिभिर्भनोवचःकायगुणैःस्वकर्मभिः ॥ अमा
यिनःकामदुर्घांघ्रिपंकजंयथाधिकारावसितार्थसिद्धये ॥ ४७ ॥ अक्षण्वंतःकर्णवंतःसखायोमनो
जवेण्वसमाबभूव ॥ आदघ्नासउपकक्षासउत्वेहदाह्वन्नात्वाउत्वेददृश्रे ॥ ४८ ॥ इत्यादीनिच
वाक्यानितारतम्यंविमुक्तिगम् ॥ व्यक्तंवदंतितत्किनसाम्यंमुक्तेषुगम्यते ॥ ४९ ॥ दुःखाद्यभाव
साम्यंचसाम्यवाक्यार्थईयते ॥ भक्त्यादिगुणसद्भवेत्यतुल्यत्वंचभारते ॥ उक्तसाधनवैचित्र्यमपिस
र्वत्रकथ्यतेदुर्ज्ञेयंधोरूपस्यत्रैलोक्यध्वंसिनःप्रभो ॥ ५० ॥ देवतैर्मुनिभिःसिद्धैर्महायोगिभिरेवच ॥
नित्ययुक्तैर्महाभोगैर्विमोहःक्लेशसाध्वसैः ॥ ५१ ॥ महोत्साहैर्महाधैर्यैःसत्वस्थैर्व्यवसायिभिः ॥ अ
तीतानागतज्ञानप्रभाप्यथवेदिभिः ॥ ५२ ॥ शौचस्वाध्यायसंतोषतपःसत्यदयान्वितैः ॥ किमु
मर्थैर्भयभ्रांतिध्वंसमोहरुजान्वितैः ॥ ५३ ॥ अल्पायुर्वीर्यधीसस्त्वव्यवसायश्रुतिव्रतैः ॥ कस्तंक
दामदं देवंमदन्योज्ञानुमर्हसि ॥ ५४ ॥ ब्रह्मैवकिंचिज्ज्ञानानितनदन्योहिकश्चन ॥ मुक्तानामपिसि

धानानारायणपरायणः ॥ सुहुर्लभप्रशांतात्माकोटिष्वपिमहामते ॥ ५५ ॥ इयंविमृष्टिर्यतआब
 भूयद्विवादेधेयदिवान ॥ योअस्याध्यक्षःपरमेव्योमन्सोअंगवेदयदिवानवेद ॥५६ ॥ यःस्वात्म
 मायाविभ्रवंस्वयंगतोरहंनभःस्वांस्वमथापरेकुतः ॥ ब्रह्मापियवेत्तिनचेहसम्यगन्येकुतोदेवमुनीन्द्रम
 त्प्याः ॥ ५७ ॥ नमस्तेऽमिततस्वायब्रह्मादीनांचसूतये ॥ निर्गुणायचसत्काष्टानाहंवेदापरेकुतः
 ॥ ५८ ॥ नाहंपरायुर्नमरीचिमुख्याजानंतियद्विरचितंखलुसत्त्वसंधाः ॥ यन्माधयामुषितचेतस
 ईशदैत्यमर्त्यादयःकिमुतशश्वदमद्रुताः ॥ ५९ ॥ अहंमहेंद्रोनिर्कृतिःप्रचेत्ताःसोमोऽग्निरीशः
 पवनोऽर्कोविरिचः ॥ आदित्यविश्वेवसवोऽथसाध्यामरुद्रणाःरुद्रगणाःससिद्धाः ॥ ६० ॥ अ
 न्येचयेविश्वसृजोऽमेशाभृग्वादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः ॥ यस्येहितंनविदुःस्पृष्टमायाःसस्त्वप्रधाना
 अपिकिंततोऽन्धे ॥ ६१ ॥ सर्वस्यादौस्मृतोब्रह्मातस्माद्देवादन्नरः ॥ जानातिदेवप्रवरंभूयश्चाऽ
 तोऽधिकंनृप ॥ ६२ ॥ नत्वामतिशयिष्यंतिमुक्तावपिकथंचन ॥ मद्भक्तियोगाज्ज्ञानाच्च
 सर्वानतिशयिष्यति ॥ ६३ ॥ यथाभक्तिविशेषोऽब्रह्मश्रयतेपुरुषोत्तमे ॥ तथामुक्तिविशेषोऽपि
 ज्ञानिनांलिंगभेदने ॥ ६४ ॥ सायुज्यंसुमनुप्राप्ताअपिदेवादयोऽखिलाः ॥ तारतम्याद्धिति
 ष्ठंतितारतम्यंहिसाधने ॥ ६५ ॥ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये ॥ यततामपिसिद्धा
 नांकश्चिन्मांवेत्तितत्त्वतः ॥ ६६ ॥ यइमंपरमंगुह्यंमद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमथिपरंकृत्वा
 मामैवैष्यत्यसंशयः ॥ ६७ ॥ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृत्तमः ॥ भवितानचभेतस्माद
 न्यप्रियतरोसुवि ॥ ६८ ॥ अध्येष्यतेचयइमंधर्म्यंसंवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेनतेनाहमिष्टःस्या

मितिमेमतिः ॥ ६९ ॥ श्रद्धावाननसूयश्रृणुधादपियोनर. ॥ सोऽपिमुक्तःशुभान्लोकान्प्राप्नु
यात्पुण्यकर्मणाम् ॥ ७० ॥ ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांख्येनयोगेन
कर्मयोगेनचापरे ॥ ७१ ॥ अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेऽपिचातितरंत्येवमृत्यु
श्रुतिपरायणाः ॥ ७२ ॥ सुसूक्ष्मेरप्यशेषैश्चविशेषैःसहपश्यति ॥ स्वात्मानंभगवान्विष्णुःसर्वरू
पोऽपिसर्वदा ॥ ७३ ॥ सर्वत्रचान्यदप्येवंतेनादृष्टंनदृष्टिकचित् ॥ सर्वत्रसर्वदेवेशंपश्यत्येवरमाऽपितु
॥ ७४ ॥ ननुसर्वविशेषैस्तंपश्यंत्यप्यन्यतोऽधिकम् ॥ स्वात्मानमन्यच्चाशेषंपश्यत्येवंद्विसर्वदा
॥ ७५ ॥ ब्रह्मातुसर्वगंपश्येद्गुणानप्यन्यतोऽधिकम् ॥ ननुसर्वपुंजालेषुतथापश्यत्यमुक्तिगः ॥ ७६ ॥
मुक्तस्तुसर्वदापश्येत्सर्वगत्वेनचापितु ॥ नरमावद्विशेषाणांदर्शनंशक्नुयात्कचित् ॥ ७७ ॥ स्वात्मा
नमन्यच्चसदाविशेषैरखिलैरपि ॥ पश्यत्यंजस्तथावाणीविशेषांस्तावतोनु ॥ ७८ ॥ त्र्यैगुण्यात्पर
तःपश्येद्भ्यासंशतगुणंहरिम् ॥ ७९ ॥ गिरिशोगरुडश्चैवतमोमात्रगतंहरिम् ॥ पश्येद्विशेषानपिह्निवाणीदृ
ष्टान्नपश्यति ॥ ८० ॥ उमासुपर्णीचमहत्तत्वंयावत्प्रपश्यति ॥ रुद्रदृष्टान्विशेषांश्चनैवपश्येत्कदाच
न ॥ ८१ ॥ स्वरूपमन्यरूपंचमुक्त्वादेवाःसमस्तशः ॥ जानंतींद्रश्वकामश्चब्रह्मयावदहंकृतिः
॥ ८२ ॥ पश्यंतोमनुदक्षाद्याबुद्धितत्त्वस्थितंहरिम् ॥ पश्यंतिसोमसूर्यौचमनःस्थंपरमेश्वरम् ॥ ८३ ॥
अन्येभूतस्थितंविष्णुंदेवाःपश्यंतिसर्वदा ॥ बहुसाहस्रवर्षेणमहत्तत्त्वेकचित्कचित् ॥ ८४ ॥
अन्येचैवयथायोगमंठांतर्वातिनंहरिम् ॥ श्वेतद्वीपपतिंचैवहृद्येवान्येतुकेचन ॥ ८५ ॥ कदाचिदेव
तत्रापिकेचित्पश्यंतिकेशवम् ॥ उमायावदन्तांशान्पूर्वदृष्टेभ्यऽवतु ॥ ८६ ॥ विशेषान्वासुदेव

स्यपश्चादुक्तान्विचक्षते ॥ शक्रकामादयश्चैव विशेषान्ब्रह्मणि स्थितान् ॥ ८७ ॥ उमादिभिः प्रबुद्धेभ्यः
 शतांशानेव चक्षते ॥ इत्यादिवेदस्मृतिगवचनेभ्यो यथार्थतः ॥ ८८ ॥ तारतम्यं च मुक्तानां साधनानां च दृ
 श्यते ॥ साध्यसाधनवैरूप्यमदृष्टं केन कल्प्यते ॥ ८९ ॥ विषम्यं निघृणत्वं च तेन स्यातां परस्य च ॥ सापे
 क्षत्वादिति च तौ विद्याधीशेन वारितौ ॥ ९० ॥ तारतम्यात्साधनानां साध्यतादृक्कमीशितुः ॥ अथै
 पम्यादिहेतुः स्यात्सैव परमेश्वरे ॥ ९१ ॥ स्वातंत्र्ये विद्यमानेऽपि साधनादौ परेशितुः ॥ अपेक्ष्याना
 दिवैचित्र्यं न दोष इति तद्वचः ॥ ९२ ॥ नानादित्वादिति ह्युक्तमुपपद्यत इत्यपि ॥ अपेक्ष्योपायवैष
 म्यमुपेयस्य यथास्थितिः ॥ ९३ ॥ मयाकार्या विरुद्धा स्याद्राजादावपि दृश्यते ॥ त्यागोदृष्टस्य
 चादृष्टकल्पनेति सुदुष्करौ ॥ ९४ ॥ मायिभ्योऽन्धेन केनापि तत्किमन्धैश्च वादिभिः ॥ मायिनो
 ऽत्रानुगम्यन्ते श्रुतहान्यश्रुतग्रहौ ॥ ९५ ॥ अप्यत्र मायिनां लिंगे तत्केदोषास्ततोऽधिकाः ॥
 विशेषगतदोषाणां बहुभिर्जन्मभिः पुनः ॥ ९६ ॥ स्यादापरोक्ष्यं हि हेरेर्द्वेष्यर्थादिस्ततः कुतः ॥ म
 वेयुर्यदि चेष्यर्थाः समेष्वपि हुतो न ते ॥ ९७ ॥ तप्यमानाः समान्दृष्ट्वा द्वेष्यर्थादियुता अपि ॥ दृ
 श्यन्ते बहवो लोके दोषा एवात्र कारणम् ॥ ९८ ॥ यदि निर्दोषता तत्र किमाधिक्येन दुष्यते ॥ यद्यन्यदर्श
 नाभावादीष्यर्थादिर्विनिवार्यन्ते ॥ ९९ ॥ अदर्शनादत्यादिः कथं तेन निवार्यते ॥ ब्रह्मणोऽप्यरतिर्दृ
 ष्ट्वा पूर्वमेकाकिनः श्रुतौ ॥ १०० ॥ नैवेरेमेसचैकाकी तस्मात्त्रमते क्वचित् ॥ द्वितीयमैच्छते नासावि
 ति श्रुतयुक्तद्विरे ॥ १ ॥ यदीच्छानैव तत्रास्तीत्येव तत्कल्प्यते मृषा ॥ श्रुत्युक्तनिर्दोषतैव किं नांगी
 क्रियते स्वयम् ॥ २ ॥ तारतम्यं च कामं च श्रुतमेवातिहायतु ॥ अश्रुतासमताकेन कल्प्यते युक्ति

मानिना ॥ ३ ॥ किंत्नमानंसमत्वेतेमुक्तानामुपलभ्यते ॥ वृथाममाग्रहःकेनश्रुताहाण्यश्रुतप्र
 हे ॥ ४ ॥ मोक्षेऽपितारतम्येनचेतनत्वात्पुरायथा ॥ इत्युक्तउत्तरंकिंतेकल्पनामात्रवादिनः
 ॥ ५ ॥ नचदुःखादिकंकल्पयंनिर्दुःखत्वश्रुतेर्बलात् ॥ शोकंतरत्यात्मवेत्तातीर्णसर्वानिदुःखमा
 क् ॥ ६ ॥ येनानंद्येवभवतिनशोचतिकदाचन ॥ किल्बिषस्पृत्पितृषणिरंरहितइहेश्वरः
 ॥ ७ ॥ यंयमंतमभिप्रेप्सुःससंकल्पाद्भवेदिह ॥ इत्यादिश्रुतयोमानंनिर्दुःखत्वादिसंपदि
 ॥ ८ ॥ अतोदुःखाद्यनुमयानावकाशोऽत्रलभ्यते ॥ तारतम्यानुमातस्माद्भवेन्नातिप्रसंगिनी
 ॥ ९ ॥ श्रुतियुक्तिबलादेवतारतम्यंविभाव्यते ॥ मुक्तावपिततःकोऽत्रविरोधंकर्तुमीशले
 ॥ ११० ॥ अनादियोग्यतांचैवकल्वाणीश्वरावधिम् ॥ कोनिवारयितुंशक्तोयुक्त्यागमबलोद्भ
 ताम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणोन्यतमाधिक्ययुक्तःकालोविवादवान् ॥ कालोस्त्रयथेत्यादिनानुमामा
 निनोभवेत् ॥ १२ ॥ अन्यशब्दोहरिःश्रीस्वसमेभ्योन्यविवक्षया ॥ प्रयुक्तोवैवदोषायरुद्रादि
 षुचयुक्तिः ॥ १३ ॥ उत्तमत्वंतुमुक्तानामपिनब्रह्मणोभवेत् ॥ व्यक्तिःसुखस्यतुभवेन्नत्वा
 धिक्यंसुखस्यच ॥ १४ ॥ बलज्ञानाधिकत्वंचतेभ्योपिब्रह्मणःसदा ॥ आधिक्यस्यत्वनि
 त्यत्वेनकिंचिन्मानमीयते ॥ १५ ॥ शृण्वेवीरउग्रमुग्रंदमायंनन्यमन्धमतिनेनीयमानः ॥ एधमा
 नद्विष्टुभयस्थराजाचोष्कूयतेविशइंद्रोमनुष्यान् ॥ १६ ॥ परापूर्वपांसख्यावृणक्तिवितर्तुराणोअ
 परेभिरेति ॥ अनानुभूतीरधून्वानःपूर्वीरिंद्रःशरदस्तर्नीरिति ॥ १७ ॥ दिवेदिवेसदृशीरन्यमर्धकृष्णा
 असेधदपसन्ननीजाः ॥ अहद्भासाष्टपभोवस्त्रयंतोदम्रजेवर्चिनंशंबरंच ॥ १८ ॥ तंभूतिदेवाउपा

सांचकिरेतेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतहिंसुसोभूर्भूरित्येवप्रश्वसित्यभूतिरित्यसुरास्तेपराबभूवुः ॥ १९ ॥
 तद्यथापेशस्करीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंकुरुतेपिन्धवागांधर्ववादेवंवाप्राजापत्यंवाब्राह्मंवाऽन्ये
 त्याविद्यांगमयित्वान्यनवरंकल्याणतरंरूपंकुरुतेपिन्धवागांधर्ववादेवंवाप्राजापत्यंवाब्राह्मंवाऽन्ये
 षांभूतानाम् ॥ २० ॥ प्रयांतिपरमामृद्धिमैहिकामुष्मिकींद्रुतम् ॥ यानप्राप्यासुरैःसर्वैरक्षयोक्ते
 शवर्जिता ॥ २१ ॥ नतांगतिंप्रद्यतेविनाभागवतान्नरान् ॥ अवजानंनिमामूढामानुर्षीतनुमाश्रि
 तम् ॥ २२ ॥ परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ २३ ॥
 राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींश्रिताः ॥ महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥ २४ ॥
 भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् ॥ अभयंसत्वसंशुद्धिज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ २५ ॥
 दानंदमश्रयज्ञश्चस्वाध्यायस्तपआर्जवम् ॥ अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागःशांतिरपैशुनम् ॥ २६ ॥
 दयाभूतेश्वलोलुप्तवंमार्दवंह्रीरचापलम् ॥ तेजःक्षमाधृतिःशौचमद्रोहोनातिमनिता ॥ २७ ॥ भ
 वंतिसंपददैवीममिजातस्यभारत ॥ दंभोदर्योभिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच ॥ २८ ॥ अज्ञानंचा
 भिजातस्यपार्थसंपदमासुरीम् ॥ मामात्मपरदेहेषुप्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः ॥ २९ ॥ तानहंद्विषतः
 क्रूरान्संसारेषुनराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुमानासुरीष्वेवयोनिषु ॥ ३० ॥ आसुरीयोनिमाप
 न्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैवकौतियततोयांत्यधमांगतिम् ॥ ३१ ॥ द्विविधोभूतसर्गात्र
 दैवआसुरएवच ॥ विष्णुभक्तिपरोदेवोविपरीतस्तथासुरः ॥ ३२ ॥ देवानांपरमोधर्मःसदायज्ञादि
 काःक्रियाः ॥ स्वाध्यायस्तत्त्ववेदिवंविष्णुपूजारतिःस्मृतिः ॥ ३३ ॥ दैत्यानांबाहुशाखित्वंमात्स

र्थयुद्धसत्क्रिया ॥ नीतिशास्त्रप्रवेदित्वंशिवपूजारतिःस्मृतिः ॥ ३४ ॥ वर्णाभाचारवत्वंस्वाध्या
 योभक्तिरच्युते ॥ शिवेसूर्यतथादेव्यांस्वभावोमानुषःस्मृतः ॥ ३५ ॥ अनादिवैष्णवाएवदेवता
 स्तुस्वभावतः ॥ विपरीतास्तथादित्याःसदैवानादिकालतः ॥ ३६ ॥ मानुषासिभ्रमतयोविमिश्र
 गतयोपिच ॥ इत्यादिवाक्यसंदर्भैर्ज्ञायतेनादियोग्यता ॥ ३७ ॥ यद्यनादिर्विशेषोनासांप्रतंकथ
 मेवसः ॥ अदृष्टादेवचादृष्टंस्वीकृतंसर्ववादिभिः ॥ ३८ ॥ आकस्मिकोविशेषश्चेददृष्टेकचिदिव्य
 ते ॥ सर्वत्राकस्मिकत्वंस्यान्नदृष्टापेक्षताभवेत् ॥ ३९ ॥ अदृष्टाच्चेद्विशेषोयमनादित्वंकुतो नत
 त् ॥ नचान्यभेदवद्विष्णौभेदस्तददर्शितामपि ॥ ४० ॥ दृश्यतेप्रत्यभिज्ञैवबहुरूपेषुदृश्यते ॥ बहु
 त्वंचविशेषेणनभेदेनकथंचन ॥ ४१ ॥ कस्यभिज्ञाचयेषानतेपितन्मुष्टदृष्टयः ॥ भेदेनैवप्रपश्यं
 तिभेदमन्येभ्यएवच ॥ ४२ ॥ पश्यत्येषहृदिस्तेषांसंदर्शयतिनान्यथा ॥ एवंबृहत्संहितायांवच
 नंनपुराणगम् ॥ ४३ ॥ लोकदर्शनवाद्येववेदवेद्यस्यशक्रुयात् ॥ अपरीक्षितदृष्टिश्चपरीक्षापूर्वं
 दर्शनम् ॥ ४४ ॥ निषेडंशक्रुयात्कापिदेवत्तादिदृष्टिवत् ॥ नचनिश्चितभेदस्यदर्शनेऽस्तिपुरा
 णगम् ॥ ४५ ॥ वाक्यंकचिद्विसंमुग्धदर्शनंतत्रगम्यते ॥ अपरीक्षितमेवात्रवेधादिकमधीशितुः
 ॥ ४६ ॥ परीक्षादर्शनैवदृश्येतेकनचित्कचित् ॥ निर्दोषमेवतंब्रह्माददर्शाशेषरूपिणम् ॥ ४७ ॥
 निर्दोषमेवरुद्रेन्द्रेऽग्निर्दोषंतपुरंदरः ॥ निर्दोषाण्यस्यरूपाणिदृष्टान्येवंसुरोत्तमैः ॥ ४८ ॥ अन्येस
 दोषाःसर्वेऽपिनिर्दोषोहरिकलः ॥ इतिबर्कुश्रुतिश्चैवसदोषनास्यदर्शनम् ॥ ४९ ॥ अविद्धोविद्ध
 बद्धिष्णुरजातोजातवन्मृषा ॥ अबद्धोबद्धवच्चैवदर्शयत्यमितद्युतिः ॥ ५० ॥ इतिपैंगिश्रुतिश्चै

वप्राह निर्दोषतांहरेः ॥ अपरीक्षितदृष्ट्यैवसदोषोदृश्यतेहरेः ॥ ५१ ॥ परीक्षादर्शनैरेवदृश्योदो
 षोहरेःक्वचित् ॥ इतिपैंगिश्रुतिश्चाहप्रमाणंहिपरीक्षितम् ॥ ५२ ॥ नपरीक्षानवस्थास्थात्साक्षि
 सिद्धत्वसंशयात् ॥ मानसेदर्शनेदोषाःस्युर्नवैसाक्षिदर्शने ॥ ५३ ॥ सुदृढोनिर्णयोयत्रज्ञेयंतत्सा
 क्षिदर्शनम् ॥ इच्छाज्ञानंसुखंदुःखंभयाभयरूपादयः ॥ ५४ ॥ साक्षिसिद्धानकश्चित्तत्रसंशयवा
 न्क्वचित् ॥ यत्क्वचिद्वाभिचारिस्यादर्शनंमानसंहितत् ॥ ५५ ॥ मनश्चक्षुर्दर्शनादेरपिधत्रैवसाक्षि
 णा ॥ प्रामाण्यंसुगृहीतंस्यात्तपरीक्षितदर्शनम् ॥ ५६ ॥ नज्ञानदृष्टिमात्रेणप्रामाण्यंतस्यदृ
 श्यते ॥ नियमेनसुखाद्येषुप्रामाण्यंसाक्षिगोचरम् ॥ ५७ ॥ स्वप्रामाण्यंसदासाक्षीपश्यत्येवमु
 निश्चया ॥ ज्ञानस्यप्रह्वेकैवसाक्षिणामानतामितेः ॥ ५८ ॥ दोषाभावेप्रमाणत्वंदोषाभावस्य
 साक्षिणा ॥ निश्चितत्वंक्वचिच्चैवस्वतःप्रामाण्यमिष्यते ॥ ५९ ॥ अतो नसर्वमानानां प्रा
 माण्यंनिश्चितंभवेत् ॥ साक्षिणानिश्चितंयत्रतत्प्रामाण्यस्वलक्षणम् ॥ ६० ॥ नहिकश्चित्सु
 खाद्येषुसंशयंकुरुतेजनः ॥ नचैवाखिलमानानिनिश्चिनोत्यखिलोजनः ॥ ६१ ॥ तस्मादनुभवा
 रूढंकिमर्थमपलप्यते ॥ दोषाभावादिकंचैवसाक्षीसम्यक्प्रपश्यति ॥ ६२ ॥ तत्परीक्षितमानेन
 नदोषोविष्णवेक्वचित् ॥ अपरीक्षितदृष्टिस्तुकस्मिन्नर्थेर्नैविद्यते ॥ ६३ ॥ तत्प्रत्यक्षविरुद्धार्थेना
 गमस्यापिमानता ॥ उपजीव्यमक्षजंयत्तदन्यत्रविपर्ययः ॥ ६४ ॥ लौकिकेकव्यवहारेऽत्रप्रत्य
 क्षस्योपजीव्यता ॥ अवतारादिदृष्टौस्यादागमस्योपजीव्यता ॥ ६५ ॥ आगमेनहि विष्णुत्वं
 ज्ञात्वादोषोऽत्रकल्प्यते ॥ नचेत्स्याद्दोषवानन्यःशास्त्रसिद्धंहितक्षणम् ॥ ६६ ॥ कस्यचिद्दोषव

त्वंस्यादितिमात्रेऽक्षजंभवेत् ॥ नविष्णोर्दोषवत्वेहिप्रत्यक्षंवर्ततेस्वतः ॥ ६७ ॥ केचित्पश्यंतिदो
 षानित्यत्रापिस्थान्नाक्षजम् ॥ पौराणवाक्यमेवात्रतच्छ्रुत्यैवविरुद्ध्यते ॥ ६८ ॥ पुराणस्योप
 जीव्यश्चवेदएवचापरः ॥ तद्विरोधिकथंमानंतत्रत्रचमविष्यति ॥ ६९ ॥ अपरीक्षितदृ
 ष्टिश्चकथमेवाक्षजंभवेत् ॥ यद्येवंदेवदत्तादिभ्रमःकिंनाक्षजंभवेत् ॥ यावच्छक्तिपरीक्षायामुपजी
 व्यस्यबाधने ॥ ७० ॥ दोषोनाशोधितेदोषमुपजीव्यत्वमस्त्वलम् ॥ भ्रमेप्यभ्रमभागोस्ति
 न्मात्रमुपजीव्यहि ॥ ७१ ॥ बाधकज्ञानवृत्तिःस्यान्नचैवंसुपरीक्षिते ॥ सर्वतदुपजीव्यैवप्र
 माणंवर्ततेयतः ॥ ७२ ॥ कथंब्रह्मेतितज्ज्ञेयंसर्वज्ञत्वादिलक्षणम् ॥ विहाययस्मात्कस्मा
 च्चित्स्वरूपस्यैवचेद्यदि ॥ ७३ ॥ उपजीव्यत्वमेनस्माद्ब्राह्मत्तंयवताभवेत् ॥ तावतैवोपजी
 व्यत्वंस्वरूपस्यैवनकचित् ॥ ७४ ॥ सर्वलक्षणयुक्तंचस्वरूपंयदिभ्रण्येत ॥ अस्तुनोनैवहानिःस्या
 त्स्वपक्षश्चायमंजसा ॥ ७५ ॥ यस्माद्वन्वितएवार्थःशब्दानामपिसर्वशः ॥ विशेषसामान्यतया
 स्वरूपमखिलंभवेत् ॥ ७६ ॥ पुरोवर्तित्वपूर्वाणिदेवदत्तादिकभ्रमे ॥ व्यावर्तयंतितद्रूपंचैत्रमा
 त्राद्विनैवहि ॥ ७७ ॥ ब्रह्मणोनिर्विशेषत्वाद्ब्रावर्तयतिकिंपुनः ॥ यस्मात्कस्माच्चिदप्यर्थात्तावच्चे
 त्सिद्धसाधनम् ॥ ७८ ॥ चिन्मात्रत्वंचनिवेद्यमविशेषत्ववादिनः ॥ तावन्मात्रंयदीष्टंस्यात्सर्वज्ञत्वंकु
 तोनतत् ॥ ७९ ॥ चिन्मात्राभेदसाध्येऽपिसिद्धंतत्प्रतिवादिनः ॥ स्वाभेदांगीकृतैवचित्स्वस्यापिय
 न्मतम् ॥ ८० ॥ सर्वापेक्षतयासर्वज्ञत्वमित्येवतन्नहि ॥ इतिचैच्चैतनत्वंचज्ञत्वंनज्ञेयवर्जितम् ॥ ८१ ॥
 स्वज्ञेयत्वंचैववासौमन्यतेसविशेषतः ॥ स्वशब्दोपिपरापेक्षस्माद्ब्राह्मत्तिरेवहि ॥ ८२ ॥ स्वश

ब्दार्थइतिप्रोक्तःस्वरूपं नाम किंनचेत् ॥ नस्वरूपाभिधायिस्याद्द्वैत्यर्थस्वरवस्ययत् ॥ ८३ ॥
 रूपशब्देनपूर्णत्वात्तच्चसामान्यतावचः ॥ चेतनस्यस्वभावोहिचैतन्यमितिगीयते ॥ ८४ ॥ त
 स्माद्विशेषबाहुल्यंचैतन्यस्यविशेषतः ॥ नज्ञेयज्ञातृहीनंहिज्ञानं नामकचिद्धवेत् ॥ ८५ ॥ ज्ञेय
 ज्ञानविहीनश्चज्ञाह्यत्रनचप्रमा ॥ ज्ञातृज्ञेयविहीनंचज्ञानंचेद्धोक्तृभोग्यतः ॥ ८६ ॥ हीनंभो
 जनमेवस्यात्ताडनंकर्तृताडयतः ॥ नित्यत्वात्तादृशंचस्यादितिचेन्नित्यवागपि ॥ ८७ ॥ वाच्य
 वक्तृविहीनास्यान्नहिसाचैवतादृशी ॥ द्रष्टारोवेदवाचोहिसंतिवाच्यानिचांजसा ॥ ८८ ॥ नित्यो
 द्रष्टाचवाच्यश्चभगवानेवचस्वयम् ॥ नहिवक्तृविहीनाचवाच्यहीनापिवाक्कचित् ॥ ८९ ॥ ज्ञातृ
 ज्ञेयविहीनंचज्ञानमेवनतद्भवेत् ॥ नहिनित्योपिवक्तास्तिवाक्यवाच्यविवर्जितः ॥ ९० ॥ ज्ञानज्ञे
 यविहीनश्चज्ञोप्येवैवविद्यते ॥ किंचसर्वविलोपश्चकनमानेनगम्यते ॥ ९१ ॥ सर्वेणसहतद्वाक्य
 मर्थश्चयदिगृह्यते ॥ तदभावेनसर्वस्यनापलापोभवेत्तदा ॥ ९२ ॥ नगृह्यतेचेत्तन्न्यायादपलापोन
 हिक्कचित् ॥ उपपत्तिविहीनस्यवाक्यस्यार्थो नगम्यते ॥ ९३ ॥ उपकमादिलिंगानांबलीयोद्युत्त
 रोत्तरम् ॥ श्रुत्यादौपूर्वपूर्वचब्रह्मतर्कविनिर्णयात् ॥ ९४ ॥ प्रत्यक्षमुपपत्तिश्चप्रत्यक्षश्चागमायदा ॥
 विरुध्यंतेनचार्थोऽस्ति यत्रलिंगविरोधिता ॥ ९५ ॥ सएवार्थःकथंग्राह्यउपपन्नेविरोधिनि ॥ मुख्या
 र्थोविद्यमानेतुक्कसार्वज्ञनिषिध्यते ॥ ९६ ॥ अतःसर्वगुणैर्युक्तंब्रह्मांगीकार्यमेवहि ॥ अपलापोऽपि
 सर्वस्यनकथंचनयुज्यते ॥ ९७ ॥ अमादियोग्यताचोक्तातेनग्राह्यैवसर्वथा ॥ मुक्तानांतास्तम्यं
 चमानैरुक्तेर्नचाल्यते ॥ ९८ ॥ ज्ञानिनोपिथतो नित्यंकुर्वतिशुभमेवहि ॥ तारतम्यंतुमुक्तीचतेनैवा

ध्यवसीयते ॥ १९ ॥ तारतम्यं न चेन्मुक्तौ कुतः कुर्युः शुभं पुनः ॥ कच्छ्रेणापितपो ज्ञानं कर्म ण्येते च
 रन्ति हि ॥ २०० ॥ विभ्यति स्माशुभान् चित्यं सकामाश्च शुभे सदा ॥ न च स्वभाव एवायं भयपूर्व प्रवृ
 त्तितः ॥ १ ॥ कस्त्रेणाचरणञ्चैव शुभस्यैव पुनः पुनः ॥ तादृशोऽपि स्वभावश्चेदज्ञश्चापि भवेत्तथा
 ॥ २ ॥ फलवत्त्वे प्रमाणं चेत्तत्र ज्ञस्य समं हितत् ॥ निष्कामं ज्ञानपूर्वंच निवृत्तमिह चोच्यते ॥ ३ ॥
 निवृत्तं सेव्यमानस्तु ब्रह्माभ्येतिसनातनम् ॥ ४ ॥ शुभे नानंदवृद्धिः स्याद्भ्रासश्चैवाशुभे न हि ॥ ज्ञानि
 नोऽपि यतस्तेन कर्तव्यं शुभमेवैतैः ॥ ५ ॥ उपास्ते सद्य आत्मानं क्षीयते नास्य कर्म हि ॥ अस्मादेवात्म
 नो यद्यत्कामयेत्सृजते च तत् ॥ ६ ॥ अविद्वान्बहुकर्मोऽपि ह्यंतवत्फलमाप्नुयात् ॥ यदेव विद्यया कु
 र्यात्तदेव ह्यतिवीर्यवत् ॥ ७ ॥ इत्यादिवाक्यसामर्थ्यात्तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ न चान्नोपासकस्यैव
 फलमक्षयमुच्यते ॥ ८ ॥ न हि ज्ञानं विना क्वापि फलस्य आक्षयता भवेत् ॥ ज्ञानद्वारेण चेत्तस्य नास्म
 त्पक्षप्रतीपता ॥ ९ ॥ ज्ञानोत्तरस्यैवमपि ह्यक्षयत्वं चान्यथा ॥ पूर्वभाविशुभानां हि ज्ञानेनैव कृता
 र्थता ॥ १० ॥ प्रारब्धानां तु भोगेन तज्ज्ञानोत्तरकर्मणाम् ॥ मुक्तावनुप्रवेशः स्यादन्यथा तत्कृतिर्न हि
 ॥ ११ ॥ ज्ञानात्पूर्वाणि कर्माणि शुभानि ज्ञानसिद्धये ॥ अकाम्यानि निषिद्धानि ज्ञानरोधाय मु
 क्तये ॥ १२ ॥ योग्यताया बलाद्यश्च शुभबाहुल्यमादितः ॥ ज्ञानबाहुल्यमैव तत्कुर्यान्नान्यस्य
 कारणम् ॥ १३ ॥ ज्ञानस्य भक्तिभागत्वाद्भक्तिज्ञानमितीर्यते ॥ ज्ञानस्यैव विशेषो यद्भक्तिरित्य
 भिधीयते ॥ १४ ॥ परोक्षत्वापरोक्षत्वे विशेषौ ज्ञानगौयथा ॥ स्नेहयोगोऽपि तद्वत्स्याद्विशेषो ज्ञानगो
 यतः ॥ १५ ॥ इत्यभिप्रायतः प्रायो ज्ञानमेव विमुक्तये ॥ वदन्ति श्रुतयः सोऽयं विशेषोऽपि ह्युदीर्यते

॥ १६ ॥ भक्तिज्ञानमिदिकापिनिहिद्वेषयुतादृशिः ॥ पुरुषार्थायभवतिसर्वश्रुतिविरोधतः ॥१७॥
 चेतनस्यद्वयंभोग्यंसंसारोमुक्तिरेवच॥संसारखिविधस्तत्रस्वर्गोमध्यमधस्तथा॥ १८॥मुक्तिश्चद्विवि
 धातत्रसुखंनित्यंतथापरशः॥नित्यदुःखमितिज्ञेयंसाधनंसंस्तवावपि॥१९॥ काम्यंकर्मनिषिद्धंचभा
 ज्ञानमितिनिश्चयः ॥ द्वेषोभक्तिश्चमुक्तौतुमुक्तिद्वयविधायकम् ॥२०॥ इतिपैंगिश्रुतेर्द्वेषोनिवसन्मु
 क्तिकारणम् ॥ असन्मुक्तेःकारणंचमुक्तावित्यत्रकेशवः ॥ २१ ॥ मुक्तिशब्दोदितोमोक्षंस्वभक्ता
 नांकरोतियत् ॥ द्वेषतोपिमुक्तिश्चेन्महातात्पर्यरोधनम् ॥ २२ ॥ भक्त्याप्रसन्नतोदेवान्मुक्तिरि
 त्येवतद्गुणान् ॥ वदंतिश्रुतयःसर्वापुराणान्यान्यागमापि ॥ २३ ॥ यदिद्वेषेणमुक्तिःस्थाहृत्कव्यो
 दोषसंचयः ॥ स्मर्तव्योभगवान्नित्यमित्यर्थेनैवहिक्वचित् ॥ २४ ॥ द्वेषादिवगुणानाहपुराणेकुड्भवा
 क्यवत् ॥ यथाकुड्भःपितापुत्रमरेत्याक्षेपपूर्वकम् ॥ २५ ॥ प्रोक्तस्थान्यस्यद्वैत्यर्थवदंत्येवपुराण
 म् ॥ वाक्यंश्रुतिविरोधेनस्वविरोधेनचांजसा ॥ २६ ॥ बव्हागमविरोधाच्चनद्वेषान्मुक्तिवाचकम् ॥ इति
 तमोद्वेषेणसंयांतिभक्त्यामुक्तिंतथैवच ॥२७॥ विष्णोर्विष्णुप्रसादेनविलोमत्वेनचांजसा ॥ इति
 षाड्गुण्यवचनमप्युक्तार्थनियामकम् ॥ २८ ॥ महातात्पर्यरोधेनकथंवाक्यंप्रमाणताम् ॥ या
 तिसर्वार्थरूपंहिमहातात्पर्यमिष्यते ॥ २९ ॥ वाचकत्वंहितात्पर्यार्थाअखिलारवाः॥सोर्थःकथं
 परित्याज्यएकशब्दस्यसंशये ॥ ३० ॥ अतोविज्ञानभक्तिभ्यांपुरुषार्थःपरोभवेत् ॥ यस्यद्वेषेप
 राभक्तिर्थादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताद्वर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः ॥ ३१ ॥ भक्त्याज्ञानंततो
 भक्तिस्तनोद्विष्टस्तनश्चसा ॥ ततोमुक्तिस्ततोभक्तिःसैवस्यात्सुखरूपिणी ॥३२॥भक्त्याप्रसन्नो

भगवान्दद्याज्ज्ञानमनाकुलम् ॥ तथैवदर्शनयातःप्रदद्यान्मुक्तिमेतया ॥ ३३ ॥ नाहंवैदनेनतपसान
 दानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुं ध्रुवानसिमांयथा ॥ ३४ ॥ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअह
 मेवंविधोऽर्जुन ॥ ज्ञानुंद्रष्टुंचतत्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ॥ ३५ ॥ इत्यादिवाक्यतश्चैवसोयमुक्तार्थइर्यते
 ॥ नचप्रसादमाप्तोतिद्वेषाद्भक्त्यथातमामुयात् ॥ ३६ ॥ इतिदृष्टानुसारित्वमप्यस्मिन्नर्थइर्यते ॥ अ
 येपृथग्विहिताविष्णोर्गुणावेदेनसादरम् ॥ ३७ ॥ तएवदृष्ट्वैलोग्यादंगीकार्यानत्रापरम् ॥ अ
 न्यदृष्टानुसारेणवासुदेवेऽपिगृह्यते ॥ ३८ ॥ दोषाभावाश्रयेवैदेरुदिताअविहायतान् ॥ अ
 नुक्ताअपिचग्राह्यामहातात्पर्यशक्तितः ॥ ३९ ॥ एवंबृहत्संहितावाक्सिद्धांतोहितदीरितः ॥
 तारतम्येनतद्भक्तेष्वपिभक्तिर्विनिश्चयात् ॥ ४० ॥ कर्तव्यैषापितद्भक्तिलोकवेदानुसारतः ॥ यो
 हिभक्तःप्रधानेस्यात्तदीयेष्वपिभक्तिमान् ॥ ४१ ॥ दृश्यतेसौनियमतोविपरीतोविपर्यये ॥ व्य
 भिचारोयदिकापिभक्तिह्वासोऽत्रकल्प्यते ॥ ४२ ॥ भक्तिदोषोह्यसौतत्रतद्भक्तेष्वपिभक्तिमा
 न् ॥ तारतम्येनतेष्वद्वाभक्तिदृष्टानुसारतः ॥ ४३ ॥ विष्णुप्रसादानुसारात्कार्यदोषस्तदन्यथा ॥
 स्वप्नीत्यनुसृतौपीतिलोकेप्यद्भैवदृश्यते ॥ ४४ ॥ तारतम्यपरिज्ञानमप्येतेनैवसाधनम् ॥
 लक्ष्मीविरिंचवाणीशगिरिजेंद्रागिरंपतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यादयश्चक्रमशोभगवत्प्रीतिगोचराः ॥
 तेषुमुक्तिक्रमेणैवकार्यानित्यंमुमुक्षुभिः ॥ ४६ ॥ सर्वेऽपिगुरवश्चैतेपुरुषस्यसदैवहि ॥ तस्मात्पू
 ज्याश्चनम्याश्चध्येयाश्चपरिनोहरिम् ॥ ४७ ॥ इतिषाड्गुण्यवचनादप्येषोऽर्थोवसीयते ॥ ह
 रिभक्तिक्रमेणैवतदीयेषुहरिःस्मृतिः ॥ ४८ ॥ हरिस्तुतिस्तस्मृतिश्चतस्तुतिहरिपूजनम् ॥ त

त्पूजाविहितत्यागइतिमुक्तःक्रमेणहि ॥ ४९ ॥ नियमात्साधनान्येवनित्यसाध्यानिचाखिलैः ॥
 इतिप्रवृत्तवचनंसाधनस्यविनिर्णये ॥ ५० ॥ प्रवृत्तंपंचरात्रेहिसाधनस्यविनिर्णयः ॥ हरिद्वे
 षो नशुभदःसद्वेषत्वाद्यथागुरोः ॥ ५१ ॥ क्रमाद्भक्तिर्हरिप्रीतिकारणतत्प्रियोपगा ॥ भक्तिय
 तोयथास्वस्मिन्नित्याद्यायुक्तिरेवच ॥ ५२ ॥ प्राधान्यतारतम्यानुसारिणीभक्तिरुत्तमा ॥ प्री
 तिर्देवेहेर्यस्माद्भक्तिःसाम्योपगायथा ॥ ५३ ॥ इतिवाज्ञानकर्मादिफलंचैषुक्रमोपगम् ॥ स्वातं
 द्यतारतम्येनफलं ह्यपलिनोभवेत् ॥ ५४ ॥ अशुभंत्वशुभेषांस्वातंत्र्यात्प्रीतितोहरेः ॥ आज्ञा
 याचाल्यगंनैवभोगायभवतिक्वचित् ॥ ५५ ॥ पुण्यमेवामुगामोतिनेदेवान्पापमानुयात् ॥ इत्या
 दिश्रुतयोमानमुक्तेर्थयुक्तयोपराः ॥ ५६ ॥ उपासनाधर्मफलंयतोदेहांतरेस्थितिः ॥ वासुदेवाज्ञ
 याचैवपूर्वकर्मानुसारतः ॥ ५७ ॥ प्रेरयंनिहितेजीवान्पुण्यपापेषुनित्यशः ॥ अरागद्वेषतश्चैवकथं
 दोषानवामुयुः ॥ ५८ ॥ हर्याज्ञाकरणादेवपुण्यमेभिरवाप्यते ॥ हरिपूजैतिचोद्देशात्कथंनशुभमा
 मुयुः ॥ ५९ ॥ अतोयथाक्रमंधर्मज्ञानयोःफलमंजसा ॥ सर्वप्राणिगतं देवाःप्रामुवंत्याविरिंचतः
 ॥ ६० ॥ देवाएवहिदेवानांविशिष्टाविनियामकाः ॥ ब्रह्मात्वखिलदेवानांनराणांचनियामकः
 ॥ ६१ ॥ अतःसर्वगुणानेषप्रामोत्यधिकमन्यतः ॥ द्रव्यस्वातंत्र्यविज्ञानप्रयत्नैरखिलंफलम् ॥ ६२ ॥
 देवानामन्यगंचापितेषुहिब्रह्मणोधिकम् ॥ बृहत्तंत्रोदितंवाक्यंहरिणाफलनिर्णये ॥ ६३ ॥ लो
 केऽप्येतादृशगुणैःफलाधिक्यंहिदृश्यते ॥ एवंचेत्कलिपूर्वाणामसुराणामहत्फलम् ॥ ६४ ॥ अशु
 भेषुसैदेवस्यान्मित्याज्ञानादिकेषुहि ॥ शुभाशुभफलं देवाअसुराश्चसमामुयुः ॥ ६५ ॥ क्रमेणैव

यथाशक्तियथायैप्रयोजकाः ॥ प्रेरकाअपिपापानानदेवाःपापमामुयुः ॥ ६६ ॥ इतिप्रकाशिकायां
 हिप्रोवाचहरिरंजसा ॥ यद्यप्येवंसुराणांचदैत्यानांचमहत्फलम् ॥ ६७ ॥ शुभाशुभेभ्यएवंचक
 तुश्रस्याद्यथोदितम् ॥ तस्मान्निरयमानुष्यस्वर्गमुक्तयुपभोगिनः ॥ ६८ ॥ मनुष्योत्तममा
 रभ्यदेवास्तुनिरयंविना ॥ असुरास्तुविनामुक्तमौधमपिचामुयुः ॥ ६९ ॥ इतितस्त्विवेकोक्तंस्व
 यंभगवतावचः ॥ ज्ञानदाअपिचाचार्याविशेषात्फलमामुयुः ॥ ७० ॥ मुक्तावष्टगुणंशिष्याद्दु
 रुरामोतिशोभनम् ॥ तद्गुरुर्द्विगुणंतत्स्थत्सार्धतावत्ततोपरो ॥ ७१ ॥ देवाःसहस्रगुणितंक्रमात्तस्माद्य
 थोत्तरम् ॥ ब्रह्मामहौषगुणितमेवंफलविनिर्णयः ॥ ७२ ॥ इत्याह्भगवाञ्छास्त्रेगुरुहृत्ताभिधेस्त्वयम् ॥
 उक्तंचतत्रगोदातागोमात्रफलमामुयात् ॥ ७३ ॥ यइदंपरमंगुह्यंमद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ अर्क्ति
 मधिपरं कृत्वामामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ७४ ॥ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृत्तमः ॥ अवितान
 चमेतस्मादन्यःप्रियतरोभुवि ॥ ७५ ॥ इत्याह्भगवानेवमपिमात्रमपेक्षते ॥ एवमेवाविरोधेनप्रार
 ब्यस्यैवकर्मणः ॥ ज्ञानदृष्टफलंप्रोक्तंमुक्तिश्चैहैवलभ्यते ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ इतिश्रीमदानंदती
 र्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेतृतीयाध्यायस्यचतुर्थःपादःसमाप्तः ॥ ॥

समाप्तोयमध्यायः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७८ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ समन्वयाविरोधाभ्यांसिद्धेवस्तुनिसाधने ॥ विचारितेष्वशेषेषुसाधनेषुवि
 शेषतः ॥ १ ॥ नित्यशःकार्यमत्यंतमवश्यंभाविसाधनम् ॥ चिंतयतेप्रथमतंत्रश्रवणादिसकृत्क्रिया
 ॥ २ ॥ आद्यत्तिर्वैतिसंदेहेकर्तव्याद्यत्तिरेवहि ॥ उपदेशोतस्त्वमसीत्यादिर्यसकृदेवयत् ॥ ३ ॥ लिं

गाह्यातव्यतःपूर्वमृजोर्ब्रह्मत्वतःशतात् ॥ शुश्रावोऽग्रतपानामयोग्योरुद्रपदस्ययः ॥ ४ ॥ सार्धं प
 रार्थं विष्णोस्तु गुणान्भक्त्यासदोद्यतः ॥ तत्रिभागमुपासांचचेकसंभृतमानसम् ॥ ५ ॥ दशमन्वंतरं
 शक्रपदयोग्योरुत्मतः ॥ पदयोग्यात्सुमनसःसुनंदोनामचाशृणोत् ॥ ६ ॥ उपासांचक्रउद्युक्तो म
 न्वंतरचतुष्टयम् ॥ सूर्याचंद्रमसोश्चैवपदयोग्यौसुतेजसौ ॥ ७ ॥ सुरूपःशांतरूपश्चमन्वंतरचतुष्ट
 यम् ॥ अशृण्वतांसुमनसोमन्वंतरमुपसताम् ॥ ८ ॥ ततःप्रोक्तास्तुतेसर्वेभक्तयोऽग्रतपआदयः ॥ अ
 पश्यन्परमंविष्णुंतत्प्रसादैधिताःसदा ॥ ९ ॥ इत्युक्तंविष्णुनासाक्षाद्भ्रूथेसत्स्वसंज्ञिके ॥ आत्मेति
 नामकथितंसाक्षाच्चारायणस्यहि ॥ १० ॥ आत्माब्रह्ममहास्तारःपरमेशःशुचिश्रवाः ॥ विष्णुर्ना
 रायणोऽनंतइतिश्रीपतिरीर्यते ॥ ११ ॥ इतिपैगिश्रुतिश्चैवतथैवपरमश्रुतिः ॥ ॥ ओमात्माभग
 वान्विष्णुरात्मानंदोक्षरःस्वराट् ॥ १२ ॥ विश्वत्रातानूसिंहोजोनारायणउरुकमः ॥ अनसूयातथै
 वात्रेर्जज्ञेपुत्रानकल्मषान् ॥ १३ ॥ दत्तंदुर्वासंसोममात्मेशब्रह्मसंभवान् ॥ इतिभागवतेचै
 वतस्मादात्माजनार्दनः ॥ १४ ॥ तस्मादुपास्योविष्णुरितिज्ञातव्यःसर्जनैःसदा ॥ तथैवो
 पासतेसंतस्तथैवोपदिशतिच ॥ १५ ॥ आदानार्थत्वतश्चायमात्मशब्दःपतिवदेत् ॥ स्वामी
 मेविष्णुरित्येव नित्यदोपास्यमंजसा ॥ १६ ॥ स्वामीविष्णुरितिध्यानंविशेषणविशेष्यतः ॥
 कर्तव्यंसर्वथैवतंनकथंचनविस्मरेत् ॥ १७ ॥ इतिसत्स्वचंचनपाङ्गुण्यवचनंपरम् ॥ ममस्वा
 मीहरिर्नित्यंसर्वस्यपतिरेवच ॥ १८ ॥ इतिध्वेयःसर्वदैवभगवान्विष्णुरव्ययः ॥ प्रतीक
 विषयत्वेननकार्याविष्णुभावना ॥ १९ ॥ प्रतीकैवविष्णुर्यन्मिथ्योपासाह्यनर्थदा ॥ योऽ

न्यथासंतमात्मेशमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २० ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ॥ योऽ
न्यथासंतमात्मानमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २१ ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणेशापरिणा ॥ योऽन्य
थैवस्थितं विष्णुमन्यथाप्रतिपद्यते ॥ २२ ॥ किंतेननकृतं पापं चोरेणब्रह्महारिणा ॥ स्वात्मानं प्र
तिमांवापि देवतांतरमेव च ॥ २३ ॥ चेतनाचेतनवान्यद्व्याधेद्यः केशवस्त्विति ॥ किंतेननकृतं
पापं चोरेणेशापहारिणा ॥ २४ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेज्जानीयाद्वाहारितथा ॥ अंधेतमसिमज्जे
त्सयत्रनैवोत्थितिः क्वचित् ॥ २५ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेद्विष्णुरन्यदितिस्मवा ॥ अन्यथा
ध्यानदोषेणसौधेतमसिमज्जति ॥ २६ ॥ योन्यद्विष्णुरिति ध्यायेद्विष्णुरन्यदितिस्मवा ॥ महात
मसिमग्रस्यतस्यनैवोत्थितिः क्वचित् ॥ २७ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाध्यातमंजसा ॥ ध्यातु
र्महादोषकरं किमुसर्वेश्वरोहरिः ॥ २८ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाज्ञानमंजसा ॥ महादोष
करं विष्णुः किमुसर्वेश्वरोहरिः ॥ २९ ॥ यत्किंचिदन्यथासंस्थमन्यथाज्ञानमंजसा ॥ अनर्थकार
णं लोके किमुसर्वेश्वरेश्वरः ॥ ३० ॥ न किंचिदन्यथाज्ञेयं ध्येयं वानेन कुत्रचित् ॥ किमुसर्वोत्तमो
विष्णोर्ज्ञेयोनचतयाक्वचित् ॥ ३१ ॥ तस्माद्दस्तुयथारूपं ज्ञेयं ध्येयं च सर्वदा ॥ कारणंपुरुषार्थस्य
नान्यथाभवति क्वचित् ॥ ३२ ॥ इति श्रुतिपुराणोक्तिबलतो न प्रतीकता ॥ ध्येयो विष्णोः क्व
चिद्यस्मान्मिथ्याज्ञानमनर्थदम् ॥ ३३ ॥ इत्यभिप्रेत्य न हि स इत्याह भगवान्प्रभुः ॥ प्रतीकसं
स्थितत्वेन ध्येयो विष्णुर्न चान्यथा ॥ ३४ ॥ ब्रह्मेति च सदा ध्येयो भगवान् विष्णुरंजसा ॥ उ
त्कृष्टो ब्रह्मशब्दार्थः पूर्णत्वब्रह्मतायतः ॥ ३५ ॥ आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्तमनसोऽपि तु ॥

ध्येयैवब्रह्मतानित्थंविष्णोर्मर्त्तैर्निरंतरं ॥ ३६ ॥ इतिप्रकाशिकायांचवचनंविष्णुनेरितम् ॥
 नात्मेतिसूत्रमीशस्यजीवत्वप्रतिपादकम् ॥ ३७ ॥ आत्मशब्दयतोहितुं कृत्वाजीवन्यवारय
 त् ॥ स्वशब्दात्प्राणभूच्चैवनोक्तइत्येववेदराट् ॥ ३८ ॥ यद्यात्मशब्दो जीवेषिकथंसविनि
 वारयेत् ॥ आत्मशब्दोदितस्तस्माद्विष्णुरेवचपरः ॥ ३९ ॥ आत्मब्रह्मादयःशब्दास्तमृतेवि
 ष्णुमव्ययम् ॥ नवदंतियतोनात्माक्वपितैर्गुणपूरिता ॥ ४० ॥ नारायणाध्यात्मगतमितियद्वृष्णवं
 वचः ॥ यदिजीवेशयोर्वेदपतैरेकथंचमन्यते ॥ ४१ ॥ आत्मशब्दंकथंतस्मान्निवारयतियुक्तिः ॥
 भेदस्यव्यपदेशंस्थितिंचादनमेवच ॥ ४२ ॥ भेददाढ्येहेतुमाहसतात्पर्यजगत्पतिः ॥ व्यावहा
 रिकभेदश्चेत्कासावव्यावहारिकः ॥ ४३ ॥ व्यावहारिकमित्येववचनंव्यावहारिकम् ॥ उत्तरेतुविक
 ल्येतुयदिस्याद्वावहारिकम् ॥ ४४ ॥ तस्यापिवाध्यताचेत्स्याद्भेदःस्यात्पारमार्थितः ॥ अव्याव
 हारिकत्वंचेद्भेदोऽयंसत्यतांगतः ॥ ४५ ॥ एकस्यासत्यतायांतुद्द्वयैरेवविरुद्धयोः ॥ अन्यस्यस
 त्यैवस्यादितिकेननिवार्यते ॥ ४६ ॥ असत्यंनोक्तमित्युक्तेसत्यमुक्तमितिप्रजाः ॥ जानंत्युक्तं
 तुनोसत्यमित्युक्तेसत्यतामपि ॥ ४७ ॥ नस्वमेऽपिद्वयमिथ्यातत्रैकंसत्यमेवहि ॥ भावाभावावुभौ
 तत्रद्वयमिथ्यामविष्यतः ॥ ४८ ॥ भावस्यहिनिषेधेतुनाभावस्यनिषेधनम् ॥ स्ववाचासत्यताचे
 त्त्यात्तस्मान्भेदस्यसत्यता ॥ ४९ ॥ तस्माज्जीवेशयोर्भेदउक्तन्यायेनगम्यते ॥ एतस्मादात्मशब्दोऽयं
 परमात्माभिदाभवेत् ॥ ५० ॥ प्रतीकविषयत्वेनविष्णुदृष्टिर्नतद्भवेत् ॥ प्रतीकेविष्णुरित्येवतस्मात्का
 र्याद्युपासना ॥ ५१ ॥ नचविष्णुःप्रतीकंयत्तस्मान्नात्मेत्युपासना ॥ इतिपक्षोपदाब्रह्मादृष्टिश्चात्रविरु

द्यते ॥ ५२ ॥ सनेतियुक्तस्तत्रापिसमेत्युक्तविरुद्धता ॥ यद्यप्युत्कर्षमात्रेण ह्यतद्भवेद्युपासना ५३
 उत्कर्षआत्मनोपिस्याच्चेतनत्वादचेतनात् ॥ तस्मादतत्त्वं नोपास्यमिति वेदविदोमतम् ॥ ५४ ॥ उत्कर्षा
 ब्रह्मना ध्याने यदिस्यात्फलमंजसा ॥ ब्रह्मणो नीचता ज्ञानादनर्थः किन्नजायते ॥ ५५ ॥ अचेतनस्य ब्रह्म
 त्वध्याने तु धिर्न हि क्वचित् ॥ नीचस्य स्वात्मता ध्याने कुप्यति ब्रह्मलोकवत् ॥ ५६ ॥ चंडालो नृप इत्युक्ते
 नृपश्चंडाल इत्यपि ॥ को विशेष परिज्ञाने नृपेण स्यात्कथंचन ॥ ५७ ॥ पुरतो न रदेवस्य चंडालो यदि पूज्य
 ते ॥ राजवत्किं न कोपः स्याद्राज्ञोलोके भिपश्यति ॥ ५८ ॥ राजस्तु पुरतः प्रोक्ते चंडालो नृप इत्यपि ॥
 आत्मानं स इति प्रोक्तमिति वच्चेव कुप्यति ॥ ५९ ॥ अभेदे नैतयोर्ध्याने को विशेषो वचस्यपि ॥
 अयं राजा त्वमित्युक्ते चंडाले नृपेपि च ॥ ६० ॥ चंडाल इति तु प्रोक्तं सममेव हि दृष्टव्यम् ॥ ध्याते
 त्वेकस्य तद्भवे तद्भावो न्यस्य किं न तत् ॥ ६१ ॥ न चैव तदविज्ञानं सर्वज्ञ ब्रह्मणां क्वचित् ॥ तस्माद्
 पेशलं सर्वमन्यस्य ब्रह्मता वचः ॥ ६२ ॥ तस्माद्यथोक्तमार्गेण ब्रह्मोपास्यं मुमुक्षुभिः ॥ तथोपास्यां
 जसा हि दं ब्रह्म पापंच भस्मसात् ॥ ६३ ॥ करोति निखिलं पूर्वे पाश्चात्स्यस्य अप्यसंगताम् ॥ करोति त
 द्विषश्चैवं पुण्यनाशोऽप्यसंगता ॥ ६४ ॥ यदेव विद्येत्पुत्रपूर्वाक्ता द्विविशिष्यते ॥ पूर्वस्वर्गादिल
 ब्धयर्थवीर्यवत्वेन चोदितम् ॥ ६५ ॥ कर्मविद्यायुतं पश्चान्मोक्षे वीर्यप्रदत्विति ॥ ततो भो
 गेन पुण्यं च क्षपयित्वेतरतथा ॥ ६६ ॥ ब्रह्म हि द्ब्रह्मदर्शी च तमो भोक्षा ववान्भुतः ॥ ब्रह्मणां
 शतकालानुपूर्वमारब्धसंक्षयः ॥ ६७ ॥ ब्रह्मणस्त्वेव तावत्पंचाशद्ब्रह्मणस्तथा ॥ रुद्रस्य वि
 शदेवस्थार्दिद्ब्रह्मस्यार्कादिके दश ॥ ६८ ॥ अन्येषां ब्रह्ममात्रस्य त्वंत आरब्धसंक्षयः ॥ ब्रह्म

णैवसहातश्चपरंनारायणं व्रजेत् ॥ ६९ ॥ इति सत्तत्त्ववचनं स्वयं भवतो दिगतम् ॥ ७० ॥
 ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानचतुर्थ्याध्यायस्य
 प्रथमः पादः ॥ श्रीरस्तु ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ देवानां च मनुष्याणामेतावत्समभेव हि
 उत्क्रांतिमार्गैर्देवानां प्रायेण समविष्यतः ॥ १ ॥ कर्मक्षयस्तथोत्क्रांतिमार्गो भोगश्चतुष्टयं ॥ फ
 लं भोक्ष इति भोक्तृक्रमात्पादेषु चोदितः ॥ २ ॥ स्रष्टृष्वेव च सृज्यानां प्रवेशो ब्रह्मणो लये ॥ देवानां
 मार्ग उद्दिष्टो नाचिरादिर्न चोत्क्रमः ॥ ३ ॥ स्रष्टुस्तु ग्रासभूतस्य देहस्तत्र लयं व्रजेत् ॥ यतः सृज्यस्य दे
 वस्य नैवोत्क्रांतिस्ततो भवेत् ॥ ४ ॥ लयाच्चैवाचिरादीनां लोकानामपि सर्वशः ॥ कथमार्गं भवेत्ते
 षां विशतामुत्तरं स्वतः ॥ ५ ॥ जातानां मानुषे लोके देवानां च कदाचन ॥ उत्क्रांतिमार्गैर्भवतो न त
 दामुक्तिरिष्यते ॥ ६ ॥ अन्येषामपि साक्षात्तुमुक्तिः प्राप्यापितं हरिम् ॥ सहैव ब्रह्मणा भूयादिति
 शास्त्रस्य निर्णयः ॥ ७ ॥ क्षमां भो न लानिलवियन्मन इन्द्रियार्थभूतादिभिः परिहृतः प्रतिसंजिघृक्षुः ॥
 अव्याकृतं विशतिर्यहिं गुणत्रयात्मा कालं परं स्वमनुभूय परः स्वयंभूः ॥ ८ ॥ एवं परेत्यभगवंतमनुप्र
 विष्टाये योगिनो जितमरुन्मनसो विरागाः ॥ ते नैव साकममृतं पुरुषं पुराणं ब्रह्म प्रधानमुपयांत्यगताभि
 मानाः ॥ ९ ॥ भगवंतमनुप्राप्ता अपितु ब्रह्मणा सह ॥ परमं मोक्षमायां तिलिंगभंगेन योगिनः ॥ १० ॥
 प्राप्ता अपि परं देवं सहैव ब्रह्मणा पुनः ॥ आनंदव्यक्तिमायां तिलिंगस्य भंगतः ॥ ११ ॥ इति
 स्तुतिपुराणोक्तिबलाद्दिज्ञायते च तत् ॥ भोगस्तु सर्वं देवानां नरादीनां च विद्यते ॥ १२ ॥ तत्र प्रवेशो दे
 वानामुत्तरोत्तरतः क्रमात् ॥ उच्यते देहगानां च हृत्तीनामेव भवतु ॥ १३ ॥ तत्र मोक्षस्वरूपं

तुवादिनःप्रतिभाश्रयात् ॥ नानावदंतिपुंसांहिमतयोगुणभेदतः ॥ १४ ॥ पृथक्पृथक्प्रजायंतेत
मसैवान्यथामतिः ॥ रजसामिश्रबुद्धित्वंसत्वेनैवयथामतिः ॥ १५ ॥ गुणातीताविमुक्तानामतिः
शुद्धचित्तिर्यतः ॥ सम्यगेवाथनित्याचतन्माहात्म्ययोगतः ॥ १६ ॥ बहुलाचातिविशदास्पष्टा
चैवाश्रयोमतिः ॥ महाशुद्धचित्त्वेनततोप्यतिमहाचितिः ॥ १७ ॥ अशेषोरुविशेषाणामतिस्पष्टत
यादृशिः ॥ नित्यमेकप्रकाराचनारायणमतिःपरा ॥ १८ ॥ सूर्यप्रभावादखिलंभासयंतिनिरंत
रा ॥ निर्लेपावीतदोषाचनित्यमेवाविकारिणी ॥ १९ ॥ विशेषांस्तद्गतांस्त्यक्त्वाप्रायस्तच्छक्षणाः
श्रियः ॥ तथैवस्पष्टताभावात्तत्तत्त्वाच्चैकेवलम् ॥ २० ॥ नतादृशिव्रह्मणस्तुप्रायएवंश्रियोय
था ॥ मुक्तानांतुतदन्येषांसमुद्गतरलोपमा ॥ २१ ॥ अभिज्वालात्रदेवस्थात्सृतिगानांदृशोभवः ॥
एष्विधेषुज्ञानेषुतमसामुष्टदृष्टयः ॥ २२ ॥ खद्योतसदृशात्यल्पज्ञानत्वान्त्वान्यथादृशः ॥ वदंतिवा
दिनोमोक्षंनानामतसमाश्रयात् ॥ २३ ॥ आश्रित्यप्रतिभामाहजिनस्तत्रानितामसीं ॥ ज्ञा
नात्कर्मक्षयान्मोक्षोभवैवैहाराख्यंपंजरात् ॥ २४ ॥ पंजरोन्मुक्तखगवदलोकाकाशगोचरः ॥ नि
त्यमूर्ध्वंजस्येवपुद्गलोहस्तपादवान् ॥ २५ ॥ इतितत्केनमानेनमोक्षरूपंप्रदर्शयेत् ॥ गतिरूर्ध्वा
चदुःखेतागतित्वाहौकिकीयथा ॥ २६ ॥ इत्युक्तेचानुमानैकशरण्यस्यकिमुत्तरम् ॥ अनूर्ध्वगतिता
तत्रयद्युपाधिखगस्यच ॥ २७ ॥ दूरोर्ध्वगमनेदुःखमिति साध्यानुगोनसः ॥ प्रतिसाधनरूप
स्थनानुमानस्यदूषणम् ॥ २८ ॥ उप्राधिप्रतिरूपंहिसाधनंतत्रचापरम् ॥ अथापिसशरीर
त्वंचात्रोपाधिर्नैवभवेत् ॥ २९ ॥ गतित्वंयत्रदेहित्वमितियत्सादनानुगम् ॥ आगमाननुसा

रित्वेप्रसंगोऽर्थयतस्ततः ॥ ३० ॥ नापसिद्धांततादोषः प्रसंगेयदिसाभवेत् ॥ ३१ ॥ तदै
 वातिप्रसंगस्यान्नप्रसंगः क्वचिद्धवेत् ॥ लोकाकाशगतित्वंचेदुपाधिः साधनानुगः ॥ ३२ ॥ सोऽ
 पीत्युक्तेवदेत्किंसतस्माद्देदोदितोभवेत् ॥ मोक्षएवंस्वयंविष्णुर्यद्यपीशोह्यशेषवित् ॥ ३३ ॥
 चकारसौगतमतं मोहाथैवचकारयत् ॥ अथुराणामयोग्यानविदमार्गप्रवर्तताम् ॥ ३४ ॥ अतोऽ
 सुराधिकारत्वान्नग्राह्यंतन्मतंकचित् ॥ चतुःप्रकारंतच्चोक्तं शून्यं विज्ञानमेकलम् ॥ ३५ ॥
 अनुमेयबहिस्तत्वं तथाप्रत्यक्षबाह्यगम् ॥ इतितत्रतुयेशून्यंवदंत्यज्ञानमोहिताः ॥ ३६ ॥ ते
 मोक्षंतादृशं ब्रूयुर्निःशंकं मायिनो यथा ॥ न किंचिन्मुक्त्यवस्थायामात्मात्मीयमथापि वा ॥ ३७ ॥
 एकस्मिन्संस्तुते मुक्ते न किंचिदवशिष्यते ॥ तत्संगतैवभेदोऽयंचेतनाचेतनात्मकः ॥ ३८ ॥ दृश्यते
 संस्तुतेर्ध्वसे निर्विशेषैव शून्यता ॥ न सत्त्वं नैव चासत्त्वं शून्यतत्त्वस्य विद्यते ॥ ३९ ॥ न सुखत्वं न दुःख
 त्वं न विशेषोऽपि कश्चन ॥ निर्विशेषं स्वयं भातं निर्लेपमजरामरम् ॥ ४० ॥ शून्यं तत्त्वमसंबंधनानासं
 तिवर्जितम् ॥ अशेषदोषरहितं मनोवाचामगोचरम् ॥ ४१ ॥ मोक्षइत्युच्यते सद्भिर्नानासंस्तुतिदूषित
 म् ॥ संस्तुत्यवस्थाविज्ञेयासंबृत्यैव विशिष्यते ॥ ४२ ॥ स्थितया ध्वस्तया चैव संस्तुतिर्भोक्षइत्यपि ॥
 केचित्तेष्वन्यथा प्राहुः संबृत्यैव त्वनेकधा ॥ ४३ ॥ अवच्छिन्नं महाशून्यं नानापुद्गलशब्दितम् ॥
 यस्य शून्यैकरसताज्ञानात्सात्वपगच्छति ॥ ४४ ॥ सपुद्गलत्वान्निर्मुक्तो महाशून्यत्वमेष्यति ॥
 संबृत्यायस्त्ववच्छिन्नो दुःखान्यनुभवत्यलम् ॥ ४५ ॥ इत्येवमायिनश्चादुरेकजीवत्ववादिनः ॥
 बहुजीवमताश्चेति मायातेषां तु संबृतिः ॥ ४६ ॥ निर्विशेषत्वचैव शून्यं ब्रह्मेति नोभिदा ॥

सच्चित्सुखादिकंचैवकिकुकुतोऽखंडवादिनः ॥ ४७ ॥ यावत्प्रमात्रभेदस्तुविद्यतेशून्यवादि
नः ॥ अनूतादिरपोहंतुस्वयमेवहिमन्यते ॥ ४८ ॥ निर्विशेषत्वतोन्नैवविशेषोब्रह्मशून्ययोः ॥
प्रामाण्यादिवेदस्यफलतःसममेवहि ॥ ४९ ॥ अतत्त्ववेदकयस्मात्प्रमाणतेनकथ्यते ॥
अतत्त्ववेदकत्वंयदप्रामाण्यंसतांमतम् ॥ ५० ॥ दीर्घभ्रांतिकरीचेत्स्यादतत्त्ववेदकप्रमा ॥
रञ्जुसर्पादिविज्ञानादप्याधिव्यादिमानता ॥ ५१ ॥ स्यादागमस्यानिवर्त्यमहामोहप्रदत्वतः ॥
तल्लैल्यादिविज्ञानमाकाशेमानतांमजेत् ॥ ५२ ॥ छत्राकारत्वविज्ञानंचंद्रप्रादेशतामतिः ॥
निर्भेदत्वंतुशून्यस्यतेनाप्यंगीकृतंसदा ॥ ५३ ॥ सत्वासत्वादिधर्माणामभावउभयोर्मतः ॥
नहिसत्प्रतियोगत्वंशून्यत्वंतेनचेष्यते ॥ ५४ ॥ नचदुःखविरोधित्वादन्याह्यानंदतेष्यते ॥ मायि
नाशून्यपक्षेऽपिज्ञानंजाड्यविरोधिच ॥ ५५ ॥ धर्माःकेपिनसंत्येवकोविशेषस्ततस्तयोः ॥ एतादृ
शानांपक्षाणांदृषणंप्रभुणाकृतम् ॥ ५६ ॥ स्वपक्षसाधनैवनाभावइतिचोक्तिः ॥ आत्माभावेपुम
र्थःकइष्टस्यात्मावधिर्यतः ॥ ५७ ॥ यद्विनात्मावधिमोक्षोमोक्षस्याद्वटशून्यता ॥ कल्पितत्वादि
शेषाणांमायिनोपिसमंहितत् ॥ ५८ ॥ दृश्यमानेविशेषेऽपियद्विचेदविशेषिता॥घटाभावोविशेषः
स्यात्पाश्चात्यश्चेदनागतः ॥ ५९ ॥ नमोक्षोविमतोयस्माददेहोघटशून्यता॥यथेत्युक्तेवदेत्किंसयो
नुमामात्रमानकः॥६०॥नचमायिवेदत्रपूर्वोक्तैववर्त्मना ॥ आमनत्वाच्छ्रुतेस्तस्यनचादेहत्ववा
दिनी ॥ ६१ ॥ श्रुतिःकाचिदेहत्वमप्राकृतशरीरता॥ मोक्षोभोगंयतोब्रूतेजक्षन्कीडन्नितिश्रुतिः
॥६२॥निर्दुःखत्वान्नतंमोक्षःप्रतिपन्नयथेतिच॥अनुमादृषणंकिंस्याद्वादिनोःशून्यमायिनोः॥६३

दुःखंदुःखादिभिरन्तवान्मोक्षोऽपिस्यादसंशयम्। भेदसहैतवस्यदित्याद्यमित्तिदोषतः॥६४॥ हिंसे
 मायामतेनैवसहशून्यमंतंबुधैः ॥ एवंविज्ञानवादोऽपिज्ञानमात्रविशेषतः ॥६५॥ तस्यापिभंगुरत्वा
 दविशेषमपहायहि ॥ अद्वैतनामतंसाक्षादुक्तदोषस्ततोभवेत् ॥६६॥ कालोनेकेवलज्ञानीकालत्वा
 त्प्रतिपन्नवत् ॥ येतयानुमयारोधात्तदादृष्टमोक्षरूपता ॥६७॥ यदिकालोऽपिनित्याहकदेतिप्रश्न
 त्तम् ॥ किंवक्ष्यतियदावस्थावदेत्सापक्षतां व्रजेत् ॥६८॥ अवस्थत्वादितिह्येवहेतुस्थादिकदेति
 च ॥ पृष्टेकालश्चवक्तव्योनाकालत्वंततोभवेत् ॥ ६९ ॥ नकालइतिसामान्यनिषेधेकालगममा ॥
 विरुणद्धिसमश्चायंत्रयाणामुक्तवादिनां ॥ ७० ॥ एकजीवत्वपक्षेतुकालाभावादियंप्रमा ॥ कुपि
 ताकालमाभायद्वैतमेवोपपादयेत् ॥ ७१ ॥ विमतःप्रपंचवानुकालःकालत्वात्प्रतिपन्नवत् ॥ इतिचे
 न्नानुमेकत्वंजीवस्यविनिवारयेत् ॥७२॥ कालशब्देश्वरैकत्वंतान्यप्येवमेवहि॥ निराकृतानितेषां
 चसमत्वात्पक्षदोषयोः॥७३॥ ज्ञानंस्वरसमोग्येवनित्यंसंतानमिष्यते॥ बौद्धाभ्यामपराभ्यांतुतत्रा
 प्युक्तानुमारिपुः ॥ ७४ ॥ मोक्षोनशुद्धविज्ञानसंतानीकालगत्वतः ॥ प्रतिपन्नोयथेत्येतदनुमा
 नंतदुत्तरम् ॥७५॥ अनुमानानिसर्वाणिप्रतिसाधनयोगतः ॥ निषिद्धान्युक्तभंग्येवश्रुतयश्चास्मदु
 क्तिगाः ॥ ७६ ॥ सांख्यनैथ्यायिकाद्याश्चप्राहुर्भोक्षंचनिःसुखम्॥ इच्छाद्वेषप्रत्नादेरपिसर्वात्मनाल
 यम्॥७७॥ तत्राहुर्नैतदप्यत्रशोभनंश्रुतयोयतः ॥ महानंदंचभोगंचनियमेनवदंतिहि ॥७८॥ प्रा
 कृतःप्रियहानिस्तुप्रियास्पृष्टिर्तिरीर्यते॥ अप्रियंप्रतिकूलंतदविशेषेणशब्दितम् ॥७९॥ नास्तिह्यप्रा
 कृतंदुःखंसतोजीवस्यकुत्रचित्॥ प्रियंस्वरूपमेवास्थबलानंदादिवाक्यतः॥८०॥ हेयत्वादप्रियस्यैव

प्रियहानेरनिष्टतः ॥ नसमस्तप्रियाभावोभोक्षेप्रोक्तेतुयुज्यते ॥ ८१ ॥ अप्रियस्यस्वरूपत्वमसुरे
 ष्वेवहिश्रुतं ॥ असुरानैवमेवंचनैवंचखिलमानुषाः ॥ ८२ ॥ इत्यात्मप्रियहानायकोयेतेतच्चबुद्धिमा
 न् ॥ संज्ञानास्तीत्यपिह्यस्यनानुक्तज्ञेयेतेनिहि ॥ ८३ ॥ धर्मानुच्छित्तिमेवास्ययतोवक्त्युत्तरश्रु
 त्तिः ॥ आशंक्यास्यज्ञानहानिर्मैत्रेय्योमाहमाहमाम् ॥ ८४ ॥ भवानित्युक्तवत्याहिनाहंमोहोवदा
 मिते ॥ इत्युक्त्वायाज्ञवल्क्योहिस्वरूपानाशमूचिवान् ॥ ८५ ॥ ज्ञानरूपस्यविज्ञाननाशस्तन्नाशएव
 तत् ॥ इतिशून्यमतोच्छित्त्यैपुनरानंदपूर्वकान् ॥ ८६ ॥ धर्मानाहाप्यनुच्छिन्नास्ताकिंकैर्विनि
 वारितान् ॥ मात्रासंसर्गमप्याहत्थामाध्यंदिनश्रुतिः ॥ ८७ ॥ आचिक्षेपमतंतच्चयस्मिन्न
 विषयादनम् ॥ प्राणादिभोगाभावस्यत्वनिष्टत्वहृदाश्रुतिः ॥ ८८ ॥ येनेदमखिलंबेदविज्ञा
 तारंस्वमेवच ॥ केनतंचविजानीयादित्यनिष्टंहिसर्वथा ॥ ८९ ॥ साखिलज्ञापकोविष्णुरज्ञेयोन
 यमेनहि ॥ तज्ज्ञानार्थं हिवेदानामखिलानांप्रवर्तते ॥ ९० ॥ प्रत्यक्षमात्मविज्ञानविरोधानुभ
 वादपि ॥ नस्वविज्ञानितायांचविरोधःकश्चनेयते ॥ ९१ ॥ कर्तृकर्मविरोधश्चनित्यानुभवरोध
 तः ॥ कथमेवपदंगच्छेद्विरोधोदृष्टबाधनम् ॥ ९२ ॥ सोऽश्रुतेसर्वकामांश्चकामात्चीकामरूप्य
 थ ॥ इत्यादिश्रुतयोप्युक्तमर्थमेववदंतिहि ॥ ९३ ॥ अस्वातंत्र्यादिवेत्युक्तंनद्वैताभावतःक्वचि
 त् ॥ अत्मैवाभूदितिह्यस्मादविशेषःप्रसंगतः ॥ ९४ ॥ अस्वातंत्र्योपमाभेदभेदेदेष्विवउदीरि
 तः ॥ शब्दतत्त्वइतिप्रोक्तंमैत्रेयुक्तोत्तरंचकिम् ॥ ९५ ॥ सुखादिधर्महानौतुमुक्तेः किंचप्रयोजनम् ॥
 यद्यर्थोऽदुःखहानिःस्याद्गनर्थःसुखनाशनम् ॥ ९६ ॥ तयोश्चदुःसहानाद्विसुखंनशोऽधिकोभवे

त् ॥ प्राप्यापिदुःखं सुमहत्सुखलेशात्ययेजनः ॥ ९७ ॥ यततोसुखहानौहिकोमोक्षाययतेपुमा
 न् ॥ अल्पाच्चसुखनाशाद्धिविभेत्यतितरांजनः ॥ ९८ ॥ महच्चदुःखमामोतिसुखनाशनिवृत्त
 ये ॥ नचरागनिमित्तं तद्दीतरागाअपिस्फुटम् ॥ ९९ ॥ नारदाद्याःसुखार्थायसहतेदुःखमंज
 सा ॥ युद्धादिदर्शनंयस्मात्सुदुःखेनापिकुर्वते ॥ १०० ॥ यदेद्रवैरोचनयोःब्रह्मास्त्राभ्यांसुतापि
 ताः ॥ अपिनैवाजहुर्दुःखंरसात्तेनारदादयः ॥ १ ॥ इतिस्कांदवचस्तस्मात्सुखाभावाय
 कोयतेत् ॥ विमतोदुःखयुग्यस्माच्चेतनःसत्सुखोऽज्झितः ॥ २ ॥ प्रतिपन्नोयथेत्येवचानु
 माकेनवार्यते ॥ सर्वश्रुतिपुराणेषुसुखभावोक्तिस्तथा ॥ ३ ॥ मुक्तौनग्राह्यमेवैतत्सुखाभावमत्तं
 बुधैः ॥ सोनानंदादिमुक्तःसन्नानंदीभवतिस्फुटम् ॥ ४ ॥ निर्गुणेब्रह्मणिमयिधारयन्विशदंमनः॥
 परमानंदमान्योतियत्रकामोवसीयते ॥ ५ ॥ नविष्णुसदृशंदिवंनमोक्षसदृशंसुखम् ॥ नवेदसदृशं
 वाक्यंनवर्णोकारसंमितः ॥ ६ ॥ यत्रानंदाश्चमोदाश्चमुदःप्रमुदआसते ॥ कामस्ययत्रासाःकामा
 स्तत्रमाममृतंरुधि ॥ ७ ॥ इतिश्रुतिपुराणानितत्रतत्रवदंतिहि ॥ अतोमोक्षेसुखाभावइतिय
 त्किंचिदेवहि ॥ ८ ॥ शिरःकराद्यभावश्चनमुक्तस्यभवेत्कचित् ॥ श्रुतयश्चपुराणानिमानमत्रबहू
 निव ॥ ९ ॥ नवर्तयेयत्ररजस्तमस्तयोःसत्त्वंचमिश्रंनचकालविक्रमः ॥ नयत्रमायाकिमुतापरे
 हरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताः ॥ ११० ॥ श्यामावदाताःशतपत्रलोचनाःपिशंगवस्त्राःसुरुचःसुपेश
 सः ॥ सर्वेचतुर्बाहवडन्मिषन्मणिप्रवेकनिष्कारणाःसुवर्चसः ॥ १११ ॥ प्रवालवैदूर्यमृणालवर्चसां
 परिस्फुरत्कुंडलमौक्तिकमालिनाम् ॥ आजिष्णुभिर्भयःपरितोविराजतेलसद्दिमानावलिभिर्महात्मनाम्

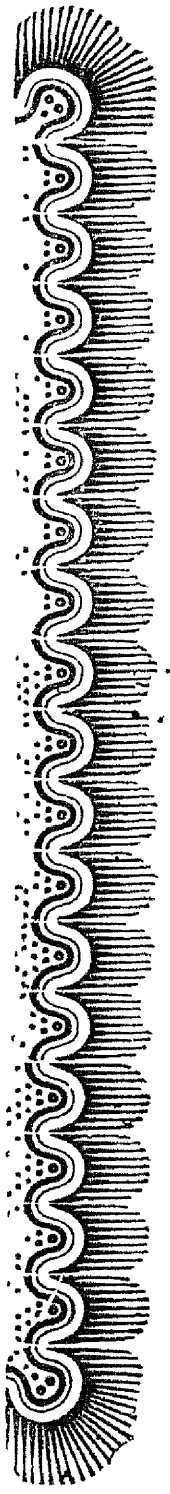
॥ १२ ॥ विद्योत्तमानः प्रमदोत्तमादिभिः सुविद्युदश्रावलिभिर्यथानमः ॥ श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगा
 यपादयोः करोतिमानंबहुधाविभूतिभिः ॥ १३ ॥ ऋचांत्वः पोषमास्तेपुपुष्वाङ्गायत्रंत्वोगाय
 तिशाकरीषु ॥ ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यां यज्ञस्यमात्रां विमीमितउत्वः ॥ १४ ॥ कामान्नरूपी चरती
 तिपूर्वश्रुत्यापुरोणोक्तिभिरप्यदोषः ॥ देहः स्वरूपात्मकएवतेषां मुक्तिगतानामपिचेयतेहि ॥ १५ ॥
 शिरःकराद्यैरपिमुक्तिमाजोयुक्तायतस्तेपुरुषा इदानीम् ॥ यथेतिपूर्वाअनुमाश्वजीवस्वरूपमंगादि
 कमावयंति ॥ १६ ॥ नब्रह्मरूपत्वमुष्यदेहिनीमुक्तावपिस्यात्प्रमयाकथंचित् ॥ सब्रह्मणासहि
 तोऽशेषभोगान्भुङ्केतथोपेत्यसुखार्णवंतम् ॥ १७ ॥ यत्तत्परंज्योतिरूपेत्यजीवोनिजस्वरूप
 त्वंमवाप्यकामम् ॥ भुंक्तेसेदवः पुरुषोत्तमोऽजआत्मेतिचोक्तोगुणपूर्णहेतोः ॥ १८ ॥ सेतुः
 सदेवोखिलगुक्तिमाजामुतामृतस्येष्टइहेशितायत् ॥ इत्यादिवाक्यैर्भगवदशः सन्भुंकेखिला
 न्मुक्तिगतोऽपिभोगान् ॥ १९ ॥ कालोप्यसैनैवयुतः परेणजीवस्यकालोयतएवयद्वत् ॥
 इत्यादिकाअप्यनुमाः प्रमाणंमुक्तौचजीवस्यपरस्त्वरोधे ॥ १२० ॥ कथंचयः पूर्वमसौनपश्चाद्भवे
 त्सएवेत्यपियुक्तिमेति ॥ यतो नदृष्टंयदभून्नपूर्वपश्चात्तदासेतिकुतश्चकैंचित् ॥ २१ ॥ नचैव
 मुक्तेनहरेः पृथक्त्वमैक्यंतथास्यादितियुक्तिमेति । यतो नकुत्रापिभिदाभिदाचदृष्टाचितश्चेतनयाकु
 तश्चित् ॥ २२ ॥ इत्थंचतानिभ्रमजानियस्मान्मोक्षंसमुद्देश्यमपिभ्रमेण ॥ विदुर्नसम्यग्यदपीहलौ
 किकाः सुखंममस्याच्चसदैवजानते ॥ २३ ॥ ॥ औदार्यमुच्चावचशक्तिरात्मस्वरूपदाढ्यंचनिजस्वभा
 वः ॥ स्वान्तंयमापूर्णविशेषयोग्यताविरोधहानिश्चचतुर्थपादे ॥ २४ ॥ व्यवस्थितिस्त्वविशेषस्थितिश्च

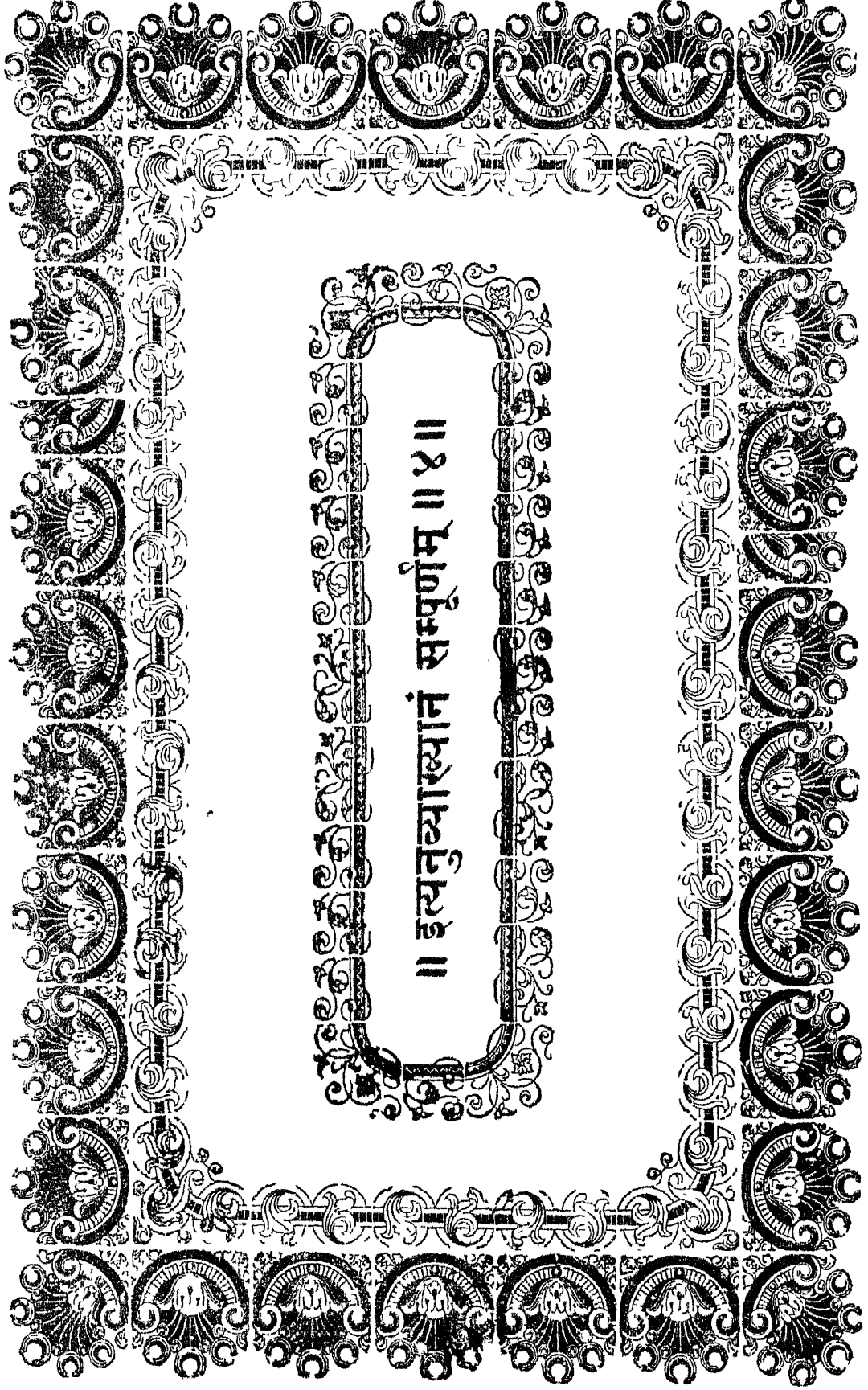
गिरीशनाम्नाततोविरोधश्चकथनात्र ॥ भृग्वादयोदक्षमवाप्येतेनप्राप्येद्भमेतेनसुपर्णा ॥ ३८ ॥
 विशंतियेमनवोरजमुख्यामनुंप्रविश्यात्रगतामहेन्द्रम् ॥ आकाशउर्वीचगुरुंप्रविश्यतेनवयातःपुरुहूत
 देवम् ॥ ३९ ॥ सनादयोयतयःकामदेवंविशंतिशिष्टाअपिहव्यवाहम् ॥ वर्णाश्रमाचाररता
 मनुष्यार्धमनुंसोपिसमेतिकाले ॥ ४० ॥ तमेवसर्वपितरःसुरानुगाःसर्वकुबेरंसचसोममेव ॥
 विमुक्तिकालेप्रविशंत्यभीक्ष्णंभोगांश्चतद्देहगताःप्रभुंजते ॥ ४१ ॥ आनंदसुव्यक्तिरमुत्रतेषांभ
 वत्यनश्चेष्टतएवनिर्गताः ॥ क्रीडंतिभूयश्चसमाविशंतितानेवसायुज्यमिदं वदंति ॥ ४२ ॥
 सायुज्यहीनास्तुल्येतुसर्वभोक्तेनमार्गेणविशंतिसृष्टौ ॥ बहिश्चनिर्यांतिततोन्यदापिसायुज्यभाजां
 भवतिप्रवेशः ॥ ४३ ॥ उक्तसमस्तंपरमश्रुतौहिप्रोक्तंचसर्गक्रमतोविपर्ययः ॥ मुक्तौलयेत
 द्ददथौल्यश्चविपर्ययेणेत्यवदद्विरांप्रभुः ॥ ४४ ॥ लयोयतोमुक्तिरियंसुराणांभोगोविशेषेणचयं
 वदिष्यति ॥ उक्तश्चबिंबप्रतिबिंबभावःपिंगश्रुतानुक्तलयानुसारतः ॥ ४५ ॥ बिंबेलयोऽयंनिय
 तश्चमुक्तौचिदात्मनांतद्वशनाचसर्वदा ॥ तेजोभिधानुंश्रयमाप्यविष्णुमग्रेततःपुत्रतयैववायुः
 ॥ ४६ ॥ आसःप्रसूतःपुनरेवविष्णुंप्रविश्यमुक्तःप्रलयेऽत्रतिष्ठति ॥ सर्वपितेमुक्तगणाअमंद
 सांद्रंनिजानंदमशेषतोऽपि ॥ ४७ ॥ भुंजतएवासतईशदेहेलयेऽथसर्गेबहिरैवयांति ॥ प्रयाति
 धर्मनिर्कृतिश्चक्रंमरुद्गणाःपारिषदास्तथैव ॥ ४८ ॥ सर्वनिरुद्धंधृतनाधिपाद्यास्तुरश्रुतिर्हीत्यमि
 थंविमुक्तिः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानचतुर्था
 ध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

श्रीरस्तु ॥ ॥ उत्क्रांतिमार्गश्चविमुक्तिगम्यंपादोदितं ॥ मुक्तमविक्रमौच ॥ सांतानिकप्रसिरीष
 ताचसौकर्यमित्यन्यमतस्थतर्काः ॥ १॥ विशेषसंप्राप्तिरुत्त्वमासिःक्रमानुरागःकथितानुवृत्तिः ॥
 सिद्धांतनिर्णीतकराःप्रतीकंदेहादिकंतद्गनमेवयेनराः ॥ २॥ उपासतेतेपुरतःसमामुयुर्ब्रह्माणमस्मा
 न्मतिमाप्यविष्णुम् ॥ प्राप्स्यंथतोऽन्येऽपितमाप्यतस्माद्धरिंतामुक्तिभाजःपरंति ॥ ३॥इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानचतुर्थाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ ॥ अतिक्रमोक्तिःकृतिरर्थलाभःपरागतिःपारगतिस्तदोक्तः ॥ समस्तकार्यव
 शिताचविश्वसंभावनायुक्तयस्त्वन्यपक्षे ॥ १॥सामान्यरूपंप्रतिमानमुक्तिराश्वर्थताकृत्रिमतास्तदो
 षः ॥ विशेषकृत्सिःकृतनिश्चयश्चमाहात्म्यमित्येवसुनिर्णयार्थाः ॥ २॥ अनन्यभृत्यत्वमिहोदितेभ्य
 स्त्वन्यस्यभृत्यत्वनिवारणाय ॥ पतिंयेषामपिविष्णुमाहृद्युतामृतत्वस्यपतित्ववाग्दरेः ॥ ३ ॥
 एतेपिचान्याधिपतित्वयुक्ताविष्ण्वन्यचित्वेनयथापुमांसः ॥ प्रसिद्धिभाजस्त्वितिचानुभवस्यभी
 ष्टसिद्धयैभवतीहनिश्चयात् ॥ ४ ॥ मुक्तस्वकीयावरयंतृतास्तिमुक्तावपिब्रह्मपुरःसराणाम् ॥ अने
 नदेवेनतथाऽमुनाचहीष्टेपरावर्कनलोकिकिनामपि ॥ ५ ॥ फलंश्रुतिज्ञानितआहमुक्तावेतच्चसर्वाशु
 भनाशालिंगात् ॥ लोकाधिपत्यंचविधातुरेवसर्वात्मनेत्याहुरश्रुतिश्च ॥ ६ ॥ सर्ववलिदेवगणावहं
 तीत्येतच्चनान्यस्यनुयुक्तिमेति ॥ लोकाइतीहापितुलोकिकिनांवचोलोकाइतिक्षेवरवःप्रजासु ॥ ७॥
 प्रयुज्यतेसर्वजन्यैःसदैवतन्मानिनोलोकपदेनचोक्ताः ॥ तद्नास्तुमुक्ताइहलोकशब्दाअन्योन्यनाथा
 इतिपैगिनांश्रुतिः ॥ ८॥अलोकशब्देनविमुक्तिभाजोवाच्याःपदंतादृगपीहयुक्तम् ॥ लोकाभिधाश्चा

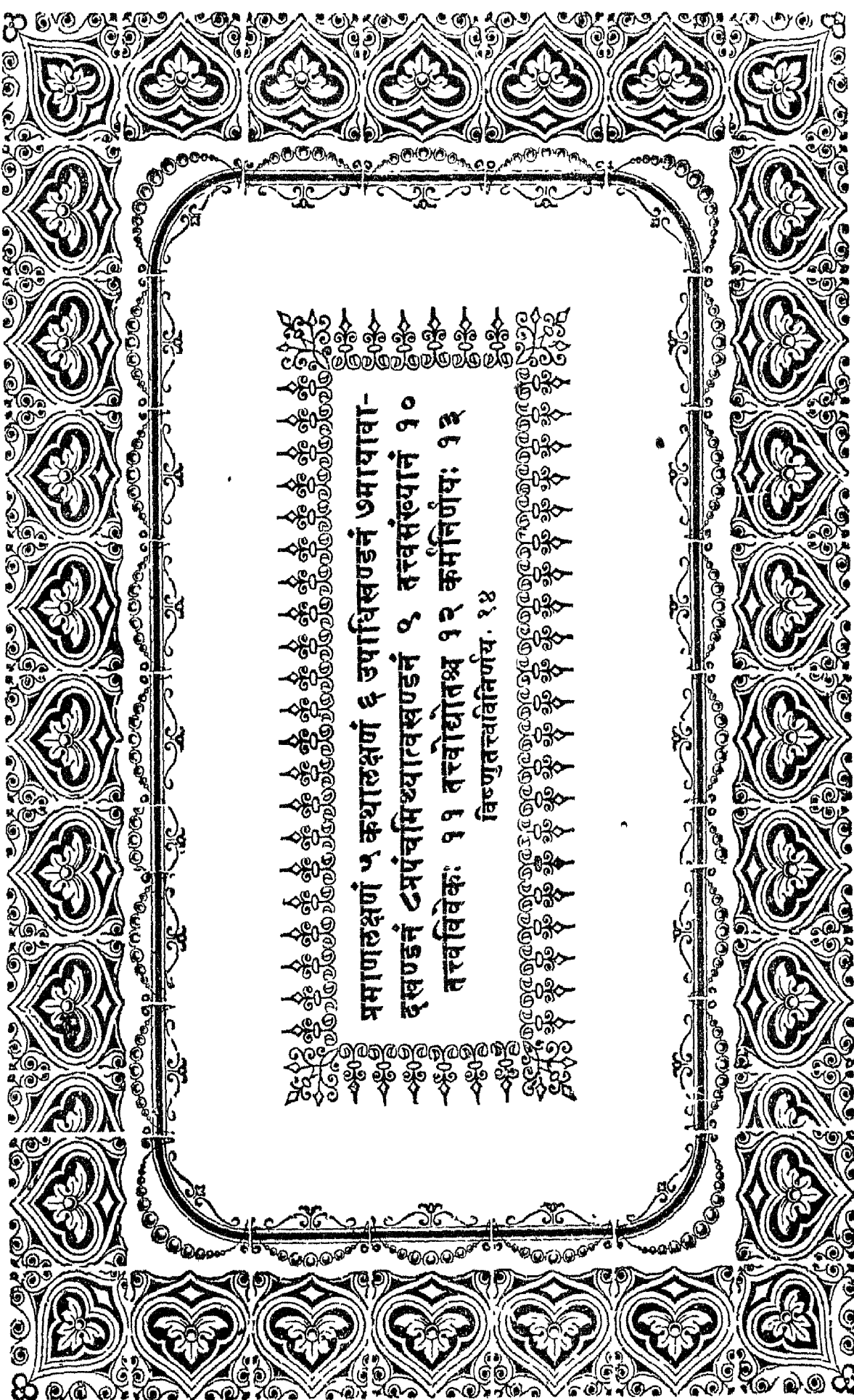
पियतोविमुक्ताःप्रकाशरूपाःसततंचसर्वे ॥ ९ ॥ ब्रह्मवलोकिकाधिपतिर्विमुक्तोभवेदितिप्राहुरश्रुति
 श्र ॥ नचेहविज्ञानफलंसमुक्तोलोकाधिपत्यंरविबिंबगेहरौ ॥ १० ॥ उक्तंपृथक्चपुरैवयस्माद्भेदो
 मुनेत्यादिचसम्यगुक्तः ॥ त्वप्रत्ययंचाप्यतिहायनैवरूपेणतेनेतिभवेदिहार्थः ॥ ११ ॥ भवत्यसा
 वित्यणुशब्दमात्रंविहायवाक्यानिबहूनिदोषः॥ अतोजगद्व्यापृतिमंतएवब्रह्मादयःपूर्णगुणाःक्रमे
 ण ॥ १२ ॥ अमंदमानंदमजस्रमेवभुंजंतमात्मीयमजात्समासते ॥ नमोनमोशेषविशेषपूर्णगुणे
 कथाम्नेपुरुषोत्तमाय ॥ भक्तानुंकंपादतिशुद्धसंविद्वात्रेनुपाधिप्रियसद्गुणात्मने ॥ १३ ॥ यस्यत्री
 ण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलंबदृशंनिमित्थमेवनिहितंदेवस्यभर्गोमहत् ॥ वायोशामव
 चीनयंमथमकंपृक्षोद्वितीयंवपुर्मध्वोद्यत्तुवृतीयमेतदमुनाग्रंथःकृतःकेशवे ॥ १४ ॥ निःशेषदो
 परहितकल्याणारिखिलसद्गुण ॥ भूतिस्वयंभुशर्वादिवंद्यंत्वानौमिमिप्रियम् ॥ १५ ॥ इतिश्रीम
 त्कृष्णहैपायनकृतब्रह्मसूत्रानुव्याख्यानेश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्य
 चतुर्थःपादः ॥ १३ ॥ श्रीहयग्रीवायनमः ॥ श्रीः ॥

॥ इत्यनुव्याख्यानं सम्पूर्णम् ॥ ४ ॥

प्रमाणलक्षणं ५ कथालक्षणं ६ उपाधिस्रण्डनं ७मायावा-
दस्रण्डनं ८संपंचमिथ्यात्वस्रण्डनं ९ तत्त्वसंख्यानं १०
तत्त्वविवेकः ११ तत्त्वोद्योतश्च १२ कर्मनिर्णयः १३
विष्णुतत्त्वविनिर्णयः १४

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथप्रमाणलक्षणम् ॥ ॥ ॐअशेषगुरुमीशेशंनारायणमनाम
 यम् ॥ संप्रणम्यप्रवक्ष्यामिप्रमाणानांखलक्षणम् ॥ १ ॥ ॥ यथार्थप्रमाणम् ॥ तद्विविधम् ॥
 केवलमनुप्रमाणंच ॥ यथार्थज्ञानकेवलम् ॥ तत्साधनमनुप्रमाणम् ॥ केवलंचतुर्विधमीशल
 क्ष्मीयोग्ययोगिभेदेन ॥ पूर्वद्वयमनाद्विनित्यम् ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यांतद्विशेषः ॥ पूर्वस्वपरग
 ताखिलविशेषविषयम् ॥ द्वितीयमीशेशेऽन्येभ्योऽधिकमसावर्त्रिकमन्यत्रसर्वविषयम् ॥ स्पष्ट
 त्वेभेदः ॥ योगिनामृजूनामनाद्विनित्यम् ॥ ईशेजीवेभ्योऽधिकमन्यत्रालोचनेसर्वविषयम् ॥
 क्रमेणवर्धमानम् ॥ आमुक्तेः ॥ ततोऽव्ययम् ॥ ततोऽर्वाक्क्रमेणह्यसितम् ॥ सादिचतात्त्विकेभ्योऽन्य
 त्र ॥ अयोगिज्ञानमुत्पत्तिविनाशवत् ॥ अत्यमनुप्रमाणंत्रिविधम् ॥ प्रत्यक्षमनुमानमागम
 इति ॥ निर्दोषार्थद्वियसन्निकर्षःप्रत्यक्षम् ॥ निर्दोषोपपत्तिरनुमानम् ॥ निर्दोषशब्दआग
 मः ॥ अर्थापर्युपमेऽनुमाविशेषः ॥ अभावोऽनुमाप्रत्यक्षंच ॥ परामर्शापरामर्शविशेषात् ॥
 संभवपरिशेषावनुमा ॥ आत्माश्रयान्योन्याश्रयचक्रकाश्रयानवस्थाकल्पनागौरवश्रुतदृष्टहानाद
 योदूषणानुमा ॥ उपक्रमोपसंहारतदैकरूप्याभ्यासापूर्वताफलार्थवादाश्रुतउपपत्तिविशेषाः ॥ तदु
 वसोपपत्तयोल्लिगानि ॥ समाख्यावाक्यप्रकरणस्थानानिचल्लिगविशेषाः ॥ व्याप्तिरुपपत्तिमूल
 म् ॥ साम्प्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतरूपा ॥ हेतुगर्भाप्रतिज्ञाकेवलाऽपि ॥ सिद्धीप्रतिज्ञायाहेतुमात्रंच ॥
 दृष्टांतःसम्प्रतिज्ञोहेतुगर्भः ॥ उपपत्तिदोषोविरोधासंगती ॥ न्यूनधिकेवाचनिके ॥ संवादानुक्ति
 युतानिग्रहाः ॥ प्रत्यक्षंसप्तविधम् ॥ साक्षिषड्विद्रियभेदेन ॥ मानसप्रत्यक्षजास्मृतिः ॥ स्मृत्य

नुवादयोर्नाप्रामाण्यम् ॥ यथार्थत्वानुभवात् ॥ अहानेश्च ॥ विरोधोमानस्ववाक्याभ्याम् ॥ स्व
 वाक्यविरोधोपसिद्धांतजातिरूपेण । जातिर्नमेयेमानापेक्षेत्यादिका ॥ मेयेमानापेक्षास्तीति
 चतेनैवन्यायेनसिद्धत्वात् ॥ मानविरोधश्च ॥ छलमसंगतम् ॥ अन्यच्च ॥ गूढिविवक्षयागामान
 येत्युक्तेपृथिवीविवक्षयागवानयनमशक्यमितिवत् ॥ त्रिविधोविरोधः ॥ प्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतभे
 देन ॥ प्रमाणविरुद्धार्थप्रतिज्ञाप्रतिज्ञाविरोधः ॥ हेतुस्वरूपासिद्धिव्यासिश्चेतिहेतुविरोधः ॥ सा
 ध्यस्यसाधनस्यवाऽननुगमोदृष्टांतविरोधः ॥ प्रतिज्ञायाःसमबलविरोधएवसप्रतिसाधनः ॥ सएवो
 पाधिदोषोऽपि ॥ सर्वएतेदृश्यत्वानुमानेद्रष्टव्याः ॥ प्रत्यक्षागमादिभिर्जगतःसत्यत्वात् ॥ तत्पक्षे
 दृश्यत्वस्यचमिथ्यात्वात् ॥ अनिर्वचनीयस्यप्रतिवादिनोसिद्धत्वात् ॥ आत्मनोपिदृश्यत्वात् ॥
 शुक्तिरजतादेरनिर्वचनीयत्वाभावात्॥अनिर्वचनीयदृश्यत्वाभावात् ॥ मानससिद्धत्वादितिसंप्रति
 साधनत्वाच्च ॥ जगत्सत्यत्वग्राहिप्रत्यक्षस्यवर्तमानमात्रग्राहित्वेऽनुमानागमप्रामाण्यग्राहिणोऽ
 पिप्रत्यक्षत्वाविशेषादुत्तरक्षणेप्रामाण्यनसेत्स्यतीतिभेदादिवाक्यानामिवप्रामाण्यंस्यात्॥तस्यसा
 क्षिसिद्धत्वंचेज्जगत्सत्यत्वमपिसाक्षिसिद्धम् ॥ व्यभिचारश्चेदागमार्थानुमानिर्दोषत्वाध्यवसायेच
 समः ॥ अतउत्तरदिवसेअभेदवाक्यस्यभेदोऽर्थःस्यात् ॥ निर्दोषानुमायाःसद्वोषत्वम् ॥ स्वदो
 षानुमायानिर्दोषत्वम् ॥ इत्यव्यवस्था ॥ आश्रयसाध्यव्यधिकरणासिद्धयोनदूषणम् ॥ अतिप्रसं
 गाभावात्॥अतिप्रसंगेनहिदोषत्वादोषत्वेकल्प्ये॥व्यासिरेवहिप्रयोजिकाअसत्यपिव्यासिरस्येव॥
 असदाश्रयस्यसाधकत्वंनेत्यपिव्यासिंविनाकथंनिवार्यते ॥ असदाश्रयत्वमित्यादिविशेषणत्वसं

भवेकथमव्याप्तिः ॥ नचात्यंताभावोऽपिसर्वधर्मरहितः ॥ प्रमेयत्वाद्यनुभवात् ॥ परिशेषार्थोपत्तिप्रामा-
 ण्यभ्युपगमाच्च ॥ विमतसकर्वकमित्यत्र सर्वज्ञत्वस्य पक्षधर्मतावलेन सिद्ध्यंगीकारात् ॥ परिशेषार्था-
 पत्तिरनुमानमित्यविशेषः ॥ उपपत्तिमात्रत्वात् ॥ उपपत्तिश्च व्याप्येक्षया सर्वथांगीकार्यत्वाग्रहमा-
 त्रेण भेदः ॥ उपमानस्थायिव्याप्तिरूपत्वात् ॥ नहि स्वसदृशेनासदृशं किंचिद्दृष्टम् ॥ योग्यानुपल-
 ब्धेश्च लिंगत्वम् ॥ अविशेषात् ॥ उक्तदोषेष्वेवाशेषानुमानदोषाणामंतर्भावः ॥ साध्याविशिष्टोऽसि-
 द्धः ॥ सिद्धसाधकोऽसंगतः ॥ नप्रमासाधनप्रमाणम् ॥ ज्ञानव्यतिरिक्तप्रमायां प्रमाणाभावात् ॥ न
 चाज्ञानपरिच्छित्तिरेव प्रमेत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ याथार्थ्यमेव प्रामाण्यमित्यंगीकारात् ॥ नचानुभूतिः
 प्रमाणम् ॥ स्मृत्यादावव्याप्तेः ॥ वेदानुमानादिप्रामाण्यप्रसिद्धेश्च ॥ स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिल्लमनुमानं
 चतुष्टयम् ॥ प्रमाणमिति विज्ञेयं धर्माद्यर्थेषु भूषुभिरिति श्रुतेश्च ॥ ऐतिल्लमागमभेदः ॥ नचासम्यगनु-
 भवसाधनं प्रमाणम् ॥ ईश्वरज्ञानादावव्याप्तेः ॥ अप्रामाण्ये प्रमाणाभावाच्च ॥ प्रामाण्यज्ञा-
 नेच ॥ तत्राव्यंगीकारेऽनवस्थितेः ॥ स्वप्रकाशात्मांगीकारे तत्राव्याप्तेः ॥ स्मृतेश्च ॥ प्रामाण्यान-
 गीकारेऽनुभूतं मयेत्यत्र प्रमाणाभावात् ॥ लिंगत्वेन प्रामाण्ये कल्पनागौरवम् ॥ दृष्टहानिश्च ॥ स्मृ-
 तिप्रमाणै द्वैविध्यमात्रकल्पनेमिथ्याज्ञानादेर्निरासादनुभवविरोधः ॥ तदनुभवाभावइत्युक्तेऽनुभ-
 वः स्मृतिश्च नास्तीत्युक्ते किमुत्तरम् ॥ स्वसिद्धैः साधनं परसिद्धैर्दूषणम् ॥ अतो न दूषणेऽपसिद्धांता-
 दि ॥ इष्टापत्तिः सिद्धसाधनत्वादसंगतिरेव ॥ आनंदतीर्थमुनिना ब्रह्मतर्कौत्तमार्गतः ॥ मानलक्ष-
 णमित्युक्तं संक्षेपाद्ब्रह्मसिद्धये ॥ १॥ ॥ अशेषमानमैथैकसाक्षिणेऽक्षयमूर्तये ॥ अजेशपुरहूतेड्य
 नमोनारायणाय च ॥ २॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितं प्रमाणलक्षणं समसाम् ॥

श्रीहयग्रीवायनमः॥अथकथालक्षणम् । नृसिंहमखिलाज्ञानतिमिराशिशिरद्युतिम् ॥ संप्रणम्यप्र
 वक्ष्यामिकथालक्षणमंजसा॥१॥वादोजल्पोवितंडेतित्रिविधाविदुषांकथा ॥ तत्त्वनिर्णयमुद्दिश्य
 केवलंगुरुशिष्ययोः ॥ २॥ कथान्येषामपिसतांवादोवासंमितेःशुभा॥ख्यात्याद्यर्थस्पर्धयावासतां
 जल्पइतीर्यते ॥ ३ ॥ वितंडातुसतामन्यैस्तत्त्वमेषुनिगूहितम्॥स्वयंप्राप्तिकैर्वादिचित्तयेत्तत्त्वनि
 र्णयम् ॥ ४ ॥ रागद्वेषविहीनास्तुसर्वविद्याविशारदाः ॥ प्राश्रिकाइतिसंप्रोक्ताविषमाएकए
 ववा ॥ ५ ॥ अशेषसंशयच्छेत्तानिःसंशयउदारधीः ॥ एकश्चेत्प्राश्रिकोज्ञेयःसर्वदोषविवर्जितः॥
 ॥६॥एकोवाबहवोवास्तुर्विष्णुभक्तिपराःसदा॥विष्णुभक्तिर्हि सर्वेषांसद्गुणानांस्वलक्षणम्॥७॥पृष्टे
 नागमएवादौवक्तव्यःसाध्यसिद्धये ॥ नैषातर्कैणापनेयामतिरित्याहहिश्रुतिः ॥ ८॥ अन्यार्थएवा
 गमस्यवक्तव्यःप्रतिवादिना ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाश्रभारतंपंचरात्रकम्॥९॥मूलरामायणंचैवसंप्रो
 च्यन्तेसदागमाः ॥ अनुकूलायएतेषांतेचप्रोक्ताःसदागमाः ॥ १० ॥ अन्येदुरागमानामतैर्नसा
 ध्यंहिसाध्यते ॥ स्वपक्षमागमश्चैववक्तव्यःप्रतिवादिना ॥ ११ ॥ तस्याप्यन्यार्थतासाध्यावादि
 नास्वार्थसिद्धये ॥ अन्यार्थतानिराकार्यास्वागमस्यविनिश्चयात् ॥१२॥ उपपत्त्यवकाशोऽत्रह्याग
 मार्थविनिर्णये॥वाद्यागमार्थोनिर्णीतआंगमार्थःपरस्यतु ॥ १३ ॥ निर्णयःसहितैःपश्चात्ततोनिः
 शेषनिर्णयः ॥ प्रत्यक्षसिद्धेष्वर्थेषुप्रश्नमामक्षजंवदेत् ॥ १४ ॥ ज्ञानवाज्ञानसिद्धेषुनानुमाप्रथमं
 वदेत् ॥ परतुष्टिकरंवाक्यंवदेतांधदिवादिनौ ॥१५ ॥ सएवात्रागमोज्ञेयःपरतुष्टिर्हितफलम् ॥ ए
 वंनिर्णयपर्यंतवादेसुबहवोऽपिहि॥ १६ ॥ घटेषुश्चिरकालंचजल्पेयावत्परोजितः ॥ तत्त्वनिर्णयैव

लोम्यंवादेसाक्षात्स्वनिर्णयः ॥ १७ ॥ संवादेश्छाद्यतैवस्याहुस्त्वमितरस्यच ॥ तस्वनिर्णयवैलो
म्येनिद्योदंढ्योऽथवाभवेत् ॥ १८ ॥ विरोधासंगतीन्यूनतूष्णीभावादिकैर्जितः ॥ भवेज्जल्पेवितंढा
यांन्यायोजल्पवदीरितः ॥ १९ ॥ संवादेदंढ्यतानस्याद्वितंढाजल्पयोरपि ॥ पराजितत्वमात्रं
स्यात्निद्योदंढ्योपिवान्यथा ॥ २० ॥ अनुवादादिराहित्येनैवजल्पेपिदूषणम् ॥ विद्याहीनत्व
ल्लिगेऽपिवादिनोःस्थात्पराजयः ॥ २१ ॥ तदभावाज्जैवषट्पादन्योनिग्रहइष्यते ॥ अंतर्भावादिहान्ये
षांनिग्रहाणामितिस्मह ॥ २२ ॥ विद्यापरीक्षापूर्ववृत्तिर्जल्पवितंढयोः ॥ स्वलितत्वादिमात्रेण
नतत्रापिपराजयः ॥ २३ ॥ वादजल्पवितंढानामितिशुद्धंस्वलक्षणम् ॥ आनंदतीर्थमुनिनाब्र
ह्मतर्कानुभारतः ॥ २४ ॥ कथालक्षणमित्युक्तंप्रीत्यर्थंशाड्गधन्वनः ॥ सदोदितामितज्ञानपूर्वारि
तल्लुत्तमः ॥ २५ ॥ नरसिंहःप्रियतमःप्रियतांपुरुषोत्तमः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचितंकथालक्षणंसमाप्तम् ॥ ॥ श्रीवेदव्यासार्पणमस्तु ॥ ॥ ७४ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथोपाधिखण्डनम् ॥ ॥ नारायणोगण्यगुणित्यैकनिलयाकृतिः ॥ अशेष
दोपरहितःप्रियतांकमलालयः ॥ १ ॥ अज्ञानाखिलसंवेतुः ॥ तेनकुतश्चन ॥ उपाधिभेदाद्द्वदत्तइतिवेत्थ
स्वभावतः ॥ २ ॥ अज्ञानतोवाहितस्यसत्यतास्वतएवचेत् ॥ अनवस्थितिरज्ञानहेतौवान्योन्यसिद्धि
ता ॥ ३ ॥ चक्रकापत्तिरथवाभेदश्चोपाधितःकुतः ॥ विद्यमानस्यभेदस्यज्ञापकोनैवकारकः ॥ ४ ॥
उपाधिर्दृष्टपूर्वाहिलेऽपिदेशांतरस्यसः ॥ ज्ञापकोविद्यमानस्यमूढबुद्धिव्यपेक्षया ॥ ५ ॥ नचेदुपा
धिसंबंधएकदेशेऽथसर्वगः ॥ एकदेशेनवस्थास्यात्सर्वगश्चेन्नभेदकः ॥ ६ ॥ सुखदुःखादिभोगश्च

स्वरूपैक्येनभेदतः ॥ दृश्योद्युपाधिभेदेऽपिहस्तपादादिगोयथा ॥७॥ नानादेहगभोगानुसंधानंयो
 गिनोयथा ॥ नचेतद्भोगानुसंधानंतदिच्छायोगिनःकुतः ॥ ८ ॥ अनुसंधानरहितदेहबाहुल्यमन्य
 था ॥ सिद्धमेवहितपक्षेविशेषोयोगिनःकुतः ॥९॥ सिद्धौहिकर्मभेदस्यस्यादुपाधिविभिन्नता ॥
 तत्सिद्धौचैवतत्सिद्धिरित्यन्योन्यव्यपाश्रयः ॥१०॥ आत्मस्वभावभेदस्यविदोषत्वेनचाखिलः ॥
 प्रत्यक्षादिविरोधाच्चदुष्टःपक्षोऽयमंजसा ॥११॥ चेष्टालिंगेनसात्मत्वेपद्देहस्यसाधिते ॥ अन्यत्वं
 स्वात्मनस्तस्मात्सर्वैरवानुभूयते॥१२॥अज्ञताचाल्पशक्तित्वंदुःखितं ह्यल्पकर्तृता॥सर्वज्ञतादीशगु
 णविरुद्धाह्यनुभूतिगाः ॥ १३ ॥ सार्वज्ञ्यादिगुणाविष्णोःश्रुतिषुप्रालपादिताः ॥ सत्यःसोअस्य
 महिमेत्यादिवाक्यान्मृषानच ॥ १४ ॥ नचवेदोक्तमिथ्यात्वेमानंतन्मानताऽपिन॥आतोज्ञासंभ
 वादेवनाधिकार्यैक्यवादिनाम् ॥ १५ ॥ अतोनाज्ञातमित्त्विषयोविषयांतरे ॥ अज्ञाभावात्फ
 लंकस्ययोगःशशचृशंगयोः ॥१६॥ दुर्घटत्वंभूषणंचेतस्याद्विद्यात्वमात्मनः ॥ अंधंलमोऽप्यलंका
 रोनित्यदुःखंशिरोमणिः ॥ १७ ॥ अतःपरोमात्रयेतिपूर्वश्रुतिनिदर्शितः ॥ अन्यमीशमितिश्रु
 त्याभिन्नजीवदशांगतः ॥१८॥ भिन्नत्वेनात्मसादृश्यदोषदेतिश्रुतेःसदा ॥ मायावादतमोव्यास
 भित्तिनच्चदृशाजगत् ॥ १९ ॥ भातंसर्वज्ञसूर्ध्वैणप्रीतयेश्रीपतेःसदा ॥ नमोभंदनिजानंदसांद्रसुंद
 रमूर्तये ॥ इंद्रिरापतयेनित्यानंदभोजनदायिने ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्य
 विरचितेउपाधिखंडनसमाप्तम् ॥

श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः॥अथमायावादखंडनम् ॥ ॐश्रीनृसिंहोखिलाज्ञानमतध्वान्तदिवाकरः॥
 जयत्यमितसज्ज्ञानसुखशक्तिपयोनिधिः ॥३॥विमतमनारंभणीयम् अन्यथाप्रतिपादकत्वात्
 दित्थंनत्तथायथासंप्रतिपन्नम्॥नहिब्रह्मात्मैक्यस्यथार्थ्यतत्पक्षे॥अद्वैतहानेःस्वरूपातिरेके॥अ
 नतिरेकेस्वप्रकाशत्वादात्मनःसिद्धसाधनता ॥ निर्विशेषत्वादात्मनोनानधिगतोविशेषः॥सिद्धत्वा
 रस्वरूपस्यविशेषाभावानाच्चज्ञानंकस्यचिदावरकम्॥अनधिगतार्थंगतृप्रमाणमित्तिचतन्मतम् ॥
 अज्ञानासंभवादेवतन्मतमखिलमपाकृतम् ॥ मिथ्यात्वेक्यस्यातत्त्वावेदकत्वमागमस्यस्यात् ॥
 सत्यताचभेदस्य ॥ एवमेवप्रयोजनमपिनिरस्तम् ॥ स्वरूपत्वान्मोक्षस्यपूर्वमेवसिद्धत्वात् ॥ अ
 ज्ञानासंभवेनचतुर्थप्रकाराभावात्पंचमप्रकारतापिनिरस्ता ॥ विषयप्रयोजनाभावादेवाधिकारी
 च ॥ तदभावादेवसंबंधोऽपि ॥ द्वाविमौपुरुषौलोकेशश्चाक्षरएवच॥क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोऽ
 क्षरउच्यते ॥ उत्तमःपुरुषस्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः ॥
 यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः॥योमामेवम
 संभूढोजानातिपुरुषोत्तमम् ॥ ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंम
 याऽनघ॥एतद्बुद्ध्वाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारत ॥ इंद्रियेभ्यःपराह्यर्थाअर्थेभ्यश्चपरमनः ॥मन
 सस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरालामहान्परः ॥ महतःपरमव्यक्तमव्यक्तापुरुषःपरः ॥ पुरुषान्नपरंकिंचि
 त्साकाशासापरागतिः ॥ भूम्नःऋतुवज्यास्त्वंतथाचदर्शयति ॥ इतिविष्णोःपुरुषोत्तमत्वमेवसर्व
 शास्त्रार्थत्वेनभगवताश्रुत्याचाभिहितम् ॥ इतिसर्वज्ञमुनिनामायावादादतमोऽखिलम् ॥ निरस्तंतत्त्व

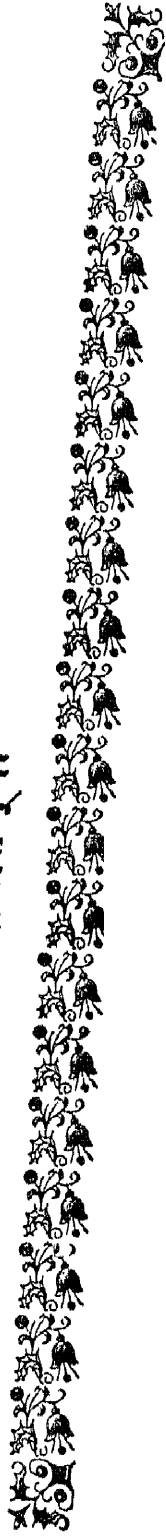
वादेनसतांसंशयनुत्तये ॥ नास्तिनारायणसमंनभूतंनभविष्यति ॥ एतेनसत्यवाक्येनसवाथान्
साधयाम्यहम् ॥३॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितंमायावादखंडनंसमाप्तम् ॥

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ प्रपंचमिथ्यात्वानुमानखंडनप्रारंभः॥ नत्वाविश्वोदयस्थेमलयहेतुंप
तिंश्रियः ॥ कुर्मःप्रपंचमिथ्यात्वमानखंडनपंचकम् ॥ १ ॥ विमतंमिथ्यादृश्यत्वाद्यदित्थंतत्तथा
यथासंप्रतिपन्नम् ॥ इत्युक्तेजगतोभावादाश्रयासिद्धःपक्षः ॥ अनिर्वचनीयासिद्धेप्रसिद्ध
विशेषणः ॥ सदसद्वैलक्षण्येमिथ्यात्वेसिद्धसाधनता ॥ दृश्यत्वाभावादसिद्धोहेतुः ॥ अनिर्व
चनीयासिद्धैरेव ॥ अनिर्वचनीयासिद्धैरेवसपक्षाभावादिरुद्धः ॥ आत्मनोऽपिदृश्यत्वादने
कांतिकः ॥ जगतोऽभावेऽनुमानस्याप्यभावइतितर्कबाधितत्वेनानध्यवसितः ॥ प्रत्यक्षादि
विरुद्धत्वाद्द्विश्वंसत्यमित्यादिवाक्यविरुद्धत्वाच्चकालात्प्रययापदिष्टः ॥ रजतंदृष्टमितिभ्रममात्र
त्वात् ॥ विमतंसत्यंदृश्यत्वात् ॥ आत्मवदित्यपिप्रयोज्यत्वात्प्रकरणसमः ॥ विमतंसत्यंप्रमा
णदृष्टत्वात्प्रयदित्थंतत्तथायथाआत्मेतिप्रयोगात्सत्यप्रतिसाधनः ॥ शुक्तिरजतस्याप्यनिर्वचनी
यत्वाभावात्साध्यविकलोदृष्टांतः ॥ उक्तप्रकारेणदृश्यत्वाभावात्साधनविकलश्च ॥ प्रमाणवि
रुद्धत्वमुपाधिः ॥ साध्यधर्मविशिष्टःपक्षः ॥ साध्यसमानधर्मविशिष्टःसपक्षः ॥ साध्यविपरीतधर्म
विशिष्टोविपक्षः॥पक्षवचनंप्रतिज्ञा ॥ लिंगहेतुः ॥ निदर्शनंदृष्टांतः॥योदृश्यतेसदानंदनित्यव्यक्त
चिदात्मना ॥ निर्दोषाखिलकल्याणगुणंबेदेरमापतिम्॥उत्पत्तिस्थितिभंगंविश्वंयस्मात्प्रपद्यते ॥

पुरुषात्सजयतिजगदंतर्थाभीखामीरमानाथः ॥
 र्थविरचितंपंचमिथ्यात्वानुमानखंडनंसमाप्तम् ॥

॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचा

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ अथतत्त्वसंख्यानम् ॥ स्वतंत्रमस्वतंत्रंचद्विविधंनस्वमिष्यते ॥ स्वतंत्रोभग
 वान् विष्णुर्भावाभावौद्विधेतरत् ॥ प्राक्प्रध्वंससदात्वेनत्रिविधोभावइष्यते ॥ चितनाचेतनत्वेनभावोऽ
 पिद्विविधोमतः ॥ २ ॥ दुःखस्पृष्टंतदस्पृष्टमितिद्वैधैवचेतनम् ॥ नित्यादुःखारमाऽन्येतुस्पृष्टदुःखाःसम
 स्पृष्टदुःखाविमुक्ताश्चदुःखसंस्थाइतिद्विधा ॥ दुःखसंस्थामुक्तियोग्याअयोग्याइतिचद्विधा ॥ ४ ॥
 इतिद्विधामुक्तियोग्यादैत्यरक्षःपिशाचकाः ॥ मर्त्याधमाश्चतुर्धैवतमोयोग्याःप्रकीर्तिताः ॥ ६ ॥ त्रैचप्रा
 सांधतमसःसृत्तिसंस्थाइतिद्विधा ॥ नित्यानित्यविभागेनत्रिधैवाचेतनंमतम् ॥ ७ ॥ नित्यावेदाः
 पुराणाद्याःकाल्प्रकृतिं च ॥ नित्यानित्यंत्रिधाप्रोक्तमनित्यंद्विविधंमतम् ॥ ८ ॥ असंसृष्टंचसं
 स्पृष्टमसंसृष्टंमहानहं ॥ बुद्धिर्मनःखानिदशमात्रासूतानिपंचच ॥ ९ ॥ संस्पृष्टमंडतद्रंचसम
 त्तियर्थातिरेवच ॥ विष्णुनास्यसमस्तस्यसमासव्यासयोगतः ॥ १० ॥ बंधोमोक्षसुखदुःखमाह
 भगवत्पादाचार्यविरचितंतत्त्वसंख्यांनंसमाप्तम् ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथ तत्त्वविवेकः ॥ स्वतंत्रं परतंत्रं च प्रमेयं द्विविधं मतम् ॥ स्वतंत्रो भगवान् वि
 ष्णुर्निर्दीपाखिलसद्गुणः ॥ द्विविधं परतंत्रं च भावो भाव इतीरितः ॥ पूर्वापरसदात्वेन त्रिविधो भाव इष्यते
 ॥ २ ॥ भावाभावस्वरूपत्वाभ्यान्वयाभावतापृथक् ॥ चेतनो चेतनश्चेति भावोऽपि द्विविधो मतः ॥ ३ ॥
 नित्यमुक्तश्च सृष्टियुक् परतंत्रोऽपि चेतनः ॥ द्विधैव श्रीनित्यमुक्तासृष्टियुक् च द्विधामतः ॥ ४ ॥ मुक्तो मु
 क्त इति ह्यत्र ब्रह्मांता उत्तरोत्तरम् ॥ मुक्ताः शतगुणाः प्रोक्तास्मातेभ्योऽखिलैर्गुणैः ॥ ५ ॥ नित्यंबहुगु
 णो द्विक्तातनोऽनंतगुणो हरिः ॥ अमुक्तास्त्रिविधास्तत्र नीचमध्योच्चभेदतः ॥ ६ ॥ मुक्तियोग्यास्त
 त्रचोच्चानित्यावर्तान्स्तु मध्यमाः ॥ नित्यानित्यतमो योग्या द्विधैवाचेतनं मतम् ॥ ७ ॥ नित्यानित्यत्वभे
 देन देशः कालश्रुतिस्तथा ॥ भूतैर्द्रियप्राणगुणाः सूक्ष्मरूपंच नित्यकम् ॥ ८ ॥ एषां विकारो नित्यः स्या
 च्छित्या एव हि चेतनाः ॥ गुणक्रियाजातिपूर्वाधर्माः सर्वेऽपि वस्तुनः ॥ ९ ॥ रूपमेव द्विधा तच्च यावद्द
 स्तु च खंडितम् ॥ खंडिते भेद एव कथंच यावद्दस्तु न भेदवत् ॥ १० ॥ खंडितं रूपमेवात्र विकारोऽपि विकार
 रिणः ॥ कार्यकारणयोश्चैव तथैव गुणतद्धतोः ॥ ११ ॥ क्रियाक्रियावतोस्तद्धत्तथाजातिविशेष
 योः ॥ विशिष्टशुद्धयोश्चैव तथैवांशान्शिनोरपि ॥ १२ ॥ य एतत्परतंत्रं तु सर्वमेव हरेस्तदा ॥ वश
 मित्येव जानाति संसारान्मुच्यते हिंसः ॥ १३ ॥ इति श्रीमदानंदनीर्थं कृतः तत्त्वविवेकः समाप्तः ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथ तत्त्वोद्योतारंभः ॥ ॥ सर्वत्राखिलसच्छक्तिस्त्वनंत्रोऽशेषदर्श
 नः ॥ नित्यातादृशचिच्चेत्ययं तेषो नो रमापतिः ॥ १ ॥ वियतोभिन्नो मुक्तत्वाद्यदित्थंतत्तथा यथा

संप्रतिपन्नम् ॥ न च भेदे विकल्पो युज्यते ॥ अनिर्वचनीयस्य सर्वत्राप्रसिद्धत्वादेव ॥ शशविषाणं
 गोविषाणं वोच्यत इति वत् ॥ न चानिर्वचनीये किंचिन्मानम् ॥ मिथ्याशब्दोऽनिर्वचनीयं वदतीत्य
 त्रच ॥ अनुमानस्य चाप्रसिद्धविशेषणः पक्षः ॥ न च धूमत्ववन्मिथ्यात्वमुभयसंप्रतिपन्नसामान्यम
 स्ति ॥ न च बाष्पारोपितधूमेन धूमवस्त्वव्यभिचरति ॥ न च भावाभावविलक्षणं किंचिदागमोवक्ति ॥ ना
 सदासीन्नोसदासीत्तदानीनासीद्रजोनोव्योमापरोयदित्यत्र च ॥ पारिशेष्येणानिर्वचनीयत्वांगीकारे
 आनीदवातं स्वधयातदेकमितितदानीं परिशिष्टत्वाद्ब्रह्मणोऽपि अनिर्वचनीयत्वं स्यात् ॥ मूर्त्तसदि
 तिसंप्रोक्तममूर्त्तमसदुच्यते ॥ मूर्तामूर्त्तेतरद्ब्रह्मनसत्त्वात्सदुच्यते इति पैङ्गिश्रुतिः ॥ यदन्यद्वायोश्चां
 तरिक्षाच्चेत्तत्सदिति माध्यंदिनश्रुतिः ॥ अद्भुतत्वादनिर्वाच्यं ब्रह्मचिच्चेत्यमेव च ॥ अचिंत्यंततएवै
 तदतर्क्याज्ञेयमेव च ॥ ऋगताविति धातोस्तु पूर्वाविगतवत्सदा ॥ स्थिते ब्रह्मर्तमित्युक्तमनृतं परि
 णामतः ॥ प्रकृतिप्राकृतं प्रोक्तमसत्तदशुभत्वतः ॥ असत्तांबुद्धिगम्यत्वादसत्यमिति चोच्यते ॥
 नियमेन बहिश्चित्तास्ते संतो ब्रह्मणि स्थिताः ॥ विश्वंसत्यं वशे विष्णोर्नित्यमेव प्रवाह्यतः ॥ न काप्य
 नीदृशं विश्वंतत्कालानुसारतः ॥ असत्यमप्रतिष्ठंये जगदाहुरनीश्वरम् ॥ त आसुरा स्वयं न द्या
 जगतः क्षयकारिणः ॥ इत्यादिव्यासस्मृतौ ॥ असत्यमप्रतिष्ठंते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अप
 रस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य न द्यात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्र
 कर्मणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥ इत्यादिचगीतासु ॥ विश्वंसत्यं मघवानायुवोरिदापश्चनप्रभिनंति व्रतं
 वाग् ॥ प्रधान्वस्यमहती महानिसत्यासत्यस्य करणानिवोचम् ॥ सत्यः सो अस्य महिमा गूणे

शवोयज्ञेषुविप्राज्ये ॥ कविर्मनीषीःपरिभूःस्वयंभूर्याथातथ्यतोर्थान्न्यदधाच्छाश्वतीभ्यःसमा
 भ्यइत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ नचार्थापत्याऽनिर्वचनीयत्वसिद्धिः ॥ असतःप्रतीतिविनाऽसद्वै
 लक्षण्यंज्ञानानुपपत्तेः ॥ नचबाध्यंजगदित्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ बाध्यत्वमपिहितेषामिथ्या ॥
 तस्यचमिथ्यात्वेऽबाध्यत्वमेवसत्यंस्यात् ॥ सद्विलक्षणत्वंचसज्जातिविलक्षणत्वंसन्मात्रविलक्ष
 णत्वंवा ॥ जात्यंगीकारेसद्बहुत्वम् ॥ सन्मात्रविलक्षणत्वंचेत्सिद्धसाधनता ॥ ब्रह्मवैलक्ष
 ण्यांगीकारात् ॥ नचकयापियुक्तयामानेनवाभेदनिराकरणंभवति ॥ अंगीक्रियमाणत्वात् ॥
 अनिर्वचनीयासिद्धेश्चसद्विलक्षणत्वमसद्विलक्षणत्वंचमिथ्येत्यविलक्षणत्वमेवसत्यंस्यात् ॥ एवमे
 वहेत्वादिष्वपिविकल्पोनिराकरणीयः ॥ दृश्यत्वाद्यनुमानेष्वपिपुनएवदोषाः ॥ आत्मनोऽपि
 दृश्यत्वादनैकांतिकात् ॥ नचात्मनोदृक्कर्मत्वंविनातज्ज्ञानत्वम् ॥ तदज्ञाननिवृत्तिश्चेतेनभव
 त्ति ॥ नचतदाकरणम् ॥ अतद्विषयत्वादेव ॥ तद्विषयत्वमेवहितदाकारत्वम् ॥ नद्विज्ञानज्ञेय
 योरैकाकारता ॥ नद्विज्ञानस्यघटाश्रयत्वंब्रह्माश्रयत्वंवास्ति ॥ पुंगतमेवहितमोज्ञानेननिवर्तते ॥ वि
 षयाश्रितंचेदज्ञानंनिवर्ततेतद्येकेनज्ञातस्यघटस्यान्धैरज्ञातत्वंनस्यात्अतद्विषयकज्ञानेनतदज्ञान
 निवृत्तौघटज्ञानेनापिनिवर्तते ॥ अतंविषयत्वादेवतस्यज्ञानत्वंचनस्यात् ॥ घटवत् ॥ ज
 ङत्वंचाप्रमातृत्वमेव ॥ नचप्रमातृत्वमात्मनस्तैरंगीक्रियते ॥ अतस्तदप्यनैकांतिकम् ॥ मि
 थ्याप्रमातृत्वंचअनिर्वचनीयनिरासादेवनिरस्तम् ॥ यदिजडत्वंनामाप्रकाशकत्वंतदप्यात्मनःस्ववि
 षयप्रकाशत्वाभावात्परविषयप्रकाशत्वाभावाच्चानैकांतिकमेव ॥ स्वविषयत्वंहिक्कृतृकर्मवि

रोधिषत् ॥ नित्यभावनयाभातंतद्भावंयोगिनंनयेत् ॥ भावार्थप्रतियोगित्वंभावत्वंवानतस्वतः ॥ विश्वा
 कारंचसंहृत्यापस्यतत्पदमक्षयमित्यादितद्वचः ॥ अनृतजडविरोधिरूपमतत्रयंमलंबंनदुःखता
 विरुद्धमितिचमायावादी ॥ नास्यसत्त्वमसत्त्वंवानदोषोगुणएववा ॥ हेयोपादेयरहितंतच्छून्यंपदमक्ष
 यमितिशून्यवादी ॥ सत्त्वादिधर्माः परमार्थतोऽपिमायावादिनापिनांगीक्रियते ॥ सर्वविशेषविनिर्मुक्त
 त्वांगीकारात् ॥ अवाच्यंसर्वशब्दैस्तद्वक्ष्यतेचाखिलैःपदैः ॥ अज्ञेयंज्ञानलक्ष्यंचतच्छून्यंपदमक्षय
 मितिचशून्यवादी ॥ नचाखंडत्वेनकश्चिद्विशेषः ॥ यदखंडंपदलक्ष्यंसर्वैरपिविशेषणैः ॥ सर्वैर्विशेष
 णैर्मुक्तंतच्छून्यंपदमक्षयमितिचशून्यवादी ॥ एवमेवमायावादिराद्घातः ॥ नचमायावादिनोभावत्वं
 नामधमः ॥ नचशून्यवादिनःशून्यत्वंनामधर्मः ॥ मध्यनंतगुणेऽनंतगुणतोऽनंतविग्रहे ॥ यदासीत्ततए
 वाद्यःस्वयंभूःसमभूदजः ॥ उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविशयविभर्त्यव्य
 यईश्वरः ॥ इतिभगवद्राद्घातः ॥ परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेत्यादिश्रु
 तिः ॥ प्रकृष्टप्रकाशश्चंद्रइत्यादिषुप्रकृष्टत्वादिविशेषणानिसंत्येवेतिनतत्साम्यम् ॥ अनित्यदेशकाल
 संबधित्वस्यसत्त्वान्नसोऽयंदेवदत्तइत्याद्युपमाच ॥ देवदत्तादिस्वरूपमात्रस्थसिद्धत्वान्नस्वरूपमा
 त्रेप्रश्नः ॥ नक्षत्रादिव्यतिरेकमात्रस्यापिसिद्धत्वान्नव्यतिरेकमात्रे ॥ अन्यथाप्रश्नस्थैवासंभवात् ॥
 अतःकैर्विशेषणैर्विशिष्टइतिप्रश्नेप्रकृष्टप्रकाशतद्देशकालादिविशिष्टएववाक्यार्थः ॥ अंगीक्रियमाण
 त्वाद्द्विशिष्टादेरनिर्वचनीयत्वाभावाच्चसत्यत्वंचसिद्धम् ॥ दृष्टस्यवस्तुनोबलवद्दृष्ट्विनानान्यद्वाध
 कमितिदुर्घटत्वेसुघटत्वेवाननिर्वचनीयसिद्धिः ॥ सर्वैलक्षण्यांगीकारादुर्घटमपिब्रह्मप्रमाणा

दंगीक्रियतएव ॥ जगतोभिन्नमभिन्नंभिन्नाभिन्नंवेत्यादिविकल्पस्तत्रापियुज्यते ॥ भिन्नंचेद्रे
 दादिविशिष्टाच्छुद्धम् ॥ भिन्नमभिन्नंवेत्याद्यनवस्था ॥ अभिन्नंचेन्मिथ्यारूपेणजगताब्रह्मापिमि
 थ्यैवस्यात् ॥ मिन्नाभिन्नंचेद्वोषद्वयमपि ॥ उभयविलक्षणंचेदनिर्वचनीयत्वंब्रह्मणएवापति
 तम् ॥ यद्येवमपिनानिर्वचनीयत्वंब्रह्मणस्तीहजगतोऽपिनस्यात् ॥ विश्वंसत्यमित्यादिवचनम
 त्रायुक्तम् ॥ नसत्तन्नासदुच्यते ॥ असद्वाइदमग्रआसीत् ॥ नासदासीन्नोसदासीत्तदानीमित्या
 दिब्रह्मणोपिमिथ्यात्वेप्रमाणमस्ति ॥ नहिदृष्टेर्वलवत्किंचित्प्रमाणम् ॥ नहियुक्तिपराजितोऽपिशु
 धितोनाब्रमति ॥ बलवद्दृष्टिबाधे ॥ नचात्रत्वेदुर्घटेतस्यानन्तत्वंभवति ॥ दृष्ट्यबाधितदृष्टस्य ॥ नचा
 न्नानन्वैलक्षण्यमनुभूयते ॥ नचतथाव्यवहारः ॥ नचतत्रकिंचिन्मानम् ॥ अतोविशिष्टादिनिराकरण
 युक्तीनामपिविशिष्टाद्यपेक्षितत्वाज्जात्युत्तरमितिनयुक्तिबाधापि ॥ अतोनिखिलगुणगणाढ्यमेवब्र
 ह्मश्रुत्यभिप्रेतम् ॥ अनिर्वचनीयासिद्धेरेवानुमानस्याप्यसिद्धिः ॥ वाचारंभणंविविधःप्रकारः ॥
 नामधेयंनित्यंधार्यनाममृत्तिकेत्यादिवैदिकककभेवइत्येतद्वचनंसत्यमित्यादिश्रुत्यर्थः ॥ अनित्यत्वा
 त्सांकेतिकंनामाप्रधानंनित्यत्वान्मृतिकादिनामैवप्रधानंम् ॥ प्रधानज्ञानादप्रधानंज्ञानार्थमिवभवति
 एवंप्रधानस्यपरमात्मनोज्ञानादप्रधानंज्ञातमिवभवति ॥ प्राधान्यज्ञापनार्थमेवसृष्ट्यादिकथनम् ॥
 यथासोम्येत्याद्यपिसादृश्यकथनम् ॥ नचैकनखनिकंतनविकारःसर्वकार्णाप्यसम् ॥ प्रधानपुरुषज्ञा
 नाद्ग्रामोज्ञातइतिव्यपदेशोऽस्ति ॥ नहिसत्यज्ञानेनमिथ्याज्ञानंभवति ॥ मुक्तमुक्तयोर्भेदाभावेमुक्त
 स्थसंसारःसंसारिणोवामुक्तत्वंस्यात् ॥ यद्यज्ञानकृतोभेदस्तर्हिईश्वरस्थानाज्ञानाभावात्संसारिणे

कथंतेनानुभूयेत ॥ ततश्चदुःखित्वंस्यात् ॥ तान्यहंवेदसर्वाणिनत्वंवेत्थपरंतप ॥ सुखंदुःखंभवो
 भावोभयंचाभयमेवच ॥ अहिंसासमतानुष्टिस्तपोदानंयशोऽयशः ॥ भवंतिभावाभूतानामतएव
 पृथग्विधाः ॥ यस्मात्क्षरमतीऽनोहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिन्लोकेवेदचप्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ इ
 त्यादिनाईश्वरेणापिभेदस्यैवानुभूयमानत्वाच्च ॥ ततएवाभ्रान्तत्वान्नमुक्तस्यापिभेदनिवृत्तिः ॥
 नचोपाधिभेदमात्रेणईश्वरस्यदुःखाभावः ॥ हस्तपादाद्युपाधिभेदेपिभोक्तुरेकत्वानुभवात् ॥ उद्य
 तायुधदोर्दंडाःपतिताःस्वशिरोक्षिभिः ॥ पश्यंतःपातयंतिस्रमकबंधाअप्यरीन्युधीतिभारतवचना
 न्नविश्लेषाद्विशेषः ॥ अतोऽनौपाधिकत्वादेवभेदस्थनभुक्तेश्वरैक्यम् ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यभ
 मसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यर्थंतिच ॥ यदापश्यःपश्यतेरुग्मवर्णकतारिभीशं
 पुरुषंब्रह्मयोनिम् ॥ तदाविद्वान्पुण्यपापेविधूयनिरजंनःपरमंसाम्यमुपैतिइतिमुक्तभेदवचनेभ्य
 श्च ॥ एवंप्रत्यक्षानुमानागमविरुद्धत्वादभेदविषयत्वप्रतीयमानान्यपिवाक्यानिसादृश्याद्यर्थान्येव
 योजनीयानि ॥ विरुद्धत्वप्रतीयंतेआगमायत्रवैमिथः ॥ तत्रदृष्टानुसारेणतेपामर्थोऽन्ववेक्ष्यतइति
 ब्राह्मवचनाच्च ॥ भेदाद्यनुभवस्यभ्रान्तितांगीकारेत्वपलापयुक्तेर्नितरांभ्रान्तिताद्भेदाद्यनुभवस्या
 भ्रान्तित्वमेवभवति ॥ परस्परविरुद्धयोरन्वयतरनिषेधस्यान्यतरविधिनांतरीयकत्वात् ॥ एकजीव
 वादिपक्षेत्तन्निष्ठानांनृत्त्यनंतरमपिविश्वस्यानिवृत्तत्वाद्भेदनिष्ठएवएकोजीवइत्यापतति ॥ तस्यचत
 त्रैवाग्रहान्नकदाचिद्भेदनिवृत्तिरेवभवति ॥ नचैकजीवाज्ञानपरिकल्पिताःसमस्ताइत्यत्रकिंचि
 न्मानम् ॥ अतोमुक्तेभ्योप्यन्यएववेतिसमस्तगुणपरिपूर्णोभगवान्चिष्णुरितिसिद्धम् ॥ ७३ ॥

ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः केवल्यं स भवान् केवलो हरे ॥ परोमा
त्रयातन्वावृधानने महित्वमन्व श्रुवंति ॥ सत्यचिच्चैत्यपतये मुक्ता मुक्तोत्तमायते ॥ नमोना
रायणायार्थद्वंद्वं दितपह्वय ॥ आनंदतीर्थपुंसिंहोमाथावादिदितः सुतान् ॥ विद्वार्थयुक्तिन
खरैरप्रतीपोऽभिभासते ॥ पलायध्वंपलायध्वं त्वरयामायिदानवाः ॥ सर्वज्ञहरिरायातितर्काग
मदरारिधत् ॥ द्रवतद्रवताशुमायिनः प्रविशध्वमंतं द्रितागुहाः ॥ कमलारमणांबराश्रयः समुदेत्य
खिलज्ञभास्करः ॥ नृहरिः सकलज्ञानामकः समुपैति हि मायिदानवात् ॥ प्रपलायनमत्रतत्क्षमं
त्वरथावोवसतिर्गुहासुच ॥ जयत्यानंदतीर्थे द्देवतानरकेसरी ॥ विपाटिताज्ञानतमः कपाटात्पुरुहुं
कृतः ॥ जयत्यमितपौरुषः स्वजनतेद्यच्चिंतामणिरजेशमुखवंदितो गुणगणार्णवः श्रीपतिः ॥ सर्व
ज्ञसन्मुनींद्रोच्चसन्मनःपंकजालयः ॥ अजितोजयतिः श्रीशोरमाबाहुलताश्रयः ॥ इति श्री
मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्तत्त्वोद्योतः समाप्तः ॥ ८ ॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ नमस्ते वायो ॥ अथ कर्मनिर्णयः ॥ ॥ ॐ ॥ यद्भ्यते विधीशानशक्रपूर्वैः
सदा मखैः ॥ रमाप्रणयिने तस्मै सर्वयज्ञभुजे नमः ॥ महानाम्नीनामृचामुपसर्गोये उपसर्जनभूतास्ता
नुपसृजति संयोजयति ॥ महन्नामयास्त्वष्टुविद्यतेतामहानाक्यः ॥ परस्य ब्रह्मणो यन्नामैन्द्रादिकं
तन्महार्थत्वान्महत् ॥ महद्वितत्परंब्रह्म ॥ अशेषगुणपूर्तैः ॥ तत्रैक आहुर्गुणं ब्रह्मेति ॥ नतद्युक्तम् ॥
श्रुतियुक्तिविरोधात् ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ यः सर्वज्ञः सर्व

विद्यस्थज्ञानमयंतपः ॥ तस्माद्वितद्ब्रह्मनामरूपमंत्रं च जायते ॥ दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः स बाह्याभ्यंतरो
 ह्यजः ॥ अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः ॥ एतावानस्य महिमा अतो ज्यायांश्च पुरुषः ॥ योनः
 पिता जनितायो विधाता धामानिवेदभुवनानि विश्वा ॥ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य
 पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ सर्वकर्मासर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तो वाक्यनादरः ॥
 विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममेरजांसि ॥ परोमात्रया तन्वाद्युधाननते महित्वमन्वभ्रु
 वंति ॥ न ते विष्णो जायमानो न जातो देव महिम्नः परमंतमापेत्यादिका ॥ युक्तिश्च ॥ बुद्धिपूर्वसर्व
 कर्तृत्वात्सर्वज्ञत्वाद्योगुणायुक्ताः ॥ कर्तृत्वात्सगुणं ब्रह्म पुरुषं पुरुषर्षभमिति च भागवते ॥ न च एको
 देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेताकेवलो नि
 गुणश्चेत्यादिविरोधः ॥ सत्त्वादिगुणाभावोक्तेस्तत्र ॥ अन्यथैको देवः सर्वभूतेषु गूढ इत्यादीनामपि
 गुणत्वात्स्वोक्तिविरोधः ॥ न च निर्विशेषनाम किंचिदस्ति ॥ निर्विशेषत्वोक्तेरेव व्याहृतत्वात् ॥ निर्वि
 शेषत्वेन विशिष्टं न च वेत्तुं कथं विशिष्टं तर्हि न विशेषनिराकरणम् ॥ विशेषस्त्वमेव भवति ॥ यद्वि
 न विशिष्टं स एव विशेष इति व्याहृतिः ॥ न च निर्विशेषत्वं किंचिन्मानम् ॥ अशेषविशेषवचनानुभवद्यु
 क्तिविरोधश्च ॥ न च मिथ्याविशेषवत् ॥ व्याहृतेः ॥ मिथ्याविशेष इत्युक्ते ह्यसद्विशेष इत्येव भवति ॥
 तथा च विशेषविशिष्टपक्षोक्तदोष एव ॥ न चानिर्वचनीय विशेष इति भवति ॥ अनिर्वचनीयासि
 द्धेः ॥ न हितत्र प्रत्यक्षमस्ति ॥ मिथ्याशब्दस्त्वभाववाच्येव ॥ तदन्यत्र प्रमाणाभावात् ॥ न चान्य
 त्प्रमाणम् ॥ प्रतिज्ञाव्याहृतेः ॥ न हि सदंतं रादसतश्चान्यत्सदसद्विलक्षणं प्रसिद्धम् ॥ असन्नभवती

त्युक्तेद्वौनञौप्रकृतमर्थसातिशयंगमयतइतिसदेवभवति ॥ असदंतरंवाविशेषविवक्षायाम् ॥ किंचै
तद्वैलक्षण्यम् ॥ भेदोऽभेदोभेदाभेदोवा ॥ नतावद्भेदः अनंगीकारात् ॥ व्यावहारिकभेदश्चानिर्वाच्य
सिद्धौवक्तव्यः ॥ नचाव्यावहारिकं किंचित् ॥ नचाशेषव्यवहारनिवृत्तौ किंचिन्मानम् ॥ नचमिथ्यात
थ्ययोः सामान्यं व्यावहारिकत्वं धूमबाष्पयोर्धूमत्ववत् ॥ नचाभेदो नऽगीकारादेवा ॥ तथैवोभयम् ॥ अ
भेदेचानिर्वाच्यब्रह्मणोस्तच्छब्दयोः पर्यायत्वम् ॥ नचव्यावर्त्यविशेषेणापर्यायत्वं क्वचित् ॥ व्यावर्त्य
विशेषस्तद्याह ते ब्रह्मणि विशेषमापादयति चेद्विशिष्टवाक्यार्थता ॥ नचेन्नब्रह्मज्ञानार्थिनेपदांतरंवा
च्यम् ॥ असंगतत्वात् ॥ मिथ्याविशेषस्य चासिद्धिरुक्ता ॥ अतोऽन्योन्याश्रयतानवस्थितिश्च
कंकवा ॥ भेदाभेदविलक्षणमप्युक्तरीत्यैवापाकृतम् ॥ किंचासद्विलक्षणमित्यत्राभावान्यविरो
धानांमध्येनञःकोर्थः ॥ यद्यभावो न ॥ असद्विलक्षणत्वंभावत्वमेवजगतः स्यात् ॥ नचसतोऽ
न्यत्वादिधर्मानंगीकाराद्ब्रह्मणश्च ॥ असतोऽनिर्वचनीयत्वांगीकराच्चनैवलक्षण्यंततोऽनिर्वाच्य
स्य ॥ तथापिचैद्वैलक्षण्यंनानिर्वचनीयत्वंजगतः ॥ नचविरोधः ॥ विरोधिनोरन्यतरनिषेधेऽन्य
तरव्यासत्वानुभवात् ॥ अविद्यमानंनभवतीत्युक्तेविद्यमानमित्येवहिंसर्वलोकानुभवः ॥ अतो
नंतगुणोभगवान्चारायणइतिसिद्धम् ॥ नचसिद्धेर्थाक्यस्यप्रामाण्याभावादीश्वराद्यसिद्धिः ॥
सिद्धातिरिक्तकार्याभावात् ॥ लिङाद्यर्थस्त्वष्टसाधनत्वमेव ॥ नहिकर्तव्यत्वंनामेष्टसाधनत्वाद्
न्यत्किंचित् ॥ तन्मानाभावात् ॥ शब्दस्तुनतइत्कीत्युक्तम् ॥ लिङादेरिष्टसाधनार्थत्वेनैवकृता
र्थत्वेतदन्यकार्यकल्पनेकल्पनागौरवम् ॥ नचतत्कल्पकं किंचित् ॥ विप्रतिपत्तौचान्यन्मानंनवक्त

व्यंतद्भावे ॥ नचानुभा ॥ अप्रसिद्धविशेषणत्वात् ॥ नचार्थापत्तिः ॥ अनुपपत्त्यभावात् ॥
 कार्याभावादेवकार्यान्वयिनिव्युत्पत्तिरित्यादिदूरतो निरस्तम् ॥ कार्यान्वितेव्युत्पत्तिरिति वद-
 नोऽकार्यान्वितेव्युत्पत्तिरित्युक्ते किमुत्तरम् ॥ अध्याहारइत्युक्ते लोपइत्युत्तरम् ॥ अशेष-
 सिद्धपदानामर्थलोपाहिडाद्यर्थमात्रलोपएवगरीयान् ॥ हससिहसामीत्यादिसिद्धार्थएवबाला-
 नांव्युत्पत्तेः ॥ प्रथमप्राप्तत्वाच्चतर्यगेकारणम् ॥ तथैवव्युत्पत्तिदर्शनाच्च ॥ अतःसिद्धा-
 र्थप्रामाण्यसिद्धेश्चसिद्धंमहागुणवत्त्वंविष्णोः ॥ ताश्चविदामघवन्नित्याद्याः ॥ हेमघवन्यशस्वि-
 त्मखपतइतिवा ॥ तंवाएतंमघवंतंसंमघवानित्याचक्षतेपरोक्षेण ॥ परोक्षप्रियाइवहिद्वे-
 वाःप्रत्यक्षद्विषः ॥ तेभिरिंद्रं चोदयदातवेमघम् ॥ तन्नआयातुमघाय ॥ यशोवावमघम् ॥ मघम-
 नुप्रापत्सि ॥ आमाभेतुमघम् ॥ मघमनुप्रापत्सि ॥ धनंवावमघमित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ गातुंत्वांस्तो-
 तुम् ॥ विद्वेदयेतिसामान्यतोपेक्षितशेषेदनमुक्तातात्कालिकपेक्षितं प्रार्थयति ॥ गातुंविद्वे-
 ति ॥ त्वमेवानुशंसिषोदिशःमार्गान् ॥ आत्मनःस्तुतिप्रकारंस्त्वमेवोपदिशेत्यर्थः ॥ पूर्वीणांभगव-
 त्संप्रदायागतानांपरमविद्यानामर्थेशिक्षाशचीनांविद्यानांपतेवाचांपतइतिवा ॥ पुरूवसोबहुवित्त-
 बहुज्ञानेतिवा ॥ बहुषुवसतिबहूनामावासंइतिवा ॥ १ ॥ आभिःअभिष्टिभिःएवंभूतैस्त्वत्पर्येषणैस्त्व-
 त्पार्थनैःकंचिन्मदादिकंप्रचेतयप्रबोधय ॥ प्रकृष्टचेतनसर्वज्ञपरमात्मन् ॥ द्युम्नायज्ञानाय ॥ वि-
 त्तायशसेवा ॥ इषेअन्नायचनःप्रबोधय ॥ एतादृशोहिशक्रः ॥ शक्रएवैतिवा ॥ शक्तिरतिरूप-
 त्वाच्छक्रः ॥ २ ॥ रायेवित्ताय ॥ वाजायअन्नाय ॥ वज्रिणंइंद्रंवर्तयतीतिवज्रिवः ॥ नियाम

कत्वेनगच्छतीतिवा ॥ शविष्ठबलवत्तमसुखवत्तमेतिवा ॥ ऋजसेप्रेरयसिसर्वाच्च ॥ मंहिष्ठवञ्चिञ्चू
 जसइत्यभ्यासस्तात्पर्यार्थः ॥ मत्स्वमदंकुरु ॥ ३॥ विदवेदयत्तंभयरायः ॥ सुवीर्यच ॥ बाजानां
 प्रजानांपतिर्भुवःअभवः॥प्रजावैवाजइतिश्रुतेः॥वशौअनुयथावशम्॥वशइच्छायाभितिधातोः ॥
 यथावशंयथेच्छम् ॥ शूराणांसकाशाद्बलवत्तमः ॥ ४ ॥ मघोनाथशस्त्रिणांमहत्तमः ॥ चिकित्वः
 ज्ञातःकर्त्तरितिवा ॥ नःअभितःसर्वतो नय ॥ इंद्रोविदेसमस्तंव्यजानात् ॥ तमेवस्तुषे ॥ ५ ॥
 ऊतयेरक्षायैअभिप्रायसिद्धयेवा ॥ सनोद्विषःशत्रूनतिपारयतुपापानितमांसिवा ॥ क्रतुःज्ञानरू
 पः ॥ छंदःइच्छारूपः ॥ छंद्यत्वाच्छादनत्वाद्वा ॥ ऋतेअशेषशास्त्रावगतम् ॥ ६ ॥ सातयेलब्ध
 ये ॥ स्त्रियःविनाशान् ॥ ७ ॥ पूर्वस्थानादेःसतस्तेसकाशात्सुभ्रंसुखंतस्मिन्नओधेहि ॥ तव
 पूर्तिःशस्यते ॥ ८ ॥ तन्नव्यंस्तुत्यम्॥ब्रह्मतत्सम्यग्धृदिमन्यसे ॥ जनस्थोपदेशेनतत्स्वरूपेषुत्वं
 चाहंचसंब्रवावहै॥गोषुज्ञानेषुगच्छतिज्ञानविषयोभवति ॥ सुशेवःसुसुखः ॥ समाधिवर्जितोऽद्वयः
 ॥ ९ ॥ एवाद्यैवैवाहीत्यग्यादिदेवतानांसंवादरूपेणोक्तमर्थमनिशयेनावधारयति ॥ अभ्यासो
 हितात्पर्यार्थः ॥ एवाहि एवमेवेत्यर्थः ॥ विनिश्चितेतुसंवादेविभागोरंगएवचेतिशब्दनिर्णये ॥ अतो
 प्राइइत्यादि ॥ एवमेवद्विशक्रोवशाननुयथावशंस्वतंत्रोवर्ततइत्यर्थः ॥ अयपयगतावितिधातोः
 आयोइत्यायतिः ॥ उपोइतिवदतिशयार्थोओकारः ॥ ओअतिशयइतिचसूत्रम् ॥ आयोजाना
 तीत्यायोमन्यः ॥ समीपस्थमपिजानातीत्युपोमन्यः ॥ अन्येषामिंद्रियाणांपराङ्मुखत्वान्न
 ह्यांतरंजानंति ॥ अयंत्वांतरमप्यापरोक्ष्येणपश्यति ॥ अयनेनप्राप्यंदूरस्थामायोइतिवा ॥

मनुअवबोधेनेइतिधातोर्मन्युरितिज्ञानी ॥ बाह्यज्ञायज्ञानिनेआंतरज्ञायज्ञानिनइत्यभ्यासोहिता
त्पर्यार्थः ॥ एवंविधंमद्गतंत्वामुद्दिश्यैवोपेहि ॥ विश्वधविश्वधारक ॥ समीपतोद्भूतश्रत्वांम
न्यमानायमस्यंमन्यवेज्ञानायमामुपेहीतिवा ॥ समीपेदूरतोऽभिज्ञंत्वामुद्दिश्यैवमद्गतम् ॥ एहिविष्णो
नमेशक्तिस्त्वदाह्वानेहिमामुप ॥ इतिब्रह्मास्तुवद्विष्णुंतन्नाभ्युत्थितपद्मगइतिपाद्वे ॥ स
मीपेदूरतश्चैवध्यायंतंत्वांसदाविभो ॥ मामेहिज्ञानदानायेत्याहगाधिसुतोहरिमितिस्कांदे ॥
ओतमस्मिञ्जगद्यस्मादोमित्युक्तोहरिःसदा ॥ तमेवजगदाधारंयतयःपर्युपासतइतिमान्यसंहि
तायाम् ॥ इंद्रोवाएताभिमहानात्मानंनिरमिमीतेत्यस्याप्युक्तएवार्थः ॥ निर्माणंनामात्मन
स्तद्व्याख्यानेनख्यापनम् ॥ नह्यन्यथातासांकरणत्वंभवति ॥ यस्तद्देदसपितुष्विपतासदितिश्रु
तिः ॥ त्रीणिपदानिहितागुहासुयस्तद्देदसपितुष्विपतासत् ॥ स्त्रियःसतीस्ताँउभेपुसआहुःप
श्यदक्षणाचन्निचितदंघः ॥ कविर्यःपुत्रःसईमाचिकेतयस्ताविजानासपितुष्विपतासत् ॥ इत्यादि
श्रुतिभ्योविज्ञानमेवतन्निर्माणम् ॥ इंद्रएकसूर्यएकंजजानवेनादेकंस्वधयानिष्टतश्चुरित्यादेर्विज्ञा
पनंवा ॥ प्रचेतनप्रचेतय ॥ आयाहिपिबमत्स्वक्तुश्छंदक्तंतंबहत् ॥ सुम्नआधेहिनोवसोइत्युप
सर्गाः ॥ अंशाअप्यंश्यपेक्षयोपसर्गाभवति ॥ उपसृष्टत्वादुपसर्गाः ॥ अंतर्गतंबह्निर्गतंचद्विधास्या
दुपसर्जनम् ॥ हस्तबद्धेतिवचैवपदानांचोपसर्गवदितिशब्दनिर्णये ॥ अधत्तान्धंजठरेमरिच्य
तप्रचेतन ॥ दाताराधस्तुवतेकाम्यंवसुप्रचेतय ॥ अस्माकंबोधिचोदितायाहिपिबमत्स्व ॥ तं
त्वापरिष्वजामहेक्तुश्छंदक्तंतंबहत् ॥ धातेरातिर्दिर्वसुःसुम्नआधेहिनोवसोइत्युपसृजति ॥ अशे

षमहानाद्यर्थसंस्मरणपरिज्ञानपूर्वकमुपसर्गसंयोजनकर्तव्यमित्येतदर्थत्वेनमहानाम्नीप्रशंसाक्रि
यते ॥ अन्यथातावन्मात्रप्रशंसासृतेअशेषमहानाम्नीप्रशंसायाव्यर्थत्वात् ॥ तृचविभागेनविदा
मधवन्तमूतयेनूनमितिवातिस्त्रोमहाद्वयः ॥ प्रथमायामहानाम्नीतद्वाच्यःपार्थिवोहरिः ॥ द्वि
तीयायाआंतरिक्ष्यस्तृतीयायाद्युगःप्रभुरित्यूक्संहितायाम् ॥ तृचास्त्रिस्त्रोमहानानाद्वयःपंचर्चाप्र
थमापरा ॥ तृचाद्व्याचाचनिगदैस्त्रान्तीयासप्तभिर्युता ॥ इतित्रेधाविभागःस्याज्जपध्यानादिकर्म
स्वित्तिच ॥ त्रिलोकगेनहरिणानिर्मितःषोडशीऋतुः ॥ एवंज्ञात्वाहरितंचकर्मकुर्वन्नजायतइति
प्रवृत्ते ॥ एवाद्येवैवाहीत्यस्यार्थोप्युक्तावधारणरूपत्वापूर्वोक्तार्थपरिज्ञानंविनानस्मर्तुंशक्यते ॥
एवंनिर्मितेनषोडशिनान्क्रद्धोभवत्येवंवित् ॥ मप्रवःहेऋत्विजःप्रजावावस्त्रिष्टुभमिषंत्रिष्टुभाह्यम
न्नमिंद्रःपरमेश्वरःसोमायआविवासति ॥ पुरंध्याधियाअशेषप्राणिदेहाश्रयथास्वबुद्ध्याप्रप्रकर्षे
णातितरांशस्थमानान्त्रिष्टुप्प्रतीतिकरोति॥सोमपानार्थमित्यर्थः॥मंदहीरायतस्यवीरस्यपरमेश्वरस्य
मंदंप्रीतिकरोतीतिमंदद्वीरःसोमः ॥ नत्वात्मप्रयोजनायप्रीतिकरोतिकितर्हिबोमेथसातयेयज्ञसि
द्ध्यर्थम् ॥ वहतिगुरुत्वादीश्वरंप्रत्येववाबहुवचनम्॥तदावोचंन्त्रिष्टुभंभोमेधसातयेभवद्वैवत्ययज्ञसि
द्ध्यर्थमवान्प्रप्राविवासतीत्यर्थः ॥ १ ॥ ओदतीनांडदनकर्त्रीणावःअपांभवदीयानांपतिवःपुरुषं
प्राणंदनकर्तीरंप्रतिइषुध्यसिपतिर्भवसि ॥ सृष्टौसृष्टौयोयःप्राणस्तंतंप्रतिपतिर्भवसीतिनदमिति
पुनर्वचनम् ॥ योयुवतीनांगमनशीलानामाकाशेषोष्णमानानामद्रयानांधूमरूपेणादाह्वानरितो
रूपेणाजराणांवाधेनूनांजगत्पोषकाणाम् ॥ धिनुपुष्टावितिधातोः ॥ तानदेनविहरतीत्यादि

श्रुतेः ॥ पथसासेचकानदिशाद्देशान्तरगमनशीलानामद्धानांहंतुमयोग्यानधिनुनांगवांपतिवायुं
 प्रतिष्पुद्ध्यसीतिवा ॥ वायुर्वाविगवांपतिरिति श्रुतेः ॥ ओदतीनाभक्तयासेचका
 नाम् ॥ योयुवतीनामतिशयेनात्मतत्त्वागमकानामद्धानानित्यानधिनुनाधर्मार्थकाममोक्षपोष
 काणांवाचांपतिवायुंप्रतिपतिर्भवसीतिवा ॥ वाचंधेनुमुपासीततस्याश्रुतारःस्तनाःस्वाहाकारोव
 षट्कारोहंतकारःस्वधाकारइति ॥ तस्याद्वौस्तनौदेवाउपजीवंतिस्वाहाकारंचवपट्कारंचहंतकारंम
 नुष्याःस्वधाकारंपितरस्तस्याःप्राणकृष्णभोमनोवत्सइत्यादिश्रुतिभ्यः ॥२॥ ताःपृथग्यःआपोगावो
 वाचोवा ॥ अस्यसूददोहसःप्राणस्यवायुस्यपरमेश्वरस्यसोमंश्रीणंति ॥ अद्भिर्हिंसंसृष्टोभव
 त्ति ॥ सोमःपथआदिनावाशृतोभवति ॥ मंत्रैर्वागृह्यते ॥ अथसूददोहाःप्राणवैसूददोहाइतिश्रु
 तिश्च ॥ शोभनमुदंकर्मज्ञानंवादोगधीतिसूददोहाः ॥ उदेत्युच्चोभवत्यनेनपुरुषइत्युदंज्ञानादिमनो
 वावसोमःतद्वाचःश्रीणंतिस्वार्थैःप्रश्रयोग्यत्वात्पृथयोवाचः ॥ प्रशंसनरूपत्वात्प्रशंसनीयत्वा
 द्वा ॥ प्रशंसनीयत्वमेवअपांगवांच ॥ देवानांजन्मनियज्ञे ॥ तत्रहितेषामभिव्यक्तिः पूर्वज्ञाने
 वा ॥ विशःप्रजाश्चश्रीणंति ॥ मुख्यतःताएवश्रीणंतीतिचशब्दवर्जनम् ॥ दिवस्त्रिष्वारोचनेषु ॥
 आदित्यचंद्रविद्युत्पर्यंतस्थितानांदेवानांजन्मनियज्ञे ॥ यज्ञवैदेवजन्म ॥ तत्रहिदेवाःप्रादुर्भवं
 ति ॥ आसूर्यांचंद्रमसावाविद्युतंतैवलोकानधिश्रिताइत्यादिश्रुतेः ॥ द्यौर्वाविद्युत्तत्पतिवायुमुप
 गम्यतेनैवपरमुपगच्छति ॥ सैषाब्रह्मलोकैविराजतेइत्यादिश्रुतेर्द्यौरिवविद्युत् ॥ ३ ॥ अर्चत ॥
 अर्चनंयज्ञादि ॥ प्रार्चनंज्ञानध्यानादि ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञानयज्ञःपरंतपेतिभगवद्वचना

त् ॥ प्रियज्ञाअर्चत ॥ प्रियज्ञानाःप्रार्चत ॥ पुत्रकाःअल्पज्ञानाअप्यर्चत ॥ नबुद्धिभेदंज
नभेदज्ञानांकर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणिविद्वान्पुक्तःसमाचरन्त्रितिव ॥ उतशब्दाज्ज्ञानि
नामप्यर्चनंयुक्तम् ॥ स्वाश्रमानुसारेणेति ॥ अधातेविष्णोविदुषाचिदर्थस्तोमोयज्ञश्रद्धो
हविष्मतेतिश्रुतेः ॥ किंतदर्चनीयंघृष्णुधृष्टंप्रब्रह्मवासुदेवाख्यम् ॥ पुरंदेहंनार्चत ॥ प्रत्युद्गमप्रश्र
यणाभिवादनंविधीयतेसाधुमिथःसुमध्यमे ॥ प्राज्ञैःपरस्मैपुरुषायचेतसागुहाशयायैवनदेहमानि
नइतिभागवते ॥ स्वदेहमानिहरयेप्रणमेत्केवलायवा ॥ नदेहायनतन्मानपरायचकथंचनेति
व्यासस्मृतौ ॥ पुनरर्चतेतितात्पर्यार्थे ॥ १ ॥ गर्गगोधापिंगादीनांधोषाअपिनादमात्रव्यं
जकत्वेनभगवद्वाचकाएवेत्याह ॥ अवस्वरातिगर्गइत्यादिना ॥ एतत्समस्तमिंद्रायैवेत्य
र्थः ॥ ब्रह्मवेदोविशेषतइंद्रायैवोद्यतः ॥ गर्गइतिपादभूषणमहामत्रकदधिपात्रकदधिपात्रह
स्तिहस्तानानाम ॥ पिंगाचकोरी ॥ अवपरीत्यल्पाधिक्यादिविशेषोऽपितद्वाचकएवेतिज्ञापना
य ॥ चनिष्कददित्यनुकरणशब्दः ॥ सनिष्वणदित्यतिशयार्थे ॥ तावाएताःसर्वाःऋचःसर्वे
वेदाःसर्वधोषाएकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणऋचइत्येवविद्यादितिश्रुतिः ॥ दधोमथनशब्दश्चाप्यं
तर्नादस्वरूपतः ॥ भीषकत्वंहरेर्ब्रूयादंतर्नादोहिभीषणे ॥ गजदंहितमप्येवंधिकारसहि
तंवदेत् ॥ स्वरितेनसमायोगाद्धिक्कृतौस्वरितोयतः ॥ महामंत्रजलाद्यैश्चयुक्तमेतादृशंवदेत् ॥
पादभूषाचधिकारंतत्कृतंस्वरितंवदेत् ॥ अद्भुतत्वंहरेर्वक्तिपिंगाकंठशब्दवत् ॥ तामेवाद्भुततां
वक्तिगृहगोधापरापिचेतिशब्दनत्वे ॥ २ ॥ यच्चैन्योनद्यआपंततितद्वोषश्चैद्रवाचकः ॥ नदी

समुद्रघोषाश्चनादत्वाच्छैष्ठ्यवाचकाः ॥ नादोहिश्रैष्ठ्यवाचीस्यादेवंघोषाः परेऽपिचेति ॥ तदर्थंच
नद्यआपंतंति ॥ भूताधिभूतौबुनिधानमध्येभूत्वाहरिः सर्वहरोऽतिधाम्ना ॥ अगाधमंभोविदधाति
भस्मयोवाडवाग्निर्नृहरिर्विचिंत्यइतिवैहायससंहितायाम् ॥ सुदुघाःसुष्ठुअपांदोहनकर्यः ॥ स्फु
रणापगमनमासांनास्तीत्यनपस्फुरः ॥ नित्यचलनस्वभावाः ॥ अपगतस्फुरणत्वेनसोमंगूभाय
त ॥ अचलत्वेनमनोवा ॥ ३ ॥ व्यतीन्विशेषेणाधिकान्देवान् ॥ अफाणयद्विस्तारयामास ॥
दाशुषेयजमानाय ॥ तत्समीपे ॥ फणविस्तारइतिधातोः ॥ सुयुक्तान्सुयोगरतान् ॥ विशेषेणा
धिकत्वेनव्यतयोदेवताः स्मृताः ॥ नित्ययोगस्ताश्विनारायणपरायणाः ॥ तएवचैद्रियात्मानस्ता
न्विस्तारयतीश्वरः ॥ मनआर्दीद्रियाणांशुशक्तिविस्तारएवतु ॥ विस्तारोदेवतानांस्याद्भक्तेषुहरि
णाकृतइतिप्रकाशसंहितायाम् ॥ चतुर्भिःसाकंनवतिंचनामभिश्चक्रंनष्टसंव्यतीरंवीविपदिति
श्रुतिः ॥ समेंद्रोमेधयास्पृणोतु ॥ अमृतस्येदेवधारणोभूयासम् ॥ शरीरेमेविचर्षणम् ॥ जिह्वा
मेमधुमत्तमा ॥ कर्णाभ्यांभूरिविश्रुवमितिच ॥ नदेवायद्विमादायरक्षंतिपशुपालवत् ॥ यंतुर
क्षितुमिच्छंतिबुद्ध्यासंयोजयंतितमितिभारते ॥ तक्कोजगत्कर्ता ॥ तकनिर्माणइतिधातोः ॥ नव
र्तवैप्रसवःसर्गतक्कइत्यादिप्रयोगाच्च ॥ नेतांचसर्वस्य ॥ तदेववपुःसः ॥ यत्तज्जगत्कर्तृनेतृरूपम् ॥
देहदेहिविभागश्चनक्कचित्परमेश्वरे ॥ गुणतद्वद्विभागोवानेहननेतिचश्रुतेरितिपाद्वे ॥ तद्विज्ञाने
नपरिपश्यंतिधीराः ॥ आनंदरूपममृतंयद्विभाति ॥ सदेहःसुखगंधश्चज्ञानभाःसत्पराक्रमः ॥
ज्ञानज्ञानःसुखसुखःसविष्णुःपरमोऽक्षरइतिश्रुतेश्च ॥ विशुद्धविज्ञानमरीचिमालयासचित्ररत्नप्रक

रप्रकाशया ॥ प्रकाशिताशेषजगत्स्वरूपथाप्रभुःसदाह्लादतनुर्विभूषितइतिपुरुषोत्तमसंहिताया
 म् ॥ उपमाउपमायाम् ॥ उपमाविषयेअमुच्यतत्यक्तोऽभवत् ॥ निरुपमइत्यर्थः ॥ अल्पा
 क्षरेणशक्येऽपिवचुंबह्वक्षरंयदि ॥ उक्तस्याधिक्यमेवात्रनिषेधेऽशेषतोभवेदितिशब्दनिर्णये ॥ १ ॥
 विश्वाविश्वान्द्विषोऽज्ञानपापादीनतीत्यशक्तोविष्णुःस्वभक्तानतिवहत्येवहि ॥ यमेवैषष्टणुनेतेनल
 भ्यस्तस्यैषआत्माविष्टणुनेतनुंस्वाम् ॥ तेषामहंसमुद्भृतामृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थ
 मध्यवेशितचेतसामित्यादिप्रसिद्धिंउशब्देनाह ॥ द्विषोनीत्यतिशयेनात्मानंप्रत्योहत्इत्यतिश
 ब्दद्वयार्थः ॥ ओदनंउदतेःकर्मबंधनमभिनद्भगवान् ॥ कानीनोवादरायणः ॥ परःपरमात्मा ॥
 गिरैवपच्यमानंपरिपाककाले ॥ संश्लेषादोदनंकर्मपच्यमानंगिरैवहि ॥ अभिनद्भगवान्ध्यासः
 स्वभक्तानामशेषतइतिव्याससंहितायाम् ॥ २ ॥ अर्भकइवस्थितोनवंरथमध्यतिष्ठत् ॥ कुमारःकु
 रिसतमारकः ॥ अर्भकइवसूक्ष्मदेहः ॥ पूर्वपूर्वदेहंपरित्यज्यनवंनवंदेहमध्यतिष्ठज्जीवमादाय ॥
 जीवदेहंपरित्यज्यसहजीविनचेश्वरः ॥ जीवस्यान्यशरीरंचसमुत्पाद्यविशत्यजइतिमान्यसंहिता
 याम् ॥ कुमारकइवार्भकःसूक्ष्मदेहइतिवा ॥ अर्भकःसूक्ष्मदेहोपिनकुमारइतिवा ॥ सपक्ष
 त्परिपक्वज्ञानादिगुणमकरोत् ॥ महिषंमहांतंब्रह्माणंमृगंमृगयंतंस्वात्मानंपित्रेस्वस्मैमात्रेलक्ष्म्यै
 विभुक्रतुंपितृमानुविषयेपूर्णज्ञानंपुनःपूरयामासेत्यर्थः ॥ ज्ञानपूर्णविधातारंभोक्षदानेनकेशवः ॥
 स्वपुत्रंपूरयामासमहिषंमहतांमहानितिप्रवृत्ते ॥ ३ ॥ यथास्थिताःप्रज्ञाताः ॥ इतस्ततःसंयोज
 नंविनायथास्थितशंसनंपथिप्राप्तिः ॥ व्यासोविशेषेणापन्नः ॥ अविहृतमसंरुद्धम् ॥ कच्छ्रादय

थास्थितशंसनमित्ताहुःखादवागर्तिगतश्रीकताभेवप्राप्तुयाम् ॥ विलोमःशत्रुजयकृतसंसर्गःपा
 पनाशनः ॥ यथास्थितःश्रीकरःस्यात्स्वाध्यायःशंसनेऽपिचेतिप्रवृत्ते ॥ गतश्रियःश्रियोहानिपा
 पहानिपरस्यच ॥ संसर्गश्छंदसांकुर्याच्छिष्योद्यद्विषयथाःस्थितइतिस्वाध्यायतत्त्वे ॥ किंचित्त्वेचो
 भयत्वेचसंशयेसदृशेतथा ॥ इवशब्दःप्रयुज्येतन्यक्कारेऽपिचपंडितैरितिशब्दनिर्णये ॥ अतोगतश्री
 त्वसंशयेपीत्यर्थः ॥ इतस्ततोविशेषेणसंहृतंसंयोजितंविद्वतम् ॥ पापानांव्यतिषिक्तत्वाद्द्व्यतिषि
 क्तंविनाशकम् ॥ धनस्याव्यतिषेणव्यतिषेणोऽविनाशकः ॥ सदृशंसदृशस्यैवयतःस्यात्प्रविनाश
 कम् ॥ तथाप्यप्रासनाशस्यधनस्यबलवत्त्वतः ॥ शक्रुयान्नविनाशायपापस्येच्छासमेधितम् ॥
 संसृष्टस्याद्विनाशायनहीच्छाधनसंक्षयइतिस्वाध्यायतत्त्वे ॥ अव्यतिषिक्तत्वंचमोक्षैर्वर्ततइत्यत्रो
 भयार्थइवशब्दः ॥ एवंभूतेनशंसनेनपाप्मानमपहंति ॥ शमलंरागादिकंच ॥ पापस्यपृथगुक्तेः ॥
 शमलंपापमुद्दिष्टंरागद्वेषादिकंतथा ॥ अपराधश्चशमलंमलंचशमलंविदुरितिशब्दनिर्णये ॥ यए
 वमुपास्तेसोऽपिपाप्मानमपहंति ॥ ऋक्षुसंसृज्यमानासुप्रोच्यमानंजनार्दनम् ॥ पुंसंसृष्टस्यपापस्य
 निहंतारंविशेषतः ॥ तत्प्रसादेनमुक्तस्यपापासंसृतामपि ॥ ध्यायन्कर्माण्यकृत्वापिमुच्यतेसर्वपा
 तकैरितिप्रवृत्ते ॥ ७ ॥ नचैवमादिवाक्यानांस्वार्थेप्रामाण्याभावः ॥ सिद्धार्थेप्रामाण्यस्यसाधि
 तत्वात् ॥ अविरोधाच्च ॥ नचबह्वर्थेषुतात्पर्यकल्पनेकल्पनागौरवम् ॥ वचनैवप्रतीयमानत्वाद्
 र्थस्यकल्पनाभावात् ॥ नचवाचनिकस्तात्पर्यार्थइतिविशेषः ॥ तन्मानाभावात् ॥ यत्रवाचनिका
 र्थादन्यस्तात्पर्यार्थःप्रतीयतेलौकिकवाक्येषुनतत्रसाक्षाद्बचनंप्रबोधकम् ॥ वचनलिंगकानुमाहि

सा ॥ विरोधादमुख्यवृत्तिर्वा ॥ आसत्त्वनिश्चये ॥ आप्तत्वानिश्चयेप्रामाण्यमेव न भवति ॥ वेदवाक्यस्य तु वाचनिकार्थविनयान्वयो युज्यते ॥ वाचनिकानां तु बहूनामप्यविरोधस्वीकार्यता ॥ ॐ स्वाप्यस्य संपत्थोरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हीनिसूत्रम् ॥ वानात्सुतेर्देवनाहामुदेवो वासाद्द्युतेश्छादनात्कीदृयाच ॥ बलादसुत्वाद्वातृतो वर्तनाच्च तं वासुदेवं प्रवदंति वेदा इत्यादिसौकरायणश्रुतिः ॥ मोक्षेऽपि सुप्तिरस्तीत्याशं कानिष्टच्यर्थमेवान्यतरपदम् ॥ रूढियोगौ विना कश्चिन्नैवार्थो वेदगो भवेत् ॥ तत्रापि यौगिको मुख्यः सर्वत्रास्ति सवैदिके ॥ अनवस्थानिष्टस्यार्थयौगिकेरूढकल्पना ॥ ज्ञाने विशेषविज्ञानं व्यवहारोऽपि रूढित इति ब्रह्मतर्के ॥ वाचनिकमर्थपरित्यज्य नियोगार्थकल्पने श्रुतहानिरश्रुतकल्पने निसर्वदोषाधिकौ तस्य व्यर्थमापद्यते ॥ एवं च वदतो विधि शब्दानि र्थकाः सिद्धार्था वा सिद्धशब्दावास्वार्थे प्रमाणभूता इत्युक्ते किमुत्तरम् ॥ न च कारणं किंचिद्वाचनिकानां बहूनामप्यर्थानां त्यागे ॥ प्रतीयमाने तु विरोधे तदन्योर्थः स्वीकार्यो वाचनिक एव ॥ सोऽपि वाचनिक एवेत्यपि तत एव सिद्ध्यति ॥ मुख्यार्थानां च सर्वेषां तारतम्यं च विद्यते ॥ तत्रापि परमां मुख्यो वाच्योऽशेषरवै हरिः ॥ तत्तन्मुख्याविरोधेन तदन्यार्थस्य संग्रहः ॥ स्वतो मुख्यविरोधे तु त्याज्योऽन्योऽर्थोऽस्वित्तेष्वपि ॥ इति सर्वत्र नियमः शब्दार्थज्ञानभूमिष्विति च ॥ न च क्रियाथामेव प्रयोजनं न सिद्ध इत्युक्तम् ॥ ज्ञानमात्रेऽपि महाप्रयोजनदर्शनात्पितृजीवनादिवाक्ये ॥ आह च स्वयं भगवान् ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोके त्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वरः ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि

निपीतशब्दः ॥ इंद्रस्यकेवलत्वात्केवलमाध्यंदिनंसवनम् ॥ ममद्धीनितृतीयसवनम् ॥ तत्रहिमदोवि
 शेषतोभवतिपूर्तेः ॥ इतिसवनत्रयरूपताषोळशिनः ॥ वृषणवत्वृष्णः इंद्रस्यविशेषतः प्रियत्वात् ॥
 एवंचतूरूपताषोळशिनः ॥ राम्नोतिक्कद्धोभवति ॥ विहृतपक्षेतु ॥ पादान्वयवधाथार्धचर्शः शंसे
 त् ॥ पूर्वासांपूर्वाणिपदानि ॥ गायत्र्यः पंक्तिभिः पंक्तीनांतुद्वेपदेशिष्येतेताभ्यांप्रणुयात् ॥ उष्णि
 होवहतीभिरुष्णिहांतूत्तमान्पादान्द्वौद्वौकुर्यात् ॥ चतुरक्षरमाद्यम् ॥ द्विपदाश्चतुर्धाकृत्वाप्रथमां
 त्रिष्टुभोत्तराजगतीभिः उत्तमायाश्चतुर्थमक्षरमंत्यपूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिच्छंदस्त्ववदध्या
 त् ॥ द्वितीयतृतीययोः पादयोरवसाने उपदध्यात् ॥ प्रचेतनेतिपूर्वस्याम् ॥ प्रचेतयेत्युत्तरस्याम् ॥ उत्त
 रास्वितरान्पादान्पष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारंशंसेत् ॥ महानाम्नीनांपंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकाद
 शाक्षरेषुपादेषु ॥ एवाहोवाअपाःपूर्वेषांहरिवःसुतानांएवाह्रींद्रंअथोइदंसवनंकेवलंते ॥ एवाहिशा
 क्रोममद्विसोमधुमंतमिंद्रवशीहिशक्रःसत्रावृषंजहरआवृषस्वेति ॥ भगवद्भक्तिज्ञानवैराग्यपूर्व
 कंचकर्मकर्तव्यम् ॥ इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठुनान्यच्छ्रेयोवेदेयतेप्रमूढाः ॥ नाकस्यपृष्ठेसुकृतेतेनु
 भूत्वाइमंलोकंहीनतरंवाविशंति ॥ नैष्कर्म्यमध्यच्युतभाववर्जितंनशोभतेज्ञानमलंनिरंजनम् ॥
 कुतःपुनःशश्वदभद्रमीश्वरेनचार्पितंकर्मयदप्यकारणम् ॥ यतःप्रवृत्तिर्भूतानांयेनसर्वमिदंततम् ॥
 स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिर्विदतिमानवः ॥ त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिष्ट्वास्वर्गतिंप्रार्थयं
 ते ॥ तेपुण्यमासाद्यसुरैर्द्रलोकमश्रंतिदिव्यान्दिविदेवभोगान् ॥ मयिसर्वाणिकर्माणिसंन्यस्या
 ध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममोभूत्वायुध्यस्वविगतज्वरः ॥ येमेतमिदंनित्यमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥

श्रद्धावंतोऽनसूयंतोमुच्यन्तेतेऽपिकर्मभिः ॥ यत्वेतदभ्यसूयंतोनानुतिष्ठंतिमेमतम् ॥ सर्वज्ञानविम
 ङांस्तान्विद्विनष्टानचेतसः ॥ तपस्विनोदानपरायशस्विनोमंत्रविदःसुमंगलाः ॥ क्षेमंनर्विदंतिवि
 नायदर्पणंतस्मैसुभद्रश्रवसेनभोनमः ॥ एषउएवदाश्वान्पुन्यएववेद ॥ यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयो
 पनिषदातदेववीर्यवत्तरंभवति ॥ परंभावमजानंतोमभूतमहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्माणोभो
 घज्ञानाविचेतसः ॥ सर्वगुह्यतमंभूयःशृणुमेपरमंवचः॥इष्टोऽसिमेदृढमितिततोवक्ष्यामितेहितम् ॥
 मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमानमस्कुरु ॥ मामवैष्यसिसत्यंतेप्रतिजानेप्रियोऽसिमे ॥ विज्ञानमानं
 दंब्रह्मरातिदानुःपरायणम् ॥ तिष्ठमानस्यतद्विदइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ नमोनारायणायाजभ
 वशक्तोष्णरुद्धुमुखैः ॥ सदावंदितपादायश्रीपाद्यप्रेयसेऽधिकम् ॥ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगव
 पादाचार्यविरचितःकर्मनिर्णयःसंपूर्णः ॥ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अथविष्णुतत्त्वविनिर्णयः ॥ ॐ ॥ सदागमैकविज्ञेयंसमती
 तक्षराक्षरम् ॥ नारायणंसदावंदेनिर्दाषाशेषसद्गुणम् ॥ विशेषणानियानीहकथितानिसदुक्तिभिः ॥
 साधयिष्यामितान्येवक्रमात्सज्जनसंविदे ॥ ऋगाद्याभारतंचैवपंचरात्रमथाखिलम् ॥ मूढरा
 मायणंचैवपुराणंचैतदात्मकम् ॥ येचानुयायिनस्त्वेषांसर्वेतेचसदागमाः ॥ दुरागमास्तदन्ये
 येतैर्नज्ञेथोजनार्दनः ॥ ज्ञेयएतैस्सदायुक्तैर्भक्तिमद्भिःसुनिष्ठितैः ॥ नचकेवलत्वेर्केणनाक्षजेनके
 नचित् ॥ केवलागमविज्ञेयोभक्तैरेवचान्यथेतिब्रह्मांडे ॥ नावेदविन्मनुतेदंबूहंतंसर्वानुभूमात्मा

नःसांपरायइतितैत्तिरीयश्रुतिः॥ नैषातर्केणमतिरापनेयाप्रोक्तान्येनैवसुज्ञानायप्रेष्ठेतिकठश्रुतिः॥
 नेंद्रियाणिनानुमानवेदाह्येनैवेदयंतितस्मादाहुर्वेदाइतिपिप्पलादश्रुतिः ॥ नचैतेषांवचनानामे
 वाप्रामाण्यम् ॥ अपौरुषेयत्वाद्देदस्य ॥ इतिहासपुराणःपंचमोवेदानांवेदइतितद्गृहीतत्वाच्च ॥
 नचापौरुषेयंवाक्यमेवनास्तीतिवाच्यम् ॥ तदभावेसर्वसमयाभिमतधर्माद्यसिद्धेः ॥ यस्यतौ
 नाभिमतौनासौसमयी॥समयप्रयोजनाभावात् ॥ नचनेनलोकोपकारः ॥ धर्माद्यभावज्ञानेपरस्प
 रंहिंसादिनाऽपकारस्यैवप्राप्तेः॥नचोपकारेणतस्यप्रयोजनम्॥अदृष्टाभावात् ॥ अतोधर्माद्यभावं
 वदतास्वसमयस्यानर्थक्यमंगीकृतमेवेतिनासौसमयी ॥ नचपौरुषेयेणवाक्येनतत्सिद्धिः ॥ अज्ञा
 नविप्रलंभयोःप्राप्तेः॥नचतदर्थत्वेनसर्वज्ञःकल्प्यत ॥ अन्यत्रादृष्टस्यसर्वज्ञत्वस्यकल्पनंतस्या
 विप्रलंभकत्वकल्पनंतस्यतत्कृतत्वकल्पनंचेतिकल्पनागौरवप्राप्तेः ॥ अपौरुषेयवाक्यांगीकारेण
 किंचित्कल्प्यम् ॥ अपौरुषेयत्वंचस्वतएवसिद्धम् ॥ वेदकर्तुरप्रसिद्धेः॥ अप्रसिद्धौचकर्तुस्तत्क
 ल्पनेकल्पनागौरवम्॥ अकल्पनेचाकर्तृकत्वंसिद्धमेव॥नचलौकिकवाक्यवत्सकृतृकत्वम्॥तस्या
 कर्तृकत्वप्रसिद्ध्यभावात्॥ नचकेनचित्कृत्वावेदइत्युक्तंवेदसमम् ॥ परंपराभावात् ॥ नचस्वयंप्रति
 भातैवेदैर्दृष्टमेवेदवाक्यमवति ॥ परंपरासिद्धेवेदवाक्यानुसारित्वात् ॥ वेदद्रष्टृणामुक्तगुणवत्त्वाच्च
 तेषाम् ॥ उक्तंचब्रह्मांडे ॥ विशलक्षणतो नूनस्तपस्वीबहुवेदवित् ॥ वेदइत्येवयंपश्येत्सवेदोज्ञानद
 र्शनादिति ॥ प्रामाण्यंचस्वतएव ॥ अन्यथानवस्थाऽनात् ॥ नचोक्तयुक्तयधीनत्वंप्रामाण्यस्य ॥
 बुद्धिदोषनिरासमात्रकारणत्वाद्युक्तीनां ॥ अदुष्टबुद्धीनांस्वतएवसिद्धत्वाच्चप्रामाण्यस्य ॥ नचा

कांक्षायाभिवप्रमाणांतरापेक्षत्वादनवस्थाभावइतिवाच्यम् ॥ आकांक्षायाएवबुद्धिदोषात्मकत्वा
त् ॥ दुष्टबुद्धीनामेवाप्रामाण्यशंकेतिपरतोऽप्रामाण्यम् ॥ प्रामाण्यं च स्वतएवसिद्धम् ॥ नचोच्चार
णकालएववर्णानामुत्पत्तिरितिवाच्यम् ॥ तदेवेदंवचनमितिप्रत्यभिज्ञाविरोधात् ॥ नचसादृश्या
त्प्रत्यभिज्ञाभ्रांतिरितिवाच्यम् ॥ सोयं देवदत्तइत्यादेरपितथात्वप्राप्तेः ॥ सर्वक्षणिकत्वंवदताबौ
द्धेनसेयंदिगित्यादिप्रत्यभिज्ञायाभ्रांतित्वंनवाच्यम् ॥ पंचस्कंधेभ्योन्यत्वात् ॥ नचदिशाएवभ्रां
तिकल्पिताः ॥ विज्ञानशून्ययोरपिसाम्यात् ॥ नचादित्योदयादिनैवदिक्कल्पना ॥ अंधकारेपि
दिङ्कात्रप्रतीतेः ॥ कादाचित्कभ्रांतिरेवादित्योदयादिदर्शनाच्चिवार्यते ॥ साचविज्ञानशून्ययोरपि
भवतीतितेषांमतम् ॥ वादिविप्रतिपत्तेः ॥ अतोदिशःस्थिराएवेतिसिद्ध्यतिशून्यवदेव ॥ अतस्त
द्वेदस्यापिस्थैर्यसिद्धम् ॥ तदेवेदंवाक्यमितिप्रत्यभिज्ञानात् ॥ नचानुमानादीनामागमंविनाप्रा
माण्यंधर्मादिषु ॥ तद्गोचरत्वात् ॥ अतोऽपौरुषेयवाक्यैर्नैवधर्मादिसिद्धेः सर्ववादिनामपितदंगी
कार्यम् ॥ तत्प्रामाण्यंचस्वतएवसिद्धम् ॥ अप्रामाण्यस्यचपरतस्त्वंगीकारेदुष्टेन्द्रियादेरप्यः
प्रामाण्यहेतुत्वंनस्यात् ॥ तदंगीकारेचानुभवविरोधः ॥ अतःप्रामाण्यंस्वतःपरतोऽप्राप्ता
प्यमिति सिद्धम् ॥ वाचाविरूपनित्यया ॥ नित्ययानित्ययास्तौमिब्रह्मतत्परमंपदमिति
श्रुतिर्वावनित्याअनित्यावावस्मृतयोयाश्चान्यान्यावाचइतिरैगीश्रुतिः ॥ विज्ञेयंपरमंब्रह्मज्ञापिका
परमाश्रुतिः ॥ अनादिनित्यासातच्चविनातानसगम्यतइतिकात्यायनश्रुति ॥ सहस्रधामहिमान
सहस्रंयावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवाक् ॥ कश्छंदसांयोगमावेदधीरःकोधिष्ण्यांप्रतिवाचंपपोदित्या

दिच ॥ नित्यावेदाःसमस्ताश्चशाश्वताविष्णुबुद्धिगाः ॥ सर्गसर्गेऽमुनैवेतउद्गीर्येतेतथैवच ॥
 तत्क्रमेणैवैर्वर्णैस्सैःस्वैरेवनान्यथा ॥ अतःश्रुतित्वमेतासांश्रुताऽवयतोऽखिलैः ॥ जन्मान्तरे
 श्रुतास्तास्तुवासुदेवप्रसादतः ॥ मुनीनांप्रतिभास्यंतिभागेनैव नसर्वशः ॥ यतस्ताहरिणादृष्ट्या
 श्रुताऽवापरैर्जनैः॥श्रुतयोदृष्टयश्चेतितेनोच्यंतेपुरातनैः ॥ तदुत्पत्तिवचश्चैवभवेद्यक्तिमपेक्ष्यतु ॥
 चेतनस्यजनिर्यद्दुच्यतेसर्वलौकिकैः ॥ पुराणानितदर्थानिसर्गसर्गेऽन्यथैवतु ॥ क्रियंतेऽत
 स्वनित्यानितदर्थाःपूर्वसर्गवत् ॥ वेदानांसृष्टिवाक्यानिभवेयुर्व्यक्त्यपेक्षया ॥ अवांतरा
 भिमानानादिवानावाव्यपेक्षया ॥ नानित्यत्वात्कृतस्तेषामनित्यत्वंस्थिरात्मनामितिब्रह्माडे ॥
 नचानित्यत्वेश्रुतिर्वेदइत्यादिविशेषशब्दउपपद्यते ॥ वेदास्तेनित्यविचत्वाच्छ्रुतपश्चाखिलैःश्रु
 तेः ॥ आम्नायोऽनन्यथापाठादीशबुद्धिस्थिताःसदेतिमहावाराहे ॥नचनित्यत्वंविनावेदानांदर्शन
 व्यवहारोयुज्यते ॥ नचवर्णपदादीनामनित्यत्वंवक्तुंयुक्तम्॥ सर्वज्ञत्वादीश्वरस्यतद्बुद्धौसर्वदाप्रती
 यमानत्वात् ॥ नचघटादिवत्संस्कारमात्रत्वंवक्तुंयुक्तम् ॥ प्रत्यभिज्ञाविरोधस्योक्तत्वात् ॥ पुराणा
 नामप्यन्यथाशब्दरचनमेवानित्यत्वम्॥अतआकाशगुणेशब्देव्यज्यमानावर्णादयस्तत्क्रमात्मको
 वेदश्चनित्यएवेतिसिद्धम्॥नचकेवलसिद्धेर्थव्युत्पत्त्यभावादप्रामाण्यम् ॥ सिद्धान्वितएवव्युत्पत्ति
 गृहीतेः ॥ इयंमाताऽयंपितेत्यादावंगुलिप्रसारणादिपूर्वकनिर्देशेनैवहितज्जानाति ॥ कार्यान्वितए
 वव्युत्पत्तिरिति वदतःकार्यस्थकार्यान्वयाभावात्कल्पनागौरवम् ॥ इयंमाताऽयंपितानुरूपोसीत्या
 दौसिद्धमात्रज्ञापनेनपर्यवसितत्वाद्वाक्यस्य ॥ तस्यतत्रप्रामाण्यानुभवाच्च ॥ नचकुत्रचित्सिद्ध

ज्ञापनादन्यद्वाक्यस्यप्रयोजनदृष्टम् ॥ ज्ञात्वैवहीष्टसाधनतांप्रवर्ततेनिवर्ततेचविषय्येण ॥ अतःसि
 द्धएवसर्ववाक्यानांप्रामाण्यंसिद्धम् ॥ प्रसिद्धंचव्याकरणनिरुक्तादीनांसिद्धमात्रेप्रामाण्यंसर्ववादि
 नाम् ॥ तदनंगीकरेचसर्वशाब्दव्यवहारसिद्धिः ॥ उत्तंचनारदीये ॥ सर्वज्ञंसर्वकर्तारंनारायणमनाम
 यम् ॥ सर्वोत्तमंज्ञापयंनिमहानात्पर्यमत्रहि ॥ सर्वेषामपिवेदानामितिहासपुराणयोः ॥ प्रमाणा
 नांचसर्वेषांतदर्थंचान्यदुच्यतइति ॥ नचजीवेश्वराभेदएवतात्पर्यमागमस्य ॥ तत्रप्रमाणाभावा
 त् ॥ नचजीवेश्वरभेदःसिद्धइत्यनुवादकत्वंभेदवाक्यानाम् ॥ आगमंविनेश्वरस्यैवासिद्धेः ॥ नचा
 नुमानात्तत्सिद्धिः ॥ विषय्येणाप्यनुमानंशक्यत्वात् ॥ विमतंसकनृकंकार्यत्वाद्दृढवदित्युक्तेवि
 मतंविकर्तृकमस्मत्संमतकर्तुरहितत्वादात्मवदित्यनुमानविरोधात् ॥ अकार्यत्वमुपाधिरित्युक्तेश
 रीरिजन्यत्वमितरत्राप्युपाधिरित्युत्तरम् ॥ प्रत्यक्षानुमानसिद्धत्वेचभेदस्यतद्विरोधादेवाप्रामाण्य
 मभेदागमस्य ॥ तेनाभेदागमस्यप्रामाण्याभावेनानुवादकत्वंभेदवाक्यानाम् ॥ नहिबलवतोनुवा
 दकत्वं ॥ दाढ्यहेतुत्वात् ॥ प्रत्यक्षादेरागमस्यप्राबल्येपिनोपजीव्यप्रमाणविरोधेप्रामाण्यम् ॥
 विषयाभावेस्वस्यैवाप्रामाण्यप्राप्तेः ॥ तेनैवह्यनुमानादिनागमस्यविषयःसिद्ध्यतितत्पक्षेऽपि ॥
 अनुमानेनह्यनुवादित्वपक्षईश्वरोबोद्धव्यःप्रत्यक्षेणचागमः ॥ अतस्तयोर्विरोधेप्रामाण्यंनस्या
 त् ॥ अनुमानसिद्धेश्वराच्चभेदोऽनुभवतएवसिद्धोजीवस्य ॥ असर्वकर्तृत्वेनानुभवात् ॥ न
 चानुभवविरोधेआगमप्रामाण्यम् ॥ आगमप्रमाणयानुभवस्याप्यप्रामाण्यप्राप्तेः ॥ बहुप्रमा
 णसंवादश्चदाढ्यहेतुरेव ॥ बहूनांचनेतस्यैवदर्शनिदाढ्यस्यैवदृष्टेः ॥ सर्वाविवादस्थलएवक

थंचिदनुवादकत्वम् ॥ नचात्रसर्वाविवादः ॥ एकत्ववादिनामेविवाददर्शनात् ॥ बहुप्रमाण
 विरोधैकस्याप्रामाण्यं दृष्टं शुक्तिरजतादौ ॥ नचदोषजन्यत्वादेवदुर्बलत्वमिति विरोधः ॥
 बहुप्रमाणविरुद्धानां दोषजन्यत्वनियमात् ॥ दोषजन्यत्वं च बलवत्प्रमाणविरोधादेव ज्ञायते ॥
 अदुष्टमिंद्रियत्वक्षतकौदुष्टस्तथानुमा ॥ आगमोऽदुष्टवाक्यं च स्वदृक्कानुभवः स्मृतः ॥ बलवत्प्र
 माणतश्चैव ज्ञेयादोषानचान्धथा ॥ द्विविधं बलत्वं च बहुत्वाच्च स्वभावतः ॥ तयोः स्वभावो बलवा
 नुपजीव्यादिकश्चसः ॥ याथार्थ्यमेव प्रामाण्यं तन्मुख्यं ज्ञानशब्दयोः ॥ ज्ञानं च द्विविधं बाह्यं तथा
 नुभवरूपकम् ॥ बौल्येवानुभवस्तत्र निर्दोषत्वक्षजादिकम् ॥ अनुप्रमाणां यातितथाक्षादित्रयं
 ततः ॥ प्राबल्यमागमस्यैव जात्यातेषु त्रिषु स्मृतम् ॥ उपजीव्यविरोधे तु न प्रामाण्यमुच्यते ॥ या
 माहुरनुमां किंचिच्चिदाद्यवयवात्मिकाम् ॥ साव्यर्थानोपपत्त्या हि विनासापि प्रमाणाताम् ॥ यात्यतोऽनु
 क्तिरैवैकाप्रमाणमनुमात्मकम् ॥ युक्तिः प्रतिज्ञारूपा चेहेतुदृष्टांतरूपिका ॥ तथोपनयरूपा च परानि
 गमनात्मिका ॥ पृथक्पृथक्प्रमाणत्वं यातियुक्तितयैवतु ॥ प्रतिज्ञाहेतुगर्भैवपृथक्प्रामाण्यमेव्य
 त्ति ॥ सिद्धत्वेन प्रतिज्ञायाहेतुर्मानं पृथग्भवेत् ॥ प्रतिज्ञावयवत्वानुस्वातंत्र्येणैवमानताम् ॥ दृष्टां
 तोयात्युपनयोव्यासिमाश्रित्येकवलम् ॥ व्यासिस्तुकेवलापि स्यात्प्रमाणं नियमाश्रयात् ॥ तथानि
 गमनंचोपसंहारैकरूपतः ॥ प्रामाण्यं यात्यनुभवो ज्ञापयत्युपपत्तितां ॥ विरोधश्च तथाधिक्यं
 न्यूनतासंगतिस्तथा ॥ उपपत्तिदोषा विज्ञेया विरोधश्च स्वतो न्यतः ॥ जनकस्यात्ययो जातिः स्वस्य
 वान्थस्य वा भवेत् ॥ जनकं प्रमाणमुद्दिष्टं स्वस्यार्थस्य प्रकाशनात् ॥ निग्रहाएतएवस्युः संवादान्

क्तिसंयुताः ॥ अर्थतःप्राप्तिरेवार्थापत्तिरित्यभिधीयते ॥ दृष्ट्वासदृशमेवान्यपूर्वदृष्टेतुवस्तुनि ॥
 एतत्सदृशताज्ञानमुपमानंप्रकीर्तितम् ॥ अभावस्यपरिज्ञानंद्विविधंसमुदाहृतम् ॥ एकंतत्रानुभव
 तोयोग्यस्यानुपलब्धतः ॥ द्वितीयमपिविज्ञेयं सुखाद्येचघटादिके ॥ एकंप्रत्यक्षरूपंस्याद्वितीय
 मनुमात्मकम् ॥ क्वचिद्धटाद्यभावोपिप्रत्यक्षेणावगम्यते ॥ झटित्येवपरिज्ञानान्नालिंगोद्भवतामता ॥
 अर्थापत्तिश्चोपमाचक्षुनुमाभेदएवतु ॥ आगमोद्विविधोज्ञेयोऽनित्यस्तथैवच ॥ प्रत्यक्षंत्रि
 विधंज्ञेयमैश्वर्ययोगिकंतथा ॥ अयौगिकंचेतितथासर्वमक्षात्मकंमतम् ॥ अक्षाणिचस्वरूपाणिनि
 त्यज्ञानात्मकानिचविष्णोःश्रियस्तथैवोक्तान्यन्येषांद्विविधानितु ॥ स्वरूपाणिचभिन्नानिभिन्ना
 नित्रिविधानिच ॥ देवासुराणिमह्यानीत्येतत्प्रत्यक्षमीरितम् ॥ विषयान्प्रतिस्थितंक्षक्षंप्रत्यक्षमि
 तिकीर्तितम् ॥ अक्षयंपुरुषस्याक्षंस्वरूपेमुख्यमेवतु ॥ उपचारस्तदन्यत्रसूद्यावुपचयौयतः ॥ उपप
 त्तिस्वरूपत्वादनुमांसंभवादिकम् ॥ प्रत्यक्षागममाहात्म्यादनुमानंप्रमाणतां ॥ यातिनैवान्यथातस्य
 नियतत्वंक्वचिद्धवेदित्यादिब्रह्मवर्क ॥ अत्रचोपजीव्यत्वेनप्रमाणप्राबल्याद्भेदएवतात्पर्ययुक्तम् ॥
 कथंचानुवादकत्वंभेदस्यप्रमाणेनासिद्धौ ॥ सिद्धौचकथमभेदवाक्यस्याबाधः ॥ नचाप्रमाणसिद्धे
 नानुवादकत्वंप्रमाणस्यभवति ॥ दुर्बलत्वंचभेदप्रमाणस्याभासत्वान्नभेदवाक्यानामनुवादित्वम् ॥
 अतश्चभेदवाक्यानामेवप्राबल्यम् ॥ सर्वप्रमाणविरुद्धवचनानामेवप्राबल्यांगीकारेद्भेदवाअग्रनैवाकिं
 चनासीदसतःसदजायतेत्यादीनामेवाविचारेणप्रतीयमानस्यार्थस्यसर्वप्रमाणविरुद्धत्वात्तत्रसर्वा
 गमानांमहातात्पर्यप्रसज्येत ॥ नचतत्रयुक्तिविरोधइतिवाच्यम् ॥ तस्मिन्पक्षेयुक्तिविरुद्धत्वेनाननुवा

दित्वमितिगुणएवस्यात् ॥ युक्तिसिद्धत्वेह्यनुवादित्वंस्यात् ॥ अतःप्रमाणसिद्धत्वेतदपलापायुक्ते
 रप्रमाणसिद्धत्वेचभेदप्रमाणस्थानुवादित्वाभावाच्चनभेदवाक्यानांदौर्बल्यम् ॥ नचप्रमाणबहुत्वे
 दौर्बल्यम् ॥ दाढर्थमेवहिबहुवाक्यसंवादोदृष्टम् । तथासत्यभ्यासादेरप्यप्रामाण्यहेतुत्वंस्यात् ॥ अ
 भ्यासस्यचतात्पर्यलिङ्गत्वंसर्वेषांसिद्धम् ॥ तदङ्गीकारे तत्पक्षेपिनवकृत्वस्तस्वमसीत्यभ्यासस्थानु
 वादकत्वेनाप्रामाण्यंस्यात् ॥ प्रथमवाक्येनैवयस्यासिद्धं तदर्थमपरमित्युक्तेप्रत्यक्षादिनाभेदोयेनानि
 श्रितस्तदर्थवाक्यमित्युत्तरम् ॥ तस्माद्बहुप्रमाणसंवादित्वेप्रावल्यमेव ॥ अतःसर्वप्रमाणविरुद्धत्वा
 न्नाभेदेतात्पर्यवाक्यस्य ॥ किंतुविष्णोस्सर्वोत्तमत्वएवमहातात्पर्यसर्वागमानाम् ॥ तथाचोक्तंभग
 वता ॥ हाविमौपुरुषौलोकिकेश्चाक्षरएवच ॥ क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोऽक्षरउच्यते ॥ उत्तमःपु
 रुषस्त्वन्यःपरमात्मैत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽह
 मक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः ॥ योमामेवमसंमूढोजानातिपु
 रुषोत्तम् ॥ ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयानघ ॥ एतद्बु
 द्धाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारतेति ॥ सर्वोत्कर्षेदेवदेवस्यविष्णोर्महातात्पर्येनैवचान्यत्रसत्यम् ॥
 अवांतरंतत्परत्वंतदन्यत्सर्वागमानांपुरुषार्थस्ततोऽतइतिपैगिश्रुतिः ॥ मुख्यंचसर्ववेदानांतात्पर्यं
 श्रीपतेःपरम् ॥ उत्कर्षेतुतदन्यत्रतात्पर्यस्यादवांतरमितिमहावाराहे ॥ युक्तंचविष्णोःसर्वोत्त
 मत्वएवमहातात्पर्यसर्वागमानाम् ॥ मोक्षोहिसर्वपुरुषार्थोत्तमः ॥ धर्मार्थकामाःसर्वेऽपिनित्या
 मोक्षएवहि ॥ नित्यस्तस्मात्तदर्थायथेतमतिमात्रइतिभाह्वेयश्रुतिः ॥ अनित्यत्वात्सदः

खत्वात्त्रधर्माद्याः परं सुखम् ॥ मोक्ष एव परानन्दः संसारपरिवर्तनामिति भारते ॥ मोक्षश्च विष्णुप्रसा
 देन विनानलभ्यते ॥ यस्य प्रसादात्परमार्तिरूपादस्मात्संसारान्मुच्यते नापरेण ॥ नारायणोसौ ऽपरमो
 विचिंत्यो मुमुक्षुभिः कर्मपाशादमुष्मादितिनारायणश्रुतिः ॥ नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यते न मेधयान
 बद्धुनाश्रुतेन ॥ यमैवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तं नूत्स्वामितिकठश्रुतिः ॥ तेषामहंस
 मुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थमय्यावेशितचेतसामिति भगवद्ब्रह्मचनम् ॥ उ
 त्पत्तिस्थितिसंहारानियतिज्ञानमाद्यतिः ॥ बंधमोक्षौ च पुरुषाद्यस्मात्सहस्रैरिक्कराडिति स्कांदे ॥
 अज्ञानां ज्ञानदो विष्णुज्ञानिनां मोक्षदश्वासः ॥ आनंददश्च मुक्तानां स एवैको जनार्दन इति च ॥
 बंधको भवपाशेन भवपाशाच्च भोचकः ॥ कैवल्यदः परंब्रह्म विष्णुस्वनसंशयइति च ॥ प्रीतिश्च
 गुणोत्कर्षज्ञानादेव विशेषतो दृष्टा ॥ नाभेदज्ञानात् ॥ अभेदज्ञानादप्रीतिरेवोत्तमानं भवति ॥
 धातयंति हि राजानो राजाहमिति वदंतम् ॥ ददति च सर्वमभिप्रेतं गुणोत्कर्षवदतः ॥ नलादृ
 शीप्रीतिरीड्यस्य विष्णोर्गुणोत्कर्षज्ञानरियादृशी स्यात् ॥ तत्प्रीणान्मोक्षमाभोतिसर्वस्तत्वे
 दास्तत्परास्सर्व एवेति सौपर्णश्रुतिः ॥ यो माभेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ ससर्वविद्भज
 ति मांसर्वभावेन भारते तिगुणोत्कर्षज्ञानादेव परमाप्रीतिर्भगवता स्वयमेवाभिहिता ॥ अतो विष्णोर्गु
 णोत्कर्ष एव सर्वश्रुतिस्मृतीनां महातात्पर्यम् ॥ नचाभेदेतात्पर्यमित्यत्र किंचिन्मानम् ॥ नच विशेष
 ण विशेष्यतया भेदसिद्धिः ॥ विशेषणविशेष्यभावश्च भेदापेक्षः धर्मप्रतियोग्यपेक्षया भेदसिद्धिः ॥
 भेदापेक्षं च धर्मिप्रयोगित्वमित्यन्योन्याश्रयतया भेदस्यायुक्तिः ॥ पदार्थस्वरूपत्वाद्भेदस्य ॥ नच ध

भिप्रतियोग्यपेक्षयाभेदस्यास्वरूपत्वम् ॥ एकवक्त्वरूपस्यैव तथात्वात् ॥ स्वरूपसिद्धावपितदसि
द्धिश्चजीवेश्वैक्यंवदतःसिद्धैव ॥ भेदस्तुस्वरूपदर्शनएवसिद्धः ॥ प्रायःसर्वतोविलक्षणंहिपदार्थे
स्वरूपं दृश्यते ॥ अस्यभेदइतितुपदार्थस्यस्वरूपमिति वत् ॥ यद्विनस्वरूपंभेदस्तदापदार्थेदृष्टेप्रायः
सर्वतोवैलक्षण्यंतस्यनज्ञायेत ॥ अज्ञातेचवैलक्षण्येआत्मनिघटइत्यपिसंशयःस्यात् ॥ नहिकश्चि
त्तथासंशयंकरोति ॥ ज्ञात्वैवप्रायःसर्वतोवैलक्षण्यंकस्मिंश्चिदेवसदृशोसंशयंकरोति ॥ न
ह्यात्मन्यहृदेवदत्तोनेवेतिकस्यचित्संशयोभवति ॥ सामान्यतःसर्ववैलक्षण्येज्ञातएवघटत्वादि
ज्ञानम् ॥ अतो नान्योन्याश्रयता ॥ नचयुगपज्ज्ञानानुत्पत्तिर्दोषः ॥ यथायुगपदेवद्वीपसहस्रद
र्शनसामान्यतःसर्वज्ञायंतएवतथास्यात् ॥ एकस्मिन्नेववस्तुनिविशेषस्तैरप्यंगीकृतएव ॥ नेति
नेतीत्यत्रसर्ववैलक्षण्यांगीकारात् ॥ विशेषानंगीकारेचपुनरुक्तेः ॥ नचघटाह्वैलक्षण्यमेवपटाह्वै
लक्षण्यम् ॥ अनुभवविरोधात् ॥ तस्मान्द्वेददर्शनंयुक्तमेव ॥ यच्चप्रमाणदृष्टानामपिपदार्थानामि
थ्यात्वकल्पनंतच्चप्रमाणविरुद्धत्वादेवप्रकाशतस्करत्वम् ॥ नहिप्रमाणदृष्टस्यतर्कबाध्यत्वम् ॥ प्रत्य
क्षादिविरुद्धानांतर्कभासत्वनियमात् ॥ शुक्तयोदेरजतत्वादिप्रतीतेरपिबलवत्प्रत्यक्षविरुद्धत्वादे
वभ्रमत्वंनतर्कमात्रात् ॥ तर्कमात्रतःप्रत्यक्षबाधनेभूतचतुष्टयस्याबादेःपृथिवीत्वादृष्टेःपृथिव्याअ
पिपृथिवीत्वंनस्यात् ॥ अतो नतर्कमात्रएवदृष्टस्यभ्रान्तिवंकल्प्यम् ॥ अतःसर्वभेदनिरासकतर्कस्य
सर्वश्रुतिस्मृतिप्रत्यक्षानुमानविरुद्धत्वाच्चितरामाभासत्वम् ॥ नचपरमार्थतोभेदाभावोव्यावहारि
कःसोस्तीतिवाच्यम् ॥ सदसह्वैलक्षण्येप्रमाणाभावात् ॥ असतःख्यात्ययोगादिति वदतःख्यातिरभू

न्वा ॥ यदिनाभून्नतत्ख्यातिनिराकरणं ॥ यद्यभूत्तथापि ॥ नचासतंवैलक्षण्यं तत्प्रतीतिविना
 ज्ञायते ॥ नचशुक्तेरजतत्वं सदसद्विलक्षणम् ॥ असदेवरजतंप्रत्यभादित्यनुभवात् ॥ नचप्रतीतत्वा
 दसत्त्वाभावः ॥ असतः सत्त्वप्रतीतिः सतोसत्त्वप्रतीतिरित्यन्यथाप्रतीतेरेव भ्रांतिवात् ॥ नचासतो
 भ्रांतावपिप्रतीतिर्नास्तीतिवाच्यम् ॥ अनिर्वचनीयपरमार्थत्वस्यासतएवदृष्ट्यंगीकारान् ॥ नच
 तदप्यनिर्वाच्यम् ॥ अनवस्थितेः ॥ प्रथमानिर्वचनीयासिद्ध्यासर्वानिर्वचनीयासिद्धिरिति मूलक्षतिः ॥
 अनिर्वचनीयत्वेरजतस्यानिर्वचनीयमिदं रजतमिति बाधकज्ञानमुत्पद्येत ॥ मिथ्याशब्दस्त्वभाव
 वाची ॥ नचसदसद्वैलक्षण्यं नामास्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ अनुभवविरोधश्च तत्पक्षे ॥ सदसतो
 द्वैयैरेव सर्वैरनुभूयमानत्वात् ॥ अतोऽनिर्वचनीयाभावादसतः प्रतीत्यनंगीकारात्प्रतीयमानत्वाच्च भे
 दस्य सत्त्वप्रतीतिर्द्वितीयत्वं युज्यते ॥ कथंच श्रुतिसिद्धौ जीवपरमात्मभेदो निराक्रियते ॥ मिथ्या
 वादित्वेच श्रुतेः कथमैक्यस्य सत्यत्वम् ॥ कथंचैवंवादिनो वेदवादित्वम् ॥ वेदोक्तस्य मिथ्यात्वांगी
 कारादेव ह्यवेदवादित्वंबौद्धादीनामपि ॥ अतो विष्णोः सर्वोत्तमत्वएव महातात्पर्यं सर्वांगमानाम् ॥ क
 थंच जीवपरमात्मैक्ये सर्वश्रुतीनां तात्पर्यं युज्यते ॥ सर्वप्रमाणविरुद्धत्वात् ॥ तथाह्यनुभवविरोधः ॥
 नह्यहंसर्वज्ञः सर्वेश्वरो निर्दुःखो निर्दोष इति वाक्यस्य चिदनुभवः ॥ अस्ति च तद्विपर्ययेणानुभवः ॥ नचमि
 ध्यानुभवोऽयम् ॥ तद्विपरीतप्रमाणाभावात् ॥ नचाभेदेकश्चिदागमः ॥ संति च भेदे सर्वांगमाः ॥ तथाह्यत
 त्वमसीति न वक्तव्योऽपदेशः सदृष्टान्तकः ॥ नचायमभेदोऽपदेशः ॥ सयथाशकुनिः सूत्रे प्रतिबद्धो दिशं दिशं
 पतित्वान्धत्रायतनमलब्ध्वा बंधनमेवोपाश्रयते ॥ सन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रति

ष्टाः॥यथासोम्यमधुमुक्तोनिस्तिष्ठतिनात्ययानांश्छाणांरसानांसमवहारमेकतांगमयंति ॥ते
 यथातत्रनविवेकंलभन्तेऽमुष्याहृदक्षस्यसोऽस्म्ममुष्याहृदक्षस्यसोस्मीत्येवमेवखलुसोम्येमाःस
 र्वाःप्रजाःसतिसंपद्यनविदुःसतिसंपत्स्यामहइति॥तइहव्याघ्रोवासिंहोवाष्टकोवावराहोवाकीटोवाप
 तंगोवांशोवामशकोवायद्यद्भवंतितत्तदाभवंति ॥ इमाःसोम्यनद्यःपुरस्तात्प्राच्यःस्थंदंतेपश्चात्प्र
 तीच्यस्ताःसमुद्रात्समुद्रमेवापिधंसमुद्रएवभवंति ॥ ताथथातत्रनविदुरियमहमस्मीयमहमस्मी
 ति ॥ एवमेवखलुसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसतआगम्यनविदुःसतआगच्छामहइति ॥ तइहव्याघ्रोवा
 सिंहोवाष्टकोवावराहोवाकीटोवापतंगोवांशोवामशकोवायद्यद्भवंतितत्तदाभवंति ॥ सएषजीवे
 नात्मनानुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठति ॥ अस्ययदैकांशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति ॥
 न्यग्रोधफलमतआहरेतीदंगवइतिभिधीतिभिन्नंगवइतिकिमत्रपश्यसीत्यण्यइवेमाधानाम
 गवइत्यासामंगैकांभिधीतिभिन्नाभगवइतिकिमत्रपश्यसीतिनकिंचनभगवइति ॥ तंहोवाचयैवे
 सोम्यैतमणिमानंननिभालयसेअस्यसोम्यैषोऽणिम्नाएवंमहाह्यग्रोधस्तिष्ठति ॥लवणमेतदुदकेऽ
 वधायाथमाप्रातरुपसीदथाइतितद्धतथाचकारतंहोवाचयद्वोषाहृवणमेतदुदकेऽवथाअंगतदाहरे
 तितद्भावमृश्यनविवेदयथाविलीनमेवांगास्यांतदाचामेतिकथमितिलवणमितिमध्याचादामैतिक
 थमितिलवणमितिअंत्यादाचामैतिकथमितिलवणमितिअभिप्रास्यैतदथमोपसीदथाइतितद्धत
 थाचकारतच्छश्वत्संवर्तते ॥ तंहोवाचात्रवावकिलसत्सोम्यननिभालयसेऽत्रैवकिलेति ॥ यथासो
 म्यपुरुषंगंधोरभ्योऽभिनद्धाक्षमानीयंतंतोऽतिजनेविसृजेत् ॥ अथयदास्यवाङ्मनसिसंपद्य

तेमनप्राणस्तेजसितेजःपरस्थादिवतायांतावन्नजानानि ॥ पुरुषंसोम्योतहस्तगृहीतमा
 नयंत्यपहार्षीस्तेयमकार्षीत्परशुमस्मैतपतेतिसयदितस्यकर्त्ताभवतिततएवानृतमात्मानंकुरुते
 सोनृताभिसंधोनृतेनात्मानमंतर्थायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसदह्यतेअथसयदितस्याकर्त्ताभ
 वतिततएवसत्यमात्मानंकुरुतेससत्याभिसंधःसत्येनात्मानमंतर्थायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसनदह्यते
 ऽथमुच्यते ॥ एवमेवखलुसोम्याचार्यवान्पुरुषोवेदितिस्थाननवकेऽपिभेदएवदृष्टान्ताभिधाना
 त् ॥ नहिशकुनिसूत्रयोर्नानादृक्षरसानानदीसमुद्रयोर्जाविदक्षयोरणिमधानयोर्लवणोदकयोर्ग
 धारपुरुषयोरज्ञप्राणादिनियामकयोःस्तेनापहार्ययोश्चैक्यम् ॥ सतिसंपद्यनविदुःसतिसंपत्स्या
 महइतितइहव्याप्नोवासिंहोवोतिसतआगम्यनविदुःसतआगच्छामहइतितइहव्याप्नोवासिंहोवेति
 भेदापरिज्ञाननितनार्थवचनाच्च ॥ नहिगृहादागतस्यगृहेप्रविष्टस्यचतदैक्यम् ॥ ताःसमु
 द्रात्समुद्रएवापिथंतिससमुद्रएवभवतीत्यत्रापिभेदएवोच्यते ॥ अन्यथातास्समुद्रएवभवतीति
 व्यपदेशःस्यात् ॥ अतो नद्यःसमुद्रादागच्छंतितंप्रविशंतिसमुद्रस्तुसएवनैतासांसमुद्रत्वंभवती
 त्यर्थः ॥ नहिभिन्नानानदीजलपरमाणूनांसामुद्राणुभिरैक्यंयुज्यते ॥ तथासतिमहाजनसमि
 तौप्रविष्टानांहित्राणांतदैक्यंस्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ भेदेनानुभवात् ॥ स्वह्यपीतोभ
 वतीत्यत्रापिस्वइतिपरमात्मनोऽभिधानम् ॥ स्वात्मनाचोत्तरयोरितिसूत्रात् ॥ स्वातंत्र्यात्स्वइतिप्रो
 क्तआत्मायंचाततत्वतः ॥ ब्रह्मायंगुणपूर्णत्वान्द्गवान्विष्णुर्व्ययइतिपरमोपनिषदि ॥ अपीतइ
 त्यत्रापिप्रवेशमात्रम् ॥ स्वमितिद्वितीयानिर्देशात् ॥ एकीभावविवक्षायांस्वेनेतिनिर्देशःस्यात् ॥

स्वंकुलायंथथापीतःपक्षीस्याद्वैवमीश्वरम् ॥ अप्येतिजीवःप्रस्वापिमुक्तौचान्वोऽपिसन्सदेतिच ॥
 एवमेवरबलुसोम्येतन्मनोदिशंदिशंपतित्वान्यत्रायतनमलब्ध्वाप्राणमेवोपाश्रयतइत्यत्रापिमनइ
 तिजीवःप्राणइतिपरमात्मा ॥ यत्रायंपुरुषःस्वपितिनामेतितयोरैवप्रस्तुतत्वात् ॥ मननान्मनउद्दि
 ष्टःपुद्गलोनिरयंगिरन् ॥ कर्मानुशयनाच्चैवसंसार्यनुशयीस्मृतइतिचपरमोपनिषदि ॥ प्राणःप्र
 णयनादेषसाधुत्वात्सन्हरिःस्मृतइतिच ॥ सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाइत्य
 त्रापिभेदएवप्रतीयते ॥ स्रष्टृत्वादाश्रयत्वाच्चमुक्तानांचप्रतिप्रति ॥ स्थापनाच्चविभुर्विष्णुरन्यःसं
 सारिणोभतइतिच ॥ अनेनजीवेनात्मनानुप्रविशयनामरूपेव्याकरवाणीतिसएषजीवेनात्मना
 नुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीत्यत्रापिजीवशब्देनपरमात्माऽभिहितः॥ जीवइतिभगवतोऽ
 निरुद्धस्याख्येतिश्रुतेः ॥ विष्णुर्जीवइतिप्रोक्तःसततंप्राणधारणात् ॥ सप्रविश्यशरीरंचस्थावरं
 जंगमंतथा ॥ महाभूतानिचविभुस्त्रिदत्करणपूर्वकम् ॥ संसारिणंभ्रामयतिसदैवान्यत्वलक्षणम् ॥
 तेनायंमोदतेनित्यंदृक्षावस्थागतोऽपिसन्नितिच ॥ तत्तेजैक्षतताआपैक्षंतइमास्तिस्त्रोदेवता
 इतिपूर्वमेवचेतनत्वसिद्धेरेनेनजीवेनात्मनेतिसंसारिणःपुनःप्रवेशोनयुक्तः ॥ अतस्तत्रजीवशब्देन
 परमात्मैवाभिहितः ॥ जीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीत्यत्रापिजीवशब्दोदि
 तःपरएव ॥ पेपीयमानोमोदमानस्तुसंसारी ॥ नहिचेतनादन्यस्यमोदभोगादिकंयुज्यते ॥ सुख
 स्यचाप्यायतनंशरीरंदुःखस्यचाप्यायतनंशरीरम् ॥अचेतनंप्राकृतमेतदाहुर्भौक्ततयोश्चेतनकःश
 रीरीतिचभाले ॥ जीवापितंवावकिलेदंम्रियतेनजीवोम्रियतइत्यत्रापिजीवशब्दःपरे ॥ नहिसंसा

रिणोमुख्यतः प्राणधारकत्वं युज्यते ॥ ब्रह्मणात्यक्तदेहस्तु मृतइत्युच्यते नरइति च ॥ ध्वैसोम्यैतम
 णिमानं निभालयसे ऽस्यसोम्येषो ऽणिम्लएवं महाह्यग्रोधस्तिष्ठतीत्यत्राप्यणिमशब्देन परएवाभि
 हितः ॥ स एषो णिभैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तस्वमसि श्वेतकेतो इत्युक्तत्वाच्च ॥ धानासुत्व
 णव्यइवेमाधाना इति स्त्रीलिंगप्रयोगादिवशब्दप्रयोगाच्च नाणिमत्वम् ॥ न च ताननिभालयसे ॥ ऐतदा
 त्म्यमित्येतदीयम् ॥ स आत्मेत्यात्मशब्दस्तु परएव ॥ द्युभ्वाद्यायतनं स्वशब्दात् ॥ नानुमानमतच्छब्दा
 त् ॥ प्राणभृच्चैत्यत्र तमेवैकं जानथ आत्मानमिति स्वशब्दपर्यायात्मशब्दान्न प्रकृतिजीवावभिधीयेते
 किंतु परएवेति भगवता व्यासेनाभिहितम् ॥ अत आत्मशब्दस्तस्मिन्नेव मुख्यः ॥ आततत्वाच्चमातृ
 त्वादात्मेति परमो हरिः ॥ आत्माभासास्तदन्येन ह्येतेषां तता गुणा इति परमोपनिषदि ॥ तेजः परस्थां
 देवतायां तावन्न जानातीत्यत्र च यदास्य प्राणादीन्परोग्रसति तदानजानाति यदा ददाति तदा जाना
 तीति तद्दृशत्वमेवोक्तम् ॥ यदा प्राणान्ददातीति शस्तदाचेतनको ऽखिलम् ॥ जानाति ग्रस्तकरणस्ते
 न वेत्ति न किंचनेति च ॥ अपहर्षीस्तेनैयमकर्षीदित्यत्र चान्याभिमतस्यैव वस्तुनोपहार्यत्वाद्देह
 वायं दृष्टान्तः ॥ अन्यं संतं परमात्मानं स्वयमिति मन्यमानस्तेन एवेति ॥ न हि स्वकीयं परित्यजन्ते
 नो भवति ॥ एकात्म्यं नाम यदिदं केचिद्ब्रह्मपुरनैपुणाः ॥ शास्त्रतस्वमविज्ञायतथावाद्ब्रह्मजाः ॥
 कामक्रोधाभिभूतत्वाद्दहंकारवशगताः ॥ याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणां शास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्ते
 नानिरानंदा अपक्वमनसो ऽशिवाः ॥ वैगुण्यमेव पश्यंति न गुणानि नियुंजते ॥ तेषां तमश्शरीराणां तम
 एव परायणम् ॥ यतः स्वरूपतश्चान्यो जातितः श्रुतितो ऽर्थतः ॥ कथमस्मि स इत्येव संबन्धः स्यादसंहि

तइतिमोक्षधर्मं ॥ यथापक्षीचसूत्रंचनानाहक्षरसायथा ॥ यथानद्यःसमुद्रश्चशुद्धोदलवणेयथा ॥
 यथाचौरापहार्यौचयथापुंविषयावपि ॥ तथाजीवेश्वरौभिन्नौसर्वदेवविलक्षणौ ॥ तथापिसूक्ष्मरू-
 पत्वात्तन्नीवात्परमोहरिः ॥ भेदेनमंददृष्टीनांदृश्यतेप्रेरकोपिसन् ॥ वैलक्षण्यंतयोर्ज्ञात्वामुच्यते
 बध्यतेन्यथेतिचपरमोपनिषदि ॥ मेरकःसर्वजीवानांप्राणधीचोदिताचसः ॥ विष्णुस्संसारिणोन्यो
 यस्तमविज्ञायमूढधीः॥देहेन्द्रियप्राणबुद्धिनेतृत्वमन्यतेऽऽत्मनः॥अतःसंसारपदवीयातिजीवेशयोः
 सदा॥ वैलक्षण्यंपरंज्ञात्वामुच्यतेबध्यतेन्यथेतिच ॥ सर्वान्वेदानधीत्यमहामनाअनूचानमानीस्त
 ब्धएथायेत्यात्मनोन्यमनूचानत्वादिगुणप्रदंपरमविज्ञायस्तब्धस्यपराधीनत्वज्ञापनेनस्तब्धतांनिर-
 स्थतन्निष्ठाह्यत्रोपदिश्यते॥तद्धैकआहुरसदेवेदमग्रआसीदित्यादिवादिप्रसिद्धमपिनिराक्रियते॥
 इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठंनान्यच्छ्रेयोवेदयंतेप्रमूढा इत्यादिवच्छ्रुतितात्पर्यापरिज्ञानप्रासंच॥ दर्शि-
 तंचैकात्म्यंनामयदिदेकचिद्दूरुनैपुणाइति ॥ तद्वशत्वज्ञापनार्थंचसदेवसोम्येदमग्रआसीदि-
 त्यादिसृष्टिकथनम् ॥ एकविज्ञानेनसर्वविज्ञानंचप्राधान्यात्किंचित्साहशात्कारणत्वाच्च ॥ ननु
 तदन्यस्यमिथ्यात्वात् ॥ नहिसत्यज्ञानेनमिथ्याज्ञानंभवति ॥ नहिशुक्तिज्ञोरजतज्ञात्तद्विशुच्य-
 ते ॥ विरोधात्तयोर्ज्ञानयोः ॥ नेदंरजतमित्यरजतज्ञोहिशुक्तिज्ञोभवति ॥ रजतज्ञश्चेन्न
 शुक्तिज्ञः ॥ नहितज्ज्ञस्तदभावज्ञोभवति ॥ तदभावस्यनज्ज्ञानपूर्वकत्वंचान्यत्रतस्यसत्त्वा-
 देवदृष्टम् ॥तदन्तर्गीकारेतदेवनयुज्यते ॥ प्रधानज्ञानादप्रधानस्यज्ञातवद्यपदेशोस्त्येव ॥ यथाप्रधा-
 नपुरुषाणांज्ञानाह्वानाननैर्गामोज्ञातआहूतोनाशितइतिव्यपदेशः ॥ कारणेचपितरिज्ञानेपुत्रो

ज्ञातइति ॥ जानाम्येनमस्यपुत्रोऽयमितिव्यपदेशइति ॥ एवमत्राप्येतत्सृष्टंसर्वमित्यादि ॥ सा
 दृश्याच्चैकस्त्रीज्ञानान्द्वयस्त्री ज्ञानमिति ॥ तदेवसादृश्यमत्रापिविवक्षितं यथासोम्यैकेनमृत्पिंडेन
 सर्वमृन्मयंविज्ञातंस्यादित्यादिना ॥ अन्यथैकशब्दःपिंडशब्दश्चव्यर्थःस्यात् ॥ मृदाविज्ञात
 येत्येतावतापूर्णत्वात् ॥ नस्यैकमृत्पिंडात्मकान्यमृन्मयानि ॥ सादृश्यमेवहितेषाम् ॥ यथासो
 म्यैकेनलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञातंस्यात् ॥ यथासोम्यैकेनखनिर्कृतनेनसर्वकाष्ठाष्ठांयसं
 विज्ञातंस्यादित्यादिकमपिव्यर्थंस्यात् ॥ नस्यैकमण्यात्मकमन्यह्योहमयम् ॥ नचैकनख
 निर्कृतनात्मकंसर्वकाष्ठांयसम् ॥ वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यत्रचवाचा
 नाम्नाभारंभणंविकारः॥अविकृतंनित्यंनामधेयंमृत्तिकेत्येवेत्येतद्वचनंसत्यमितिश्रुत्यर्थः ॥ नचवा
 चारंभणशब्दोऽपिमिथ्यात्वेप्रसिद्धः॥वाचारंभणमात्रमितिचाश्रुतकल्पनम् ॥ तस्मिन्पक्षेनामधे
 यशब्दइतिशब्दश्चव्यर्थःस्यात् ॥ अतो नकुत्रापिजगतोमिथ्यात्वमुच्यते ॥ कविर्मनीषीपरिभूःस्व
 यंभूर्याथातथ्यतोऽर्थान्वयदधाच्छाश्वतीभ्यःसमाभ्यः ॥ यच्चिकेतसत्यमित्तत्रमोघंभवसुस्पाह्मुत
 जेतोतदाता ॥ विश्वंसत्यंमघवानायुवोरिद्रापश्चनप्रभिनंतिव्रतंवाम् ॥ प्रधान्वस्यमहतोमहानिस
 त्यासत्यस्यकारणानिवोचम् ॥ अनाद्यनंतंजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्यथा
 क्वापिचकस्यचेदमभूपुरानापितथाभविष्यत्॥असत्यमाहुर्जगदेतदज्ञाःशक्तिंहर्येनविदुःपरांहि॥
 यःसत्यरूपंजगदेददीदृक्सृष्ट्वात्वभूत्सत्यकर्मा महात्मा ॥ असत्यमप्रतिष्ठतेजगदाहुर्नीश्वरम् ॥
 अपरस्परसंभूतंकिमन्यत्कामहेतुकम् ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रक

र्माणःक्षयायजगतोऽहिताइत्यादेश्च ॥ अनित्यत्वविकारित्वपारतंत्र्यादिरूपतः ॥ स्वमादिसाम्यं
 जगतोननुबोधनिवर्त्यता ॥ सर्वज्ञस्ययतोविष्णोःसर्वदैतत्प्रतीयते ॥ बोधासहंतोनैतत्किंत्वाज्ञा
 वशमस्यहीतिपरमोपनिषदि ॥ प्रज्ञाविनिर्मितंयस्मादतोमायामयंजगत् ॥ अनेनानुगतंयस्माद
 नृतंतेनकथ्यते ॥ बोधानिवर्त्यमपितुनित्यमेवप्रवाहतः ॥ अइत्युक्तःपरोदेवस्तेनसत्यमिदंजगत् ॥
 तदधीनस्वरूपत्वादसत्येतेनकथ्यते ॥ सत्यस्यसत्यःसविभुरिन्द्रचापस्यसूर्यवदितिच ॥ तस्योपनि
 षत्सत्यस्यसत्यमितिप्राणवैसत्यंतेषामेषसत्यमितिच॥महामायेत्यविद्येतिनियतिर्माहिनीतिच ॥
 प्रकृतिर्वासनेत्येवंतेवेच्छानंतकथ्यते॥प्रकृतिःप्रकृष्टकरणाद्दासनावासयेद्यतः॥अइत्युक्तोहरिस्तस्य
 विद्याऽविद्येतिसंज्ञिता ॥ मायेत्युक्ताप्रकृष्टत्वात्प्रकृष्टंहिमयाभिधम्॥विष्णोःप्रज्ञासिरेवैकाशब्देनै
 रुदीर्यते ॥ प्रज्ञासिरूपोहिहरिःसाचस्वानंदलक्षणेतिच ॥ सर्वेदेवाहरेर्भेदंसर्वस्माज्ज्ञापयंतिहि ॥
 भेदःस्वातंत्र्यसर्वज्ञसर्वैश्वर्यादिकश्चसः ॥ स्वरूपमेवभेदोऽयंव्यावृत्तिश्चस्वरूपता ॥सर्वव्यावृत्तये
 यस्मात्स्वशब्दोऽयंप्रयुज्यते ॥ सर्वव्यावृत्ततामेवनेतिनेत्यादिकाश्रुतिः॥विष्णोरतोवेदन्याअपि
 सर्वानसंशयइतिनारायणश्रुतिः ॥ अहंब्रह्मास्मितद्योहंसोसौयोसौहोसावादित्येपुरुषःसोहम
 स्मिसऽवाहमस्मीत्यादित्वंतर्थाभ्यपेक्षया ॥ सयश्चायंपुरुषेयश्चासावादित्येसएकः ॥ अइतिब्र
 ह्मवन्नागतमहमिति ॥ तस्योपनिषदहमिति ॥ अहंनामाहरिर्नित्यमहेयत्वात्प्रकीर्तितः ॥ त्वंचा
 सौप्रतियोगित्वात्परोक्षत्वात्सइत्यपि ॥ सर्वतर्थाभिणिहरावस्मच्छब्दविभक्तयः ॥ युष्मच्छब्द
 गताश्चैवसर्वास्तच्छब्दगाअपि ॥ सर्वशब्दगताश्चैववचनान्यखिलान्यपि ॥ स्वतंत्रत्वात्प्रवर्तते

श्रित्यममसाधन्यमागताः।सर्गोपिनोपजायंतेप्रलयेनव्ययंतिचेतिभगवद्ब्रह्मचनम् ॥ॐजगद्ब्रह्मचापारव
 र्जम्॥ॐप्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेत्यादिच ॥ अविनाशीवाअरेऽयमात्मानुच्छित्तिर्भूतितद्धर्मा
 णामप्यनुच्छित्तेःप्रस्तुतत्वाद्ब्रह्मैवाभगवान्मोहांतमापीपिपञ्चप्रेत्यसंज्ञास्तीतिसंज्ञानाशस्यदोष
 त्वेनोक्तत्वात्॥यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकंपश्येदितिह्याक्षेपएव॥नहिभोगाभावाविज्ञातारम
 रेकेनविजानीयादितिविज्ञातुरविज्ञानंचापेक्षितम्॥अहमित्येवयोर्वेद्यःसजीवइतिकीर्तितः ॥ सद्दुः
 खीससुखीचैवसपात्रंबंधमोक्षयोरितिपरमश्रुतिः ॥ममस्यहिररेऽज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेदितिमोक्ष
 धर्मं॥ननुतद्वितीयमस्तीतिच ॥ यत्तद्ब्रह्मद्वैतत्वेननपश्यन्तितदेवद्वितीयंनेत्याह॥यत्ततोन्वयद्विभक्त
 त्वेनैवपश्येदितिवाक्यशेषात् ॥ नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतइतिहेतोश्च॥ कर्माणिविज्ञानमय
 श्चआत्मापरेव्येसर्वएकीभवतीत्यत्राप्येकीभावोमत्थैक्यंक्षीराब्ध्यादिस्थिततद्रूपापेक्षयास्थानै
 क्यंवा ॥ कामेनमेकामआगाद्धृदधाद्धृदयंसृष्ट्योः ॥ यदमीषामदःप्रियंतदेतूपमामग्निः॥ब्रह्ममत्य
 नुकूलामेमतिर्मुक्तौभविष्यति ॥ अतःप्रायोऽनुकूलत्वमिदानीमपिसंस्थितम् ॥ येनाक्रमंत्युषयो
 ह्यासकामाद्यत्रतत्सत्यस्यपरमंनिधानम् ॥ इतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिश्रुतिभ्यः ॥
 स्वरूपैक्याभिप्रायेकर्माणिविज्ञानमयश्चेतिनयुज्यते ॥ नहितत्यक्षेपिकर्मणांब्रह्मैक्यंमुक्तावस्ति॥
 निष्ठस्यभिप्रायेचपंचदशकलानामपिसमत्वात् ॥ गताःकलाःपंचदशप्रतिष्ठादेवाश्चसर्वेप्रतिद्वैवता
 स्तित्यन्यानांकलानांगमनमुक्त्वाकर्मणांविज्ञानात्मनश्चैकीभावकथनंनव्यर्थंस्यात् ॥ विशेषाभावा
 त्॥नचज्ञाननिष्ठतत्स्थरजतस्यशुक्लैकीभावव्यवहारोऽस्ति ॥परेव्ययइत्यधिकरणत्वकथनंचभेद

ज्ञापकम् ॥ अन्यथापरएवभवतीतिनिर्देशः स्यात् ॥ जीवस्यपरमैक्यंतुबुद्धिसारूप्यमेवेतु ॥ एक
 स्थाननिवासोवाव्यक्तिस्थानमपेक्ष्यसः ॥ नस्वरूपैकतातस्यमुक्तस्यापिविरूपतः ॥ स्वातंत्र्यपूर्ण
 तल्पत्वपारतंत्र्येविरूपतेतिपरमश्रुतिः ॥ ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवतीत्यादिच संपूज्यब्राह्मणंभक्त्याशू
 द्रोऽपिब्राह्मणोभवेदितिवात् ॥ ब्रंहितोभवतीत्यर्थः ॥ नहिब्राह्मणपूजकः सएवब्राह्मणोभवति ॥ ब्रह्मा
 णिजीवाः सर्वेपिपरब्रह्माणिमुक्तिगाः ॥ प्रकृतिः परंब्रह्मपरमंमहदच्युतः ॥ तस्मान्त्रमुक्तानचसानक
 चिद्विष्णुवैभवम् ॥ प्रामुवंतिसएवैकः स्वतंत्रः पूर्णषड्गुणइतिपरमश्रुतिः ॥ परोमात्रयातन्वाद्युधाननते
 महित्वमन्वश्रुवंति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यथासुंनैवशक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः कैवल्यंसभवात्केवलोहर
 इतिच ॥ यथापियंतितेजांसिमहातेजसिमास्करे ॥ पृथक्पृथक्स्थितान्यहिसारूपैरपिसर्वशः ॥ परंब्र
 ह्मणिजीवारव्यब्रह्माण्यध्यपियंतितिहि ॥ मुक्तौपृथक्स्थितान्येवतदन्येषामदर्शनम् ॥ अप्ययोयंसमु
 द्दिष्टोनस्वरूपैकताक्वचिदितिनारायणश्रुतिः ॥ अतः सर्वागमविरुद्धमेवजीवेश्वरैक्यम् ॥ तथैवसर्वयु
 क्तिविरुद्धं च ॥ नतानंदेकजीववादोयुज्यते ॥ एकाज्ञानपरिकल्पितत्वेचसर्वस्यसर्वमिदंपरिकल्पित
 भितिजानतः पुनः शिष्यादिबोधनंनयुज्यते ॥ नहिस्रमोऽयमितिनिश्चित्यस्वामपुत्रदायार्थयतते ॥
 स्वमेतुस्वामत्वाज्ञानादेवयतते ॥ नचबहूनांदृश्यमानत्वादस्याज्ञानपरिकल्पितमिदमितिनिश्चयो
 युज्यते ॥ स्वमेतुप्रबोधानंतरमेकस्यावशिष्टत्वान्निश्चयः ॥ नचात्रतथास्ति ॥ तस्यतस्यतथातथाप्र
 तिपत्तव्यमित्यंगीकारेवस्तुनिविकल्पसंभवादकल्पितमित्येवस्यात् ॥ नचतथाप्रतिपत्तव्यमित्य
 त्रप्रमाणमस्ति ॥ शिष्याज्ञानपरिकल्पितमित्यंगीकारेतस्यैवात्रार्थभावेस्वयमेवकल्पितोभवती

तिसम्यग्रंथाधिगमस्यैवानर्थहेतुत्वंस्यात् ॥ नचकस्यचिन्मुक्तिः ॥ ग्रंथाधिगमेतस्यैवशिष्याज्ञानपरिकल्पितत्वप्राप्तेः ॥ सचैकोजीवाधदिभेदवादीभवतितस्यतत्रैवदाढ्याञ्जकदाचिद्भेदनिवृत्तिरितिनकस्यापिमुक्तिःस्यात् ॥ तेनयथाकल्पितंतथैवभवतीतितैकजीववादिनानित्यनिरयकल्पनैसएवस्यात् ॥ नचैकजीवाज्ञानपरिकल्पितंसमस्तमित्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्तनसंशयः ॥ मायामात्रमिदंद्वैतमद्वैतंपरमार्थतइत्यस्यत्रायमर्थः ॥ प्रपंचोयदिविद्येतभवेतउत्पद्येततर्हिनिवर्तनचनिवर्ततेतस्मादनादिरेवायम् ॥ प्रकृष्टःपंचविधोभेदःप्रपंचः ॥ नचाविद्यमानोऽयम् ॥ मायामात्रत्वात् ॥ मायेतिभगवत्प्रज्ञासैवमानत्राणकर्त्रीयस्यतन्मायामात्रम् ॥ परमेश्वरेणज्ञातत्वाद्रसितत्वाच्चनद्वैतंश्रान्तिकल्पितमित्यर्थः ॥ नहीश्वरस्यश्रान्तिः ॥ तर्ह्यद्वैतःसर्वभावानामितिव्यपदेशःकथमित्यतआह ॥ अद्वैतंपरमार्थतइति ॥ परमार्थपिक्षयाद्वैतंसर्वस्मादुत्तमोर्थःसएकएवेत्यर्थः ॥ अन्यथाऽद्वैतःसर्वभावानामितिव्यर्थस्यात् ॥ सर्वभावानामध्येतस्यैकस्यैवाद्वैतत्वमित्युक्तेसमाधिकराहित्यभेवोक्तस्यात् ॥ अन्येषांसमाधिकभावः ॥ विकल्पोविनिवर्तकल्पितोयदिकेनचिदितिवाक्यशेषाच्चनकल्पितत्वमस्येतिज्ञायते ॥ निवर्ततइत्यंगीकारेनिवर्तवियेतेतिचप्रसंगरूपेणकथनंयदिशब्दौचनयुज्यते ॥ विद्येतेत्यस्यचोत्पस्यर्थान्गीकोरयद्यदस्तितत्तन्निवर्ततइतिव्यास्यभावाच्चिनिवर्तेतेतिनयुज्यते ॥ अतःप्रपंचस्यानादिसत्यत्वपरमिदंवाक्यम् ॥ अतउपदेशादयंवादोऽज्ञातैद्वैतंनविद्यतइत्याह ॥ अज्ञातएवद्वैतंनविद्यते ॥ अज्ञानिनांपक्षएवद्वैतंनविद्यतइत्यर्थः ॥ जीवेश्वरभिदाचैवजडेश्वरभिदातथा ॥ जीवभेदोमिथश्चैवज

डजीवमिदा तथा ॥ मिथश्च जडभेदोऽयं प्रपंचो भेदपंचकः ॥ सोऽयं सत्यो ह्यनादिश्च सादिश्चेन्ना
 शमा मुयात् ॥ न च नाशं प्रयात्येष न चासौ भ्रान्तिकल्पितः ॥ कल्पितश्चेन्न चिर्वर्तत न चासौ विनिव
 र्त्तते ॥ इतं न विद्यत इति तस्माद्ज्ञानिनां भवत् ॥ मत्तं हि ज्ञानिनामेतन्मि तं त्रा तं च विष्णुना ॥
 तस्मात्सत्यमिति प्रोक्तं परमो हरिरेव त्विति परमश्रुतिः ॥ मैत्रेयीशाखायां च ॥ अथ ज्ञानोपसर्गाद्
 त्युक्त्वा अथ ये चान्ये मिथ्या तैर्कैदृष्टा तैः कुहकैर्द्रजालैर्वैदिकेषु परिस्थानुमिच्छंति तैः सह न संवसेत्प्रा
 काश्याद्येते तस्करा अस्वर्ग्या इत्याह ॥ नैरात्म्यवाद् कुहकैर्मिथ्या दृष्टांतहेतुभिः ॥ आम्ब्यै
 ह्योको न जानाति वेदविद्यां तंस्तु यदिति ॥ आत्मसंबंधिकमपि नास्तीति वादो नैरात्म्यवादः ॥
 भ्रान्तिकल्पितत्वे च जगतः सत्यं जगद्द्वयमपेक्षितम् ॥ न हि सत्यशुक्तेः सत्यरजतस्य तयोः सादृश्य
 स्य चाभावे भ्रान्तिर्भवति ॥ स्वमेऽपि वासनारूपं सत्यमेव जगन्मनसि स्थितं बहिष्ठत्वेन दृश्यते ॥
 देहात्मनोरप्येकदेशस्थत्वादि सादृश्यमस्त्येव ॥ शंखः पीतो न भोनी लमित्यादिष्वपि पीतादयोऽ
 न्यत्र विद्यंत एव ॥ तत्सादृश्यं च द्रव्यत्वादिकं किंचिच्छंखादीनां चास्त्येव ॥ अतो न कुत्रापि स
 दृशसत्यवस्तु ह्यं विना भ्रमः ॥ न चात्मन्यनात्मभ्रमः कापि दृष्टः ॥ न हि कश्चिद्दहमहं न भवामीति
 भ्रान्तो दृश्यते ॥ आत्मन्यनात्मभ्रम एवार्थप्रपंच इति तैरुच्यते ॥ तं विनैवात्मन्यात्मभ्रमकल्पनेऽ
 नात्मनस्सत्यत्वं स्यात् ॥ तदा चाद्वितीयत्वकल्पनेऽनात्मैवास्ति नात्मेति भवति ॥ आत्मा ज्ञाना
 त्मकत्वे च जगत आत्मनो भिन्नत्वेन दृश्येत ॥ न हि शुक्तेर्भेदे न रजतं दृश्यते भ्रान्तौ ॥ न चैकमेव युग
 पद् बहुधा दृश्यते भ्रान्तौ ॥ न चात्मनि भेदभ्रमः कापि दृष्टः ॥ न च कुत्रापि मिथ्योपाधि कृतो भेदो दृष्टः ॥

नचज्ञानज्ञानयोरपिमिथ्याकल्पितत्वंदृष्टम् ॥ तद्विषयस्यैवान्यथात्वंभ्रान्तौ ॥ एवमाद्यनंतयु
 क्तिविरुद्धोऽयंपक्षः ॥ ग्रंथबहुत्वस्यादित्येवोपरम्यते ॥ नचसत्यत्वांगीकारेकश्चिद्दोषः ॥ बहुजीव
 वादिपक्षेऽपिभेदस्यमिथ्यात्वांगीकारेऽनेदोषाभवंत्येव ॥ मिथ्योपाधिकृतंहितेषामपिबहुत्वम् ॥
 नचमिथ्योपाधिकृतोभेदः क्वापिदृष्टः ॥ आत्मन्यनात्मकल्पनारूपत्वान्मिथ्योपाधिरेव नयुज्यते ॥
 मायामीसृष्टिरपितत्सदृशस्यान्यस्यविद्यमानत्वएवदृष्टा ॥ इव्यत्वादिसादृश्ययुतं किंचिदधि
 ष्टानमाश्रित्यैवच ॥ अभिष्ठानंचसदृशंतथ्यवस्तुद्वयविना ॥ नभ्रान्तिर्भवतिक्वापिस्वप्नमायादिके
 ष्वपि ॥ मानस्यांवासनायांतुबहिर्वस्तुत्वकल्पनम् ॥ स्वामोक्षश्रमायायांकर्तृदेहादिवस्तुषु ॥
 चतुरंगबलत्वादिकल्पनंभ्रमइष्यते ॥ नभ्रान्तिकल्पितंविश्वमतोविष्णुबलाश्रयमितिब्रह्मवैवर्ते ॥
 नचमायाविनामायादृश्यतेविश्वमीश्वरः ॥ सदापश्यतितेनेदंनमायेत्यवधार्यतामित्तिच ॥ अपरो
 क्षदृशोमिथ्यादर्शनकचिद्भवेत् ॥ सर्वापरोक्षविद्विष्णुर्विश्वदृक्कत्रतन्मृपेत्तिच ॥ यदिचै
 कमेवब्रह्मोपाधिभेदात्संसरतिमुच्यतेचतदासंसारिणांसर्वदाविद्यमानत्वात्सर्वदासंसार्यैवब्रह्म ॥
 अतस्तद्भावोऽपिनमुक्तिः ॥ सर्वदोपाधिसंबंधत्वात्तस्य ॥ नचशुद्धस्थनोपाधिसंबंधइतिवा
 च्यम् ॥ उपाधिसंबंधस्योपाधिसंबंधकल्पनेऽनवस्थाप्रसंगात् ॥ नचतेनैवसंबंधेनसंबंधस्य ॥
 आत्माश्रयप्रसंगात् ॥ इतश्चमिथ्योपाधिर्नयुज्यते ॥ अज्ञानसिद्धौमिथ्योपाधिसिद्धिः ॥
 अज्ञानंविनामिथ्यात्वासिद्धेः ॥ नचमिथ्योपाधिंविनाऽज्ञानसिद्धिः ॥ मिथ्योपाधिसि
 द्धस्यैवाज्ञत्वात् ॥ शुद्धस्यैवाज्ञत्वेमुक्तस्याप्यज्ञत्वप्रसक्तेः ॥ स्वाभाविकत्वात्सत्यत्वात्स

द्वितीयत्वप्रसक्तेश्च ॥ स्वाभाविकस्यचनिवृत्त्यंगीकारादनिवृत्तिप्रसक्तेश्च ॥ सत्यस्यचानि
वृत्तिरितिहितपक्षः ॥ अतश्चान्योन्याश्रयता ॥ अज्ञानसिद्धौमिथ्योपाधिसिद्धिः मिथ्योपा
धिसिद्धौजीवसिद्धिः जीवसिद्धौतदाश्रयाज्ञानसिद्धिरितिचक्रकंवा ॥ नचशुद्धमेवभ्रान्त्याऽज्ञमि
तियुक्तम् ॥ अज्ञानसिद्धौभ्रमसिद्धिः तत्सिद्धावज्ञानसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयत्वात् ॥ अनागता
अतीताश्रयावंतःसहिताःक्षणाः ॥ अतीतानागताश्रैवयावंतःपरमाणवः ॥ ततोऽप्यनंतगुणिता
जीवानांराशयःपृथगितिवत्सश्रुतेर्नसंसारिणांपरिसमाप्तिरस्मत्पक्षे ॥ परमाणुप्रदेशेऽपिह्यनंताःप्रा
णिराशयः ॥ सूक्ष्मत्वादीशशक्त्यैवस्थूलाअपिहिसंस्थिताः ॥ सहस्रयोजनसभांप्रभावाद्द्विश्वक
र्मणः ॥ अनंतराराशयोऽनंताःप्रजानामधिसंस्थिताइतिस्कांदे ॥ नचमिथ्यावस्तुनोदुर्घटत्वमेवभू
षणम् ॥ दृष्टस्यवस्तुनोमिथ्यात्वकल्पनस्यदृष्टिसकाशाद्वल्वत्प्रमाणयुक्त्यपेक्षत्वात् ॥ तदभावे
सत्यत्वंदृष्ट्यैवसिद्ध्यति ॥ नह्यन्नादिकंभोग्यंदृष्ट्वाभोक्तुंसत्यत्वेप्रमाणान्तरमपेक्षते ॥ किंतुनेदम
न्नमितिकेनचिदुक्तेकथमिदमन्नत्वेनदृश्यमानमन्नंनभवतीतिप्रमाणान्तरमपेक्षते ॥ नचप्रत्यक्षदृ
ष्टस्यततोबलवत्प्रत्यक्षमागमंविनानुमानादिनैवबाधोदृष्टः ॥ दूरस्थदृक्षत्वाद्दौप्रत्यक्षापटुत्वस्य
निश्चितत्वाद्युक्त्यातन्नदीर्घत्वनिश्चयः ॥ प्रत्यक्षस्यहिदूरेभंदग्राहित्वंपरिभाषादावन्वथात्वंचततोब
लवत्प्रत्यक्षेणैवनिश्चितम् ॥ नचप्रत्यक्षस्यमिथ्यात्वेकेनापिप्रमाणेननिश्चितम् ॥ विशेषतश्चज्ञानाज्ञा
नसुखदुःखात्मभेदादिविषयस्यानुभवस्यनमिथ्यात्वंदृष्टम् ॥ अतश्चसंसारस्यसत्यत्वात्सत्यस्यचा
निवृत्त्यंगीकारान्नमोक्षःस्यात् ॥ अनुभवसिद्धस्यबलवदनुभवंविनायुक्तितएवमिथ्यात्वांगीकारेआ

त्मनोपिमिथ्यात्वं स्यात् ॥ युक्तिश्च ॥ सर्वस्यान्धस्यमिथ्यात्वांगीकारात् ॥ द्विधाकल्पनेकल्पनागौरवमिति ॥ आत्माधिष्ठानभ्रमस्यैवाद्दृष्टस्तस्याधिष्ठानत्वमपिनयुज्यते ॥ दुर्घटत्वस्यभूषणत्वेदुर्घटमप्यात्ममिथ्यात्वं स्यादेव ॥ प्रतीतेरेष्यविद्याकार्यत्वांगीकारात् ॥ तस्याश्चदुर्घटत्वस्यभूषणत्वात्सत्यस्यचयुक्त्यपेक्षत्वाद्दृष्टानां द्रष्टृत्वमात्मन्श्चजडत्वं द्रष्टुरभावेचप्रतीतिरधिष्ठानं विनैव भ्रमइत्यादिविरुद्धं सर्वमपिस्यात् ॥ उपाधिभेदांगीकारेहस्तपादाद्युपाधिभेदेऽपितद्गतसुखदुःखादिभोक्तुर्यथाभेदोनप्रतीयते ॥ एवमेवशरीरादिभेदेऽपिभोक्तुर्भेदोनदृश्येत ॥ सर्वगतसुखदुःखादिकमेकैवभुज्येत ॥ यथाचैकांगुल्याद्यपगमेऽपिनमुक्तिः एवमेकोपाध्यपगमेऽपितस्थैवान्तोपाधिसंबंधत्वाच्चमुक्तिः स्यात् ॥ उद्यतायुधदोर्दंडाः पतितस्त्रशिशोस्त्रिभिः ॥ पश्यंतः पातयंति स्म कबंधा अप्यरीन्युधीति भारतवचनाच्च श्लेषाद्दिशेषः ॥ किंचोपाधिरात्मन एकदेशं प्रसस्युत सर्वमात्मानम् ॥ एकदेशांगीकारे सावयवत्वम् ॥ सावयवस्य चानित्यत्वं तैरंगीकृतम् ॥ सर्वग्रासेचनोपाधिर्भेदकः स्यात् ॥ उपाधिकृतांशकल्पनेतदुपाधिकृतत्वे आत्माश्रयत्वम् ॥ उपाध्यंतरकल्पनेऽनवस्था ॥ नचेश्वरस्यसर्वगतत्वादोपाधिकभेदो ब्रह्मणा भवति ॥ नहिदेशतः कालतश्चापरिच्छिन्नयोरोपाधिकभेदो दृष्टः ॥ सर्वोपाधिगतत्वाच्चैकस्यैवेश्वरस्यभेदस्यमिथ्यात्वाद्भस्तपादादिभेदेऽपिभोक्तुरेकत्ववत्सर्वसुखदुःखादिभोक्तृत्वमीश्वरस्यैव स्यात् ॥ देशतः कालतश्चापरिच्छिन्नयोरोपाचारिकभेदाभावादेवदुःखिनोऽन्यच्छुद्धं ब्रह्मन सिद्ध्यति ॥ अतः स्वाभाविकसंसारइत्यनिच्छित्तिरेव स्यात् ॥ किंच विशिष्टस्य शुद्धस्य वा संसारः ॥ शुद्धस्य संसारइत्युक्तेस्वव्याहतिः ॥ विशिष्टस्येत्युक्ते विशिष्टोऽन्यः संसृजवा ॥ स एव चेदु

शाहृत्तिबंधनम् ॥ सर्वक्षराणामेकः सकुर्यात्सात्विकमोक्षणम् ॥ सर्गस्थितियतिज्योतिर्नित्यानंदप्रदोऽ-
 क्षरे ॥ चेष्टाप्रदश्चसर्वेषामेकएवपरोहरिः ॥ तस्यनान्योऽस्तिसर्गादिकर्तानिर्दोषकश्चसइतिपरमश्रु-
 तिः ॥ ब्रह्मशेषसुपर्णेशशक्रसूर्यगुहादयः ॥ सर्वक्षराअक्षरातुश्रिरिकान्तपरोहरिरितिस्कांदे ॥ यंकामये-
 तंतमुग्रं कणोमितंब्रह्माणंतमृषिंतं सुमेधाम् ॥ अहंरुद्राद्यधनुरातनोमिब्रह्मद्विषेशवेहंतवाड ॥ अ-
 हंजनायसमदं कणोम्यहं द्यावापृथिवीआविवेश ॥ अहंभुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिरप्लवं १ त-
 स्समुद्रे ॥ यमंतःसमुद्रेकवयोवधंनियदक्षरेपरमंप्रजाः ॥ यतःप्रसूताजगतःप्रसूतीतोषेनजीवान्व्य-
 ससर्जभूम्याम् ॥ यदोषधीभिःपुरुषान्पशूंश्चविवेशभूतानिचराचराणि ॥ अतःपरंनान्यदणीधमं
 ह्यिपरात्परंयन्महतोमहांतम् ॥ यदेकमव्यक्तमनंतरूपंविश्वंपुराणंनमसःपरस्तात् ॥ तदेवर्ततदुस-
 त्यमाहुस्तदेवब्रह्मपरमंकवीनाम् ॥ अस्यदेवस्यमीह्रुषोवयाविष्णोरेषस्यप्रभृथेहविभिः ॥ वि-
 देहिरुद्रोरुद्रियंसहित्वंयासिष्टंवतिरश्विनाविरावत् ॥ चंद्रमामनसोजानश्रक्षोःसूर्योअजायत ॥
 मुखादिंद्रश्चाग्निश्चप्राणाद्वायुरजायत ॥ एकोनारायणआसीन्नब्रह्मानेशानोनाम्नीपोभौनेमेद्यावा-
 पृथिवी ॥ एकोनारायणआसीन्नब्रह्मानचशंकरः ॥ समुनिर्भूत्वासमचिंतयत्ततएतेव्यजायंत ॥
 विश्वोहिरण्यगर्भोऽग्निर्यमोवरुणरुद्रंद्राइति ॥ वासुदेवोवाइदमग्रआसीन्नब्रह्मानचशंकरः ॥ नेंद्र-
 सूर्योनचगुहोनसोमोविनायकइत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ यस्मात्परंनपरमस्तिकिंचिदित्यत्राप्यपर-
 मस्तीत्येवार्थः ॥ अन्यथातेनेदंपूर्णततोयदुत्तरंतदरूपमनामयमित्तिवाक्यशेषविरोधात् ॥ तेनेद-
 मित्युक्तमेवततइतिपरामृश्यते ॥ अन्यथायस्मात्परमित्युक्तिविरोधात् ॥ नामानिसर्वाणियमावि

शंतिंतवैविष्णुं परममुदाहरंति ॥ अस्यैव सर्वनामानिव्यतिरिक्तस्य सर्वतः ॥ यः स्वतंत्रः सदैवैकः
 सविष्णुः परमो मतइत्यादि श्रुतिभ्योऽन्यनामान्यस्यैवेति नान्येषां सर्वैश्वरत्वादिकमुच्यते ॥ सर्ववेदे
 ष्वप्यस्यादोषवचनादादावभाववचनाच्चतद्वचनाच्चान्येषां सर्वेषां वेदेषु सर्वेषु ॥ तेषां सर्वनामत्वानु
 केश्च ॥ उत्पत्तिर्वासुदेवस्य प्रादुर्भावो न चापरः ॥ देहोत्पत्तिस्तदन्येषां ब्रह्मादीनां तदीरणात् ॥
 देहोऽनादिहरेर्नित्यो ब्रह्मादीनामनित्यकः ॥ मुख्योत्पत्तिस्तदन्येषां प्रादुर्भावो हरेर्जनिरिति परम
 श्रुतेश्च ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्विष्णुतत्त्वविनिर्णये द्वितीयः परिच्छे
 दः ॥ २ ॥ ॐ ॥ वर्जितः सर्वदोषैर्योगुणसर्वस्वमूर्तिमान् ॥ स्वतंत्रो यद्वशाः सर्वैसविष्णुः
 परमो मतइति परमोपनिषदि ॥ नित्यपूर्णाखिलगुणो निर्दोषः सर्वदेवयः ॥ यः स्वतंत्रः परोविष्णु
 र्जन्ममृत्यादिवर्जितः ॥ नारद उवाच ॥ निर्दोषश्चेत्कथं विष्णुर्मनुषेषूपदपद्यत ॥ चिंताश्रम
 व्रणाज्ञानदुःखयुग्दृश्यते कथम् ॥ एष मे संशयो ब्रह्मन् हृदिशल्य इवार्पितः ॥ अनुद्धार्योऽपरेर्म
 त्यैः सूक्तिशक्त्या तमुद्धर ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्त्रीपुंमलाभियोगात्मादेहो विष्णोर्न जायते ॥ किंतु निर्दोष
 चैतन्यसुखानित्यां स्वकांतनुम् ॥ प्रकाशयति सैवेयं जनिर्विष्णोर्न चापरा ॥ तथाप्यसुरमोहाय प
 रेषां च क्वचित्क्वचित् ॥ दुःखाज्ञानश्रमादीन्सदर्शयेच्छुद्धसद्गुणः ॥ क्वणादिक्वचाज्ञानं स्वातंत्र्या
 न्नित्यसद्गुणे ॥ दौर्लभ्याथैवमोक्षस्य दर्शयन्परमो हरिः ॥ मिथ्यादर्शनदोषेण तेन मुक्तिनयांति च ॥
 तमोयांति च तेनैव तस्माद्दोषविवर्जितम् ॥ प्रादुर्भावगतंचैव जानीयाद्विष्णुमंजसेति ब्रह्मांडे ॥ गु
 णक्रियादयो विष्णोः स्वरूपनान्यदिष्यते ॥ अतोमिथोपि भेदोनेतेषां कश्चित्कदाचन ॥ स्वरूपेऽ

पि विशेषोऽस्ति स्वरूपत्ववदेवतु ॥ भेदाभावेऽपितेनैव व्यवहारश्च सर्वत इति परमोपनिषदि ॥ अभिन्न
 त्वमभेदश्च यथाभेदविवर्जितम् ॥ व्यवहार्यपृथक्त्वं स्यादेवमेव गुणाहरेः ॥ अभेदाभिन्नयोर्भेदो
 यद्विवाभेदाभिन्नयोः ॥ अनवस्थितिरवस्थान्न विशेषणतामतिः ॥ मूलसंबंधमज्ञात्वात्स्मादेक
 मन्तथा ॥ व्यवहार्यविशेषणदुस्तर्कबलतोहरेः ॥ विशेषोऽपि स्वरूपसत्त्वनिराहकतास्य चेति ब्रह्म
 तर्क ॥ एकमेवाद्वितीयं नेह नानास्ति किंचन ॥ मृत्योस्समृत्युमामोति य इह न निवपश्यति ॥ य
 थोदकं दुर्गेष्टं पर्वतेषु विधावति ॥ एवं धर्मान्पृथक्पश्यंस्तानेवानुविधावतीत्यादिश्रुतेश्च ॥ देशः
 सर्वत्र पुरुषः स्वतंत्रः कालनित्यता ॥ इत्यादिषु स्वसंबंधाद्यैव गुणरूपिणः ॥ गुणित्वंगुणभोक्तृत्वं
 स्याद्विष्णोस्तच्च सत्त्वमिति ब्रह्मतर्क ॥ विष्णुं सर्वगुणैः पूर्णज्ञात्वात्सांसारवर्जितः ॥ निर्दुःखानंदभु
 ङ्क्षित्यंतत्समीपिसमोदते ॥ मुक्तानां चाश्रयो विष्णुरधिकोऽधिपतिस्तथा ॥ तद्दशाएव ते सर्वे सर्वदे
 वस ईश्वर इति परमश्रुतिः ॥ अमृतस्यैषसेतुः ॥ सोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेत्यादि
 च ॥ नृपाद्याशतधृत्यंतामुक्तिगा उत्तरोत्तरम् ॥ गुणैः सर्वैः शतगुणामोदंत इति हिश्रुतिरिति पा
 द्मे ॥ अतो निशेषदोषवर्जितः पूर्णानंदगुणो नारायण इति सिद्धम् ॥ यस्य त्रीण्युदितानि वेद
 वचनेरूपाणि दिव्यान्यलंबदृशं न मिथमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो रामवचो नयं प्रथमकं
 पृक्षो द्वितीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुनाग्रं थः कृतः केशवे ॥ स्वतंत्राया खिलेशाय निर्दोषगुणरू
 पिणे ॥ प्रेयसे मे सुपूर्णा य न मो नारायणायते ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्री
 महिष्णुतत्त्वविनिर्णये तृतीयः परिच्छेदः ॥ ३ ॥ ॥ संपूर्णोयं ग्रंथः ॥

॥ इति प्रमाणलक्षणादयो दश
प्रकरणग्रन्थाः ॥ १४ ॥

नमोवेदव्यासचरणेभ्यः॥अथपदपाठः॥हरिःॐ॥अग्निम्॥ईळे॥पुरःऽहितम्॥यज्ञस्थो॥देवम्॥ऋत्विज
म्॥होतारम्॥रत्न॥धात॥भम्॥१॥अग्निः॥पूर्वेभिः॥ऋषि॥भिः॥ईदृच्यः॥नूतनैः॥उत॥सः॥देवान्॥आ॥इह
व॥क्षति॥२॥अग्निना॥रयिम्॥अभ्रवत्॥पोषम्॥एव॥दिवे॥ऽदिवे॥यशसम्॥वीरवत्॥तमम्॥३॥
अग्नौ॥यम्॥यज्ञम्॥अध्वरम्॥विश्वतः॥परि॥ऽभूः॥असि॥सः॥इत्॥देवपुं॥गच्छति॥४॥अग्निः॥होता॥
कवि॥ऽक्तुः॥सत्यः॥चित्रश्रवः॥ऽतमः॥॥देवः॥देवेभिः॥आ॥गमत्॥५॥१॥यत्॥अंग॥
दा॥शुषे॥त्वम्॥अग्ने॥भद्रम्॥ऋरिष्यसि॥॥तव॥इत्॥तत्॥सत्यम्॥अंगिरः॥१॥उप॥त्वा॥
अग्ने॥दिवे॥ऽदिवे॥दोषा॥ऽवस्तः॥धिया॥वयम्॥॥नमः॥भरतः॥आ॥इमसि॥॥२॥
राज॥तम्॥अध्वराणां॥गोपाम्॥ऋतस्य॥दीदिविम्॥वर्धमानम्॥स्वे॥दमे॥३॥सः॥नः॥
पिता॥ऽइव॥सूनवे॥अग्ने॥सु॥ऽउपा॥यनः॥मव॥सचस्व॥नः॥स्वस्तये॥४॥॥२॥वायो॥इति॥
आ॥याहि॥दर्शत॥इमे॥सोमाः॥अर॥ऽकृताः॥तेषाम्॥पाहि॥श्रुधि॥हवम्॥वायो॥इति॥
उक्थेभिः॥ज॥र॥ते॥त्वाम्॥अच्छ॥जरितारः॥सुत॥ऽसोमाः॥अहः॥ऽविदः॥॥वायो॥इति॥तव॥
प्र॥ऽपृ॥च॥ती॥धेना॥जिगा॥ति॥दा॥शुषे॥उरू॥ची॥सोमं॥ऽपी॥तये॥इन्द्र॥वायू॥इति॥इमे॥सुताः॥
उप॥प्रथः॥ऽभिः॥आ॥ग॥तम्॥इ॥द॥वः॥वा॥म॥उ॥शंति॥हि॥॥वायो॥इति॥इन्द्रः॥च॥॥चे॥
तथः॥सुतानाम्॥वा॥जि॥नी॥व॥सू॥इति॥वा॥जि॥नी॥ऽव॥सू॥॥तौ॥आ॥या॥तम्॥उप॥द्रवत्॥३॥
वायो॥इति॥इन्द्रः॥च॥सु॥न्व॥तः॥आ॥या॥तम्॥उप॥निः॥ऽकृ॥तम्॥॥म॥क्षु॥इ॥त्था॥धिया॥
न॥रा॥॥मि॥त्र॥म्॥हु॥वे॥पू॥त॥ऽद॥क्ष॥म्॥वरु॥णम्॥च॥शि॥शा॥द॥स॥म्॥॥धि॥य॥म्॥घृ॥ता॥ची॥म्॥भा॥धे॥

ता ॥ ऋतेन । मित्रावरुणौ । ऋतुवृधौ । ऋतुस्पृशा ॥ ऋतुम् । बृहंतम् । आशाथेइ
 ति ॥ कवीइति । नः । मित्रावरुणा । तुविऽजातौ । उरुऽक्षया । दक्षम् । वृधातेइति । अ
 पसम् ॥ ४ ॥ अश्विना । यज्वरीः । इषः । द्रवंत्पाणीइतिद्रवंत्ऽपाणी । शुभः । पृती
 इति ॥ पुरुऽभुजा । चनस्यतम् ॥ अश्विना । पुरुऽदंससा । नरा । शवीरया । धिया ॥
 धिष्ण्या । वनंतम् । गिरः ॥ दक्षा । युवाकंवः । सुताः । नासत्या । वृक्तऽबीहिपः ॥ आ ।
 यातम् । रुद्रवर्त्तनीइतिरुद्रऽवर्त्तनी ॥ इंद्र । आ । याहि । चित्रभानोइतिचित्रऽभानो ।
 सुताः । इषे । त्वाऽयवः ॥ अणवीभिः । तना । पूतासः ॥ ० धिया । इषितः । विप्रऽजृतः ।
 सुतऽवंतः ॥ उप । ब्रह्माणि । वाधतः ॥ ० तूतुजानः । उप । ब्रह्माणि । हरिऽवः ॥ सुते । द
 धिष्वाः । चनः ॥ ५ ॥ ओभासः । चर्षणिऽधृतः । विश्वे । देवासः । आ । गतु ॥ दाश्वी
 संः । दाशुपः । सुतम् ॥ विश्वे । देवासः । अप्ऽतुरः । सुतम् । आ । गंतु । तूर्णयः ॥ उखाऽइव ।
 स्वसंराणि ॥ विश्वे । देवासः । अस्त्रिधः । एहिऽमायासः । अद्रुहः ॥ भेधम् । जुपुंतावह्वयः ॥
 पावका । नः । सरस्वती । वाजेमिः । वाजिनीऽवती ॥ यज्ञमावह्वु । धियाऽवंसुः ॥ ४ ॥ चो
 दयित्री । सुनुतानाम् । चेतंती । सुऽमतीनाम् ॥ यज्ञम् । दधे । सरस्वती ॥ मूहः । अ
 र्णः । सरस्वती । प्र । चेतयति । केतुना ॥ धियः । विश्वाः । वि । राजति ॥ ६ ॥
 सुरुपऽकृत्तुम् । ऊवथे । सुदुधाऽइव । गोऽदुहे ॥ जुहूमसि । द्यविऽद्यवि ॥ १ ॥ उप । नः ।
 सर्वना । आ । गहि । सोमस्य । सोऽमपाः । पिब ॥ गोऽदाः । इत् । रेवतः । मदः ॥

अथ । ते । अंतमानाम् । विद्यामं ॥ सुऽमतीनाम् । मा । नः । अति ॥ ख्यः । आ । गृहि
 ॥ परां । इहि । विद्यम् । अस्तृतम् । इंद्रम् । विपऽचित्तम् ॥ यः । ते । सखिऽभ्यः ।
 आ । वरम् ॥ उत । ब्रुवंतु । नः । निदः । निः । अन्यतः । चित् । आरत ॥ दर्शनाः । इंद्रे ।
 इत् । दुवंः ॥ ७ ॥ उत । नः । सुऽभगान् । अरिः । बोचेयुः । दस्म । कृष्टयः ॥
 स्थाम् । इत् । इंद्रस्य । शर्मणि ॥ आ । ईम् । आशुम् । आशवे । भर । यज्ञऽश्रियम् ।
 नुऽमार्दनम् ॥ पृतयत् । मंडयत्संखम् ॥ अस्य । पीत्वा । शतऽकृतोऽतिशतऽकृतो ॥
 घनः । वृत्राणाम् । अभवः ॥ प्र । आवः । वाजेषु । वाजिनम् ॥ तम् । त्वा । वाजेषु । वा
 जिनम् । वाज्यामः । शतऽकृतोऽतिशतऽकृतो । धनानाम् । इंद्र । सातये ॥ यः । रायः । अव
 निः । नृहान् । सुऽपारः । सन्वतः । सर्वा । तस्मै । इंद्राय । गायत ॥ ८ ॥ आ ।
 तु । आ । इत् । नि । सीदत् । इंद्रम् । अग्नि । प्र । गायत ॥ सर्वायः । स्तोमऽवाहसः ॥
 पुरुऽतमम् । पुरुणाम् । ईशानम् । वार्याणाम् ॥ इंद्रम् । सोमै । सर्वा । सुते ॥ सः । घ । नः ।
 योगे । आ । भुवत् । सः । राये । सः । पुरऽध्याम् ॥ गमत् । वाजैभिः । आ । सः । नः ॥ ३ ॥ यस्य
 संऽस्थे । न । वृषवर्ते । हरीइति । समत्सु शत्रवः ॥ ० ॥ सुत्सपात्रे । सुताः ।
 इमे । शुरुचयः । यति । वीतये । सोमासः । दधिऽआशिरः ॥ ९ ॥ त्वम् । सुत
 स्थं । पीतये । सद्यः । वृद्धः । अजायथाः ॥ इंद्र । ज्यैष्ठ्याय । सुऽकृतोऽतिशतऽक
 तो ॥ १ ॥ आ । त्वा । विशंतु । आशवः । सोमासः । इंद्र । गिर्वणः । शम् ॥ ते । संतु । प्रऽचेत

से ॥ त्वाम् । स्तोमाः । अवीहृधन् । त्वाम् । उक्था । शतकृतोइतिशतऽकृतो । त्वाम् ॥ वृद्धं
तु । नःगिरं ॥ अक्षितऽकृतिः । सनेत् । इमम् । वाजम् । इंद्रः । सहस्रिणम् । यस्मिन् । विश्वानि । पौंस्या
॥ मा । नः । मर्ताः । अभि । दुहनृत्तनूनाम् । इंद्र । गिर्वणः ॥ ईशानः । यवयावधम् ॥ १० ॥
युंजंति । ब्रह्मम् । अरुपम् । चरंतम् । परि । तस्थुषः ॥ रोचते । रोचना । दिवि ॥
युंजंति । अस्य । काम्या । हरीइति । विऽपक्षसारथे । शोणा । धृष्णूइति । नृऽवाहसा ॥
केतुम् । कृषवन् । अकेतवे । पेशः । मर्याः । अपेशसे । सम् ॥ उषत्ऽभिः । अजायथाः ॥
आत् । अहं । स्वधाम् । अनु । पुनः । गर्भऽत्वम् । आऽईरिरे ॥ दधानाः । नाम । यज्ञियम् ॥
वीलु । चित् । आरुजन्तुऽभिः । गुहां । चित् । इंद्र । वह्निभिः ॥ अविंदः । उस्त्रियाः । अनु ॥
॥ ११ ॥ देवऽयंतः । यथा । मतिम् । अच्छ । विदत्ऽवमुम् । गिरं । महाम् । अनूषत् । श्रुतम् ॥
इंद्रेण । सम् । हि । दृक्षसे । संऽजग्धानः । अविभ्युषा ॥ बृंदइति । समानऽवर्चसा ॥ अनव
द्यैः । अभिद्युंऽभिः । मुखः । सहस्वत् । अर्चति ॥ गुणेः । इंद्रस्य । काम्यैः ॥ अतः । पुरिऽ
ज्मन् । आ । गृहि । दिवः । वा । रोचनात् । अधि ॥ सम् । अस्मिन् । कुंजते । गिरं ॥ इ
तः । वा । सातिम् । इमहे । दिवः । वा । पार्थिवात् । अधि । इंद्रम् । महः । वा रजसः ॥
॥ १२ ॥ इंद्रम् । इत् । गाथिनः । बृहत् । इंद्रम् । अर्कभिः । अर्किणः । इंद्रम् । वाणीः । अनुष
त् ॥ इंद्रः । इत् । हर्षोः । सचा ॥ संमिऽश्लः । आ । वचः । युजा । इंद्रः । वज्री । हिर
ण्ययः ॥ इंद्रः । दीर्घाय । चक्षसे । आ । सूर्यम् । रोहयत् ॥ दिवि । गोभिः । अद्रिम् ।

ऐरयत् ॥ ३ ॥ इंद्रं । वाजेषु । नः अव । सहस्रप्रधनेषु च ॥ उग्रः । उग्राभिः । ऊतिऽभिः ॥
 इंद्रम् । वृथम् । महाऽधने । इंद्रम् । अर्भे । हवामहे ॥ युजम् । वृत्रेषु । वृत्रिणम् ॥ १३ ॥
 सः । नः । वृषन् । अमुम् । चरुम् । सत्राऽदावन् । अपं । वृधि ॥ अस्मभ्यम् । अप्रतिऽस्कृतः
 ॥ तुंजेऽतुंजे । ये । उत्तरै । स्तोमाः । इंद्रस्य । वृत्रिणः ॥ न । विधे । अस्य । सुऽस्तुतिम् ॥
 वृषा । यूथाऽइव । वंसगः । कृष्टीः । इयति ॥ ओजसा । ईशानः । अप्रतिऽस्कृतः । यः । एकैः ।
 चर्षणीनाम् । वसूनाम् । इरज्यति ॥ इंद्रः । पंचं । क्षितीनाम् ॥ इंद्रम् । वः । विश्वतः । परि ।
 हवामहे । जनैभ्यः ॥ अस्माकम् । अस्तु । केवलः ॥ १४ ॥ आ । इंद्र । सानसिम् । रथिम् । स
 ऽजित्वानम् । सदाऽसहम् । वर्षिष्ठम् । ऊतये । भर । नि । येन । महिऽहत्ययां । नि । वृत्रा ।
 सृणधामहे ॥ त्वाऽकृतासः । नि । अर्धना ॥ इंद्रं । त्वाऽकृतासः । आ । वयम् । वज्रम् । घना ।
 ददीमहि । जयेम । सम् । युधि । स्पृधः ॥ वयम् । शूरैभिः । अस्तुऽभिः । इंद्रं । त्वयां । यू
 जा । वयम् । ससह्यामं । पूतन्यतः ॥ महान् । इंद्रः । परः । च । नु । महिऽत्वम् । अस्तु । वृ
 त्त्रिणे ॥ द्यौः । न । प्रथिना । शर्वः ॥ १५ ॥ संऽओहे । वा । ये । आशत । नरः । लोकस्य ।
 सनितौ ॥ विप्रासः । वा । धियाऽयवः ॥ यः । कुक्षिः । सोमऽपातमः । समुद्रऽइव । पिन्वते ॥
 उर्षीः । आपः । न । काकुदं ॥ एव । हि । अस्य । सनूत ॥ विऽरुषी । गोऽमती । मही ॥
 पृक्वा । शाखां । न । दाशुषे ॥ एव । हि । ते । विऽभूतयः । ऊतयः । इंद्र । माऽवते । स
 द्यः । चित् । संति । दाशुषे ॥० काभ्यां । स्तोमः । उक्थम् । च । शंस्यां । इंद्राय । सोमं

ऽपीतये ॥ १६ ॥ इंद्रं । आ । इहि । मत्सिं । अंधसः । विश्वैभिः । सोमपर्वऽभिः ॥ महान् ।
 अभिष्टिः । ओजसा ॥ आ । ईम् । एनुम् । सृजत् । सुते । मंदिम् । इंद्राय । मंदिने ॥ चक्रिम् ।
 विश्वानि । चक्रये ॥ मत्स्यं । सुंऽशिप्र । मंदिऽभिः । स्तोमैभिः । विश्वऽचर्पणे । सचां । ए
 पु । सर्वनेषु । आ ॥ असृग्रम् । इंद्र । ते । गिरः प्रति । त्वाम् । उत् । अहासत् ॥ अजोपाः ।
 हृषभम् । पतिम् ॥ सम् । चोदय । चित्रम् । अर्वाक् । राधः । इंद्र । वरेण्यम् ॥ असत् । इत् । ते ।
 विऽभु प्रऽभु ॥ १७ ॥ अस्मान् । सु । तत्र । चोदय । इंद्रं । राये । रमस्वतः ॥ तुविऽद्युम्न ।
 यशस्वतः ॥ सम् । गोऽमत् । इंद्रं । वाजऽवत् । अस्मेइति । पृथु । श्रवंः । बृहत् ॥ विश्वऽआं
 युः । धेहि । अक्षितम् ॥ अस्मेइति । धेहि । श्रवंः । बृहत् । द्युम्नम् । सहस्रऽसार्तमम् ॥ इंद्रं ।
 ताः । रथिनीः । इषः ॥ वसोः । इंद्रम् । वसुऽपतिम् । गीऽभिः । गृणंतः । ऋग्मियम् ॥ होमं ।
 गंतारम् । ऊतये ॥ सुतेऽसुते । निऽओक्से । बृहत् । बृहते । आ । इत् । अरिः । इंद्राय । शूष
 म् । अर्चति ॥ १८ ॥ गायति । त्वा । गायत्रिणः । अर्चति । अर्कम् । अर्किणः । ब्रह्माणः ।
 त्वा । शतऋतोइतिशतऽक्तो । उत् । वंशंऽह्व । येसिरे ॥ यत् । सानोः । सानुम् । आ ।
 अरुहत् । भूरि । असंपृष्ट । कर्त्वम् । तत् । इंद्रः । अर्थम् ॥ चेतति । यूथेन । वृष्णिः । एजति ॥
 युक्ष्व । हि । केशिनां । हरीइति । वृषणा । कृक्ष्यऽप्रा । अथ । नः । इंद्रं । सोमऽपाः । गिराम् ।
 उपऽश्रुतिम् चर ॥ आ । इहि । स्तोमान् । अ॒भि । स्वर । अ॒भि । गूणीहि । आ । सुव ॥
 ब्रह्म । च । नः । वसोइति । सचां । इंद्रं । यज्ञम् । च । वर्धय ॥ उक्थम् । इंद्राय । शं

स्यम् । वर्द्धनम् । पुरुनिःऽसिधे ॥ शक्रः । यथा । सुतेषु । नः । ररणत् । स्रख्येषु । च ॥ तम् ।
 इत् । सखिऽत्वे । ईमहे । तम् । राथे । तम् । सुऽवीर्ये ॥ सः । शक्रः । उत । नः । शकत् ।
 इंद्रः । वसु । दर्यमानः ॥ १९ ॥ सुऽविद्यतेम् । सुनिःऽअजम् । इंद्र । त्वाऽदातम् । इत् ।
 यशः ॥ गवांम् । अपं । नृजम् । वृधि । कृणुष्व । राधः । अद्रिऽवः ॥ नहि । त्वा । रो
 दसीइति । उभेइति । ऋघायमाणम् । इन्वतः । जेषः । स्वःऽवनीः । अपः । सं । गाः । अ
 स्मभ्यम् । धनुहि ॥ आश्रुतऽकर्णं । श्रुधि । हवम् । नु । चित् । द्विधिष्व् । मे । गिरः । इ
 द्र । स्तोमम् । इमम् । ममं । कृष्व । युजः । चित् । अंतरम् ॥ विद्म । हि । त्वा । ह्यन्ऽतभम् ।
 वाजेषु । हवनऽश्रुतम् । ह्यन्ऽतमस्य । हूमहे । ऊतिम् । सहस्रऽसातभाम् ॥ आ । तु । न् ।
 इंद्र । कौशिक । मंदसानः । सुतम् । पिब । नव्यम् । आयुः । प्र । यु । निर । कृधि । सहस्रऽ
 साम् । ऋषिम् ॥ परि । त्वा । गिर्घ्नः । गिरः । इमाः । भवंतु । विश्वतः । वृद्धऽभायुम् ।
 अनु । हृद्यः । जुष्टाः । भवंतु । जुह्यः ॥ २० ॥ इंद्रम् । विश्वाः । अवीवृष्व् । सधुद्रऽ
 व्यचसम् । गिरः । रथिऽतमम् । रथिऽनाम् । वाजानाम् । सत्ऽधतिम् ॥ पर्निम् । स्रख्ये । ते ।
 इंद्र । वाजिनः । मा । भेम । शवसः । पते । त्वाम् । अमि । प्र । नोनुमः । जनारम् । अपराऽ
 जितम् ॥ पूर्वीः । इंद्रस्य । रातयः । न । वि । दुस्यंति । ऊतयः । यदि । वाजस्य । गोऽम
 तः । स्तोतृऽभ्यः । मंहते । मधम् ॥ पुराम् । भिंदुः । युवां । कविः । अभितऽओजाः ।
 अजायत । इंद्रः । विश्वस्य । कर्मणः । धर्ता । वृत्री । पुरुऽस्तुतः ॥ त्वम् । बलस्यं ।

गोऽमंतः । अपं । अवः । अद्भिः । बिलम् । त्वाम् । देवाः । अविभ्युषः । तुज्यमानासः । आ-
 विषुः ॥ तवं । अहम् । शूर । रतिऽभिः । प्रति । आयम् । सिंधुम् । आऽवदन् । उपं । अ-
 तिष्ठत । निर्वणः । विदुः । ते । तस्यं । कारवं ॥ मायाभिः । इन्द्र । मायिनम् । त्वम् । शुष्णम् ।
 अवं । अतिरः ॥ ० ॥ मेधिराः । तेषाम् । श्रवांसि । उत् । तिर ॥ इन्द्रम् । ईशानम् । ओजसा । अमि ।
 स्तोमाः । अनुषुत । सहस्रम् । यस्यं । रांतयः । उत । वा । संति । मूर्यसीः ॥ २ १ ॥ अग्निम् । दूतम् ।
 हृणीमहे । होतारम् । विश्वऽवेदसम् । अस्य । यज्ञस्य । सुऽक्तुम् ॥ अग्निऽअग्निम् । हवीमऽभिः । सदा ।
 हवंत । विशर्तम् । हव्यऽवाहम् । पुरुऽप्रियम् ॥ अग्ने । देवान् । इहा । आ । बृह । जज्ञानः । वृक्तऽव-
 हिषे । असि । होता । नः । ईड्यः ॥ तान् । उशतः । वि । बोधय । यत् । अग्ने । यासि ।
 दृत्यम् । देवैः । आ । सत्सि । बर्हिषि ॥ घृतंऽआहवन । दीदिऽवः । प्रति । स्म । रिषतः । इ-
 ह । अग्ने । त्वम् । रक्षस्विनः ॥ अग्निना । अग्निः । सम् । इध्यते । कविः । गृहऽपतिः । यु-
 वा । हव्यऽवाद् । जुहुऽआस्यः ॥ २२ ॥ कविम् । अग्निम् । उपं । स्तुहि । सत्यऽधर्माणम् ।
 अध्वरे । देवम् । अमीवऽचातनम् ॥ यः । त्वाम् । अग्ने । हविऽपतिः । दूतम् । देव । सपथ्यं
 ति । तस्यं । स्म । प्रऽअविता । भव ॥ यः । अग्निम् । देवऽवीतये । हविष्मान् । आऽवि-
 वासति । तस्मै । पावक । मूळ्य ॥ सः । नः । पावक । दीदिऽवः । अग्ने । देवान् । इह ।
 आ । बृह । उपं । यज्ञम् । हविः । च । नः ॥ सः । नः । स्वानः । आ । भर । गायत्रे
 णं । नवीयसा । रथिम् । वीरऽवतीम् । इषम् ॥ अग्ने । शुक्रेण । शोचिषां । विश्वाभिः ।

देवहूतिऽभिः । इमम् । स्तोमम् । जुषस्व । नः ॥ २३ ॥ सुऽसमिद्धः । नः । आ । वह् ।
 देवान् । अग्ने । हविष्मते । होतरिति । पावक । यक्षि । च ॥ मधुऽमंतम् । तनुऽनपात् ।
 यज्ञम् । देवेषु । नः । कवे । अद्य । कृणुहि । वीतये ॥ नराशंसम् । इह । भियम् । अ-
 स्मिन् । यज्ञे । उप । ह्वये । मधुऽजिह्वम् । हविऽकृतम् ॥ अग्ने । सुखऽतमे । स्थे । देवान् ।
 ईच्छितः । आ । वह् । असि । होता । मनुऽहितः ॥ स्तृणीत । बर्हिः । आनुषक् । धृतऽ
 पृष्ठम् । मनीषिणः । यत्र । अमृतस्य । चक्षणम् ॥ वि । श्रयंताम् । ऋतऽव्ययः । द्वारः ।
 देवीः । असश्रुतः । अद्य । नूनम् । च । यष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोपसा । सुऽपेशसा । अ-
 स्मिन् । यज्ञे । उप । ह्वये । इदम् । नः । बर्हिः । आऽसदे ॥ ता । सुऽजिह्वौ । उप । ह्वये ।
 होतारा । दिव्या । कवीइति । यज्ञम् । नः । यक्षताम् । इमम् ॥ इळा । सरस्वती । मही ।
 तिस्रः । देवीः । मयऽभुवः । बर्हिः । सीदंतु । अस्त्रियः ॥ इह । त्वष्टारम् । अग्निम् ।
 विश्वऽरूपम् । उप । ह्वये ॥ ० । अवं । सृज । वनस्पते । देव । देवेभ्यः । हविः । प्र । दातुः ।
 अस्तु । चेतनम् ॥ स्वाहा । यज्ञम् । कृणोतनु । इंद्राय । यज्वनः । गृहे । तत्र । देवान् ।
 उप । ह्वये ॥ २५ ॥ आ । एभिः । अग्ने । दुवः । गिरः । विश्वेभिः । सोमऽपीतये । देवे
 भिः । याहि । यक्षि । च ॥ आ । त्वा । कर्षां । अहूपत् । गृणंति । विप्र । ते । धियः ।
 देवेभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ इंद्रवायुइतिबृहस्पतिम् । मित्रा । अग्निम् । पूषणम् । भगम् । आदि-
 त्यान् । मारुतम् । गणम् ॥ प्र । वः । श्रियंते । इंद्रवः । मत्सराः । मादृयिष्णवः । द्रप्साः । मध्वः ।

चमूऽसदः ॥ इळते। त्वाम्। अवस्यवः। कणवासः। वृक्तऽबर्हिषः। हविष्मैतः। अरुऽकृतः ॥ घृतऽपृ
 ष्टाः। मनःऽयुजः। ये। त्वा। वहति। वल्लयः। आ। देवान्। सोमऽपीतये ॥ २६ ॥ तान्। यज
 त्वात्। ऋतऽदधः। अग्ने। पत्नीऽवतः। कृधि। मध्वः। सुऽजिह्वा। पायय। ये। यजत्राः। ये। इड्याः।
 ते। ते। पिबन्तु। जिह्या। मधोः। अग्ने। वर्षऽकृति ॥ आकीम्। सूर्यस्य। रोचनात्। वि
 श्वान्। देवान्। उषऽबुधः। विप्रः। होता। इह। वक्षति ॥ विश्वेभिः। सोम्यम्। मधु। अग्ने।
 इद्रेण। वायुना। पिबं। मित्रस्य। धामऽभिः ॥ त्वम्। होता। मनुऽहितः। अग्ने। यज्ञेषु।
 सीदसि। सः। इमम्। नः। अध्वरम्। यज। युक्ष्व। हि। अरुषीः। रथे। हरितः। देव। रोहितः।
 ताभिः। देवान्। इह। आ। वह् ॥ २७ ॥ इद्रं। सोमम्। पिबं। ऋतुनां। आत्वा। विशतु। इद्वः।
 मत्सरासः। तत्। ओक्सः ॥ मरुतः। पिबंत। ऋतुनां। पोत्रात्। यज्ञम्। पुनीतन्। युयम्। हि।
 स्थ ॥ सुऽदानवः ॥ अभि। यज्ञम्। गृणीहि। नः। ग्रावः। नेष्टुरिति। पिबं। ऋतुनां। त्वम्। हि।
 रत्नऽधाः। आसि ॥ ० ॥ सादयं। योनिषु। त्रिषु। परिं। भूषु। पिबं। ऋतुनां ॥ ब्राह्मणात्।
 इद्रं। राधसः। पिबं। सोमम्। ऋतून्। अनुं। तव। इत्। हि। सस्यम्। अस्तृतम् ॥ युवम्।
 दक्षम्। धृतऽवत्। मित्रावरुणा। दुऽदभम्। ऋतुनां। यज्ञम्। आशाथेइति ॥ २८ ॥
 द्रविणऽदाः। द्रविणसः। ग्रावऽहस्तासः। अध्वरे। यज्ञेषु। देवम्। इळते ॥ द्रविणऽदाः। ददा
 तु। नः। वसूनि। यानि। शृण्विरे। देवेषु। ता। वनामहे ॥ द्रविणऽदाः। पिपीषति। जुहो
 तं। प्र। च। तिष्ठत्। नेष्टात्। ऋतुऽभिः। इष्यत् ॥ यत्। त्वा। तुरीयम्। ऋतुभिः। द्रवि

णऽदः । यजा॑महे । अ॒धं । स्म । नः । नः । द॒दिः । भ॒व ॥ अ॒श्वि॒ना । पि॒वंत॑म् । म॒धु । दी॒द्य॒ग्नी
 इति॑दी॒दिऽअ॒ग्नी । शु॒चिऽन्न॑ता । ऋ॒तुना॑ । ऋ॒तुना॑ ॥ गार्ह॑ऽपत्येन । सं॒त्य । ऋ॒तुना॑ । य
 ज्ञा॒नीः । अ॒सि । दे॒वान् । दे॒वऽय॑ते । य॒ज् ॥ २९ ॥ आ । त्वा । व॒ह॒तु । हर॑यः । ह॒र्ष॒णम् ।
 सोमं॑ऽपीतये । इं॒द्रं । त्वा । सूर॑ऽचक्षसः ॥ इ॒माः । धा॒नाः । घृ॒तऽस्रु॑वंः । ह॒री॒इति॑ । इ॒ह । उ॒पं ।
 व॒क्ष॒तः । इं॒द्रं । सु॒खऽत॑मे । रथे ॥ इं॒द्रम् । प्रा॒तःह॒वा॒मे॒ह॑ । इं॒द्रम् । प्र॒ऽय॒ति । अ॒ध्वरे॑ । इं॒द्रं । सो
 म॑स्य । पी॒तये ॥ उ॒पं । नः । सु॒तम् । आ । ग॒हि । हरि॑ऽभिः । इं॒द्र । के॒शिऽभिः । सु॒ते । हि ।
 त्वा । ह॒वा॑महे ॥ सः । इ॒मम् । नः । स्तो॑मम् । आ । ग॒हि । उ॒पं । इ॒दम् । स॒र्व॒नम् । सु॒तम् ।
 गौरः । न । तृ॒षि॒तः । पि॒ब ॥ ३० ॥ इ॒मे । सोमा॑सः । इं॒द॒वः । सु॒ता॑सः । अ॒धि । ब॒र्हि॑षि ।
 ता॒न् । इं॒द्र । स॒ह॑से । पि॒ब ॥ अ॒य॒म् । ते । स्तो॑मः । अ॒ग्नि॒यः । हृ॒दिऽस्थ॑क् । अ॒स्तु । शं॒तं
 मः । अ॒थं । सो॑मम् । सु॒तम् । पि॒ब ॥ वि॒श्व॑म् । इ॒त् । स॒र्व॒नम् । सु॒तम् । इं॒द्रं । म॒दा
 य । ग॒च्छ॑ति । वृ॒त्र॑ऽहा । सोमं॑ऽपीतये ॥ ० ॥ का॑मम् । आ । पृ॒ण । गो॑भिः । अ॒श्वैः । श॒त
 क्र॒तो॒इति॑शतऽक्तो । स्त॒वा॑म । त्वा । सु॒ऽआ॒ध्यः ॥ ३१ ॥ इं॒द्रा॒वरु॑णयोः । अ॒हम् । सं
 ऽरा॒जोः । अ॒र्वः । आ । वृ॒णे । ता । नुंः । मृ॒ळा॒तः । इ॒दृशे॑ ॥ गं॒ता॒रा । हि । स्थः । अ
 व॑से । ह॒वं॑म् । वि॒प्र॑स्य । मा॒ऽव॑तः । धृ॒त्ती॑रा । च॒र्ष॒णी॒नाम् ॥ अ॒नु॒ऽका॑मम् । त॒र्ष॒प्ये
 था॒म् । इं॒द्रा॒वरु॑णा । रा॒यः । आ । ता । वा॒म् । ने॒दि॒ष्ट॑म् । ई॒मे॒ह॑ ॥ यु॒वा॒कु॑ । हि । श॒ची॒ना॒म् ।
 यु॒वा॒कु॑ । सु॒ऽम॒ती॒ना॒म् । भू॒या॑मं । वा॒ज॒ऽदा॒त्रा॑म् ॥ इं॒द्रं । स॒ह॒स्र॑ऽदा॒त्रा॑म् । वरु॑णः । शं॒स्था

नाम् । क्रतुः । भवति । उक्थ्यः ॥ ३२ ॥ तयोः । इत् । अर्वसा । वयम् । मनेम । नि ।
 च् । धीमहि । स्यात् । उत । प्रऽरेचनम् ॥ १ ॥ इंद्रावरुणा । वाम् । अहम् । हुवे । चित्रा
 ये । राधसे । अस्मान् । सु । जिग्युषः । कृतम् ॥ इंद्रावरुणा । नु । नु । वाम् । सिसां
 संतीषु । धीषु । आ । अस्मभ्यम् । शर्मम् । वृच्छतम् ॥ प्र । वाम् । अश्रोतु । सुऽस्तु
 तिः । इंद्रावरुणा । याम् । हुवे । याम् ऋधाथेइति । सधऽस्तुतिम् ॥ ३३ ॥ सोमानम् ।
 स्वरणम् । कृणुहि । ब्रह्मणः । पते । कक्षीवतम् । यः । औशिजः ॥ यः रेवान् । यः ।
 अमीवऽहा । वसुऽवित् । पुष्टिवर्द्धनः । सः । नः । नः । सिस्तु । यः । तुरः ॥ मा । नः ।
 शंसः । अरंरुष । धूर्तिः । प्रणक् । मर्त्यस्य । रक्ष । नः । ब्रह्मणः । पते ॥ सः । घृ ।
 वीरः । न । रिष्यति । यम् । इंद्रः । ब्रह्मणः । पतिः । सोमः । हिनोति । मर्त्यम् ॥ त्वम् ।
 तम् । ब्रह्मणः । पते । सोमः । इंद्रः । च । मर्त्यम् । दक्षिणा । पातु । अंहसः ॥ ३४ ॥
 सइसः । पतिम् । अर्द्धतम् । प्रियम् । इंद्रस्य । काम्यम् । सनिम् । मेधाम् । अयासिषम् ॥
 यस्मात् । ऋते । न । सिध्यति । यज्ञः । विपः । चितः । चन । सः । धीनाम् । यो
 गम् । इन्वति ॥ आत् । ऋधोति । ह्विःकृतिम् । प्रांचम् । कृणोति । अध्वरम् । होत्रां ।
 देवेषु । गच्छति ॥ नराशंसम् । सुऽधृष्टमम् । अपश्यम् । सप्रथऽतमम् । द्विवः । न ।
 सद्मंऽमखसम् ॥ ३५ ॥ प्रति । त्यम् । चारुम् । अध्वरम् । गोऽपीथार्य । प्र । ह्यसे ।
 मरुत्ऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ नृहि । देवः । न । मर्त्यः । महः । तव । क्रतुम् । परः ॥

॥ ० ॥ ये । महः । रजसः । विदुः । विश्वे । देवासः । अद्भुहः ॥ ० ॥ ये । उग्राः । अर्कै ।
 आनुचुः । अनाधृष्टासः । ओजसा ॥ ० ॥ ये । शुभ्राः । घोरवर्षसः । सुऽक्षत्रासः । रिशा
 दंसः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ ये । नाकस्य । अधि । रोचने । दिवि । देवासः । आसंते ० ॥ ये । इं
 खयन्ति । पर्वतान् । तिरः । समुद्रम् । अर्णवम् ० ॥ आ । ये । तन्वन्ति । रश्मिभिः । तिरः ।
 समुद्रम् । ओजसा ॥ ० ॥ अग्नि । त्वा । पूर्वऽपीतये । सृजामि । सोम्यम् । मधु ॥ ० ॥ ३७ ॥
 ॥ इति ऋग्वेदप्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥

श्रीहृद्यभीवायनमः ॥ १ ॥ अयम् । देवाय । जन्मने । स्तोमः । विप्रैसिः । आसया । अकारि । रत्न ।
 धातंसः ॥ ये । इंद्राय । वचः । युजा । तत्क्षुः । मनसा । हरी इति । शभीभिः । युज्ञम् । आशान् । लक्षन् । नासं
 त्याभ्याम् । परिऽज्मानम् । सुऽखम् । रथम् । तक्षन् । धेनुम् । सवः । दुर्धाम् ॥ युवाना । पितरां । पुनरिति । स
 त्यऽमंत्राः । ऋजुऽयवः । ऋभवः । विष्टी । अक्रत ॥ संवः । मदासः । अग्मत । इंद्रेण । च । मरुत्वन्ता । आदि
 त्येभिः । च । राजऽभिः ॥ १ ॥ उत । त्यम् । चमसम् । नवम् । त्वष्टुः । देवस्यानिः । ऽकृतम् । अकर्त ।
 चतुरः । पुनरिति ॥ ते । नः । रत्नानि । धत्तन् । त्रिः । आ । सासानि । मुन्वते । एकऽएकम् । सुशस्ति
 ऽभिः ॥ अधारथन्त । वह्नयः । अभजन्त । सुऽकृत्ययां । भागम् । देवेषु । यज्ञियम् ॥ २ ॥
 इह । इंद्राग्नी इति । उप । ह्वये । तयोः । इत् । स्तोमम् । उश्मसि । ता । सोमम् । सोमऽपात
 मा ॥ ता । यूज्ञेषु । प्र । शंसन्त । इंद्राग्नी इति । शुभन्त । नरः । ता । गायत्रेषु । गायन्त ॥ ता । मि
 त्रस्य । प्रऽशंस्तये । इंद्राग्नी इति । ता । हवामहे । सोमऽपा । सोमऽपीतये ॥ उग्रा । संता ।

हवामहे । उपं । इदम् । सर्वनम् । सुतम् । इंद्राग्नीइति । आ । इह । गच्छताम् ॥ ता । महंतां ।
सदस्पतीइति । इंद्राग्नीइति । रक्षः । उब्जतम् । अप्रजाः । संतु । अत्रिणः । तेन । सत्येन ।
जागृतम् । अधि । प्रऽचेतुने । पदे । इंद्राग्नीइति । शर्म । यच्छतम् ॥ ३ ॥ प्रातऽयुजां । वि ।
बोधय । अश्विनौ । आ । इह । गच्छतम् । अस्य । सोमस्य । पीतये ॥ या । सुऽरथां । र ।
धिऽतमा । उमा । देवा । दिविऽस्पृशां । अश्विनां । ता । हवामहे ॥ या । वाम् । कशां ।
मधुऽमती । अश्विना । सूनृताऽवती । तयां । यज्ञम् । मिमिक्षतम् ॥ नहि । वाम् । अस्ति ।
दूरके । यत्र । रथेन । गच्छथः । अश्विना । सोमिनः । गृहम् ॥ हिरण्यऽपाणिम् । ऊतये । सवि
तारंम् । उपं ॥ ह्ये । सः । चेत्तां । देवतां । पदम् ॥ ४ ॥ अपाम् । नपातम् । अवसे । सवितारंम् ।
उपं । स्तुहि । तस्ये । व्रतानिं । उश्मसि ॥ विऽभक्तारंम् । हवामहे । वसोः । चित्रस्ये ॥ राधे
सः । सवितारंम् । नूऽचक्षसम् ॥ सखायः । आ । नि । सीदतु । सविता । स्तोम्यः । नु । नः ।
दातां । राधांसि । शुभति ॥ अग्ने । पत्नीः । इह । आ । बह । देवानाम् । उशतीः । उपं । त्वष्टा
रम् । सोमंऽपीतये ॥ आ । माः । अग्ने । इह । अवसे । होत्राम् । यविष्ट । भार्णीम् । वरुत्रीम् ।
धिषणाम् । बृह ॥ ५ ॥ अभि । नः । देवीः । अवसा । महः । शर्मणा । नूऽपत्नीः । अच्छि
न्नऽपत्राः । सचंताम् ॥ इह । इंद्राणीम् । उपं । ह्ये । वरुणानीम् । स्वस्तये । अग्राधीम् । सो
मंऽपीतये ॥ मूही । द्यौः । पृथिवी । च । नः । इमम् । यज्ञम् । मिमिक्षताम् । पिपुताम् । नः ।
भरीमऽभिः ॥ तथोः । इत् । घृतऽवत् । पयः । विप्राः । रिहंति । धीतिऽभिः । गंधर्वस्ये । घृ

वे । प॒दे ॥ स्यो॒ना । पृथि॒वि । भ॒व । अ॒नृ॒क्ष॒रा । नि॒ऽवि॒श॒नी । य॒च्छे । नः । श॒र्म । स॒ऽप्र॒थः ॥६॥
 अ॒तः । दे॒वाः । अ॒व॒न्तु । नः । य॒तः । वि॒ष्णुः । वि॒ऽच॒क्र॒मे । पृथि॒व्याः । स॒स । धा॒र्म॒ऽभिः ॥
 इ॒दम् । वि॒ष्णुः । वि । च॒क्र॒मे । त्रे॒धा । नि । दृ॒ष्टे । प॒दम् । सं॒ऽऽ॒ह्णम् । अ॒स्य । पां॒सुरे ॥
 त्री॒णि । प॒दा । वि । च॒क्र॒मे । वि॒ष्णुः । गो॒पाः । अ॒दा॒भ्यः । अ॒तः । ध॒र्मा॒णि । धा॒र्य॒न् ॥
 वि॒ष्णोः । क॒र्मा॒णि । पृ॒थ्य॒त् । य॒तः । वृ॒तानि॑ । प॒स्प॒शे । इं॒द्र॒स्य । यु॒ज्यः । स॒खा ॥ तत् । वि
 ष्णोः । प॒र॒मम् । प॒दम् । स॒दा । पृ॒थ्यं॒ति । स॒र्यः । दि॒वि॒ऽइ॒व । च॒क्षुः । आ॒ऽत॒तम् ॥ तत् । वि॒प्रा
 सः । वि॒प॒न्य॒वः । जा॒गृ॒वांसः । स॒म् । इं॒ध॒त्ते । वि॒ष्णोः । य॒न् । प॒र॒मम् । प॒दम् । ६ ॥ ७ ॥
 ती॒न्नाः । सो॒मांसः । आ । ग॒हि । आ॒शीऽ॒व॒तः । सू॒ताः । इ॒मे । वा॒यो॒इति॑ । तान् ।
 प्र॒ऽस्थि॒तान् । पि॒ब ॥ उ॒भा । दे॒वा । दि॒वि॒ऽस्पृ॒शा । इं॒द्र॒वा॒यू॒इति॑ । ह॒वाम॒हे ॥०॥ इं॒द्र॒वा॒यू॒इति॑ ।
 म॒नः॒ऽजु॒वां । वि॒प्राः । ह॒व॒न्ते । कु॒तये॑ । स॒हस्र॑ऽअ॒क्षा । धि॒यः । प॒ती॒इति॑ ॥ मि॒त्रम् । व॒यम् । ह॒वा
 म॒हे । व॒रु॒णम् । सो॒मं॒ऽपी॒तये॑ । ज॒ज्ञाना॑ । पू॒त॒ऽद॒क्ष॒सा ॥ ऋ॒तेन॑ । यौ । ऋ॒त॒ऽहृ॒धौ । ऋ॒त
 स्य॑ । ज्योतिषः । प॒ती॒इति॑ । ता । मि॒त्रा॒वरु॑णा । हु॒वे ॥ ८ ॥ व॒रु॒णः । प्र॒ऽअ॒वि॒ता ।
 भु॒व॒त् । मि॒त्रः । वि॒श्व॒भिः । कु॒ति॒ऽभिः । क॒र॒ताम् । नः । तु॒ऽरा॒ध॒सः ॥ म॒रु॒त्व॒तम् ।
 ह॒वाम॒हे । इं॒द्रम् । आ । सो॒मं॒ऽपी॒तये॑ । स॒ऽजूः । ग॒णेन॑ । तू॒प॒तु ॥ इं॒द्रं॒ऽज्ये॒ष्टाः । म॒रु
 त॒ऽग॒णाः । दे॒वांसः । पू॒ष॒ऽरा॒तयः॑ । वि॒श्वे॑ । म॒म । श्रु॒तम् । ह॒व॒म् ॥ ह॒त । ह॒न्नम् । सु॒ऽदा
 न॒वः । इं॒द्रेण॑ । स॒हसा॑ । यु॒जा । मा । नः । दुः॒ऽशंसः॑ । इ॒शा ॥ वि॒श्वान् । दे॒वान् । ह॒वा

महे । मरुतः । सोमऽपीतये । उग्राः । हि । पृश्निऽमातरः ॥ ३ ॥ जयतांऽइव । तन्यतुः । मरुता
म । एति । धृष्णुया । यत् । शुभम् । याथनं । नरः ॥ हस्काशत् । विऽद्युतः । परि । अतः ।
जाताः । अंबंतु । नः । मरुतः । मूळयंतु । नः ॥ आ । पूषन् । चित्रऽर्बहिषम् । आर्घुणे ।
धरुणम् । दिवः । आ । अज् । नष्टम् । यथा । पशुम् । पूषा । राजानम् । आर्घुणिः । अपऽगू
ह्मम् । गुहा । हितम् । अविदत् । चित्रऽर्बहिषम् ॥ उतोइति । सः । मह्यम् । इंदुऽभिः । पट् ।
युक्तान् । अनुऽसेसिधत् । गोभिः । यवंम् । न चर्कृषत् ॥ १० ॥ अंबयः । यंति । अध्वभिः ।
जामयः । अध्वरिऽयताम् । पंचतीः । मधुना । पर्यः ॥ अमूः । याः । उप । सूर्धे । यामिः । वा ।
सूर्यः । सह । ताः । नः । हिन्वंतु । अध्वरम् ॥ अपः । देवीः । उप । ह्ये । यत्र । गावंः । पिबंति ।
नः । सिधुऽभ्यः । कर्त्वम् । हविः ॥ अपऽसु । अंतः । अमृतम् । अपऽसु । भेषजम् ॥ अपाम् ।
इत । मऽशस्तये । देवाः । भवंत । वाजिनः ॥ अपऽसु । मे । सोमः । अब्रवीत् । अंतः । वि
श्वानि । भेषजा । अग्निम् । च । विश्वऽशंभुवम् । आपः । च । विश्वऽभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः ।
पूणीत । भेषजम् । वरूथम् । तन्वे । ममं । ज्योक् । च । सूर्यम् । दृशे ॥ इदम् । आपः ।
प्र । बहत । यत् । किम् । च । दुऽइतम् । मयिं । यत् । अहम् । अभिऽदुद्रोहं । यत् । वा । शे
पे । इत । अनृतम् ॥ आपः । अद्य । अनु । अचारिषम् । रसेन । सं । अगस्महि । पर्यस्वा
न् । अग्ने । आ । गहि । तम् । मा । सम । सृज् । वर्चसा ॥ सम् । मा । अग्ने । वर्चसा । सृज् ।
सम् । प्रऽजयां । सम् । आयुषा । विद्युः । मे । अस्य । देवाः । इंद्रः । विद्यात् । सह । ऋषिऽभिः ॥

॥ १२ ॥ कस्य । ननम् । कृतमस्य । अमृतानाम् । मनामहे । चारुं । देवस्य । नाम । कः ।
 नः । मस्यै । अदितये । पुनः । दात् । पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥ अश्रेः । वयम् ।
 प्रथमस्य । अमृतानाम् । मनामहे । चारुं । देवस्य । नाम । सः । नः । मस्यै । अदितये । पु
 नः । दात् । पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥ अभि । त्वा । देव । सवितः । ईशानम् ।
 वार्याणाम् । सदा । अबन् । भागम् । ईमहे ॥ यः । चित् । हि । ते । इत्था । भगः । शशमानः ।
 पुरा । निदः । अद्वेषः । हस्तयोः । दधे ॥ भगभक्तस्य । ते । वयम् । उत् । अशेम । तव ।
 अवंसा । मूर्धानम् । रायः । आऽरभे ॥ १३ ॥ नहि । ते । क्षत्रम् । न । सहः । न । मन्धुम् ।
 वयः । चन । अमीइति । पतर्यतः । आपुः । न । इमाः । आपः । अनिऽमिषम् । चरंतीः ।
 न । ये । वानस्य । प्रऽमिनति । अभ्वम् ॥ अबुधे । राजा । वरुणः । वनस्य । ऊर्ध्वम् । स्तू
 पम् । ददते । पूतऽदक्षः । नीचीनाः । स्थुः । उपरि । बुध्नः । एषाम् । अस्मेइति । अंतः । निऽ
 हिताः । केतवः । स्युरितिस्युः ॥ उरुम् । हि । राजा । वरुणः । चकारं । सूर्याय । पंथाम् ।
 अनुऽएतवै । ऊंइति । अपदे । पादा । प्रतिऽधातवे । अकः । उत । अपऽवक्ता । हृदयऽवि
 धः । चित् ॥ शतम् । ते । राजन् । भिषजः । सहस्रम् । उर्वी । गभिरा । सुऽमतिः । ते । अ
 स्तु । बाधस्व । दूरे । निऽऽकृतिम् । पराचिः । कृतम् । चित् । एनः । प्र । मुमुग्धि । अस्मत् ॥
 अमीइति । ये । चक्षाः । निऽहितासः । उच्चा । नक्तम् । ददश्रे । कुहं । चित् । दिवा । ईयुः ।
 अदब्धानि । वरुणस्य । व्रतानि । विऽचाकंशत् । चंद्रमाः । नक्तम् । एति ॥ १४ ॥ तत् । त्वा ।

या॒मि॒ । ब॒ह्म॒णा॒ । व॒द॒मा॒नः॒ । तत् । आ॒ । शा॒स्ते॒ । य॒ज॒मा॒नः॒ । ह॒विः॒ऽभिः॒ । अ॒हे॒ळ॒मा॒नः॒ ।
 व॒रु॒ण॒ । इ॒ह॒ । बो॒धि॒ । उ॒रु॒ऽशंस॒ । मा॒ । नः॒ । आ॒युः॒ । प्र॒ । मो॒षीः॒ ॥ तत् । इत् । न॒क्त॒म् । तत् ।
 दि॒वा॑ । म॒द्य॒म् । आ॒हुः॒ । तत् । अ॒य॒म् । के॒तः॒ । त्व॒दः॒ । आ॒ । वि॒ । च॒ष्टे॒ । शु॒नः॒शे॒पः॒ । य॒म् ।
 अ॒ह॒त् । गृ॒भी॒तः॒ । सः॒ । अ॒स्मा॒न् । रा॒जा॑ । व॒रु॒णः॒ । मु॒मो॒क्तु॒ ॥ शु॒नः॒शे॒पः॒ । हि॒ । अ॒ह॒त् । गृ॒
 भी॒तः॒ । त्रि॒षु॒ । आ॒दि॒त्य॒म् । द्रु॒ऽप॒दे॒षु॒ । ब॒द्धः॒ । अ॒व॑ । ए॒न॒म् । रा॒जा॑ । व॒रु॒णः॒ । स॒स॒ज्या॒त् । वि॒
 द्वा॒न् । अ॒द॒ब्धः॒ । वि॒ । मु॒मो॒क्तु॒ । पा॒शा॒न् ॥ अ॒व॑ । ते॒ । हे॒ळः॒ । व॒रु॒ण॒ । न॒मः॒ऽभिः॒ । अ॒व॑ ।
 य॒ज्ञो॒भिः॒ । ई॒म॒हे॒ । ह॒विः॒ऽभिः॒ । क्ष॒य॒न् । अ॒स्म॒भ्य॒म् । अ॒सुर॒ । प्र॒चे॒त॒इति॒प्र॒ऽचे॒तः॒ । रा॒ज॒न् ।
 ए॒ना॑सि॒ । शि॒श्र॒थः॒ । कृ॒ता॒नि॒ ॥ उ॒त् । उ॒त्॒ऽत॒म॒म् । व॒रु॒ण॒ । पा॒श॒म् । अ॒स्म॒त् । अ॒व॑ । अ॒ध॒म॒म् ।
 वि॒ । म॒ध्य॒म॒म् । श्र॒थ॒य॒ । अ॒थ॒ । व॒य॒म् । आ॒दि॒त्य॒ । ब्र॒ते॒ । त॒व॑ । अ॒न॒ग॒सः॒ । अ॒दि॒त॒ये॒ ।
 स्या॒म् ॥ १५ ॥ यत् । चि॒त् । हि॒ । ते॒ । वि॒शः॒ । य॒था॒ । प्र॒ । दे॒व॒ । व॒रु॒ण॒ । ब्र॒त॒म् । मि॒नी॒म॒सि॒ ।
 द्य॒वि॒ऽद्य॒वि॒ ॥ मा॒ । नः॒ । व॒धा॒य॑ । ह॒न्वै॑ । जि॒ही॒ष्मा॒न॒स्य॑ । री॒र॒धः॒ । मा॒ । त्वा॒ण॒ान॒स्य॑ । म॒न्य॒वै ॥
 वि॒ । मू॒ळी॒का॒य॑ । ते॒ । म॒नः॒ । रु॒थीः॒ । अ॒श्व॒म् । न॒ । सं॒ऽदि॒त॒म् । गीः॒ऽभिः॒ । व॒रु॒ण॒ । सी॒म॒हि॒ ॥
 पा॒रा॑ । हि॒ । मे॒ । वि॒ऽम॒न्य॒वः॒ । प॒त॑ति॒ । व॒स्यः॒ऽइ॒ष्ट॒ये॒ । व॒यः॒ । न॒ । व॒स॒तीः॒ । उ॒प॑ ॥ क॒दा॒ ।
 क्ष॒त्र॒ऽश्रि॒य॒म् । न॒र॒म् । आ॒ । व॒रु॒ण॒म् । क॒रा॒म॒हे॒ । मू॒ळी॒का॒य॑ । उ॒रु॒ऽच॒क्ष॑स॒म् ॥ १६ ॥ तत् ।
 इत् । स॒मा॒न॒म् । आ॒शा॒ते॒इति॑ । वे॒न॑ता॒ । न॒ । प्र॒ । यु॒च्छ॒तः॒ । धृ॒त॒ऽव॒ता॒य॒ । दा॒शु॒षे॑ ॥ वे॒द॑ । यः ।
 वी॒ना॒म् । प॒द॒म् । अ॒न्त॒रि॒क्षे॒ण॒ । प॒त॑ता॒म् । वे॒द॑ । ना॒वः॒ । स॒मु॒द्रि॒यः॒ ॥ वे॒द॑ । मा॒सः॒ । धृ॒त॒ऽव॒तः॒ ।

द्वादश । प्रजाऽवतः । वेदं । यः । इप्ऽजायते ॥ वेदं । वातस्य । वर्तनिम् । उरोः । ऋष्वस्यं ।
 बृहतः । वेदं । ये । अधिऽआसते ॥ नि । ससाद् । धृतऽवतः । वरुणः । पुस्त्यासु । आ ।
 सांऽराज्याय । सुऽक्तुः ॥ १७ ॥ अतः । विश्वानि । अद्भुता । चिकित्वान् । अग्नि । पृथ्यति ।
 कृतानि । या । च । कर्त्वा ॥ सः । नः । विश्वाहा । सुऽक्तुः । आदित्यः । सुऽपथा । कर्त् ।
 प्र । नः । आर्युषि । तारिषत् ॥ विअत्र । द्रापिम् । हिरण्यथम् । वरुणः । वस्तु । निऽनिजम् ।
 परि । स्पर्शः । नि । सेदरे ॥ न । यम् । दिप्सति । दिप्सवः । न । द्रुह्वाणः । जनानाम् । न ।
 देवम् । अग्निऽमातयः ॥ उत । यः । मानुषेषु । आ । यशः । चक्रे । असाग्नि । आ । अस्मा
 कम् । उदरेषु । आ ॥ १८ ॥ परां । मे । यंति । धीतयः । गावः । न । गव्यूतीः । अनु ।
 इच्छंतीः । उरुऽचक्षसम् ॥ सम् । नु । वोचावहे । पुनः । यतः । मे । मधु । आऽभृतम् । हो
 ताऽइव । क्षदसे । प्रियम् ॥ दर्शम् । नु । विश्वेऽदर्शतम् । दर्शम् । रथम् । अधि । क्षमिऽएताः ।
 जुषत । मे । गिरं ॥ इमम् । मे । वरुण । श्रुधि । हवम् । अद्य । च । मूळ्य । त्वाम् । अव
 स्युः । आ । चक्रे ॥ त्वम् । विश्वस्थ ! मेधिर । दिवः । च । गमः । च । राजसि । सः ।
 यामनि । प्रति । श्रुधि ॥ उत । उतऽतमम् । मुमुग्धि । नः । वि । पाशम् । मध्यमम् । चूत ।
 अव । अधमानि । जीवसे ॥ १९ ॥ वसिष्व । हि । मियेध्य । वद्वाणि । ऊर्जाम् ।
 पते । ० ॥ नि । नः । होता । वरेण्यः । सदा । यविष्ट । मन्मऽभिः । अग्ने । द्विवित्तमता । वचः ॥
 आ । हि । स्म । सूनवे । पिता । आपिः । यजति । आपये । सर्वा । सख्ये । वरेण्यः ॥ आ । नः ।

बर्हिः । रिशादसः । वरुणः । मित्रः । अर्यमा । सीदंतु । मनुषः । यथा ॥ पूर्वा ॥ होतः । अस्य । नः । मंदस्व । सख्यस्य । च । इमाः । ऊंइति । सु । श्रुधि । गिरः ॥ २० ॥ ० । शश्वंता । तना । देवंदेवम् । यजामहे । त्वेइति । इत् । हूयते । हविः ॥ प्रियः । नः । अस्तु । विश्वपतिः । होता । मंद्रः । वरेण्यः । प्रियाः । सुःअग्रयः । वयम् ॥ सुःअग्रयः । हि । वार्यम् । देवासः । दधिरे । च । नः । सुःअग्रयः । मनामहे ॥ अर्थ । नः । उमयेषाम् । अमृत । मर्त्यानाम् । मिथः । संतु । प्रशस्तयः ॥ विश्वेभिः । अग्ने । अग्निभिः । इमम् । यज्ञम् । इदम् । वचः । चनः । धाः । सहस्रः । ग्रहोइति ॥ २१ ॥ अश्वम् । न । त्वा । वारुवंतम् । वंदध्यै । अग्निम् । नमःभिः । संःराजंतम् । अध्वराणाम् ॥ सः । घृ । नः । सुनुः । शर्वसा । पृथुःप्रगामा । सुःशेवं । मीद्वान् । अस्माकम् । बभूयात् ॥ सः । नः । दूरात् । च । आसात् । च । नि । मर्त्यात् । अघःयोः । पाहि । सदम् । इत् । विश्वःआयुः ॥ इमम् । ऊंइति । सु । त्वम् । अस्माकम् । सनिम् । गायत्रम् । नव्यासम् । अग्ने । देवेषु । प्र । वोचः ॥ आ । नः । भज्ज । परमेषु । आ । वाजेषु । मध्यमेषु । शिक्ष । वस्वः । अंतमस्य ॥ २२ ॥ विःभक्ता । असि । चित्रभानोइतिचित्रःभानो । सिंधोः । ऊर्मौ । उपाके । आ । सद्यः । दाशुषे । क्षरसि ॥ यम् । अग्ने । पृतःसु । मर्त्यम् । अवाः । वाजेषु । यम् । जुनाः । सः । यंता । शश्वंतीः । इषः ॥ नकिं । अस्य । संहत्य । परिःएता । कयस्य । चित् । वाजः । अस्ति । श्रवाथ्यः ॥ सः । वाजम् । विश्वःचर्षणिः । अर्वतःभिः । अस्तु । तरुता । विप्रेभिः । अस्तु । सनिता ॥ जराःवो

ध । तत् । विविद्धि । विशेषे । यज्ञियाय । स्तोमम् । रुद्राय । दृशीकम् ॥ २३ ॥ सः । नः ।
 महान् । अनिऽमानः । धूमऽकेतुः । पुरुऽचंद्रः । धिये । वाजाय । हिन्वतु ॥ सः । रेवान्ऽइव ।
 विश्वपतिः । दैव्यः । केतुः । शृणोतु । नः । उक्थैः अग्निः । बृहत्ऽभानुः ॥ नमः । महत्ऽभ्यः ।
 नमः । अर्भकेभ्यः । नमः । युवंऽभ्यः । नमः । आशिनेभ्यः । यजाम् । देवान् । यदि । श
 क्रवाम् । मा । ज्यायसः । शंसम् । आ । वृक्षि । देवाः ॥ २४ ॥ यत्र । ग्रावां । पृथुऽबुधः । ऊर्ध्वः ।
 भवति । सोतवे । उलूखलऽसुतानाम् । अवं । इत् । ऊंइति । इंद्र । जल्यूलः ॥ यत्र । द्वौऽइव ।
 जघनां । अधिऽसवन्यां । कृता । ० ॥ यत्र । नारी । अप्ऽच्यवम् । उप्ऽच्यवम् । च । शिक्षते
 । ० ॥ यत्र । मंथाम् । विऽबभते । रश्मीन् । यमितवैऽइव । ० ॥ यत् । चित् । हि । त्वम् । गृहे
 गृहे । उलूखलक । युज्यसे । इह । द्युमतऽतमम् । वद् । जयतांऽइव । दुंदुभिः ॥ २५ ॥ उत । स्म ।
 ते । वनस्पते । वातः । वि । वाति । अग्रम् । इत् । अथोइति । इंद्राय । पातवे । सुनु । सोमम् । उलू
 खल ॥ आयजीइत्याऽयजीवाज्ऽसातमाता । हि । उच्चा । विऽजभृतः । हरीइवेतिहरीऽइव । अंधां
 सिवप्सता ॥ ता । नः । अद्य । वनस्पतीइति । ऋष्वौ । ऋष्वेभिः । सोतुऽभिः । इंद्रायामधुऽमत् ।
 सुतम् ॥ उत् । शिष्टम् । चम्बोः । भर । सोमम् । पवित्रे । आसूज । नि । धेहि । गोः । अधि ।
 त्वचि ॥ २६ ॥ ० ॥ सत्य । सोमऽपाः । अनाशस्ताऽइव । स्मसि ॥ ० ॥ शंसय । गोषु । अ
 श्वेषु । शुभ्रिषु । सहस्रेषु । नुविऽमघा । शिप्रिन् । वाजानाम् । पते । शचीऽवः । तव । दंसना ॥ ० ॥ नि ।
 स्वापय । मिथुऽदृशां । सस्ताम् । अबुध्यमानेइति । ० ॥ ससंतु । त्याः । अरांतयः । बोधं

तु । शूर । रातयः । ० ॥ समाइंद्र । गर्दभम् । मृण । नुवँतम् । पापया । अमुया । ० । पताति । कुंडुणा
 च्या । दूरम् । वातः । वनात् । अधि । ० ॥ सर्वम् । परिऽकोशम् । जहि । जंभयं । कुक्कुदाश्वम् । ०
 ॥ २७ ॥ आ । वः । इंद्रम् । क्रिविम् । यथा । वाजऽयंतः । शतक्रंतुम् । मंहिष्ठम् । सिंचे । इंदु
 ऽभिः ॥ शतम् । वा । यः । शुचीनाम् । सहस्रम् । वा । संऽआशिराम् । आ । इत् । ऊंइति ।
 निम्नम् । न । रीयते ॥ सम् ॥ यत् । मद्रौय । शुष्मिणे । एना । हि । अस्य । उदरे । समुद्रः ।
 न । व्यचः । दधे ॥ अयम् । ऊंइति । ते । सम् । अतसि । कपोतऽइव । गर्भऽधिम् । वचः ।
 तत् । चित् । नः । ओहसे ॥ स्तोत्रम् । राधानाम् ॥ पते । गिर्वाहः ॥ वीर । यस्य । ते । विऽ
 भूतिः । अस्तु । सूनृता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वः । तिष्ठ । नः । ऊतये । अस्मिन् । वाजे । शतक्रतो
 इतिशतऽक्तो । सम् । अन्येषु । ब्रवावहे ॥ योगेऽयोगे । तवऽतरम् । वाजेवाजे । हवामहे ।
 सर्वायः । इंद्रम् । ऊतये ॥ आ । घ । गमत् । यदि । श्रवंत् । सहस्रिणीभिः । ऊतिभिः । वाजे
 भिः । उप । नः । हवम् ॥ अनु । प्रत्तस्य । ओकसः । हुवेतुविऽप्रतिम् । नरम् । धम् । ते । पूर्वम् ।
 पिता । हुवे ॥ तम् । त्वा । वयम् । विश्वऽवार । आ । शास्मेहे । पुरुऽहूत् । सर्वे । वसोइति ।
 जरितुऽभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकम् । शिप्रिणीनाम् । सोमऽपाः । सोमऽपात्राम् । सर्वे । वज्रि
 न् । सर्वीनाम् ॥ तथा । तत् । अस्तु । सोमऽपाः । सर्वे । वज्रिन् । तथा । कृणु । यथा । ते ।
 उश्मसि । इष्टये ॥ रेवतीः । नः । सधऽमादे । इंद्रे । संतु । तुविऽवाजाः । क्षुऽमंतः । याभिः ।
 मेदेम ॥ आ । घ । त्वाऽवान् । तना । आसः । स्तोतुऽभ्यः । धृष्णोइति । इधानः । ऋ ।

णोः । अक्षमन । चक्रयोः ॥ आ । यत् । दुर्वः । शतक्रतोइतिशतऽकतो । आ । कामम् । ज
 रितृणाम् । ऋणोः । अक्षम् । न । शचीभिः ॥ ३० ॥ शश्वत् । इंद्रः । पोप्रुथत्ऽभिः । जि
 गाय । नानदत्ऽभिः । शाश्वंसत्ऽभिः । धर्नानि । सः । नः । हिरण्यऽरथम् । दुंसनाऽवान् ।
 सः । नः । सनिता । सनये । सः । नः । अदात् ॥ आ । अश्विनौ । अश्वऽवत्या । इ
 षा । यात्म् । शवीरथा । गोमत् । दस्त्रा । हिरण्यवत् ॥ समानऽयोजनः । हि । वाम् ।
 रथः । दस्रौ । अमर्त्यः । समुद्रे । अश्विना । ईयते ॥ नि । अध्यस्य । मूर्द्धनि । चक्र
 म् । रथस्य । येमथुः । परि । द्याम् । अन्यत् । ईयते ॥ कः । ते । उषः । कथऽप्रिये । भुजे ।
 मर्तः । अमर्त्ये । कम् । नक्षसे । विभाऽवरि ॥ वयम् । हि । ते । अमन्महि । आ । अंतात् ।
 आ । पराकात् । अश्वे । न । चित्रे । अरुषि ॥ त्वम् । त्येभिः । आ । गृहि । वाजेभिः । दु
 हितः । दिवः । अस्मेइति । रयिम् । नि । धारय ॥ ३१ ॥ त्वम् । अग्ने । प्रथमः । अंगिराः ।
 ऋषिः । देवः । देवानाम् । अभवः । शिवः । सर्वा । तव । व्रते । कवयः । विद्वानाऽअंपसः ।
 अजायंत । मरुतः । भ्राजत्ऽकष्टयः ॥ ० । अंगिरऽतमः । कविः । देवानाम् । परि । भूष
 सि । व्रतम् । विऽभुः । विश्वस्मै । भुवनाय । मेधिरः । द्विऽमाता । शयुः । कतिधा । चित् ।
 आयेवे ॥ ० । मातरिश्वने । आविः । भव । सुक्रतुऽथा । विवस्वते । अरेजेताम् । रोदसीइ
 ति । होतृऽवूर्थे । असन्धोः । भारम् । अर्यजः । महः । वसोइति ॥ त्वम् । अग्ने । मन्वे । द्या
 म् । अवाशयः । पुरुर्वसे । सुऽकृते । सुकृतंरः । श्वान्रेण । यत् । पित्रोः । मुच्यसे । परि ।

आ । त्वा । पूर्वम् । अनयन् । आ । अपरस् । पुनरिति ॥ त्वम् । अग्ने । वृषभः । पृष्टिऽवर्द्ध
 नः । उद्यतऽस्रुचे । भवसि । श्रवाद्यः । यः । आऽहुतिम् । परि । वेदं । वर्षट्ऽकृतिम् । एकऽ
 आयुः । अग्ने । विशः । आऽविवाससि ॥ ३२ ॥ त्वम् । अग्ने । वृजिनऽवर्त्तनिम् । नरम् । स
 क्मन् । पिपर्षि । विदथे । विऽचर्षणे । यः । शरूऽसाता । परिऽतक्म्ये । धने । दश्रेभिः । चित् ।
 संऽकृता । हंसि । भूयसः ॥ त्वम् । तर्म् । अग्ने । अमृतऽत्वे । उतऽतमे । मर्त्तम् । दधासि ।
 श्रवसे । दिवेऽदिवे । यः । तृतृषाणः । उभयाय । जन्मने । मयः । कृणोषि । प्रयः । आ । च ।
 सूर्ये । त्वम् । नः । अग्ने । सनथे । धनानाम् । यशसम् । कारुम् । कृणुहि । स्ववानः । कृध्या
 म् । कर्मम् । अपसां । नवेन । देवैः । द्यावापृथिवीइति । प्र । अवतम् । नः ॥ ० । पित्रोः ।
 उपऽस्थे । आ । देवः । देवेषु । अनवद्य । जागृविः । तनुऽकृत् । बोधि । प्रऽमतिः । च । कार
 वै । त्वम् । कल्याण । वसु । विश्वम् । आ । ऊपिषे ॥ त्वम् । अग्ने । प्रऽमतिः । त्वम् । पिता ।
 असि । नः । त्वम् । वयऽकृत् । तवं । जामयः । वयम् । सप्त । त्वा । रायः । शतिनः । सप्त । सह
 स्थिणः । सुवीरम् । यन्ति । व्रतऽपाम् । अदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वाम् । अग्ने । प्रथमम् । आ
 युम् । आयवै । देवाः । अकृण्वन् । नहुषस्य । विशपतिम् । इळांम् । अकृण्वन् । मनुषस्य ।
 शांसनीम् । पितुः । यत् । पुत्रः । ममकस्य । जायते ॥ ० । तवं । देव । पायुऽभिः । सुवोनः ।
 रक्ष । तन्वः । च । वद्य । त्राता । तोकस्य । तनये । गवाम् । असि । अनिऽमेषम् ।
 रक्षमाणः । तवं । व्रते ॥ त्वम् । अग्ने । यज्यवे । पायुः । अंतरः । अनिषंगाथे । चतुऽअक्षः ।

इधुसे । यः । रातऽहंव्यः । अवृकार्य । धायसे । कीरेः । चित् । मंत्रम् । मनसा । वृनोषि ।
 तम् । त्वम् । अग्ने । उरुऽशंसाय । वाधते । स्पाहम् । यत् । रेक्णः । परमम् । वृनोषि । तत् ।
 आधस्य । चित् । प्रऽमतिः । उच्यसे । पिता । प्र । पाकम् । शास्सि । प्र । दिशः । वि
 दुऽतरः ॥ त्वम् । अग्ने । प्रयतऽदक्षिणम् । नरम् । वर्म्मऽइव । स्यूतम् । परि । पासि । विश्व
 तः । स्वादुऽक्ष्णा । यः । वसतौ । स्थोनऽक्त । जीवऽयाजम् । यजते । सः । उपऽमा । द्विवः
 ॥ ३४ ॥ इमाम् । अग्ने । शरणम् । मीमूषः । नः । इमम् । अध्वानम् । यम् । आगाम् । दूरा
 त् । आपिः । पिता । प्रऽमतिः ॥ सोम्यानाम् । भूमिः । असि । ऋषिऽक्त । मर्त्यानाम् ॥ म
 नूष्वत् । अग्ने । अंगिरस्वत् । अंगिरः । ययातिऽवत् । सदेने । पूर्वऽवत् । शूचे । अच्छे । या
 हि । आ । बृह । दैव्यम् । जनम् । आ । सादय । बर्हिषि । यक्षि । च । प्रियम् ॥ एतेन ।
 अग्ने । ब्रह्मणा । वृधस्व । शक्ती । वा । यत् । ते । चकूम । विदा । वा । उत । प्र । नेषि ।
 अग्नि । वस्यः । अस्मान् । सम् । नः । सृज । सुऽमत्या । वाजऽवत्या ॥ ३५ ॥ इंद्रस्य । नु ।
 वीर्याणि । प्र । वोचम् । यानि । चकारे । प्रथमानि । बज्री । अहन् । अहिम् । अनु । अपः ।
 तनई । प्र । वक्षणाः । अभिनत् । पर्वतानाम् ॥ अहन् । अहिम् । पर्वते । शिश्रियाणम् । त्वष्टा ।
 अस्मै । वज्रम् । स्वर्धम् । ततश्च । वाश्राऽइव । धेनवः । स्यंदमानाः । अंजः । समुद्रम् । अ
 वं । जग्मुः । आपः ॥ वृषऽयर्माणः । अवृणीत् । सोमम् । त्रिऽकंदुकेषु । अपिबत् । सुतस्यं ।
 आ । सायकम् । मघऽवा । अदत्त । वज्रम् अहन् । एनम् । प्रथमऽजाम् । अहीनाम् ॥ यत् ।

इंद्र । अहंन् प्रथमऽजाम् । अहनीनाम् । आत् । मायिनाम् । अमिताः । प्र । उत् । मायाः ।
 आत् । सूर्यम् । जनयन् । घाम् । उपसम् । तादीतीनां । शत्रुम् । न । किल । विवित्से ॥ अहं
 न् । वृत्रम् । वृत्रऽतरम् । विऽअंसम् । इंद्रः । वज्रेण । महता । वधेन । स्कंधासिऽइव । कुलि
 शेन । विऽवृक्णा । अहिः । शयते । उपऽपृक् । पृथिव्याः ॥ ३६ ॥ अयोद्वाऽइव । दुऽमदः ।
 आ । हि । जुहे । महाऽवीरम् । तुविऽबाधम् । ऋजीषम् । नाअतारीत् । अस्य । संऽकृतिम् ।
 वधानाम् । सम् ॥ रुजानाः । पिपिषे । इंद्रऽशत्रुः ॥ अपात् । अहस्तः । अपृतन्यत् । इंद्रम् ।
 आ । अस्य । वज्रम् । अधि । सानौ । जघान् । वृष्णः । वधिः । प्रतिऽमानम् । बुभूषन् ।
 पुरुऽत्रा । वृत्रः । अशयत् । विऽअस्तः ॥ नदम् । न । मित्रम् । अमुया । शयानम् । मनः ।
 रुहाणाः । अति । यंति । आपः । याः । चित् । वृत्रः । महिना । परिऽअतिष्ठत् । तासाम् ।
 अहिः । पत्सुतऽशीः । बभूवु ॥ नीचाऽव्याः । अभवत् । वृत्रऽपुत्रा । इंद्रः । अस्याः । अव ।
 वधः । जमारु । उत्तरा । सूः । अर्धः । पुत्रः । आसीत् । दानुः । शये । सहऽवत्सा । न । धे
 नुः ॥ अतिष्ठंतीनाम् । अनिऽवेशनानाम् । काष्ठाणाम् । मध्ये । निऽहितम् । शरीरम् । वृत्रस्ये ।
 निण्यम् । वि । चरंति । आपः । दीर्घम् । तमः । आ । अशयत् । इंद्रऽशत्रुः ॥ ३७ ॥ दासऽप
 तीः । अहिऽगोपाः । अतिष्ठन् । निऽरुद्धाः । आपः । पणिनाऽइव । गावः । अपाम् । बिले
 म् । अपिऽहितम् । यत् । आसीत् । वृत्रम् । जघन्वान् । अप । तत् । ववारु ॥ अश्वयः । वा
 रः । अभवः । तत् । इंद्र । सूके । यत् । त्वा । प्रतिऽअहन् । देवः । एकः । अजयः । गाः ।

अ॒र्ज॒यः । शू॒र । सो॒म॒म् । अ॒व॒ । अ॒सृ॒जः । स॒र्त्त॒वे । स॒प्त । सि॒ध॒न् ॥ न । अ॒स्मै । वि॒ऽद्यु॒त् । न ।
 त॒न्य॒तुः । सि॒से॒ध॒ । न । या॒म् । मि॒ह॒म् । अ॒कि॒रत् । ह्य॒दु॒नि॒म् । च॒ । इ॒न्द्रः । च॒ । यत् । यु॒यु॒धा॒ते
 इति॑ । अ॒हिः । च॒ । उ॒त । अ॒प॒री॒भ्यः । म॒घ॒ऽवा॑ । वि । जि॒ग्ये ॥ अ॒हेः । या॒ता॒र॒म् । क॒म् ।
 अ॒प॒श्यः । इ॒न्द्र । ह॒दि । यत् । ते । ज॒घ्रु॒षः । भीः । अ॒ग॑च्छत् । न॒व॑ । यत् । न॒व॒ति॒म् ।
 च॒ । स॒व॑तीः । श्ये॒नः । न । भी॒त॒ । अ॒त॒रः । रजा॑सि ॥ इ॒न्द्रः । या॒तः । अ॒व॑ऽसितस्य । राजा॑ ।
 श॒म॒स्य । च॒ । शू॒गि॒णः । व॒ज्र॑बाहुः । सः । इत् । उ॒इति॑ । राजा॑ । क्ष॒य॒ति॒ । च॒र्ष॑णीनाम् । अ॒
 रा॒त् । न । ने॒मिः । परि॑ । ता । ब्र॒ह्म॒वु ॥ ३८ ॥ इति॑ ऋग्वेदप्रथमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥
 आ । इ॒त् । अ॒या॑म् । उ॒प॑ । गु॒व्य॑न्तः । इ॒न्द्रम् । अ॒स्मा॑कम् । सु । प्र॒ऽम॒ति॒म् । व॒हृ॒धा॒ति॒ । अ॒ना॒मू॒णः ।
 कु॒वि॒त् । आ॒त् । अ॒स्य॑ । रा॒यः । ग॒वा॑म् । के॒त॒म् । पर॑म् । आ॒ऽव॒र्ज॑ते । नः ॥ उ॒प॑ । इत् ।
 अ॒ह॒म् । ध॒न॒ऽदा॒म् । अ॒प्र॒ति॒ऽइ॒त॒म् । जु॒घ्ना॑म् । न । श्ये॒नः । व॒स॒ति॒म् । प॒ता॒मि॒ । इ॒न्द्रम् । न॒म॒
 स्य॒न् । उ॒प॒ऽमे॒भिः । अ॒कैः । यः । स्तो॒तृ॒भ्यः । ह॒व्यः । अ॒स्ति॑ । या॒म॒न् ॥ नि॒ । स॒र्व॑सेनः ।
 इ॒षु॒ऽधी॒न् । अ॒स॒क्त॑ । स॒म् । अ॒र्ध्वः । गाः । अ॒ज॒ति॑ । य॒स्य॑ । व॒ष्टि॑ । चो॒ष्कू॒य॒मा॒णः । इ॒न्द्र ।
 भूरि॑ । वा॒म॒म् । मा । प॒णिः । भूः । अ॒स्मत् । अ॒धि॑ । प्र॒ऽवृ॒क्षु ॥ व॒धीः । हि॒ । द॒स्यु॒म् । ध॒
 नि॒न॒म् । घृ॒ने॒न॑ । ए॒कः । च॒र॑न् । उ॒प॒ऽशो॒क॑भिः । इ॒न्द्र । ध॒नोः । अ॒धि॑ । वि॒षू॒ण॒क् । ते । वि॒ ।
 आ॒य॒न् । अ॒र्य॑ज्वानः । स॒न॒काः । प्र॒ऽइ॒ति॒म् । ई॒युः ॥ परा॑ । चि॒त् । शी॒पा॑ । व॒वृ॒जुः । ते ।
 इ॒न्द्र । अ॒र्य॑ज्वानः । य॒ज्व॑ऽभिः । स्पर्ध॑मानाः । प्र । यत् । दि॒वः । हरि॑ऽवुः । स्था॒तः । उ॒ग्र॑ । निः । अ॒

वतान् । अधमः । रोदंस्योः ॥ १ ॥ अयुयुत्सन् । अनवद्यस्य । सेनाम् । अयातयन्त । क्षितयः ।
 नर्वऽग्वाः । वृषऽयुधः । न । वध्र्यः । निऽअघाः । प्रवत्ऽभिः ॥ इंद्रात् । चितयन्तः । आयन् ।
 त्वम् । एतान् । रुदतः । जक्षतः । च । अयोधयः । रजसः । इंद्र । पारे । अव । अदहः ।
 द्विवः । आ । दस्युम् । उच्चा । प्र । सुन्वतः । स्तुवतः । शंसम् । आवः ॥ चक्राणासः । परिऽन
 हम् । पृथिव्याः । हिरण्येन । मणिना । शुभमानाः । न । हिन्वानासः । तितिरुः । ते । इंद्रम् ।
 परि । स्पशः । अदधात् । सूर्य्येण । परि । यत् । इंद्र । रोदसीहति । उभेइति । अबुभोजीः । महिना ।
 विश्वतः । सीम् । अमन्यमानान् । अभि । मन्यमानैः । निः । ब्रह्मऽभिः । अधमः । दस्युम् । इं
 द्र ॥ न । ये । दिवः । पृथिव्याः । अंतम् । आपुः । न मायाभिः । धनऽदाम् । परिऽअभूवन् । यु
 जम् । वज्रम् । वृषभः । चक्रे । इंद्रः । निः । ज्योतिषा । तमसः । गाः । अधुक्षत् ॥ २ ॥ अनु ।
 स्वधाम् । अक्षरन् । आपः । अस्य । अवर्द्धत । मध्ये । आ । नाव्यानाम् । सध्रीचीनेन । म
 नसा । तम् । इंद्रः । ओजिष्ठेन । हन्मना । अहन् । अभि । द्यून् ॥ नि । अविध्यत् । इलीबि
 शंस्य । दृह्णा । वि । शूणिणम् । अभिनत् । शुष्णम् । इंद्रः । यावत् । तरः । मघऽवन् यावत् ।
 ओजः । वज्रेण । शत्रुम् । अवधीः । पृतन्युम् ॥ अभि । सिध्मः । अजिगात् । अस्य । श
 त्रुन् । वि । तिग्मेन । वृषभेण । पुरः । अभेत् । सम् । वज्रेण । अमृजत् । वृत्रम् । इंद्रः । प्र ।
 स्वाम् । मतिम् । अतिरत् । शाशदानः ॥ आवः । कुत्सम् । इंद्र । यस्मिन् । चाकच् । प्र । आ
 वः । युध्यतम् । वृषभम् । दशऽद्युम् । शफऽच्युतः । रेणुः । नक्षत् । द्याम् । उत । श्वेत्रेयः ।

नुऽसह्याय । तस्थौ ॥ आवः । शमम् । हृषभम् । तुभ्यांस्तु । क्षेत्रेऽजेपे । मघऽवन् । श्वित्र्यम् ।
 गाम् । ज्योक् । चित् । अत्र । तस्थिऽवासः । अक्रन् । शत्रुऽयताम् । अधरा । वेदना । अक
 रित्यकः ॥ ३ ॥ त्रिः । चित् । नः । अद्य । भवतम् । नवेदसा । विऽभुः । वाम् । यामः । उत । रा
 तिः । अश्विना । युवोः । हि । यंत्रम् । हिम्याऽइव । वामसः । अभिऽआयसेन्या । भवतम् ।
 मनीषिऽभिः ॥ त्रयः । पवयः । मधुऽवाहने । रथे । सोमस्य । वेनाम् । अनु । विश्वे । इत् । वि
 दुः । त्रयः । स्कंभासः । स्कभितासः । आऽरभे । त्रिः । नक्तम् । याथः । त्रिः । कुंइति । अ
 श्विना । दिवा । समाने । अहन् । त्रिः । अवद्य । गोहना । त्रिः । अद्य । यज्ञम् । मधुना ।
 मिमिक्षतम् । त्रिः । वाजऽवतीः । इषः । अश्विना । युवम् । दोषाः । अस्मभ्यम् । उपसः । च । पि
 न्वतम् ॥ त्रिः । वृत्तिः । यातम् । त्रिः । अनुऽवते । जनैः । त्रिः । सुप्रऽअव्ये । त्रिधाऽ इव । शिषत
 म् । त्रिः । नाद्यम् । बहतम् । अश्विना । युवम् । त्रिः । देवऽताता । त्रिः । पृक्षः । अस्मेइति । अक्षराऽइव ।
 पिन्वतम् ॥ त्रिः । नः । रथिम् । बहतम् । अश्विना । युवम् । त्रिः । उत । अतम् ।
 धियः । त्रिः । सौभगऽत्वम् । त्रिः । उत । श्रवांसि । नः । त्रिऽस्थम् । वाम् । सुरे । दुहि
 ता । आ । रुहत् । रथम् ॥ त्रिः । नः । अश्विना । दिव्यानि । भेषजा । त्रिः ।
 पार्थिवानि । त्रिः । कुंइति । दत्तम् । अतऽभ्यः । ओमानम् । शंऽयोः । ममकाय । सुनवे ।
 त्रिऽधातु । शर्म । बहतम् । शुभः । पतीइति ॥ ४ ॥ ० । यजता । दिवेऽदिवे । परि । त्रिऽ
 धातु । पृथिवीम् । अशायतम् । त्रिषः । नासत्याऽरथ्या । पुराऽवतः । आत्माऽइव । वातः ॥

स्वसराणि । गच्छतम् ॥ त्रिः । अश्विना । सिंधुऽभिः । सप्तमातृऽभिः । त्रयः । आऽहावाः ।
 त्रेधाऽह्विः । कृतम् । तिस्रः । पृथिवीः । उपरि । प्रवा । दिवः । नाकम् । रक्षेथेइति ।
 द्युऽभिः । अकुऽभिः । हितम् ॥ कं । त्री । चक्रा । त्रिऽहृतः । रथस्य । कं । त्रयः । वंधुरः ।
 ये । सऽनीळाः । कदा । योगः । वाजिनः । रासंसस्य । येन । यज्ञम् । नासत्या । उपुऽयाथः ॥
 आ । नासत्या । गच्छतम् । ह्यते । ह्विः । मध्वः । पिबतम् । मधुऽपेभिः । आसऽभिः ।
 यूवोः । हि । पूर्वम् । सविता । उषसः । रथम् । ऋतार्य । चित्रम् । घृतऽवतम् । इष्यति ॥ आ ।
 नासत्या । त्रिऽभिः । एकादशैः । इह । देवेभिः । यातम् । मधुऽपेयम् । अश्विना ।
 प्र । आयुः । तारिष्टम् । निः । रपांसि । मृक्षतम् । सेधतम् । द्वेषः भवतम् ॥
 सचाऽभुवां । आ । नः । अश्विना । त्रिऽहृतां । रथेन । अर्धाश्वम् । रथिम् । वहम् । सुऽ
 वीरम् । शृण्वतां । वाम् । अवसे । जोह्वीमि । हृधे । च । नः भवतम् । वाजऽसातौ ॥ ५ ॥
 ह्वयामि । अग्निम् । प्रथमम् । स्वस्तये । ह्वयामि । मित्रावरुणौ । इह । अवसे । ह्व
 यामि । रात्रीम् । जगतः । निऽवेशनीम् । ह्वयामि । देवम् । सवितारम् । ऊतये ॥ आ । कृष्णेन ।
 रजसा । वर्तमानः । निऽवेशयन् । अमृतम् । मर्त्यम् । च । हिरण्ययेन । सविता । रथेन । आ ।
 देवः । याति । भुवनानि पश्यन् ॥ याति । देवः प्रऽवतां याति । उतऽवतां । याति । शुभ्राभ्याम् ।
 यजतः । हरिऽभ्याम् । आ । देवः याति । सविता पराऽवतः । अपविश्व्वा । दुऽहृता । बाधमानः ।
 अमिऽहंतम् । कशनैः । विश्वऽरूपम् । हिरण्यऽशम्यम् । यजतः । बृहंतम् । आ । अस्था

त् । रथम् । सविता । चित्रऽभानुः । कृष्णा । रजांसि । तविषीम् । दधानः ॥ वि । जनान् । श्या-
 वाः । शितिऽपादः । अख्यन् । रथम् । हिरण्यऽप्रउगम् । वहतः । शश्वत् । विशः सवितुः । दैव्ये
 स्य । उपऽस्थे । विश्वा । भुवनानि । तस्थुः ॥ तिस्रः । द्यावः । सवितुः । द्वौ । उपऽस्था ।
 एका । यमस्थं । भुवने । विराषाद् । आणिम । न । रथम् । अमृता । अधि । तस्थुः । इह ।
 ब्रवीतु । यः । ऊंइति । तत् । चिकेतत् ॥ ६ ॥ वि । सुऽपूर्णः । अंतरिक्षाणि । अख्यत् । ग-
 भीरऽवैपाः । असुरः । सुऽनीथः । क् । इदानीम् । सूर्यः । कः । चिकेत । कतमाम् द्याम् ।
 रश्मिः । अस्य । आ । ततान् ॥ अर्धौ । वि । अख्यत् । ककुभं । पृथिव्याः । त्री ।
 धन्वं । योजना । सप्त । सिधून् । हिरण्यऽअक्षः । सविता । देवः । आ । अगात् । दधत् ।
 रत्ना । दाशुषे । वार्याणि ॥ हिरण्यऽपाणिः । सविता । विऽचर्षणिः । उभेइति । द्यावापृथिवी
 इति । अंतः । ईयते । अपं । अमीवाम् । बाधते । वीति । सूर्यम् । अभि । कृष्णेन । रजसा ।
 द्याम् । ऋणोति ॥ हिरण्यहस्तः । असुरः । सुऽनीथः । सुऽमृळीकः । स्वऽवान् । यातु । अ-
 र्वाङ् । अपऽसेधन् । रक्षसः । यातुऽधानान् । अस्थात् । देवः । प्रतिऽदोषम् । गुणानः ॥ ये ।
 ते । पंथाः । सवितुः । पूर्व्यासः । अरेणवः । सुऽहंताः । अंतरिक्षे । तेभिः । नः । अद्य । पृथिऽ
 भिः । सुऽगेभिः । रक्षं । च । नः । अधि । च । ब्रुहि । देव ॥ ७ ॥ प्र । वः । यत्नम् । पुरुणा
 म् । विशाम् । देवऽधृतीनाम् । अग्निम् । सुऽउक्तेभिः । वचऽभिः । ईमहे । यम् । सीम् । इत् ।
 अन्ये । ईळंते ॥ जनांसः । अग्निम् । दधिरे । सहऽहृधम् । हविर्भंतः । विधेम् । ते । सः । त्वम् ।

नः । अ॒द्य । सु॒ऽम॒नाः । इ॒ह । अ॒वि॒ता । भ॒वं । वा॒जै॒षु । सं॒त्य ॥ प्र । त्वा । दू॒तम् । हृ॒णी॒म
 हे । हो॒ता॒रम् । वि॒श्व॒ऽवै॒द॒सम् । म॒हः । ते । स॒तः । वि । च॒रं॒ति । अ॒र्च॒यः । दि॒वि । स्पृ॒शं॒ति ।
 भा॒न॒वः । दि॒वा॒सः । त्वा । व॒रु॒णः । मि॒त्रः । अ॒र्घ्य॒मा॒सम् । दू॒तम् । इ॒ध॒ते । वि॒श्वम् । सः ।
 अ॒ग्ने । ज॒य॒ति । त्व॒या । ध॒नम् । य । ते । द॒दा॒श । म॒र्त्यः । म॒द्रः । हो॒ता । गृ॒ह॒ऽप॒तिः । अ॒ग्ने ।
 दू॒तः । वि॒शाम् । अ॒सि॒ । त्वे॒इति॑ । वि॒श्वी॑ । सं॒ऽग॒ता॒नि । ब्र॒ता । ध्रु॒वा । या॒नि । दे॒वा । अ॒ह॒ण॒व
 त ॥ ८ ॥ त्वे॒इति॑ । इ॒त् अ॒ग्ने । सु॒ऽभ॒गे । य॒वि॒ष्ट्य॑ । वि॒श्वम् । आ । हू॒य॒ते । ह॒विः । ० । उ॒त ।
 अ॒प॒रम् । य॒क्षि॑ । दे॒वान् । सु॒ऽवी॒र्य्या॑ ॥ तम् । घ॒ । ई॒म् । इ॒त्था । न॒म॒स्वि॒नः । उ॒प॑ । स्व॒ऽरा॒ज
 म् । आ॒स॒ते । हो॒त्रा॒भिः । अ॒ग्निम् । म॒नु॒षः । स॒म् । इ॒ध॒ते । ति॒ति॒र्था॒सः । अ॒ति॑ । सि॒धः ॥ ९ ॥
 तः । वृ॒त्रम् । अ॒त॒रन् । रो॒द॒सी॒इति॑ । अ॒पः । उ॒रु । क्ष॒या॒य । च॒क्रि॒रे । भु॒वंत् । क॒ण्वे॑ । हृ॒षा ।
 द्यु॒ग्धी । आ॒ऽहु॒तः । क॑द॒त् । अ॒श्वः । गो॒ऽई॒ष्टि॒षु ॥ स॒म् । सी॒द॒स्व । म॒हान् । अ॒सि॒ । शो॒च॑स्व ।
 दे॒व॒ऽवी॒त॒मः । वि । धूम॑म् । अ॒ग्ने । अ॒रु॒षम् । मि॒ये॒ध्य॑ । सृ॒ज । प्र॒ऽश॒स्त॒ । द॒र्श॑तम् ॥ यम् ।
 त्वा । दे॒वा॒सः । म॒न॒वे । द॒धुः । इ॒ह । य॒जि॒ष्ठम् । ह॒व्य॒ऽवा॒ह॒न् । यम् । क॒ण्वः । मे॒ध्य॒ऽअ॒ति॒थिः ।
 ध॒न॒ऽस्पृ॑तम् । यम् । हृ॒षा । यम् । उ॒प॒ऽस्तु॒तः ॥ १ ॥ यम् । अ॒ग्निम् । मे॒ध्य॒ऽति॒थिः । क॒ण्वः ।
 ई॒धे । कृ॒तात् । अ॒धि॑ । त॒स्य॑ । प्र । इ॒षः । वी॒दि॒युः । तम् । इ॒माः । ऋ॒चः । तम् । अ॒ग्निम् ।
 व॒र्ध॒या॒म॒सि ॥ रा॒यः । पू॒ष्टि॑ । स्व॒या॒ऽवः । अ॒सि॑ । हि । ते । अ॒ग्ने । दे॒वेषु॑ । आ॒प्य॑म् । त्वम् ।
 वा॒ज॒स्य॑ । श्रु॒त्य॑स्य । रा॒ज॒सि॑ । सः । नः । सृ॒ळ । म॒हान् । अ॒सि॑ ॥ उ॒र्ध्वः । उ॒इति॑ । सु । नः ।

कुतये । तिष्ठ । देवः । न । सविता । ऊर्ध्वः । वाजस्य । सनिता । यत् । अंजिऽभिः । वाधत्ऽ
 भिः । विऽह्वया । महे ॥ ऊर्ध्वः । नः । पाहि । अंहसः । नि । केतुना । विश्वम् । सम् । अन्नि
 णम् । बृह । कृधि । नः । ऊर्ध्वान् । चरथाय । जीवसे । विदाः । देवेषु । नः । दुवः ॥ पाहि ।
 नः । अग्ने । रक्षसः । पाहि । धूर्त्तः । अरावणः । पाहि । रिषंतः । उत । वा । जिघांसतः । बृहन्ना
 नोइतिबृहन्भानो । यविष्ठय ॥ १० ॥ घृनाऽइव । विष्वक् । वि । जहि । अरावणः । तपुऽजं
 भ । यः । अस्मऽधुक् । यः । मर्यः । शिशिते । अति । अक्तुऽभिः । मा । नः । सः । रिपुः ।
 ईशत् ॥ अग्निः । वृत्रे । सुऽवीर्यम् । अग्निः । कण्वाय । सौभगम् । अग्निः । प्र । आवत् ।
 मित्रा । उत । मेध्यऽअतिथिम् । अग्निः । सानौ । उपऽस्तुतम् ॥ अग्निना । तुर्वशम् । यदुम् ।
 पराऽवतः । उग्रऽदेवम् । हवामहे । अग्निः । नयत् । नवऽवास्त्वम् । बृहतऽरथम् । तुर्वीतिम् ।
 दस्यवे । सहः ॥ निः । त्वाम् । अग्ने । मनुः । दध्रे । ज्योतिः । जनाय । शश्वते । वीदिथे । क
 ष्वे । ऋतऽजातः । उक्षितः । यम् । नमस्यंति । कृष्टयः । त्वेषासः । अग्नेः । अमऽवंतः । अ
 च्चयः । भीमासः । न । प्रतिऽइतये । रक्षस्विनः । सदम् । इत् । यातुऽमावतः । ० ॥ ११ ॥
 कीळम् । वः । शर्द्धः । मारुतम् । अनर्वाणम् । रथेऽशुभम् । कण्वाः । अभि । प्र । गायत् ॥
 ये । पूर्वतीभिः । ऋद्धिऽभिः । साकम् । वाशीभिः । अंजिऽभिः । अजायंत । स्वऽभानवः ॥
 इहऽइव । शृण्वे । एषां । कशाः । हस्तेषु । यत् । वदान् । नि । यामन् । चित्रम् । ऋजते ॥
 प्र । वः । शर्द्धयि । घृष्वये । त्वेषऽद्युम्नाय । शुष्मिणे । देवतम् । ब्रह्म । गायत् ॥ प्र । शंस ।

गोषु । अद्ध्यम् । क्रीळम् । यत् । शर्द्धः । मारुतम् । जंभे । रसस्य । वृद्धे ॥ १२ ॥ कः ।
 वः । वर्षिष्ठः । आ । नरः । दिवः । च । गमः । च । धृतयः । यत् । सीम् । अंतम् । न । धनुथ ॥
 नि । वः । यामाय । मानुषः । दध्ने । उग्राय । मून्यवे । जिहीत । पर्वतः । गिरिः । येषाम् ।
 अज्मेषु । पृथिवी । जुजुर्धान् इव । विस्पतिः । भिया । यामेषु । रेजते ॥ स्थिरम् । हि । जान
 म् । एषाम् । वयः । मातुः । निःएतवे । यत् । सीम् । अनु । द्विता । शवः ॥ उत् । ऊंइति ।
 त्ये । सूनवः । गिरः । काष्ठाः । अज्मेषु । अलत । वाश्राः । अभिऽद्भु । यातवे ॥ १३ ॥ त्यम् ।
 चित् । वृ । दीर्घम् । पृथुम् । मिहः । नपातम् । अमृधम् । प्र । च्यवयन्ति । यामऽभिः ॥ महं
 तः । यत् । ह । वः । बलम् । जानन् । अचुच्यवीतन् । गिरीन् । अचुच्यवीतन् ॥ यत् । ह ।
 याति । मरुतः । सम् । ह । ब्रुवते । अध्वन् । आ । शृणोति । कः । चित् । एषाम् ॥ प्र । या
 त् । शीभम् । आशुऽभिः । संति । कण्वेषु । वः । दुवः । तत्रोइति । सु । मादयाध्वे ॥ अस्ति ।
 हि । स्म । मदाय । वः । स्मसि । स्म । वयम् । एषाम् । विश्वम् । चित् । आयुः । जीवसे
 ॥ १४ ॥ कत् । ह । नूनम् । कृधऽप्रियः । पिता । पुत्रम् । न । हस्तयोः । दधिध्वे । वृक्तऽव
 हिषः ॥ कं । नूनम् । कत् । वः । अर्थम् । गंतं । दिवः । न । पृथिव्याः । कं । वः । गावः ।
 न । रणयति ॥ कं । वः । सुभ्रा । नव्यांसि । मरुतः । कं । सुविता । को इ इति । विश्वानि ।
 सौभंगा ॥ यत् । यूथम् । पृश्निऽमातरः । मर्तासिः । स्यातन । स्तोता । वः । अमृतः । स्यात् ॥

मोइति । सु । नः । पराऽपरा । निऽऽर्कतिः । दुऽऽहना । वृधीत् । पृदीष्ट । तृष्णया । सह ॥ सत्य
 म् । त्वेषाः । अमऽवंतः । धन्वन् । चित् । आ । रुद्रियासः । मिहम् । कृण्वंति । अवाताम् ॥ वा
 श्राऽइव । विऽद्युत् । मिमाति । वृत्सम् । न । माता । सिसक्ति । यत् । एषाम् । वृष्टिः । अस
 जि ॥ दिवा । चित् । तमः । कृण्वंति । पर्जन्येन । उदऽवाहेन । यत् । पृथिवीम् । विऽउदंति ॥
 अर्ध । स्वनात् । मरुताम् । विश्वम् । आ । सद्यं । पार्थिवम् । अरैजंत । प्र । मानुषाः ॥ १६ ॥
 मरुतः । वीळुपाणिऽभिः । चित्राः । रोधस्वतीः । अनु । यात् । ईम् । अखिद्रयामऽभिः ॥
 स्थिराः वः । संतु । नेमयः । रथाः । अश्वासः । एषाम् । सुऽसंस्कृताः । अभीशंवः । अच्छं ।
 वद । तना । गिरा । जरथै । ब्रह्मणः । पतिम् । अग्रिम् । मित्रम् । न । दर्शतम् ॥ मिमीहि ।
 श्लोकम् । आस्यै । पर्जन्यऽइव । ततनः । गार्थ । गायत्रम् । उक्थयम् ॥ वंदस्व । मारुतम् ।
 गणम् । त्वेषम् । पनस्युम् । अर्किणम् । अस्मेऽइति । वृद्धाः । अमन् । इह ॥ १७ ॥ प्र ।
 यत् । इत्था । पराऽवतः । शोचिः । न । मानम् । अस्यथ । कस्य । कर्त्वा । मरुतः । कस्य
 वर्ष्पसा । कम् । याथ । कम् । ह । धूतयुः ॥ स्थिरा । वः । संतु । आयुधा । पराऽनुदे । वीळु ।
 उत । प्रतिऽस्कर्भे । युष्माकम् । अस्तु । तविषी । पनीयसी । मा । मर्त्यस्य । मायिनः ॥ परा ।
 ह । यत् । स्थिरम् । हथ । नरः । वर्त्तयथ । गुरु । वि । याथन । वृनिनः । पृथिव्याः । वि । आ
 शाः । पर्वतानाम् ॥ नहि । वः । शत्रुः । विविदे । अधि । द्यवि । न । भूम्याम् । शिशादसः । ० ।
 तना । युजा । रुद्रासः । नु । चित् । आऽधृषे ॥ प्र । वेपयंति । पर्वतान् । वि । विंचंति । वन

स्पर्तीन् । प्रोइति । आरुत् । मरुतः । दुर्मर्दाऽइव । देवासः । सर्वया । विशा ॥ १८ ॥ उपो
 इति । रथेषु । पूर्षतीः । अयुग्ध्वम् । प्रधिः । वहति । रोहितः । आ । वः । यामाय । पृथिवी ।
 चित् । अश्रोत् । अवीभयंत । मानुषाः ॥ आ । वः । मक्षु । तनाय । कम् । रुद्राः । अवः ।
 वृणीमहे । गंतं । नूनम् । नः । अवंसा । यथा । पुरा । इत्था । कण्वाय । विभ्युषे ॥ युष्माऽइ
 पितः । मरुतः । मर्त्यऽइपितः । आ । यः । नः । अभ्वः । ईषते । वि । तम् । युयोत् । शवसा ।
 वि । ओजसा । वि । युष्माकाभिः । कृतिऽभिः ॥ असांमि । हि । प्रऽयज्यवः । कण्वम् । द्द ।
 प्रऽचेतसः । असांमिऽभिः । मरुतः । आ । नः । कृतिऽभिः । गंतं । वृष्टिम् । न । विऽद्युतः ॥
 असांमि । ओजः । विभृथ । सुऽदानवः । असांमि । धृतयः । शवः । ऋषिऽद्विषे । मरुतः ।
 परिऽमन्यवै । इषुम् । न । सृजत् । द्विपम् ॥ १९ ॥ उत् । तिष्ठ । ब्रह्मणः । पते । देवऽयंतः ।
 त्वा । ईमहे । उप । प्र । यंतु । मरुतः । सुऽदानवः । इंद्र । प्राशुः । भव । सचां ॥ त्वाम् । इत् ।
 हि । सहसः । पुत्र । मर्त्यः । उपऽब्रूते । धने । हिते । सुऽवीर्यम् । मरुतः । आ । सुऽअश्व्यम् ।
 दधीत् । यः । वः । आऽचके ॥ प्र । एतु । ब्रह्मणः । पतिः । प्र । देवी । एतु । सनृतां । अ
 च्छे । वीरम् । नर्यम् । पंक्तिऽराधसम् । देवाः । यज्ञम् । नयंतु । नः ॥ यः । वाधते । ददाति ।
 सूनरम् । वसुं । सः । धत्ते । अक्षिति । श्रवः । तस्मै । इळांम् । सुऽवीरांम् । आ । यजामहे ।
 सुऽप्रतूर्तिम् । अनेहसम् ॥ प्र । नूनम् । ब्रह्मणः । पतिः । मंत्रम् । वदति । उक्थ्यम् । यस्मिन् ।
 इंद्रः । वरुणः । मित्रः । अर्यमा । देवाः । ओकांसि । चक्रिरे ॥ २० ॥ तम् । इत् । वोचेम ।

॥ अथ ऋभाष्यं संहितासमेतंपदपाठश्च ॥१५॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्येभ्यो नमः ॥ हरिः ॐ ॥ नारायणं निखिलपूर्णागुणामुच्चसूर्यामितद्युतिमशेषनिरस्तदोषम् ॥ सर्वेश्वरुमजेशनुतंप्रणम्य वक्ष्याम्यगृथमति तुष्टिकरं दस्य ॥ ओमशेषगुणाधारइति नारायणोऽप्यसौ ॥ पूर्णो भूतिवरो नंतसुखो यद्वाहतीरितः ॥ गुणैस्ततः प्रसवि तावर्णीयो गुणोन्वतेः ॥ भारतीज्ञानरूपत्वाद्भ्रगोर्ध्वयोऽखिलैर्जनेः ॥ प्रेरकोऽशेषबुद्धीनां सगायत्र्यर्थइरितः ॥ ७ ॥ सपूर्णत्वात्पुमान्नामपौरुषेसूक्तइरितः ॥ स एवाखिलवेदार्थः सर्वशास्त्रार्थ एव च ॥ स एव सर्वशब्दार्थइत्याहोपनिषत्परा ॥ तावा एता ऋचइति विशेषेणाप्युगृथताम् ॥ यो देवानामिति श्रुत्या देवनाम्नां विशेषतः ॥ स्पष्टत्वात्तद्गतत्वेन ॥ ७ ॥ तत्राहायेऽग्निनामकम् ॥ अयणीत्वं यदग्नित्वमित्ययेनामतद्भवेत् ॥ एव

ॐ नमो नारायणाय ॥ श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्येभ्यो नमः ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निमीळिपुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ॥ होतारं रत्नधातमम् ॥ १ ॥ अग्निः पूर्वो भिक्षुर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत ॥ स देवोऽहं वक्षति ॥ २ ॥ अग्निना रयिमश्रवत्पोषमेव दिवो देवे ॥ मेवाह भगवान् निरुक्तिं बादरायणः ॥ यथैवाग्यादयः शब्दाः प्रवर्तते जनार्दने ॥ तथानिरुक्तिं वक्ष्यामो ज्ञानिनां ज्ञानसिद्धये ॥ इति तेनाग्निशब्दो यम एवाग्निपूज्यताम् ॥ अग्न्यत्वमयनेतृत्वमत्तिमंगाने तृताम् ॥ आह तं स्तौम्यशेषस्य पूर्वमेव हितं प्रभुम् ॥ ऋत्विङ्गियामकत्वेन यज्ञानामृत्विजंसदा ॥ द्योतनाद्विजयात्कां त्यास्तुत्याव्यवहृतेरपि ॥ गत्यारत्याचे देवाख्यं होतृसंस्थं विशेषतः ॥ अग्निं संस्थेन रूपेण यतो ग्निर्होतृदेवता ॥ इन्द्रियाग्निषु चार्थानां यद्भोता होतृनामकः ॥ रतिधारकोत्तमत्वात्सरत्नधातमइरितः ॥ १ ॥ सपूर्वेनूतनैरेष्यैर्विज्ञानादृषिनामकैः ॥ इन्द्र्यो देवादिभिस्सर्वैस्स च देवानिहानयेत् ॥ २ ॥ तेनैव रयिमामोति

वित्तं विद्याधनात्मकम् ॥ दिवसे दिवसे नित्यं पुष्टिमेव नहीनताम् ॥ यशश्च पुत्रसंयुक्तं वीर्यवत्तममेव वा ॥ ३ ॥
 यं यज्ञं परितो भूत्वा रक्षसि त्वं सदैव च ॥ विधि मार्गस्थितं देवान्स एवामोत्यसंशयम् ॥ सोऽखिलग्रहणप्रज्ञः सद्गु-
 णैः संततोऽखिलम् ॥ यमयत्यय्यकीर्तानामुत्तमो विबुधैः सह ॥ आगतां खिलभक्तानां पूजास्वीकारतत्परः
 ॥ ५ ॥ १ ॥ यजमानाय यद्द्रुं कर्तुमिच्छसि सस्त्रिय ॥ त्वच्छेद्यैव कर्माणि वर्तयित्वा तदीह नम् ॥ तवैव स-
 त्यमंगानां रसयद्धृत्तिगोहरिः ॥ अंगिरा अंगिरः पुत्रो यतोऽग्निरभवत्कच्चित् ॥ ६ ॥ वस्तीदिनमहोरात्रमभीष्टं
 प्राणिनां सदा ॥ अल्पा अपि वयं बुद्ध्या त्वामुच्चगुणमीश्वरम् ॥ उपयाम मनःकर्मवाग्भिस्त्वनमसंभाराः

यशसं वीरवंत्तमम् ॥ ३ ॥ अश्रेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि ॥ सद्देवेषु गच्छति ॥ ४ ॥
 अग्निर्होता कृत्विर्कृतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः ॥ देवो देवेभिरागंमत ॥ ५ ॥ यद्दंगदाशुषेत्वमग्ने भद्रं क-
 रिष्यसि ॥ तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ ६ ॥ उपत्वाग्ने दिवे दिवो पावस्तर्धिया वयम् ॥ नमो भरत एमसि ॥ ७ ॥
 राजतमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम ॥ बर्धमानं स्वेदमे ॥ ८ ॥ स नः पिते वसून् वेभ्रे सूपायुनो भव ॥
 स चः स्वानः सुस्तये ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ वायवाया हि दर्शते मे सोमा अरं कृताः ॥ तेषां पाहि श्रुथी हवम् ॥ १ ॥

॥ ७ ॥ देदीप्यमानं स्वे सन्न्यध्वरेशं सदा वृधम् ॥ यथार्थज्ञानगोपं त्वामुपे मसि ॥ ८ ॥ पिते वनः ॥ सूपा-
 श्रयो भवत्वं च यद्ददौरससूनेवे ॥ रक्षसंततसौरं ख्यायसम्यक्सत्वाय वासदा ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ मुनिस्तु सर्व-
 विद्यानां भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ विशेषतश्च वेदानां यो ब्रह्माणमिति श्रुतिः ॥ ऋग्वेदादिकमस्यैव श्वसितं प्राह-
 चापरा ॥ वाचो बभूवुरुशतीर्हयग्रीवादिति स्फुटम् ॥ वचो भागवतेऽप्यस्ति ब्रह्मांडेऽपि तथा परम् ॥ हयग्रीवा-
 दिमा विद्याः श्वसितत्वेन निःसृताः ॥ ब्रह्मणा स्वीकृतास्ताश्च रुद्रशेषविषा अपि ॥ दक्षाद्याः सनकाद्याश्च श-

काद्यामनवस्तथा ॥ जगद्भुस्तेच विश्वस्मिंश्चक्रुर्व्यासास्ततोऽखिलाः ॥ उक्तंपद्मपुराणेचकपिलोभागवान
 जः ॥ प्रोवाचब्रह्मणेविद्याहृदिस्थोबादरायणः ॥ ऊँकारपूर्विकाविद्याः प्रेरयत्यखिलेष्वपि ॥ सदैवब्रह्म
 णेपूर्वमिति सात्वतसंहिता ॥ सकृन्निगदमानेण गृहीतं ब्रह्मणाऽखिलम् ॥ अंतर्गतस्य व्यासस्य प्रसादाद्बिल्य
 शक्तिः ॥ तेन चानंतशक्तित्वाद्युपत्समुदीरितम् ॥ प्रथमप्रतिपत्तृत्वान्मुनिर्ब्रह्माऽखिलस्य च ॥ सुपर्णो
 खिलवेदानांपंचरात्रस्य नागराट् ॥ द्वितीयप्रतिपत्तृत्वान्मुनिस्त्वेषंप्रकीर्तितौ ॥ यः पश्यति स्वयं वाक्यं स ऋ
 षिस्तस्य कीर्तितः ॥ अर्वाक्तुद्वादशाहत्तरेधीत्याप्यृषिरेवसः ॥ यस्त्वयंप्रतिभातस्य संशयार्थं गुरोर्वचः ॥
 सुपर्णादिवैरिंचस्य केवलं धर्मकारणम् ॥ ऋचाष्टषिस्ततः शक्रो यजुषां सूर्य एव च ॥ सोमः सान्नांतृतीया
 स्ते प्रतिपत्तारईरिताः ॥ अथर्वांगिरसामग्निरेर्कापि श्वाप्यथर्वणाम् ॥ इत्युक्ताः समुदायस्य संत्यन्ये च पृथ
 कपृथक् ॥ एतज्ज्ञानाद्दृष्टस्य फलस्य मितिः स्फुटं भवेत् ॥ द्रष्टृणांतु चतुर्थानां ज्ञानाद्ध्येहिं कं भवेत् ॥ ते चै
 कस्यापि बहवः स्युः सूक्तस्य च एव वा ॥ तस्यांतस्यामवस्थायान्तत्त्वामिति विशेषतः ॥ तेषां वाक्यस्वरूपेण
 प्रार्थनाद्विषुपश्यति ॥ विष्णुर्ब्रह्मा सुपर्णो वातत्तद्योग्यार्थभेदतः ॥ सर्ववेदाभिमानित्वाच्छ्रीब्रह्मणाणीचभार
 ती ॥ द्रष्टृश्च सर्वविद्यानां व्याख्यातो ब्रह्मणामरुत् ॥ स्वभर्त्रे नंतरं द्रष्टृश्च स्तेभ्यस्तन्नोदिता हिरुक् ॥ ताः
 स्तुवंति हरिं नित्यं विद्याभिस्ते च सर्वशः ॥ छंदस्त्वेन मुनिस्त्वेन तासां स्मृतिरुदीरिता ॥ स्मर्तव्यास्ते च सर्वेऽपि मुनि
 त्वेन पृथक् पृथक् ॥ गायत्री बृहती चैव ताः सर्वा गुरुदस्तथा ॥ ब्रह्माण्यनुहुं विद्राणी त्रिष्टुप्स्वाहेति चोच्य
 ते ॥ गायत्री जगती चैव वारुणी रोहिणी तथा ॥ अनुष्टुब्बृहती चैव तारापंक्तिः शची तथा ॥ उष्णिक्सौरी
 जगत्यश्च सर्वदेवस्त्रियोगताः ॥ विराणि मात्रावरुणयोर्भार्ये इति च कीर्तिते ॥ अतिछंदांसि सर्वाणि सर्वदे

व्यःप्रकीर्तिताः ॥ विराडितिचनमासांतास्ताऊनाधिकेष्वपि ॥ निचृद्धरिग्विराट्संज्ञाप्रस्तोरत्यादिनाम
 च ॥ बह्वीनाभेकमानेनत्वेकंनमचयुज्यते ॥ सर्वाभिमानिताचैवतिसृणांतुयथाक्रमम् ॥ देवतासर्व
 विद्यानांस्वयंनारायणःप्रभुः ॥ ऋतेतत्रप्रसिद्धाश्चदेवताश्रीस्तथात्रच ॥ ऋतेप्रसिद्धाब्रह्मैवततस्तेनक्रमेण
 च ॥ पूर्वप्रसिद्धवर्जैतुशक्रांतादेवतामताः ॥ ब्रह्मवायूगिरौवीद्रशेषरुद्राश्चतस्त्रियः ॥ शक्रकामौकाम
 पुत्रमनुदक्षांगिरस्सुताः ॥ तद्वच्छचीरतिःसूर्यसोमधर्मादितस्त्रियः ॥ प्रधानमरुतोवारिपतिरग्निश्चमा
 रुताः ॥ निऋतिःस्त्रियश्चसूर्यादिरश्विनावितरेतथा ॥ अनंतकोटिशतकदशार्धांबशतःक्रमात् ॥
 ज्ञानभक्तिबलैश्वर्यपूर्वाखिलगुणैरपि ॥ मुक्तावपिक्रमोद्धेषदेवताउदिनाइमाः ॥ इंद्रावराविशेषे
 णालिंगेनैवपृथक्पृथक् ॥ देवतास्तत्रत्रपुरेषण्वपरोविधिः ॥ वेदादिवर्णपर्यैर्भूतैःकेशवस्यतु ॥
 समासव्यासयोगेनवाच्यास्तात्पर्यतःपृथक् ॥ यथायोगंयथान्यायग्न्यासामपिभूतैः ॥ ऋक्संहि
 तायांस्वाध्यायेनिरुक्तेव्यासनिर्मिते ॥ प्रवृत्तेचैतदखिलमुक्तं हिप्रभुणास्वयं ॥ सर्वेवेदाश्चनामानितावाए
 ताऋचस्तथा ॥ इंद्रंमित्रंवरुणमित्याद्यत्रचप्रमापरा ॥ देवतातारतम्यंचसर्वोत्कृष्टंचकेशवम् ॥ ज्ञात्वैबमु
 च्यतेह्यस्मान्बान्यान्यातुक्तंचन ॥ इतिपैंगिश्रुतिश्चाहदृश्यतेऽत्रचसर्वशः।नतेमहित्वमित्यादिनेश्वरानेवके
 बलान् ॥ गुणान्विष्णोःश्रुतिस्त्याहैवदोषान्कथंचन ॥ जातापरिवभूवेतिमर्यादांब्रह्मणोपिहि ॥ नैवेमेवि
 भेद्ब्रह्मानासीदित्यादिकानपि ॥ दोषान्रुद्रेचतानेवनमिनंतीतिपूर्वकान्।यंकामयेतंतम्यंरुद्रायधनुस्त्वपि।।
 अस्यदेवस्यमाशिश्चदेवाअपिगुरित्यपि।।घ्नच्छिश्चदेवानित्याद्यादोषाबहवईरिताः ॥ ततोवितिष्ठेयोनिःसए
 तावत्यहमित्यपि ॥ अन्याश्चयत्वंदेव्याश्चकथितंबहुशोऽपिहि ॥ तदाश्रयत्वमन्येषामपितत्रैवनिश्चयात्।।

ब्रह्मैवाग्रइतिह्युक्त्वारुद्रादीनांततोजनिः ॥ उक्ताजातानिविश्वानिसपर्यभवदित्यपि ॥ यस्यच्छायासृतंसृ
 त्युरितिचाइरतोऽब्रवीत् ॥ अनंताद्ववेशानातस्याःप्राणस्ततश्चवाक् ॥ तस्यारुद्रउमातस्मादिंद्रस्तस्यास्ततोऽ
 परे ॥ सौपर्णश्रुतिरित्याहसप्ताक्षितयइत्यपि ॥ वायुरस्माउपामंथद्विश्वेदेवायवायवे ॥ विश्वेदेवैःसइत्याद्याः
 प्रमाअत्रापराअपि ॥ नारायणोऽदितिर्वायुर्वाणीरुद्रउमाविभुः ॥ इतरेचक्रमाद्धीनाःशतांशाद्वायुतोवराः ॥
 इतिबह्वृक्श्रुतिश्चाहशक्रात्सप्ताक्षितिश्रुतिः ॥ अयंतएमितन्वेतिपूर्वाअन्याअपिस्फुटम् ॥ वायोरधिक्वयम
 प्याहुरिंद्रसोमंहुनारानम् ॥ सूर्यरुद्रमिमान्पंचदेवानेकोमहात्मनः ॥ सृजत्यत्तिमहान्प्राणइतिचाहहुरश्रु
 तिः ॥ विहिसेतोरसृक्षतनेंद्रदेवमंसत ॥ नयस्येंद्रइतिह्याहविष्णोरिंद्रस्यहीनतायावेधाअजिन्बदित्यादिवच
 नंविष्णुनामतः ॥ आनंदश्रुतिरप्यस्यजीवतामेवदर्शयेत् ॥ आहसूर्यादर्पांद्रस्यवायोविष्णोरपीशताम् ॥ यः
 सूर्ययउषसंभ्रियंतेपंचदेवताः ॥ चक्षुषाधौश्चादित्यश्चक्षोःसूर्योअजायत ॥ यमादित्योनवेदितिपूर्वाश्रुतिरथा
 परा ॥ विष्णोर्वातोऽजनिष्टेतिवातादिंद्रस्ततोरविः ॥ सोमश्चेतिलयोप्येवंपूर्वपूर्वगुणाधिकाः ॥ विष्णोःप्राणोऽ
 जनिष्टेतिप्राणादिंद्रोर्विर्बिधुः ॥ लयोप्येतादृशस्तेषांपूर्वःपूर्वगुणाधिकः ॥ तुरश्रुतिश्चसौपर्णीपिंगश्रुतिरपी
 दृशी ॥ अतःसर्वाधिकोविष्णुर्निर्णीतःश्रुतिसंचयात् ॥ अतोदोषवचोयत्रतद्वाक्यमवरंवेदेत् ॥ निर्दोषतैव
 विष्णोस्तुक्रमान्मध्यगतेष्वपि ॥ त्रयोर्थाःसर्ववेदेषुदशार्थाःसर्वभारते ॥ विष्णोःसहस्रनामापिनिरंतरशतार्थक
 म् ॥ इतिस्कांदवचोयस्मादर्थभेदव्यपेक्षया ॥ निर्दोषत्वंहरेर्विक्तिदोषमन्येष्वपिक्रमात् ॥ तारतम्यस्यविज्ञस्यै
 वचोदोषस्यचार्थवत् ॥ गुणाःश्रुताइतिह्याहगुणैकनियतिहरो ॥ निर्दोषगुणपूर्णश्चविष्णुरेकोनचापरः ॥
 अपूर्णादोषरहितामायेकातद्दशैवच ॥ अदोषःप्रायशोब्रह्मादोषवतःक्रमात्परे ॥ इतिमान्यश्रुतिश्चाहभेदो

र्थानांततोमतः ॥ रूढिमेवसमाश्रित्यविभज्यार्थान्द्विधाक्रमम् ॥ विदोषगुणपूत्यर्थविष्णोयागार्थमानये
 त् ॥ पश्चादेवयथायोगमितरेष्वपिसंनयेत् ॥ ऋग्वेदसंहितायांचप्रभुणैवंसमीरितम् ॥ पृथग्रूपाणिविष्णो
 स्तुदेवतांतरगाणिच ॥ अग्न्यादिसूक्तवाच्यानिनाम्नासूक्तभिदाभवेत् ॥ नकिर्माकिःस्मसीत्यादिप्रो
 क्ताधिक्यविवक्षया ॥ आधिक्येऽधिकमित्येवहरिणासूत्रमीरितम् ॥ कृत्वीहृत्वीतिपूर्वाश्चतृतीयोऽतिशये
 यतः ॥ विश्लिष्टार्थेष्विश्लिष्टमूनार्थेष्वनमिष्यते ॥ व्यत्ययोऽभेदकरणस्वातंत्र्येषुसमीरितः ॥ अभेदो
 हरिरूपाणांगुणानांचक्रियासुच ॥ तस्यैवावयवानांचभेदःश्रीब्रह्मपूर्वकैः ॥ मुक्तैरपिजडैर्भेदःकैमुत्यादेव
 दृश्यते ॥ ऋग्वेदसंहितायांचप्रोक्तमेतत्समस्तशः ॥ अभेदःस्वगुणाथैश्चमुक्तानामपिसर्वशः ॥ भेदाभेद
 स्वभेदश्चगुणैःसंसारिणामपि ॥ जडानामंशतोभेदःसमुदायेनचोभयम् ॥ मनुष्यगंधर्वपितृगणकार्मिकता
 ल्लिकाः ॥ देवाःशक्रःशिवोब्रह्मामुक्तौसौख्यादिभिर्गुणैः ॥ शतायुतोत्तरानित्यमन्योन्यप्रीतिसंयुताः ॥
 इतिसिद्धांतंगवाक्यंस्वयंभगवतेरितम् ॥ स्वाध्यायस्तत्त्वविज्ञानंविष्णुभक्तिर्विरागता ॥ निषिद्धकर्मसं
 त्यागोविहितस्यसदाक्रिया ॥ सदाविष्णुरमृतिश्चैवकेवलंमोक्षसाधनम् ॥ एतैर्विनानमोक्षःस्याद्भवेदतैरपि
 ध्रुवम् ॥ ऋषिच्छंदोद्वतानिज्ञात्वार्थंचैवभक्तिः ॥ स्वाध्यायैनेवमोक्षःस्याद्विरक्तस्यहरिस्मृतेः ॥ जप्ये
 नैवतुसंसिध्येद्ब्रह्मणोनान्नसंशयः ॥ कुर्यादन्यन्नवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यते ॥ तस्मान्नित्यंहरिंध्यायन्कु
 र्यात्स्वाध्यायमंजसा ॥ ऐहिकामुष्मिकाभोगारक्तस्यान्यस्तुमुच्यते ॥ इतिस्वाध्यायवचनंस्वयंभगवतो
 दितम् ॥ स्वाध्यायात्तुप्रवचनेसहस्रगुणितंफलम् ॥ अर्थद्रष्टुःकोटिगुणंततोऽनंतंनियामके ॥ तर्कागमाभ्यां
 नियतियःकरोत्यधिकंततः ॥ पूर्णवेदाखिलद्रष्टुर्ब्रह्मणःफलमुच्यते ॥ दाढर्थमेवानुदात्तार्थउदात्तस्योच्चता

र्थता ॥ नीचतास्वरितस्यार्थः प्रचयस्ययथास्थितिः ॥ समाहारेऽखिलाअर्थाःस्वरार्थानामियंस्थितिः ॥ स्तु
 त्यधर्मस्यभेदेनपदाद्यादिस्वरेभिदा ॥ साधारणोविधिस्त्वेषविशेषोयत्रयत्रच ॥ क्रमादेवतदन्येषामृष्यादी
 नांस्वयोग्यतः ॥ विपर्ययार्थकथनेविपरीतं तथातमः ॥ यावत्प्रयोजकोज्ञानेतावत्तावच्छुभाधिकः ॥ तथैव
 विपरीतेऽपिस्मृतौज्ञानेचतत्समम् ॥ तमो निरयमानुष्यस्वर्गमोक्षातिरेकतः ॥ योग्यतातारतम्येनफलं सर्वेषुचो
 च्यते ॥ इतिप्रवृत्तवचनं विवेकेऽप्येतदीरितम् ॥ यादृशोयोग्यतांयायात्सज्ञेयोऽर्थस्तथास्फुटम् ॥ अ
 नंतनियमैर्युक्ताअनंतार्थविशेषिणः ॥ वेदाइतिसमासेननियमोऽयंसमीरितः ॥ ऋक्संहितागतंवाक्य
 भित्तिचान्यन्नियामकम् ॥ तस्माद्ब्रह्माश्रूप्रज्याश्रुब्रह्माद्याज्ञानयोजकाः ॥ गुरुत्वेनक्रमादेवविशेषेणैवकेश
 वः ॥ आरभ्यस्वगुरुंयावद्विष्णुरेवोत्तरोत्तराः ॥ क्रमान्निष्फलतान्यत्रगरुतत्त्वेसमीरिता ॥ ॥ एवंस्थितेऽ
 भिगंविष्णुमग्निनामानमेवच ॥ मधुच्छंदाऋक्शतेनवाध्वादिगतमेवच ॥ साम्यादिस्तौतिसद्भक्त्यातत्तन्ना
 मानमेवच ॥ ॥ बलत्वाद्यनाच्चैववायुरित्यभिधीयते ॥ वात्यायुरितिवाज्ञानाद्वरणादाश्रयत्वतः ॥ वयवं
 धनइत्यस्मात्संसारोदेव्ययादपि ॥ व्येत्यस्मिन्नितिवावायुर्वयश्चेष्टत्वइत्यपि ॥ मुख्यतोवासुदेवतेगुणाःसं
 त्येवसर्वशः ॥ अनिषिद्धास्तदन्येषुयथायोग्यतयामताः ॥ दर्शतस्ततदृष्टित्वात्सर्वज्ञोऽसौयतोविभुः ॥ अ
 स्त्याथलंकृताःसोमामनांस्यन्येहिरण्यतः ॥ हिरण्यालंकृतायस्माद्धूयंतेवायवेसुताः ॥ तान्पाहिश्रुधि
 चाह्वानंस्वातंऽयेव्यस्ययोप्ययम् ॥ मनोपिभोग्यमीशस्यप्रीतिमात्रेणकेवलम् ॥ गुणाधिक्येनभवेद्देद
 स्थार्थःसएवहि ॥ प्रयोजकत्वान्नान्यस्यफलाभावात्तदर्थता ॥ उपक्रमाद्योयत्रतात्पर्यार्थस्सएवहि ॥ १ ॥

स्तुवंतिशाल्त्रैःस्तोतारोयथावद्यज्ञवेदिनः ॥ २ ॥ वाक्त्वत्संपीकणीयज्ञकृतेप्रापयतीप्सितम् ॥ सो
 मपायातिमहतीमहार्थत्वाच्चदर्थतः ॥ ३ ॥ इंद्रःसपरमैश्वर्यादिदमुद्दिश्यचद्रुतेः ॥ इदशेदंदीप्तिमच्चादिदरा
 तीतिवाभवेत् ॥ सोमाग्निमानिनोदेवावामिच्छंतिहिसोमगाः ॥ प्रियैरुपागतेतेनोपेंद्रःसंकर्षणोहरिः ॥ द्विरू
 पत्वाद्बहुत्वंचविशेषादेवकेवलम् ॥ एकस्यैवहरेर्नात्राभेदःशंक्यःकथंचन ॥ एकमेवाद्वितीयंतन्नेहनाना
 स्तिकंचन ॥ मृत्योःसमृत्युमामोतियइहनानेवपश्यति ॥ यथोदकंदुर्गेष्टपंपवतेषुविधावति ॥ एवंधर्मान्पृ
 थक्पश्यंस्तानेवानुविधावति ॥ उक्त्वाधर्मान्पृथक्त्वस्यनिषेधादेवमेवहि ॥ विशेषोज्ञायतेश्रुत्याभेदाद्
 वायंउक्त्वर्थेभिर्जर्तित्वामच्छंजरितारः ॥ सुतसोमाअहर्विदः ॥ २ ॥ वायोतवंप्रभृंचतीधेनां
 जिगातिदाशुषे ॥ उरुचीसोमपीतये ॥ ३ ॥ इंद्रवायूइमेसुताउपप्रयोभिरागतम् ॥ इंद्रवो
 वामुशंतिहि ॥ ४ ॥ वायुर्विद्रेश्चेतथःसुतानावाजिनीवसू ॥ तावायांतमुपंद्रवत् ॥ ५ ॥ ३ ॥
 वायुर्विद्रेश्चसुन्वतआयांतमुपनिष्कृतम् ॥ मूर्ध्विवायुर्थाधियानरा ॥ ६ ॥ मित्रंद्भुवपूतदं
 क्षंवरुणंचरिशार्दंसम् ॥ धियंघृताचींसाधेता ॥ ७ ॥

न्यश्चसाक्षितः ॥ ४ ॥ विजानतःसुतानन्मपतौसूर्येसदास्थितौ ॥ द्रवद्भुतंसुतात्पर्यद्योतकोभ्यासइष्यते ॥
 ॥ ५ ॥ ३ ॥ यजन्सुन्वक्तस्यानुसारिकर्भैवनिष्कृतम् ॥ तदर्धक्षिप्रमायातंधियेत्थंभूतयाऽचलौ ॥ नरो
 तावविनाशित्वादुपचारःकचिद्भवेत् ॥ अमरत्ववद्यतोमोक्षोद्वेतानंसुनिश्चितः ॥ ६ ॥ मित्वात्रातीतिमि
 त्रोयमितमह्लाकरोतिवा ॥ मितरातीतिवानित्यमितरमयतीतिवा ॥ आवृणोतीतिवरुणस्तमसाऽज्ञानतोपि
 वा ॥ वरमुन्मयतीत्यस्माद्द्वारानंद्वतोपिवा ॥ पूतादक्षाअनेनेतिपूतदक्षइतीरितः ॥ तमाह्वयामिसुखिनंश

मद्नरमेतयतः ॥ अनूनसुखभोक्तृत्वाद्विशदाइतिकीर्तितः ॥ हरिर्घृतःसुशुद्धत्वाद्दृताचीचतदंचनात् ॥
 स्वधीतिसाधकोविष्णुर्भक्तानांचयथार्थतः ॥ ७ ॥ नित्यवृद्धःसभगवानृतेनानुपचारतः ॥ ऋतस्पृ
 ग्वेदवाच्यत्वादन्यौचेद्भगवावृतः ॥ ऋगतावित्यतःसर्ववस्तुष्वनुगतत्वतः ॥ तेनवृद्धौतत्स्पृशौचसर्व
 दामित्रवारिणौ ॥ संहितायांतुदैव्यादिरुक्ताधिक्येपदेन्यथा ॥ अनन्यार्थत्वविज्ञासाईशाथेचमहाक्रतुम् ॥
 महत्सुखंवा ॥ ८ ॥ तुविजौब्रह्मजातौतथाविधौ ॥ हरिस्तथैवभूतत्वास्थानंक्षयइहोच्यते ॥ कर्मपसंच
 कर्तारंदक्षंकर्तारमेववा ॥ अस्मदर्थेदधातेतौनित्यंबुद्धौगतागतौ ॥ ९ ॥ ४ ॥ २ ॥ अन्नानियज्ञयोग्यानि
 ऋतेनमित्रावरुणावृतावृथावृतस्पृशा ॥ क्रतुंबृहंतमाशाथे ॥ ८ ॥ कवीनोमित्रावरुणानुवि
 जाताउरुक्षयां ॥ दक्षंदधातेअपसम् ॥ ९ ॥ ४ ॥ २ ॥ अश्विनायज्वरीरिषोद्रवत्पाणिशुभं
 स्पती ॥ पुरुभुजाचनस्यतम् ॥ १ ॥ अश्विनापुरुंदंसमानराशवीरयाधिया ॥ धिष्ण्यावन
 तृगिरः ॥ २ ॥ दक्षांयुवाकवःसुतानासंत्यावृत्कर्बर्हिषः॥आर्यांतरुद्रवर्तनी ॥ ३ ॥
 क्षिप्रहस्तौशुभाधिपौ ॥ बहुगोपौबहुभुजौनोयोयजतमश्विनौ ॥ यज्ञेवतान्स्वभागान्वासंयोजयतमाशु
 वै ॥ आशुवानाद्दत्तेरश्वीक्षिप्रावगतितोथवा ॥ अश्रुतेखिलमित्येवाप्यश्वजत्वान्तथाश्विनौ ॥ १ ॥ बहु
 कर्मकृतौसौख्यवीर्यात्मिक्याधियागिरः ॥ अस्मदीयाःसंभजतंधिष्णयौसर्वाश्रयौसदा ॥ २ ॥ भेदकौसर्व
 शत्रूणांदस्त्रौसंबंधिनौहिवाम् ॥ सुतायुवाकवःसोमायज्वनःस्तुतबर्हिषः ॥ नासत्यौनासिकासंस्थौनैवचा
 सद्गुणौक्कचित् ॥ रुजांद्रावणतोरुद्रौवायुस्तदनुवर्तनात् ॥ स्नेहेतोनुवशत्वाद्दान्तमार्गगतितोथवा ॥ कस्मि
 न्वहमितिश्रुत्यावासुदेवोश्विनावपि ॥ रुद्रवर्तनिशब्दोक्ताः ॥ ३ ॥

चित्रंमद्रंतचितौ ॥ चिद्रतेश्रायनीयत्वाद्दनाद्वाचितोभिदा॥तादृशाश्रमयोज्ञानमस्येतिभगवान्परः ॥चि
 त्रभानुरितिप्रोक्तस्तेजोवातादृशंप्रभोः ॥ त्वदिच्छवद्भमेसोमाःपटीभिःसूक्ष्मंतुभिः॥विस्तृत्यशोधिताःसूक्ष्म
 प्रमाभिर्वामनांसिच॥सोमानांमनसांचैवदेवताःसोमरश्मिगाः॥सोमभृत्याःसमस्तस्यसोमएवाधिपोहरिः ॥४
 अस्मद्बुद्ध्याप्रार्थितोवास्वबुद्ध्याप्रेरितोपिवा ॥ ब्राह्मणैःप्रेरितोभक्त्यावदतोहोतुरंजसा॥ब्रह्माणिसोमयुक्ता
 नियजमानस्यवेच्छतः॥उपायास्यकोयज्ञकृन्तः ॥ मानसोवाचिकोवास्याथज्ञोहोताह

इन्द्रायाहिचित्रभानोसुताइमेत्वायवं ॥ अर्णवीभिस्तनांपूतासः ॥४॥ इन्द्रायाहिधिषियेषितोविप्रं
 जूतःसुतावतः॥ उपब्रह्माणिवाघतः ॥ ५ ॥ इन्द्रायाहितूतुजानुउपब्रह्माणिहस्वि ॥ सुतेदं
 धिष्वनुश्र्वनः ॥ ६ ॥ ५ ॥ ओमांसश्र्वर्षणीधृतोविश्वेदेवासआगतं ॥ दाश्र्वांसौदाशुंपः
 सुतम् ॥ ७ ॥

यन्सच॥५॥वेगवांस्तूजानःस्यात्संसारमुपसंहरन्॥वर्ततेयेनहरिवाहरिभिर्वर्ततेथवा॥हरणाद्विषयाणांचप्रा
 णाहरयईरिताः ॥ तेषुवर्ततइत्यस्मात्तान्वाथंगमयेदसौ ॥ हरिवाहरिवान्वापिविष्णुनावर्ततेथवा ॥ चनो
 मनइहप्रोक्तंसुखंचकचिदीर्यते ॥ ६ ॥ ५ ॥ आसमंतात्स्वीकृतामाओमाइतिचशब्दिताः ॥ ॐनामाग्न
 गवान्विष्णुस्तेनवार्निर्मिताःसुराः ॥ ओतामानेषुमावैषुप्रोताओमाइतीरिताः ॥ प्रजाश्र्वर्षणयःप्रोक्ताविश्वे
 तेचप्रवेशनात् ॥ सर्वेवाथविशवानाच्छब्दःकस्मैयथाभवेत् ॥ दातारोयजमानावा ॥ ७ ॥

असुरःकर्मवेगिनः ॥ उस्त्रास्तुरश्मयश्चैवस्वसराणिदिनानिच ॥८॥ असंसारादस्त्रिधस्तेदेवाश्चेन्मोक्षनिश्च
 यात् ॥ यथेष्टनिश्चितज्ञानाणहिमायाःसंमततः ॥ अटुःखत्वादटुहस्तेमेधंयज्ञंजुषंतुनः ॥ वह्नयोवहना
 दस्य॥ ९ ॥ शोधकत्वात्तुपावका ॥ सरणात्सर्वत्वेनसर्वज्ञोवासरोहरिः ॥ सरसःसरतित्वाद्घातद्वत्येवस
 रस्वती ॥ हरौगुणाःसरश्शब्दादेवीतुहरिवाचिनी ॥ हरिप्रियत्वतोवायुःसरस्वांस्तप्रियाथवा ॥ गुणत्वेनतत
 त्वाद्वाभगवांस्तुसरस्वती ॥ स्त्रीरूपश्चैवपुंरूपोभगवान्चनपुंसकः ॥ स्त्रीपुंदोषविहीनत्वादपितच्छब्दगोचरः ॥
 अन्वेनोवाजिनामीशोवाजिनीसुर्यउच्यते ॥ वाजीनश्छंदसांवापित्वामीप्रोक्तःसवाजिनी ॥ छंदांस्यश्वाय
 विश्वेदेवासोअसुरःसुतमांगंतूर्णयः ॥ उस्त्राइवस्वसराणि॥८॥विश्वेदेवासोअस्त्रिधएहिमाया
 सोअटुहः॥मेधंजुषंतवह्नयः ॥९॥ पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती॥यज्ञवंष्टुधियावंसुः
 ॥ १० ॥ चोदयित्रीसूतानांचितंतीसुमतीनाम् ॥ यज्ञंदेधेसरस्वती ॥ ११ ॥ महोअर्णः
 सरस्वतीप्रचेतयतिक्रेतुनां ॥ धियोविश्वाविराजति ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥
 तस्तस्यतेचेनाअन्यवाजिना ॥ अन्ववच्चाद्वाजिनीवाग्ज्ञानयुःकृत्वतोपिवा ॥ सपुत्रोवागुमातस्याःपुत्रीतद्वा
 जिनीवती॥सरस्वती हरिर्वापियज्ञंवहतुनोऽशनेः ॥ अन्वडाहिसदादेवीधियासहवसेद्यतः ॥ धियावसुर्नित्य
 बोधा ॥१०॥ सुवाचांप्रैकासदा ॥ सुबुद्धिज्ञापिकासैवस्वातंत्र्याह्युप्तयोभवेत् ॥ अनेनैवप्रकारेणसैवय
 ज्ञादिधारिणी ॥ ११ ॥ महोअर्णःपरंब्रह्मतेजस्वाच्चमहत्त्वतः ॥ अरमानंदरूपत्वाणोहिनिर्यतिवाचकः॥
 तज्ज्ञापयतिसादेवीज्ञानंदत्त्वामहत्तरम् ॥ अहोअर्णःस्वयंदेवःस्वमात्मानंप्रकाशयेत् ॥ विराजयतिविश्वा
 श्वधियःसुज्ञानदानतः ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥

सूक्तं त्वनारतं प्रोक्तमनुवागेककालिका ॥ अन्यथा त्वंच तत्र स्यादावापो द्वापतस्त्वचाम् ॥ वेदानंतत्त्वविज्ञप्त्यैतौ
चक्रेवादरायणः ॥ ऋचः स ऋच उच्छृत्य ऋग्वेदं कृतवान् प्रभुः ॥ यजूंषि निगदाच्चैव तथा सामानिसामतः ॥ एवं पुरा
णवचनादुद्धृताहितस्ततः ॥ ऋचः शाखात्वमापन्नाः शिष्यतच्छिष्यैकरिमाः ॥ मानस्तेनेति पूर्वसुस्थूनतादृ
श्यतेऽर्थतः ॥ शुनः शेषोदिताभ्यश्च पठ्यंतेऽन्यत्र काश्वन ॥ अत्राप्यक्रमतो दृष्टिरिति नैकक्रमो भवेत् ॥ अनंतत्वा
त्तु वेदानां प्रायः कर्मानुसारतः ॥ संक्षेपं कृतवान् देवः शिष्याश्च तदनुज्ञया ॥ अष्टकाध्यायवर्गादिभेदं च कृतवा
न् प्रभुः ॥ स्वाध्यायविश्रमार्थाद्यतस्मात्क्रमविपर्ययः ॥ तत्र तत्रैवांतरितादृश्यंते च खिला अपि ॥ यत्रार्थेन
सुरूपकृतमूर्तेषु दुर्घामिव गोदुहे ॥ जुहूमसिद्धिविद्यवि ॥ १ ॥ उपनः सवनागंहिसोमस्य सो
मपाः पिब ॥ गोदाइद्रेवतोमदः ॥ २ ॥ अथाने अंतमानां विद्यामसुमतीनाम् ॥ मानो अति
ख्य आगंहि ॥ ३ ॥ परैर्हि विप्रमस्तुं मिद्रं पृच्छा विप्रश्चित्तम् ॥ यस्ते सखिभ्य आवरंम् ॥ ४ ॥
उत भ्रुवंतु नो निदो निरन्व्यतंश्चिदारत ॥ दधाना इद्रइद्रुबः ॥ ५ ॥ ७ ॥

विशेषोस्ति पदांतरितात्र च ॥ यत्राऽल्पोपि विशेषोस्ति पदं नांतरितं भवेत् ॥ ॥ विष्णुं सुरूपकर्तारम
भिप्रैतार्थसिद्धये ॥ त्राणायवाकामधेनुमिव दोहाय तत्स्थितेः ॥ दिने दिने स्वाह्वयामो ॥ १ ॥ ज्ञान
दोऽस्यैव चाधिकम् ॥ ज्ञानाख्यरयियुक्तस्य हिरण्यादिमतोऽपि वा ॥ सुखकारी भवान् ॥ २ ॥ तस्माद्दुमेम
सुमतीस्तव ॥ अंतेमितास्त्वद्विषयामतयोस्तु त्तमोत्तमाः ॥ अस्मानतीत्यमापश्य करुणाद्रदृशासदा ॥ ३ ॥ मन्म
नोवाथ शक्रो वादूरेऽपि परमेश्वरम् ॥ गच्छायाश्च मनष्टं च व्याप्तचित्तं य एव च ॥ सखिभ्य उत्तमो नित्यम् ॥ ४ ॥
निदस्तस्य समीपगाः ॥ तेऽपि भ्रुवंतु नो देवं प्रापुर्धे चान्यतोऽपि तम् ॥ निर्गत्या ज्ञानतस्तस्माद्धाना इश एव च ॥

दुवःप्राणान्ब्रुवंत्वेवतेऽपिनःपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ ७ ॥ अरयोऽपिप्रजाअस्मान्वाचियुःसुभगान्सदा ॥ शत्रुभे
दिस्तवेद्रस्यस्यामैवानुग्रहेसुखे ॥ ६ ॥ आशुवीर्यतवैवाशुसोमंक्षिप्रंमनोऽपिवा ॥ आरभस्वोदरेतुटयाहृदिवा
यज्ञभूषणम् ॥ इमेवंपुंसदकरंमदाडुत्यतनादिके ॥ हेतुमंदत्वहेतुंचतत्सखीनांपुरोगतेः ॥ ७ ॥ एनंपी
त्वाबहुज्ञानाऽभूस्तमोभिरनाद्यतः ॥ प्रसादोदेवमुक्तेषुतमोऽसह्यतयाघनः ॥ आदृतेरेववृत्राणिस्यज्ञानान्य
न्बंदनरम् ॥ प्रावोयुद्धेषुयोद्धारंभक्तंज्ञानिनमेवच ॥ ८ ॥ योधयामोवयंतत्वांज्ञानाद्विधनलब्धये ॥

उतनःसुभगौअरिर्वोचैयुर्दस्मकृष्टयः ॥ स्वामेदिद्रस्यशर्मणि ॥ ६ ॥ एमाशुमाशवेभन्मञ्ज
श्रियंनुमादंनम् ॥ पृतयन्मंदयत्सखम् ॥ ७ ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघ्नोवृत्राणामभवः ॥
प्रावोवाजेषुवाजिनम् ॥ ८ ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयांमःशतक्रतो ॥ धनानामिन्द्रसात्यै
॥ ९ ॥ योरायोऽैवनिर्महान्सुंपारःसुन्वतःसखा ॥ तस्माइंद्राद्यगायत ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥
आत्वेतानिषीदतेद्रंममिप्रगांयत ॥ सखायःस्तोमंवाहसः ॥ १ ॥ पुरुतमंपुरुणामीशानंवा
र्याणाम् ॥ इंद्रसोमेसचासुते ॥ २ ॥ सधानोयोगआभुवत्सरायेसपुरंध्याम् ॥ गमद्वाजेभिरासनः ॥ ३ ॥

अज्ञानाद्यस्मदरिभिः ॥ ९ ॥ योशेषद्रविणावनिः ॥ सुखदःसंसृतेःपारस्तस्माइंद्रायगायत ॥ कपोशेषग्रहे
क्वापिलज्जायांवापुरातने ॥ पृथक्त्वेघृष्यतायांवाहरिणस्संहितोदितः ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥ सुपूर्णां
पूर्णमंवेरणयानामधीश्वरम् ॥ सुतेसोमेसुखेनैवसचागायततंप्रभुम् ॥ २ ॥ मुक्तौयोगायासमंताद्भवेन्नो
घोवधारणे ॥ सएवभगवाञ्ज्ञानविनायसचबुद्धिगः ॥ बुद्धिःपुराश्रयत्वेनपुरंधिःपत्यथापिवा ॥ पत्यर्थ
त्वेतुतादर्थ्यसौनैःसहनआवजेत् ॥ ३ ॥

यस्यस्थितौ न दृणुते हर्यग्रमपि शत्रवः ॥ मनःपुरोवा विषयहरणान्मनएवच ॥ बुद्धिश्च हरिशब्दोक्तेतमआ
 दीनिशत्रवः ॥ ४ ॥ सोमपेशुचयः सोमाः प्राप्सैदधि विमिश्रिताः ॥ मनांसि ध्यानयुक्ता निवायांति हरये सदा
 ॥ ५ ॥ १ ॥ सदापूर्णः शुभज्ञानज्यैष्ठ्यव्यक्त्यै सुतामये ॥ नक्षुदादेरभिव्यक्तो भवो ॥ ६ ॥ गीभिर्द्विप्रभो ॥
 प्रकृष्टचेतास्वङ्गृत्योयोऽस्मै स्युः शंकराः सुताः ॥ व्यजयत्यधिकं स्तोमाः साम्नुकथान्यक्षुचैव हि ॥ महागुणैर्बुधै
 जयंतु गिरोऽस्माकमपि प्रभो ॥ आकाशवद्विवहृद्विर्विष्णोः स्यान्नैबचान्यथा ॥ नवर्धते नो कनीयानिति

यस्य संस्थेन वृण्वते हरीसमत्सु शत्रवः ॥ तस्माद्दं द्रायगायत ॥ ४ ॥ सुतपान्नै सुता इमे शुचयो यंति वी
 तयै ॥ सोमांसो दध्याशिरः ॥ ५ ॥ १ ॥ त्वंसुतस्य पीतयै सद्यो वृद्धो अजायथाः ॥ इन्द्रज्यैष्ठ्याथ सुक्रतो
 ॥ ६ ॥ आत्वा विशंत्वा शवः सोमांसं इन्द्रगिर्वणः ॥ शतै संतु प्रचेतसे ॥ ७ ॥ त्वांस्तोमां अवीवृधृत्त्वामु
 कथाशंतक्रतो ॥ त्वां वर्धंतु नो गिरः ॥ ८ ॥ अक्षितोतिः सनेदिमं वाजृभिद्रः सहस्त्रिणम् ॥ यस्मिन्विश्वो
 निपौ स्या ॥ ९ ॥ मानो मर्ता अभिद्रुहंत नूनां मिद्रगिर्वणः ॥ ईशानो यवयावधम् ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥

ह्येनं श्रुतिर्जगौ ॥ महानात्पर्यरोधाच्च श्रुत्यर्थो नापरो भवेत् ॥ यद्यन्यापेक्षया वदद्धिरीशत्वं स्यात्कृतोस्यच ॥
 अक्षितोतिरिति ह्यस्मात्पूर्णाभिप्रायतोदिता ॥ ८ ॥ अनंतफलदं वाजमस्मत्तोलभतांसच ॥ इदं तु वापौरु
 षाणि शक्तयो यत्र चाखिलाः ॥ अतश्चानंतशक्तित्वान्दृष्ट्याथाः कथंचन ॥ सर्वोपेत्येतमर्थमभिप्रेत्या
 हवेदराद् ॥ ९ ॥ मामतनिस्तनूनां तु द्रोधारः स्युः कथंचन ॥ ईशोऽस्य पाकुरु वर्धते नो मुक्तिदानतः ॥ मा
 नुषेभ्यस्तनूनांच नैवनः स्युर्विपत्तयः ॥ काले नैव तः प्राप्तः स्याद्देहत्वतोवधः ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥

पौंस्यानिवासुदेवस्यन्नद्वंद्वं दिवाकरम् ॥ अरुणचरंतपरितोगिरीन्युजंति सर्वदा ॥ तैरेवान्यानिचंद्रादिरो
 चनानि त्रिविष्टपे ॥ रोचयंति ॥ १ ॥ हरीचास्य मनोबुद्धीस्त्रिशक्तयः ॥ युंजंत्यधिगुणत्वेन काम्याश्वावथापि
 वा ॥ विशिष्टपक्षसंयुक्ताविवक्षिप्रतरौ सदा ॥ रथे देहे पिवो देवाः स्वमनो बुद्धिभेव च ॥ अस्य देहे प्रयुंजंति सूर्यादी
 न्स्थापयंति च ॥ सूर्यादिस्थापकत्वं च ब्रह्मादीनां भवेत्सदा ॥ शोणौ च शमणौ प्रोक्तौ सुखप्रप्तौ यतस्सदा ॥ श्या
 मौमूर्धनि शोणौ च शक्राश्वावग्रौ स्थतौ ॥ धृष्टौ नृप्रतिते वेशं वहेतौ तावुभावपि ॥ २ ॥ अज्ञाय कुर्वन्सज्ज्ञानं हेमा
 युंजंति ब्रह्मसंरुपं चरंतं परितस्थुषः ॥ रोचते रोचुनादिवि ॥ १ ॥ युंजंत्यस्य काम्याहरीविपक्ष
 सारथे ॥ शोणाधृष्णूनुवाहसा ॥ २ ॥ केतुकण्वर्चकेतवेषौ मर्या अपेशसे ॥ समुषद्भिरजा
 यथाः ॥ ३ ॥ आदहस्वथामनुपुनर्गर्भत्वमैरि ॥ दधानानामयज्ञियम् ॥ ४ ॥ वीळुचिंदा
 रुजत्तुभिर्गुहाचिदिद्रवह्निभिः ॥ अविदउखियाअनु ॥ ५ ॥ १ ॥ देवयंतो यथासति मच्छा
 विददंसुगिरः ॥ महामनूषतश्रुतम् ॥ ६ ॥ इंद्रेण संहिदृक्षसे संजग्मानो अविभ्युषा ॥ मुंदूस
 मानवर्चसा ॥ ७ ॥

हेमाय चेश्वर ॥ उषद्भिः संप्रकाशद्भिः शक्तिमिव्यक्ततामगाः ॥ मर्यामरणवंतोऽपि देवा एवम् ॥ ३ ॥ हरेर्वशा
 त्रात्तैव सुखमन्वेव पुनर्गूढत्वमापिरे ॥ स्वेच्छयैव परेशस्य शक्तयो देवता अपि ॥ यज्ञे वाच्यं दधानाश्च नाम ॥ ४ ॥
 वीळुदृढस्यपि ॥ आरुजद्भिः स्वसामर्थ्यैर्गुहायां संस्थितोपिसन् ॥ बहद्भिरखिलं लोकप्रकाशत्वानि लब्धवा
 न् ॥ देवैर्वतादृशैः साकमानुकूल्येन लब्धवान् ॥ ५ ॥ १ ॥ १ ॥ सम्यक्प्रद्योतयंतोऽमुं मतिरूपं यथास्थितम् ॥
 विदद्विचं महान्तं च विश्रुतं सुगिरोऽसुवन् ॥ तस्य संदर्शनार्थैव संगतस्ते न शंकरः ॥ मखात्मा पुरुहूतो वा श्रीभूमी

चसुरवात्मिके ॥ ७ ॥ अनवद्यैर्महाज्ञानैःप्रियैर्देवगणैःसह ॥ वायुनाचसहार्चतिसुधीत्वात्परमेश्वरम् ॥ ८ ॥
 अतोहेतोरिहायाहिदिवोवासूर्यमंडलात् ॥ परिज्मन्सर्वगाऽस्माकमधिकृत्यसमर्हणम् ॥ अस्मिन्गिरःप्रामुवं
 तिसम्यक्परममुख्यतः ॥ युंजंतीत्यत्रबाहुल्याद्देवयंतोतइत्यपि ॥ बाहुल्याद्दृष्टितोगीभिर्विनार्थानान्य
 इष्यते ॥ ९ ॥ इतोदिवोवापातालात्सातिलाभस्वरूपिणम् ॥ महतोरंजकाद्विष्णोर्लोकाद्वातमधीमहे

अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्रदुर्चति ॥ गणैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ ८ ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवो
 वारोचनादधि ॥ समस्मिन्मृजतेगिरः ॥ ९ ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापाथिवादधि ॥ इंद्रो
 महोवारजंसः ॥ १० ॥ १२ ॥ ६ ॥ इंद्रमिद्वाथिनोबृहदिंद्रमूर्केभिरकिणः ॥ इंद्रवाणी
 रनूषत ॥ १ ॥ इंद्रइन्द्रयोःसचासंमिश्रत्वावचोयुजा ॥ इंद्रोवृज्रीहिरण्ययः ॥ २ ॥ इंद्रो
 दीर्घायचक्षंसआसूर्यरोहयद्विवि ॥ विगोभिरिंद्रमैरपत् ॥ ३ ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेपुच ॥
 उग्रउग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥ इंद्रव्यमहाधनइंद्रमर्महवामहे ॥ युजैवृत्रेषुवृत्रिणम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

॥ १० ॥ १२ ॥ ६ ॥ तमेवगाथिनःसान्नास्तुवंत्यूग्भिश्चबह्वृचाः ॥ बृहतमन्यवाणीभिरपि ॥ १ ॥ हर्योविभिश्चि
 तः ॥ रथेऽथवामनोबुद्ध्योर्वाङ्मात्रेणैवयोगिनोः ॥ सचासुरेनवज्जीचज्ञानानंदोहिधातुतः ॥ हितश्चरमणीय
 श्वहिरण्ययइतीरितः ॥ २ ॥ दीर्घकालंदर्शनायसूर्यमारोहयद्विवि ॥ ज्ञानैरादरयोग्यंचप्राणात्मानंसमैरयत्
 ॥ ३ ॥ बहुभिर्युध्यमानेषुयुद्धेष्वपिसदाऽवनः ॥ दुष्टोद्यैःसदभिप्रायै ॥ ४ ॥ महदल्पधनार्थिनः ॥ हवा
 महेऽरिवर्जंतमसांप्रतियोगिनम् ॥ ५ ॥ १३ ॥

अस्मदीयं चरुं भोज्यमानं दंतमपाटणु ॥ मोक्षगं सर्वदा तस्त्वमप्रतिद्वंद्वनो वृषन् ॥ ६ ॥ त्वयैव प्रेरणे जाते
 तत्र तत्र यउत्तराः ॥ तेऽपि स्तोमाः सुदृष्टित्वमस्यानं त्यान्वचामुयुः ॥ ७ ॥ प्रतिवीरो वृषावंसस्तद्वंतावं
 सगोविभीः ॥ यूथान्याकर्षतियथा प्रजाः प्रेरयति प्रभुः ॥ अल्पस्यापि प्रसिद्धैव दृष्टान्तं त्वंतु ज्यते ॥ ८ ॥
 राजा भवति वित्तानां प्रजानां चैक एव यः ॥ देवगंधर्वदेतेयपितृमानुषभेदतः ॥ प्रजानामपि पंचानां सामा
 सनो वृषन्नु चरुं सत्रादावन्नपाद्यधि ॥ अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ ६ ॥ तुं जेतुं जेय उतरे स्तोमा इन्द्रस्य
 वृत्रिणः ॥ न विंधे अस्य सुष्टुतिम् ॥ ७ ॥ वृषायथेव वंसंगः कृष्टीरियुर्योजसा ॥ ईशानो अप्रति
 ष्कृतः ॥ ८ ॥ य एकं श्रृषणीनां वसूनामिज्यति ॥ इन्द्रः पंचक्षितीनाम् ॥ ९ ॥ इन्द्रो वो विश्वतु
 स्परिहवामहे जनेभ्यः ॥ अस्माकं भस्तुके लवः ॥ १० ॥ ११ ॥ २ ॥ इन्द्रसानसि रथिस
 जित्वानं सदा सहम् ॥ वर्षिष्ठमूनये भर ॥ १ ॥ नियेन मुष्टिहृत्य यानि वृत्रारुणधामहे ॥ त्वोता
 सोन्यर्वता ॥ २ ॥ इन्द्रत्वोतासु आवृथं वंश्रुनाददीमहि ॥ जयेमसंयुधिस्पृधः ॥ ३ ॥ वृथं
 शूरैर्भिरस्तृभिरिन्द्रत्वया युजावृथम् ॥ सासह्यामपृतन्यतः ॥ ४ ॥
 न्याच्च विशेषतः ॥ ९ ॥ सम्यग्धवामहे सर्वगतं च व्यक्त रूपतः ॥ स्थातुमेकत्र वोऽर्थाय जनानोऽस्तु स
 केवलः ॥ १० ॥ ११ ॥ २ ॥ जयिनासहितं लाभयुक्तं चित्तं सदा बलम् ॥ वर्षिष्ठं सुमह
 द्रक्षानि मित्तं नित्यदा भर ॥ १ ॥ येनारीन्मुष्टियुद्धेन मांसिज्ञानयुद्धतः ॥ त्वत्प्रेरितानि रुंधामः कांश्चिद्वानु
 रगादिभिः ॥ आवृथ्यैवोपसर्गस्य क्रियावृत्तिर्भविष्यति ॥ २ ॥ त्वत्प्रेरिता ज्ञानरतिं दृढत्वेनाददीमहि ॥ ३ ॥
 त्वयापृतन्यतः शत्रून् भिष्यामसुयोद्धृभिः ॥ ४ ॥

यस्मान्महाननादिश्चविष्णुर्जीवोऽवस्तथा ॥ तस्यैवास्तुमहत्वंतन्मजीवब्रह्मतांस्मरेत् ॥ आकाशवत्प्रथि
 म्नासौशवःसुखबलेतथा ॥ ५ ॥ १५ ॥ अन्यसंवहनेनापियेतंप्राप्ताजानार्दनम् ॥ ज्ञानलाभेनतुनरस्तए
 वपशवोऽपरे ॥ विप्राश्चैवधियायुक्तामूर्खाःशूद्रसमामताः ॥ ६ ॥ यःकुक्षिस्तस्यदेवस्यसमुद्रइवसोऽखि
 लान् ॥ कामान्क्षरतिभक्तायमहापइवतर्पकाः ॥ काकुदस्तस्यजिह्वाःस्युर्बह्वयोबहुमुखेषुयाः ॥ ७ ॥
 एवमेवास्यवाणीचवैदेतामहतीतथा ॥ पक्कशाखेवयजेतेवरदात्रीविरप्शिनः ॥ बलिष्ठस्यहिते ॥ ८ ॥ सं
 मूर्होइंद्रःपरश्वनुमंहित्वमंस्तुवज्जिणे ॥ द्यौर्नप्रथिनाशवंः ॥ ५ ॥ १५ ॥ समोहेवायआशंतन
 रंस्तोकस्यसनिती ॥ विप्रासोवाधियायवंः ॥ ६ ॥ यःकुक्षिःसोमपातंमःसमुद्रइवपिन्वते ॥
 उर्वीरापोनकाकुदः ॥ ७ ॥ एवाह्यंस्यसुनृताविरप्शीगोमतीमही ॥ पक्काशाखानदाशुपे ॥
 ॥ ८ ॥ एवाहितेविभूतयऊतथइद्रमावते ॥ सद्यश्चित्संतिदाशुपे ॥ ९ ॥ एवाह्यंस्यकाम्या
 स्तोमंउक्थंचशंस्थां ॥ इद्रायसोमपीतये ॥ १० ॥ १६ ॥ ८ ॥ इंद्रेहिमत्स्यंधसोविश्वैसिः
 सोमपर्वभिः ॥ मूर्होअभिष्टिरोजसा ॥ १ ॥ एमेनंसृजतासुतेमंदिमिंद्रायमंदिने ॥ चक्रिंवि
 श्वानिचक्रये ॥ २ ॥ मत्स्वांसुशिप्रमंदिभिःस्तोमैभिर्विश्वचर्पणे ॥ संचेषुसर्वनेष्वा ॥ ३ ॥
 तिसद्योऽपियजतेहिते ॥ मावतेज्ञानिनित्यमंतयश्चविभूतयः ॥ ९ ॥ स्तोमाउक्थानिचैवास्थनस्यैकाम्या
 निसर्वदा ॥ गयाःशंस्यानिसोमस्यपीतयेनान्यथापिबेत् ॥ १० ॥ १६ ॥ ८ ॥ सोमपाःसोमपर्वानःसर्व
 यस्मात्तदिच्छया ॥ अभिष्टिरोजसानित्यमंदंसुखमवाप्स्यसि ॥ १ ॥ एनमासृजतेदौचविष्णुंतंमदकारि
 णम् ॥ मंदिनेविष्णोवेसम्यक्कर्म्मिणंसर्वकर्म्मिणे ॥ स्वानंदविश्वजीवेशमत्स्वास्मद्रक्षयासह ॥ ३ ॥

त्वनिरुहतावेदवाचस्त्वांप्रत्येवाप्यनारतम् ॥ उच्चैर्मुल्यतयासम्यग्विसृष्टाः स्वपतिंप्रति ॥ अजोषाः स्तुत्यरूपे
णत्वत्सेव्यास्वद्वेतेकचित् ॥ ४ ॥ अर्वाङ्गीचान्प्रतिवस्मान्भद्राधःप्रचोदय ॥ अस्येवतेविशेषेणप्रकष्टंशुभम
च्युतम् ॥ ५ ॥ १७ ॥ रास्रवतःशब्दवतःस्तोतूनस्मान्यशास्वतः ॥ तत्रत्वयिमहारायेमहाकीर्तिसुचोदय
॥ ६ ॥ अस्मास्वतिबृहज्ज्ञानंनित्यसंधेहिचाक्षयम् ॥ ७ ॥ विद्यांकीर्तिसदेहानंबहुलाभयुतंबृहत् ॥ प्रा
असृप्रमिंद्रतेगिरुःप्रतित्वामुदहासत् ॥ अजोषारुषभंपतिम् ॥ ४ ॥ संचोदयचित्रमूर्वाग्राधंद्रं
द्रवरैण्यम् ॥ असदिर्तेविभुप्रभु ॥ ५ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेंद्रायेरभस्वतः ॥ तुवि
द्युन्नयशास्वतः ॥ ६ ॥ संगोर्मादिद्रवाजवदस्मेपृथुश्रवोबृहत् ॥ विश्वायुर्धैर्यस्यक्षितम् ॥ ७ ॥
अस्मेधेहिश्रवोबृहद्दुग्धंमंसहस्रसातमम् ॥ इंद्रतारथिनीरिषेः ॥ ८ ॥ वसोरिंद्रवसुपतिंगी
भिर्गुणंतंऋग्मिथम् ॥ होमगंतारमूतये ॥ ९ ॥ सुतेसुतेन्योकसेबृहद्बृहत्तएदरिः ॥ इंद्रायशूष
मर्चति ॥ १० ॥ १८ ॥ १ ॥ गार्धित्वागायत्रिणोर्धैत्यर्कमर्कणः ॥ ब्रह्माणस्त्वाशातकत्
उदंशमिवयेमिरे ॥ १ ॥ यत्सानोस्सानुमारुहद्भूर्यस्पष्टकर्तव्यम् ॥ तदिंद्रोअर्थचेततियूथेनवृ
ष्णिरेजति ॥ २ ॥

र्थनेपौनरुक्तयंनचोदयेतिततःपुनः ॥ ८ ॥ वसोर्वसूनांचपतिदेवदेवेश्वरंप्रभुम् ॥ ऋङ्गयमाह्वयामोऽत्रगुणतोऽ
भीष्टसिद्धये ॥ ९ ॥ अविनाश्ररिरुद्धिष्टोबृहच्छूषंसुखंप्रति ॥ सुतेसुतेसद्गृहायदेवायवृहतेऽर्चति ॥ १० ॥ १८ ॥
॥ ९ ॥ गार्धित्सामगारुर्धैग्मिःशंसंत्यूवेदिनोऽतिकम् ॥ विरिंचारखांबहुज्ञानशक्रकेतुमिवोच्छ्रितम् ॥ व्यजा
नन् ॥ १ ॥ उच्चतोऽप्युच्चंसामर्थ्यकरणेतेवा ॥ ततोपिभूरियत्तेनचेतत्यर्थमतोभवान् ॥ मुक्तामुक्तसमूहेनशोभते

गूढशक्तिमान् ॥ उच्चादुच्चं विरिचादिगतं कर्तृत्वमेव यत् ॥ भूरिस्पष्टमभूत्तेन परेशस्य ततश्च सः ॥ चेतस्यर्था
 नशेषांश्च महायूथेन चेषते ॥ २ ॥ कक्ष्याभिपूरकौपुट्यायुंक्ष्वत्वंकेशिनोहरी ॥ अथोपगम्यशृणुनोगिरोऽ
 ॥ ३ ॥ भिस्वरवस्तुतिम् ॥ प्रशांसंकुरुशब्दचपुनर्हर्षान्महत्तरम् ॥ ब्रह्मयज्ञचनोऽतस्थोबहिष्ठश्रेयववर्धय ॥
 ॥ ४ ॥ नित्यदृढत्वतोविष्णोर्वर्धनंतुप्रकाशनम् ॥ बहुशत्रून्निष्विदसौहरिर्दिनुजघातकः ॥ अस्मत्सख्या

युध्वाहिकेशिनाहरीष्टपणाकक्ष्यया ॥ अथानंद्रसोमपागिरामुपंश्रुतिंचर ॥ ३ ॥ इतिस्तो
 मौअभिस्वराभिगुणीह्यारुव ॥ ब्रह्मचनोवसोसचंद्रयज्ञचवर्धय ॥ ४ ॥ उक्थमिन्द्रायशंसं
 वर्धनंपुरुनिष्पथे ॥ शक्रोयथासुतेपुणोरारणत्सख्येपुच ॥ ५ ॥ तमित्संखित्वईमहेतरायेतं
 सुवीर्यं ॥ सशक्रउतनःशक्रुदिद्रोवसुदयमानः ॥ ६ ॥ १९ ॥ सुविष्टंतं सुनिरजिद्रुत्वादात्
 मिद्यशः ॥ गवामपंवृजंष्टधिरुणुष्वराधोअद्रिवः ॥ ७ ॥ नृहित्वारोदसीउभेकंधाययाणमिन्वं
 तः ॥ जेषःस्वर्वतीरपःसंगाअस्मभ्यंधूनुहि ॥ ८ ॥

यशब्दचकारास्मासुसंस्थितः ॥ यथासुतेपुसोभेषुकरोत्यृत्विक्षुचस्थितः ॥ ५ ॥ तमेवशरणंनित्यंसखि
 त्वायर्थमीमहे ॥ शक्त्यानंदस्वरूपत्वाच्छक्रःसर्वत्रचाशकत् ॥ अस्माकंचसदावित्तंददेवप्रवर्तते ॥ ६ ॥
 ॥ १९ ॥ विस्पष्टंसुष्ठुकाल्यंचयशस्वदत्तमेवहि ॥ गूढज्ञानसमूहंत्वंविष्टण्वद्विंचनःकुरु ॥ अद्विरादरणी
 यत्वात्प्राणस्तद्वर्तकोद्विवाः ॥ हरिःशक्रस्तथाद्रीणांछेदनाद्वारणादपि ॥ ७ ॥ नत्वान्मघायमाणंहिबर्धमानं

तुरोदसी ॥ संप्रामुतःश्रीभूमीचसहितेवाऽप्रसादतः ॥ अपःप्रजाःसुखवतीरजयस्त्वद्वशत्वतः ॥ ज्ञानानिसं
 धूनुहिचप्रापयोच्चाअपिस्वयम् ॥ ८ ॥ बहुश्रवणकर्णास्मिदाह्वानंशृणुचादरात् ॥ अद्यैवचगिरोधेहिमयि
 स्तोमंचमत्कृतम् ॥ प्रिययोगादपिकुरु ॥ ९ ॥ विद्वत्वांशक्तिमत्तमम् ॥ श्रोतारंयुत्सुचाह्वानमाह्वयामस्त
 वावनम् ॥ बहुलाभोत्तममिति ॥ १० ॥ स्थानान्तर्गतेऋचौ ॥ दृष्ट्वेन्द्रंयज्ञगंगाभ्यामधुच्छंदाःसमस्तु
 वत् ॥ आतूनइतितैनेवनविरुद्धाशार्चिता ॥ ॥ मात्राकुशैर्गृहीतत्वाज्जन्मन्यासीत्सकौशिकः ॥ गाधि
 आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिदधिष्वमेगिरः ॥ इद्रस्तोममिमममकृष्वायुजश्चिदंतरम् ॥ १ ॥ वि
 द्वाहित्वाद्यर्षतमंवाजेषुहवन्श्रुतम् ॥ द्यौषतमस्यहूमहृत्सिंहस्रसात्तमाम् ॥ १० ॥ आतून
 इंद्रकौशिकमंदसानःसुतंपिब ॥ नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसंहस्रसासृषिम् ॥ ११ ॥ परित्वागिर्व
 णोगिरंइमाभवंतुविश्वतः ॥ दृद्वायुमनुदृद्योजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ १२ ॥ २० ॥ १० ॥
 इंद्रंविश्वाअवीद्यधन्समुद्रव्यंचसंगिरः ॥ रथीतमंरथीनांवाजानांसत्पर्तिंपतिम् ॥ १ ॥ सख्ये
 तंइंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते ॥ त्वामभिप्रणोनुमोजेतारमपरराजितम् ॥ २ ॥ पूर्वीरिंद्रस्य
 रातयोनविदस्यंत्यूतयः ॥ यदीवाजस्युगोमतःस्त्वोतृभ्योमंहतेमघम् ॥ ३ ॥
 त्वाद्वाहिरण्यांडकोशस्थत्वाद्धरिस्तथा ॥ मंदसानोनित्यसुखीस्तुत्यमायुश्चनस्तिर ॥ ऋषिसहस्रलाभंमां
 कुरुच ॥ ११ ॥ त्वाद्मागिरः ॥ सर्वदापरितःसंतुमदीयाःसर्वलाभिनम् ॥ दृद्धिरूपागिरोजुष्टाःसेवारूपा
 श्वसंतुनः ॥ १२ ॥ २० ॥ १० ॥ अष्टाद्यचःपुनस्तेनदृष्टाअन्यत्रगास्तपः ॥ कुर्वता ॥ ॥ सम्यगुद्रि
 क्कगुणव्यक्तिस्तथाभिधः ॥ १ ॥ प्रथमानिमहत्त्वेनतेदानान्यवनानिच ॥ नभिद्यंतेनश्यंतिगोमदन्त्यश
 स्तथा ॥ यद्विमंहतेददातीशो ॥ ३ ॥

वलस्तिर्यगतिरिथियः ॥ वाचामन्यार्थबुद्धेस्तुबिलमूलतमोहियत् ॥ तदपावतवास्त्वंचप्रदृश्यविनिवार्यच ॥
 त्वांहिदेवाभयापेताःप्रेर्यभाणास्त्वयैवच ॥ छाद्यमानंगिरादैत्यैरक्षन्निवसद्गिरा ॥ इंद्रस्यगोसवार्थेचस
 मुस्तृष्टाजगत्यपि ॥ चर्तुंगावोहतादैत्यैःसरमारक्षिताःपुरा ॥ तस्याःस्वस्त्वमुक्त्वैवतयोच्छिष्टंचगोपयः ॥
 तदर्थपणयोनामनैदैत्याबलपूर्वकाः ॥ इंद्रेणनिहताःपश्चाज्ज्ञात्वाचसरमाकृतम् ॥ ताडयित्वापदावक्रा
 स्स्तेपयसितांभयात् ॥ शरणगतंप्रिषयित्वादूत्येनपणिनांपुनः ॥ भित्वागिरिव्रजंतंचगावोयज्ञप्रतिष्ठि

पुरांभिंदुर्युवाकविरमितौजाअजायत ॥ इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधतविज्रीपुरुष्टुतः ॥ ४ ॥ त्वं
 लस्यगोमृतोपांवरिद्रिवोबिलम् ॥ त्वादेवाअविभ्युपस्तुज्यमानासआविपुः ॥ ५ ॥ तवाहंशू
 ररातिभिःप्रत्यायंसिंधुमाबर्दन् ॥ उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेत्स्यकारवंः ॥ ६ ॥ मायाभिरि
 द्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः ॥ विदुष्टेत्स्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ ७ ॥ इंद्रमीशानमो
 जंसाभिस्तोसांअनूपत ॥ सहस्रंयस्यरातयंतववासंतिभूयसीः ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥
 अग्निदूतंष्टणीमहेहोतारंविश्ववैदसम् ॥ अस्ययज्ञस्यसुक्तुम् ॥ ९ ॥

ताः ॥ निःसारिताःपुनस्ताश्वगोसवेनेष्टमेवच ॥ तदादेवाअभीत्यैवपरितोजुगुपुःपतिम् ॥ ४ ॥ तवदाने
 रहंसिंधुनदीप्रत्यागमंपुनः ॥ त्वामावदस्सुतिपैदेर्यज्ञदीक्षार्थमुद्यताः ॥ उपातिष्ठंतकर्तारोविदुस्त्वांयेगिरादि
 त ॥ ६ ॥ शक्तिभिःशक्तिमंतत्वांशोषकंचत्रमातिरः ॥ तमोवात्वांविदुर्मैधारास्तास्तेषांश्रवांसिच ॥ वि
 द्याउच्चैस्तरांदेहि ॥ ७ ॥ सुवंतित्वांसहोजसा ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥ ॥ ऋ
 कसंहितायाःस्वाध्यायात्प्रबंधाद्यासनिर्मितात् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तथामानात्प्रोक्ताःस्युर्मुनयोऽत्रये ॥

श्रुत्यभावाद्दल्लिगाच्चमुनिर्नान्यःप्रतीयते ॥ श्रुतिलिगान्यतायावत्तावत्पूर्वाप्रमाभवेत् ॥ शतगिभरुत्त
 राभिस्तुबल्लिनानामनमच्युतम् ॥ अस्तौन्वेधातिथिस्ताभ्यउत्तरापितदृशः ॥ अन्यत्रगास्तपस्यन्सता
 ददर्शकदाचन ॥ कालस्थानान्तरत्वंचेत्संख्यातोभ्यधिकंभवेत् ॥ अन्यस्थानगताअन्यदृष्टाअप्यत्रगा
 यद्दि ॥ संख्यांनर्भावमेष्यंतिताइतोऽपगतायतः ॥ ७ ॥ यज्ञभागार्थमत्रस्थोदेवैःसंप्रेषितोयतः ॥ दूतोऽ
 ग्निर्वासुदेवश्चतत्प्रार्थितकथतः ॥ विश्ववेदाःससर्वज्ञोयज्ञज्ञोयज्ञसुकृतुः ॥ १ ॥ अग्निनामाजामदश्योभग
 अग्निमग्निहवीमभिःसदाहवंतविश्रुतिम् ॥ हव्यवाहंपुरुप्रियम् ॥ २ ॥ अग्नेदेवाँइहावंहजज्ञा
 नोवृक्तवर्हिषे ॥ असिहोतानईदृचः ॥ ३ ॥ ताँउशतोविबोधययदेग्नेयासिदूत्यम् ॥ देवैरास
 त्सिबर्हिषि ॥ ४ ॥ घृताहवनदीद्विवःप्रतिष्मरिषतोदह ॥ अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ ५ ॥ अग्निना
 ग्निःसमिध्यतेकृविर्गृहंपतियुवां ॥ हव्यवाइजूह्रांस्यः ॥ ६ ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहिसत्यध
 र्माणमध्वरे ॥ देवममीवचातनम् ॥ ७ ॥ यस्तामग्नेहविष्पतिर्दूतंदवसपर्यति ॥ तस्यस्मप्रा
 विताभव ॥ ८ ॥ योअग्निदेववीतयेहविष्मँआविवांसति ॥ तस्मैपावकमृळय ॥ ९ ॥
 वान्संप्रकीर्तितः ॥ तस्यरूपबहुत्वेनवीष्माचैवोपपद्यते।हवीमभिर्ऋगाह्विनैराह्वयंतःप्रजापतिम्॥२॥ जज्ञा
 नोव्यज्यमानस्तुवृक्तंप्रस्तुतमुच्यते ॥ यजमानोवृक्तवर्हिः ॥३॥बोधयेशेच्छतःसुरान् ॥ देवैःसहोपविशसि
 ॥ ४ ॥ यस्यतेसुघृतंहविः ॥ रिषतोनाशकान्नक्षोजनान्प्रतिदेहवच ॥ ५ ॥ यस्यास्येहूयतेसोऽग्निःपरेशेन
 समिध्यते ॥ अथवाहवनीयोऽग्निर्मथितेनसमिध्यते ॥ ६ ॥ २२ ॥ सत्यधर्मासद्गुणभृदुःखघ्नोऽमीबचात
 नः ॥ चातनंकालनंवास्यात् ॥ ७ ॥ देववीतिस्तुतद्गतिः ॥ आवासयतियस्त्वांचतंत्वमृळयसर्वदा ॥ ९ ॥

त्वप्युक्तामिषं
 चैववीर्ययुक्तामथावह ॥ ११ ॥ ज्वलतातेजसा विश्वेदेवाद्वा नैर्दृणुस्तुतिम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ अस्मद्भविष्म
 तेदेवानाहूययजचादरात् ॥ ११ ॥ तनूभ्योवाक्तोदिवोव्यक्तस्तेनतनूपात् ॥ १२ ॥ नरेःस्तुत्योनराशंसोवह्नेरन्या
 थवातनूः ॥ ३ ॥ मनूनांचहितत्वेनमनुर्हितइतीरितः ॥ १४ ॥ आनुषक्सर्वतोदेवस्थानंबर्हिःस्तृणीतच ॥ शुद्धस्य
 सनःपावकदीदिवोभ्रेदेवाँइहावंह ॥ उपयज्ञंहविश्रनः ॥ १० ॥ सनस्तवांनआभरगायत्रेण
 वीयसा ॥ रथिंवीरवतीमिषम् ॥ ११ ॥ अग्नेशुक्रेणशोचिपाविश्वाभिर्देवहूतिभिः ॥ इमं
 स्तोमंजुषस्वनः ॥ १२ ॥ २३ ॥ १२ ॥ सुसंमिद्धो न आवहदेवो अग्नेहविष्मते ॥ होतः पाव
 क्यक्षिच ॥ १ ॥ मधुमंततनूनपाद्यज्ञदेवेषुनःकवे ॥ अद्याकणुहिवीतये ॥ २ ॥ नराशंसं
 मिहप्रियमस्मिन्यज्ञउपह्वये ॥ मधुजिह्वंहविष्कृतम् ॥ ३ ॥ अग्नेसुखतमेरथेदेवोईळितआ
 वंह ॥ असिहोतामनुर्हितः ॥ ४ ॥ स्तुणीतबर्हिरानुपगधृतपृष्ठमनीपिणः ॥ यत्रामृतस्य
 चक्षणम् ॥ ५ ॥ विश्रयंतामृताद्यधोद्वारोदेवीरसुश्रतः ॥ अध्यानूनंचयष्टवे ॥ ६ ॥ २४ ॥
 नक्तोषासांसुपेशसास्मिन्यज्ञउपह्वये ॥ इदन्नोबर्हिरासदे ॥ ७ ॥

विष्णोर्यत्स्थानंघृतपृष्ठं हितन्मनः ॥ यत्रस्यादंशंनिविष्णोर्नित्याभरणधर्मिणः ॥ ५ ॥ ऋतरूपेणहरिणासप्त
 द्वायाऋताद्यधः ॥ द्वारोदेव्यःश्रियोदास्यःश्रयंतामिहनोमखे ॥ मानसेवाद्यज्ञेवाद्यसंगत्वादसश्रतः ॥
 अद्याहनितथानूनमथैवयजनार्थतः ॥ द्वारभूतःसभगवानपिसाक्षान्मुमुक्षतः ॥ स्त्रीरूपश्रवस ॥ ६ ॥ २४ ॥
 नक्तास्यान्नाक्तोयस्मात्सर्वतः ॥ उषाःप्रकाशरूपत्वात्सुभेद्रेतेउपह्वये अस्मिन्बर्हिषिसंस्थित्यै ॥ ७ ॥

होतारौदिवगावपि ॥ मथ्यमानोपरश्वैववह्नीतद्द्वैर्थाहारिः ॥ आत्मान्तरात्मरूपेणद्विरूपोवाव्यवस्थितः ॥ दे
वेपुयजतांयज्ञमस्मदीयमिमंसदा ॥ ८ ॥ इळेड्यत्वाद्धारिःश्रीर्वाभूरूपसैवचापरा ॥ महीतुभारतीनामवाय
व्याब्रह्मणोऽपरा ॥ तद्गतस्तादृशैरूपैःपृथक्स्थोवाहरिस्तथा ॥ ९ ॥ त्वष्टातेजस्वनोविष्णुर्वलत्वाद्वासमी
रितः ॥ विश्वरूपकरत्वाच्चविश्वरूपोऽथपूर्तिः ॥ १० ॥ वननीयपतित्वेनवनस्पतिरितीरितः ॥ ज्ञानंतुचेतनम्

तासुजिह्वाउपंहयेहोतांगद्वैव्याकवी ॥ युज्ञनोयक्षतामिमम् ॥ ८ ॥ इळासरस्वतीमहीतिस्रो
देवीर्भयोभुवः ॥ बर्हिस्सीदंत्वस्त्रियः ॥ ९ ॥ इहत्वष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपंहये ॥ अस्माकं
मस्तुकेवलः ॥ १० ॥ अवसृजावनस्पतेदेवेभ्योहविः ॥ प्रदातुरस्तुचेतनम् ॥ ११ ॥ स्वाहा
युज्ञंरुणोतनेद्रायज्वनोगृहे ॥ तन्नदेवौउपंहये ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऐभिरग्नेदुवोगिरो
विश्वेभिःसोमपीतये ॥ देवेभियीहियक्षिच ॥ १३ ॥ आत्वाकण्वाअहूपगुणंतिविप्रतेधियः ॥ ३ ॥
देवेभिरग्नागहि ॥ २ ॥ इंद्रवायुबृहस्पतिमित्राग्निपूषणंभगम् ॥ आदित्यान्मारुतंगणम् ॥
प्रवोभिर्यतुइंदवोमत्सरामादधिष्णवः ॥ द्रप्सामध्वंश्वमूषदः ॥ ४ ॥

॥ ११ ॥ स्वाहास्वभागगतिमान्स्मृतः ॥ अब्ययत्वाद्मोषश्च ॥ १२ ॥ २५ ॥ १३ ॥ कामदोहाहुवःस्मृतः
॥ १ ॥ बृहन्पतिर्वृत्यावावाचएवबृहस्पतिः ॥ मित्रेतिमित्रावरुणौपूषानामसपोषणात् ॥ पूर्णत्वाद्वाभगःप्रोक्तः
पूर्णेश्वर्यादिकत्वतः ॥ आदिस्थत्वात्सआदित्यआद्दानःप्रयातिवा ॥ बहुरूपत्वतश्चैवमानोक्तत्वात्तुमारुतः ॥ २
मत्सरामदकारित्वात्ताच्छील्यत्वाद्दत्तंपदम् ॥ द्रप्सास्तेद्रवणाच्चैवचमसस्थाश्वमूषदः ॥ शिरश्चमसंप्रोक्त
मिष्टदानात्तथेदवः ॥ ४ ॥

अवस्युर्यजमानःस्याद्भवनाथप्रवृत्तितः ॥ आत्मस्थंवाबहुवचोभवोमुनयोऽत्रवा ॥ उत्तराणां वचस्त्वे
 नस्ययं वदति चेश्वरः ॥ अरंक्ततोऽतिकर्तारस्त्वलं कर्तार एववा ॥ ५ ॥ स्निग्धपृष्ठास्समारूढाहरिणा
 वाविदोषिणा ॥ मनोमात्रेण योज्याश्वत्वादेवांश्ववहंतिये ॥ ६ ॥ २६ ॥ तैर्देवान्यजतःस्तो
 तृन्ज्ञानेन ब्रह्मणै धितान् ॥ पत्नीभिर्योज्यागंतुं सहष्वश्वपायय ॥ ७ ॥ तेषु यत्तानुदात्तः स्यादुदात्तो बहु
 ईळंते त्वामवस्यवः कणवांसो वृक्तवर्हिषः । हविष्मतो अरंक्तः ॥ ५ ॥ घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वा
 वहंतिवह्नयः । आदेवान्त्सोमपीतये ॥ ६ ॥ २६ ॥ तान्यजत्रां क्रताद्यधोभ्रे पत्नीवतस्कृधि ।
 मध्वः सुजिह्वपायय ॥ ७ ॥ येयजत्राय ईदृद्यास्तेते पिवंतु जिह्वया । मधोरश्रेवपदृकृति ॥ ८ ॥
 आकीं सूर्यस्य रोचुना द्विश्वान्देवा उषर्बुधः । विप्रो होते हवक्षति ॥ ९ ॥ विश्वेभिः सोम्यं मध्वम
 इंद्रेण वायुना । पिबामित्रस्य धामभिः ॥ १० ॥ त्वं होता मनुर्हि होतेश्रेयज्ञेषु सीदसि । सेभंतो
 अध्वर्यज ॥ ११ ॥ युक्ष्वाह्यरुषीरथे हरितो देवरोहितः । ताभिर्देवा इहावह ॥ १२ ॥ २७ ॥
 ॥ १४ ॥ इंद्रसोमं पिवं क्रतुना त्वां विशं त्विदं वः ॥ मत्सरासस्तदौकसः ॥ १ ॥
 वाचकः ॥ आद्यत्तस्तु भवेदर्थस्ते पिवंतु वषट्कृतौ ॥ ८ ॥ सूर्यस्य रोचना त्स्वर्गादिवक्षत्यग्निर्दुपान् ॥ उ
 षः प्रकाशानाद्ब्रह्मतद्विदस्त उषर्बुधः ॥ ९ ॥ देवास्ते विष्णुधामत्वान्मित्रधामान इरिताः ॥ १० ॥ अग्निवाहा
 अश्वतथोर्दूर्वापद्माग्निसप्रभाः ॥ लोहिताः क्वचिद्श्वाश्वरो हिन्मृग्योपिकुत्रचित् ॥ १२ ॥ २७ ॥ १४ ॥ क्रतुमार्गं
 स्तुनेतृत्वान्नेष्टाग्निर्हिरिववा ॥ ईद्रेण कश्चिदस्येति गानद्यश्वसमीरिताः ॥ गतिशीलत्वतोमास्ताज्ञातृनेतृत्व
 तो हरिः ॥ गमनान्वयनाद्वाग्नाक्रतुपात्रमृतुस्तथा ॥ सोमास्तदौकसः प्रोक्ता क्रतुपात्रस्थितायतः ॥ पत्नीने

तृत्वतोनेष्टानेष्टत्विक्संप्रकीर्तितः ॥ ज्ञापयंतिस्वलिङ्गानीत्यृतवःसंप्रकीर्तिताः ॥ पावनञ्चैवपोतारोमरुतः
पोतृदेवताः ॥ अग्निस्तुदेवतानेष्टुस्त्वष्ट्रोविष्णुरेववा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेद्युत्तरासदृश्वेषाग्वंशोयोनयः
स्मृताः ॥ भूपभूषयनोयज्ञम् ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाच्छंसिपात्रतः ॥ पिबेन्नोराधसोऽर्थत्वामनुत्वतुदेवताः ॥ स्तु

मरुतःपिबतऋतुनापोत्राद्यज्ञंपुनीतनायुयं हिष्ठासुदानवः ॥ २ ॥ अभियज्ञंगृणीहिनोभावोनि
ष्टुःपिबऋतुनात्वंहिरत्नथाअसि ॥ ३ ॥ अग्नेदेवाँइहावहसादथाथोनियुत्रिषुपरिभूपिबऋतुना
॥ ४ ॥ ब्राह्मणादिद्रारथसःपिबासोममूर्तूनु। तवेद्धिसख्यमस्तृतम् ॥ ५ ॥ युवंदक्षधृतव्रतमित्रां
वरुणदूळभम् । ऋतुनायज्ञमाशथे ॥ ६ ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोग्रावहस्तासोअध्वरे ।
यज्ञेषुदेवभीळते ॥ ७ ॥ द्रविणोददातुनोवसूनि यानिशृण्वरे । देवेषुतावनामहे ॥ ८ ॥
द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचतिष्ठत ॥ नेष्टादृतुमिष्यत ॥ ९ ॥ यस्वातुरीर्यमृतुभिर्द्रवि
णोदोयजामहे ॥ अथस्मानोद्विर्भव ॥ १० ॥ अश्विनापिबतंमधुदीर्घभीशुचिप्रता ॥ ऋ
तुनायज्ञवाहसा ॥ ११ ॥

तंछिन्वमितिप्रोक्तम् ॥ ५ ॥ अस्तभ्यंदुईभस्मृतम् ॥ दक्षाख्ययजमानंचापीशथेयज्ञमेवच । सोमपीत्वतु
पात्रेणसहवतेनचर्तुना ॥ ६ ॥ २८ ॥ होताचहोतुकाश्वेवद्रविणोदाद्रवीणसः ॥ अग्निश्वेवाग्नयस्तेषाँदेव
ताविष्णुमीळते ॥ ७ ॥ पातुमिच्छतिसोअंसोमास्तस्मिप्रतिष्ठिताः ॥ ऋतुपात्रैर्देवताभिःसहैवेनमभीप्सत
॥ ९ ॥ चतुर्थवारमपियत्वांयजामोद्विर्भव ॥ १० ॥ दीद्यग्नीइतिदीप्ताग्नी ॥ ११ ॥

संत्योऽग्निःसंततत्वतः॥ विष्णुर्वर्त्विधोविष्णुःकेशवादिस्वरूपतः॥ ग्रहान्सोमस्यभिमतइतितस्यैवकथ्यते ॥
 गार्हपत्येनपात्रेणयजमानस्तुदेवयन् ॥ देवान्धातीति ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ सुष्टूरीकुर्वतिविषयान्यतः ॥
 चक्षूर्षीद्रस्यहरयस्तेनोक्ताःसूरचक्षसः ॥ १ ॥ भक्तिस्तुतानिधानानिबुद्धेर्धानाइतिह्यपि ॥ २ ॥ प्रात
 रित्याद्विवाक्येनसवनत्रयमीरितम् ॥ समाप्तत्वात्सोमपीतिरुत्तीयसवनंस्मृतम् ॥ सदा ॥ ३ ॥

गार्हपत्येनसंत्यक्तुनायज्ञनीरसि ॥ देवादेवयतेयज ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ आत्वाव
 हंतुहरयोद्यर्षणंसोमपीतये ॥ इंद्रत्वासूरचक्षसः ॥ १ ॥ इमाधानार्धृतस्तुवोहरीइहोपवक्षतः॥
 इंद्रसुखतमेरथे ॥ २ ॥ इंद्रप्रातर्हवामहइंद्रप्रयत्यध्वरे ॥ इंद्रंसोमस्यपीतये ॥ ३ ॥ उपनः
 सुतमागहिहरिमिन्द्रिकेशिभिः ॥ सुतेहित्वाहवामहे ॥ ४ ॥ सेमनःस्तोमभागस्तुपेदंसवनं
 सुतम् ॥ गौरोनतृषितःपिब ॥ ५ ॥ ३० ॥ इमेरोमासइंदवःसुतासोअधिबृहिसि ॥ तौइ
 द्रसहसेपिब ॥ ६ ॥ अयंतेस्तोमोअग्रियोहृदिस्थगस्तुशंतमः ॥ अथासोमंसुतंपिब ॥ ७ ॥
 विश्वमित्सवनंसुतमिन्द्रोमदायगच्छति । बृहहासोमपीतये ॥ ८ ॥ सेमनःकाममापृणगो
 भिरश्वैःशतक्रतौ ॥ स्तवांमत्वास्त्राध्यः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥

विष्णुविवक्षायांयजमानबलंसहः ॥ तदिष्टस्यैवदानायतद्गुणव्यक्तिरेववा ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदपूर्णत्पूर्ण
 मुदच्यते ॥ हेयोपादेयरहितगुणपूर्णोहरिःसदा ॥ अनुग्रहव्यक्तिरेवतद्गुणानांचनान्यथा ॥ इत्याद्विवेदवा
 क्येभ्योनैवद्विहरेःकचित् ॥ ६ ॥ पृणसंपूरयस्त्राध्यःसुधीतयइतीरिताः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥

अविकारणसंस्थानमीदृक्त्वंनामकीर्तितम् ॥ १ ॥ भावतोज्ञानयुक्तस्यप्रजाश्रवणयःसृष्टाः ॥ २ ॥
 नेदिदृत्वंसमीपत्वंक्षिप्रंशरणमीमहे ॥ ३ ॥ युवयोरैववाक्यानांमुमतीनांचसर्वशः ॥ भवेमान्ब्रह्मदानृणां
 सर्वज्ञविषयावयम् ॥ ४ ॥ क्रतुःप्रधानउक्थ्यश्रशस्त्रैःस्तुत्योविशेषतः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ रक्षणेनतयोर्वि
 तंज्ञानंवाप्रामुमःसदा ॥ निधीमहिचदानंचस्यादेवास्माकमर्थिने ॥ ६ ॥ ह्रस्वतासंहितायांतुदेवैक्य
 इंद्रावरुणयोरहंसम्राजोरखुआहणे ॥ तानोमृच्छातईदृशे ॥ १ ॥ गंताराहिस्थोवसेहृवंविप्र
 स्युमावतः ॥ धृतीराचर्षणीनाम् ॥ २ ॥ अनुकामंतंथेथामिंद्रावरुणरायआ ॥ तावांनेदि
 दृमीमहे ॥ ३ ॥ युवाकुहिशचीनांयुवाकुमुमतीनाम् ॥ भूयामवाजदान्नाम् ॥ ४ ॥ इंद्रःसह
 खृदात्रांवरुणःशंस्यानाम् ॥ क्रतुर्भवत्युक्थ्यः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ तयोर्दिदवसाव्यंसनेमनिचधी
 महि ॥ स्यादुतप्रेरेचनम् ॥ ६ ॥ इंद्रावरुणवामहृद्वेचित्रायाराधसे । अस्मान्तुजिग्युषस्कृतम्
 ॥ ७ ॥ इंद्रावरुणनूनुवांसिपासंतीषुधीष्वा ॥ अस्मभ्यंशर्मयच्छतम् ॥ ८ ॥ प्रवामश्रोतुसुष्टु
 तिरिंद्रावरुणयांहुवे । यामूधार्थेसुधस्तुतिम् ॥ ९ ॥ ३३ ॥ १७ ॥ ४ ॥ सोमानंस्वरंणंक्वणुहित्रं
 ह्यणस्पते । कक्षीवंतयऔशिजः ॥ १ ॥
 प्रदर्शिनी ॥ स्वरूपैक्यंहरौतनुमत्यैक्यंभिन्नयोरपि ॥ ७ ॥ अद्यवांनुमोलोपःस्वातंत्र्यार्थेहिसूत्रतः ॥
 साधयंतीषुधीष्वेवशर्माऽस्मभ्यंप्रयच्छतम् ॥ ८ ॥ यथास्थितस्तुतियांचवर्धयेथेसैदवमे ॥ ९ ॥ ३३ ॥
 ॥ १७ ॥ ४ ॥ सौम्यंशब्दंक्वणुत्वंनोविष्णोवायोसुवाक्पते ॥ कक्षीवंतप्रतिहियोदत्तोयःसउशिवसुतः ॥
 विवक्षितोमुनिःसोऽपितस्मादर्थोऽपिमांप्रति ॥ १ ॥

वित्तवान्नोगहाज्ञानवेत्तास्माग्निःसयुग्भवेत् ॥ तुरोवेगाद्धरिर्वायु ॥ २ ॥ ररुट्चातिरोषणात् ॥
 तस्यधूर्तिर्वचोनास्मान्पूर्येद्रक्षनोहरे ॥ ३ ॥ घेतिहाऽवधृतिश्चैवसोमःसौम्यत्वतोहरिः ॥ उनामयाचयु
 क्त्वाद्भूमैर्युक्तत्वतोपिवा ॥ अमःसइतिवा ॥ ४ ॥ साक्षाच्छ्रीर्दक्षेणेतिदक्षिणा ॥ दक्षिणाचतुरत्वाद्वास्वय
 भेवजनार्दनः ॥ ५ ॥ ३४ ॥ सदसस्पतिर्हरिःसाक्षाद्वायुरग्निरथापिवा ॥ लाभज्ञानस्वरूपोऽसौशरणंतमया

योरैवान्योअमीवृहावंसुवित्पुष्टिवर्धनः । सनःसिषक्तुयस्तुरः ॥ २ ॥ मानुःशंसोअररुषोधूर्तिः
 प्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्मणस्पते ॥ ३ ॥ सर्वावीरोनरैर्यतियमिद्रोब्रह्मणस्पतिः ॥ सो
 मोहिनोतिमर्त्यम् ॥ ४ ॥ त्वंतंब्रह्मणस्पतेसोमंइंद्रश्चमर्त्यम् ॥ दक्षिणापात्वंहंसः ॥ ५ ॥
 ॥ ३४ ॥ सदसस्पतिमद्भुतंप्रियमिंद्रस्युकार्म्यम् । सनिमेधामंयासिषम् ॥ ६ ॥ यस्माद्द्वेतेन
 सिध्यतियज्ञोविपुश्चितश्चन । सधीनांयोगमिन्वति ॥ ७ ॥ आदृष्टोतिहविष्कृतिंप्राञ्चकणोत्य
 ध्वरम् । होत्राद्वेवेषुगच्छति ॥ ८ ॥ नराशंसंसुधृष्टममर्षथंसप्रथस्तमम् । विवोनसद्भ्रमत्वस
 म् ॥ ९ ॥ ३५ ॥ १८ ॥ प्रतित्यंचारुंमध्वरंगोपीथायुप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि ॥ १ ॥

सिषम् ॥ ६ ॥ धीप्रैरकःसध्येयश्चधीभिर्योगंतदामुते ॥७॥ तस्माद्धविष्कृतस्त्वद्विकरोतियजतोविभुः ॥
 करोतिचोत्तमंयज्ञंदेवाह्वाननिगच्छति ॥ ८ ॥ नरैःस्तुत्योनराशंसोहरिर्धृष्टतमश्चसः ॥ गुणानांप्रथमाधि
 क्यात्सप्रथस्तमईरिनः ॥ यस्यस्वर्गादपिगृहंमखःप्रियमिवेयते ॥ ९ ॥ ३५ ॥१८ ॥ यज्ञंप्रतिप्रतित्यंतस
 म्यकृशास्त्रोक्तलक्षणम् ॥ आहूयसे ॥ १ ॥

महान्मैवत्वदन्योऽस्ति क्रतुं प्रति ॥ विष्णो हि मुख्यतोऽर्थोऽयमग्नौ कांश्चिद्वेते सुरान् ॥ २ ॥ महतो रंजकास्व
र्गाद्भ्रोग्धारोऽखिलं विदुः ॥ ३ ॥ माता अर्कं विशेषेण सन्निधिस्तत्र यद्धरेः ॥ ४ ॥ शुद्धाघोरवलाः क्षेत्रत्रा
तारः क्षतितोऽपि वा ॥ रथसस्तु खभोक्तरो मरुतो मारुतत्वतः ॥ एतादृशानिरूपणिप्राणाग्निस्थानि चे शितुः ॥
पृथग्वा तादृशान्ये वेदे गान्यपि सर्वशः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ स्वर्गोपरि प्रकाशेशे च सूर्यादावासेत सुराः ॥ नाको

नृहि देवो न मर्त्यो महस्तव क्रतुं पुरः ॥ मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ २ ॥ ये महोरजसो विदुर्विश्वे देवासो
अद्भुहः ॥ मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ ३ ॥ य उग्रा अर्कमानुचरुना धृष्टास ओजसा । मरुद्भिरग्न
आर्गहि ॥ ४ ॥ येषु भ्राधोरवर्षसः सुक्षत्रासौरिशादसः ॥ मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ ५ ॥ ३६ ॥
येनाकस्याधिरोचने दिवि देवास आसते । मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ ६ ॥ य ईं खयं ति पर्वतान्तिरः
संमुद्रमर्णवम् ॥ मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ ७ ॥ आयेतु न्वंति रश्मिभिस्तिरः संमुद्रमोजसा ॥ मरु
द्भिरग्न आर्गहि ॥ ८ ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ॥ मरुद्भिरग्न आर्गहि ॥ ९ ॥ ३७ ॥
॥ १९ ॥ ॥ इति प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

निर्दुःखरूपत्वाद्द्यूः प्रकाशस्वरूपतः ॥ ६ ॥ प्रतोलयंति च गिरांस्तिरस्कृत्य च सागरम् ॥ पुरुषान्भ्रुकृतिं वा
पिपर्ववंतो हि जन्मना ॥ पुरुषाः सुसमुद्रे कात्समुद्रः प्रकृतिर्भता ॥ प्रकृतेः पुरुषाणां च प्रेरकः सन्सदाहरे ॥ स्व
रूपैर्वद्भुभिर्युक्त आयाहि समसद्गुणैः ॥ ७ ॥ ९ ॥ ३७ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचिते श्रीमदग्भाष्ये प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीमन्मध्वान्तर्गतश्रीमल्लक्ष्मीरमणाय नमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ ॥ सर्वजन्मकृतेविष्णुदेवायेयंस्तु
तिःकृता ॥ मुखेनविप्रैःकाण्वाद्यैःसैवयद्रतिधातमा ॥ १ ॥ वाङ्मात्रेणैवयोज्यौयेचक्रुरिन्द्रायवाजि
नौ ॥ शमीभिर्विष्णुनिष्ठाभिर्यज्ञभागंचलेभिरे ॥ भगवांश्चेतदखिलंकृतवानृभुषुस्थितः ॥ पृथग्वाफल
दातृत्वात् ॥ २ ॥ परितोज्मांयतश्चरत् ॥ परिज्माऽतोरथःकाम्यंसवरित्यभिधीयते ॥ बकामनद्
तिह्यस्मात् ॥ ३ ॥ सुधन्वैषांपितास्मृतः ॥ बृहस्पतेःकामधेनुमृजुभक्ताऋजूयवः ॥ अवेतनंस्वामिबला

॥ ॐ ॥ अयंदेवायजन्मनेस्तोमोविप्रैभिरासृया । अकारिरत्नधातमः ॥ १ ॥ यदंद्रांयवचो
युजाततक्षुर्मर्नसाहरी । शमीभिर्यज्ञमांशत ॥ २ ॥ तक्षन्नासंत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथम् ॥
तक्षंधेनुंसंबुडुधाम् ॥ ३ ॥ युवानापितरापुनःसत्यमंत्राऋजूयवः । ऋभवोविष्टयंक्रत ॥ ४ ॥
संवोमदांसोअगमतेद्रैणचमरुत्वंता । आदित्येभिश्चराजभिः ॥ ५ ॥ १ ॥ इतत्यंचमंसंनवंत्व
ष्टुर्देवस्यनिष्कृतम् ॥ अर्कतंचतुरःपुनः ॥ ६ ॥ तेनोरत्नानिधत्तनुत्रिरासासानिसुन्वते । एक
मेकंसुशस्तिभिः ॥ ७ ॥

त्कर्मविष्टयत्रतेक्रत ॥ ऋतभूमिज्ञानभूमिर्भगवानृभुरीरितः ॥ येषांभूतमृतंकर्मयज्ञागागित्तोऽपिते
॥ ४ ॥ सहंद्रेणसहादित्यैःप्राप्तायुष्माकभिर्दिवः ॥ ५ ॥ १ ॥ एकंचमसंचतुरःकुरुतेत्याहतान्पुरा ॥ त्वष्टा
ग्निश्चैवदेवानांवाक्यात्तदपितैःकृतम् ॥ द्यादित्सोऽकंपरित्यज्यत्वष्टुःशुश्रूषणंकृतम् ॥ तंपूर्वकृतमैवैकंचम
संचतुरोऽक्रत ॥ ६ ॥ सप्तसंख्यानिरत्नानित्रिकालेष्वपिधत्तन ॥ पुराणपंचरात्रेतिहासवेदान्हरिस्तथा ॥
मीमांसातर्कसहितान्यंचवेदानथापिवा ॥ सप्तच्छंदांसिवैकैकंतद्गुणैरखिलैःसह ॥ ७ ॥

सुकर्मणायज्ञागमभञ्जप्यधारयन् ॥ वह्नयोधारकत्वेनस्थिरत्वेनयथागतिः ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ ह्यये
सोमप्रतिचतौ ॥ १ ॥ शुभ्रनंभूषणंमतम् ॥ २ ॥ तौमित्रस्यप्रशस्यथौहरेः ॥ ३ ॥ ४ ॥ रक्षांसिचोन्नत
म् ॥ रक्षोरक्ष्याःप्रजायस्माद्ध्योमर्गत्रयोऽजिताः ॥ पितृदेवमनुष्याणांगत्यभावादधोगतेः ॥ ५ ॥ स
त्येनगुणपूर्णेनविष्णुनानेनजायतम् ॥ स्वगुणैरेवविष्णुस्तुप्रकृष्टेचेतनेहरौ ॥ पदेगम्यत्वतःसम्यक्तस्मिन्नेव
अधारयंतवन्हयोभंजंतसुकृत्यया ॥ भागद्वेषेर्षुयुञ्जियम् ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ इहेंद्राग्नीउर्ष
ह्येतयोरिस्तोममुश्मसि । तासोमसोमपातमा ॥ १ ॥ तायज्ञेषुप्रशंसंतेंद्राग्नीशुभ्रतानरः ।
तागायत्रेषुंगाथत ॥ २ ॥ तामित्रस्यप्रशस्तयइंद्राग्नीताह्वामहे । सोमपासोमंपीतये ॥ ३ ॥
उयासंताह्वामहुउपेदंसर्वंसुतम् ॥ इंद्राग्नीएहृगच्छताम् ॥ ४ ॥ तामहांतासदस्पतीइंद्राग्नी
रक्षंउब्जतम् ॥ अप्रजाःसंत्वत्रिणः ॥ ५ ॥ तेनसत्येनजागृतमधिप्रचेतुनेपुदे ॥ इंद्राग्नीशर्म
यच्छतम् ॥ ६ ॥ ३ ॥ २ ॥ प्रातर्युजाविबोधयाश्विनावेहृगच्छताम् ॥ अस्यसोमंस्यपीत
ये ॥ १ ॥ यासुरथारथीतमोभादेवादिंविस्पृशा ॥ अश्विनाताह्वामहे ॥ २ ॥ यावांकशामधु
मत्यश्विनासूनृतावती ॥ तयायुज्ञंमिमिक्षतम् ॥ ३ ॥

स्यभावतः ॥ तथास्थितौतुजागृतमितिविष्णुर्विशेषतः ॥ उक्तः ॥ ६ ॥ २ ॥ प्रातःस्तुतत्वेनप्रोक्तौ
प्रातर्युजाविति ॥ अश्विनौभगवांश्चैवप्रातर्योगिनगम्यते ॥ स्तुतिशब्दःस्तुतौयस्माद्दुध्यतेवर्तमानकः ॥
बोधयेत्यतउक्तंत्परतोबुध्यतेकथम् ॥ १ ॥ कशयासृष्टिमात्रेणमधुरंकुरुतोऽखिलम् ॥ अतोमिमिक्षतमि
तिस्पृशोभिक्षणमुच्यते ॥ वेदवाक्यरतुतत्वेनकशासासूदतावती ॥ तैवघृतसोमाविरशृतंयाज्ञिकंवसु ॥ ३ ॥

॥४॥ हितत्वाद्रमणीयत्वाद्धिरः षण्णतोपिच ॥ रूपंनारायणस्यैवपाणिशब्दोपलक्षितम् ॥ स्रष्टृत्वात्सविताविष्णुःसज्ञातास्वपदादिकम् ॥ स एव देवतामुख्यातद्दुर्णैक्येनेदेवता ॥ ५ ॥ ४ ॥ व्यक्तत्वात्पार्थिवेदेहेसोपांनप्ताजनादिनः ॥ ६ ॥ सदाविभज्यदातारं वसोरुत्तमराधसः ॥ अशेषपुण्यपापादिविशेषैश्वितिदर्शकम् ॥ आह्वयामः ॥ ७ ॥ सराधातिशोभयत्यंजसाहरिः ॥ ८ ॥ नदीश्वभारतीचैवहोत्रामाहुतिरूपतः ॥ वरू

नृहिवामस्तिदूरैकेयत्रार्थेनगच्छथः ॥ अश्विनसोमिनो गृहम् ॥ ४ ॥ हिरण्यपाणिमृत्यैसवितारमुपह्वये ॥ सचेत्तद्विवतापदम् ॥ ५ ॥ ४ ॥ अपानपातमवसेसवितारमुपस्तुहि ॥ तस्यंत्रतान्युभसि ॥ ६ ॥ विभक्तारंहवामहेवसोश्चित्रस्यराधसः ॥ सवितारं नृचक्षसम् ॥ ७ ॥ सर्वायुआनिषीदतसवितारस्त्वोभ्योनुनः ॥ दातारार्धासिशुभति ॥ ८ ॥ अग्नेपत्नीरिहावहेदेवानामुशतीरुप ॥ त्वद्यारंसोमपीतये ॥ ९ ॥ आत्माअमद्दहावसेहोत्रायविष्टुभारतीम् ॥ वरूत्रीडिषणीवह ॥ १० ॥ ५ ॥ अभिनोदेवीरवंसामहःशर्मणानूपत्नीः ॥ अच्छिन्नपत्राःसचंताम् ॥ ११ ॥ इहेहाणीमुपह्वयेवरुणान्स्वस्तये ॥ अग्नार्थीसोमपीतये ॥ १२ ॥ महीधौःपृथिवीचनडुमंयुज्ञंमिमिक्षताम् ॥ पिपूतानोभरीमभिः ॥ १३ ॥

त्रौवरणीयत्वात्प्राणादुद्धिस्वरूपिणीम् ॥ विष्णुश्चप्राणसंबंधाद्भारतीत्येवचोदितः ॥ प्राणस्तुभारतोभारतत्वाद्भर्तृरूपतः ॥ होत्राहुतत्वतोविष्णुःश्रीर्वापिधिषणामता ॥ १० ॥ ५ ॥ शर्मदत्त्वैवमहतोविष्णोरक्षतुनोऽभितः ॥ प्राणैर्नैवावसासकंयस्माद्विधवाःसदा ॥ अतोह्यच्छिन्नपत्रास्ताःसदायुक्कणभूषणाः ॥ ११ ॥ भार्णेर्नःपारयेताहुःस्वेभ्यःश्रीश्वभूश्वते ॥ स्वयंवाभगवानन्येरोदसीलोकदेवते ॥ १३ ॥

तयोःपथस्तुविज्ञानंघृतवत्सापरोक्षकम् ॥ यल्लोकेदेवतापिस्याद्भारतीज्ञानेदेवता ॥ विष्णोर्नित्यपदस्थंयज्ज्ञानं
यद्दूतवत्पयः ॥ लिहंतिविभ्रास्तज्ज्ञानंबुद्धिभिस्तत्प्रसादतः ॥ गांधारयन्वर्तयेयद्रंधर्वस्तेनकेशवः ॥ १४ ॥ स्थो
नासुरवकरीस्यान्वोयतो नश्यसिनो नृवत् ॥ निवेशनीसाऽधारत्वाच्छर्मयच्छमहत्तरम् ॥ १५ ॥ असुरेभ्यो
जगद्धृत्वायतोविष्णुस्त्रिविक्रमैः ॥ आरभ्यपृथिवीसप्तलोकैः साकंजगत्पतिः ॥ चक्रेसुरान्पदस्थानप्यतोदे
वाअवंतुनः ॥ विशिष्टबलचेष्टत्वाद्धिष्णुरित्यग्निधाहरेः ॥ प्राणंबलंषकारंचणकारंचाहहिश्रुतिः ॥ १६ ॥ रामं

तथोरिद्धूतवत्पयोविप्रारिहंतिधीतिभिः ॥ गंधर्वस्यध्रुवेपदे ॥ १४ ॥ स्योनापृथिविभिवानृक्षरा
निवेशनी ॥ यच्छानः शर्मसप्रथः ॥ १५ ॥ ६ ॥ अतोदेवाअवंतुनोयतोविष्णुर्विचक्रमे ॥
पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ १६ ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम् ॥ समूहूमस्यपांसुरे ॥
॥ १७ ॥ त्रीणिपदाविचक्रमेविष्णुर्गोपाअदाभ्यः ॥ अतोधर्माणिधारयन् ॥ १८ ॥ विष्णोः
कर्माणिपश्यतयतोत्रतानिपस्पशे ॥ इंद्रस्ययुज्युः सर्वा ॥ १९ ॥

तिपांसवोयत्रपांसुरंपदमीरितम् ॥ समूढंतत्रविश्वंहिपांसुवज्जगतःपतेः ॥ १७ ॥ वेदान्कालान्गुणौल्लोका
न्देवमानुषदानवान् ॥ चेतनाचेतनान्मिश्रांस्त्रीणिपदाविचक्रमे ॥ रक्षकत्वेनसर्वाणिस्रष्टृमर्तृत्वतस्तथा ॥
मोक्षदत्वेनचविभुःस्तंभनीयोनकेनचित् ॥ धारकांश्चैववात्वादीन्धारयन्वर्ततेततः ॥ १८ ॥ जानीथवि
ष्णुकर्माणिप्राणिकर्माण्यशेषतः ॥ यतोजातान्यविज्ञातोभगवान्सर्वदेवच ॥ स्पशाज्ञातदृशोयस्माद्दिद्रस्य
सहितःसर्वा ॥ प्राणस्यैवंद्रनाम्नश्चकस्मिन्बहमितिश्रुतेः ॥ त्वयेदिद्रेतिवचनात्प्राणइंद्राभिधोमतः ॥ १९ ॥

रमाब्रह्मशिवादिभ्योयद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ रूपंपश्यंतिनिर्मुक्ताःसंसारात्सूरयःसदा ॥ चक्षुर्दिवीवव्याप्तंयद्
दृश्यंफलदर्शितम् ॥ २० ॥ संदीपयंतिविज्ञानैःसंसारात्याप्तजागराः ॥ विपन्यवोज्ञानितभाविणोर्यत्परमं
पदम् ॥ तात्पर्याधिक्यविज्ञास्याअर्थमेतंपुनर्जगौ ॥ २१ ॥ ७ ॥ ३ ॥ वीर्यवंतश्चयेसोमायजमानेष्टसाध

तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयः ॥ दिवीवचक्षुरातंतम् ॥ २० ॥ तद्विप्रांसोविपुन्यवो
जागृवांसःसमिंधते ॥ विष्णोर्यत्परमंपदम् ॥ २१ ॥ ७ ॥ ३ ॥ तीव्राःसोमांसआगंष्ट्याशीर्व
तःसुताइमे ॥ वायोतान्प्रस्थितान्पिब ॥ १ ॥ उभादेवादिविस्पृशैद्रवायूह्वामहे ॥ अ
स्यसोमस्यपीतये ॥ २ ॥ इंद्रवायूमनोजुवाविप्राह्वंतकुतये ॥ सहस्राक्षाधियस्पती ॥ ३ ॥
मित्रंवयंह्वामहेवरुणंसोमपीतये ॥ जुज्ञानापूतदक्षसा ॥ ४ ॥ ऋतेनयाहृताहृतावतस्यज्यो
तिषस्पती ॥ तामित्रावरुणाहुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ वरुणःप्रविताभुवन्मित्रोविश्वाभिरुतिभिः॥
करंतान्नःसुरार्थसः ॥ ६ ॥ अरुत्वंतंह्वामह इंद्रमासोमपीतये ॥ सजूर्गणेनंतंपतु ॥ ७ ॥ इंद्रं
ज्येष्ठामरुंरुह्णादेवांसःपूर्वरातयः ॥ विश्वेममंश्रुताह्वम् ॥ ८ ॥

काः ॥ पिवतान् ॥ १ ॥ सर्वदेवानांज्ञानाधिक्यौदिविस्पृशौ ॥ २ ॥ मनसःप्रेरकौचैववहुज्ञानौधियस्पती
॥ ३ ॥ जज्ञानौब्यज्यमानौतुयजमानस्यशोधकौ ॥ ४ ॥ परेणब्रह्मणातस्मिन्द्वौसत्यपतीसदा ॥
सत्यंज्योतिःप्रकाशत्वान्तौमित्रावरुणाहुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ संसिद्धान्कुरुतानस्तौ ॥ ६ ॥ सगणस्तु
प्यतांहरिः ॥ ७ ॥ पूषापूर्णत्वतोविष्णुस्तन्मित्राःपूषरातयः ॥ ८ ॥

सहसाबलरूपेणशक्रेणसहिताःसुराः॥मदज्ञानंहतातीवदानशीलानशकृयात्॥ दुर्वाक्तद्वान्पुमान्बानो ॥९॥
भारतीपृथ्विरुच्यते ॥ गोरूपाचक्रचित्साभूत्तसुताश्चाखिलाःसुराः ॥ अन्यत्रापिसुतास्तस्या ॥१०॥९॥
जयतामिवतद्भुनिः ॥ धैर्याद्यातियद्वाविष्णुवायुंवायाथनोत्तमम् ॥ ११ ॥ दोषत्यागाहुणप्रानेर्हरकारावो
युरुच्यते ॥ विद्युद्विशिष्टज्ञानत्वाद्भारतीतत्सुताहिते ॥ सर्वदेवाश्चमरुतोरक्षत्वेतादृशोहरिः ॥ तत्तदंतर्गतत्वे

हतवृत्रंसुदानवद्रैणसहसायुजा ॥ मानोदुःशंसईशत ॥ ९ ॥ विश्वान्देवान्हवामहेमरुतःसो
भपीतये ॥ उग्राहिपृथ्विभ्रमातरः ॥ १० ॥ ९ ॥ जयतामिवतन्मृतुर्भरुतामेतिधृष्णुया ॥य
च्छुभंयाथनानरः ॥ ११ ॥ हस्काराद्विद्युत्स्पर्धेतोजाताअंबंतुनः ॥ मरुतोमृळयंतुनः ॥१२॥
आपूंपंचित्रर्बहिषुमावृणेषुधरुणदिवः ॥ आजानृष्टयथापृथुम् ॥१३॥ पूपाराजानुमावृणिरप
गूढंगुहाहितम् । अविदच्छित्रर्बहिषम् ॥१४॥ उतोसमह्यमिदुभिःषड्युक्तौअनुसेपिधत् । गो
भिर्यवंपनवर्कषत ॥ १५ ॥ १० ॥ अंबयोयन्मृध्वभिर्जामयोअध्वरीयताम् । पूंचतीर्भधु
नापर्यः ॥ १६ ॥

न ॥ १२ ॥ पूषापूर्णत्वतश्चसः ॥ आघृणि पूर्णरश्मित्वादाजनश्चित्रर्बहिषम् ॥ ब्रह्माणंचदिवोद्वेव्याभ
तारंबायुमाजगाम् ॥ यथागतम् ॥ १३ ॥ जगद्राजमविदद्भगवान्सुतम् ॥ स्वकुक्षिगूढब्रह्माणम् ॥ १४ ॥
मध्यंसोमैश्वतपितः ॥ साधयाभासषड्युक्तानिद्रियाणिचकारच ॥ साधनंशक्तिदानंतुगोभिर्वाभिर्यथाय
वम् ॥ १५ ॥ १० ॥ अंबयोमातरोह्यापःकारणत्वात्सहोदराः ॥ जगतोजामयोयस्मात्सहताभिर्विवध
ते ॥ अध्वरंकुर्वतांक्षीरंसोमंचापिप्रपूंचतीः ॥ संपृक्ताः ॥ १६ ॥

याःसमीपस्थाःसूर्यस्यसहिताअपि ॥ १७ ॥ ह्यामितायाःपिबंतिगावोनःसर्वश्राहविः ॥ कार्थनदीभ्यः
॥१८॥ तास्वंतरदृश्यममृतंस्थितम् ॥ अपामेवप्रशंसार्थसहायाःसंतुनःसुराः ॥१९॥ तात्पर्यार्थपुनर्वाक्यंसु
खाधारोद्भुताशनः ॥ २०॥११ ॥ बह्वर्थगुप्तिरुद्धिष्टाज्योतिर्विष्णुदृशेतथा ॥ सूरिप्राप्योयतोविष्णुःसूर्यइ

अमूर्याउपसूर्येयामिर्वासूर्यःसह । तानोहिन्वन्त्वध्वरम् ॥ १७ ॥ अपोदेवीरुपह्वयेय
त्रगावःपिवैतिनः । सिंधुभ्यःकर्त्विहविः ॥ १८ ॥ अपस्व१तरमृतंमप्लुभेपुजमपासुतप्रश
स्तये । देवाभवंतवाजिनः ॥ १९ ॥ अप्लुमेसोमोअब्रवीदंतर्विश्वा॑निभेपजा । अग्निंचवि
श्वशंभुवमापंश्चविश्वभेपजीः ॥ २० ॥११॥ आपःपृणीतेभेपुजंवह्वंथनुन्वेइमम । ज्योक्नुसू
र्यदृशे ॥ २१ ॥ इदमापःप्रवहत्यत्किंचदुरितंमथि । यद्वाहममिदुद्रोहयद्दक्षिपउतानृतम्
॥ २२ ॥ आपोअद्यान्वचारिंप्रसेनसंगस्महि । पर्यखानग्रआगहितंमांसंसृजवर्चसा
॥ २३ ॥ संमाद्येवर्चसासृजंसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मैअस्यदेवाइंद्रोविद्यात्सहकृपिभिः
॥ २४ ॥ १२ ॥ १२ ॥ ५ ॥ कस्यनूनंकंतमस्यामृतानांमनाभेचाहेवस्यनाम । कोनोम
ह्याअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयंमातरंच ॥ १ ॥

त्यभिधीयते ॥ पूणदानेऽ ॥२१॥ खिलंपापंमापःप्रवहतापिनः ॥ हिंसाजंशेफजंचैवतथैवानृतसंभवम्
॥ २२ ॥ रसेनसंगताश्वस्मोयस्मादनुचराहिवः ॥ २३ ॥ कुर्युर्मापिविद्वांसमदर्थसर्वदासुराः ॥ एनंमामि
तिवार्थःस्यादनुजानंतुवोदितम् ॥ २४ ॥ १२ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शुनःशेपोदृशतिउत्तरंपरसृक्शतम् ॥ यूप
दात्मविमोक्षायस्तुवन्देवान्पृथक्पृथक्॥व्यूनंशतमिहेवान्धञ्चतुर्थेपंचभेपिच॥ मंडलेब्रह्मणोक्तरुक्रमोत्रा

पिष्टृचां भवेत् ॥ कर्तुः परानंदतनोरिदानीमनामहे चारुविष्णोः सुराणाम् ॥ नामेशश्चैदिराथैपुनर्दादृशेयतां मातरं च देवम् ॥ समुक्तानाममृतानामजेशमुख्यानां चाभ्यधिकोयत्सुखादौ ॥ तेनोक्तोसौ कतमोखंडितत्वात्सचादितिर्महतीतन्मही च ॥ देशानंत्यात्तन्महस्वंगुणैस्तुकालाच्चोक्तस्यचाखंडितत्वम् ॥ स एवमाताचपिनाचेदेवस्तस्मिन्सदासंस्थितास्तपुनर्दात् ॥ अत्तिविश्वंतेनचैवादिनिस्सश्रीर्वाब्रह्माप्रोक्तएवंकएवागुणाश्चतस्र्याभ्यधिकाः सैदेवजीवेभ्यस्तसोपिनद्वाक्ययोग्यः ॥ इदत्त्वसौविष्णवेचैदिराथैप्राप्तानस्मानपितौसर्वगत्वात् ॥ विशेषेशप्रामितस्तस्यचात्तिर्वैकुण्ठादिलोकउक्तोहरेश्च ॥ १ ॥ तस्यैवान्यद्रूपमद्रयाख्यमुक्तं योयज्ञेशो हूयते

अग्नेर्व्यं प्रथमस्यामृतानां मनामहे चारुदेवस्युनामं । स नोमह्या अदितये पुनर्दात्पितरंचदृशेयं
मातरंच ॥ २ ॥ अभित्वा देवसवितरीशानं वार्षाणाम् ॥ सदावन्मगर्गमीमहे ॥ ३ ॥ यश्चिद्विन
इत्थाभर्गः शशमानः पुरानिदः ॥ अद्दुपोहस्तर्थाद्वेधे ॥ ४ ॥

जामदग्न्यः ॥ स देवानां प्रथमो नामतस्य स्मृतं सार्थं सर्वकामप्रदं स्यात् ॥ २ ॥ सवितेत्यपरं रूपं जगत्कारणमीशितुः ॥ वित्तानामीश्वरं तंतुवार्थं हिवरणीयतः ॥ वित्तरक्षन्वन्नित्यमात्मानं भागमेभ्यहम् ॥ त्वामैश्वर्यादिसमितिम् ॥ ३ ॥ योपिते परमो भगः ॥ इत्थं भूतो विकारित्वाच्छशमानः सुखाधिकः ॥ नेदीयसो ब्रह्मणोऽपि पूर्वो द्वेषादिवर्जितः ॥ हस्तयोस्तं देवे देवतवरूपमनामयम् ॥ निदोदवीय इतितु विरुद्धार्थद्वयाभिधौ ॥ दूरसाभीप्यवचनाबुभावपिमहोदधौ ॥ यदान्यस्सविता देवस्तव स्वामी भगो हरिः ॥ अद्देषो विष्णुरित्युक्तेस्तमहं हस्तयोर्द्वेधे ॥ ४ ॥

विष्णुभक्तस्यतेरायोमूर्धानंरायउत्तमम् ॥ तवावसारभेविद्यामुच्चैश्रामितफलम् ॥ ऐश्वर्याद्दिगुणा
यस्यभगोभक्तंपरात्मनः ॥ तस्यतेवित्तमश्रामितवरक्षाबलाद्धरे ॥ ५ ॥ १३ ॥ क्षतात्राणंतेवल
संविदंचूर्णनापुमुक्तिगायेविशिष्टाः ॥ अपिस्वयंसंस्तेरूपतंतःपतयंतोन्यांश्छिष्यभक्त्तानुदाराः ॥ स
दाशुभान्याचरंतोपिदेवाअब्देवताआपइतिश्रुतिर्यत् ॥ गंगाद्यावावायुदेवस्यविष्णोरुत्पत्तियेजानतेदेवस
द्याः ॥ बयःसुपर्णाइतिवाप्य ॥ ६ ॥ बुधेप्रकाशतःसंभजतःस्यमुच्चैः ॥ स्तूपंस्थानंददतेपूतदक्षोनीचरथा

भगभक्तस्यतेवयमुदशेमतवावसा । मूर्धानंरायआरभे ॥ ५ ॥ १३ ॥ नहितेशत्रं
नसहोनमनुवंयश्चनामीपुतयंतआपुः । नैमाआपोअन्निमिपंचरतीनेयेवातंस्यप्रभिनंत्यभ्वम्
॥ ६ ॥ अबुधेराजावरुणोवनस्योर्ध्वंस्तूपंददतेपूतदक्षः । नीचीनीस्थुरुपरिबुधेशएषामस्मेअं
तर्निहिताःकेतवःस्युः ॥ ७ ॥ उरुंहिराजावरुणश्चकारसूर्यायुपंथामन्वेतवाउ । अपदेपादाप्र
तिधातेवेकरुतापवृक्ताहृदयाविधश्चित् ॥ ८ ॥

अप्यूर्ध्वगास्तेनस्युः ॥ नीचाश्चयेमुक्तिगामानुषाद्योस्तोषांबुधोनीचलोकःसुरेभ्यः ॥ नीचागुणाअप्रका
शोथवैषांनीचोच्चत्वंकमशश्चाविरिंचात् ॥ अस्माकमंतर्निहितानित्यज्ञानानिभूयासुरतोधिकानि ॥ भ
वंत्यर्हाभवितुंवाभविष्याःस्युर्द्विर्गहेप्रार्थनैवाधिकार्थे ॥ ७ ॥ उरुराजारंजनाद्राजनाद्वासूर्यायपंथानमसौ
चकार ॥ स्वाज्ञानुसारेणसैदेवगल्पेपादावपादायचगंतवेकरोत् ॥ अज्ञायविज्ञानमकःसंगंतुमात्मानमित्यर्थ
इहांजसोक्तः ॥ बुद्धेर्धातुःशंकरस्यापिदोषान्वक्ताज्ञानाच्छिक्षकत्वाच्चविष्णुः ॥ ८ ॥

जगद्रक्षासाधनान्यप्यनंतान्यनंतधासंप्रतिपुनस्तवेशा॥अगाधरूपामहतीशुभाचमतिर्ममत्वद्विषयेसदाऽस्तु ॥
ऋतज्ञानप्रतिरूपत्वहेतोर्निरृक्त्याख्याडुर्मतिंदूरएवाबाधस्वदुर्ज्ञानिजनंनिरस्यस्यगत्याकृत्यचशश्वेदेवाक्क
तंचपापंप्रमुमुग्धिमत्त ॥ ९ ॥ ऋक्षाण्यमीनिहितानित्वयोच्चैः ॥ दृश्यानिरात्रौनदिवात्वयैवेत्यादीनिकर्मा
ण्यनिरोधितानि॥ पश्यन्परानंदतनोस्तवैवचंद्रो नित्यं दृश्यमानस्वयैवा॥संप्रेरितोयातिपरेचदेवाएवंत्वदाज्ञाक

शतंतैराजन्भिषजःसहस्रंमुर्वीगंभीरासुमतिष्ठेअस्तु । बाधस्वदूरेनिरृक्तिंपराचैःकृतंचिदेनःप्र
मुमुग्ध्यस्मत् ॥ ९ ॥ अमीयकक्षानिहितासउच्चानकंददृश्रेकुहचिद्विवेयुः । अदब्धानिवरु
णस्यत्रतानिविचारकश्चंद्रमानक्तमेति ॥ १० ॥ १४ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशा
स्तेयजमानोहविभिः । अहेळमानोवरुणेहबोध्युरुंशंसमानआयुःप्रभोपीः ॥ ११ ॥ तदिन्न
कृतंदिवामह्यमाहुस्तदयंकेतोदुदआविचष्टे । शुनःशेपोयमह्दृभीतःसोअस्मान्राजावरुणो
मुमोक्तु ॥ १२ ॥ शुनःशेपोसहहृभीतस्त्रिष्व्वादित्यंदुपेदुपुबुद्धः । अवैन्नराजावरुणःससृज्या
द्विदौअदब्धोविमुमोक्तुपाशान् ॥ १३ ॥

रणाःसदैव ॥१० ॥१४॥ एवंगुणोयत्त्वमतोत्रजामिसदाशरण्यशरणवेद्वाचा ॥ नमन्नन्योयजमानोहवि
भिस्तदाशास्तेत्वद्गतिदेवदेव ॥ अनिदन्नस्मान्नात्रबुद्ध्यासंबोधयोच्चैःस्तुतमस्मदायुः ॥ छेत्सीः ॥ ११ ॥
नक्तंदिवसेचैतदेवस्तोत्रत्वदीयंभ्राह्मणार्याःसुकार्यम्॥मयंकेतोज्ञानरूपोहृदिस्थोनारायणोवत्तयंतंन्यरूप
म् ॥ पश्यत्यपीशोयंसमहहृहीतःसनोदेवोमोचयत्वय्यहुःखात् ॥ १२ ॥ शुनःशेपोसहहृभीतःस्थानत्रये
विक्रयाथैःसुबद्धः ॥ द्रुतंप्राप्तानिद्रुपदानिविक्रयोयूपबंधःसंज्ञपनोद्यमश्च ॥ आदित्योसावादिसंस्थःपरे

शोबारीशांतःसंस्थितःस्तूयतेऽत्र ॥ शुनःशेपोयमित्यादिकेनवारीशोपिष्ट्वृषिणास्तूयमानः ॥ गुणास्त्रयोद्भूये
दानीतिचोक्ताद्रवत्ययंजीवसंघोहियत्र ॥ करोत्वेनमवसृष्टंसृष्टेःसप्रसन्नोस्मान्कर्मपाशान्मुमोक्तु ॥ १३ ॥
निंदांचतेऽवागतेर्हेतुभूतामभवगच्छामःसेयमित्यप्ययोग्याम् ॥ नमस्कारैस्त्वद्रतैस्त्वन्मवैश्वहविधुक्तैस्त्व
त्प्रसादात्सचत्वम् ॥ क्षितिरस्मभ्यंप्राणरंताखिलज्ञोवियोजयास्मत्कृतान्याश्वघानि ॥ १४ ॥ पुण्यंपापं
मिश्रमित्येवपाशान्यथायोग्यंश्रथयान्येपुइत्वा ॥ त्वन्निष्ठयातेनवयंत्वदीयलक्ष्म्याःपुत्राःस्याममुक्ताःसृष्टे
श्च ॥ एषाविष्णोःकेवलाप्येवमन्याअयोग्यायाअन्यदेवेपुसभ्यक् ॥ वाक्यैर्विशिष्टैरपवाइहीनैर्ज्ञेयागुणा

अवतेहेळ्वोरुणनमोभिरवयज्ञेभिरीमहेहविर्भिः । क्षयन्त्रस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनांसिशि
श्रथःकृतानि ॥ १४ ॥ उदुत्तमंवरुणपाशंस्मदवांध्रंविमध्यंधंश्रथाय । अथावयमादित्य
व्रतेतवानागसोअदितयेस्याम ॥ १५ ॥ १५ ॥ यच्चिद्धितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतम् ॥
मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ १ ॥ मानौवुधायहृत्त्वैजिहीळानस्यरीरधः ॥ माहृणानस्यमन्यवे ॥ २ ॥

अन्यदेवेपुचैव ॥ पतिःसोमोवरुणस्याप्यथाग्नेःपतिःसूर्यस्तावुजौतुल्यवीर्यौ ॥ सूर्यांचंद्रमसोःपतिरिंद्रोऽस्य
रुद्रःपतिर्ब्रह्मापतिरस्यापिविष्णुः ॥ पतिर्भुक्तेर्वासुदेवोऽथदृष्टेर्ब्रह्माविद्यायाःशर्वइंद्रःक्रियायाः ॥ क्रियांशा
नामधिपाअन्यदेवास्तथाफलानामपिभुक्तिमार्गं ॥ यथायोग्यंस्वेंद्रियप्रेरकाश्वततःपृज्यादेवतामुक्तिका
मैः ॥ इतिश्रुतेस्तारतम्यंगुणानांज्ञात्वाथोज्याःश्रुतयस्तत्रतत्र ॥ १५ ॥ १५ ॥ ५ ॥ द्विवसेद्विवसेदेवकुर्मो
यदपितेव्रतम् ॥ यथैवसुजनाः ॥ १ ॥ मानोहंतुसाधयनिघ्नते ॥ जिहीळानस्यजन्धर्महरतोमाचमन्यवे ॥ २ ॥

मनस्त्वयिनिबन्धीभिर्श्वंविभ्योजितम् ॥ बध्नातिसारथिर्यद्वन्द्वच्छीकोरक्षकोधिकम् ॥ त्वन्मनो
स्मासुवागीर्भीरक्षणायविसीमहि ॥ ३ ॥ पराक्वपतंतिप्रज्ञामेविविधाःशुभलब्धये ॥ पक्षिणोवसती
र्यद्वद्भानत्वांप्राप्तुवंतिच ॥ ४ ॥ अतोखिलक्षत्रपतिमाह्वयामःकदावयम् ॥ अविनाशिनंरक्षणायमहाद
शनंमंजसा ॥ ५ ॥ १६ ॥ तत्रसादाद्ब्रह्मवायूसममेवावगच्छतः ॥ वेनतौहिविजानंतौतौहिज्ञानिवरोमतौ ॥

विमृच्छीकायतेमनोरथीरश्वंनसांदितम् ॥ गीर्भिर्वरुणसीमहि ॥ ३ ॥ पराहिमेविमन्ववःपतं
तिवस्यइष्टये ॥ वयोनवंसतीरुप ॥ ४ ॥ कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे ॥ मृच्छीकायो
रुचक्षंसम् ॥ ५ ॥ १६ ॥ तदित्समानमांशातेवेनंतानप्रयुच्छतः ॥ धृतत्रतायदाशुषे ॥ ६ ॥
वेदायोवीनांपदमंतरीक्षेणपतंताम् ॥ वेदंनावःसमुद्रियः ॥ ७ ॥ वेदंमासोधृतत्रतंतोद्वादंशम्
जावंतः ॥ वेदायउपजायते ॥ ८ ॥ वेदवातस्यवर्तनिमुरोर्कृष्वस्यबृहसः ॥ वेदाथेअध्या
संते ॥ ९ ॥ निषसादधृतत्रतंवरुणःपृस्थारुंस्वा ॥ साम्राज्यायसुक्रतुः ॥ १० ॥ १७ ॥

यथाज्ञानंप्रयोगंचदाशुषेकुरुतो नतौ ॥ अश्विनौवरुणश्चेत्स्थात् ॥ ६ ॥ आकाशेषक्षिणांपदम् ॥ वेच्यसौसूक्ष्मवि
ज्ञानात्तथानावोजलेऽब्धिगः ॥ मुक्तानांचस्थितिवेदज्ञानस्यचगतिंपराम् ॥ क्षीराब्धिश्यनोविष्णुः ॥ ७ ॥ कालं
कालोद्भवैःसह ॥ यआत्मनःसमीपेचजायतेतंचपद्मजम् ॥ मुक्तंवा ॥ ८ ॥ वर्तनांवायोर्महतोऽतिप्रकाशिनः ॥
बृहतोज्ञानिनश्चैवबृहतो महतोपिवा ॥ अधिकानिपदान्धेवदेवा अध्यासतेऽपितान् ॥ ९ ॥ साम्राज्यायसपस्या
सुनिषसादप्रजासुच ॥ सुज्ञान ॥ १० ॥ १७ ॥

स्तत्रसन्विश्वान्यद्भुतानिचपश्यति ॥ कर्ताचिकित्वान्सकृतकर्तव्यानिचपश्यति ॥ ११ ॥ विश्वान्यद्भु-
 तानिदेवःसुपथानिकरोत्वसौ ॥ ददात्वायूपिनो नित्यमुक्तौवा ॥ १२ ॥ अतिद्भुतभ्रमम् ॥ हितं चरमणीयं च
 चक्रं स्वर्णचवर्णतः ॥ अबिभ्रच्चसुनिर्णिकं शुद्धं वस्त्रमवस्तच ॥ अविज्ञातचरो देवाः स्पशस्तस्य निपेदिरे ॥
 परितो वरुणः पाशमबिभ्रद्भुतबंधनम् ॥ १३ ॥ स्तंभयंति नयं वीरास्तंभका अपिराक्षसाः ॥ जनानां द्रोहि-
 णो दैत्याः शत्रवश्चाभिमातयः ॥ १४ ॥ असमंचयशश्चक्रयोस्माकंहृदयेषु च ॥ अमानुषेषु चान्येषु समंता-

अतो विश्वान्यद्भुतानि चिकित्वा अभिपश्यति ॥ कृतानियाच कर्त्वा ॥ ११ ॥ सनो विश्वाहा
 सूक्ततुरादित्यः सुपथाकरत् ॥ प्रणआयूपितारिपत् ॥ १२ ॥ बिभ्रद्द्रापिंहिरण्ययं वरुणो
 वस्तनिर्णजम् ॥ परिस्पशो निपेदिरे ॥ १३ ॥ नयंदिप्संतिदिप्सवो नद्गुह्वाणो जनानाम् ॥
 नदेवमभिमांतयः ॥ १४ ॥ उतयोमानुषेष्वायशश्चक्रे असाम्या ॥ अस्माकमुदरेषुवा ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ परामेयंतिधीतयोगावो नगव्यूतीरनु ॥ इच्छंतीरुरुचक्षंसम् ॥ १६ ॥ संनुवौचावहै
 पुनर्थतोमिभ्र्वाभूतम् ॥ होतैवक्षदंसेप्रियम् ॥ १७ ॥ दर्शानुविश्वदर्शतं दर्शरथमधिक्षमि ॥
 एताजुषतमेगिरं ॥ १८ ॥ इममैवरुणश्रुधीह्रवंमद्याचमृळ्य ॥ त्वामवस्युराचके ॥ १९ ॥

दात्मनःसदा ॥ अज्ञेष्वपि चमर्थेषु व्यतनोदात्मनो यशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ महाज्ञानं परेशानमिच्छंत्यो मम
 धीतयः ॥ सर्वतोयांति यद्भ्रच्चगावः शृंगस्वराननु ॥ १६ ॥ आपूर्णमधुमोक्षस्थं सुखंपचसिमे श्रिवत् ॥ तत्सं-
 वोचावहैभूयः प्रियस्त्वं मम यत्सदा ॥ १७ ॥ अदर्शतंच सर्वज्ञतद्रथं च भुवि स्थितम् ॥ सुगिरो मेजुषतच
 ॥ १८ ॥ त्वावनेप्सुरहंचके ॥ पश्येयम् ॥ १९ ॥

त्वंचविश्वस्यराजाभवसिमेधिरः ॥ मेधावान्ग्मःपृथिव्याश्चसकालेचप्रतिश्रुधि ॥ २० ॥ सत्वंत्रिगुणपा
शान्दोमुमुग्धिच्छिद्धिचांजसा ॥२१॥१९॥ ६ ॥ अथस्तौत्यग्निगंविष्णुमग्निमप्यग्निगोचरेः ॥ वचनैः ॥
सर्वदेवानांपूजायैप्रोद्यतोभवान् ॥ वसिष्त्वोत्तमवस्त्राणिभूषणैरप्यलंकुरु ॥ कुर्वन्नुत्सवमत्यंतमस्मदीयंम
खंयज ॥ नित्यमेध्यहरेदेवगोयान्दानांसदापते ॥ ऊर्जितानांजनानांवास्वस्मिन्नोअध्वरंयज ॥ रमयत्य

त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चग्मश्चराजसि ॥ सयामंनिप्रतिश्रुधि ॥ २० ॥ उदुत्तुमंमुमुग्धिनोवि
पाशंमध्यमंचूत ॥ अवाध्रमानिजीवसे ॥ २१ ॥ १९ ॥ ६ ॥ वसिष्वाहि
मियेध्यवस्त्राण्यूर्जापते ॥ सेमंनोअध्वरंयज ॥ १ ॥ निनोहोतावरंणयःसदायविष्टुम
न्मभिः ॥ अग्नेदिवित्मतावचः ॥ २ ॥ आहिष्मानुनवैपितापिर्यजत्यापये ॥ सखा
सख्येवरंणयः ॥ ३ ॥ आनोबृहर्षिरिशादसोवरुणोभिन्नोअर्यमा ॥ सीदंतुमनुषोयथा ॥
॥ ४ ॥ पूर्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच ॥ इमाउपुश्रुधीगिरः ॥ ५ ॥ २० ॥ यच्चिद्विश
श्वतातनाद्वेदंयजामहे ॥ त्वेइद्धूयतेहविः ॥ ६ ॥ प्रियोनोअस्तुविशतिर्होतामंद्रोवरंणयः ॥
प्रियाःस्वययौवयम् ॥ ७ ॥ स्वययौहिवार्यैदेवासोदधिरेचनः ॥ स्वययौमनामहे ॥ ८ ॥

ध्वनिशुभेयेनतेनाध्वरोमखः ॥ १ ॥ वचोनोनिनयात्यंतदिविव्याततयासदा ॥ अशेषेद्वगत्वेनमन्मग्निर्म
तिग्निःसह ॥ अवमोदशेदेवेषुवह्निर्विष्णुस्तुतस्थितः ॥२ ॥ सख्येचसूनवेमद्यमायजत्येषेदेवताः ॥ आपिः
प्राप्योममस्वामीभृत्यत्वान्मद्यमापये ॥ ३ ॥ ४ ॥ अस्यमेथैकुरुमदंस्वातंयान्मादयस्ववा ॥५॥२०॥शश्व
द्विस्तरतःसर्वान्यदादेवान्यजामहे ॥ तदात्वय्येवहिहविहूयते ॥ ६ ॥ सप्रियोभव ॥ मद्रोमदकरः ॥७॥ ८ ॥

स्त्रीणांपुंसांचोभयवर्गिणाम् ॥ ९ ॥ चनःसुखंथाअस्मासुवायोःपुत्रोश्रिवेचेत् ॥ भगवान्वायुनाव्यंग्यो
 ॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ वारवान्वडवामुखः ॥ स्वदृष्टांतोहरेर्यस्माद्विष्णुःसवडवामुखः ॥ १ ॥ सूनुःस
 शवसोवायोःपृथुज्ञानःसुशेवकृत् ॥ सुखकृन्नोभवेन्मीढ्वान्स्वामीनःसूनुरेववा ॥ व्यंग्यत्वाद्वायुनासार्धसुशे
 वःसुसुखात्मकः ॥ २ ॥ आसात्समीपतश्चास्मानघार्थार्थोनिपाहिच ॥ प्रतिप्रतिसदोनित्योविश्वायु ॥ ३ ॥
 स्वमिमांस्तुतिम् ॥ सनिदानस्वरूपांचगायत्रीछंदआत्मिकाम् ॥ नव्यांसंस्तुतिपुश्रेष्ठांवेदेषुसादरम् ॥ ४ ॥

अथानउभयेपाममृतमर्त्यानाम् ॥ मिथःसंतुप्रशंस्तयः ॥ ९ ॥ विश्वेभिरग्रेअग्निभिरिमंयुद्वा
 मिदंबचः ॥ चनोधाःसहसोयहो ॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ अश्वंनत्वावारवंतंबंध्याअग्निनमा
 भिः ॥ सुभ्राजंतमध्वराणाम् ॥ १ ॥ सधानःसूनुःशवंसापृथुप्रगामासुशेवः ॥ भीढ्वौअस्मा
 कंबभूयात् ॥ २ ॥ सनोदूराच्चासाच्चनिमर्त्यादद्यायोः ॥ पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३
 मसुपुत्वमस्माकंसनिगायत्रंनव्यांसम् ॥ अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ ४ ॥ आनोभजपरमेष्वावाजे
 पुमध्यमेषु ॥ शिक्षावस्वोअंतमस्य ॥ ५ ॥ २२ ॥ विभक्तसिचित्रभानोसिधोरुमाउपाक
 आ । सद्योदाशुषैक्षरसि ॥ ६ ॥ यमग्नेपूत्सुमर्त्यमवावाजेपुयंजुनाः । सयंनशश्वतीरिपः ॥ ७ ॥

उत्तमाधममध्येषुभोगेष्वस्मानवानुहि ॥ रक्षकत्वेनशिक्षास्मानज्ञानवस्वर्थमेवच ॥ अंतोभोक्षेमिगतत्वेनज्ञा
 नमंतममुच्यते ॥ ५ ॥ २२ ॥ क्षीराब्ध्यूमिसमीपस्थोमुक्तभोगविभागदः ॥ यजमानायसद्यश्चक्षरस्यस्वि
 लमीप्सितम् ॥ नित्यमुत्तमतेजस्वाच्चित्रभानुर्हरिःस्मृतः ॥ ६ ॥ यमर्त्यरक्षसिविभोयंयुत्सुमेरयस्थपि ॥
 ज्ञानाज्ञानात्मकेष्वेवसंगतानित्यसत्सुखम् ॥ भोगान्वासुक्तिगान्नित्यानिहचेदुपचारतः ॥ ७ ॥

परिपूर्णस्यैवास्तित्वदीयस्यतुकर्यचिद्वा॥भोगोपिवहुल्लोयस्माद्विस्सस्येवपुनःपुनः॥सहंल्यःसंततबलःसह
सःपुत्रएववा ॥ श्रवाय्यःश्रवणीयश्चसुप्रसिद्धतमोपिवा॥८ ॥ वाजंतरायिताऽनेतासोर्वद्विर्गोसमाप्तिः ॥
त्वदीयस्तुभवेद्विप्रेर्दाताविपुलदानतः ॥ युद्धस्यतारकोन्मस्यदाताभोगस्यवाभवेत्॥इन्द्रियेस्तमसायुद्धंतरुता
ज्ञानदोथवा ॥ ९ ॥ स्तुतिबोद्धायतस्तात्वमवधारयसर्वदा ॥ नित्यज्ञानोपिदत्त्वातरफलंवेत्तेतिकथ्यते ॥
रुजांविद्रावकेशायप्रत्यक्षांतववास्तुतिम् ॥ १० ॥ २३ ॥ नितराममितत्वेनमहान्पुरुषुखश्चसः ॥ धूत्करो

नकिरस्यसहंल्यपर्युताकर्यस्यचिन् । वाजोअस्तिश्रवाय्यः ॥ ८ ॥ सवाजंविश्वचर्षणि
रुंन्द्रिरस्तुरुता । विभ्रैभिरस्तुसनिवा ॥ ९ ॥ जरांबोधतद्विविड्विशेषेशेयज्ञियाय । स्तो
भंरुद्रायदृशीकम् ॥ १० ॥ २३ ॥ सनोमहौअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहि
न्वतु ॥ ११ ॥ सरैवाँइवविश्वपतिर्देव्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरश्रिर्बृहद्भानुः ॥ १२ ॥ नभो
महद्भ्योनभोअर्भकेभ्योनभोयुवभ्योनमंआशिनेभ्यः । यजामदेवान्यदिशक्रवांसमाज्यायसः
शंसमावृक्षिदेवाः ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥

तिगरुत्मान्यद्धरेश्वेद्धूमकेतुता ॥ ताच्छील्येमइतिहस्मात्सूत्राद्धूमइतीरितः ॥ ज्ञानायान्नायचसनःप्रहि
णोतुसुकर्मणाम् ॥ ११ ॥ देवानांकेतुभूतोसौवित्त्वान्विश्वपतिर्यथा ॥ अस्मदीयानिचोकथानिबृहत्तेजाः
शृणोतु ॥ १२ ॥ अथ ॥ नारायणब्रह्मपुरःसरास्तुदेवामहांतःशिशवःस्कंदपूर्वाः ॥ बटुस्वरूपाश्चतएवकुत्र
चिद्युवानइंद्रादयएतएव ॥ महत्त्वमेषांगुणतोपियूनमिंद्रादयोमध्यगुणायुवानः ॥ आपेक्षिकालपैश्वर्गुणे
स्तदीयैःसमीरिताआशिनाअर्भकाश्च ॥ कृतंनमःशक्तिमंतोयजामनज्यायसांस्तुतिमात्रंलुपामः ॥ एक

स्यविष्णोरपिरूपभेदाअणीयांसःसंत्यथवामहांतः ॥ युवत्वसाम्येपिमहत्त्वभेदाद्युवामहानित्यपिभेदउक्तः
 ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥ विस्तीर्णाधिस्तनायत्रयावाणोभिषवोद्धृताः ॥ धिषणाभिषुतान्सोमानवनःस्वीकृत
 स्तुते ॥ गुरुस्वीकारइत्यस्माद्धानोःस्तुत्योहिजलगुलः ॥ १ ॥ फलकेभिषवस्यैवस्त्रियोजघनसाम्यतः ॥ प्रोक्ते
 ॥ २ ॥ उपच्यवश्चापच्यवःसंगतिभेदतः ॥ जिह्वाग्रावाथवाग्युक्तिरुच्यतेभिषवस्तथा ॥ खलश्चोरुस्तथादेहः
 सोमोमनइतीरितः ॥ ज्ञानोत्पत्तौचफलकस्थानेओष्ठेउदीरिते ॥ ३ ॥ मंथरश्मीनश्वरश्मीन्यथायत्रनिबध्यते ॥

यत्रप्रावापृथुबृध्रुध्वोर्भवन्ति सोतवे । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ १ ॥ यत्रद्वाविष
 जघनाधिषवृण्यांकृता । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ २ ॥ यत्रनार्थपच्यवमुपच्यवंच
 शिक्षते । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ ३ ॥ यत्रमंथाविबध्नतेरश्मीन्यभिन्वाइव । उल्
 खलसुतानामवेद्विद्रजलगुलः ॥ ४ ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमंबद
 जयतामिवदुंभुभिः ॥ ५ ॥ २५ ॥ उतस्मतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथोइद्रायपातवेसुनु
 सोममुलूखल ॥ ६ ॥ आयजीवांजसातमाताद्धृच्चाविजर्भूनः ॥ हरीडवांधांसिबप्सता ॥ ७ ॥

रश्मयोयत्रनाड्यश्च ॥ ४ ॥ यस्माद्युक्तोगृहेगृहेदेहेदेथवातेनद्युमदुंभुभिवद्ध ॥ पृथिवीदेवतानस्यतद्रतोवा
 स्वयंहरिः ॥ सोमामात्योपरोदेवोवनस्पतिरितीरितः ॥ सोमोवातद्रविष्णुर्वाश्रुतःफलकदेवता ॥ वक्षाणा
 मपिसर्वेषामतो ॥ ५ ॥ २५ ॥ वक्षाग्रएवतु ॥ वायुर्वीतिवनानांवाग्जनीयदिवौकसाम् ॥ पतिर्विष्णुस्तुन
 स्याभेवायुर्देवोहिगच्छति ॥ पातवेस्वस्यसोमंभामनोवासुनिष्णवे ॥ ६ ॥ आयज्वावल्लब्धृणामुत्तमा
 वतिभक्षकौ ॥ जहभक्षणइत्यस्माद्यथाश्वावन्नभक्षकौ ॥ सोमस्यभक्षकावत्र ॥ ७ ॥

ऋषवावतिमहत्तरौ॥महद्भिःसोतृभिःसोममिन्द्रायमधुमत्सुतम् ॥ ८ ॥ सोममुत्पवनाथैतद्रोणोपरिपवित्रके॥
भरशिष्टंचमसयोर्ऋजीषगोरधित्वचि॥भरस्यात्मानमेवाहस्वांतर्यामिणमेववा ॥ शिरोमेदौतुचमसौद्रोणंचो
दरभीरितम् ॥ पवित्रंबुद्धिरेवात्रमनःशुद्धिस्तथायतः ॥ मुखचर्मवगोचर्मनरुतेषुविष्णवि ॥ धार्थ ॥ ९ ॥
॥२ ६॥९॥यत्सद्गुणाऽशस्ताइवस्मसिवयंततः ॥ शुभवाङ्मनआदीनांविषयेस्मान्प्रशंसय ॥बहुवाच्यज्ञेययु

तानौअद्यवनस्पतीऋषवावृष्वेभिःसोतृभिः ॥ इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥ ८ ॥ उच्छिष्टं च चर्मवोर्भ
रसोमंपवित्रआसृज ॥ निधेहिगोरधित्वचि ॥ ९ ॥ २६ ॥ ९ ॥ यच्चिद्धिसंत्यसोमपाअना
शस्ताइवस्मसि ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ १ ॥ शिप्रिन्वाजानां
पतेशचीवस्तवदंसना । आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ २ ॥ निष्वापया
मिथुदृशांसस्तामबुध्यमाने ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ३ ॥ ससं
तुत्याअरांतयोबोधंतुशूररातयः ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ४ ॥
समिद्रगदंसंमृणनुवंतंपापयामुया ॥ आतूनंइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रैषुतुवीमघ ॥ ५ ॥

क्ताक्कत्वास्मंस्त्वंमहामख ॥ १ ॥ सुखिन्नन्पतेवाङ्मनवकर्माणिसर्वशः ॥ २ ॥ दैत्यरक्षःप्रजेमिथ्यादृ
शौशस्तांपुनर्वहु ॥ अबुध्यमानेनित्यंचयथानिष्वापयेश्वर ॥ ३ ॥ स्वपंतुतेशत्रवस्तेसर्वदाऽज्ञानमोहिताः ॥
बोधंतुचैवमिन्प्राणितवरूपंसुनिर्भयम् ॥ ४ ॥ पापयामाययामिथ्यास्तुवंतंत्वामपिप्रभो॥मायामयास्तबगुणा
नसंतिपरमार्थतः ॥ इतिनित्यंस्वंतंचमायावाद्याख्यगद्गम॥संचूर्णयतमस्येवक्षिस्वातप्ताश्रमग्निःसदा ॥ ५ ॥

दूरंचपातयत्वेनान्वायुस्तास्मिस्तमस्यधः ॥ वनंदृढग्रहेणैवतत्तमोवेदनोल्बणा ॥ कुंडूणाचीतिसंप्रोक्ता
कुंडान्नीचत्वतोधिकम् ॥ कुंभःकुंडाभिधःकुंभीपाकान्नीचाहितद्रतिः ॥ रेफःस्वरव्यत्ययश्चतदाधि
क्यार्थमीरितौ ॥ ६ ॥ सर्वपरिक्रोशकरंपापिनंजहिजंमय ॥ दंशयश्वादिभिर्नित्यंक्रकचैर्दंशनंयथा ॥ ७ ॥
॥ २७ ॥ १० ॥ हेवाजयंतोयुध्यंतोदेवाभोगिनएववा ॥ सौमैर्वइंद्रमासिंचेकृबिंयद्वन्नृपंकतेः ॥ कर्तार

पर्तातिकुंडूणाच्यादूरंवातोवनादधि ॥ आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुसहस्रेषुतुवीमघ
॥ ६ ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयांरुकदाश्वम् ॥ आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिपुसहस्रे
षुतुवीमघ ॥ ७ ॥ २७ ॥ १० ॥ आवइंद्रंक्रिविथयाजयंतःशतक्रतुम् ॥ मंहिष्टंसिंचइंदु
भिः ॥ १ ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासर्माशिराम् ॥ एदुनिभ्रंनरीयते ॥ २ ॥ संयन्मदायशु
ष्मिणएुनाहस्योदरे ॥ समुद्रोनव्यचोदधे ॥ ३ ॥ अयमुतेसमंतसिक्पोतंइवगर्भधिम् ॥ वच
स्तिच्चिन्नओहसे ॥ ४ ॥ स्तोत्रंशानांपतेगिर्वाहोवीर्यस्यते ॥ विभूतिरस्तुसूनृता ॥ ५ ॥ २८ ॥

मीशमिववास्वट्टांतोहरर्भवेत् ॥ १ ॥ शतेववासहस्रेणसोमानामाशिरावताम् ॥ पातालइवनेवायंनिली
नोभवतिक्वचित् ॥ विलापयतितानेव ॥ २ ॥ बल्दिनेऽस्मैमदायच ॥ संदधुर्नैवविश्वानिव्यत्तीरस्योदरेक्
चित् ॥ समुद्रेकात्समुद्राख्याप्रकृतिश्चमहत्त्वतः ॥ ३ ॥ तैववायंपंचश्रकपोतोगर्भधियथा ॥ सम्यग्ब्या
मोषिविश्वंचतरमान्नोवचओहसे ॥ ४ ॥ गिरांवाहकतेस्तोत्रमखिलंवेदैवैदिकम् ॥ सूत्रतावागियंमेचवि
भूतिरितिकल्प्यताम् ॥ अस्त्वित्येतत्प्रसादेनफलदानादुद्दीर्यते ॥ ५ ॥ २८ ॥

उत्तमःसन्नत्रयुद्धेज्ञानाज्ञानमयेविभो ॥ अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थमस्माकंतिष्ठसर्वदा॥मस्थितरत्वमहंचैवत्वा
मन्येषुब्रवावहे ॥ ६ ॥ तेजस्वितममिंद्रंतयोगेयोगेहवामहे ॥ ७ ॥ उक्तंचेतसशृणोत्येवश्रुतंचेद्भागमिष्यति॥
बह्वर्थयुक्ताभिप्रायैरनैरप्युपनोहवम् ॥ ८ ॥ पुरातनस्यविष्णोस्तादौकसोर्थेह्वयेहरिम् ॥ महान्प्रतिप्रति
स्थश्वतुविप्रतिरितीरितः ॥ यंत्वापूर्वपिताज्ञानैवाह्वयामासविश्वकृत् ॥ त्वद्भक्तइतिवाब्रह्मा ॥ ९ ॥ तंत्वा

ऊर्ध्वस्तिष्ठानऊतयेस्मिन्वाजेशतक्तो ॥ समन्येषुब्रवावहे ॥ ६ ॥ योगेयोगेतवस्तरंवाजेवाजे
हवामहे ॥ सखायइंद्रमृतये ॥ ७ ॥ आधांगमद्यद्विश्रवंत्सहृस्त्रिणीभिरूतिभिः ॥ वाजेभिरुप
नोहवम् ॥ ८ ॥ अनुमूलस्यौकसोह्वेतुविप्रतिनरम् ॥ यंतुपूर्वपिताह्वये ॥ ९ ॥ तंत्वावयंवि
श्ववाराशांस्महेपुरुहूत ॥ सर्वेवसोजरितृभ्यः ॥ १० ॥ २९ ॥ अस्माकंशिप्रिणीनांसोमपाः
सोमपान्नाम् ॥ सर्वेवज्जिन्त्सखीनाम् ॥ ११ ॥ तथातदस्तुसोमपाःसखेवज्जिन्तथाकृणु ॥
यथातउश्मसीधृथे ॥ १२ ॥ रेवतीर्नःसधुमादईंद्रसंतुविवाजाः ॥ क्षुमंतोयाभिर्मदेम
॥ १३ ॥ आयुत्वावांत्मनाप्तःस्तोतृभ्योधृष्णवियानः ॥ ऋणोरक्षंनचूत्रयोः ॥ १४ ॥

माशास्मेहवयम् ॥ १० ॥ २९ ॥ अस्माकंसुखिनांसोमपातूणा ॥ ११ ॥ मस्तुतत्तथा ॥ तेसकाशाद्य
थेच्छामःप्रातुदेवतथाकृणु ॥ वज्रोज्ञानंवजगतावित्यस्माद् ॥ १२ ॥ वित्तसंयुताः ॥ रेवतीःपशवःप्रोक्ताः
सधमादेसुखस्थितौ ॥ तुविवाजमहान्बानिधुमंतःस्थितिसंयुताः ॥ ज्ञानयुक्तंसुखंवास्यात्सतीशेस्माकमू
र्जितम् ॥ १३ ॥ त्वद्वांस्त्वयैवचापःस्यास्तोतृणांमासमंततः ॥ इयानोगम्यमानस्तेरणतोश्चक्रयोर्यथा ॥
अक्षमाश्रयभावेन ॥ १४ ॥

स्तोतृणां काममाहुः ॥ आसमंतास्त्रिधंताममत्याधिक्येपृथक्पदम् ॥ १५ ॥ ३० ॥ क्रोधाच्छुसिः प्रथय
द्विरात्मवीर्यसुरैः शश्वदिन्द्रो जिगाया ॥ धनानिनः स्वर्णरथं च दाता लब्धा प्रादा ह्यभक्तं च नोखिलम् ॥ १६ ॥ गोम
द्विरण्यवच्चस्याथथायातंतथैवनः ॥ सुखपुत्रयुजाचाश्ववत्येषाशंसुखं यतः ॥ इडैश्वर्यं तथावीरवीर्यवान्य
श्वनामतः ॥ गौर्वाग्धितं चरणं परं ब्रह्मगुणोच्छ्रितम् ॥ १७ ॥ समानयोगयुक्तो रथो देहस्त्वदात्मनाम् ॥

आयुर्दुर्बः शतकृत्वा कामं जरितृणाम् ॥ ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥ १५ ॥ ३० ॥ शश्वदिन्द्रः पो
पृथग्द्विजिगायानानंदद्विः शश्वसिद्धिर्धानानि ॥ सनो हिरण्यरथं दंसनावान्सनः सनितासनयेस
नोदात् ॥ १६ ॥ आश्विनावश्ववावत्येषायातं शवीरया ॥ गोमदस्त्राहिरण्यवत् ॥ १७ ॥ स
मानयौ जनो हि वारथो दस्त्रावमर्त्यः ॥ समुद्रे अश्विनेयते ॥ १८ ॥ न्येद्द्वयस्य मूर्धनि चक्रं
रथस्य ये मथुः ॥ परिद्यान्मन्यदीयते ॥ १९ ॥ कस्तं उषः कथप्रिये भुजे मर्तो अमर्त्ये ॥ कनं
क्षसे विभावरि ॥ २० ॥ वयं हिते अमन्मह्यान्तादापराकात् ॥ अश्वेन चित्रे अरुषि ॥ २१ ॥

चित्सुखत्वाद्मर्त्यश्च ज्ञायते क्षीरसागरे ॥ मोक्षस्य यावता प्राप्तिः समानो योग उच्यते ॥ १८ ॥ एकं चक्रं गिरे
मूर्ध्ननि यतं दिवि चापरम् ॥ पापं चक्रं हरिद्भयस्य पुण्यं दिव्यस्य चोपरि ॥ १९ ॥ कोमर्त्यस्तव भोगाय यतः स
र्वप्रियो भवान् ॥ किमपि प्रियमस्येति पूर्णानंदात्कथप्रियः ॥ आसकामत्वतः कंवागच्छसि स्वार्थहेतुतः ॥ वि
शेषाद्भावेते विष्णुः कथितश्च विभावरी ॥ २० ॥ चितयामस्तवैकस्य विश्वमांतं पराकयोः ॥ पराकः सुसु
खैव श्रीरंतः कलिरुदाहृतः ॥ नरकस्वर्गयोरेवेद्वेषुषा उदिता यदा ॥ जात्यश्ववत्सदाभद्रे चारुणे ॥ २१ ॥

प्राणवाक्सुते ॥ तद्यंग्यत्वाद्दरिश्चैवदिवस्पुत्रउदाहतः ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥ अग्नीद्रादिगतंपृथ
क्स्थितमपिस्तौल्यच्युतंभक्तिःस्वर्णस्तूपइतिप्रसिद्धिमगमद्यःसंस्तुवन्सूर्यगम्॥विष्णुस्वर्णसमानचारुवपुं
स्वर्णाभिधंशाश्वतंतंदृष्ट्वापरतोभवच्चमहितःसुज्ञानमप्याप्तवान् ॥ अंगेरसोज्ञानतएवचर्धिःसस्वाप्रियत्वेनदि
वौकसाहरिः॥तवव्रतेनैवसविद्यकर्मिणोमहाविज्ञानामरुतोबभूविरे॥१॥व्यापीचविश्वस्यसुमेधयायुतोजडा

त्वंयेभिरागंहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः ॥ अस्मेर्येनिर्धारथ ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥
त्वमग्नेप्रथमोअंगिरुक्कृषिर्देवोदेवानामभवःशिवःसखा ॥ तवव्रतेकवयोविद्वानापुसोजायंतम्
रुतोभ्राजदृष्टयः ॥ १ ॥ त्वमग्नेप्रथमोअंगिरस्तमःकृविर्देवानांपरिभूपसिन्नतम् ॥ विभुर्वि
श्वस्मैभुर्वनायमेधिरोहिमाताशयुःकंतिधाचिदायवे ॥ २ ॥ त्वमग्नेप्रथमोमातरिश्वनआवि
र्भवसुक्तूयाविस्वते ॥अरेजेतांरोदसीहोतूवूर्येसमोभारिमथजोमहोवसो ॥ ३ ॥ त्वमग्नेमनवेद्या
मवाशयःपुरुर्वसेसुकृतेसुकृतरः ॥ श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यसेपर्यात्वापूर्वमनयन्त्रापंपुनः ॥ ४ ॥

जडेवेत्तितथाब्धिशायी॥कतिप्रकारोपिसहिप्रजायैस्वामीगुरुर्नित्यसस्वापिताचा॥२॥ त्वंविष्णोप्रथमोमात
रिश्वनआविर्बभूवास्यसुबोधवत्त्वात्॥वायुर्विवस्यान्विधिषुवासादशोभेतांश्रीश्वभूःसर्वहोतुः॥वरत्वतस्तेरद
नाद्रोदसीतैसैकाहिदीर्णाद्विविधाबभूवा॥सहंतेमूनेवकेचिद्धृचसध्रुवार्वायुर्विरिचोपिमहांश्वतस्मै ॥ विश्वस्यआं
प्रतिदृष्ट्वांस्त्ववासाच्चसर्वत्रवसुर्भवानसि ॥ ३ ॥ विशिष्टबोधान्मनवेवायवेत्वंप्रादाद्विवंज्ञानरूपांप्रियांच ॥
यथातदीयेतितुवाशानंस्याल्लोकस्यसर्वस्यतथैवदेव ॥ पुरुर्वावायुरेवोरुशब्दादन्यस्मैवासुकृतेसुकृतरः ॥

श्ववैवायुःश्वसनाच्चाणतोस्यनित्यमुक्तःप्रकृतेःपूरुषाच्चतैनैवल्वामानयन्पूर्वसंतोनीतंपुनश्चाप्यपरेसुभक्त्या
 ॥ ४ ॥ श्रोतव्यस्त्वयजमानेननित्यंनित्यायुरग्रेजनताप्रविष्टः ॥ ऐश्वर्याद्याःषड्गुणानित्यवृत्तावषट्कार
 स्यार्थइत्याहवेदः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ सद्विद्याख्येविद्येसंप्रजातेपापाचारंपुरुषंवापिपार्षि ॥ सकमनृग्देहेस्वेवि
 विधप्रजेशोविचर्षणिःशूरसातौचयुद्धे ॥ सातिलिभिःयत्परितक्मध्येधिगम्येद्भाअपित्वांशरणंयदिस्म ॥ ऋ

त्वमग्रेष्टुषमःपुष्टिवर्धनउद्यतस्तुचेभवसिश्रुवाय्यः ॥ यआहुतिंपरिविदावर्षट्कृतिमेकांयुग्मेवि
 शंआविवांससि ॥ ५ ॥ ३२ ॥ त्वमग्रेष्टुजिनवर्तनिंनंसकमन्पिपार्षिद्विदथेविचर्षणे ॥ यःशू
 रंसातापरितक्मध्येधेदश्रेभिश्चित्समृतांहंसिभूर्यसः ॥ ६ ॥ त्वंतमग्रेअमृतत्वउत्तमेमर्तदधासि
 श्रवसेदिवेदिवे ॥ यस्तातृषाणउभयायुजन्मनेमयःकृणोषिप्रयुआर्चसूर्ये ॥ ७ ॥ त्वनोअग्रेसु
 नयेधनानायशसंकारुंकरुंणुहिस्तवानः ॥ ऋध्यामकमापसानवेनदेवैद्यावापृथिवीप्रावतनः ॥ ८ ॥

तागतास्तत्रहिभूयसोपितैर्हंसिशक्त्यासंख्ययावाप्रयत्नात् ॥ ६ ॥ दिनेदिनेतत्तुतिंश्रोतुकामस्तत्रस्तोतार
 ममृतत्वेदधासि ॥ प्रीत्याधिक्यात्तृषाणोमनुष्यदेवोभयेषांसुखमातनोषि ॥ आसमंताज्ज्ञानिनेतत्रनित्यं
 प्रियमोक्षाख्यंतृषाणोविशेषात् ॥ ७ ॥ प्रज्ञाधनानालब्धयेनःकृधित्वयशस्विनंकारिणंज्ञानदंच ॥ क
 तीपरोक्षयंयावदुपासनादीन्कारुस्तेनप्रोच्येतत्त्वदर्शी ॥ संस्तूयमानःकर्मणानूतनेनसमृद्धिंचप्राप्तुमःप्राक्त
 नस्य ॥ ८ ॥

त्वंनःपित्रोःप्रकृतेःपूरुषस्यसमीपस्थस्तन्निधंतासैव ॥ देवेषुत्वंजागृविर्नित्यवेत्तातनूकृन्नोबोधयप्राज्ञ
वर्यः ॥ विश्ववसुप्रापयेसेचकारे ॥ ९ ॥ आयुष्करोभ्रातरस्तेवयंच ॥ देहेत्वेकस्मिन्गर्भवद्वा
सतश्चभ्रातास्यजीवःपरमस्यनित्यम् ॥ १० ॥ ३३ ॥ आयोरान्नोहृदयेप्रेरकत्वादायोरायुर्नहुषस्थाधि
पश्च ॥ चक्रुर्देवादेहसृष्ट्यैवतस्ययन्नामांतर्यामिणोजीवगंच ॥ नामार्थभाग्वासुदेवोहिशक्त्यातेनह्यायुः

त्वंनोअग्नेपित्रोरूपस्थआदेवोदेष्वनवद्युजागृविः ॥ तनूकृद्धोधिप्रमंतिश्चकारेत्वंकल्याण
वसुविश्वमोपिषे ॥ ९ ॥ त्वमग्नेप्रमंतिस्त्वंपितासिन्स्त्वंवयस्कृत्तवजामयौवयम् ॥ संत्वारार्यः
शतिनःसंसहस्रिणःसुवीर्यंतिव्रतपामंदाभ्य ॥ १० ॥ ३३ ॥ त्वमग्नेप्रथममायुमायवेदे
वाअरुणवृन्नुषस्यविश्वपतिम् ॥ इळामरुणवृन्नुषस्यशासनीपितुयसुत्रोममंकस्यजायंते
॥ ११ ॥ त्वंनोअग्नेतवदेवपायुभिर्मवोनोरक्षतन्वंश्रवंद्य ॥ त्रातातोकस्यतनयेगवामस्य
निमेषंरक्षमाणस्तवंव्रते ॥ १२ ॥

प्रथमोऽसाविहोक्तः ॥ मनुर्नाम्नामनुषस्तस्यचेलापुत्रीनामास्याअपिविष्णोःसदैव ॥ इळेढ्यत्वादुपजीव्य
त्वतश्चसएवायुरयनाज्ज्ञानतश्चातच्छास्यत्वाच्छासनीमानवीळातच्छासकत्वाच्छासनीवासुदेवः ॥ममत्व
कर्तुर्हिपितुःसपुत्रःस्वातंत्र्यंचममतानान्यदस्ति॥ १ ॥त्वनीमघोनोयजमानस्यतन्वस्तवैवक्षाशक्तिगीरक्ष
देव ॥चशब्देनज्ञानभक्त्यादिकंचसदास्माकंयजमानस्यचाद्धा॥त्रातातोकस्यपुत्रस्यचत्वंसंतित्वात्तनय
स्यास्यसूनोः॥ गवांचत्वंरक्षिताज्ञानसौख्यवाचांवाद्धैवानिमेषान्सुरांश्चासंरक्षमाणस्त्वद्व्रतैःप्रवृत्ते॥ १२ ॥

यज्योश्च त्वंपालको ह्यंतरश्च ॥ नितरायः संगहीनोऽनिषंगस्तस्मै भक्त्या दीप्यसे ज्ञानदृष्ट्या ॥ द्विशीर्षत्वा
 चतुरक्षो धि यज्ञो द्विशीर्ष इति वा गुत्तरत्र ॥ योदत्तहृद्व्यस्तेऽतिसौम्या यपीत्येकतुर्मंत्रसंभजसे हितस्य ॥ १३ ॥
 महास्तोत्राय वदते स्पर्हमिष्टरेकणः सुखंपरमंतद्वदासि ॥ आसमंताद्भारकस्यापि वायोः प्रज्ञानदः प्रोच्यसे त्वं
 पिता च ॥ प्रशास्सित्वं परिपक्वाधिकारंप्रदेशकत्वादखिलं त्वं सुवेत्ता ॥ १४ ॥ धृतं वर्मैव परिपासि नित्यंप्रय

त्वमग्नेय ज्यवेपायु रंतरो निषुंगार्थं चतुरक्ष इध्वसे ॥ योरातहृद्व्यो ह्युक्तायुधार्थसे कुरिरे श्विन्मंत्रं मंत्रं मनं
 साव नोषितम् ॥ १३ ॥ त्वमग्र उरुशंसाय वाधते स्पर्हयद्रेकणः परमं वनोषितम् ॥ आध्रस्य चि
 त्प्रमतिरुच्यसे पिता प्रपाकं शास्सि प्रदिशो विदुधरः ॥ १४ ॥ त्वमग्नेप्रयतदक्षिणं नर्वर्मवस्यूतं
 परिपासि श्वितः ॥ स्वादुक्ष्मा यो वसुतौ स्यो नृकृज्जीवया जंयजते सोऽप्रमादिवः ॥ १५ ॥ ३४ ॥
 इमामग्नेशरणिमीमृषे न इममध्वानं यमगामदूरात् ॥ आपिः पिता प्रमतिः सोऽम्यानां भूमिं रस्युषि
 कृन्मर्त्यानाम् ॥ १६ ॥ मनुष्वदग्ने अंगिरस्वदंगिरो ययाति वत्सदने पूर्वच्छुचे ॥ अच्छया
 ह्यावंह्यद्वैव्यं जनुमासादय बर्हिषि यक्षि च भिद्यम् ॥ १७ ॥

नाथोदक्षिणादोमखेषु ॥ स्वादुक्ष्मा सुखगेहो गृहे च स्यो नं सुखं यः परेषां करोति ॥ यावज्जीवं यजते सुप्रतिज्ञो भू
 त्वाच यो यजते तस्य सैव ॥ द्युप्राप्तिभावे द्युपमां देह एव क्षमेति वावसति ज्ञानमार्गे ॥ १५ ॥ ३४ ॥ यामे भवच्छ
 रणप्राप्तिरेषामर्षस्वतामल्पइति कुधोमा ॥ त्वत्प्रास्यर्थं दूरमार्गां च यत्तत्प्राप्यः पिता ज्ञानदो देवतानाम् ॥ त्वं
 आमको मानुषाणामृषीणां कर्ता तथा ज्ञानदानेन देव ॥ १६ ॥ यथामनुश्र्वांगिरावा ययाति गृहे प्राप्तां स्त्वांत
 थामद्गृहं च ॥ अभ्याया ह्यावहदेवसंघमासादय बर्हिषि यक्षि च प्रियम् ॥ यद्यत्वा त्वमेवाखिलजीवगो यत् ॥ १७ ॥

स्पष्टत्वं च प्रामुहि वेदवाचा ॥ शक्त्या यत्ते च कर्मज्ञानतो वावस्थो भद्रं प्रणयास्मान्मुमत्या ॥ भोगे तया संसृ-
जनित्यमेव यस्माच्छक्त्या च कर्मत्वस्तु कर्म ॥ १८ ॥ ३५ ॥ १२ ॥ इंद्रस्य वा वासुदेवस्य वीर्याण्या चक्षेऽ-
हं यानि मुख्यानि चक्रे ॥ अहिं देत्यंशं शयं वाजघान जलानुसारेण च खानमार्गम् ॥ ततर्द विघ्नान्कर्मणावानु-
साराद्धनत्पक्षावक्षणादुर्वचांसि ॥ जीवानां चेद्धक्षणाजन्मपर्ववतां विभै देवसु युक्तिभिः स्ताः ॥ १ ॥ त्वष्टात्वे

एतेनाग्ने ब्रह्मणा वाद्यस्त्वशक्ती वायत्ते च कृमाविदावां ॥ उत प्रणेभ्य भिवस्थो अस्मान् सञ्चः सृज-
सुमत्या वाजं वत्या ॥ १८ ॥ ३५ ॥ १२ ॥ इंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचं यानि चकारं प्रथमानि
बुञ्जी ॥ अहन्नहि मन्वपस्तर्तर्दं प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ १ ॥ अहन्नहि पर्वते शिश्रिया
णं त्वष्टास्मै वञ्चस्वर्थं ततक्ष ॥ वाश्राइवधेनवः स्व्यर्दमाना अंजः समुद्रमवजग्मुरापः ॥ हृषाय
माणो हृणीतुसो मंत्रिकेद्रुकेष्वपि वत्सुतस्य ॥ आसायं कंमववा दत्तवञ्च महत्त्वेन प्रथमजामही
नाम् ॥ ३ ॥ यदिद्द्राहन्प्रथमजामहीनामान्मायिनामभिनाः प्रोतमायाः ॥ आत्सूर्यं जनयं ध्या-
मुषासंतादीन्नाशत्रुं न किला विवित्से ॥ ४ ॥

तज्ज्ञानवज्जं विरिचस्ततक्षैतद्विषयं त्विडात्मा ॥ स्वर्थं वज्जं निशितं शब्दं वा शिशुवत्सागाव इवैतदीरिताः ॥
अंजः समुद्रं जग्मुरापः क्रियावासुद्रिक्तं देवमेनं व्रजंति ॥ २ ॥ वज्रोसो मन्वृषितो यद्धेव वृषापि बत्सवनेषु त्रि-
षुसम् ॥ सवनानां कद्रुकत्वं दुतं यत्कमत्रसो मोध्यानयोगे मनोवा ॥ सायं करं लयकृञ्ज्ञानमेव समादेदं शय-
मीशवद्धा ॥ ३ ॥ अहन्नेनं प्रथमं मायिनां च व्यनशयो व्याजहृषाश्रमायाः ॥ ततः सूर्यद्युदिनादेश्वकर्ता
त्वमेव तावद्धूलतो न शत्रुम् ॥ लभसे मायावादिनां वाथमाया व्यनशयः स्वजनैस्तज्जयेन ॥ ४ ॥

अहन्वत्रं व्यंसमतो धिकंचतमो मिथ्याप्रत्ययौ व्यंसनाद्वा ॥ स्कंधास्तरोर्यद्वदथो विवृक्णा अहिश्च वज्जेणकुल
 स्यशंक्तेः ॥ विद्यानाम्नाकुलिशो बुद्धिरेव पृथिव्याख्यासंशयस्तद्रतोयत् ॥ अतः पृथिव्या उपपृग् ॥ ५ ॥
 ॥ ३६ ॥ यस्य योद्धाना योद्धानासौ तद्वेदं शत्रुः ॥ दूर्पोद्रिक्तो स्याद्द्वयाभासशंक्रविष्णुं वाऽज्ञानं वीरतमं
 रिपूणाम् ॥ महोच्चानां बाधकं दृढार्थहेतोर्ऋजीषाख्यं नास्य विष्णोर्वधानाम् ॥ संप्राप्तिमज्ञानमथापिवृत्रः
 शक्रस्य तारीत्सं पिषिषे प्रजाश्च ॥ रुजायुक्तामानुषीर्वास्तिस्था इंद्रः शत्रुर्यस्य सहींद्रशत्रुः ॥ पुंसोः पूर्वस्मि

अहन्वत्रं वृत्रं तत्रं व्यंसमिंद्रो वज्जेण महता बुधेन ॥ स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्णा हिः शयत उपपृ
 क्पृथिव्याः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ अथोद्भेवदुर्मदं अहिजुह्वेमहावीरं तु विबाधमृजीषम् ॥ नानारीदस्य
 समृतिं विधानं संरुजानाः पिषिषु इंद्रशत्रुः ॥ ६ ॥ अपादहस्तोऽपृतन्यदिंद्रमास्य वज्जमधिसानौ
 जवान ॥ वृष्णोर्वाधः प्रतिमानं बुभूषन्पुरुत्रावृत्रोऽशयुद्धंस्तः ॥ ७ ॥ नृदन्नभिन्नममुयाशया
 नं मनोरुहाणा अतिथं त्यापः ॥ याश्चिद्धूत्रोर्महिना पृथतिष्ठतासामहिः पत्सुतः शीर्षभूव ॥ ८ ॥

न्स्वरितानेसमासो बहुव्रीहिर्हीति सूत्रं पुराणम् ॥ ६ ॥ संछिन्नपाद्वाहुरपींद्रमेव युयोधवज्जं व्यस्तजत्सतस्य ॥
 गिरैः सानुप्रतिमेकं ठदेशे तर्कागमाभ्यां रहितं तमोवा ॥ संयुध्यमानं मानवज्जेण विष्णुर्जघान वद्विर्वधयो गयोऽथ
 नीचः ॥ ईशस्य शत्रुर्मवितुंसइच्छन्व्यस्तोशयद्बहुधेशेनतेन ॥ ७ ॥ अपारोद्धारममुयास्वमात्रासहैवशा
 क्रेण हतं शयानम् ॥ भिन्नं नंदयद्ब्रह्मतीत्यचापो मनःपूर्वचारुहाणाः प्रधांति ॥ वृत्रोयाः पूर्वस्वमहिभ्रापरीत्यपु
 रातिष्ठत्सुतो हिश्च तासाम् ॥ तत्सुतशीः पादतो नंतरं तु शेषा भवन्नद्वेवाभिरुंधन् ॥ तमः पुत्रः संशयो वाजिरुं
 धन्शुभान्यास्तेनिहतः सोपितेन ॥ ८ ॥

नीचस्थानेबंधनयापिचापांकरोतिदानुर्वृत्रमातादनुःसा ॥ वृत्रोद्यभूदनुजःकश्यपाच्चपापात्मासौविष्णवस्त्व
 पृजातः ॥ वृत्रःपुत्रोस्याइतिसानृत्रपुत्रावधंतस्याआहरत्पूर्वभिद्रः ॥ प्रकृतिर्वावृत्रमातातमोहितस्याअ
 भूत्तांजघानेशितावा ॥ प्रातिस्विकीप्रकृतिर्यत्तमश्चदोषाश्चान्येपुंस्वतोयुक्तमेतत् ॥ सुतावनार्थमुपरि
 स्थावभूवसुतस्यमातातांनिहत्यामुमेव ॥ जघानेद्रःकारणस्यापिनाशात्कार्योत्थानंवारयामासविष्णुः ॥
 स्यादेवपूर्वकार्यनाशोद्यथापिनिःशेषनाशःकारणस्यैवनाशात् ॥ एवंभक्ताननुजयाहेदेवोनारायणःपारथ

नीचार्वयाअभवद्वृत्रपुत्रेद्रौअस्याअववधर्जभार ॥ उत्तरासूरधरःपुत्रआसीदानुःशयेसहव
 त्सानधेनुः ॥ ९ ॥ अतिष्ठतीनामनिवेशानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरम् ॥ वृत्रस्यनि
 ष्यंविचरंत्यापोदीर्घतमआशयुर्दिद्रशत्रुः ॥ १० ॥ ३ ॥ दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआपः
 पृणिनैवगावः ॥ अपांबिलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाँअपुतद्ववार ॥ १ ॥ अश्वयोवारोअभव
 स्तदिद्रसूकेयत्त्राप्रत्यहेदेवएकः ॥ अजयोगाअजयःशूरसोममवासूजःसर्वेसप्तसिंधून् ॥ १२ ॥

नसंसृतेश्च ॥ उत्तरत्वंप्रकृतेःशक्तिःस्यात् ॥ ९ ॥ अनंतत्वान्नैवतिष्ठंतिकाष्ठाः ॥ अतस्तासांनगृहंकिंचिद
 स्तिनिण्यंसुखेनैवचरंतिचापः ॥ दीर्घतमोवृत्रःसंज्ञतमोवादीर्घन्मधंप्रापवृत्रःसएव ॥ १० ॥ ३ ॥ दासस्य
 विष्णोर्वरुणस्यपत्न्योनिरुद्धाआसन्नहिनायद्वदेव ॥ गावोबलेनेद्रयज्ञेसुकुमावृत्रंहत्वातमार्हिचाशुशुकः ॥
 उद्धाटयामासबिलंतदापांशुभद्वारंभगवान्वातमोघ्नन् ॥ ११ ॥ सूकेयुद्धप्रत्यहस्त्वायद्विस्मदेवःप्रधानोपि
 तदश्ववारः ॥ वालीवत्वंननुदेवस्तदर्नांप्रतिहंतानैवकश्चिद्वितरमात् ॥ अजयोबलाद्वाअजयोहिरण्यंसो
 मंगंतुममुचःसप्तसिंधून् ॥ १२ ॥

अशानियाःविद्युतंयांमिहंचनाभ्राहेतिवेद्युपमांसुतीक्ष्णम् ॥ अशानिभेदंद्वाहुनिनामधेयत्वामुद्विश्वेवा
 किरत्सोहिरुपः ॥ त्वांप्रत्येतन्नैवसिद्धिचकारपश्चात्कालेत्वजयस्त्वतमेव ॥ १३ ॥ अहैर्योद्धारं
 कमपश्यइंद्रयज्जघृषस्तेपिभयंजगाम ॥ ज्ञानानिमिथ्याबोधतोस्मन्मनश्चशब्दादिकादुचुःसप्तसिंधू
 न् ॥ महत्तत्त्वादीन्विपरीतामतिस्तुविद्युच्छब्दास्तन्यतुर्वक्तृशक्तिः ॥ मिहेत्युक्ताह्लाहुनिर्दुक्तिश्चप्र
 तिवक्तृणामनुकूलेशे ॥ नसाथयंतिस्मतमस्समुत्थाजयत्येनंसंशयवासुदेवः ॥ स्वभक्तार्थेतद्धृदिस्थः
 नास्मैविद्युन्नतंन्यतुःसिषेधनयांमिहमकिरद्घ्रादुनिंच ॥ इंद्रश्चयद्युयुधातेअहिश्चोतापरीभ्यो
 मधवाविजिग्ये ॥ १३ ॥ अहैर्यातांरंकमपश्यइंद्रहृदियत्तैजघृषोमीरगच्छत् ॥ नवंचयन्न
 वृत्तिचस्रवंतीःश्येनोनभीतोअतरोरजांसि ॥ १४ ॥ इंद्रोधातोवसितस्युराजाशमस्यचशू
 गिणोवन्नबाहुः ॥ सेदुराजाक्षयतिचर्षणीनामुरांननेमिःपरितांबभूव ॥ १५ ॥ ३८ ॥
 ॥ इतिप्रथमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कएवत्वदन्योहेरभिगंताभवेत ॥ तवैवयस्मात्संशयंजघृषस्तुत्वदीयानांभयमंजोव्यपैति ॥ शतमेको
 नमतरस्त्वनदीनामहिदैत्यघ्न्यथाकाशदेशाद् ॥ भीतःश्येनोद्यतिगच्छेत्तथैवनानानदीवारकत्वात्तुतस्या ॥
 ईशोदेवानांतावतांतावतीश्चसृत्यापगास्तारयामासयद्वत् ॥ भीतःश्येनस्तरतीत्यंतथैषांकृत्वोपमांतारया
 मासदेवः ॥ स्वातंन्येभेदकरणेचोक्तएवव्यत्यासइत्यनवधंतदेतत् ॥ वस्वादित्यामरुतश्चाश्विनौचबू
 हस्पतिःशेषविपानिरुद्धाः ॥ ब्रह्माब्रह्माणऋभवश्चैवरुद्राःऊर्जंशतदेवतासंहितोक्तम् ॥ १४ ॥ सएवेद्रो
 भगवांस्तत्प्रसादांप्राप्तोभक्तैःपर्यवसानगंतुः ॥ मुक्तस्युराजापिशमस्यमुक्तेज्ञानिश्रंगंतद्वतश्चैवनित्यम् ॥

अवज्जानेन्येवक्ष्यमाणस्तुयेतेसत्यासुरायज्वमिःस्पर्धमानाः ॥ शिरास्यपिस्वानिसंतत्यजुस्तेसद्भिःस्प
 र्धमात्रसंपूरितार्थाः ॥ तानव्रतान्स्वर्गतःखात्पृथिव्यानिरधमस्त्वैर्यवानिद्रियेशः ॥ ५ ॥ १ ॥
 यदानववाक्कषयोसुरैरुपद्रुताःशरणवासुदेवम् ॥ प्रापुस्तमोभिस्तामसैर्वाघसंधैःसंपीडिताअयुयुत्सं
 स्तदातैः ॥ सेनांचविष्णोर्निरयातयंस्तेवधायतेषांहरिभक्त्यादिकान्वा ॥ गुणान्समर्थाइवयोधाःस्वशा
 न्नुवधैकशीलाअपिनष्टाःप्लवद्भिः ॥ गुणैर्विष्णोःस्वैर्गुणैर्वाप्रसादादीशस्थसंकालयंतोह्यगच्छन् ॥ ६ ॥

पराचिच्छीर्षावृजुस्तद्द्राघज्वानोयज्वमिःस्पर्धमानाः ॥ प्रयद्विवोहरिवःस्थातरुग्रनिरं
 व्रतौअंधमोरोदस्योः ॥ ५ ॥ १ ॥ अयुयुत्सन्नवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनव
 ग्वाः ॥ वृषायुधोनवघ्नयोर्निरघाःप्रवद्भिरिन्द्राच्चितयंतआयन् ॥ ६ ॥ त्वमेताद्भुदतोजक्षन्तु
 श्वायोधयोर्जसद्द्रपारे ॥ अवाद्दहोदिवआदस्युमुच्चाप्रसुन्वतस्तुवृतःशंसमावः ॥ ७ ॥ च
 क्राणासःपरीणहृद्यथिव्याहिरण्येनमणिनाशुभंमानाः ॥ नहिन्वानासंस्तितिरुस्तद्द्रंद्रंपरिस्प
 शौअदधात्सूर्येण ॥ ८ ॥

रक्षोगणान्क्षयतोमुनींश्चसंपीडितान्ब्रुदतश्चत्वयैव ॥ अयोधयोरजसोतेसुसत्त्वद्विद्यदाजगतःस्था
 त्तदैव ॥ पुंदोषान्वापुण्यक्षान्त्ववृद्धौदिवोज्ञानतोवाद्दहश्च ॥ अज्ञानदस्युस्तुवतःसंस्तुतिंचप्रावो
 रक्षो ॥ ७ ॥ बंधनयेजनानाम् ॥ कुर्वतिहेन्नामणिभिश्शोभमानदित्यादयोदृढदोषाधनैर्वा ॥ तेषैरयंतोपि
 परस्परैर्नैवात्स्वासुदेवंकथंचित् ॥ सहेवसूर्येणचदेवसंधांश्चरानज्ञातानदधाद्वासुदेवः ॥ दैत्यानांवातम
 सांबृत्तदृष्ट्यै ॥ ८ ॥

पर्यभुङ्क्थाःसहयद्रोदसीच ॥ स्वमहिम्नाविश्वतःसम्यगेवत्वद्भक्तान्निधमोभक्तसंधैः ॥ ९ ॥ येदस्य
बोधुपृथिव्योरशेषभोगेच्छबोधनदं चेश्वरंतम् ॥ जिगीषवःस्वीयमायाभिरैवैवोदापुद्ग्यमेतत्कदाचित् ॥
युक्तंज्ञानंवज्रमेवायुधंवाद्स्यूहंतुं कतवान्देवदेवः ॥ निजैवैवज्योतिषाभक्तहृदतमोगूढान्यदहन्निश्चये
न ॥ ज्ञानानिविष्णुर्यत्तज्ञानमुपम् ॥ १० ॥ २ ॥ यस्यकर्माण्यक्षरन्सौरव्यमेव ॥ योचदवा
चांस्ततिनावात्मकानांमध्येवर्धयथाज्ञानरूपः ॥ समीचीनज्ञानतोहंस्तमीशओजिष्ठेनहतिरूपेणस

परियदिद्रोदसीउभेअबुभोजीर्महिनाविश्वतःसीम् ॥ अमन्यमानाँअभिमन्यमानैर्निर्ब्रह्माभि
रथमोदस्युमिंद्र ॥ १ ॥ नयेदिवःधृथिव्याअंतमापुर्नमायाभिरधनुदांपृथभूवन् ॥ युज्वज्ज्वर
षमश्र्वकइंद्रोनिज्योतिषातमसोगाअंदुक्षत् ॥ १० ॥ २ ॥ अनुस्वधामंक्षरन्नापोअस्यावर्ध
तमध्यआनाव्यानाम् ॥ संधीचीनैनमनसातमिंद्रओजिष्ठेनहन्मनाहन्नभिद्युन् ॥ ११ ॥
न्याविध्यदिलीविशस्यदृह्णाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः ॥ यावत्तरोमधवन्त्यावदोजोवज्जे
णशत्रुमवधीःपृतन्युम् ॥ १२ ॥

म्यक् ॥ मोक्षप्रकारार्थमथापिनावातरणीयानांमध्यतोपांढंतम् ॥ अहिंवा ॥ ११ ॥ इकिनोभूस्थिताः
स्युस्तत्राविशन्नसुरोनामतस्य ॥ इळीविशस्तस्यदृढानियानिबलादीनिन्यहनत्तानिद्वेवः ॥ तमसोवाश्रुंगि
णंशोषकंचदृषरूपदैत्यमहन्नथोवा ॥ कामयावच्छक्तितोविक्रमाद्वावेगेनवाशत्रुमथोपृतन्युम् ॥ जघंथवज्जे
णसुबोधतोवानशक्तिसामस्थमिहोदितंहरेः ॥ अनंतशक्तिर्हिहरिःसैवकुतएवशत्रुस्तदमुष्यकोपि ॥ अतो
यथाशक्त्यभियुध्यमानंशत्रुंजघंथेतिमहानिहार्यः ॥ १२ ॥

ससर्बतःसिद्धियुतःसदैवजिगायजीवारिगणान्पुरश्च ॥ संसाररूपाअभिनद्वेषेणप्राणेनतिग्मेनविरोधिनःप्र
ति ॥ संयोजयामासवज्जेणवृत्रंज्ञानेनवाज्ञानममुष्यहत्यै ॥ मतिंचस्वामदिशास्त्वप्रजाभ्यःसशाशादानः
सुसुखीसदैव ॥ १३ ॥ कुत्संदशद्युंचमुनिंनृपंचयस्मिन्स्थितःस्वात्मरूपंसुभक्त्या ॥ अदर्शयस्तोषितोयः
स्वतंत्रश्चाकन्तुक्तःकर्मयतःस्वतंत्रे ॥ वषरूपस्यास्यनृपस्ययुध्यतःशफच्युतोरैणुरुन्वक्षतद्याम् ॥ श्वेतावा
णीवायुभार्यासुतोस्याःश्वेत्रेयोयंयुध्यतोह्युदस्थात् ॥ वषःश्वेत्रेयोधर्मएवाथकुत्सनामाध्यात्मेकुत्सितोत्सा

अस्मिन्सिद्धोअजिगादस्यशत्रून्वितिग्मेनवृषमेणापुरोभेत् ॥ संवज्जेणसजद्वृत्रमिंद्रःप्रस्वांम
तिर्मतिरच्छाशादानः ॥ १३ ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिन्प्रवोयुध्यंतंवृषभंदशद्युम् ॥
शफच्युतोरैणुर्नक्षतद्यामुच्छ्वेत्रेयोर्नृषाह्यांयतस्थौ ॥ १४ ॥ आवःशमंवृषभंतुभ्यांसुक्षेत्रजे
षेमववृद्धिच्युगाम् ॥ ज्योक्चिदत्रंतस्थिवांसौअकच्छन्नूयतामधरवेदनाकः ॥ १५ ॥ ३ ॥ १ ॥
त्रिश्चिन्नोअद्यामंवतंनवेदसाविभुर्वायामंतुरातिरश्विना ॥ युवोर्द्विद्वंत्रंहिन्म्येव्वासंसोभ्यायं
सेन्यामवतंमनीषिभिः ॥ १ ॥

रणात्स्थात् ॥ धर्मरेणुःस्वर्गमात्राग्निगामीसाक्षाद्धर्मोमोक्षफलोपगःस्थात् ॥ १४ ॥ शमात्मकंवृषभंध
र्मैवाप्यरक्षस्त्वंतुयियास्वप्यधीश ॥ तुग्रयाख्यास्यात्संततिर्दीर्घकालामुक्तिक्षेत्रंविजयायैवधर्मम् ॥
श्वेतासुंतरमणाद्रेफउक्तस्तमक्षरस्त्ववयियेतस्थिवांसः ॥ ज्योतिश्च कंनिजरूपंविमुक्त्याज्ञानान्यरीणाम
धराणिचाकरोः ॥ १५ ॥ ३ ॥ १ ॥ आरभ्यचाथैवदिवानिशायांतदंतरेचत्रिरपिस्मसर्वदा ॥ अस्माकमे
वभवतंयतोन्धोवेत्तानतावित्युदितौनवेदसौ ॥ गौणंतदन्यत्रहरैतुमुख्यतोव्यापीतुमार्गोयुवयोस्तुदानम् ॥

अशेषशेषुगतेरशेषदातृत्वतश्चैवयुवोर्हियत्रम् ॥ वासोयंत्रयद्द्वयत्ततःस्याद्विम्याहिनोतेस्तंतुविक्षेपणी
हि ॥ तद्द्वद्विद्विरेकाऽयत्ततोवामायार्थेसनीभवतंमनीषिभिः ॥ सहैवदैवैः ॥ १ ॥ पवयश्चायुधानिसोमस्य
पानंचेतनत्वाद्धिदुस्ते ॥ वज्रःखड्गःशरइत्यायुधानित्रिवेणवःस्तंभनामानएव ॥ दिवानिशायांत्रिस्त्रिवानु
याथःकर्मारिभार्यैलोकसिद्ध्यर्थमंजः ॥ चक्रंगदाशरइत्यायुधानिवेदास्त्रयोवासुदेवस्यचस्युः ॥ रथःस्वीयो
ज्ञानिनांवाशरीरंप्राणादयःस्तंभनान्यस्यचापि ॥ २ ॥ वैषम्यहीनेसुखभाजनेद्विविमुक्तिकालेखिलदो

त्रयःपुवयोमधुवाहनेरथसोमंस्यवेनामनुविश्वइद्दिदुः ॥ त्रयःस्कंभासंःस्कभितासंआरभेत्रिर्न
कैयाथस्त्रिर्विश्वनादिर्वा ॥ २ ॥ समानेअहंत्रिंरवद्यगोहनात्रिरद्ययज्ञंमधुनामिमिक्षतम् ॥ त्रिर्वा
जवतीरिषोअश्विनायुवंदोषाअस्मभ्यमुषसंश्चपिन्वतम् ॥ ३ ॥ त्रिर्वीर्तयान्त्रिनुन्नतेजनेत्रिः
सुप्राम्यैत्रेधेवाशिक्षतम् ॥ त्रिर्नीचैवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोअस्मेअक्षरैवपिन्वतम् ॥ ४ ॥
त्रिर्नोर्यैवंहतमश्विनायुवंत्रिर्द्वैवतातात्रिरुतावतंधियः ॥ त्रिःसौमगत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिंष्टं
वांसुरैर्दुहितारुहद्रथम् ॥ ५ ॥

षनाशकौ ॥ स्वभक्तानांशोधयंतंचयज्ञंत्रिस्माकंयुद्धजिताइषश्च ॥ सुखानिवामोक्षगतानिनोलमहोरा
बंक्षरतंसर्वदैव ॥ ३ ॥ यद्धर्तनंसर्वलोकेषुतच्चत्रिकालंगयुवयोरैवसर्वम् ॥ भक्तेजनेसुष्ठुरक्ष्येसुभक्तेत्रिये
वकालानुगतेषुशिक्षितम् ॥ सुखंवहेतंचयुवांतुनःसदापुष्टिंचनित्यांक्षरतंवर्णवच्च ॥ ४ ॥ वित्तंचनित्यंदेवत
तिंचनित्यंधियंचशुभ्रानित्यमेवावतनः ॥ कीर्तिसौभाग्यंरक्षतनःसदैवकालत्रयेयुष्मदीयंथंच ॥ पुत्री
सूर्यस्थारुहद्रक्रदेहेज्ञानोदयोवाभगवत्प्रसादात् ॥ ५ ॥

सर्वेषुकालेष्वपि भेषजानिनः सर्वलोकप्रभवानिदत्तम् ॥ अद्भ्यः सुखायैव सुखं ममैव स्वल्पस्य युष्मत्पुत्रक
 स्याथदत्तम् ॥ पतीशुभ्रारथाथसुतस्य शंयोर्षदीयस्यैवावहन्तं सुखं वा ॥ ६ ॥ ४ ॥ ह्यमिदेवानग्निपूर्वानथोवा
 त्रिर्नो अश्विनादिव्यानिमेषुजात्रिः पार्थिवानि त्रिरुदत्तमद्भ्यः ॥ ओमानंशं योर्ममकायसूनवे
 त्रिधातुशर्मवहन्तं शुभ्रसपती ॥ ६ ॥ ४ ॥ त्रिर्नो अश्विनाथजतादिवेदिवेपरि त्रिधातुपृथिवीमशाय
 तम् ॥ त्रिसोनासत्यारथ्यापरावतं आत्मेव वातः स्वसंराणि गच्छतम् ॥ ७ ॥ त्रिंश्विनासिंधु
 मिः सप्तमातृभिश्च यथाहावास्त्रेधाहविष्कृतम् ॥ तिस्रः पृथिवीरुपरि प्रवादिवोनाकर्क्षेथेद्यु
 भिरक्तुभिर्हितम् ॥ ८ ॥ कर्त्तृत्रीचक्रात्रिहृत्तोरथस्य कर्त्तृत्रयोर्बंधुरो येसनीळाः ॥ कदायोगो
 वाजिनोरासंभस्य येन यज्ञानासत्योपयाथः ॥ ९ ॥ आनासत्यागच्छन्तं ह्यते हविर्मध्वः पिबन्तं
 ध्रुपेभिरासभिः ॥ युवोर्हि पूर्वसवितोषसोरथं मूतार्थं चित्रं धृतवन्तं मिष्यति ॥ १० ॥ आनास
 त्यात्रिभिरेकादशैरिह देवेभिर्न्यतं मधुपेयमश्विना ॥ प्रायुस्तारिहृनीरपांसिमृक्षन्तं सेधन्तं द्वेषो
 भवन्तं सचाभुवा ॥ ११ ॥ आनो अश्विनात्रिहृत्तारथेनार्वाचरयिन्वहन्तं सुवीरम् ॥ शूण्वन्तां
 वामवसेजोहवीमिहृधेचनोभवन्तवाजसातौ ॥ १२ ॥ ५ ॥ २ ॥ ह्यम्याग्निप्रथमं स्वस्तये ह्यमि
 मित्रावरुणाविहावसे ॥ ह्यमिभिरात्रीं जंगतोनिवेशनीं ह्यमिदेवं सवितारं मृतये ॥ १३ ॥ आकृष्णे
 नुरजसावर्तमानो निवेशयन्मृतं मर्त्यै च ॥ हिरण्यथेन सवितारथेनादेवोर्धात्रिभुवनानिपश्यन् २
 विष्णुतैस्तेनामगीरातियस्मात् ॥ रतिवाह्वारतिदत्वात्सरात्री ॥ १ ॥ कृष्णं रजशर्वहन्मोवा ॥ देवान् नृजातान
 थवाविमुक्तानन्यान्मर्त्यान्सृष्टिगान्वालयेषुानिशासुवास्वात्मनि संनिवेशयन्प्रस्वापयन्वारविगोजनार्दनः २

आयातिनित्यंचोच्चनीचैःप्रदेशैःशुभाश्वयुक्तेनरथेनयाज्यः ॥ शुभौचतोरमणीयौचशुभ्रौपुरोगाश्वौहरि
दश्वोहिसूर्यः ॥ परावतोदूरतो ॥ ३ ॥ ऽभीद्वतश्चरथोहिरण्यैस्तस्यशम्यायुगाणी ॥ तमःप्रकाशौयदधी
नौयतस्तौदधानइत्युच्यतेवासुदेवः ॥ कृष्णंरजस्तविषीसत्त्वपूर्वागुणास्त्रयोव्युक्रमात् ॥ ४ ॥ तत्तुरंगाः॥
श्यावाःश्यामत्वानीलपादोजगत्तेपश्यंतिसंधिःप्रउग्रथस्य ॥ देवप्रियत्वौद्वैव्यनाभ्रोहरेस्तुसमीपस्थंसर्व
गत्वाज्जगद्धि ॥ ५ ॥ तिस्रोद्यावोमात्रयद्वाउपस्थौजडाजडेश्रीविराषाडधीश ॥ विश्वस्यसाक्षाद्भगवा

यातिदेवःप्रवतायात्युद्वतायातिशुभाभ्यांयजतोहरिभ्याम् ॥ आदेवोयातिसवितापरावतो
पृविश्वोदुरितावार्धमानः ॥ ३ ॥ अमीदृंतंक्शनेर्विश्वरूपंहरिण्यशम्यंयजतोबृहंतम् ॥
आस्थाद्रथंसविताचित्रमानुःकृष्णारजांसितविर्षोदधानः ॥ ४ ॥ विजनाञ्छ्यावाःशि
तिपादौअव्यन्त्रथंहरिण्यप्रउगंवहंतः ॥ शश्वद्विशःसवितुदैव्यस्योपस्थेविश्वोभुवनानित
स्थुः ॥ ५ ॥ तिस्रोद्यावःसवितुर्द्वाउपस्थौएकायमस्यभुवनेविराषाद् ॥ आणिनरथ्यममृता
धितस्थुरिहृबवीतुयउतच्चिकेतत् ॥ ६ ॥ ६ ॥

नियंतायमोस्यसर्वगदितंसदैव ॥ जडाजडत्वानान्यमुक्तंपृथग्विष्वसर्वस्वाम्यंवक्तुमेवोदिताश्रीः ॥ अन्यो
न्यसंबंधविवक्षयैवस्युपस्थत्वंमुक्तभूतानियानि ॥ अशेषतस्तानिरथस्ययद्दृशणिरथ्यंसंश्रितंसर्वदैव ॥ ए
वंहरिसंश्रितान्यज्जेशपूर्वाण्यपीत्येषवेदार्थसारः ॥ इहब्रवीत्वन्यथायोमिपश्येकुर्याद्द्वान्तद्योयथावच्चप
श्येत् ॥ शेषंज्ञानंसब्रवीत्वस्मदर्थंचकारयोविष्णुरेतत्सवानः ॥ ६ ॥ ६ ॥

गंभीरवेगोऽगवान्वासुपर्णः परानंदादंतरिक्षाण्यपश्यत् ॥ असौरतिः शुभनीतिश्च विष्णुरित्यपश्यद्दुर्लभत्वात्कएव ॥ पश्यन्नवेरश्मिगणानपीह सर्वव्याप्तानपि विष्णोर्न रश्मिन् ॥ लोकः पश्येदितिकुत्राततानेत्याक्षिप्यतेव्यक्तिमपेक्ष्य रश्मेः ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वमध्यमधरंचेति धन्वत्रयंतमः सुखवलीनयतस्तत् ॥ युक्तं भवेत्तद्गतैः सर्वैर्देवदृढश्लेषाद्योजनस्यात्तमोहि ॥ अष्टौ दिशः प्रकृतेर्वापृथिव्यामहदाद्याः सिंधवस्तान्यपश्यत् ॥ हिरण्याक्षो नरसिंहात्मना सवार्याणि यद्दरणीयं सुवित्तम् ॥ ८ ॥ चर्षणिभ्यो यद्गजाभ्यो विशिष्टो विचर्षणिः के

वि सु पूर्णो अंतरिक्षाण्यख्यद्गभीरवेषा असुरः सुनीथः ॥ केऽदानीं सूर्यः कश्चिकेतकतमां चारश्मि रस्यातंतान ॥ ७ ॥ अष्टौ व्यख्यत्ककुम्भः पृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासप्तसिंधून् ॥ हिरण्याक्षः सविता देव आगाद्दध्रत्नादाशुषे वार्यणि ॥ ८ ॥ हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणि रुभेद्यावापृथिवी अंतरीयते ॥ अपामीवां बाधते वेति सूर्यमभिकृष्णे न रजसाद्यामृणोति ॥ ९ ॥ हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः सुमृळीकः स्वर्वायात्स्वर्वाङ् ॥ अपसेधन्नक्षसोयातुधानानस्थाद्देवः प्रतिदाषंगुणानः ॥ १० ॥ येतेपंथाः सवितः पूव्यासौरिणवः सुकृता अंतरिक्षे ॥ तेभिर्नो अद्यपृथिभिः सुगेभीरक्षाचनो अधिचब्रूहि देव ॥ ११ ॥ ७ ॥ ३ ॥ ७ ॥

शवः सूर्यमेति ॥ ऋणोति संपूरयति ॥ ९ ॥ स्वान्सस्वतंत्रत्वात्स्वर्णपात्रं सुपूर्णम् ॥ दधानोसौ स्वर्णवर्णश्च तेन स्वर्णपाणिः स्वर्णहस्तश्च देवः ॥ पृथक्पृथक्पाणिपूर्वागवित्यैस्वर्णवर्णः स्वर्णपाणिः स उक्तः ॥ एतैर्लिङ्गैर्वित्तिसूर्ययतश्च सूर्यादन्यः सविता वासुदेवः ॥ उक्तो गायत्र्या चारणैस्तत्र तत्र कप्यासपद्माक्षइति ह्युदाख्यः ॥ १० ॥ येपंथानो देवयाना अमुत्र साध्यायेतरेण वोरगतो वा ॥ रजोहानाद्दथवान्प्रदा

यरक्षाधिकान्ब्रूहि नोथोसमेभ्यः ॥ ११ ॥ ७ ॥ ३ ॥ ७ ॥ कण्वस्वध्यापयन्विणोरनुग्रहमथामुवन् ॥
इच्छंश्चज्ञानविततिदेवास्तुष्टावभक्तिः ॥ ऋकृशतेनावशिष्टं च जप्यस्यतितुकालतः ॥ शृण्वन्तुस्तोममि
त्यंताद्देशैकाग्रमानसः ॥ ७३ ॥ बह्वाधेयत्वतःपुत्रं बहूनां वोढुताशनम् ॥ बहुज्ञेयत्वतोविष्णुं वेमहेह प्रजाःस

प्रवोयुहं पुरुणां विशां देवयतीनाम् ॥ अग्निं सुक्तेभिर्वचोभिरीमहेयंसीमिदं न्यईळते ॥ १ ॥ जनांसो
अग्निं दिधिरेसहोष्टं हविष्मतो विधेमते ॥ सत्वं नो अद्य सुमना इहा विता भवा वा जेषु संत्या ॥ २ ॥ प्रत्वा
दुतंष्टणीमहेहोतारं विश्वेदसम् ॥ महस्तेसतो विचरत्यर्चयो दिवि स्पृशंति भानवः ॥ ३ ॥ दिवासंस्त्वा
वरुणो मित्रो अर्यमासं दूतं प्रत्नमिधते ॥ विश्वंसो अग्ने जयति त्वया धनं यस्ते ददाशमर्त्यः ॥ ४ ॥ मंद्रो
होता गृहर्पतिर्येदुतो विशामसि ॥ त्वे विश्वासंगतानि व्रता भ्रुवाया नि देवा अकृण्वत ॥ ५ ॥
॥ ८ ॥ त्वे इदं अमुभगे य विष्टय विश्वमाहूयते हविः ॥ सत्वन्नो अद्य सुमना उता परं यक्षि देवान्सु
वीर्या ॥ ६ ॥ तं धे मिस्थानं मस्वि न उपंस्वराजं मासते ॥ होत्रां मिर्भ्रमनुषुः सभिधते नितिर्वांसो
अतिस्त्रिधः ॥ ७ ॥

दा ॥ देवज्ञानाद्वायजनाद्वेयत्यःसभीळते ॥ यमन्ये च जनाः संतः ॥ १ ॥ सहसा वायुनै धितम् ॥ धारयंति
जनास्तस्य कर्म कुर्मो वयंचते ॥ संत्यः सम्यक्त्वतो विष्णुर्वार्योरपि विष्टि कृत् ॥ २ ॥ प्रततेः पुरातनत्वाद्वा प्र
त्नो ॥ ४ ॥ मंद्रो महामखः ॥ ५ ॥ ८ ॥ देवान्सुवीर्याद्यजसि ॥ ६ ॥ तं हित्वा मेव सर्वदा ॥ उपासते नमस्यंतः संतस्ती
र्णास्तु संसृतेः ॥ स्त्रियोऽद्य तितिर्वांसस्तीर्णदुःखा इहेववा ॥ त्वत्पसादेन विद्वांसः प्राप्य ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ७ ॥

तमोऽन्नतोऽतरँहो कानपःकर्माणिचोत्तमाः ॥ उरुब्रह्मक्षित्वेनचक्रुस्तत्रैवसंस्थितेः ॥ वृषासभगवान्वि
ष्णुर्मनौकण्वेभवस्थितः ॥ क्रंददश्वस्वरूपश्वज्ञानस्यान्वेषणेकृते ॥ ततःकण्वान्विस्सरंतिशुद्धाविदानुगा
गिरः ॥ द्युतिमच्चात्सतुद्युम्नी ॥ ८ ॥ देवेषुज्ञानवत्तमः ॥ सत्वंशोचस्वदीप्यस्वधूमःसंसारधूक्कृतेः ॥
अरुषोरोषहीनत्वाद्भूमश्चेच्छुभंगंधनात् ॥ ९ ॥ १० ॥ ९ ॥ यंसुतोमेसमीधेऽग्निमेध्यातिथिःकृतादधि ॥

घ्नंतोऽनुत्तमतरँद्रोदंसीअपउरुक्षयायचक्रिरे ॥ भुवत्कण्वेषुषाद्युद्धयाहुतःक्रंददश्वोगविष्टिषु
॥ ८ ॥ संसीदस्वमहौँअसिशोचस्वदेववीतंमः ॥ विधूममग्नेअरुषंमिधेऽध्यसृजप्रशस्तदर्श
तम् ॥ ९ ॥ यंत्वादिवासोमनवेदधुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन ॥ यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनस्पृतंयंष्टषाय
मुपस्तुतः ॥ १० ॥ ९ ॥ यमग्निमेध्यातिथिःकण्वईधक्कृतादधि ॥ तस्यग्नेषोदीधि
युस्तमिमाकचस्तमग्निर्वर्धयामसि ॥ ११ ॥ रायस्पर्षीधस्वधावोस्तिहितेग्नेदेवेष्वाप्यम् ॥ त्वं
वाजस्यश्रुत्यरथराजसिसनोमृळमहौँअसि ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वऊपुणंऊतयेतिष्टदिवोनसंविता ॥
ऊर्ध्वोवाजस्यसनितायदंजिभिर्वाघिर्द्धिर्विह्वयामहे ॥ १३ ॥

उक्त्वासत्यावेदवाचंदेयान्यन्नानितस्यहि ॥ तंप्रतीमाक्रवःसर्वाःप्रकाशाद्धर्धयामतम् ॥ इंधनंतुहरेर्नान्यत्क
चिदस्तिप्रकाशनात् ॥ ११ ॥ वित्तानिपूरयास्माकंदेवेष्वप्याप्यमस्तिते ॥ यज्ञभागादिपूज्यत्वात्स्वधावः
सुखवर्धकः ॥ श्रुत्यवाजोयज्ञभागेराजाभवसितस्यहि ॥ १२ ॥ अस्मद्रक्षाकृतेनित्यंसूद्यतोऽभवविष्णुवत् ॥
विष्णुश्चेत्स्वात्मदृष्टानोन्नदातातथोद्यमी ॥ यस्तुवद्भिर्द्धिर्जैर्युक्ताःस्नेहेस्त्वाविह्वयामहे ॥ १३ ॥

ज्ञानेनपाहिनितरामुद्युच्चगुणोपिनः ॥ असुराअत्रयःप्रोक्तामार्गत्रयविवर्जिताः ॥ स्वर्गापवर्गमानुष्यत्य
 क्त्रायांतितमोहिते ॥ अदंतीत्यथरक्षांसिवात्रयोधिकभक्षणान् ॥ भोगायजीवनायापिस्वलोकचरणाय
 च ॥ उत्तमान्कुरुनो नित्यदोहनानिचलंभय ॥ देवेभ्योखिलकाम्यानि सदानोतिमहांतिच ॥ १४ ॥ अरं
 छिद्रं पापयतीत्यरावापापपूरुषः ॥ धूक्तेस्तस्यनोरक्षनश्नतोस्मद्दधायच ॥ यवीयस्सुस्थितत्वेनयविष्ठयो
 हरिरुच्यते ॥ ब्रह्माद्यपेक्षयानित्ययविष्ठत्सएवयत् ॥ अग्निर्यविष्ठयइत्युक्तोयदाधिक्यार्थतोधिकम् ॥ १५ ॥

ऋध्वीनःपाह्यहंसो निकेतुनाविश्वंसमत्रिणंदह ॥ कृधीनंऊर्ध्वीचरथायत्रीवसेविदेवेपुनोदुवः
 ॥ १४ ॥ पाहिनोअग्नेरक्षसःपाहिर्धूर्तरांभ्यः ॥ पाहिरिषतउतवाजिघांसतोबृहद्भानोयावि
 ष्टय ॥ १५ ॥ १० ॥ धृनेवविष्वग्विजह्वरांभ्यस्तपुर्जभयोअस्मभुक् ॥ योमर्त्यःशिशीति
 अत्यक्तुभिर्मानःसरिपुरीशत ॥ १६ ॥ अग्निर्वन्नसुवीर्यमग्निःकण्वायसौभगम् ॥ अग्निः
 प्रावन्मित्रोतमेध्यातिथिमग्निःसाताउपस्तुतम् ॥ १७ ॥ अग्निनातुर्वशंयदुपरावतउग्रादेवंह
 वामहे ॥ अग्निर्नयुंनववास्त्वंबृहद्रथतुर्वीतिदस्यवेसहः ॥ १८ ॥

॥ १० ॥ वायुर्मेघानिवजहिसर्वतःपापपूरुषान् ॥ अस्मद्रोहीचयस्तंचतापेनैवात्तियत्ततः ॥ तपुर्जभःशि
 शीतियस्तीक्ष्णोभवतिसर्वदा ॥ नेशोभवतुसोस्माकंदुरात्मापापपूरुषः ॥ १६ ॥ सुवीर्यसौभगंचैवममेशःस
 मभाजयत् ॥ मेध्यातिथिसुतचैवमित्राणिचरक्षमे ॥ उपस्तुतंचैवमुनिंसातौलाभेररक्षह ॥ १७ ॥ तुर्व
 शादींस्तथाराज्ञोवयेतेनहवामहे ॥ तुरोपियद्वशोविष्णुःसचतुर्वशनामवान् ॥ यदस्ति ततउच्चत्वाद्यदुरुग्रेसुरा
 न्प्रति ॥ तमेवतत्प्रसादेनह्वयामोनयेदेवसः ॥ नववास्त्वादिकात्राज्ञोबलंदस्युविनिग्रहे ॥ १८ ॥

मनुष्यःसन्महंत्वांतुज्योतिर्मुक्तजनायच ॥ निदधेहृदिसत्त्वंचदीप्यसेमयिसर्वदा॥ब्रह्मजोशिर्ऋताद्वेद्वाचोऽ
 भिव्यज्यतेहरिः॥उक्षितःस्वगुणैःसर्वैर्युक्तो ॥११॥ऽमेयाश्चशक्तयः॥त्वेषाइत्युदितास्तस्यहरेश्मयएवच ॥
 भीमानप्रतिगंतुंचशक्याराक्षसपक्षिणः ॥ यातवोजंगमास्तेषांहिसनावांस्तुराक्षसः॥ यातुमावानितिप्रोक्तो
 यातनानुभवात्कचित् ॥ यातुरित्येवचप्रोक्तःसंतंप्रत्यनुकूलतः ॥ स्थितास्ताःशक्तयोविष्णोः ॥ २० ॥
 ॥ ११ ॥ ४ ॥ ऋडाशीलंचमारुतम् ॥ शर्धःसुखबलाढयंवाप्यनर्वाणमनिद्रियम् ॥ नवायोरिंद्रियाणां

नित्वामग्नेमनुर्दधेज्योतिर्जनायशश्वते ॥ दीदेथकण्वंऋतजातउक्षितोयन्त्रमस्यंतिकृष्टयः
 ॥ १९ ॥ त्वेषासौअग्नेर्मवंतोअर्चयोभीमासोनप्रतीतये ॥रक्षस्विनःसदमिद्यांतुमावंतोविश्वं
 समत्रिणंदह ॥ २० ॥ ११ ॥ ४ ॥ ऋळंबःशर्धोमारुतमनर्वाणंरथेशुभंम् ॥ कण्वाअभिप्र
 गांयत ॥ १ ॥ येपृषतीभिर्ऋष्टिभिःसांकवाशीभिर्जिभिः ॥ अजायंतस्वभानवः ॥ २ ॥
 इद्वेवशृणवण्पांकशाहस्तैषुयद्ददान् ॥ नियामंश्चित्रमृजते ॥ ३ ॥

हिदेवाःसंत्यभिमामिनः ॥ अतोनिंद्रियतातस्थथेदेहेथुभश्चसः ॥ कण्वास्तंगायताभीक्ष्णंविष्णुंवातादृशे
 गुणैः ॥ १ ॥ पृषत्योवाहनान्येषामन्यदायुधमुच्यते ॥ स्वप्रकाशोथवाविष्णुस्तर्हिगैर्व्यज्यतेसह ॥ तत्त
 द्वेवगतस्यापिविष्णोर्लिगंचतद्भवेत् ॥ २ ॥ यत्तेवदंतिवचनमेघनादात्मकंहितत् ॥ इहापिश्रूयतइववर्णा
 व्यक्तेरिवेतिच ॥ हस्तेष्वेषांकशाःसंतिचित्रंमार्गैधिगम्यते ॥ रेण्वादिसर्ववस्तूनांगमनान्मार्गचित्रता ॥ वि
 ष्णोस्सर्वजगच्चित्रंमार्गैसंप्रेर्यतेऽमुना ॥ ३ ॥

द्विशउद्वापिरोत्तेगिरःसूनवेद्वेव्यावाश्रावचनशीलिनः ॥ अग्निजन्मानुसारेणगुणान्पातुमुदापिरे ॥ १० ॥
 ॥ १३ ॥ पद्भ्यांभूमिरितिश्रुत्यासुताविष्णोर्वसुंधरा ॥ तज्जत्वात्पर्वताविष्णोर्नसारःसेचनाद्विमिद् ॥ हरिस्त
 मपिमेर्वादिमरुतश्रयावयंतिहि ॥ अमृदमप्रमृष्यत्वात् ॥ ११ ॥ बलयदपिवोखिलम् ॥ जनांश्रयावयितुं
 स्थानाच्छक्ताःसम्यगिगिरीनपि ॥ १२ ॥ कुर्वतिशास्त्रसंवादंमार्गेशृण्वंतिकेचन ॥ तेषामध्येहिमरुताम्

उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाअज्मेष्वत्नत ॥ वाश्राअभिद्भुयातवे ॥ १० ॥ १३ ॥ त्यंचिद्वादी
 र्धपृथुंमिहोनपातुममृदम् ॥ प्रच्यावयंतियामभिः ॥ ११ ॥ मरुतोयद्भवोवलुंजनौअचुच्य
 वीतन ॥ गिरीरचुच्यवीतन ॥ १२ ॥ यद्द्वयांतिमरुतःसंहंभ्रुवतेऽध्वन्ना ॥ शृणोतिकश्चिदे
 षाम् ॥ १३ ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकर्षेषुवोदुक् ॥ तत्रोषुमादयाध्वै ॥ १४ ॥ अ
 स्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषाम् ॥ विश्वंचिदायुर्जीवसे ॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ कद्ध
 ननंकंधप्रियःपितापुत्रंनहस्तयोः ॥ दधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ १ ॥ कंनूंकद्धोअर्थगंतादिवोनपृ
 थिव्याः ॥ कंवोगावोनरण्यंति ॥ २ ॥

॥ १३ ॥ शीमंक्षिप्रंप्रयातनः ॥ मदंकुरुततन्वैवदोहनान्यत्रसंतिहि ॥ १४ ॥ सर्वमायुर्जीवसेस्तिप्रसादान्म
 रुतांहिनः ॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ कदानयोर्हस्तयोर्देवाध्वेष्वेप्रियतातवत् ॥ कदापियस्त्रियस्तातःकंधप्रि
 यइतीरितः ॥ स्तुतंबार्हिर्यद्विषयेत्प्रोक्तादृक्तबर्हिषः ॥ १ ॥ दिवःपृथिव्याश्चेदानीकगच्छथचकिंफलम् ॥
 नगच्छथक्कवाप्येतज्ज्ञातव्यंतत्प्रसादतः ॥ आह्वयंतिक्ववागवोथैवयवसार्थिनः ॥ फलार्थिनःस्तुवंतोवः
 काह्वयंतितथैवच ॥ २ ॥

स्तुत्यानिवःसुखानिचकथंज्ञेयानिनःसदा ॥ इत्यभिप्रायतःप्रश्नःकस्मिन्नोज्ञापकस्त्विति ॥ सुवितानिसु
भद्राणिसौभागलक्षणंपरम् ॥ ३ ॥ पृश्निर्वेदःप्रश्नयोग्यःपृश्निमाताहरिस्ततः ॥ ज्ञेयस्तस्यापिविज्ञातामारु
तश्चेत्सुतागिरः ॥ मानुषायद्वियूयंवःस्तोतादेवोभवेदपि ॥ ४ ॥ नस्यादसेव्यःस्तोतात्रयथायवसंगंचरे ॥ गो
प्राप्येतुमृगोसेव्योयममार्गंनचव्रजेत्।याञ्जारीतिविशेषोयनिंदास्तुत्येकदेशयुक् ॥ ५ ॥ १५ ॥ मावधी

कंवःसुम्नानव्यासिमरुतःकंसुविता ॥ कोइविश्वानिसौभगा ॥ ३ ॥ यद्युयंपृश्निमातरोमर्ता
सःस्यातन ॥ स्तोतावोअमृतःस्यात् ॥ ४ ॥ मावोमृगोनयवसेजरिताभूदजोष्यः ॥ पृथा
यमस्यंगादुप ॥ ५ ॥ १५ ॥ मोषुणःपरांपरानिर्कतिर्दुहणांवधीत् ॥ पृदीष्टतृष्ण्यासह ॥ ६ ॥
सत्यंत्वेषामवंतोधन्वंचिद्वारुद्रियांसः ॥ मिहंरुण्वंत्यवाताम् ॥ ७ ॥ वाश्रैर्वविद्युन्मिमा
तिवत्संभ्रमातासिषक्ति ॥ यदैषांवृष्टिसंजि ॥ ८ ॥ दिवाचित्तमःरुण्वंतिपर्जन्येनो
दवाहेन ॥ यत्पृथिवीव्युंदति ॥ ९ ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्युपार्थिवम् ॥ अरैजंतप्र
मानुषाः ॥ १० ॥ १६ ॥

नःकचिन्मृत्युःपरतःपरतोपिच ॥ दुर्हणादुःखदाहंन्नीयातुसंतृष्णयासह ॥ ६ ॥ अप्रमेयायथासत्यंध
न्वन्वपिहिसेचनम् ॥ रुजांविद्रावकस्यैववायोःपुत्राहिरुद्रियाः । विनाप्यचेतनंवातंष्टष्टिकृण्वंतिहीच्छया
॥ ७ ॥ एषांसकाशादृष्टिश्चविद्युद्ग्रीमेप्रकाशयेत् ॥ गौर्वत्समिवभूम्यांच ॥ ८ ॥ लोकंसिंचंतिमातृवत्
॥ ९ ॥ मानुषादित्वमन्यच्चविभेदैषांस्वनादपि ॥ गृहमानिनोगृहाधवाचचालैषांस्वनादपि ॥ १० ॥ १६ ॥

अखिन्वैर्गमनैश्चैवदृश्वीयैश्चपाणिभिः ॥ अनुयातनदीश्वित्राः ॥ ११ ॥ स्थिरास्संतिरथादयः ॥ १२ ॥
 ब्रह्मणश्चपतिविष्णुंयथावद्द्याप्तयागिरा ॥ जरथैसंस्तुतित्वेनतृतीयाभावरूपिणी ॥ सर्वाविभक्तयश्चेत्थं
 भाववाचिन्यएवच ॥ महाव्याकरणेसूत्रमिति संस्तुतिरूपतः ॥ विद्विष्णुंस्वप्नकाशमग्निवसूर्यवत्तथा ॥
 आह्वात्मानमेवात्रदाढ्यैस्वप्नप्रतियोगिता ॥ इतिसूत्रात् ॥ १३ ॥ कीर्तिमस्यविष्णोःकुरुमुखेसदा ॥ वि
 स्तारयतिपर्जन्योयद्धृष्टितथैवच ॥ विस्तुणीहितथेशस्यतथाकीर्तिचगल्पि ॥ १४ ॥ पनस्युंज्ञानशी

मरुतोवीळुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु ॥ यत्तेमखिन्द्रयामभिः ॥ ११ ॥ स्थिरावःसंतुनेमयो
 रथाअश्वांसएषाम् ॥ सुसंस्कृताअभीशवः ॥ १२ ॥ अच्छांवादातनागिराजराथैब्रह्मणस्प
 तिम् ॥ अग्निमिन्त्रंनदर्शितम् ॥ १३ ॥ मिमीहिश्लोकंमास्यैपर्जन्यइवततनः ॥ गार्थगायत्र
 मुक्थ्यम् ॥ १४ ॥ वंदस्वमारुंतंणत्वेषंपंनस्युमर्किणम् ॥ अस्मेवृद्धाअंसन्निह ॥ १५ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ १६ ॥ प्रयदित्थापरावतःशोचिर्निमानमस्यथ ॥ कस्युक्त्वामरुतःकस्युवर्पसांकयाथकंह
 धूतयः ॥ १ ॥

लंचविज्ञेयंगणमर्किणम् ॥ अभवनज्ञापकादृद्धाअस्माकतदनुग्रहात् ॥ १५ ॥ १७ ॥ ६ ॥ परावतोहरेः
 स्थानान्मानंशोचिर्निवास्यथ ॥ सूर्यादयोयथाशोचिर्दूरादस्यंतिजंतुषु ॥ एवंज्ञानंसंप्रदायान्मरुतोविष्णुरे
 ववा ॥ इत्थंयथासर्वदृश्यंतत्ताभावतांकृतम् ॥ एवंयत्रक्ववाज्ञानाद्वलाद्वागच्छथकचित् ॥ स्वतंत्रत्वात्प
 रापेक्षानहिवःकचिदिष्यते ॥ किंचिद्याथबलाकिंचिद्भूनुथस्वबलाद्धितत् ॥ १ ॥

शत्रूणामपनोदायसंतिवस्तिवहेहेतयः ॥ स्तंभनायचशत्रूणांमुदृढान्धेवताःसदा ॥ स्थिरत्वंदीर्घकालत्वं
वीकृत्यदृढतातथा ॥ युष्माकंतविषीतेजोबलामरुयुत्तमंसदा ॥ माधिनोनहिमर्त्यस्यबलंतेजोथवोत्त
मम् ॥ २ ॥ स्थिरंचाज्ञानपापादित्द्रक्तायपराहथ ॥ गुरुनपिनरान्नित्यगुणैर्वर्तयथांजसा ॥ पर्व
तानांपृथिव्याश्चदिशोनित्यंवियाथन ॥ वनिनश्चतरून्सम्यग्भजनीयान्सुरान्हरिः ॥ ३ ॥ भूमौदि

स्थिरारवःसंत्वायुधापराणुदेवीळुत्तप्रविष्कभे ॥ युष्माकंमस्तुतविषीपनीयसीमामर्त्यस्यमा
यिनः ॥ २ ॥ परांहयस्तिथरंहथनरोवर्तयथागुरु ॥ वियाथनवृनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वताना
म् ॥ ३ ॥ नृद्विवःशत्रुर्विदिदेअधिद्यविनभूम्यारिशदसः ॥ युष्माकंमस्तुतविषीतनायुजा
रुद्रासोनचिदाधुषे ॥ ४ ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विचिंचंतिवनस्पतीन् ॥ प्रोआरतमरुतोर्दुर्मदाइ
वदेवांसःसर्वयाविशा ॥ ५ ॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीर्युग्ध्वंपृषिर्वहतिरोहितः ॥ आवा
यामायपृथिवीचिदश्रोदवीभयंतमानुषाः ॥ ६ ॥

विचवःशत्रुःक्वचिन्नेवहिलभ्यते ॥ रिशादसःसुसुखिनःसुवेनशमंदंतियत् ॥ बलंतेजोपिवोद्यस्तिव्या
प्तानित्यतयायुजा ॥ अद्याध्याधर्षणायैवनिखिलाशुभसंततेः ॥ ४ ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विचिंचंतिवन
स्पतीन् ॥ जनिपर्वतोजीवान्संप्रेयतिकेशवः॥भजनीयपतीन्ब्रह्मपूर्वीश्वफलदानतः ॥ तारतम्येनसम्यक्
चविवेचयतिसर्वदा ॥ सर्वप्रजास्वतिष्ठंतप्राप्तास्त्राभिस्सहैवच ॥ मत्ताइवप्रेयंतिशुभाशुभकृतौनरात् ॥ ५ ॥
॥ १८ ॥ अयुङ्ध्वंपृषतीचैवरोहितंपृष्ठतोरथे ॥ बोधामंप्रतिदाढ्यार्थायशेषमश्रेत्पुनर्धरा॥भीतिमापुर्मनुषाश्च

क्षिप्रवःप्राप्तयेसुखम् ॥ रक्षांशुणीमहेयुष्मद्वंताद्यापिचनोवसा ॥ भीतियुक्तायकण्वायमद्यम् ॥ ७ ॥
 युष्मभिरेवच ॥ प्रेरितोथनियंतृत्वाद्युष्माकंमानुषेणवा ॥ बाह्यदृष्ट्यात्वभूतीनीयइच्छतितमोजसा ॥
 बलेनचद्रावयतयुष्मदीयोतिभिस्तथा ॥ ८ ॥ ९ ॥ ओजोसमंबिभृथचमरेज्याःसभमुत्तमम् ॥
 सुदानशीलाःकण्वायदत्तासममभीप्सितम् ॥ असमैर्नोप्यभिप्रायैर्गंतव्यष्टिनविद्युतः ॥ १० ॥ ११ ॥

आवोमक्षूतनायकंरुद्राअवोवृणीमहे ॥ गतानूननोवसायथापुरेत्थाकण्वायबिभृषे ॥ ७ ॥ युष्मे
 पितोमरुतोमर्त्यपित्वायोनोअभ्वईषते ॥ वितंत्युयोतशवंसाव्योजसावियुष्माकाभिरूतिभिः
 ॥ ८ ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वददप्रचेतसः ॥ असांमिभिर्मरुतआनंजुतिभिर्गतां वृष्टिनविद्युतः
 ॥ ९ ॥ असांम्योजोविभृथासुदानवोसांमिधूतयुशवं ॥ ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवइधुनसृजन्
 द्विषम् ॥ १० ॥ ११ ॥ उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्त्वमहे ॥ उपप्रयंतुमरुतःसुदानवइंद्रप्राशु
 र्भवासर्वा ॥ १ ॥ त्वामिद्विसहसस्पुत्रमर्त्यउपब्रूतेधेनेहिते ॥ सुवीर्यमरुतआस्वश्वयंदधीत
 यौवआचके ॥ २ ॥ प्रेतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुमूचतां ॥ अच्छावीरंर्यंपंक्तिराधसेदेवायुज्ञं
 नयंतुनः ॥ ३ ॥

॥ ७ ॥ देवयंतःपूजयंतःस्तुवंतोत्तिकृताशनः ॥ प्रासुः ॥ १ ॥ वायोःसुतेत्येवसहसस्पुत्रइत्यथ ॥ तद्य
 ग्यत्वाद्भारिःप्रोक्तःशक्रस्तसुतएवच ॥ युद्धंहितधनंप्रोक्तंनिहितंधनमेववा ॥ स्वश्वयंतुंस्विद्विद्यफल
 माचिकेऽपश्यदित्यपि ॥ २ ॥ पतिस्तुब्रह्मणोविष्णुर्वागीशत्वात्समीरणः ॥ अयतोयात्वसावस्मात्कार्येष्वेवंस
 रस्यंती ॥ सूचतावैष्णवीवाग्वायज्ञवीरंरंप्रति ॥ नयंतुदेवाःसर्वेपियत्यंचजनवर्धनः ॥ पंक्तिराधाहरिस्तेन

वि॒दथेषु॑ । शं॒ऽभुव॑म् । मंत्र॑म् । दे॒वाः । अ॒नेह॑सम् । इ॒माम् । च । वाच॑म् । प्र॒तिऽह॑र्यथ । न॒रः ।
 विश्वा॑ । इत् । वा॒मा । वः । अ॒श्रव॑त् ॥ कः । दे॒वऽय॑तम् । अ॒श्रव॑त् । ज॒नम् । कः । वृ॒क्तऽब॑
 हि॒षम् । प्रऽप्र॑ । दा॒श्वान् । प॒र्याभिः॑ । अ॒स्थित॑ । अ॒न्तऽवा॑वत् । क्ष॒यम् । द॒धे ॥ उप॑ । क्ष॒त्रम् । पू॑
 ची॒त । ह॑ति । राज॑भिः । भ॒ये । चि॒त् । सु॒क्षि॒तिम् । द॒धे । न । अ॒स्य । व॒त्ता । न । त॒रु॒ता ।
 म॒हाऽध॑ने । न । अ॒र्भे । अ॒स्ति । व॒ज्रि॒णः ॥ २ १ ॥ ॥ इति॑ श्रीमदृक्संहितायाः पदपाठः संपूर्णः ॥

